

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-70-24
UD45

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw.

Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8:
  - a) w pkt 6a skreśla się wyrazy „od użytkownika końcowego tego napoju i”,
  - b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) nieodebranej kaucji – rozumie się przez to różnicę między kaucją pobraną a kaucją zwróconą, obliczoną na ostatni dzień danego roku kalendarzowego;”,
  - c) po pkt 15b dodaje się pkt 15ba w brzmieniu:

„15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1, jednak nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r.”;
- 2) w art. 20 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Na potrzeby realizacji obowiązku określonego w ust. 4 odpady opakowaniowe pochodzące z systemu kaucyjnego uznaje się za odpady opakowaniowe pochodzące z gospodarstw domowych.”;
- 3) w art. 21a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

---

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ... zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

„1a. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje będące mlekiem, jogurtem lub innym pitnym produktem mlecznym.”;

4) w art. 23:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego dokument DPR jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek podmiotu reprezentującego złożony za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić dokument DPR, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, wnioskodawca określony w ust. 5 lub 5a przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4, 5 lub 5a, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, wnioskodawca określony w ust. 5 lub 5a zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4, 5 lub 5a, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,

d) po ust. 10b dodaje się ust. 10c i 10d w brzmieniu:

„10c. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wnioskodawcy określonego w ust. 5a w terminie określonym w ust. 7.

10d. Wnioskodawca określony w ust. 5a uzupełnia dokument, o którym mowa w ust. 10c, nie później niż 2 miesiące od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu, wpisując w nim wprowadzającego

produkty w opakowaniach albo organizację odzysku opakowań i niezwłocznie go udostępnia, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wpisanemu podmiotowi oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych.”;

5) w art. 24:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez przedsiębiorcę:

- 1) eksportującego odpady opakowaniowe,
- 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych – na wniosek podmiotu reprezentującego złożony za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić dokument, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub podmiot reprezentujący przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2 lub 2b, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub podmiot reprezentujący zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o którym mowa w ust. 2 lub 2b, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, podmiotowi reprezentującemu w terminie określonym w ust. 5.

9b. Podmiot reprezentujący uzupełnia dokument otrzymany zgodnie z ust. 9a nie później niż w terminie 2 miesięcy od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wpisując w nim wprowadzającego produkty w opakowaniach albo organizację odzysku opakowań i niezwłocznie go udostępnia, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wpisanemu podmiotowi oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę, który sporządził ten dokument.”;

- 6) w art. 34 w ust. 2c po wyrazach „o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy” dodaje się przecinek oraz wyrazy „z zastosowaniem potrójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania na napoje”;
- 7) w art. 37:
  - a) w ust. 1 wyraz „ustala” zastępuje się wyrazem „określa”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2, stała się ostateczna.”;
- 8) w art. 40ca w ust. 1 wyraz „ustala” zastępuje się wyrazem „określa”;
- 9) w art. 40g:
  - a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodaje się wyrazy „przez zapewnienie w każdej gminie co najmniej jednego stacjonarnego punktu odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”,
  - b) w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

2b) nie był prawomocnie skazany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny

zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659 oraz z 2024 r. poz. 1222);”

- c) w ust. 9 po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy „prowadzonego przez ten podmiot”;
- d) w ust. 10 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej,”;
- e) dodaje się ust. 16 i 17 w brzmieniu:

„16. Kaucję pobiera się na etapach dystrybucji produktu w opakowaniu, o którym mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, poprzedzających sprzedaż tego produktu użytkownikowi końcowemu oraz od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt.

17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczący w systemie kaucyjnym są obowiązani do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którymi zawarli umowę, w terminach do piętnastego i do ostatniego dnia każdego miesiąca kalendarzowego.”;

- 10) w art. 40h w ust. 3 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej,”;

- 11) w art. 40i:

- a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia finansowego, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego, hurtowego lub innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także zawarte między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego i sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”;

- 12) w art. 40j:

- a) w ust. 2:
- w pkt 6:
    - w lit. a po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy „oraz rozliczania kaucji między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3”,
    - lit. b otrzymuje brzmienie:
      - „b) zasad i planowanej częstotliwości odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia,”
    - w lit. c po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy „, z podziałem na źródła pochodzenia środków finansowych”,
    - w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. h oraz i w brzmieniu:
      - „h) czynności podejmowanych w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram,
      - i) czynności, które zostaną podjęte na koszt podmiotu reprezentującego w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem, w tym:
        - rozliczenie pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
        - rozliczenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje,
        - odbiór opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia zakończenia działalności została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego
        - wraz z harmonogramem tych czynności w odniesieniu do dnia zakończenia działalności;”,
    - po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

- „6a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz wskazanie innych warunków niezbędnych do jego uruchomienia, o ile występują;
  - 6b) informacje o zawartych umowach lub promesach, lub podpisanych listach intencyjnych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, planowanych inwestycjach oraz zakupach maszyn i urządzeń;”,
- w pkt 7 na końcu dodaje się przecinek oraz wyrazy „nie wcześniejszy jednak niż dzień 1 października 2025 r.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
- 1) oświadczenie o braku skazania prawomocnym wyrokiem sądu członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
  - 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
  - 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 40g ust. 2 pkt 1–4 i 6;
  - 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3, oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji.
- 2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1–3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,
- c) w ust. 4:
- w pkt 2 po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy „oraz rozliczania kaucji między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3”,
  - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) zasady i planowaną częstotliwość odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym, oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;”,
- w pkt 4 po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy „, z podziałem na źródła pochodzenia środków finansowych”,
  - po pkt 8 dodaje się pkt 8a–8c w brzmieniu:
    - „8a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego;
    - 8b) czynności podejmowane w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram;
    - 8c) czynności, które zostaną podjęte na koszt podmiotu reprezentującego w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem, w tym:
      - rozliczenie pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,
      - rozliczenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje,
      - odbiór opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia zakończenia działalności została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego
      - wraz z harmonogramem tych czynności w odniesieniu do dnia zakończenia działalności;”,
  - w pkt 9 na końcu dodaje się przecinek oraz wyrazy „nie wcześniejszy jednak niż dzień 1 października 2025 r.”,
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 9, nie może być dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.”,

- e) w ust. 5 po wyrazie „lat” dodaje się wyrazy „od uruchomienia systemu kaucyjnego”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu i właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu, o którym mowa w ust. 4 pkt 8a.”,

- g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu może cofnąć, w drodze decyzji, to zezwolenie bez odszkodowania, określając termin jej wykonania, biorąc pod uwagę stopień przygotowania do uruchomienia systemu kaucyjnego oraz stopień zaistniałego opóźnienia.”,

- h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Decyzji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę interesu podmiotów, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3.”,

- i) w ust. 7 po wyrazach „o których mowa w art. 40g ust. 1” dodaje się wyrazy „, a także gdy z informacji przedstawionych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 2 pkt 6a, wynika, że uruchomienie systemu kaucyjnego we wskazanym terminie nie jest możliwe”,

- j) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;

- 13) w art. 40k:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy określające obowiązki podmiotu reprezentującego lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 2 pkt 1–4 i 6 lub ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do

niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system w sposób, który narusza przepisy ustawy określające obowiązki podmiotu reprezentującego lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nadal nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 2 pkt 1–4 i 6 lub ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nadal nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę interesu podmiotów, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3.

2b. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.”;

14) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w:

- 1) poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany do uczestniczenia w systemie kaucyjnym co najmniej w zakresie pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 2) poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany do uczestniczenia w systemie kaucyjnym co najmniej w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań.”,

b) w ust. 4 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej,”,

c) w ust. 6 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej,”;

15) po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu:

„Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrole podmiotu reprezentującego:

- 1) po przekazaniu informacji, o której mowa w art. 40j ust. 5a – w zakresie zgodności stanu faktycznego z tą informacją;
- 2) w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego – w zakresie zgodności stanu faktycznego z wydanym temu podmiotowi reprezentującemu zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego oraz z przepisami ustawy określającymi obowiązki podmiotu reprezentującego oraz spełnienia warunków, o których mowa w art. 40g ust.1, ust. 2 pkt 1–4 i 6 oraz ust. 6.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym.”;

16) w art. 56 w ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1:

- a) prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, nie pobiera kaucji,
- b) prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, nie pobiera kaucji lub nie zwraca kaucji, lub nie zbiera pustych opakowań”;

17) załącznik nr 1a do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;

18) w załączniku nr 2 do ustawy:

- a) w ust. 6 w objaśnieniach do wzoru dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:
„Jeżeli wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie zawarł umowy, o której mowa w art. 40h ust. 3, stosuje się potrójną stawkę opłaty produktowej (SO) – zgodnie z art. 34 ust. 2c.”;
  - b) w ust. 7 w objaśnieniach do wzoru dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:
„Jeżeli wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie zawarł umowy, o której mowa w art. 40h ust. 3, stosuje się potrójną stawkę opłaty produktowej (SO) – zgodnie z art. 34 ust. 2c.”;
- 19) załącznik nr 4 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852 i 1473) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
  - a) uchyla się pkt 49,
  - b) dodaje się pkt 49a w brzmieniu:
„49a)systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system kaucyjny w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927 i poz. ...);”;
  - c) w pkt 50 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy”;
  - d) pkt 51 otrzymuje brzmienie:
„51) odpadzie opakowaniowym – rozumie się przez to odpad opakowaniowy w rozumieniu art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zwracany w ramach systemu kaucyjnego;”;
  - e) dodaje się pkt 52 w brzmieniu:
„52) podmiocie reprezentującym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 40h ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;
- 2) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:
„Art. 17b. Podmiot reprezentujący, który zawarł umowy z wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje, jest płatnikiem podatku od kaucji pobranych przez tych wprowadzających za opakowania objęte systemem kaucyjnym, które nie zostały zwrócone w tym systemie.”;

3) w art. 29a:

a) ust. 11a otrzymuje brzmienie:

„11a. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w tym opakowaniu.”,

b) uchyla się ust. 12a i 12b,

c) dodaje się ust. 12c i 12d w brzmieniu:

„12c. W przypadku niezwrócenia do podmiotu reprezentującego opakowania lub odpadu opakowaniowego objętych systemem kaucyjnym wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania na ostatni dzień roku o różnicę w wartości kaucji wynikającą z wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku. Kwota tej różnicy zawiera kwotę podatku. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany do podwyższenia podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji.

12d. Jeżeli w danym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględnia tę różnicę przy ustaleniu podstawy opodatkowania dla:

1) kolejnego roku albo

2) lat następujących po kolejnym roku, jeżeli w kolejnym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż łączna wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego oraz wartość różnicy wynikającej z roku poprzedniego.”;

4) w art. 103 po ust. 5d dodaje się ust. 5da w brzmieniu:

„5da. Płatnik, o którym mowa w art. 17b, jest obowiązany, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek właściwego urzędu skarbowego za okres roku, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji wynikającą z wprowadzonych do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku.”;

5) w art. 109 ust. 11ia–11ic otrzymują brzmienie:

„11ia. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący są obowiązani do prowadzenia ewidencji w postaci elektronicznej zawierającej dane niezbędne do określenia podstawy opodatkowania, w tym o wprowadzonych do obrotu opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, z podziałem na rodzaje tych opakowań, o ich liczbie i wartości pobranej kaucji w danym roku oraz o zwróconych opakowaniach i odpadach opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, z podziałem na rodzaje opakowań lub odpadów opakowaniowych, o ich liczbie i wartości zwróconej kaucji w danym roku. Ewidencja podmiotu reprezentującego jest prowadzona z podziałem na wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje.

11ib. Ewidencja, o której mowa w ust. 11ia, jest udostępniana przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz przez podmiot reprezentujący drogą elektroniczną na każde żądanie organu podatkowego.

11ic. Ewidencję, o której mowa w ust. 11ia, przechowuje się przez okres 5 lat od zakończenia roku, w rozliczeniu za który ustalono podstawę opodatkowania wynikającą z różnicy między wartością pobranej kaucji za opakowania objęte systemem kaucyjnym wprowadzone do obrotu w danym roku a wartością zwróconej kaucji za opakowania lub odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym w danym roku.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45:

a) w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) zbierającego odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przekazane mu przez podmioty, o których mowa w pkt 1.”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „nieodpłatnego przyjmowania odpadów” dodaje się wyrazy „, z tym że w przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, umowa może być zawarta z podmiotem, o którym mowa w ust. 1 pkt 13.”,
- c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, jest obowiązany do posiadania umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w ust. 1 pkt 13, dotyczącej co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.”;

- 2) w art. 177 po wyrazach „art. 45 ust. 2” dodaje się wyrazy „lub 2b”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 1852) w art. 9 w ust. 3 wyraz „2024” zastępuje się wyrazem „2025” oraz występujący dwukrotnie wyraz „2025” zastępuje się wyrazem „2026”.

Art. 5. 1. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwane dalej „zezwoleniem”, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do złożenia wniosku o zmianę tego zezwolenia. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2–2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jeżeli w zezwoleniu termin uruchomienia systemu kaucyjnego jest dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia, minister właściwy do spraw klimatu zmienia ten termin na nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania tego zezwolenia.

3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 6. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o wydanie zezwolenia jest obowiązany do uzupełnienia tego wniosku w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

3. Obowiązek określony w art. 40j ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 nie dotyczy podmiotu reprezentującego, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uruchomił system kaucyjny.

Art. 7. 1. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie, w którym termin uruchomienia systemu kaucyjnego został ustalony na dzień wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r., może, w terminie 7 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy, wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w zakresie ograniczonym do zmiany terminu uruchomienia systemu kaucyjnego na dzień 1 października 2025 r.

2. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu zmienia zezwolenie, w drodze decyzji w terminie 7 dni.

3. W przypadku gdy podmiot reprezentujący złożył w terminie wniosek, o którym mowa w ust. 1, art. 40j ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do cofnięcia zezwolenia, jeżeli podmiot reprezentujący nie uruchomił systemu kaucyjnego w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2.

4. W odniesieniu do postępowań w sprawie wydania zezwolenia wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w decyzji o udzieleniu zezwolenia wskazuje się termin uruchomienia systemu kaucyjnego nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r.

Art. 8. W 2025 r. dopuszcza się stosowanie wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji określonego w załączniku nr 4 do ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym albo w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. W 2025 r. w przypadku opakowań:

- 1) o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w tym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań selektywnie zebranych w ramach systemu kaucyjnego w tym roku oraz

masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia tego roku;

- 2) o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku kalendarzowym oraz wysokości kaucji pobranej w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia tego roku w ramach systemu kaucyjnego.

Art. 10. Przepisy art. 40h ust. 4, art. 42 ust. 2, art. 44 ust. 1, 2, 4–7, art. 56 ust. 1 pkt 10d ustawy zmienianej w art. 1 nie mają zastosowania przed dniem 1 października 2025 r.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

**MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA
OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH**

Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku				
		2025	2026	2027	2028	2029 i latach następnych
1	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych	77	77	77	77	90
2	puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	77	77	77	90
3	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	77	77	77	90

WZÓR OZNAKOWANIA
WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM
ORAZ OKREŚLAJĄCEGO WYSOKOŚĆ KAUCJI

gdzie:

X,YY – oznacza kwotę kaucji, w której X oznacza złotówki, a YY grosze,

X – oznacza kwotę kaucji w pełnych złotych.

Objaśnienia:

Jeżeli dla danego rodzaju opakowania kwotę kaucji określono w niepełnych złotych stosuje się wzór zawierający oznaczenie „X,YY”.

Jeżeli dla danego rodzaju opakowania kwotę kaucji określono w pełnych złotych stosuje się wzór zawierający oznaczenie „X”.

Oznakowanie powinno:

- 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe;
- 2) kontrastować z tłem;
- 3) znajdować się na etykiecie.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza zmiany do przepisów dotyczących systemu kaucyjnego dla opakowań i ma na celu doprecyzowanie kwestii dotyczących wydawania, cofania i zmieniania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, które wydaje minister właściwy do spraw klimatu, zwany dalej „ministrem”, na wniosek podmiotu reprezentującego, który będzie prowadził system kauczyny. Prace nad projektem zostały zainicjowane w związku z pojawiającymi się wątpliwościami, czy obecne przepisy są wystarczające do zapewnienia planowego uruchomienia systemów kauczynych oraz rzetelnego ich prowadzenia. Projekt uwzględnia również postulaty przedstawicieli branż, które będą objęte działaniem systemu kauczynego, zgłaszane w ramach konsultacji organizowanych w I kw. 2024 r. Niezwykle ważne jest, aby system, który zostanie uruchomiony w 2025 r., działał nie tylko sprawnie, ale też rzetelnie, przejrzysto i wydajnie. W tym celu niezbędne jest doprecyzowanie przepisów dotyczących przygotowania i prowadzenia systemu kauczynego.

System kauczyny jest rozwiązaniem powszechnie stosowanym w Europie i z powodzeniem przyczynia się do zmniejszenia zaśmiecenia przestrzeni publicznej. Konsumenci są zachęceni do segregowania opakowań i zwracania ich w wybranych punktach. Z kolei opakowania zebrane w ten sposób mogą być przekazywane do recyklingu lub ponownego użycia. Mechanizm kaucji przyczynia się do realizacji celów środowiskowych i jest powszechnie akceptowany, a nawet oczekiwany przez społeczeństwo. Uszczegółowienie zasady powszechności systemu kauczynego, wyrażonej w art. 40g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927), zwanej dalej „ustawą”, przez wprowadzenie wymogu zapewnienia przez podmiot reprezentujący co najmniej jednego stacjonarnego punktu odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kauczynym od użytkowników końcowych w każdej gminie spowoduje, że podmioty te będą miały jasną wytyczną co do minimalnej ilości takich punktów. Ponadto umożliwi to weryfikację objęcia terytorium całego kraju systemem odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kauczynym, co zapewni użytkownikom końcowym powszechny i równy dostęp. Rozwiązaniem wygodnym dla klientów będzie możliwość oddania opakowania szklanego wielokrotnego użytku na napoje i odzyskania kaucji niedaleko miejsca zamieszkania, stąd w projekcie ustawy zawarto obowiązek przyjmowania takich opakowań przez jednostki handlu detalicznego o powierzchni poniżej 200 m², jeżeli jednostka sprzedaje napoje w takich butelkach.

Przepisy ustawy nie precyzują roli, jaką w procesie tworzenia oraz funkcjonowania systemów kaucyjnych powinien realizować minister, jednak oczekiwania społeczne w zakresie zapewnienia sprawności działania i terminowości uruchomienia systemu są kierowane do administracji rządowej. W projekcie proponuje się zwiększenie roli ministra jako organu nie tylko wydającego decyzję w oparciu o szczegółowe dane przekazywane przez podmioty reprezentujące, ale także jako nadzorującego realizację poszczególnych etapów prowadzących do uruchomienia systemu kaucyjnego. Wprowadzenie do ustawy przepisów uszczegóławiających obowiązujące warunki udzielania zezwolenia w formie dodatkowych wymagań w ramach składania wniosków, a także obowiązków informacyjnych i kontrolnych, przyczyni się do uzyskania pełniejszego obrazu działań, które przedsiębiorcy tworzący system kaucyjny zamierzają podjąć.

Wprowadzono przepis definiujący uruchomienie systemu kaucyjnego, jako dzień od którego system kaucyjny prowadzony przez konkretny podmiot reprezentujący zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden stacjonarny punkt odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, jednak nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r. Termin ten odnosi się tym samym każdorazowo do konkretnego systemu tworzonego przez indywidualnego operatora oraz wskazywany jest w zezwoleniu i nie może być on dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia. Przepisy takie wpłyną na zaprojektowanie prac przez podmiot reprezentujący tak, aby planowane działania realizowane były w określonym tempie, a postęp prac był możliwy do weryfikacji. Zmiany te pozwolą na odpowiednią reakcję ministra, w przypadku gdy pojawią się obawy o uruchomienie systemu kaucyjnego lub jego rzetelne funkcjonowanie. Tym samym wprowadzenie terminu 24-miesięcznego nie będzie skutkowało skróceniem terminów określonych w już wydanych zezwoleniach.

Jednocześnie 2025 r. będzie okresem rozruchowym dla systemu kaucyjnego. W tym roku ustawowe obowiązki w zakresie osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania będą liczone od 1 października 2025 r. Działanie to stanowi odpowiedź na postulaty jednostek handlowych związane z potrzebą dostosowania pomieszczeń i zmiany procedur w zakresie zbierania opakowań w sklepach. Przesunięcie do 1 października 2025 r. ustawowych obowiązków i ew. wynikających z tego sankcji spowoduje, że branża zyska dodatkowy czas na dokończenie działań związanych z wypracowaniem sposobu współpracy pomiędzy operatorami i zapewnieniem kompatybilności systemów. Przesunięcie będzie również pozytywnie

oddziaływać na klientów. Stosowne rozwiązania zawarto w art. 7, art. 9 i art. 10 projektowanej ustawy.

Modyfikacja przepisów w kierunku stworzenia tzw. zamkniętego systemu obiegu kaucji, czyli wdrożenia rozwiązania polegającego na pobieraniu kaucji w całym łańcuchu dystrybucji, przyczyni się do uszczelnienia systemu i zapewnienia możliwości monitorowania przepływów kaucji. Mechanizm ten wyeliminuje możliwości defraudacji kaucji, problemów z jej rozliczeniem między podmiotami reprezentującymi oraz zagwarantuje poprawne rozliczanie się operatorów z jednostkami handlu detalicznego, zapewniając jego prawidłowe funkcjonowanie.

Projekt zawiera uwzględnienie postulatów zwolnienia z wymogu uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów w zakresie logistyki zwrotnej, tj. zbierania odpadów opakowaniowych objętych ustawą, odebranych od prowadzących nieprofesjonalną zbiórkę. Zmiany w tym zakresie zostały zawarte w art. 3 projektu, w którym wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029). W ramach art. 45 ustawy zmienianej uwzględniono podmiot zbierający odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, który nie będzie musiał posiadać odpowiedniego zezwolenia. Z kolei zgodnie z ust. 2 podmiot prowadzący działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe (w systemie kaucyjnym będzie to jednostka handlowa lub inny punkt zbierania), będzie mógł zawrzeć umowę wedle własnego wyboru z podmiotem profesjonalnie zajmującym się zbieraniem odpadów albo z podmiotem wskazanym w ust. 1 pkt 13.

W przepisach ustawy zawarto wyłączenie obowiązku zbiórki opakowań na napoje będące mlekiem, jogurtem lub innym pitnym produktem mlecznym w ramach systemu. Jest to odpowiedź na postulaty zgłaszane przez branżę związane z potrzebą zachowania reżimu sanitarnego w punktach handlowych, którego w miejscach przechowywania opakowań po tych produktach ciężko byłoby dotrzymać.

W projekcie wskazano, że dla odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego dokument DPR będzie sporządzany przez recyklera na wniosek podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny.

W projekcie zawarto przepisy wskazujące, że od 2026 r. opłata produktowa, którą ponosić będą wprowadzający, którzy nie przystąpili do żadnego z systemów kaucyjnych, obliczana będzie jako potrójna stawka opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania na napoje.

Utworzenie i zapewnienie funkcjonowania systemu kaucyjnego wiąże się z koniecznością poniesienia nakładów finansowych przez wprowadzających przystępujących do systemu. Projektowane rozwiązanie ma na celu obniżenie atrakcyjności rozwiązania polegającego na uiszczaniu opłaty produktowej zamiast finansowania realnie tworzących się systemów. Podmiot, który przystąpi do systemu kaucyjnego i poniesie koszty jego finansowania, ale pomimo to nie uda mu się uzyskać wymaganych poziomów selektywnej zbiórki może i powinien być traktowany w sposób mniej restrykcyjny niż podmiot, który w ogóle nie podejmie takiej próby.

Planowane jest także zwiększenie nadzoru ministra nad wydanymi zezwoleniami na prowadzenie systemu kaucyjnego przez wprowadzenie wymogu przedstawienia harmonogramu czynności planowanych do realizacji przez podmioty reprezentujące. W przypadku gdy przedstawione przez te podmioty harmonogramy procesów organizowania i realizacji czynności niezbędnych do uruchomienia systemu będą budzić wątpliwości co do możliwości terminowej wywiązania się ze zobowiązań lub co do ewentualnego zasięgu obejmowania, będzie możliwość wdrożenia działań naprawczych lub cofnięcia zezwolenia.

W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, będzie istniała możliwość wezwania do zmiany albo cofnięcia, w drodze decyzji, tego zezwolenia. Decyzjom w tym zakresie wydawanym przez ministra można będzie nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Ponadto, w związku ze zmianą przepisów dotyczących wydawania zezwolenia, podmioty, które otrzymały zezwolenie przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej, zgodnie z art. 5 projektowanej ustawy, będą obowiązane do złożenia wniosku o zmianę zezwolenia. Jeżeli podmiot niełoży w terminie kompletnego wniosku minister właściwy do spraw klimatu cofnie, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania. Decyzji w tym zakresie można będzie nadać rygor natychmiastowej wykonalności. Do nadawania rygoru natychmiastowej wykonalności zastosowanie mają ogólne przesłanki określone w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2024 r. poz. 572).

Wskazanie w ustawie, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego przed i po uruchomieniu systemu, przyczyni się do zapewnienia, że systemy zostały przygotowane prawidłowo i funkcjonują zgodnie z udzielonym zezwoleniem. Zakłada się, że WIOŚ będzie przeprowadzał kontrolę podmiotu reprezentującego przed (czyli przeprowadzana będzie kontrola dotycząca prowadzenia prac przygotowujących do

uruchomienia systemu) i w pierwszym roku po uruchomieniu systemu (badane będzie, czy podmiot reprezentujący prowadzi wszystkie działania wskazane w zezwoleniu oraz czy nie ma nieprawidłowości mogących rzutować na właściwe działanie systemu). Wyniki przeprowadzanych kontroli będą przedkładane ministrowi, który będzie podejmował stosowne działania wynikające z art. 40k ustawy (wezwanie do zaniechania naruszeń, w tym cofnięcie zezwolenia). Tryb przeprowadzenia przedmiotowej kontroli jest przedmiotem regulacji przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425).

Ponadto w związku z licznymi postulatami przedsiębiorców w załączniku nr 2 projektowanej ustawy określono nowy wzór oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji. Przedsiębiorcy wskazywali, że dotychczasowy znak może być nieczytelny oraz nie jest atrakcyjny dla konsumentów.

W konsekwencji wprowadzenia nowego oznakowania oraz z uwagi na fakt, że proces produkcyjny często planuje się i rozpoczyna z wielomiesięcznym wyprzedzeniem (nawet 6 miesięcznym) powstała potrzeba wprowadzenia okresu przejściowego w pierwszym roku funkcjonowania systemu kaucyjnego. W okresie przejściowym, określonym w art. 8 projektu ustawy, dopuszcza się stosowanie dotychczasowego wzoru oznakowania oraz nowego wzoru określonego w projekcie. Rozwiązanie przejściowe ma za zadanie zapobiec dodatkowym kosztom po stronie producentów, które byłyby związane z ewentualną koniecznością produkcji nowych etykiet i ich zmianą na już wyprodukowanych opakowaniach.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza również zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852 i 1473).

Uzasadnienie proponowanych zmian do ustawy o podatku od towarów i usług

Zmiany proponowane w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. *o podatku od towarów i usług*, zwanej dalej ustawą o VAT, są związane ze zmianami projektowanymi w *ustawie o gospodarce opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi* w zakresie rozwiązań przyjmowanych dla polskiego systemu kaucyjnego.

Dokonany przegląd przygotowanych wcześniej rozwiązań, również w oparciu o rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (np. Irlandia, Węgry), oraz zaproponowane przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska zmiany wskazujące na wystąpienie kaucji za opakowania objęte systemem kaucyjnym na każdym etapie obrotu produktem

w opakowaniu na napoje wskazuje na konieczność wprowadzenia zmian dostosowujących w ustawie o VAT.

Podstawowym założeniem zmian w ustawie o VAT jest prostota wprowadzanych rozwiązań oraz nienakładanie zbędnych obowiązków na poszczególne podmioty występujące w łańcuchu dostaw produktów w opakowaniach na napoje, które będą objęte systemem kaucyjnym.

Projektowane rozwiązania opierają się zatem na wyznaczeniu jednego podmiotu, który byłby obowiązany do obliczenia i pobrania podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu. Zgodnie z przyjętym założeniem obowiązek taki zostanie nałożony na podmiot reprezentujący jako płatnika podatku VAT.

Uwzględniając fakt, że całość pobranych kaucji od opakowań podlegających pod system kaucyjny będzie przekazywana przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do podmiotu reprezentującego, nałożenie na ten podmiot obowiązku zapłaty podatku VAT organowi podatkowemu jest rozwiązaniem najprostszym, które pozwoli osiągnąć cel, jakim jest zapewnienie prawidłowego poboru podatku VAT.

Obowiązki podmiotu reprezentującego uregulowane w ustawie *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* wskazują, że realizowane zadania polegają m.in. na rozliczeniu kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności finansowanie wypłat kaucji dla użytkownika końcowego. Dla rozliczenia należnego podatku VAT podmiot reprezentujący będzie więc posiadał niezbędne dane, które pozwolą na wyliczenia, jaka wartość kaucji w okresie rocznym nie została zwrócona w odniesieniu do opakowań wprowadzonych przez konkretne podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach na napoje.

Jednocześnie nałożenie na podmiot reprezentujący obowiązków płatnika VAT nie powoduje wyłączenia obowiązków związanych z wykazaniem rozliczenia podatku VAT w ewidencji i deklaracji przygotowywanej przez podatnika wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje. Podatnikiem pozostaje nadal wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje. VAT powstały w związku z niezwróceniem opakowań lub odpadów opakowaniowych będzie wykazywany w rozliczeniach tego podatnika.

Projektowane na gruncie VAT rozwiązania przewidują jednolite podejście do wszystkich rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym. Te same zasady obejmą opakowania wielokrotnego i jednorazowego użytku.

Szczegółowe rozwiązania przyjęte w podatku VAT

Art. 2 ustawy o VAT

W związku z ujednoczeniem zasad rozliczenia na gruncie VAT kaucji od opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku istnieje konieczność odejścia od definiowania w przepisach ustawy o VAT opakowań wielokrotnego użytku. W związku z tym, że identyczne zasady będą stosowane w zakresie wszystkich rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym w art. 2 proponuje się uchylenie pkt 49, dodanie pkt 49a oraz zmianę brzmienia pkt 50 i 51.

Przez system kaucyjny będzie rozumiany system kaucyjny w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Zgodnie z tymi zasadami systemem kaucyjnym będzie system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*, będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikowi końcowemu w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym.

Natomiast przez odpad opakowaniowy należy rozumieć odpad opakowaniowy w rozumieniu art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*, który będzie zwracany w ramach systemu kaucyjnego.

Wprowadzana zmiana w art. 2 pkt 50 ma wyłącznie charakter dostosowawczy w związku ze zdefiniowaniem w przepisach pojęcia systemu kaucyjnego.

Jak stanowi natomiast projektowany pkt 52 w art. 2 ustawy o VAT przez podmiot reprezentujący rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 40h ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*.

Nałożenie obowiązków płatnika na podmiot reprezentujący wymaga zdefiniowania tych podmiotów na potrzeby ustawy o VAT.

Decyzja w zakresie nałożenia obowiązków płatnika w VAT na podmiot reprezentujący uwzględnia m.in. zakres zadań ustawowych nałożonych dotychczas na podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego, wśród których można wymienić m.in.:

- selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy,
- odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym,

- rozliczenie kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, w szczególności finansowanie wypłat kaucji dla użytkownika końcowego,
- finansowanie kosztów zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i hurtowego oraz inny punkt zbierający opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym.

Zakres posiadanych informacji oraz dysponowanie kwotą niezwróconej użytkownikom końcowym kaucji umożliwia podmiotom reprezentującym zapewnienie prawidłowego poboru podatku VAT.

Art. 17b ustawy o VAT

Zgodnie z projektowanym art. 17b ustawy o VAT podmiot reprezentujący, który zawarł umowy z wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje, jest płatnikiem podatku VAT od kaucji, pobranych przez tych wprowadzających za opakowania objęte systemem kaucyjnym, które nie zostały zwrócone w tym systemie.

Projektowane rozwiązanie oznacza, że podmiot reprezentujący będzie obowiązany do poboru i zapłaty podatku VAT organom skarbowym w związku z niezwróconymi kaucjami za opakowania objęte systemem kaucyjnym.

Przyjęte rozwiązanie ułatwia wpłatę wymaganego podatku VAT i zabezpiecza jego prawidłowy pobór. Skoro podmiot reprezentujący dysponuje całością niezwróconych kaucji za opakowania objęte systemem kaucyjnym (každorazowo otrzymuje te środki od wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje), uzasadnione pozostaje odprowadzenie wymaganego podatku właśnie przez ten podmiot.

Jednocześnie samo rozliczenie podatku należnego w deklaracji i ewidencji VAT będzie dokonywane przez podatnika – wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje.

Art. 29a ustawy o VAT

Zmiany w art. 29a ust. 11a ustawy o VAT wskazują, że kaucja pobierana za opakowania objęte systemem kaucyjnym nie jest wliczana do podstawy opodatkowania, jeżeli podatnik dokonał dostawy w opakowaniu objętym tym systemem.

Oznacza to, że pobór kaucji na każdym etapie obrotu w łańcuchu dostaw nie będzie opodatkowany podatkiem VAT. Przykładowo podatnik będący hurtownikiem, który nabył napoje w opakowaniach od wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje, a następnie, sprzedając je do jednostki handlowej, pobierze kaucję od tych opakowań, nie będzie wliczał pobranej kaucji do podstawy opodatkowania VAT.

Podobna zasada będzie obowiązywać w całym łańcuchu dostaw – VAT nie wystąpi również między jednostką handlową a użytkownikiem końcowym.

Projektowane przepisy nie wprowadzają zróżnicowania w zasadach dotyczących opodatkowania VAT dla opakowań wielokrotnego użytku oraz jednorazowego użytku, w związku z tym uchylecia wymagają przepisy art. 29a ust. 12a i 12b ustawy o VAT.

Zgodnie z projektowanym art. 29a ust. 12c i 12d ustawy o VAT w przypadku niezwrócenia do podmiotu reprezentującego opakowania lub odpadu opakowaniowego objętych systemem kaucyjnym, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania na ostatni dzień roku o różnicę w wartości kaucji wynikającą z wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku. Kwota tej różnicy zawiera kwotę podatku VAT – na tej podstawie wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje określi, jaką kwotę podatku należnego będzie musiał wykazać w prowadzonej ewidencji oraz składanym na potrzeby VAT rozliczeniu. Rozliczenie będzie następowało w okresach rocznych i będzie wykazywane w JPK_VAT składanym przez podatnika za styczeń lub za pierwszy kwartał (w przypadku podatników rozliczających się kwartalnie) następnego roku podatkowego. Dokonanie rozliczenia w ramach pierwszej deklaracji podatkowej składanej za kolejny rok zapewnia wprowadzającemu produkty w opakowaniach na napoje odpowiedni czas do precyzyjnego ustalenia kwoty podatku VAT do wykazania w składanej deklaracji.

Jeżeli w danym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż wartość kaucji od opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględni tę różnicę przy ustaleniu podstawy opodatkowania dla kolejnego roku lub lat następujących po kolejnym roku, jeżeli w kolejnym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż łączna wartość kaucji od opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego oraz wartość różnicy wynikającej z roku poprzedniego.

Przykładowo zatem, jeżeli wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje wprowadził w 2026 r. 100 butelek plastikowych objętych systemem kaucyjnym, natomiast w trakcie tego roku wróciło do podmiotu reprezentującego 110 butelek plastikowych (nadwyżka wynika z butelek wprowadzonych i niezwróconych w roku poprzednim), to w rozliczeniu dla 2026 r. nie wystąpi

należny podatek VAT. Jednocześnie nadwyżka, która pojawiła się w ilości opakowań (odpadów opakowaniowych), będzie mogła zostać uwzględniona w rozliczeniu za kolejny (2027) rok.

Pkt 1. Zakładając, że w 2027 r. wróci do podmiotu reprezentującego mniej opakowań niż zostało wprowadzone w tym roku, powstała nadwyżka z 2026 roku pomniejszy wartość podstawy opodatkowania dla rozliczenia należnego podatku VAT.

Pkt 2. W przypadku natomiast gdy w 2027 r. ponownie okaże się, że wartość rozliczenia będzie wskazywać na nadwyżkę wartości kaucji zwróconych (suma wartości kaucji pobranych za opakowania w danym roku oraz różnicy przeniesionej z roku poprzedniego) nad wartością kaucji wynikającej z opakowań wprowadzonych do obrotu, podatnik przeniesie te wartości na kolejne lata (2028 r. i ewentualnie lata kolejne) aż do czasu rozliczenia tej różnicy.

Dodatkowo należy podkreślić, że zadania podmiotu reprezentującego polegają m.in. na zapewnieniu:

- 1) selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy;
- 2) odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym;
- 3) transporcie opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów (art. 40i ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi).

Biorąc pod uwagę fakt, iż podmiot reprezentujący jest obowiązany do realizacji powyższych zadań, nie jest wykluczone, że dla ich realizacji będzie zawierał umowy z innymi podmiotami, które częściowo będą się zajmować np. odbieraniem odpadów z jednostek handlowych lub transportem opakowań zwrotnych do wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje. Nie oznacza to jednak, że na żadnym etapie nie następuje zwrot opakowań do podmiotu reprezentującego. Opakowania te są zwracane do podmiotu reprezentującego, który został powołany w celu ww. zadań, przy czym inni uczestnicy obrotu wykonują konkretne czynności związane z utrzymaniem systemu kaucyjnego na podstawie umów zawartych właśnie z podmiotem reprezentującym. Stąd powinno się uznawać, że zwrot opakowania / odpadu opakowaniowego w ramach systemu kaucyjnego w związku z zadaniami nałożonymi przepisami prawa następuje właśnie do podmiotu reprezentującego.

Należy również uwzględnić, że projektowany system kaucyjny przewiduje możliwość zwrotu opakowania objętego systemem kaucyjnym do dowolnego podmiotu reprezentującego. Może zatem okazać się, że podmiot reprezentujący A wejdzie w posiadanie opakowań / odpadów opakowaniowych, dla których powołany został podmiot reprezentujący B.

Przy czym, w przypadku funkcjonowania więcej niż jednego systemu kaucyjnego, podmioty reprezentujące prowadzące te systemy są obowiązane do ustalenia między sobą, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez siebie systemów kaucyjnych. Umowę zawiera się przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego (art. 40g ust. 10 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi).

Zatem na gruncie podatku VAT opakowania lub odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, które zostały zwrócone do podmiotu reprezentującego, z którym wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie podpisał umowy, nie mogą wpływać na rozliczenie VAT podmiotu reprezentującego, który przyjął te opakowania / odpady opakowaniowe oraz dokonał zwrotu pobranej kaucji.

W związku z koniecznością dokonania rozliczenia między dwoma podmiotami reprezentującymi wartość kaucji zwróconej w ramach systemu kaucyjnego pomniejszy rozliczenie u podmiotu reprezentującego, który zawarł umowę z wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje, który wprowadził te zwrócone opakowania / odpady opakowaniowe do obrotu. Jednocześnie wartość kaucji zwróconej w ramach systemu kaucyjnego będzie wpływać na rozliczenie VAT u tego wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje, który wprowadził do obrotu opakowania zwracane w ramach systemu kaucyjnego jako opakowanie zwrotne lub odpad opakowaniowy. Rozliczenia VAT dokonane przez podmiot reprezentujący (płatnika) oraz przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje (podatnika) będą więc spójne – wyrazem tego będą prowadzone na potrzeby VAT – przez ww. podmioty – ewidencje.

Obowiązek zapłaty pobranego podatku organom skarbowym będzie natomiast ciążył na podmiocie reprezentującym, który został uznany za płatnika zgodnie z projektowanym art. 17b ustawy o VAT.

Art. 103 ustawy o VAT

Proponowany w art. 103 ustawy o VAT ust. 5da jest konsekwencją dodanego art. 17b, który wskazuje, że podmioty reprezentujące są płatnikami podatku VAT od niezwróconej w danym roku kaucji za opakowania objęte systemem kaucyjnym.

Zgodnie z dodawanym przepisem określa się termin płatności podatku VAT dla podmiotu reprezentującego będącego płatnikiem tego podatku. Płatnik jest obowiązany, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek właściwego urzędu skarbowego za okres roku, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji wynikającej z wprowadzonych do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku. Oznacza to, że w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku płatnik (podmiot reprezentujący) będzie miał obowiązek uiszczenia należnego podatku VAT od niezwróconej wartości kaucji na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

Art. 109 ustawy o VAT

Zmiany proponowane w art. 109 ust. 11ia–11ic ustawy o VAT stanowią konsekwencję zmian we wcześniejszych przepisach ustawy o VAT.

Zgodnie z projektowaną zmianą w ust. 11ia w art. 109 wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący są obowiązani do prowadzenia ewidencji w postaci elektronicznej zawierającej dane niezbędne do określenia podstawy opodatkowania, w tym o wprowadzonych do obrotu opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, z podziałem na rodzaje tych opakowań, o ich liczbie i wartości pobranej kaucji w danym roku oraz o zwróconych opakowaniach i odpadach opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, z podziałem na rodzaje opakowań lub odpadów opakowaniowych, o ich liczbie i wartości zwróconej kaucji w danym roku.

Dodatkowo ewidencja podmiotu reprezentującego jest prowadzona z podziałem na wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje.

Prowadzona ewidencja powinna umożliwić obu podmiotom realizację obowiązków przewidzianych na gruncie podatku VAT.

Zgodnie z ust. 11ib w art. 109 ustawy o VAT ewidencja jest udostępniana przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz przez podmiot reprezentujący drogą elektroniczną na każde żądanie organu podatkowego. Ma to umożliwić organom skarbowym weryfikację prawidłowości rozliczenia podatku VAT.

Oba podmioty będą przechowywać ewidencję, przez okres 5 lat od zakończenia roku, w rozliczeniu za który ustalono podstawę opodatkowania wynikającą z różnicy między wartością pobranej kaucji za opakowania objęte systemem kaucyjnym wprowadzone do obrotu w danym roku a wartością zwróconej kaucji za opakowania lub odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym w danym roku (art. 109 ust. 11ic ustawy o VAT).

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt został notyfikowany Komisji Europejskiej 19 września 2024 r. pod numerem 2024/0527/PL.

Ponadto projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anita Sowińska – Podsekretarz stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Zaliwski – naczelnik wydziału, Departament Gospodarki Odpadami, e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl; Anna Kamińska – główny specjalista, Departament Gospodarki Odpadami, e-mail: anna.kaminska@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 2024-10-29</p> <p>Źródło inne</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD45</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących wydawania, cofania i zmieniania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, które wydaje minister właściwy do spraw klimatu, zwany dalej „ministrem”, na wniosek podmiotu reprezentującego (podmiotu, który będzie prowadził system kaucyjny). Prace nad projektem zostały zainicjowane w związku z pojawiającymi się wątpliwościami, czy obecne przepisy są wystarczające do zapewnienia planowego uruchomienia systemów kaucyjnych oraz rzetelnego ich prowadzenia. Przepisy ustawy nie precyzują roli, jaką w procesie tworzenia oraz funkcjonowania systemów kaucyjnych powinien realizować minister, jednak oczekiwania społeczne w zakresie zapewnienia sprawności działania i terminowości uruchomienia systemu są kierowane w kierunku administracji rządowej. Widząc potrzebę wdrażania efektywnych metod zarządzania i nadzorowania realizacji projektów, istotnym jest zwiększenie roli koordynującej, jaka powinna przypadać ministrowi, który jest odpowiedzialny za przepisy związane z systemem kaucyjnym.

Zidentyfikowano następujące ryzyka w przypadku niepodjęcia prac na projektem ustawy:

- 1) niewystarczający nadzór na etapie poprzedzającym uruchomienie systemu kaucyjnego;
- 2) ograniczone podstawy do cofnięcia zezwoleń podmiotom, które nie podejmują działań zmierzających do terminowego uruchomienia systemu lub nie planują działań na wystarczająco szeroką skalę, aby objąć systemem obszar całego kraju;
- 3) ryzyko wystąpienia nieprawidłowości w zakresie planowania działania systemów kaucyjnych;
- 4) ryzyko wystąpienia nadużyć i defraudacji przy rozliczaniu zebranych opakowań i pobranej kaucji;
- 5) ryzyko z wystąpieniem trudności w przygotowaniu wytycznych i przygotowaniem zaplecza do gromadzenia opakowań mogących stanowić zagrożenie sanitarne (dotyczy wyrobów mlecznych);
- 6) ryzyko spadku obrotów małych sklepów związane z brakiem możliwości odzyskiwania przez konsumentów lokalnie wpłaconej kaucji;
- 7) ryzyko wydania wielu zezwoleń, w tym dla podmiotów, które nie będą w stanie terminowo czy na wystarczającą skalę takiego systemu uruchomić lub nie mają zamiaru go uruchamiać w ogóle – spowodowane obowiązaniem w ustawie wyłącznie ogólnych wytycznych odnośnie do zawartości wniosków.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu minimalizacji wystąpienia ryzyk i ograniczenia ich skutków planuje się zmiany w ustawie zwiększające rolę ministra jako organu nie tylko wydającego decyzję w oparciu o szczegółowe dane przekazywane przez podmioty reprezentujące, ale także jako nadzorującego realizację poszczególnych etapów prowadzących do uruchomienia systemu. Do projektu nowelizacji ustawy wprowadzono przepisy uściślające obowiązujące obecnie warunki udzielania zezwolenia. Ponadto po analizie postulatów zgłaszanych przez branżę zmodyfikowano przepisy w zakresie m.in. wprowadzenia zamkniętego systemu obiegu kaucji, wyłączenia z obowiązku zbierania opakowania na napoje będące mlekiem, jogurtem lub innym pitnym produktem mlecznym, zharmonizowano oznakowanie logotypem systemu kaucyjnego oraz wprowadzono obowiązek przyjmowania przez jednostki handlu detalicznego szklanych opakowań wielokrotnego użytku, jeśli jednostka sprzedaje takie napoje.

Wychodząc naprzeciw postulatom jednostek handlowych związanym z potrzebą dostosowania pomieszczeń i zmiany procedur w zakresie zbierania opakowań w sklepach, zaproponowano przepisy dot. przesunięcia startu systemu na 1 października 2025 r. Pozwoli to branży na zakończenie przygotowań do uruchomienia systemu oraz zaplanowanie płynnego wejścia do utworzonych systemów kaucyjnych.

Szczegółowe zestawienie wprowadzonych zmian:

- doprecyzowanie zawartości wniosku o wydanie zezwolenia przez dookreślenie, jaki rodzaj dokumentów jest wymagany – będą to:
  - oświadczenia o niekaralności (w przypadku członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów: oświadczenia, że nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

a w przypadku podmiotu reprezentującego o niekaralności na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659)),

- oświadczenia o posiadaniu kapitału zakładowego, co będzie ułatwieniem dla podmiotów wnioskujących o wydanie decyzji co do formy, jaką powinno mieć przekazywanie informacji o posiadanym kapitale zakładowym. Należy zauważyć, że o kapitale zakładowym mowa w aktualnie obowiązującej ustawie w art. 40g ust. 2–6, jednak sposób przekazania informacji na ten temat nie był określony,
  - planu realizacji rozliczeń finansowych (dotyczy formy zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia z podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym). W przypadku wystąpienia braku płynności finansowej podmiotu lub wystąpienia problemów lub opóźnień z przeprowadzeniem rozliczeń, przygotowany plan będący częścią zawieranych umów pomiędzy uczestnikami systemu kaucyjnego, będzie formą asekuracji dla podmiotów uczestniczących w systemie kaucyjnym, co do możliwości dokonania rozliczenia finansowego. Forma zabezpieczenia roszczeń będzie ustalana pomiędzy przedsiębiorcami uczestniczącymi w systemie i podmiotem reprezentującym oraz podmiotami reprezentującymi. Projektowana ustawa wprowadza wymóg określenia zabezpieczenia roszczeń w umowach, ale nie precyzuje jego formy,
  - szczegółowych informacji pozwalających na nadzorowanie przebiegu prac prowadzących do uruchomienia systemu, co dotyczy m.in. przedstawienia planów działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu (np. zasad i planowanej częstotliwości odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia; informacje o umowach, promesach, listach intencyjnych zawartych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, planowanych inwestycjach oraz zakupach maszyn i urządzeń), w tym harmonogramu (przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz wskazanie innych warunków niezbędnych do jego uruchomienia). Określenie wymaganych załączników pozwoli ministrowi właściwemu do spraw klimatu na kontrolowanie procesu przygotowania uruchomienia systemu po wydaniu zezwolenia;
  - dodatkowo wskazano, że podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w przekazanych dokumentach.
- modyfikację przepisów w celu stworzenia tzw. **zamkniętego systemu obiegu kaucji**, czyli wdrożenie rozwiązania polegającego na pobieraniu kaucji w całym łańcuchu dystrybucji, co przyczyni się do uszczelnienia systemu i zapewnienia możliwości monitorowania przepływów kaucji. Mechanizm ten wyeliminuje możliwości defraudacji kaucji, problemów z jej rozliczeniem pomiędzy podmiotami reprezentującymi oraz zagwarantuje poprawne rozliczanie się operatorów z jednostkami handlu detalicznego, zapewniając jego prawidłowe funkcjonowanie,
  - uwzględnienie postulatów **zwolnienia z wymogu uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów w zakresie logistyki zwrotnej**, tj. zbierania odpadów opakowaniowych objętych ustawą, odebranych od prowadzących nieprofesjonalną zbiórkę,
  - **wskazanie terminu uruchomienia systemu kaucyjnego w zezwoleniu**, który nie może być dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia. Ograniczenie czasowe i wymagany harmonogram mają na celu takie zaprojektowanie prac przez podmiot reprezentujący, aby planowane działania realizowane były w określonym tempie, a postęp prac był możliwy do weryfikacji,
  - wprowadzenie wymogu zapewnienia przez podmiot reprezentujący **co najmniej jednego stacjonarnego punktu** odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym od użytkowników końcowych w każdej gminie spowoduje, że podmioty te będą miały jasną wytyczną co do minimalnej ilości takich punktów. Ponadto umożliwi to weryfikację objęcia terytorium całego kraju systemem odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, co zapewni użytkownikom końcowym powszechny i równy dostęp,
  - potwierdzono dopuszczalność przekazywania na finansowanie systemu kaucyjnego środków ze sprzedaży odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu (obok środków ze sprzedaży materiałów pochodzących z ich przetwarzania),
  - rozwiązaniem wygodnym dla klientów będzie możliwość oddania opakowania szklanego wielokrotnego użytku na napoje i odzyskania kaucji niedaleko miejsca zamieszkania, stąd w projekcie ustawy zawarto obowiązek **przyjmowania takich opakowań przez jednostki handlu detalicznego o powierzchni poniżej 200 m², jeśli jednostka sprzedaje napoje w takich butelkach**. Ocenia się, że takie rozwiązanie, do którego w ramach obecnie działającego systemu zarówno klienci, jak i działające lokalnie sklepy są przyzwyczajone, przeciwdziałać będzie spadkom obrotów tych sklepów oraz ryzyku odejścia klientów do punktów, w których mogą kaucję odzyskać,
  - **wyłączenie z obowiązku selektywnego zbierania opakowań na napoje będących mlekiem, jogurtem lub innym piętym produktem mlecznym**,

- wskazanie, że decyzjom wydawanym przez ministra można nadać rygor **natychmiastowej wykonalności**. Dotyczy to przypadku, gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego. W takim przypadku minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie i temu działaniu może zostać nadany rygor natychmiastowej wykonalności,
- wskazanie, że dla odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego **dokument DPR** będzie sporządzany przez recyklera na wniosek podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny,
- wskazanie, że **od 2026 r. opłata produktowa, którą ponosić będą wprowadzający, którzy nie przystąpili** do żadnego z systemów kaucyjnych, obliczana będzie jako potrójna stawka opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania na napoje,
- MF zaproponowało zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852 i 1473), gdzie na gruncie VAT rozwiązania przewidują jednolite podejście do wszystkich rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym. Te same zasady obejmą opakowania wielokrotnego i jednorazowego użytku. Wskazano, że podmioty reprezentujące będą obowiązane do poboru i zapłaty VAT organom skarbowym wyłącznie za kaucje za opakowania objęte systemem kaucyjnym, które nie zostały zwrócone w tym systemie,
- wskazanie, że **wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego przed i w pierwszym roku po uruchomieniu systemu**. Prowadzenie kontroli przez Inspekcję przyczyni się do zapewnienia, że systemy zostały przygotowane prawidłowo i funkcjonują zgodnie z udzielonym zezwoleniem. Zakłada się, że WIOŚ będzie przeprowadzał kontrolę podmiotu reprezentującego przed (czyli przeprowadzana będzie kontrola prowadzenia prac przygotowujących do uruchomienia systemu) i w pierwszym roku po uruchomieniu systemu (czyli będzie badane czy podmiot reprezentujący prowadzi wszystkie działania wskazane w zezwoleniu oraz czy nie ma nieprawidłowości mogących rzutować na właściwe działanie systemu). Wyniki przeprowadzanych kontroli będą przedkładane ministrowi, który będzie podejmował stosowne kroki wynikające z art. 40k ustawy (wezwanie do zaniechania naruszeń, w tym cofnięcie zezwolenia). Tryb przeprowadzenia przedmiotowej kontroli jest przedmiotem regulacji przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425). Szacuje się, że kontrolowanych podmiotów nie będzie wiele (ok. 8), więc kontrole te będą mogły być wykonywane w ramach działań bieżących WIOŚ,
- w definicji uruchomienia systemu kaucyjnego wskazano datę nie wcześniejszą niż 1 października 2025 r. W związku z powyższym wprowadzono przepisy dostosowujące do tej zmiany procedurę aktualizacji pozwoleń (art. 7), zasady obliczania poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w 2025 r. (art. 9) oraz przepisy czasowe dotyczące powiązanych obowiązków w tym okresie (art. 10).

Dla celów kontroli i koordynacji najważniejsze korzyści wynikać będą ze zwiększenia nadzoru nad wydanymi zezwoleniami związanych z wprowadzeniem wymogu przedstawienia czynności planowanych do realizacji przez podmioty reprezentujące. W przypadku gdy przedstawione przez podmioty reprezentujące harmonogramy opisujące procesy organizowania i realizacji niezbędnych do podjęcia przedsięwzięć będą budzić wątpliwości co do możliwości terminowej realizacji lub co do ew. zasięgu obejmowania, będzie możliwość wdrożenia działań naprawczych lub cofnięcia zezwolenia. Warto również wskazać, że w konsekwencji wdrożenia podejścia projektowego zgłaszane wnioski będą przemyślane oraz urealnione w zakresie ukończenia poszczególnych etapów co doprowadzić ma do pożądanego celu – zrealizowania zamierzonych celów w określonym czasie i budżecie. Skutkiem wprowadzenia nowych regulacji będzie możliwość nadzoru nad terminowym uruchomieniem systemu dopasowanego do potrzeb i klientów i wprowadzających, który:

- obejmie zakładany w ustawie obszar całego kraju,
- zapewni powszechny i równy dostęp dla użytkowników końcowych,
- zapewni powszechny i równy dostęp dla wprowadzających produkty w opakowaniach.

Ponadto dzięki wprowadzeniu planowanych zmian minister będzie:

- posiadał narzędzia do nadzorowania wykonania zadań niezbędnych do uruchomienia systemu kaucyjnego,
- miał możliwość odpowiednio wczesnej ingerencji w przypadku wystąpienia opóźnień,
- miał możliwość cofnięcia zezwolenia podmiotom, które nie będą w sposób wystarczający realizować prac zmierzających do uniknięcia opóźnień na etapie przygotowawczym,
- sprawował właściwy nadzór nad wydanymi zezwoleniami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Szacuje się, że w Europie z systemu kaucyjnego korzysta 144 mln osób. Takie systemy funkcjonują w 13 państwach (w kolejności uruchamiania): Szwecja, Islandia, Finlandia, Norwegia, Dania, Niemcy, Estonia, Chorwacja, Holandia, Litwa, oraz od 2022 r.: Malta, Łotwa i Słowacja. Prace nad uruchomieniem systemów prowadzone są w kolejnych 14 państwach. W większości europejskie systemy obejmują opakowania jednorazowe z tworzyw sztucznych, puszki metalowe, a w 8 państwach również butelki szklane.

Na podstawie danych liczbowych raportowanych przez europejskich operatorów systemów ocenia się, że system kaucyjny umożliwia osiągnięcie 90 % średniego poziomu selektywnej zbiórki opakowań po napojach (przykłady poziomów zwrotów: Szwecja 88 %, Finlandia 96 %, Niemcy 98 %, Chorwacja 91 %). Większość systemów jest scentralizowana, wyjątkiem są Niemcy, gdzie funkcjonuje kilku operatorów. Polska uruchamiając system kaucyjny będzie drugim co do wielkości krajem,

zaraz po Niemczech, która wprowadzi system kaucyjny w Europie. W 2025 r. swój system kaucyjny uruchomi również Austria i Belgia. Na jego wprowadzenie nie zdecydowały się do tej pory m.in. Francja czy Włochy.

Jednocześnie zauważyć należy, że zaprojektowanie systemu kaucyjnego jest kwestią indywidualną każdego kraju, który go wprowadza. Dotychczas wprowadzone rozwiązania mają wiele wspólnych i uniwersalnych cech: standardowo w krajach europejskich system kaucyjny jest systemem powszechnym i obligatoryjnym, w większości również scentralizowanym i zarządzanym przez jednego operatora. Niemcy są przykładem wprowadzenia systemu zdecentralizowanego, gdzie aby zagwarantować spójność i prawidłowość przepływu środków i rozliczenia kaucji wprowadzono instytucję monitorującą i kontrolującą.

Finlandia, Litwa mają systemy kaucyjne oparte o dwóch operatorów – jeden operator jest odpowiedzialny za opakowania jednorazowe, inny za opakowania wielokrotnego użytku. Litewski system kaucyjny oferuje możliwość zwrotu opakowań jedno- i wielorazowych do tych samych punktów zbiórki, co jest ułatwieniem dla użytkowników. Finlandzki operator systemu zajmuje się nadzorowaniem procesów zbiórki, transportu oraz recyklingu opakowań jednorazowych objętych systemem. Osobnym systemem objęte są opakowania zwrotne (PET oraz butelki szklane), gdzie nadzór sprawuje inna organizacja.

Gromadzenie opakowań po mleku i produktach mlecznych nie jest rozwiązaniem powszechnym w ramach działających w Europie systemów kaucyjnych. Rozwiązanie takie stosowane jest w Chorwacji i od 2024 r. w Niemczech.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister	1	-	Analiza wniosków i wydawanie zezwoleń na prowadzenie systemu kaucyjnego, współpraca z WIOŚ i GIOŚ w zakresie przeprowadzania kontroli, bieżąca współpraca z podmiotami reprezentującymi przed i po wydaniu zezwolenia.
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	1	-	Przygotowywanie rocznego raportu dla ministra nt. kontroli systemów kaucyjnych.
Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska	16	-	Przeprowadzanie kontroli podmiotu reprezentującego, przygotowywanie sprawozdań oraz raportów jednostkowych i rocznych.
Podmioty reprezentujące	5	szacunki własne	Doprecyzowanie zawartości wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. Przesunięcie terminu uruchomienia systemu kaucyjnego.
Przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym	ok. 75 tys.	Rejestr-BDO	Zwiększenie pewności w zakresie rzetelnego funkcjonowania systemów kaucyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji. Ze względu na potrzebę szerokich konsultacji zmian w ustawie projekt, w ramach konsultacji publicznych, został skierowany (na 30 dni) do:

- 1) Polskiej Izby Handlu;
- 2) Stowarzyszenia Krajowa Unia Producentów Soków;
- 3) Polskiej Federacji Producentów Żywności;
- 4) Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie;
- 5) Polskiego Stowarzyszenia Zero Waste;
- 6) Reloop Europe;
- 7) Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji;
- 8) Związku Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK;
- 9) Polskiego Związku Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 10) European Environmental Bureau;
- 11) Fundacji Społecznej Edukacji Ekologicznej;
- 12) Instytutu Gospodarki o Obiegu Zamkniętym;
- 13) Stowarzyszenia Polski Recykling;
- 14) WWF Polska;
- 15) Fundacji na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL;
- 16) EcoTech System;

- 17) Grupy Maspex Sp. z o.o.;
- 18) Pepsico Polska; FL.
- 19) Oshee Sp. z o.o.;
- 20) Grupy Żywiec S.A.;
- 21) Grupy spółek Danone;
- 22) ERP Polska Organizacji Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego i Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 23) Branżowej Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 24) Tom-Doleko-Ekola Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 25) „Oiler Organizacji Odzysku Opakowań I Olejów” S.A.;
- 26) Interzero Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 27) Biosystem Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 28) Organizacji Odzysku Opakowań Rebis S.A.;
- 29) Organizacji Odzysku Opakowań Torent S.A.;
- 30) Reeko Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 31) Rekopol Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 32) Alba Organizacji Odzysku OPAKOWAŃ S.A.;
- 33) Total-Eko Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 34) Auraeko Baterpak Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 35) Pro-Ekol Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 36) Eko Cykl Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 37) Eurobac Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 38) Energa Organizacji Odzysku Produktów i Opakowań S.A.;
- 39) Eko Trade Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 40) Recan Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 41) Eko-Świat Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 42) Eko-Punkt Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 43) CCR Repack Polska Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 44) Ogólnopolskiej Organizacji Odzysku Opakowań O Trzy S.A.;
- 45) Konsorcjum Olejów Przepracowanych - Organizacji Odzysku Opakowań i Olejów S.A.;
- 46) Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy;
- 47) Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
- 48) BOO Organizacji Odzysku Opakowań i Odpowiedzialności Producenta S.A.;
- 49) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 50) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska;
- 51) Izba Branży Komunalnej;
- 52) Związku Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK;
- 53) Polska Izba Mleka;
- 54) Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich;
- 55) Fundacja ProKarton;
- 56) Związku polskich przetwórców mleka;
- 57) Stowarzyszenia EKO Tarcza Podlasie;
- 58) Związku Polskich Pracodawców Handlu i Usług.

Projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania (na 30 dni) przez:

- 1) wojewodów;
- 2) marszałków województw.

Ponadto projekt został skierowany do zaopiniowania przez reprezentatywne organizacje pracodawców (na 30 dni) przez:

- 1) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Konfederację „Lewiatan”;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 4) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federację Przedsiębiorców Polskich.

Projekt podlegał opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego, gdyż dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

W ramach konsultacji publicznych w terminie wpłynęło 515 uwag od 47 podmiotów. Przyjęto 176 uwag. Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk

lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, który został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Projekt podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949). Na posiedzeniu plenarnym KWRiST w dniu 28.08.2024 r. projekt otrzymał opinię negatywną.

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacji ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt został notyfikowany Komisji Europejskiej 19 września 2024 r. pod numerem 2024/0527/PL.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw, interesów i zadań związków zawodowych, nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Projekt ustawy, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny z 2024 r.) obliczenia na podstawie danych za 2022 r.	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2005	2006	2007	2008	2009	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	18 mln –86 mln zł	140 mln do 688 mln zł / rok										
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowane zmiany nie będą generowały dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, a ewentualne wydatki wynikające z projektu zostaną zabezpieczone w ramach ustalonych limitów wydatków właściwych dysponentów.</p> <p>[wpływy z podatku VAT] na podstawie danych własnych – założono wprowadzanie do obrotu w roku 2025 – 317,5 tys. ton butelek PET i 103,5 tys. ton puszek aluminiowych dokonano szacowania wpływów VAT dla 3 wariantów. Wpływy do budżetu z tytułu objęcia nieodebranej kaucji podatkiem VAT kształtują się w zależności od założonych wariantów od: 688 mln zł (dla wariantu zebrania połowy z wprowadzonych do obrotu opakowań) i maleją wraz ze zwiększeniem zwrotów opakowań. W przypadku osiągnięcia progu 77 % zwróconych opakowań wpływ do budżetu wynosiłby 316 mln zł, a przy osiągnięciu progu docelowego, czyli 90 % – 140 mln zł. Nie jest możliwe dokładne oszacowanie, gdyż na ten moment nie wiadomo, jak będzie się kształtowała koniunktura zwrotów opakowań do punktów zbiórki, ani z jaką częstotliwością opakowania będą zwracane. Gdyby aktywnie w systemie uczestniczyło 88 % ankietowanych, którzy popierają wprowadzenie systemu kaucyjnego, wpływy z VAT do budżetu wyniosłyby 165 mln zł. Z uwagi na niską opłatę produktową w 2025 r. zakłada się, że nie wszystkie opakowania będą w tym okresie objęte systemem kaucyjnym. Dodatkowo na wysokość wpływów oddziaływać będzie sposób obliczania osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań</p>

	<p>i odpadów opakowaniowych w systemie kaucyjnym, który uwzględnia masę opakowań, w których wprowadzono do obrotu napoje w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2025 r., oraz masę zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego w 2025 r. W związku z brakiem możliwości dokonania bardziej szczegółowych szacunków przyjęto założenie, że wpływy z tytułu VAT w roku 2025 będą znacząco niższe niż w kolejnych latach.</p> <p>[wydawanie decyzji] Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska funkcjonuje jednostka odpowiedzialna za wydawanie decyzji i nie przewiduje się konieczności zwiększania zatrudnienia w związku ze zmianami wprowadzanymi nowelizacją ustawy. Nie przewiduje się również konieczności zwiększenia zatrudnienia ze względu na przewidzianą potrzebę prowadzenia nadzoru nad wdrażaniem systemu kaucyjnego, a tym samym wzrostu wydatków budżetu Państwa.</p> <p>[prowadzenie kontroli] Inspekcja Ochrony Środowiska będzie prowadziła kontrole podmiotów reprezentujących w ramach kontroli bieżących. Oczekuje się, że podmiotów objętych kontrolą będzie 5, w związku z czym nie będzie to duża skala przedsięwzięcia. Ponadto to zadanie nie jest planowane jako zadanie ciągłe.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—	
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	—	—	—	—	—	—	—	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	—							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	—							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt może mieć wpływ na podmioty składające wniosek o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Zwiększy się ilość informacji wymaganych we wniosku oraz załącznikach. Szacuje się, że będzie to ok. 5 podmiotów.</p> <p>Zmiana definicji uruchomienia systemu kaucyjnego może mieć wpływ zarówno na podmioty obowiązane jak i na podmioty, które uzyskały decyzję na prowadzenie systemu kaucyjnego w związku z koniecznością dostosowania.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Zaproponowane zmiany wpłyną na zwiększenie liczby dokumentów niezbędnych do przygotowania i przekazania w ramach składanych wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. Zwiększenie liczby dokumentów będzie w szczególności dotyczyło dokumentów składanych przez podmioty reprezentujące w związku z rozszerzeniem i uszczegółowieniem listy dokumentów potrzebnych do opracowania i przedłożenia. Dodatkowo w Ministerstwie Klimatu i Środowiska zwiększy się ilość potrzebnych do wykonania procedur związana z prowadzeniem nadzoru nad uruchamianiem i prowadzeniem systemu kaucyjnego oraz w WIOŚ w związku z prowadzonymi kontrolami.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☒ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	W skali całego kraju przyczyni się do zmniejszenia ilości odpadów opakowaniowych w strumieniu odpadów komunalnych, co bezpośrednio wpłynie na poprawę stanu środowiska naturalnego a pośrednio oddziaływać będzie na zwiększanie zdrowia obywateli.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja aktu prawnego będzie prowadzona cyklicznie wspólnie z ewaluacją zmian dotyczących kaucji wprowadzonych ustawą o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, gdyż oba dokumenty są ściśle ze sobą powiązane.

Efekty będą możliwe do zmierzenia poprzez zestawienie danych o wydanych i ewentualnie cofniętych zezwoleniach oraz ilości utworzonych i prawidłowo funkcjonujących systemów kaucyjnych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania
projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami
i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw w dniu 30 kwietnia 2024 r. został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania, zgodnie z § 51 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. *Regulamin Pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów*, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został skierowany do następujących podmiotów:

- 1) Polskiej Izby Handlu;
- 2) Stowarzyszenia Krajowa Unia Producentów Soków;
- 3) Polskiej Federacji Producentów Żywności;
- 4) Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie;
- 5) Polskiego Stowarzyszenia Zero Waste;
- 6) Reloop Europe;
- 7) Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji;
- 8) Związku Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK;
- 9) Polskiego Związku Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 10) European Environmental Bureau;
- 11) Fundacji Społecznej Edukacji Ekologicznej;
- 12) Instytutu Gospodarki o Obiegu Zamkniętym;
- 13) Stowarzyszenia Polski Recykling;
- 14) WWF Polska;
- 15) Fundacji na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL;
- 16) EcoTech System;
- 17) Grupy Maspex Sp. z o. o.;
- 18) Pepsico Polska; FL.
- 19) Oshee Sp. z o. o.;
- 20) Grupy Żywiec S.A.;
- 21) Grupy spółek Danone;
- 22) ERP Polska Organizacji Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego i Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 23) Branżowej Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 24) Tom-Doleko-Ekola Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 25) „Oiler Organizacji Odzysku Opakowań i Olejów” S.A.;
- 26) Interzero Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 27) Biosystem Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 28) Organizacji Odzysku Opakowań Rebis S.A.;
- 29) Organizacji Odzysku Opakowań Torent S.A.;
- 30) Reeko Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 31) Rekopol Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 32) Alba Organizacji Odzysku OPAKOWAŃ S.A.;
- 33) Total-Eko Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 34) Auraeko Bateria Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 35) Pro-Ekol Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;

- 36) Eko Cykl Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 37) Eurobac Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 38) Energa Organizacji Odzysku Produktów i Opakowań S.A.;
- 39) Eko Trade Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 40) Recan Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 41) Eko-Świat Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 42) Eko-Punkt Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 43) CCR Repack Polska Organizacji Odzysku Opakowań S.A.;
- 44) Ogólnopolskiej Organizacji Odzysku Opakowań O Trzy S.A.;
- 45) Konsorcjum Olejów Przepracowanych - Organizacji Odzysku Opakowań i Olejów S. A.;
- 46) Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy;
- 47) Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
- 48) BOO Organizacji Odzysku Opakowań i Odpowiedzialności Producenta S.A.;
- 49) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 50) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska;
- 51) Izba Branży Komunalnej;
- 52) Związku Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK;
- 53) Polska Izba Mleka;
- 54) Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich;
- 55) Fundacja ProKarton;
- 56) Związku polskich przetwórców mleka;
- 57) Stowarzyszenia EKO Tarcza Podlasie;
- 58) Związku Polskich Pracodawców Handlu i Usług.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97) projekt rozporządzenia otrzymały do zaopiniowania następujące reprezentatywne organizacje pracodawców:

- 1) Konfederacja LEWIATAN;
- 2) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Business Centre Club;
- 4) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich.

W ramach opiniowania projekt otrzymały następujące podmioty:

- 1) Wojewodowie;
- 2) Marszałkowie województw.

Projekt został także przedstawiony do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Radę Dialogu Społecznego. Ponadto z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe oraz nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania nie wpłynęły zgłoszenia lobbingowe.

Szczegółowe zestawienie zgłoszonych uwag wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Klimatu i Środowiska do nich znajduje się w załączonej tabeli zbiorczej, która zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Uwagi

do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr UD45 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	Związek Polskich Przetwórców Mleka	Art. 1	<p>Wprowadzenie do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zmiany polegającej na wprowadzeniu artykułu zmieniającego brzmienia art. 8b ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. 2013, poz. 888), która skutkować będzie wyłączeniem opakowań po produktach mleczarskich z definicji opakowań po napojach.</p> <p>Uzasadnienie: Płynne produkty mleczne nie są napojami, gdyż nie służą gaszeniu pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością, zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Ministerstwo Klimatu i Środowiska, dokonując transpozycji dyrektywy i wprowadzając w 2023 przepisy o systemie kaucyjnym, w sposób nieuzasadniony, do napojów zaliczyło mleko i produkty mleczne. Zaś dyrektywa SUP, jako przyjęta przez resort podstawa stworzenia w Polsce systemu kaucyjnego, powstała, by przeciwdziałać zanieczyszczeniu środowiska produktami z tworzyw sztucznych – nie ma w niej odniesienia do konieczności zbiórki butelek po mleku i produktach mlecznych. Opakowania te z sukcesem zbierane są w ramach zbiórki pojemnikowej i nie zanieczyszczają środowiska w przeciwieństwie do opakowań po wodzie czy</p>	<p>Art. 8b. otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

		<p>napojach gazowanych, które często znajdują się na plażach, w lasach czy na łąkach. Dlatego też włączenie opakowań po mleku i produktach mlecznych należy traktować, jako efekt nadinterpretacji dyrektywy unijnej, będącej podstawą wprowadzenia w Polsce systemu kaucyjnego na opakowania napojowe.</p> <p>Do tego dochodzą istotne kwestie higieniczne. Butelki po mleku czy produktach mlecznych zawierają resztki żywnościowe, a procesy ich rozkładu to źródło poważnych ryzyk sanitarno–epidemiologicznych zarówno dla konsumentów na etapie zbiórki w gospodarstwach domowych, jak i dla pracowników sklepów, w których będą znajdować się punkty odbioru opakowań objętych systemem kaucyjnym. Problem dotyczy zarówno zbiórki ręcznej, jak i zbiórki maszynowej. Ponadto, pojawią się koszty częstszego mycia/serwisowania wymienionych maszyn. Dlatego wdrożenie ww. opakowań do systemu kaucyjnego oznaczałoby zatem konieczność podjęcia nieproporcjonalnie wysokich inwestycji finansowych. Fundamentalnie ważny jest również negatywny wpływ obecności opakowań po mleku i produktach mlecznych na środowisko, co wynika z nieuchronnego zanieczyszczenia resztkami mleka i jego przetworów, innych typów opakowań zbieranych w ramach systemu (np. opakowań PET po wodzie). Prowadzi to do nieproporcjonalnie dużego zużycia wody, środków myjących i energii w celu uzyskania takiej jakości recyklatu, również dla tej sprzed zanieczyszczenia. Ma to ogromne znaczenie dla możliwości przetworzenia surowca i jego ponownego wykorzystania. Zwracamy również uwagę, że zaliczenie mleka i produktów mlecznych w butelkach do napojów i objęcie ich systemem kaucyjnym wprowadzi niepotrzebne obciążenia finansowe dla producentów i przetwórców mleka. Budowa i funkcjonowanie systemu kaucyjnego to olbrzymi wysiłek</p>	<p>medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.);</p>	
--	--	--	---	--

		<p>organizacyjny i finansowy, w którym partycypować mieliby producenci produktów mlecznych w butelkach. Rzecz jasna będzie to miało wpływ na koszty funkcjonowania całej branży – co albo jeszcze bardziej obniży opłacalność produkcji mleka</p> <p>w gospodarstwach rolnych, albo przełoży się na wzrost cen produktów gotowych – tym samym uderzając w konsumentów – zwłaszcza tych gorzej sytuowanych, co przy już relatywnie niskim poziomie spożycia mleka i jego przetworów w Polsce nie jest zjawiskiem pożądanym zarówno w kontekście ekonomicznym, jak i zdrowotnym. Warto zauważyć, że Parlament Europejski zatwierdził w ostatnich dniach projekt rozporządzenia w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (tzw. rozporządzenie PPWR). Przyjęty dokument nie przewiduje obowiązku objęcia butelek po mleku i produktach mlecznych systemem kaucyjnym. Unijni decydenci, motywując decyzję w tym zakresie względami higienicznymi – tj. ryzykiem mikrobiologicznym, wynikającym z procesów rozkładu resztek po produktach mlecznych, jakie będą przebiegać w opakowaniach zwracanych przez konsumentów do placówek handlowych. Będzie to powodować nie tylko dyskomfort zapachowy, ale może również stanowić realne zagrożenie dla klientów i pracowników placówek obsługujących system.</p> <p>W naszej opinii, żadna z dostępnych opcji tj. wymóg zwrotu czystych opakowań przez konsumentów, separacja strumieni opakowań (odrębne urządzenia dla opakowań po produktach mlecznych) lub też dezynfekcja opakowań na miejscu (np. wewnątrz automatu gromadzącego opakowania) nie sprawdzi się z powodów praktycznych lub ekonomicznych i niezależnie od zastosowanego wariantu, branża mleczarska będzie ponosić koszty uczestnictwa w systemie, nie uzyskując z tego żadnych korzyści.</p>		
--	--	--	--	--

2	Związek Polskich Przetwórców Mleka	Art. 1	Wykreślić. Uzasadnienie: Uwagę należy rozpatrywać łącznie z uwagą nr 1. Odroczenie obowiązków wynikających z wdrożenia na terytorium RP systemu kaucyjnego będzie zbędne, jeżeli opakowania po produktach mleczarskich zostaną wyłączone z systemu kaucyjnego, po zmianie definicji opakowania na napoje.	Wykreślić.	Uwaga uwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.
3	Osoba fizyczna	Art. 1	W związku z planowaną zmianą treści art. 44 ust. 1 ustawy należy zmienić art. 56 ust. 1 pkt 14) ustawy	Dodać art. 1 pkt 6a) o brzmieniu: w art. 56 ust. 1 pkt 14) otrzymuje brzmienie: wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m ² , w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera kaucji lub nie zwraca kaucji za opakowania o których mowa w poz. 3 Załącznika nr 1a do ustawy lub nie zbiera pustych opakowań. W związku ze słusznie planowaną zmianą treści art. 44 ust. 1 należy zmienić także art. 56 ust. 1 pkt 14) tak aby usankcjonować niestosowanie się do wprowadzonego obowiązku.	Uwaga przyjęta.
4	Wojewoda Świętokrzyski	brak	brak uwag		Przyjęto do wiadomości.
5	PASMI Związek Pracodawców „Polski Związek Producentów Leków Bez Recepty”	Art. 1	Uwzględnienie dodatkowej zmiany, niezbędnej do zachowania spójności ustawowych a dot. doszczegółowienia definicji „opakowania na napoje”, tak aby wyłączyć spod tej definicji obok produktów leczniczych, wyrobów medycznych i żywności specjalnego przeznaczenia medycznego również suplementy diety.	zmianę w definicji opakowania na napoje w art. 8b.: „Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt	Uwaga nieuwzględniona. Zakres wyłączeń stanowi odzwierciedlenie przepisów dyrektywy 2019/904.

				<p>mleczny, napój alkoholowy, z wyłączeniem płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974), suplementami diety w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021 z późn. zm.) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.13)).”.</p>	
6	Polska Izba Mleka	Art. 1	<p>Wprowadzenie do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zmiany polegającej na wprowadzeniu artykułu zmieniającego brzmienia art. 8b ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. 2013, poz. 888), która skutkować będzie wyłączeniem opakowań po produktach mleczarskich z definicji opakowań po napojach.</p>	<p>Art. 8b. otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie</p>

Uzasadnienie:

Płynne produkty mleczne nie są napojami, gdyż nie służą gaszeniu pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością, zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Ministerstwo Klimatu i Środowiska, dokonując transpozycji dyrektywy i wprowadzając w 2023 przepisy o systemie kaucyjnym, w sposób nieuzasadniony, do napojów zaliczyło mleko i produkty mleczne. Zaś dyrektywa SUP, jako przyjęta przez resort podstawa stworzenia w Polsce systemu kaucyjnego, powstała, by przeciwdziałać zanieczyszczeniu środowiska produktami z tworzyw sztucznych – nie ma w niej odniesienia do konieczności zbiórki butelek po mleku i produktach mlecznych. Opakowania te z sukcesem zbierane są w ramach zbiórki pojemnikowej i nie zanieczyszczają środowiska w przeciwieństwie do opakowań po wodzie czy napojach gazowanych, które często znajdowane są na plażach, w lasach czy na łąkach. Dlatego też włączenie opakowań po mleku i produktach mlecznych należy traktować, jako efekt nadinterpretacji dyrektywy unijnej, będącej podstawą wprowadzenia w Polsce systemu kaucyjnego na opakowania napojowe.

Do tego dochodzą istotne kwestie higieniczne. Butelki po mleku czy produktach mlecznych zawierają resztki żywnościowe, a procesy ich rozkładu to źródło poważnych ryzyk sanitarno–epidemiologicznych zarówno dla konsumentów na etapie zbiórki w gospodarstwach domowych, jak i dla pracowników sklepów, w których będą znajdować się punkty odbioru opakowań objętych systemem kaucyjnym. Problem dotyczy zarówno zbiórki ręcznej, jak i zbiórki maszynowej. Ponadto, pojawią się koszty częstszego mycia/serwisowania wymienionych maszyn. Dlatego wdrożenie ww. opakowań do systemu

pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.);

zaproponowana przez ustawodawcę.

kaucyjnego oznaczałoby zatem konieczność podjęcia nieproporcjonalnie wysokich inwestycji finansowych.

Fundamentalnie ważny jest również negatywny wpływ obecności opakowań po mleku i produktach mlecznych na środowisko, co wynika z nieuchronnego zanieczyszczenia resztkami mleka i jego przetworów, innych typów opakowań zbieranych w ramach systemu (np. opakowań PET po wodzie). Prowadzi to do nieproporcjonalnie dużego zużycia wody, środków myjących i energii w celu uzyskania takiej jakości recyklatu, również dla tej sprzed zanieczyszczenia. Ma to ogromne znaczenie dla możliwości przetworzenia surowca i jego ponownego wykorzystania.

Zwracamy również uwagę, że zaliczenie mleka i produktów mlecznych w butelkach do napojów i objęcie ich systemem kaucyjnym wprowadzi niepotrzebne obciążenia finansowe dla producentów i przetwórców mleka. Budowa i funkcjonowanie systemu kaucyjnego to olbrzymi wysiłek organizacyjny i finansowy, w którym partycypować mieliby producenci produktów mlecznych w butelkach. Rzecz jasna będzie to miało wpływ na koszty funkcjonowania całej branży – co albo jeszcze bardziej obniży opłacalność produkcji mleka w gospodarstwach rolnych, albo przełoży się na wzrost cen produktów gotowych – tym samym uderzając w konsumentów – zwłaszcza tych gorzej sytuowanych, co przy już relatywnie niskim poziomie spożycia mleka i jego przetworów w Polsce nie jest zjawiskiem pożądanym zarówno w kontekście ekonomicznym, jak i zdrowotnym.

Warto zauważyć, że Parlament Europejski zatwierdził w ostatnich dniach projekt rozporządzenia w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (tzw. rozporządzenie PPWR). Przyjęty dokument nie przewiduje obowiązku objęcia butelek po mleku i produktach

			<p>mlecznych systemem kaucyjnym. Unijni decydenci, motywują decyzję w tym zakresie względami higienicznymi – tj. ryzykiem mikrobiologicznym, wynikającym z procesów rozkładu resztek po produktach mlecznych, jakie będą przebiegać w opakowaniach zwracanych przez konsumentów do placówek handlowych. Będzie to powodować nie tylko dyskomfort zapachowy, ale może również stanowić realne zagrożenie dla klientów i pracowników placówek obsługujących system.</p> <p>W naszej opinii, żadna z dostępnych opcji tj. wymóg zwrotu czystych opakowań przez konsumentów, separacja strumieni opakowań (odrębne urządzenia dla opakowań po produktach mlecznych) lub też dezynfekcja opakowań na miejscu (np. wewnątrz automatu gromadzącego opakowania) nie sprawdzi się z powodów praktycznych lub ekonomicznych i niezależnie od zastosowanego wariantu, branża mleczarska będzie ponosić koszty uczestnictwa w systemie, nie uzyskując z tego żadnych korzyści.</p>		
7	Polska Izba Mleka	Art. 1	<p>Wykreślić.</p> <p>Uzasadnienie: Uwagę należy rozpatrywać łącznie z uwagą nr 1. Odroczenie obowiązków wynikających z wdrożenia na terytorium RP systemu kaucyjnego będzie zbędne, jeżeli opakowania po produktach mleczarskich zostaną wyłączone z systemu kaucyjnego, po zmianie definicji opakowania na napoje.</p>	Wykreślić.	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>
8	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy, aby przekazanie kaucji podmiotowi reprezentującemu następowало w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia produktu w opakowaniach na napoje do obrotu. Jeżeli kaucja będzie przekazywana po jej pobraniu przez wprowadzających od jednostek handlu (np. sieci handlowych), które mają w stosunku do producentów w</p>	<p>„17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wprowadzenie ustawowego obowiązku przekazywania kaucji w terminie niezależnym od</p>

			<p>praktyce bardzo długie terminy płatności (średnio 60 dni) podmiot reprezentujący będzie musiał w dużej ilości przypadków zwracać jednostkom handlowym kaucję w momencie, w którym nie została ona do niego jeszcze wpłacona przez producenta. Z punktu widzenia zapewnienia płynności obrotu kaucją w systemie taka sytuacja jest niepożądana. Wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania w praktyce doprowadzi do szybszego pobrania kaucji przez producentów od jednostek handlu (niezależnie od terminów płatności za same produkty).</p>	<p>reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia produktu w opakowaniach na napoje do obrotu.”</p>	<p>terminu pobrania może stanowić nieuzasadnione utrudnienie dla uczestników obrotu.</p>
9	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 4	<p>Proponowane brzmienie ma na celu usunięcie wątpliwości co do możliwości usunięcia braków w złożonym przez podmiot reprezentujący wniosku</p>	<p>„3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Jeżeli podmiot reprezentujący złoży w terminie wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawierający braki minister właściwy do spraw klimatu wzywa podmiot reprezentujący do ich uzupełnienia w terminie 7 dni, a w przypadku nieuzupełnienia wniosku w terminie cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego następuje w drodze decyzji bez prawa do odszkodowania.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ministerstwo nie podziela powyższych wątpliwości. Postulowany mechanizm będzie miał zastosowanie na podstawie art 65 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.</p>
10	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 1	<p>Stosownie do art. 40i ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznaczają się na finansowanie systemu kaucyjnego. Ustawa jednak nie definiuje pojęcia nieodebranej kaucji. Postulowane jest rozwiązanie, zgodnie z którym taka nieodebrana kaucja stanowiłaby różnicę pomiędzy tym, co wprowadzający wpłacił na rachunek kaucji w danym roku kalendarzowym (wprowadzający</p>	<p>„7a. nieodebranej kaucji – rozumie się różnicę pomiędzy kaucją wpłaconą przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje na rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących w danym roku kalendarzowym a kwotą kaucji zwróconą użytkownikowi końcowemu tych napojów w tym roku kalendarzowym.”</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przyjęto przepis w brzmieniu opracowanym przez projektodawcę.</p>

			<p>pobrał od nabywców przy pierwszej sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje) a nie zostało wypłacone w ramach zwrotu kaucji przez jednostki handlu do dnia 31 grudnia tego roku. Taka nieodebrana kaucja przekazywana byłaby z rachunku kaucji na rachunek operatora systemu kaucyjnego do dnia 15 kwietnia następującego roku, co zapewniałoby należyte zabezpieczenie płynnościowe systemów.</p>		
11	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 2	<p>W obecnym brzmieniu powstaje wątpliwość interpretacyjna, do kogo będą należeć odpady opakowaniowe zebrane w ramach systemu kaucyjnego. Przepis ten może być interpretowany w ten sposób, że odpady mogą być własnością tego podmiotu reprezentującego, który je odebrał od jednostki handlu (niezależnie od tego, czy ten podmiot ma zawartą umowę z wprowadzającym, którego opakowania zostały przekształcone w odpady) lub tego, który podpisał umowę z wprowadzającym produkty w opakowaniach, z których powstał odpad. Z względów na zapewnienie racjonalności systemu postulowane jest rozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść tego podmiotu reprezentującego, który zebrał w jednostce handlu odpad opakowaniowy i jest w jego posiadaniu. Taki podmiot reprezentujący będzie miał uprawnienie do przekazania takiego odpadu do zakładu przetwarzania. W sytuacji, gdyby odpady opakowaniowe były własnością podmiotu reprezentującego, który nie odebrał ich z jednostek handlu, wówczas konieczne byłoby ich sortowanie przez posiadacza odpadu przed przekazaniem do zakładu przetwarzania pod kątem własności tych odpadów z całego miksów odpadów opakowaniowych (np. zgniecionych butelek pochodzących od wprowadzających reprezentowanych przez różne podmioty reprezentujące), co byłoby procesem bardzo nieefektywnym kosztowo i ekologicznie (np. sortowanie wymagałoby zużycia energii), a z punktu widzenia celu</p>	<p>„Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych przez ten podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego.”</p>	<p>Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.</p>

			ustawy (tj. doprowadzenia do przetworzenia odpadu) takie sortowanie byłoby zupełnie nieuzasadnione.		
12	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 3	Biorąc pod uwagę postulat wprowadzenia izby rozliczeniowej zgłoszony poniżej należy odpowiednio dostosować brzmienie art. 40i ust. 3 przez wykreślenie terminu rozliczenia pomiędzy podmiotami reprezentującymi	„3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.”	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.
13	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 3	Wnioskodawca postuluje wprowadzenie uregulowania działalności izby rozliczającej zobowiązania pomiędzy różnymi podmiotami reprezentującymi wybranej przez Ministra właściwego do spraw klimatu. U podstaw tego postulatu leży założenie, aby rozliczenia pobranych i przekazanych do jednostek handlu kaucji były dokonywane na bieżąco, przykładowo w cyklach tygodniowych, przy wykorzystaniu niezależnego izby rozliczeniowej. W takim przypadku operatorzy systemów kaucyjnych w ramach rachunków bankowych prowadzonych w tej samej instytucji finansowej, np. Banku Gospodarstwa Krajowego, dokonywali szybkich rozliczeń umożliwiających tym samym właściwe zarządzanie przepływami pieniężnymi w ramach różnych systemów kaucyjnych. Izba rozliczeniowa rozliczeniowy, na wzór Krajowej Izby Rozliczeniowej w rozliczeniach międzybankowych, dokonywałby ustalenia salda pomiędzy operatorami na podstawie danych przez nich przekazywanych.	„3a. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym 7 dni.” 3b. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi następuje za pomocą izby rozliczeniowej. Każdy podmiot reprezentujący zobowiązany jest posiadać rachunek rozliczeniowy w izbie rozliczeniowej. 3c. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, bank pełniący funkcję izby rozliczeniowej dla różnych systemów kaucyjnych. 3d. Do obowiązków izby rozliczeniowej należy: przyjmowanie od wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje wpłat kaucji na rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących;	Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.

- 1) realizowanie wpłat i wypłat kaucji z rachunków rozliczeniowych podmiotów reprezentujących wobec jednostek handlu detalicznego i hurtowego;
- 2) dokonywanie rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne;
- 3) wypłata na rachunki bankowe podmiotów reprezentujących prowadzących różne systemy kaucyjne kwoty nieodebranej kaucji.

3e. Izba rozliczeniowa działa na podstawie regulaminu. Regulamin izby rozliczeniowej podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze decyzji administracyjnej.

3f. Regulamin izby rozliczeniowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki podmiotów reprezentujących;
- 2) sposób i tryb określania wzajemnych zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 3) sposób i tryb rozliczania zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 4) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez izbę rozliczeniową za czynności dokonywane na rzecz podmiotów reprezentujących;
- 5) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów reprezentujących.

3g. Izba rozliczeniowa dokonuje rozliczeń

				<p>kaucji pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne na podstawie informacji uzyskanych od tych podmiotów.</p> <p>3h. Każdy podmiot reprezentujący przekazuje do izby rozliczeniowej informacje dotyczące rozliczeń kaucji z podmiotami prowadzącymi inne systemy kaucyjne każdego dnia, z wyłączeniem sobót i dni ustawowo wolnych od pracy. Izba rozliczeniowa przekazuje te informacje pozostałym podmiotom reprezentującym objętych rozliczeniami zawartymi w informacji. Podmioty reprezentujące mogą zgłosić zastrzeżenia co do treści otrzymanych informacji w terminie siedmiu dni od ich otrzymania. W ósmym dniu po otrzymaniu informacji od podmiotu reprezentującego izba rozliczeniowa dokonuje rozrachunku pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie niespornym i przelewa kwoty kaucji objętej rozrachunkiem pomiędzy rachunkami rozliczeniowymi podmiotów reprezentujących.”</p>	
14	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 3	Uwaga jak powyżej dot. propozycji dodania art. 8 po 7a	„Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji w danym roku kalendarzowym przekazywane są z rachunku rozliczeniowego podmiotu reprezentującego na jego rachunek bankowy w terminie do 15 kwietnia następnego roku.”	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.
15	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 5	Wprowadzenie wielopodmiotowego rynku operatorów systemów kaucyjnych ze względu na zapewnienie konkurencyjności i w związku z tym niższych kosztów systemu kaucyjnego było rozwiązaniem prawidłowym i potrzebnym. Ustawa nowelizująca wprowadzająca przepisy o systemach kaucyjnych pominęła jednakże wiele aspektów	„Art. 40ka. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, w drodze postanowienia, określić termin	Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach

		<p>relacji między operatorami systemów kaucyjnych (podmiotami reprezentującymi) oraz pomiędzy operatorami a jednostkami handlu, które przy obecnym kształcie Ustawy mogą doprowadzić do sporów w aspekcie np. rozliczeń operatorskich czy brzmienia umów zawieranych przez operatorów z jednostkami handlu. W tym kontekście postulujemy o wprowadzenie przepisów nadających np. Generalnemu Inspektorowi Ochrony Środowiska lub Instytutowi Ochrony Środowiska, uprawnienia o charakterze regulacyjnym pozwalającym na rozwiązywanie takich sporów, które mogą pojawić się w przyszłości.</p>	<p>zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy.</p> <p>2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, lub niezawarcia tej umowy w terminie 30 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy, każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać projekt umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>4. Strony są obowiązane do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.</p> <p>5. W przypadku stwierdzenia braku obowiązku zawarcia umowy minister właściwy do spraw klimatu umarza postępowanie, o którym mowa w ust. 2, w formie postanowienia.</p>	<p>pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.</p>
--	--	--	---	---

				<p>6. W razie powstania sporu pomiędzy podmiotami pośredniczącymi co do rozliczenia kaucji pomiędzy różnymi systemami kaucyjnymi każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia tego sporu. Postanowienie ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu może w drodze porozumienia przekazać uprawnienia, o których mowa w ust. 1, ust. 2 lub ust. 6 oraz w art. 40i ust. 3e, innemu organowi administracji rządowej lub państwowej osobie prawnej działającej w obszarze ochrony środowiska.”</p>	
16	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Art. 1	W celu zapewnienia zachęty dla uczestniczenia przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w systemie kaucyjnym, a tym samym większej efektywności systemów kaucyjnych, należy zapewnić możliwość ustanowienia dla wprowadzających, którzy podpisali umowę z podmiotem reprezentującym niższej opłaty produktowej.	„2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań i kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Stawka opłaty produktowej z tytułu braku realizacji obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 i 2 może być ustalona w niższej wysokości dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających	Uwaga częściowo przyjęta. Zostaną wprowadzone przepisy zapewniające zróżnicowanie stawek opłat dla podmiotów, które pomimo współpracy z podmiotem reprezentującym nie osiągnęły wymaganych poziomów i dla tych, które nie podjęły takiej próby.

				bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy zawarli umowę, o której mowa w art. 40h ust. 3, oraz dla podmiotów reprezentujących.”	
17	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska (uwagi takie jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk)	Art. 1	Dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach, którzy postanowią sprzecznie z prawem omijać obowiązek uczestniczenia w systemie kaucyjnym i oznakowania opakowań sankcja w wysokości do 50 tys. złotych mogłaby być zachętą do naruszania prawa. Proponujemy karę pieniężną w wysokości uzależnionej od ilości wprowadzonych do obrotu z pominięciem oznakowania informacją o systemie kaucyjnym i wysokości kaucji.	Art. 57. Kary pieniężne wynoszą: 1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1-4, 4b, 5-10 i 14-14b - od 10 000 zł do 500 000 zł; 2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d-10g, 10m-10q, 14c-14f oraz 14h-14j - od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10l – w wysokości 1 zł za każde opakowanie niezawierające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym lub określającego wysokość kaucji wprowadzone do obrotu; 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10h-10k, 13 i 14g - od 10 000 zł do 1 000 000 zł; 5) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11-12a - od 500 zł do 20 000 zł; 6) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 15 i 16 - od 40 000 zł do 750 000 zł; 7) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 2 - od 20 000 zł do 750 000 zł.	Uwaga nieuwzględniona. W celu realizacji postulowanego skutku przyjęto uwagę dotyczącą zróżnicowania stawek opłaty produktowej.
18	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba	Art. 1 pkt 2	Postulujemy, aby przekazanie kaucji podmiotowi reprezentującemu następowo w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia produktu w opakowaniach na napoje do obrotu. Jeżeli kaucja będzie przekazywana po jej pobraniu przez wprowadzających od jednostek handlu (np. sieci handlowych), które mają w stosunku do producentów w praktyce bardzo długie terminy płatności (średnio 60 dni) podmiot reprezentujący będzie musiał w dużej ilości przypadków zwracać jednostkom handlowym kaucję w	„17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzenie ustawowego obowiązku przekazywania kaucji w terminie niezależnym od terminu pobrania może stanowić nieuzasadnione utrudnienie dla uczestników obrotu.

	Gospodarcza Ochrony Środowiska)		momencie, w którym nie została ona do niego jeszcze wpłacona przez producenta. Z punktu widzenia zapewnienia płynności obrotu kaucją w systemie taka sytuacja jest niepożądana. Wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania w praktyce doprowadzi do szybszego pobrania kaucji przez producentów od jednostek handlu (niezależnie od terminów płatności za same produkty).	produktu w opakowaniach na napoje do obrotu.”	
19	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 4	Proponowane brzmienie ma na celu usunięcie wątpliwości co do możliwości usunięcia braków w złożonym przez podmiot reprezentujący wniosek	„3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Jeżeli podmiot reprezentujący złoży w terminie wniosków, o którym mowa w ust. 1, zawierający braki minister właściwy do spraw klimatu wzywa podmiot reprezentujący do ich uzupełnienia w terminie 7 dni, a w przypadku nieuzupełnienia wniosku w terminie cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego następuje w drodze decyzji bez prawa do odszkodowania.	Uwaga nieprzyjęta. Ministerstwo nie podziela powyższych wątpliwości. Postulowany mechanizm będzie miał zastosowanie na podstawie art 65 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.
20	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 1	Stosownie do art. 40i ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznaczają się na finansowanie systemu kaucyjnego. Ustawa jednak nie definiuje pojęcia nieodebranej kaucji. Postulowane jest rozwiązanie, zgodnie z którym taka nieodebrana kaucja stanowiłaby różnicę pomiędzy tym, co wprowadzający wpłacił na rachunek kaucji w danym roku kalendarzowym (wprowadzający pobrał od nabywców przy pierwszej sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje) a nie zostało wypłacone w ramach zwrotu kaucji przez jednostki handlu do dnia 31	„7a. nieodebranej kaucji – rozumie się różnicę pomiędzy kaucją wpłaconą przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje na rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących w danym roku kalendarzowym a kwotą kaucji zwróconą użytkownikowi końcowemu tych napojów w tym roku kalendarzowym.”	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto przepis w brzmieniu opracowanym przez projektodawcę.

			grudnia tego roku. Taka nieodebrana kaucja przekazywana byłaby z rachunku kaucji na rachunek operatora systemu kaucyjnego do dnia 15 kwietnia następującego roku, co zapewniałoby należyte zabezpieczenie płynnościowe systemów.		
21	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 2	W obecnym brzmieniu powstaje wątpliwość interpretacyjna, do kogo będą należeć odpady opakowaniowe zebrane w ramach systemu kaucyjnego. Przepis ten może być interpretowany w ten sposób, że odpady mogą być własnością tego podmiotu reprezentującego, który je odebrał od jednostki handlu (niezależnie od tego, czy ten podmiot ma zawartą umowę z wprowadzającym, którego opakowania zostały przekształcone w odpady) lub tego, który podpisał umowę z wprowadzającym produkty w opakowaniach, z których powstał odpad. Z względów na zapewnienie racjonalności systemu postulowane jest rozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść tego podmiotu reprezentującego, który zebrał w jednostce handlu odpad opakowaniowy i jest w jego posiadaniu. Taki podmiot reprezentujący będzie miał uprawnienie do przekazania takiego odpadu do zakładu przetwarzania. W sytuacji, gdyby odpady opakowaniowe były własnością podmiotu reprezentującego, który nie odebrał ich z jednostek handlu, wówczas konieczne byłoby ich sortowanie przez posiadacza odpadu przed przekazaniem do zakładu przetwarzania pod kątem własności tych odpadów z całego miksów odpadów opakowaniowych (np. zgniecionych butelek pochodzących od wprowadzających reprezentowanych przez różne podmioty reprezentujące), co byłoby procesem bardzo nieefektywnym kosztowo i ekologicznie (np. sortowanie wymagałoby zużycia energii), a z punktu widzenia celu ustawy (tj. doprowadzenia do przetworzenia odpadu) takie sortowanie byłoby zupełnie nieuzasadnione.	„Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych przez ten podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego.”	Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.

22	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 3	Biorąc pod uwagę postulat wprowadzenia izby rozliczeniowej zgłoszony poniżej należy odpowiednio dostosować brzmienie art. 40i ust. 3 przez wykreślenie terminu rozliczenia pomiędzy podmiotami reprezentującymi	„3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.”	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.
23	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 3	Wnioskodawca postuluje wprowadzenie uregulowania działalności izby rozliczającej zobowiązania pomiędzy różnymi podmiotami reprezentującymi wybranej przez Ministra właściwego do spraw klimatu. U podstaw tego postulatu leży założenie, aby rozliczenia pobranych i przekazanych do jednostek handlu kaucji były dokonywane na bieżąco, przykładowo w cyklach tygodniowych, przy wykorzystaniu niezależnego izby rozliczeniowej. W takim przypadku operatorzy systemów kaucyjnych w ramach rachunków bankowych prowadzonych w tej samej instytucji finansowej, np. Banku Gospodarstwa Krajowego, dokonywali szybkich rozliczeń umożliwiającym tym samym właściwe zarządzanie przepływami pieniężnymi w ramach różnych systemów kaucyjnych. Izba rozliczeniowa rozliczeniowy, na wzór Krajowej Izby Rozliczeniowej w rozliczeniach międzybankowych, dokonywałby ustalenia salda pomiędzy operatorami na podstawie danych przez nich przekazywanych.	<p>„3a. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym 7 dni.”</p> <p>3b. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi następuje za pomocą izby rozliczeniowej. Każdy podmiot reprezentujący zobowiązany jest posiadać rachunek rozliczeniowy w izbie rozliczeniowej.</p> <p>3c. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, bank pełniący funkcję izby rozliczeniowej dla różnych systemów kaucyjnych.</p> <p>3d. Do obowiązków izby rozliczeniowej należy: przyjmowanie od wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje wpłat kaucji na</p>	Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.

rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących;

- 1) realizowanie wpłat i wypłat kaucji z rachunków rozliczeniowych podmiotów reprezentujących wobec jednostek handlu detalicznego i hurtowego;
- 2) dokonywanie rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne;
- 3) wypłata na rachunki bankowe podmiotów reprezentujących prowadzących różne systemy kaucyjne kwoty nieodebranej kaucji.

3e. Izba rozliczeniowa działa na podstawie regulaminu. Regulamin izby rozliczeniowej podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze decyzji administracyjnej.

3f. Regulamin izby rozliczeniowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki podmiotów reprezentujących;
- 2) sposób i tryb określania wzajemnych zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 3) sposób i tryb rozliczania zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 4) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez izbę rozliczeniową za czynności dokonywane na rzecz podmiotów reprezentujących;
- 5) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów

				<p>reprezentujących.</p> <p>3g. Izba rozliczeniowa dokonuje rozliczeń kaucji pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne na podstawie informacji uzyskanych od tych podmiotów.</p> <p>3h. Każdy podmiot reprezentujący przekazuje do izby rozliczeniowej informacje dotyczące rozliczeń kaucji z podmiotami prowadzącymi inne systemy kaucyjne każdego dnia, z wyłączeniem sobót i dni ustawowo wolnych od pracy. Izba rozliczeniowa przekazuje te informacje pozostałym podmiotom reprezentującym objętych rozliczeniami zawartymi w informacji. Podmioty reprezentujące mogą zgłosić zastrzeżenia co do treści otrzymanych informacji w terminie siedmiu dni od ich otrzymania. W ósmym dniu po otrzymaniu informacji od podmiotu reprezentującego izba rozliczeniowa dokonuje rozrachunku pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie niespornym i przelewa kwoty kaucji objętej rozrachunkiem pomiędzy rachunkami rozliczeniowymi podmiotów reprezentujących.”</p>	
24	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba	Art. 1 pkt 3	Uwaga jak powyżej dot. propozycji dodania art. 8 po 7a	„Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji w danym roku kalendarzowym przekazywane są z rachunku rozliczeniowego podmiotu reprezentującego na jego rachunek bankowy w terminie do 15 kwietnia następnego roku.”	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.

	Gospodarcza Ochrony Środowiska)				
25	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 5	Wprowadzenie wielopodmiotowego rynku operatorów systemów kaucyjnych ze względu na zapewnienie konkurencyjności i w związku z tym niższych kosztów systemu kaucyjnego było rozwiązaniem prawidłowym i potrzebnym. Ustawa nowelizująca wprowadzająca przepisy o systemach kaucyjnych pominęła jednakże wiele aspektów relacji między operatorami systemów kaucyjnych (podmiotami reprezentującymi) oraz pomiędzy operatorami a jednostkami handlu, które przy obecnym kształcie Ustawy mogą doprowadzić do sporów w aspekcie np. rozliczeń operatorskich czy brzmienia umów zawieranych przez operatorów z jednostkami handlu. W tym kontekście postulujemy o wprowadzenie przepisów nadających np. Generalnemu Inspektorowi Ochrony Środowiska lub Instytutowi Ochrony Środowiska, uprawnienia o charakterze regulacyjnym pozwalającym na rozwiązywanie takich sporów, które mogą pojawić się w przyszłości.	„Art. 40ka. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy. 2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, lub niezawarcia tej umowy w terminie 30 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy, każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać projekt umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia. 4. Strony są obowiązane do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz	Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.

				<p>dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.</p> <p>5. W przypadku stwierdzenia braku obowiązku zawarcia umowy minister właściwy do spraw klimatu umarza postępowanie, o którym mowa w ust. 2, w formie postanowienia.</p> <p>6. W razie powstania sporu pomiędzy podmiotami pośredniczącymi co do rozliczenia kaucji pomiędzy różnymi systemami kaucyjnymi każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia tego sporu. Postanowienie ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu może w drodze porozumienia przekazać uprawnienia, o których mowa w ust. 1, ust. 2 lub ust. 6 oraz w art. 40i ust. 3e, innemu organowi administracji rządowej lub państwowej osobie prawnej działającej w obszarze ochrony środowiska.”</p>	
26	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza	Art. 1	W celu zapewnienia zachęty dla uczestniczenia przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w systemie kaucyjnym, a tym samym większej efektywności systemów kaucyjnych, należy zapewnić możliwość ustanowienia dla wprowadzających, którzy podpisali umowę z podmiotem reprezentującym niższej opłaty produktowej.	„2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań i kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa	Uwaga częściowo przyjęta. Zostaną wprowadzone przepisy zapewniające zróżnicowanie stawek opłat dla podmiotów, które pomimo współpracy z podmiotem reprezentującym nie osiągnęły wymaganych

	Ochrony Środowiska)			powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Stawka opłaty produktowej z tytułu braku realizacji obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 i 2 może być ustalona w niższej wysokości dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy zawarli umowę, o której mowa w art. 40h ust. 3, oraz dla podmiotów reprezentujących.”	poziomów i dla tych, które nie podjęły takiej próby.
27	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1	Dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach, którzy postanowią sprzecznie z prawem omijać obowiązek uczestniczenia w systemie kaucyjnym i oznakowania opakowań sankcja w wysokości do 50 tys. złotych mogłaby być zachętą do naruszania prawa. Proponujemy karę pieniężną w wysokości uzależnionej od ilości wprowadzonych do obrotu z pominięciem oznakowania informacją o systemie kaucyjnym i wysokości kaucji.	Art. 57. Kary pieniężne wynoszą: 1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1-4, 4b, 5-10 i 14-14b - od 10 000 zł do 500 000 zł; 2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d-10g, 10m-10q, 14c-14f oraz 14h-14j - od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10l – w wysokości 1 zł za każde opakowanie niezawierające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym lub określającego wysokość kaucji wprowadzone do obrotu; 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10h-10k, 13 i 14g - od 10 000 zł do 1 000 000 zł; 5) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11-12a - od 500 zł do 20 000 zł; 6) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 15 i 16 - od 40 000 zł do 750 000 zł; 7) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 2 - od 20 000 zł do 750 000 zł.	Uwaga nieuwzględniona. W celu realizacji postulowanego skutku przyjęto uwagę dotyczącą zróżnicowania stawek opłaty produktowej.

28	Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego	Art. 1 pkt 1	Ustawodawca usuwa to pojęcie tylko w art. 8 w pkt 6a, aby zachować konsekwencję należy usunąć je z pozostałych artykułów.	Usunięcie pojęcie „użytkownika końcowego” z ustawy z uwagi na brak jego definicji.	Uwaga nieuwzględniona. Stosowane określenie posiada definicję i jest używane w przepisach ustawy.
29	Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego	Art. 1 pkt 1	Doprecyzowanie przepisu, który był zaproponowany w projekcie ustawy z dnia 2 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw	W art. 1 pkt 1) dodaje się literę c) w brzmieniu: „c) prowadzącego: – jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m ² , sprzedającego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę, pakowane w tych jednostkach, – więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5 000 m ² , sprzedającego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę, pakowane w tych jednostkach;”	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu.
30	Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego	Art. 1	Proponuje się ujednoczenie sposobu rozliczenia kampanii edukacyjnych, które stanowią duży problem dla podmiotów rozliczających samodzielnie obowiązki; przeważnie kwota jest szacowana i nie odzwierciedla rzeczywistych kosztów. Proponowana zmiana przepisu upraszcza i eliminuje obecny problem. Brak minimalnej kwoty, za którą należy zapłacić kampanię edukacyjną powoduje problem z zaległościami po stronie marszałka województwa, gdzie prowadzenie postępowania o uzyskanie wpłaty w wysokości paru złotych od zalegającego podmiotu jest niewspółmierne do poniesionych kosztów w zakresie prowadzenia postępowań w tym temacie. Proponowana poprawka ustalająca min. kwotę eliminuje ten problem. Proponuje się ujednoczenie terminu wykonania	W art. 1 dodaje się pkt 1a): w art. 19 w ust. 4 skreśla się tiret: „– łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.” Oraz ust. 4a otrzymuje brzmienie: „4a. Opłata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki wynoszący 0,03 zł za kilogram masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym przez wprowadzającego produkty w opakowaniach. Wprowadzający produkty w opakowaniach nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian

			<p>obowiązków kampanii w stosunku do pozostałych ustaw produktowych, gdzie taki obowiązek występuje i jest wykonywany do 15 marca. Podmioty wprowadzając różne produkty muszą wykonywać obowiązki m.in. w zakresie kampanii edukacyjnych i nie są w stanie zrealizować ich w przypadku, gdy każda ustawa nakłada różne terminy ich wykonania. Aby nie powodować tak dużych rozbieżności w terminach oraz co za tym idzie nie karać podmiotów za nieterminowe wykonanie obowiązku proponuje się ujednolicenie terminów.</p>	<p>przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 10 zł.”</p> <p>Oraz ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Rozliczenie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych o którym mowa w ust. 4 pkt 1 następuje na koniec roku kalendarzowego. W przypadku o którym mowa w ust. 4 pkt 2 rozliczenie wykonania obowiązku następuje w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.”</p>	
31	Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego	Art. 1	<p>Marszałek województwa w odniesieniu do tych opłat jest organem podatkowym, konieczne staje się stosowanie Ordynacji podatkowej.</p> <p>W art. 21 Ordynacji podatkowej następuje wyraźne rozdzielanie sformułowań „określa” i „ustala”. Decyzja określająca jest zobowiązaniem podatkowym o charakterze deklaratoryjnym i ma zastosowanie dla sytuacji, w której podatnik sam oblicza jego wysokość. W przypadku gdy organ podatkowy zakwestionuje zadeklarowaną wysokość lub gdy upłynie termin płatności, wówczas wydaje decyzję określającą kwotę tego podatku. Natomiast decyzja ustalająca ma charakter konstytutywny, gdzie organ dopiero ustala wysokość zobowiązania podatkowego (np. wydając decyzję na dodatkową opłatę 50% art. 37 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi), a termin jego zapłaty liczony jest od momentu doręczenia decyzji podatnikowi. Tym samym powodować będzie konflikty prawne i interpretacyjne</p> <p>Termin uiszczenia opłaty wynikający z decyzji określającej zaległość wydanej na podstawie art. 37 ust. 1 jest określony w art. 36 ust. 2 i od tego okresu są liczone odsetki. W</p>	<p>W art. 1 dodaje się pkt 1b):</p> <p>a) w art. 37 ust. 1 zastępuje się wyraz „ustala” na „określa”</p> <p>b) art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna”</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto poprawione brzmienie przepisu, przy zachowaniu jego dotychczasowej istoty.</p>

			związku z czym termin o którym mowa w art. 37 ust. 3 może tylko odnosić się do decyzji konstytucyjnej tj. ustalającej zaległość. Jednocześnie w obowiązującej ustawie w art. 40ca ust. 3 przepis o terminie odnosi się tylko do decyzji ustalającej.		
32	Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego	Art. 1	<p>Marszałek województwa w odniesieniu do tych opłat jest organem podatkowym, konieczne staje się stosowanie Ordynacji podatkowej.</p> <p>W art. 21 Ordynacji podatkowej następuje wyraźne rozdzielenie sformułowań „określa” i „ustala”. Decyzja określająca jest zobowiązaniem podatkowym o charakterze deklaratoryjnym i ma zastosowanie dla sytuacji, w której podatnik sam oblicza jego wysokość. W przypadku gdy organ podatkowy zakwestionuje zadeklarowaną wysokość lub gdy upłynie termin płatności, wówczas wydaje decyzję określającą kwotę tego podatku. Natomiast decyzja ustalająca ma charakter konstytucyjny, gdzie organ dopiero ustala wysokość zobowiązania podatkowego (np. wydając decyzję na dodatkową opłatę 50% art. 37 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi), a termin jego zapłaty liczony jest od momentu doręczenia decyzji podatnikowi. Tym samym powodować będzie konflikty prawne i interpretacyjne</p> <p>Termin uiszczenia opłaty wynikający z decyzji określającej zaległość wydanej na podstawie art. 37 ust. 1 jest określony w art. 36 ust. 2 i od tego okresu są liczone odsetki. W związku z czym termin o którym mowa w art. 37 ust. 3 może tylko odnosić się do decyzji konstytucyjnej tj. ustalającej zaległość. Jednocześnie w obowiązującej ustawie w art. 40ca ust. 3 przepis o terminie odnosi się tylko do decyzji ustalającej.</p>	W art. 1 dodaje się pkt 1c): W art. 40ca ust. 1 zastępuje się wyraz „ustala” na „określa”	Uwaga przyjęta.
33	Urzędu Marszałkowskiego	Art. 1	Na marszałka województwa nakładane są coraz większe obowiązki sprawozdawcze, weryfikacyjne, kontrolne i egzekucyjne. W takiej sytuacji marszałek województwa nie	W art. 1 dodaje się pkt 1d): W art.40cb ust. 3 zastępuje się wartość „1%” na „5%”	Uwaga nieprzyjęta – wykracza poza zakres projektowanych zmian

	o Województwa Śląskiego		jest w stanie tym samym składem personalnym realizować terminowo i rzetelnie nowe obowiązki ustawowe. W związku z powyższym dochody otrzymywane z tytułu weryfikacji, egzekucji i pobierania opłat winny pokrywać potrzeby zwiększenia ilości osób które będą realizowały nowe zadania		
34	Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich – Związek Rewizyjny	Art. 1	<p>Wprowadzenie do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zmiany polegającej na wprowadzeniu artykułu zmieniającego brzmienia art. 8b ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. 2013, poz. 888), która skutkować będzie wyłączeniem opakowań po produktach mleczarskich z definicji opakowań po napojach.</p> <p>Uzasadnienie: Płynne produkty mleczne nie są napojami, gdyż nie służą gaszeniu pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością, zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Ministerstwo Klimatu i Środowiska, dokonując transpozycji dyrektywy i wprowadzając w 2023 przepisy o systemie kaucyjnym, w sposób nieuzasadniony, do napojów zaliczyło mleko i produkty mleczne. Zaś dyrektywa SUP, jako przyjęta przez resort podstawa stworzenia w Polsce systemu kaucyjnego, powstała, by przeciwdziałać zanieczyszczeniu środowiska produktami z tworzyw sztucznych – nie ma w niej odniesienia do konieczności zbiórki butelek po mleku i produktach mlecznych. Opakowania te z sukcesem zbierane są w ramach zbiórki pojemnikowej i nie zanieczyszczają środowiska w przeciwieństwie do opakowań po wodzie czy napojach gazowanych, które często znajdowane są na plażach, w lasach czy na łąkach. Dlatego też włączenie opakowań po mleku i produktach mlecznych należy traktować, jako efekt nadinterpretacji dyrektywy unijnej, będącej podstawą wprowadzenia w Polsce systemu</p>	<p>Art. 8b. otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE,</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

kaucyjnego
na opakowania napojowe.

Do tego dochodzą istotne kwestie higieniczne. Butelki po mleku czy produktach mlecznych zawierają resztki żywnościowe, a procesy ich rozkładu to źródło poważnych ryzyk sanitarno–epidemiologicznych zarówno dla konsumentów na etapie zbiórki w gospodarstwach domowych, jak i dla pracowników sklepów, w których będą znajdować się punkty odbioru opakowań objętych systemem kaucyjnym. Problem dotyczy zarówno zbiórki ręcznej, jak i zbiórki maszynowej. Ponadto, pojawią się koszty częstszego mycia/serwisowania wymienionych maszyn. Dlatego wdrożenie ww. opakowań do systemu kaucyjnego oznaczałoby zatem konieczność podjęcia nieproporcjonalnie wysokich inwestycji finansowych.

Fundamentalnie ważny jest również negatywny wpływ obecności opakowań po mleku i produktach mlecznych na środowisko, co wynika z nieuchronnego zanieczyszczenia resztkami mleka i jego przetworów, innych typów opakowań zbieranych w ramach systemu (np. opakowań PET po wodzie). Prowadzi to do nieproporcjonalnie dużego zużycia wody, środków myjących i energii w celu uzyskania takiej jakości recyklatu, również dla tej sprzed zanieczyszczenia. Ma to ogromne znaczenie dla możliwości przetworzenia surowca i jego ponownego wykorzystania.

Zwracamy również uwagę, że zaliczenie mleka i produktów mlecznych w butelkach do napojów i objęcie ich systemem kaucyjnym wprowadzi niepotrzebne obciążenia finansowe dla producentów i przetwórców mleka. Budowa i funkcjonowanie systemu kaucyjnego to olbrzymi wysiłek organizacyjny i finansowy, w którym partycypować mieliby producenci produktów mlecznych w butelkach. Rzecz jasna będzie to miało wpływ na koszty funkcjonowania całej

dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.);

			<p>branży – co albo jeszcze bardziej obniży opłacalność produkcji mleka w gospodarstwach rolnych, albo przełoży się na wzrost cen produktów gotowych – tym samym uderzając w konsumentów – zwłaszcza tych gorzej sytuowanych, co przy już relatywnie niskim poziomie spożycia mleka i jego przetworów w Polsce nie jest zjawiskiem pożądanym zarówno w kontekście ekonomicznym, jak i zdrowotnym.</p> <p>Warto zauważyć, że Parlament Europejski zatwierdził w ostatnich dniach projekt rozporządzenia w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (tzw. rozporządzenie PPWR). Przyjęty dokument nie przewiduje obowiązku objęcia butelek po mleku i produktach mlecznych systemem kaucyjnym. Unijni decydenci, motywują decyzję w tym zakresie względami higienicznymi – tj. ryzykiem mikrobiologicznym, wynikającym z procesów rozkładu resztek po produktach mlecznych, jakie będą przebiegać w opakowaniach zwracanych przez konsumentów do placówek handlowych. Będzie to powodować nie tylko dyskomfort zapachowy, ale może również stanowić realne zagrożenie dla klientów i pracowników placówek obsługujących system.</p> <p>W naszej opinii, żadna z dostępnych opcji tj. wymóg zwrotu czystych opakowań przez konsumentów, separacja strumieni opakowań (odrębne urządzenia dla opakowań po produktach mlecznych) lub też dezynfekcja opakowań na miejscu (np. wewnątrz automatu gromadzącego opakowania) nie sprawdzi się z powodów praktycznych lub ekonomicznych i niezależnie od zastosowanego wariantu, branża mleczarska będzie ponosić koszty uczestnictwa w systemie, nie uzyskując z tego żadnych korzyści.</p>		
35	Krajowy Związek Spółdzielni	Art. 1	Wykreślić.	Wykreślić.	Uwaga uwzględniona.

	Mleczarskich – Związek Rewizyjny		Uzasadnienie: Uwagę należy rozpatrywać łącznie z uwagą nr 1. Odroczenie obowiązków wynikających z wdrożenia na terytorium RP systemu kaucyjnego będzie zbędne, jeżeli opakowania po produktach mleczarskich zostaną wyłączone z systemu kaucyjnego, po zmianie definicji opakowania na napoje.		Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.
36	UM Województwa Lubelskiego	brak	brak uwag		Przyjęto do wiadomości.
37	Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 2	Postulujemy, aby przekazanie kaucji podmiotowi reprezentującemu następowo w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia produktu w opakowaniach na napoje do obrotu. Jeżeli kaucja będzie przekazywana po jej pobraniu przez wprowadzających od jednostek handlu (np. sieci handlowych), które mają w stosunku do producentów w praktyce bardzo długie terminy płatności (średnio 60 dni) podmiot reprezentujący będzie musiał w dużej ilości przypadków zwracać jednostkom handlowym kaucję w momencie, w którym nie została ona do niego jeszcze wpłacona przez producenta. Z punktu widzenia zapewnienia płynności obrotu kaucją w systemie taka sytuacja jest niepożądana. Wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania w praktyce doprowadzi do szybszego pobrania kaucji przez producentów od jednostek handlu (niezależnie od terminów płatności za same produkty).	„17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia produktu w opakowaniach na napoje do obrotu.”	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzenie ustawowego obowiązku przekazywania kaucji w terminie niezależnym od terminu pobrania może stanowić nieuzasadnione utrudnienie dla uczestników obrotu.
38	Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży	Art. 1 pkt 4	Proponowane brzmienie ma na celu usunięcie wątpliwości co do możliwości usunięcia braków w złożonym przez podmiot reprezentujący wniosku	„3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Jeżeli podmiot reprezentujący złoży w terminie wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawierający braki minister właściwy do spraw klimatu wzywa podmiot	Uwaga nieprzyjęta. Ministerstwo nie podziela powyższych wątpliwości. Postulowany mechanizm będzie miał zastosowanie na podstawie art 65 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca

	Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)			reprezentujący do ich uzupełnienia w terminie 7 dni, a w przypadku nieuzupełnienia wniosku w terminie cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego następuje w drodze decyzji bez prawa do odszkodowania.	1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.
39	Związek Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska))	Art. 1 pkt 3	Stosownie do art. 40i ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznaczają się na finansowanie systemu kaucyjnego. Ustawa jednak nie definiuje pojęcia nieodebranej kaucji. Postulowane jest rozwiązanie, zgodnie z którym taka nieodebrana kaucja stanowiłaby różnicę pomiędzy tym, co wprowadzający wpłacił na rachunek kaucji w danym roku kalendarzowym (wprowadzający pobrał od nabywców przy pierwszej sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje) a nie zostało wypłacone w ramach zwrotu kaucji przez jednostki handlu do dnia 31 grudnia tego roku. Taka nieodebrana kaucja przekazywana byłaby z rachunku kaucji na rachunek operatora systemu kaucyjnego do dnia 15 kwietnia następującego roku, co zapewniałoby należyte zabezpieczenie płynnościowe systemów.	„7a. nieodebranej kaucji – rozumie się różnicę pomiędzy kaucją wpłaconą przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje na rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących w danym roku kalendarzowym a kwotą kaucji zwróconą użytkownikowi końcowemu tych napojów w tym roku kalendarzowym.”	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto przepis w brzmieniu opracowanym przez projektodawcę.
40	Związek Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów	Art. 1 pkt 2	W obecnym brzmieniu powstaje wątpliwość interpretacyjna, do kogo będą należeć odpady opakowaniowe zebrane w ramach systemu kaucyjnego. Przepis ten może być interpretowany w ten sposób, że odpady mogą być własnością tego podmiotu reprezentującego, który je odebrał od jednostki handlu (niezależnie od tego, czy ten podmiot ma zawartą umowę z wprowadzającym, którego opakowania zostały przekształcone w odpady) lub tego, który podpisał umowę z	„Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych przez ten podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego.”	Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.

	i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)		wprowadzającym produkty w opakowaniach, z których powstał odpad. Z względów na zapewnienie racjonalności systemu postulowane jest rozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść tego podmiotu reprezentującego, który zebrał w jednostce handlu odpad opakowaniowy i jest w jego posiadaniu. Taki podmiot reprezentujący będzie miał uprawnienie do przekazania takiego odpadu do zakładu przetwarzania. W sytuacji, gdyby odpady opakowaniowe były własnością podmiotu reprezentującego, który nie odebrał ich z jednostek handlu, wówczas konieczne byłoby ich sortowanie przez posiadacza odpadu przed przekazaniem do zakładu przetwarzania pod kątem własności tych odpadów z całego miksów odpadów opakowaniowych (np. zgniecionych butelek pochodzących od wprowadzających reprezentowanych przez różne podmioty reprezentujące), co byłoby procesem bardzo nieefektywnym kosztowo i ekologicznie (np. sortowanie wymagałoby zużycia energii), a z punktu widzenia celu ustawy (tj. doprowadzenia do przetworzenia odpadu) takie sortowanie byłoby zupełnie nieuzasadnione.		
41	Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza	Art. 1 pkt 3	Biorąc pod uwagę postulat wprowadzenia izby rozliczeniowej zgłoszony poniżej należy odpowiednio dostosować brzmienie art. 40i ust. 3 przez wykreślenie terminu rozliczenia pomiędzy podmiotami reprezentującymi	„3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.”	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.

	Ochrony Środowiska)				
42	Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 3	Wnioskodawca postuluje wprowadzenie uregulowania działalności izby rozliczającej zobowiązania pomiędzy różnymi podmiotami reprezentującymi wybranej przez Ministra właściwego do spraw klimatu. U podstaw tego postulatu leży założenie, aby rozliczenia pobranych i przekazanych do jednostek handlu kaucji były dokonywane na bieżąco, przykładowo w cyklach tygodniowych, przy wykorzystaniu niezależnego izby rozliczeniowej. W takim przypadku operatorzy systemów kaucyjnych w ramach rachunków bankowych prowadzonych w tej samej instytucji finansowej, np. Banku Gospodarstwa Krajowego, dokonywali szybkich rozliczeń umożliwiających tym samym właściwe zarządzanie przepływami pieniężnymi w ramach różnych systemów kaucyjnych. Izba rozliczeniowa rozliczeniowy, na wzór Krajowej Izby Rozliczeniowej w rozliczeniach międzybankowych, dokonywałby ustalenia salda pomiędzy operatorami na podstawie danych przez nich przekazywanych.	„3a. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym 7 dni.” 3b. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi następuje za pomocą izby rozliczeniowej. Każdy podmiot reprezentujący zobowiązany jest posiadać rachunek rozliczeniowy w izbie rozliczeniowej. 3c. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, bank pełniący funkcję izby rozliczeniowej dla różnych systemów kaucyjnych. 3d. Do obowiązków izby rozliczeniowej należy: przyjmowanie od wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje wpłat kaucji na rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących; 1) realizowanie wpłat i wypłat kaucji z rachunków rozliczeniowych podmiotów reprezentujących wobec jednostek handlu detalicznego i hurtowego; 2) dokonywanie rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne;	Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.

3) wypłata na rachunki bankowe podmiotów reprezentujących prowadzących różne systemy kaucyjne kwoty nieodebranej kaucji.

3e. Izba rozliczeniowa działa na podstawie regulaminu. Regulamin izby rozliczeniowej podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze decyzji administracyjnej.

3f. Regulamin izby rozliczeniowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki podmiotów reprezentujących;
- 2) sposób i tryb określania wzajemnych zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 3) sposób i tryb rozliczania zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 4) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez izbę rozliczeniową za czynności dokonywane na rzecz podmiotów reprezentujących;
- 5) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów reprezentujących.

3g. Izba rozliczeniowa dokonuje rozliczeń kaucji pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne na podstawie informacji uzyskanych od tych podmiotów.

3h. Każdy podmiot reprezentujący przekazuje do izby rozliczeniowej informacje dotyczące

				rozliczeń kaucji z podmiotami prowadzącymi inne systemy kaucyjne każdego dnia, z wyłączeniem sobót i dni ustawowo wolnych od pracy. Izba rozliczeniowa przekazuje te informacje pozostałym podmiotom reprezentującym objętych rozliczeniami zawartymi w informacji. Podmioty reprezentujące mogą zgłosić zastrzeżenia co do treści otrzymanych informacji w terminie siedmiu dni od ich otrzymania. W ósmym dniu po otrzymaniu informacji od podmiotu reprezentującego izba rozliczeniowa dokonuje rozrachunku pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie niespornym i przelewa kwoty kaucji objętej rozrachunkiem pomiędzy rachunkami rozliczeniowymi podmiotów reprezentujących.”	
43	Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektrodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 3	Uwaga jak powyżej dot. propozycji dodania art. 8 po 7a	„Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji w danym roku kalendarzowym przekazywane są z rachunku rozliczeniowego podmiotu reprezentującego na jego rachunek bankowy w terminie do 15 kwietnia następnego roku.”	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.
44	Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 5	Wprowadzenie wielopodmiotowego rynku operatorów systemów kaucyjnych ze względu na zapewnienie	„Art. 40ka. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może,	Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i

<p>Busness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)</p>	<p>konkurencyjności i w związku z tym niższych kosztów systemu kaucyjnego było rozwiązaniem prawidłowym i potrzebnym. Ustawa nowelizująca wprowadzająca przepisy o systemach kaucyjnych pominęła jednakże wiele aspektów relacji między operatorami systemów kaucyjnych (podmiotami reprezentującymi) oraz pomiędzy operatorami a jednostkami handlu, które przy obecnym kształcie Ustawy mogą doprowadzić do sporów w aspekcie np. rozliczeń operatorskich czy brzmienia umów zawieranych przez operatorów z jednostkami handlu. W tym kontekście postulujemy o wprowadzenie przepisów nadających np. Generalnemu Inspektorowi Ochrony Środowiska lub Instytutowi Ochrony Środowiska, uprawnienia o charakterze regulacyjnym pozwalającym na rozwiązywanie takich sporów, które mogą pojawić się w przyszłości.</p>	<p>na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy.</p> <p>2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, lub niezawarcia tej umowy w terminie 30 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy, każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać projekt umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>4. Strony są obowiązane do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.</p> <p>5. W przypadku stwierdzenia braku obowiązku zawarcia umowy minister</p>	<p>Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.</p>
--	--	---	--

				<p>właściwy do spraw klimatu umarza postępowanie, o którym mowa w ust. 2, w formie postanowienia.</p> <p>6. W razie powstania sporu pomiędzy podmiotami pośredniczącymi co do rozliczenia kaucji pomiędzy różnymi systemami kaucyjnymi każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia tego sporu. Postanowienie ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu może w drodze porozumienia przekazać uprawnienia, o których mowa w ust. 1, ust. 2 lub ust. 6 oraz w art. 40i ust. 3e, innemu organowi administracji rządowej lub państwowej osobie prawnej działającej w obszarze ochrony środowiska.”</p>	
45	<p>Związek Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza</p>	Art. 1	<p>W celu zapewnienia zachęty dla uczestniczenia przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w systemie kaucyjnym, a tym samym większej efektywności systemów kaucyjnych, należy zapewnić możliwość ustanowienia dla wprowadzających, którzy podpisali umowę z podmiotem reprezentującym niższej opłaty produktowej.</p>	<p>„2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań i kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Stawka opłaty produktowej z tytułu braku realizacji</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Zostaną wprowadzone przepisy zapewniające zróżnicowanie stawek opłat dla podmiotów, które pomimo współpracy z podmiotem reprezentującym nie osiągnęły wymaganych poziomów i dla tych, które nie podjęły takiej próby.</p>

	Ochrony Środowiska)			obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 i 2 może być ustalona w niższej wysokości dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy zawarli umowę, o której mowa w art. 40h ust. 3, oraz dla podmiotów reprezentujących.”	
46	Wojewoda Kujawsko-Pomorski	brak	brak uwag		Przyjęto do wiadomości.
47	Stowarzyszenie Eko Tarcza Podlasie	Art. 1	<p>Wprowadzenie do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zmiany polegającej na wprowadzeniu artykułu zmieniającego brzmienia art. 8b ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. 2013, poz. 888), która skutkować będzie wyłączeniem opakowań po produktach mleczarskich z definicji opakowań po napojach.</p> <p>Uzasadnienie: Realizacja tego postulatu zapobiegnie problemom sanitarnym w sklepach detalicznych. Uchroni branżę mleczarską przed drastycznym wzrostem kosztów. Produkty mleczarskie zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań po takich produktach, także w domach u konsumentów. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że nie będzie obowiązku włączania do systemów kaucyjnych opakowań po mleku i produktach</p>	Art. 8b. otrzymuje brzmienie: Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych	Uwaga uwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.

			mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów opakowaniowych do systemu kaucyjnego.	zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.);	
48	WOJEWODA LUBUSKI	brak	brak uwag		Przyjęto do wiadomości.
49	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska))	Art. 1 pkt 2	Postulujemy, aby przekazanie kaucji podmiotowi reprezentującemu następowo w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia produktu w opakowaniach na napoje do obrotu. Jeżeli kaucja będzie przekazywana po jej pobraniu przez wprowadzających od jednostek handlu (np. sieci handlowych), które mają w stosunku do producentów w praktyce bardzo długie terminy płatności (średnio 60 dni) podmiot reprezentujący będzie musiał w dużej ilości przypadków zwracać jednostkom handlowym kaucję w momencie, w którym nie została ona do niego jeszcze wpłacona przez producenta. Z punktu widzenia zapewnienia płynności obrotu kaucją w systemie taka sytuacja jest niepożądana. Wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania w praktyce doprowadzi do szybszego pobrania kaucji przez producentów od jednostek handlu (niezależnie od terminów płatności za same produkty).	„17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia produktu w opakowaniach na napoje do obrotu.”	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzenie ustawowego obowiązku przekazywania kaucji w terminie niezależnym od terminu pobrania może stanowić nieuzasadnione utrudnienie dla uczestników obrotu.
50	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek	Art. 1 pkt 4	Proponowane brzmienie ma na celu usunięcie wątpliwości co do możliwości usunięcia braków w złożonym przez podmiot reprezentujący wniosku	„3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Jeżeli podmiot reprezentujący	Uwaga nieprzyjęta. Ministerstwo nie podziela powyższych wątpliwości. Postulowany mechanizm

	Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska))			złoży w terminie wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawierający braki minister właściwy do spraw klimatu wzywa podmiot reprezentujący do ich uzupełnienia w terminie 7 dni, a w przypadku nieuzupełnienia wniosku w terminie cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego następuje w drodze decyzji bez prawa do odszkodowania.	będzie miał zastosowanie na podstawie art 65 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.
51	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza	Art. 1	Stosownie do art. 40i ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznaczają się na finansowanie systemu kaucyjnego. Ustawa jednak nie definiuje pojęcia nieodebranej kaucji. Postulowane jest rozwiązanie, zgodnie z którym taka nieodebrana kaucja stanowiłaby różnicę pomiędzy tym, co wprowadzający wpłacił na rachunek kaucji w danym roku kalendarzowym (wprowadzający pobrał od nabywców przy pierwszej sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje) a nie zostało wypłacone w ramach zwrotu kaucji przez jednostki handlu do dnia 31 grudnia tego roku. Taka nieodebrana kaucja przekazywana byłaby z rachunku kaucji na rachunek operatora systemu kaucyjnego do dnia 15 kwietnia następującego roku, co zapewniałoby należyte zabezpieczenie płynnościowe systemów.	„7a. nieodebranej kaucji – rozumie się różnicę pomiędzy kaucją wpłaconą przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje na rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących w danym roku kalendarzowym a kwotą kaucji zwróconą użytkownikowi końcowemu tych napojów w tym roku kalendarzowym.”	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto przepis w brzmieniu opracowanym przez projektodawcę.

	Ochrony Środowiska)				
52	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska)	Art. 1 pkt 2	W obecnym brzmieniu powstaje wątpliwość interpretacyjna, do kogo będą należeć odpady opakowaniowe zebrane w ramach systemu kaucyjnego. Przepis ten może być interpretowany w ten sposób, że odpady mogą być własnością tego podmiotu reprezentującego, który je odebrał od jednostki handlu (niezależnie od tego, czy ten podmiot ma zawartą umowę z wprowadzającym, którego opakowania zostały przekształcone w odpady) lub tego, który podpisał umowę z wprowadzającym produkty w opakowaniach, z których powstał odpad. Z względów na zapewnienie racjonalności systemu postulowane jest rozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść tego podmiotu reprezentującego, który zebrał w jednostce handlu odpad opakowaniowy i jest w jego posiadaniu. Taki podmiot reprezentujący będzie miał uprawnienie do przekazania takiego odpadu do zakładu przetwarzania. W sytuacji, gdyby odpady opakowaniowe były własnością podmiotu reprezentującego, który nie odebrał ich z jednostek handlu, wówczas konieczne byłoby ich sortowanie przez posiadacza odpadu przed przekazaniem do zakładu przetwarzania pod kątem własności tych odpadów z całego miks odpadów opakowaniowych (np. zgniecionych butelek pochodzących od wprowadzających reprezentowanych przez różne podmioty reprezentujące), co byłoby procesem bardzo nieefektywnym kosztowo i ekologicznie (np. sortowanie wymagałoby zużycia energii), a z punktu widzenia celu ustawy (tj. doprowadzenia do przetworzenia odpadu) takie sortowanie byłoby zupełnie nieuzasadnione.	„Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych przez ten podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego.”	Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.
53	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek	Art. 1 pkt 3	Biorąc pod uwagę postulat wprowadzenia izby rozliczeniowej zgłoszony poniżej należy odpowiednio dostosować brzmienie art. 40i ust. 3 przez wykreślenie terminu rozliczenia pomiędzy podmiotami reprezentującymi	„3. Rozliczenie finansowe między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym następuje w	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.

	Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska))			okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż miesiąc.”	
54	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza	Art. 1 pkt 3	Wnioskodawca postuluje wprowadzenie uregulowania działalności izby rozliczającej zobowiązania pomiędzy różnymi podmiotami reprezentującymi wybranej przez Ministra właściwego do spraw klimatu. U podstaw tego postulatu leży założenie, aby rozliczenia pobranych i przekazanych do jednostek handlu kaucji były dokonywane na bieżąco, przykładowo w cyklach tygodniowych, przy wykorzystaniu niezależnego izby rozliczeniowej. W takim przypadku operatorzy systemów kaucyjnych w ramach rachunków bankowych prowadzonych w tej samej instytucji finansowej, np. Banku Gospodarstwa Krajowego, dokonywali szybkich rozliczeń umożliwiających tym samym właściwe zarządzanie przepływami pieniężnymi w ramach różnych systemów kaucyjnych. Izba rozliczeniowa rozliczeniowy, na wzór Krajowej Izby Rozliczeniowej w rozliczeniach międzybankowych, dokonywałby ustalenia salda pomiędzy operatorami na podstawie danych przez nich przekazywanych.	„3a. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne następuje w okresie rozliczeniowym nie dłuższym 7 dni.” 3b. Rozliczenie finansowe obejmujące kaucje między podmiotami reprezentującymi następuje za pomocą izby rozliczeniowej. Każdy podmiot reprezentujący zobowiązany jest posiadać rachunek rozliczeniowy w izbie rozliczeniowej. 3c. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, bank pełniący funkcję izby rozliczeniowej dla różnych systemów kaucyjnych. 3d. Do obowiązków izby rozliczeniowej należy:	Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.

Ochrony Środowiska))

przyjmowanie od wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje wpłat kaucji na rachunki rozliczeniowe podmiotów reprezentujących;

- 1) realizowanie wpłat i wypłat kaucji z rachunków rozliczeniowych podmiotów reprezentujących wobec jednostek handlu detalicznego i hurtowego;
- 2) dokonywanie rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne;
- 3) wypłata na rachunki bankowe podmiotów reprezentujących prowadzących różne systemy kaucyjne kwoty nieodebranej kaucji.

3e. Izba rozliczeniowa działa na podstawie regulaminu. Regulamin izby rozliczeniowej podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze decyzji administracyjnej.

3f. Regulamin izby rozliczeniowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki podmiotów reprezentujących;
- 2) sposób i tryb określania wzajemnych zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 3) sposób i tryb rozliczania zobowiązań i należności podmiotów reprezentujących;
- 4) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez izbę rozliczeniową za

				<p>czynności dokonywane na rzecz podmiotów reprezentujących;</p> <p>5) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów reprezentujących.</p> <p>3g. Izba rozliczeniowa dokonuje rozliczeń kaucji pomiędzy podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne na podstawie informacji uzyskanych od tych podmiotów.</p> <p>3h. Każdy podmiot reprezentujący przekazuje do izby rozliczeniowej informacje dotyczące rozliczeń kaucji z podmiotami prowadzącymi inne systemy kaucyjne każdego dnia, z wyłączeniem sobót i dni ustawowo wolnych od pracy. Izba rozliczeniowa przekazuje te informacje pozostałym podmiotom reprezentującym objętych rozliczeniami zawartymi w informacji. Podmioty reprezentujące mogą zgłosić zastrzeżenia co do treści otrzymanych informacji w terminie siedmiu dni od ich otrzymania. W ósmym dniu po otrzymaniu informacji od podmiotu reprezentującego izba rozliczeniowa dokonuje rozrachunku pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie niespornym i przelewa kwoty kaucji objętej rozrachunkiem pomiędzy rachunkami rozliczeniowymi podmiotów reprezentujących.”</p>	
55	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek	Art. 1 pkt 3	Uwaga jak powyżej dot. propozycji dodania art. 8 po 7a	„Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji w danym roku kalendarzowym przekazywane są z rachunku rozliczeniowego podmiotu reprezentującego	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie postulatu głównego.

	Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska))			na jego rachunek bankowy w terminie do 15 kwietnia następnego roku.”	
56	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek Pracodawców Busuness Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza	Art. 1 pkt 5	Wprowadzenie wielopodmiotowego rynku operatorów systemów kaucyjnych ze względu na zapewnienie konkurencyjności i w związku z tym niższych kosztów systemu kaucyjnego było rozwiązaniem prawidłowym i potrzebnym. Ustawa nowelizująca wprowadzająca przepisy o systemach kaucyjnych pominęła jednakże wiele aspektów relacji między operatorami systemów kaucyjnych (podmiotami reprezentującymi) oraz pomiędzy operatorami a jednostkami handlu, które przy obecnym kształcie Ustawy mogą doprowadzić do sporów w aspekcie np. rozliczeń operatorskich czy brzmienia umów zawieranych przez operatorów z jednostkami handlu. W tym kontekście postulujemy o wprowadzenie przepisów nadających np. Generalnemu Inspektorowi Ochrony Środowiska lub Instytutowi Ochrony Środowiska, uprawnienia o charakterze regulacyjnym pozwalającym na rozwiązywanie takich sporów, które mogą pojawić się w przyszłości.	„Art. 40ka. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy. 2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, lub niezawarcia tej umowy w terminie 30 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy, każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.	Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków

<p>Ochrony Środowiska))</p>			<p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać projekt umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10 lub art. 44 ust. 4 i 6, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>4. Strony są obowiązane do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.</p> <p>5. W przypadku stwierdzenia braku obowiązku zawarcia umowy minister właściwy do spraw klimatu umarza postępowanie, o którym mowa w ust. 2, w formie postanowienia.</p> <p>6. W razie powstania sporu pomiędzy podmiotami pośredniczącymi co do rozliczenia kaucji pomiędzy różnymi systemami kaucyjnymi każda ze stron może zwrócić się do ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia tego sporu. Postanowienie ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu może w drodze porozumienia przekazać uprawnienia, o których mowa w ust. 1, ust. 2 lub ust. 6 oraz w art. 40i ust. 3e, innemu</p>	<p>ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.</p>
------------------------------	--	--	---	--

				organowi administracji rządowej lub państwowej osobie prawnej działającej w obszarze ochrony środowiska.”	
57	Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. (uwagi jak: Związek Pracodawców Business Centre Club (uwagi jak Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk (uwagi takie jak Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska))	Art. 1	W celu zapewnienia zachęty dla uczestniczenia przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w systemie kaucyjnym, a tym samym większej efektywności systemów kaucyjnych, należy zapewnić możliwość ustanowienia dla wprowadzających, którzy podpisali umowę z podmiotem reprezentującym niższej opłaty produktowej.	„2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko opakowań oraz odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań i kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi oraz selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych. Stawka opłaty produktowej z tytułu braku realizacji obowiązku określonego w art. 21a ust. 1 i 2 może być ustalona w niższej wysokości dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy zawarli umowę, o której mowa w art. 40h ust. 3, oraz dla podmiotów reprezentujących.”	Uwaga częściowo przyjęta. Zostaną wprowadzone przepisy zapewniające zróżnicowanie stawek opłat dla podmiotów, które pomimo współpracy z podmiotem reprezentującym nie osiągnęły wymaganych poziomów i dla tych, które nie podjęły takiej próby.
58	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 1	Wyjaśnienie: a) Brak infrastruktury dla zbiorki ręcznej – start systemu w 2025 r. oznacza dla większości sklepów zbiórkę ręczną. Butelki plastikowe i puszki przyjęte w ten sposób muszą zostać zweryfikowane w tzw. counting center, czyli miejscach, gdzie zostaną zeskanowane i zgniecione by nie wróciły do obiegu powodując ryzyko oszustw. Takie centra obecnie nie istnieją, a ich działanie traktowane jest jako zbieranie odpadów, co wymaga uzyskania decyzji środowiskowej, operatu PPOŻ oraz zezwolenia na zbieranie	Propozycja: 01.01.2026 r. – start systemu kaucyjnego. Jednolity termin startu dla wszystkich operatorów na terenie całego kraju	Uwaga nieprzyjęta. Utrzymano dotychczasowe przepisy przewidujące mechanizm obniżonej opłaty produktowej w pierwszym roku obowiązywania systemu, uzupełniony podwyższeniem tej opłaty

odpadów (średni czas realizacji to min. 2 lata).

b) Zbiórka ręczna = obciążenie dla środowiska. Szacowana liczba transportów do przewiezienia butelek i puszek w jednej z sieci handlowych w zbiorce automatycznej (przy założeniu zbiórki 100% odsprzedaży) = 40 000 transportów/rok (6 305 756,69 kg CO₂e, w zbiorce ręcznej = 120 000 transportów/rok (18 917 270,06 kg CO₂e). Szacuje się około 3 – krotnie większą emisję z transportu w przypadku zbiórki ręcznej. Im większy udział zbiórki ręcznej, tym większe oddziaływanie na środowisko.

c) Brak zezwoleń na zbieranie odpadów – magazyny sieci handlowych wykorzystywane do logistyki zwrotnej opakowań oczekują na zezwolenia na zbieranie odpadów puszek i butelek plastikowych. Mimo złożenia wniosków w 2023 nie jest realne uzyskanie zezwoleń do stycznia 2025 (realistycznie – 06.2025). To spowoduje konieczność odbiorów pro sklep (zwiększenie emisji CO₂ – transporty dedykowane)

d) Obecnie umowna data startu systemu kaucyjnego w Polsce to 1 stycznia 2025r., co nie wynika wprost z ustawy, ponieważ system powinien ruszyć w terminie wskazanym przez podmiot reprezentujący we wniosku o uzyskanie zezwolenia od MKiŚ. To powoduje, że różni operatorzy mogą wystartować w różnych terminach, co kłóci się z zasadą powszechności systemu.

e) Odroczenie wejścia w życie nowych przepisów np. o rok i staranne przygotowanie ich obszernej nowelizacji, usuwającej poniższe usterki, pozwoli na uniknięcie błędów popełnionych w innych krajach. Bazując na doświadczeniach innych krajów: Rumunia, Szkocja (Wielka Brytania), Węgry, którym nie udało się stworzyć skutecznego systemu w nałożonym terminie mimo wyraźnych sygnałów ze strony biznesu, warto wsłuchać się w głos interesariuszy. Ustawa kaucyjna dała około 1 rok i 3 miesiące na stworzenie systemu kaucyjnego w Polsce, co jest w praktyce nierealne – żaden kraj o wielkości Polski (analogicznej liczbie

od 2026 r. dla podmiotów, które nie przystąpią do systemu kaucyjnego.

			<p>mieszkańców, sklepów, producentów) nie utworzył systemu w tak krótkim czasie. Prace już się rozpoczęły na wielu frontach (handel, producenci, recyklerzy), co widać poprzez powstające grupy robocze, konferencje, jednak jak dotychczas podkreślano w dyskusji medialnej, potrzebne jest min. 2 lata.</p>	
59	<p>Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)</p>	<p>Art. 1</p>	<p>Wyjaśnienie: Systemy zbiórki butelek szklanych zwrotnych stworzone przez browary są skuteczne (około 90% zwrotów) oraz sprawiedliwe tj. obowiązkiem przyjmowania butelek zwrotnych są obciążone tylko te sklepy, które decydują się wprowadzić napoje w butelkach zwrotnych do swojej oferty. W praktyce w większości sklepów są także bezparagonowe – klienci, którzy nie okażą paragonu otrzymują od sklepów rabaty na dalsze zakupy. Puste butelki zwrotne i skrzynki zajmują znaczną powierzchnię w sklepach, dlatego handel powinien mieć możliwość wyboru, czy ma możliwości techniczne uczestnictwa w tej zbiórce (brak możliwości zmniejszenia objętości butelek zwrotnych w przeciwieństwie do butelek PET czy puszek). Systemy browarowe zapewniają taką możliwość. Systemy te budowane były przez wiele lat, a obecny kształt ustawy w praktyce wymusiłby stworzenie nowego systemu w tym uwzględniającego dodatkowe sortownie butelek. Obecnie dostawcy odbierają własne butelki bezpośrednio ze sklepów, w systemie proponowanym będzie to niemożliwe, ponieważ butelki trafiałyby też do sklepów, z którymi dostawcy nie mają bezpośredniej relacji biznesowej. Jest to dodatkowy koszt oraz uciążliwość dla środowiska (dodatkowe transporty). Należy podkreślić, że obecnie jedyny operator systemu kaucyjnego, który uzyskał zezwolenie od MKiŚ nie zdecydował się na włączenie butelki szklanej zwrotnej do swojego systemu. Wskazuje to na ryzyko braku lub niedoboru operatorów dla tego strumienia opakowań w nowym systemie kaucyjnym. Ponadto, aby obecnie funkcjonujący system był jeszcze bardziej efektywny i</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>

			powszechny sugerujemy zmianę przepisów dot. VAT na zwrot opakowań (skrzynek i butelek zwrotnych) tak, aby możliwe było ich zwracanie bez paragonu.		
60	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga Ogólna	Wyjaśnienie: Proponujemy całkowite wyłączenie kaucji na opakowania wielokrotnego i jednorazowego użytku z zakresu opodatkowania VAT. Kaucja powinna stanowić narzędzie motywacyjne dla klienta i powinna być niezależna od ceny produktu. Obciążenie kaucji VAT stanowi dodatkowe obciążenie finansowe całości systemu. Ponadto przepływ kaucji ma być koordynowany przez operatora, który jako spółka not for profit nie ma żadnej korzyści w przetrzymywaniu środków, a ustawa dodatkowo nakazuje prowadzenie cyklicznych rozliczeń kaucji między uczestnikami.		Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenia zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).
61	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 1 pkt 3	Brak określenia powyższych elementów będzie skutkować impasem i powstawaniem sporów sądowych między uczestnikami rynku, co w praktyce doprowadzić może do blokady systemu kaucyjnego. Obowiązek ten jest dodatkowym obciążeniem administracyjnym, ponieważ ustawa nakazuje także podpisanie umowy między operatorami systemu, którzy powinni reprezentować obsługiwane przez siebie sklepy. b) Warto w tym kontekście zauważyć, że obowiązek zawarcia określonej umowy, nakładany w drodze ustawy w polskim prawie co do zasady nie ma charakteru absolutnego. W innych aktach prawnych przewidujących tego rodzaju mechanizmy wprost określa się okoliczności, w których podmiot, na który został nałożony obowiązek zawarcia umowy, jest z tego obowiązku zwolniony. I tak przykładowo, jak wynika z przepisów art. 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne nie ma obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie jeżeli nie zostały spełnione techniczne lub ekonomiczne warunki przyłączenia. W przepisach ustawy	Sklepy powinny mieć obowiązek podpisania umowy z co najmniej jednym operatorem (zamiast z każdym). Omawiając argumenty przemawiające za ww. zmianą, należy wskazać, że stanowisko POHiD znajduje oparcie w opinii prawnej renomowanej kancelarii zajmującej się problematyką systemu kaucyjnego. a) Obowiązek zawarcia umów narzucony ustawowo powinien co najmniej: • jasno precyzować zakres minimalny takiej umowy (obecny zapis ustawowy jest zbyt nieprecyzyjny). Jakkolwiek umieszczenie obowiązku zawarcia określonej umowy w ustawie jest co do zasady dopuszczalne, to przepisy takie muszą określać adresatów takiego przepisu, jak również precyzować obowiązek co do treści, gdyż nakaz zawarcia umowy ma sens tylko wówczas, gdy treść nakazanej umowy jest choćby w najistotniejszych punktach określona lub	Uwaga nieprzyjęta. W zakresie treści umów, operatorzy pozostają związani wymogami określonymi przez art. 40i oraz treścią uzyskanych zezwoleń na prowadzenie systemu wydawanych przez Ministerstwo.

opakowaniowej tego rodzaju przepisów nie zawarto, co sugeruje, że obowiązek zawarcia umowy przez przedsiębiorcę i podmiot reprezentujący ma charakter bezwzględny. Takie rozwiązanie rodzi zaś istotne wątpliwości w kontekście wyrażonej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP zasady proporcjonalności, gdyż czyni regulację prawną wadliwą, konfliktogenną, a nawet niewykonalną.

c) Ponadto operatorzy zobowiązani są do podpisania umów z każdym sklepem, mimo że nie istnieje żaden rejestr pozwalający weryfikować sklepy podlegające pod system kaucyjny. W praktyce operatorzy nie mają skąd pozyskać informacji o nowootwartym sklepie, ale za brak umowy z nim ponoszą karę finansową. Kary takie będą w praktyce podważane oraz kierowane do sądów. Obowiązek zawarcia umowy przez sklepy z każdym operatorem może okazać się także po prostu niemożliwy do realizacji w praktyce.

Przykładowo, jeśli do sklepu zgłasza się 3 operatorów. Każdy z nich proponuje umowę na finansowanie kaucji, odbiór odpadów (czas pracy, wyposażenie w automat i jego serwis, prąd, Internet itd.). Sklep jest zmuszony ustawowo do podpisania umowy z każdym z nich na warunkach dyktowanych przez tych operatorów. Jednocześnie nie wiadomo jak dany sklep powinien oddawać zebrane opakowania. Czy każdy worek z butelkami / puszkami / szkłem powinien dzielić na 3 i czekać na osobne odbiory przez każdego operatora? Trudno też na poziomie sklepu określić, który operator powinien zwracać sklepowi opłatę za obsługę systemu (jeśli ten sam sklep jednocześnie świadczy usługę dla kilku operatorów), jak również który operator powinien kupić lub zwrócić koszty zakupu automatu do zbiórki opakowań jeśli jeden automat będzie zbierał opakowania różnych operatorów.

Należy podkreślić, że ustawa przewiduje, że takie rozliczenia czy przekierowanie odpadów do właściwych odbiorców powinny odbywać się na poziomie operatorów (art. 40g ust.

możliwa do określenia. O ile pierwszy powyższy element tj. określenie adresata obowiązku jest jasny, to pozostałe elementy rodzą istotne wątpliwości. Przede wszystkim, ustawodawca w zasadzie nie określił treści umowy, która miałaby być zawierana pomiędzy sklepami a operatorem. Wiadomo jedynie, że powinna ona określać zasady rozliczania kaucji oraz zbierania i przekazywania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań. Minimalna treść uregulowań w tym zakresie nie została jednak sprecyzowana. Ustawodawca określił co umowa ma regulować, ale nie określił jak ma to czynić. Powyższe powoduje, że zawarcie takich umów będzie dalece utrudnione.

- jasno określać organ rozstrzygający spory powstałe w przypadku zawierania takich umów. Na gruncie obecnych przepisów nie jest jasne, czy i w jakich okolicznościach potencjalnym stronom takiej umowy przysługuje roszczenie o jej zawarcie i w jaki sposób mogą one go dochodzić. Co więcej, nie jest jasne jaki organ i w jakim zakresie będzie mieć kompetencję do rozstrzygania tego rodzaju sporów, w szczególności czy będzie mógł nie tylko orzec obowiązek zawarcia umowy, ale również określić jej treść. Określenie uprawnień organu, który byłby władny do wydawania stosownych rozstrzygnięć, wymagałoby przygotowania kadr takiego organu i zapewnienia mu określonych środków budżetowych, a tego nie uczyniono, przez co dodatkowo omawiana regulacja będzie niewykonalna.

10). Sklep powinien prowadzić rozliczenia i oddawać odpady do jednego operatora a operator powinien rozliczać się finansowo i materiałowo z innymi operatorami.

e) Obecny zapis spowoduje znaczące zwiększenie kosztów operacyjnych systemu kaucyjnego przekładanych na producentów, a docelowo na konsumentów, które będą wynikać z dublowania usług przez różne podmioty reprezentujące o tym samym charakterze w kilkunastu tysiącach lokalizacji w kraju.

f) Jest to również powtórzenie sytuacji z rynku gospodarki odpadami komunalnym przed 2013 rokiem, kiedy na jednej ulicy świadczenie usług odbywało się przez kilka firm ze względu na możliwość podpisania indywidualnych umów z odbiorcami.

g) Powyższe mankamenty są o tyle istotne, gdyż omawiana ustawa przewiduje dotkliwe sankcje za niezrealizowanie obowiązku zawarcia określonej umowy (kara pieniężna do 50 tysięcy złotych).

Istnieje poważna wątpliwość co do konstytucyjności treści przepisów przewidujących sankcję za niezawarcie umowy (w obecnym brzmieniu ustawy opakowaniowej sankcja grozi w każdym przypadku gdy strony nie dojdą do porozumienia i umowa nie zostanie zawarta, niezależnie od tego, z czyjej winy to nastąpi).

h) Gospodarka opakowaniami to niezwykle złożone operacyjne zagadnienie - praktyka funkcjonowania różnych podmiotów gospodarczych może być tak odmienna, że przymuszanie sklepu do współpracy ze wszystkimi operatorami może okazać się całkowicie dysfunkcjonalne – taka współpraca może okazać się technicznie i operacyjnie niemożliwa, a żadna ze stron może nie mieć realnej możliwości zmiany swoich założeń operacyjnych (dostosowania się do drugiej strony) i strony po prostu nie będą w stanie wynegocjować możliwej dla nich obu treści kontraktu. W efekcie żadna ze stron może nie chcieć zawarcia umowy w określonym

			kształcie. Z punktu widzenia interesów użytkowników końcowych systemu kaucyjnego kluczowe jest natomiast, by sklep zawarł umowę z co najmniej jednym operatorem, tak aby zapewnić możliwość przekazania opakowań. Rozwiązaniem powyższych wątpliwości jest zmiana zaproponowana w tytule niniejszego postulatu.		
62	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 1	Wyjaśnienie: Ustawa zakłada zezwolenie na 10 lat. Wnioskujemy o wydłużenie terminu działania operatora poprzez analogię do koncesji np. na obsługę autostrad. Biorąc pod uwagę koszty i inwestycje związane z utworzeniem operatora, konieczne jest znalezienie źródeł finansowania na start, natomiast możliwość prowadzenia systemu na tak krótki okres ogranicza m.in. dostęp do potencjalnego finansowania (instytucje finansowe nie są chętne do udzielania finansowania dla tak „niepewnych” organizacji z potencjalnie ograniczonym czasem działania). Ponadto, jeśli działanie operatora byłoby niezgodne z przepisami Ministerstwo ma prawne możliwości wezwania do zaniechania naruszeń albo nawet cofnięcia zezwolenia. Zakresu działalności operatora nie można porównywać do np. zezwoleń na zbieranie odpadów (mniejsza skala, mniejsze inwestycje) a raczej do pozwoleń zintegrowanych (bezterminowe czy właśnie ww. przykładów koncepcji na obsługę autostrad (25 lat). Wydłużenie zezwolenia podniesie także bezpieczeństwo struktur operatora w kontekście legislacyjnym (uodpornienie na zmianę otoczenia legislacyjnego)		Uwaga nieprzyjęta. Zachowano termin 10 lat uzasadniony koniecznością okresowej weryfikacji warunków zezwolenia.
63	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga Ogólna	Wyjaśnienie: Postulujemy wprowadzenie punktowej zmiany w ustawie o odpadach, polegającej na zwolnieniu uczestników systemu kaucyjnego z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, wraz z odpowiednią regulacją przejściową. Zmiana ta pozwoli wykorzystać zewnętrzne magazyny do przechowywania zebranych przez jednostki handlowe opakowań kaucyjnych do momentu przekazania ich do operatorów.		Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

			<p>Proponowane rozwiązanie zwiększy efektywność systemu kaucyjnego i pozwoli zmniejszyć jego negatywne oddziaływanie na środowisko – przez uproszczenie logistyki związanej z odbiorem opakowań kaucyjnych zebranych w placówkach handlowych. W ramach tych samych procesów logistycznych, które służą zaopatrywaniu jednostek handlowych w towary, można bowiem zapewnić transport opakowań kaucyjnych zebranych przez te jednostki do miejsca, z którego będą następnie odbierane przez operatora systemu. Problem w tym, że obecnie działanie to wymaga uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, co – ze względu na czas trwania postępowań w sprawie wydania zezwolenia – może być niemożliwe przed 1 stycznia 2025 roku.</p> <p>Brak odpowiedniej zmiany w ustawie o odpadach spowoduje, że system kaucyjny będzie mniej efektywny. Doprowadzi też do zbędnych kosztów i uniemożliwi optymalne wykorzystanie istniejącego zaplecza logistycznego, co byłoby sprzeczne z samą ideą gospodarki o obiegu zamkniętym i z celami środowiskowymi, jakie ma ona realizować.</p>	
64	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga Ogólna	<p>Wyjaśnienie: Butelki plastikowe do 3 litrów objęte będą podwójną opłatą: z tytułu systemu kaucyjnego wprowadzający będą uiszczać opłatę na utrzymanie systemu ich selektywnej zbiórki do podmiotów reprezentujących i jednocześnie odprowadzać będą opłatę z tytułu art. 3k ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903), na cele zbiórki tych odpadów pozostawionych w środowisku. Obydwie opłaty uiszczane są za cały wprowadzony na rynek wolumen, więc jednocześnie wprowadzający będą płacić za ich zebranie w systemie kaucyjnym i za ich sprzątnięcie (jeśli butelka trafi do systemu kaucyjnego nie trafi już do środowiska, więc opłaty te powinny się wzajemnie wykluczać). Co ważne, niezależnie</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych</p>

			od ww. opłat wprowadzający płacą również za recykling ww. opakowań do organizacji odzysku.		
65	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga Ogólna	Wyjaśnienie: Unia Europejska nakłada poziomy zbiórki wyłącznie na butelki z tworzyw sztucznych. Nakładanie obowiązkowych poziomów zbiórki selektywnej (oraz opłaty produktowej za ich nieosiągnięcie) dla puszek i butelek szklanych jest wyłącznie obowiązkiem wynikającym z polskiej regulacji. Z tej przyczyny w przypadku zmiany terminu startu systemu kaucyjnego, poziomy oraz kary dla puszek oraz butelek szklanych powinny również obowiązywać od 1 stycznia 2026 r., aby zmniejszyć niepotrzebne obciążenie przedsiębiorców. Nie spowoduje to żadnego problemu na arenie unijnej, a jednocześnie nadal obowiązują nas poziomy recyklingu tych opakowań (w ramach systemu ROP). Nie widzimy problemu we włączeniu puszek do systemu kaucyjnego czy butelek szklanych zwrotnych, ani we wskazywaniu kierunków rozwoju ich zbiórki (poziomy), jednak nie zgadzamy się na nakładanie dodatkowych kar w newralgicznym okresie wdrażania systemu.		Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z wcześniejszymi założeniami, przy ustaleniu wymaganych poziomów już od 2025 r., ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu istotnie obniżonej opłaty w pierwszym roku ich obowiązywania. Opłata dla butelek szklanych zostanie dodatkowo obniżona z uwagi na istotnie wyższą masę jednostkowego opakowania.
66	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 1	Wyjaśnienie: Proponujemy zwolnić opakowania po mleku i przetworach mlecznych zarówno z obowiązku osiągnięcia poziomów zbiórki selektywnej jak i poziomów zawartości recyklatu w butelkach plastikowych po tego typu produktach. Rozbieżność w tym temacie powstała już na poziomie unijnym i warto przeprowadzić konsultację z UE w tym temacie. Obecnie dyrektywa SUP (wyłącznie w preambule – motyw 12) wskazuje butelki na mleko jako opakowania SUP objęte ww. obowiązkami, jednocześnie tworzone aktualnie rozporządzenie PPWR wprost wyłącza opakowania mleczne z systemów kaucyjnych (art. 44 ust. 2). W praktyce będzie to oznaczać, że Polska włączy opakowania mleczne w system kaucyjny zgodnie z obecnym kształtem polskiej ustawy, a po kilku latach będzie te opakowania wyłączać. Zarówno branża mleczarska jak i recyklingowa od początku dyskusji w tym zakresie zwracały	Wykreślić.	Uwaga uwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.

			<p>uwagę na problematykę zbiórki opakowań po produktach mlecznych, które są zanieczyszczone pozostałościami produktów pochodzenia zwierzęcego (ryzyka sanitarne w sklepach z uwagi na zanieczyszczenie butelkomatów, czy innych punktów zbiórki, zwiększenie kosztów i obniżenie wydajności recyklingu z uwagi na konieczność wysortowania tych opakowań oraz mycia całości zanieczyszczonego strumienia oraz instalacji). Włączenie produktów mlecznych doprowadzi do zanieczyszczenia plastiku w większym stopniu niż w obecnym systemie komunalnym, gdzie opakowania nie są zgniatanie/nacinane w pojemniku (ograniczenie zanieczyszczenia). Warto podkreślić, że Słowacja, Rumunia czy Węgry mimo, że uruchomiły system kaucyjny już po wejściu w życie dyrektywy SUP nie włączyły opakowań po produktach mlecznych do swoich systemów kaucyjnych. Ponadto konieczność gromadzenia takich opakowań przez mieszkańców spowoduje zwiększone zużycie wody w domach (mycie opakowań z uwagi na uciążliwość zapachową), co będzie miało negatywny wpływ na środowisko</p>		
67	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	<p>Wyjaśnienie: Należy utworzyć wspólną bazę danych o opakowaniach kaucyjnych dla wszystkich operatorów, aby móc pobierać i zwracać kaucję we wszystkich sklepach niezależnie, z którym operatorem podpisały umowę oraz rozliczać wpłaty od wprowadzających i wypłaty dla jednostek handlowych. Baza pozwoli uniknąć nadużyć np. przyjmowania butelek spoza Polski lub po produktach nieobjętych systemem (chemia gospodarcza, kosmetyki itp.). W każdym kraju z systemem kaucyjnym funkcjonuje taka baza – bez niej nie powstanie system kaucyjny. Wg OSR jest ok 25 tys. podmiotów wprowadzających. Każdy z nich musi udostępniać na bieżąco dane o każdym wprowadzanym opakowaniu w celu jego identyfikacji w systemie zbiórki. Wszyscy wprowadzający mają obowiązek wpisu do BDO, podobnie jak operatorzy. Wprowadzanie danych o opakowaniach do BDO pozwoliłoby na bieżąco</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Rozwiązanie zbliżone do postulowanego może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.</p>

			poprzez API pobieranie danych przez operatorów w sposób bezpieczny (sprawiedliwy i bezpieczny dostęp tylko do danych niezbędnych do zbiórki)		
68	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	Wyjaśnienie: Z uwagi na krótki czas na wdrożenie systemu kaucyjnego, rozdrobniona strukturę handlu w Polsce oraz powierzchnię kraju stworzenie i utrzymanie systemu przez jednego operatora jest trudne o ile nie niemożliwe ze względów logistycznych. Pierwsze spółki, które złożyły już wnioski od MKiŚ o zezwolenie na utworzenie systemu kaucyjnego podkreślają, że nie byłyby w stanie zapewnić skutecznej obsługi dla wszystkich uczestników rynku. Ponadto wielu operatorów pozwala na uniknięcie praktyk monopolistycznych oraz wywierania nacisku na innych interesariuszy (w większości krajów UE wprowadzający, którzy tworzą operatorów nie reagują na bieżące potrzeby handlu np. niska częstotliwość odbiorów odpadów, czy recyklerów np. dyktowanie cen jako jedyny odbiorca materiału z recyklingu).		Przyjęto do wiadomości.
69	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	a) Butelki szklane zwrotne – utrzymanie zasady zbierasz jeśli sprzedajesz Jest to dobry kierunek, który na pewno ograniczyłby uciążliwość środowiskową, jednak jak wspomniano powyżej włączenie butelki szklanej zwrotnej do nowego systemu wiąże się z większą ilością problemów, dlatego byłoby to tylko częściowe rozwiązanie problemu. Sugerujemy pozostawienie obecnego systemu browarowego w obecnym kształcie z niewielkimi korektami (np. w zakresie VAT).		Przyjęto do wiadomości.
70	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 1	Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji.	W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania	Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy

				<p>objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etapie dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy.”.</p>	
71	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.</p> <p>Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca.</p> <p>Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta</p> <p>Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>

			<p>hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. Proponowany zapis dotyczący szklanych opakowań wielokrotnego użytku powoduje, że u wprowadzającego pozostają środki, za które może nabyć nowe butelki w miejsce utraconych w rynku. W przeciwnym wypadku takie utracone butelki musiałby za niego kupować podmiot reprezentujący, co znacząco komplikuje rozliczenia i może powodować dodatkowe, zbędne z punktu widzenia działania systemu, obciążenia podatkowe.</p>	<p>produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p> <p>18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji. ”</p>	
72	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 3	<p>Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia. Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa</p>	<p>Proponujemy zmianę przepisu na: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.</p>

			<p>zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p> <p>Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiórki, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi. Dodatkowo dla poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy w przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	
73	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p> <p>Nieprecyzyjne zapisy ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.</p>

finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecny zapisy ustawy stwarzają pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.

spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.

2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor

				<p>natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.</p> <p>2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.</p> <p>3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.</p> <p>4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, 2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2. <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do</p>	
--	--	--	--	---	--

systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;

- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie:

„d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;

- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu:

„da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;

- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz

				14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;	
74	Pracodawcy RP	Art. 1 i 2	<p>Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego. Objęcie opakowań po jogurtach pitnych i po innych pitnych produktach mlecznych wymaganiami systemu kaucyjnego było inicjatywą poprzedniej polskiej administracji rządowej, w naszej opinii utrudniającą pracę handlu i podmiotów reprezentujących. Płynne produkty mleczarskie nie są napojami, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Wyżej wymienione produkty zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań po takich produktach. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że obowiązkowo wdrażane w UE systemy kaucyjne nie obejmą opakowań po mleku i produktach mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów opakowaniowych do systemu kaucyjnego w Polsce.</p>	<p>Wykreślenie art. 2. projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym.</p> <p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

				<p>masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.)”.</p>	
75	Pracodawcy RP	-	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla konsumentów systemu zaledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych, technicznych jak i barier prawnych skutkujących nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemu kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczące ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe wlicza się do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.</p> <p>W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>

znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone.

Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych – chociażby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.

W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.

Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego

1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.

			obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.		
76	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym. Wnioskujemy o wprowadzenie okresu przejściowego na wyprzedaż przez wprowadzających zapasów opakowań oraz produktów w opakowaniach nieobjętych nowym systemem kaucyjnym – tj. takich, na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego (butelki plastikowe, puszki metalowe) oraz zapasów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku (szklane butelki) na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego. Okres powinien umożliwić wyprzedaż, ale jednak być stosunkowo krótki, stąd postulujemy okres 6 miesięczny od momentu uruchomienia nowego systemu kaucyjnego. W tym okresie wprowadzający mogliby wprowadzać jeszcze na rynek produkty w opakowaniach bez oznaczeń nowego systemu. Takie rozwiązanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozwoli na uniknięcie zniszczenia istotnych ilości pełnowartościowych napojów – będzie przeciwdziałać marnowaniu żywności; • pozwoli wprowadzającym, którzy będą już ponosić koszty zbudowania i wdrożenia systemu kaucyjnego, na uniknięcie dodatkowych całkowicie zbędnych kosztów; • zmniejszy ślad węglowy związany z wprowadzaniem produktów w opakowaniach bo, w przypadku konieczności zniszczenia produktów, wprowadzający wprowadziliby do obrotu takie same ilości produktów w nowych opakowaniach; • zmniejszy masę odpadów opakowaniowych, jakie należy poddać recyklingowi. 	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów". Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu</p>

					możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.
77	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych. System kaucyjny w Polsce powinien być zgodny z dyrektywą PE i Rady (UE) 2019/904, która ma na celu zmniejszenie wpływu produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Precyzowanie praw własności jest zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczowym elementem tej dyrektywy.</p> <p>Precyzyjne określenie praw własności odpadów opakowaniowych może zwiększyć efektywność systemu kaucyjnego poprzez wyeliminowanie niejasności i potencjalnych konfliktów między różnymi podmiotami uczestniczącymi w systemie. Pozostawienie jedynie aktualnego zapisu ustawy w Art. 40g. ust. 9 „Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego” powoduje ryzyko, że przepis ten będzie błędnie interpretowany, iż podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego niezależnie od tego, czy opakowania te są po napojach wprowadzającego będącego klientem danego podmiotu reprezentującego. Wyraźne zasady dotyczące własności odpadów opakowaniowych umożliwiają monitorowanie i kontrolę przepływu odpadów, co jest kluczowe dla utrzymania przejrzystości systemu, w tym jego finansowania, a także dla wykazania wprowadzającym realizacji obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym.</p> <p>Niezależnie od rozstrzygnięcia kwestii własności odpadów opakowaniowych, w celu uniknięcia sporów pomiędzy</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”</p> <p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.</p>

			<p>podmiotami reprezentującymi, konieczne jest również precyzyjne określenie w art. 21a ust. 3 i 4 ustawy, że poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest określony na podstawie masy lub zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p>	<p>hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe. 4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”</p>	
78	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania legislacyjnego dotyczącego obligatoryjnego samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących. Dla poprawności działania systemu z udziałem wielu podmiotów reprezentujących, skutecznego monitorowania i zarządzania rozliczeniami opakowań oraz kaucji, kluczowe jest utworzenie samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego.</p> <p>Polska Izba Systemu Kaucyjnego jako organizacja samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego odpowiadałaby m.in. za wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Polsce, stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym. Izba stworzyłaby i prowadziła informatyczne bazy dane w zakresie statystyki systemu kaucyjnego, a także współpracowałaby w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego. Prowadziłaby także działania edukacyjne na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego oraz umożliwiłaby</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): Po art. 40q dodaje się art. 40r w brzmieniu: „Art. 40r. 1. Podmioty reprezentujące tworzą samorząd gospodarczy systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Organizacją samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego jest Polska Izba Systemu Kaucyjnego, zwana dalej „Izbą”. 3. Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe i powstaje z dniem uzyskania przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 4. Członkostwo w Izbie ustaje z dniem zakończenia przez podmiot reprezentujący działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5. Izba działa na rzecz harmonizacji i rozwoju systemu kaucyjnego działającego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zasady współpracy pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.</p>

polubowne i pojednawcze rozstrzyganie sporów między członkami Izby.

6. Izba posiada osobowość prawną.

7. Organami Izby są:

1) Walne Zgromadzenie Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, zwane dalej "Walnym Zgromadzeniem Izby";

2) Zarząd Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, składający się z Prezesa Zarządu, który jest Prezesem Izby, i z pozostałych członków Zarządu, w tym Wiceprezesów, których liczbę określa statut Izby;

3) Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego.

8. Statut Izby oraz jego zmiany są uchwalane przez Walne Zgromadzenie Izby 3/4 głosów, w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.

9. Statut Izby określa w szczególności:

1) nazwę Izby i jej siedzibę;

2) zadania Izby i formy ich realizacji;

3) zakres uprawnień organów Izby, kadencję organów Izby oraz tryb ich wyboru;

4) prawa i obowiązki członków Izby;

5) zasady gospodarki finansowej Izby oraz zasady wykonywania działalności gospodarczej;

6) strukturę organizacyjną Izby.

10. Podstawowymi zadaniami Izby są:

1) wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w zakresie:

a) warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji;

b) rozliczania i wymiany opakowań oraz odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez członków Izby

				<p>systemów kaucyjnych;</p> <p>c) współpracy i rozliczeń pomiędzy członkami Izby a jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;</p> <p>2) stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym;</p> <p>3) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego;</p> <p>4) współpraca w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) edukacja na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz poprawy jakości oraz ilości opakowań oraz odpadów opakowaniowych zbieranych w tym systemie;</p> <p>6) reprezentowanie członków Izby oraz interesów członków Izby wobec organów władzy publicznej;</p> <p>7) wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące działalności powiązanej z systemem kaucyjnym;</p> <p>8) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między członkami Izby.</p> <p>11. Majątek Izby powstaje ze składek</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>członkowskich, dotacji, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku Izby oraz dochodów z działalności gospodarczej.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki członkowskiej płaconej przez podmioty reprezentujące na rzecz Izby w oparciu o procentowy udział opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, do zbierania których zobowiązany jest dany podmiot reprezentujący, do całkowitej ilości opakowań, o których mowa w załączniku 1a do ustawy, wprowadzonych do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym oraz uwzględniając zadania Izby określone w ustawie.”</p>	
79	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kaucyjne prowadzi do konieczności działania poprzez nowy podmiot reprezentujący, co doprowadzi do rozerwania obecnie funkcjonujących systemów. Obecnie działają już w Polsce skuteczne systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku prowadzone przez producentów wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku. W tych systemach obrót opakowaniami odbywa się w najbardziej efektywny środowiskowo i finansowo model, w którym puste opakowania są odbierane z placówek handlu detalicznego przy dostarczaniu napełnionych opakowań. Takie rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych związanej z wykorzystywaniem opakowań do napojów. Ze względu na skalę działania podmiotów reprezentujących oraz ilości butelek wielokrotnego użytku (około 700 mln szklanych butelek wielokrotnego użytku do piwa) integralną częścią tych</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 8:</p> <p>a) pkt 21a otrzymuje brzmienie: „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;</p> <p>b) pkt 21b otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>

			<p>systemów są dystrybutorzy hurtowi. Za ich pośrednictwem opakowania krążą w rynku możliwie najkrótszą drogą pomiędzy wprowadzającymi a handlem detalicznym. Także za ich pośrednictwem zawierane są stosowne umowy dotyczące sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz odbioru pustych opakowań. Tego rodzaju rozwiązania mają już długą praktykę, w ramach której został zoptymalizowany wpływ środowiskowy opakowań wielokrotnego użytku oraz zmaksymalizowane korzyści handlu detalicznego ze sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku. Przy projektowaniu przepisów wprowadzających takie same zasady działania dla opakowań jednorazowych oraz wielokrotnego użytku nie wzięto pod uwagę zasadniczej różnicy w cyklu życia tych opakowań. Opakowania jednorazowe są zbierane w ramach systemu z przeznaczeniem do recyklingu. Opakowania wielokrotnego użytku muszą jak najszybciej wrócić do producenta napoju, który ponownie je napełnić. Im szybciej wracają, tym większa jest częstotliwość ich użycia. Kolejna zasadnicza różnica wynika z faktu, że systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku już istnieją i działają bardzo efektywnie – przepisy nie powinny więc ich niszczyć, wręcz przeciwnie powinny wzmacniać ich rozszerzenie, co jest zgodne z hierarchią postępowania z odpadami.</p>	<p>„21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym nabywającym w odniesieniu do takiej samej ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.</p>	
80	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy umożliwienie przeznaczenia kaucji za niezwrócone butelki szklane wielokrotnego użytku na zakup nowych butelek. W przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku ze względu na ich specyfikę system ten obejmuje nie tylko obrót na rynku produktu z kaucją oraz pustego opakowania, ale również infrastrukturę niezbędną do jego istnienia w zakładzie produkcyjnym (mycie i segregacja butelek), a także samo opakowanie, które nie staje się odpadem w momencie konsumpcji produktu w nim zawartego. Tak więc finansowanie systemu kaucyjnego w przypadku opakowania wielokrotnego użytku oznacza także możliwość zastąpienia butelek zagubionych w</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40i po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, mogą być przeznaczone na zakup nowych opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzających produkty w opakowaniach</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zakup nowych opakowań wykracza poza zakres finansowania systemu kaucyjnego.</p>

			<p>rynku lub uszkodzonych w sposób uniemożliwiający ich dalsze użytkowanie, tak aby zapewnić niezbędną populację butelek w użyciu w ramach systemu.</p> <p>Zmiana brzmienia projektu w powyższym zakresie pozwoliłaby zachować chociaż w części zasady funkcjonującego obecnie systemu depozytowego dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku w świetle których kaucja pobierana za opakowania służy odtworzeniu opakowań w przypadku braku ich zwrotu. Przy braku szczegółowego zapisu regulującego taką możliwość można wnioskować, że kwota niezwróconej kaucji nie mogłaby być przeznaczana na finansowanie takich celów jak obecnie, co oznaczałoby negatywne konsekwencje dla konsumentów ze względu na konieczność podniesienia cen produktów oferowanych w takich opakowaniach.</p>	<p>na napoje lub przez wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy. W zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się artykułu 40g ust. 18.”.</p>	
81	Pracodawcy RP	-	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu:</p> <p>„49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).</p> <p>50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenia zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>

			<p>systemem kaucyjnym). Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.</p>	<p>wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy; 51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;" 2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku.””.</p>	
82	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania dotyczącego ograniczenia ryzyka nierównego traktowania pierwszego i kolejnych podmiotów reprezentujących ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658) znajduje się zapis powodujący obawy dużych firmy wprowadzających napoje, które do założenia spółki podmiotu reprezentującego ze względu na sumę obrotów są zmuszone przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co wiąże się z długim czasem procedowania. Pierwszy podmiot reprezentujący, który uzyskał zgodę na prowadzenie systemu z Ministerstwa Klimatu i Środowiska, będzie mógł narzucać warunki współpracy, także finansowej, wszystkim pozostałym. Bedzie też mógł blokować uruchamianie kolejnych podmiotów reprezentujących, bo bez umowy z nim nie będą oni mogli uruchomić swoich systemów. W związku z</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu: „10a. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy</p>

			<p>powyższym postulujemy wprowadzenie przepisu, iż w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie odmowy zawarcia umowy powinno nastąpić wyłączenie zasady, iż umowę między podmiotami reprezentującymi należy zawrzeć przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.</p>		<p>podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego. W przypadku nie zawarcia umowy w terminie określonym w art. 40g ust. 10 lub 12, wszystkie zainteresowane podmioty podlegają administracyjnej karze pieniężnej. Termin uruchomienia systemu określa zezwolenie (art. 40j ust. 4 pkt 9), a operator jest związany tym terminem niezależnie od dopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 40g ust. 10 i 12.</p>
83	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”. Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu: „10a. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów</p>

reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”. Oznacza to, że podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za cały pokonsumencki cykl życia odpadu opakowaniowego, który staje się jego własnością: zapewnienie selektywnej zbiórki, transportu do zakładu przetwarzania oraz rozliczenia przekazanych do recyklingu odpadów w celu uwzględnienia tych odpadów w osiągniętych poziomach recyklingu przez wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym.

Ustawa nie wyposażyła jednak podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu, ciężącego wciąż na wprowadzających. Podmiot reprezentujący, choć będzie odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie stał się odpowiedzialny za realizację obowiązku recyklingu tych odpadów; obowiązek tego recyklingu może być wciąż wyłącznie realizowany samodzielnie przez wprowadzającego lub poprzez powierzenie obowiązku organizacji odzysku opakowań. Podmiot reprezentujący nie ma jednak możliwości uczestnictwa w udokumentowaniu tego procesu, przez co nałożenie na niego obowiązku określonego w art. 40j ust. 2

reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”

W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 23:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”.

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym.”

c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”

DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do podmiotów już obecnie wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.

pkt 6 lit. e) ustawy, staje się praktycznie niemożliwe do wykonania.

Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:

- 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
- 2) prowadzącego instalację komunalną albo
- 3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo
- 4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż bez tego uprawnienia przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, do którego zostaną przekazane odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym, nie będzie mógł sporządzić jedynej przewidzianej prawem dokumentacji potwierdzającej, że owe przekazane odpady zostały w ogóle poddane recyklingowi, i przekazać tych Dokumentów Potwierdzających Recykling wprowadzającemu lub organizacji odzysku opakowań. W takim przypadku odpady te znikną ze statystyki sprawozdawczej, przez co w sposób

d) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”

			szuczny obniżą się uzyskiwane poziomy recyklingu materiałowego wymagane w załączniku nr 1 ustawy.		
84	Pracodawcy RP	-	<p>Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu 3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).</p> <p>Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww. zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza się następującą zmianę:</p> <p>- po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu: „Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Do masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie: 1) samodzielnie przez wprowadzającego, 2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych, 3) w ramach systemu kaucyjnego.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.</p>

			w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.		
85	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych. Zgadza się, że system kaucyjny powinien być finansowany m.in. przez przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych, jednak zwracamy uwagę, że obecny zapis wprowadzanego art. 40i. 4 „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” wymusza dokonanie przetworzenia odpadów opakowaniowych, nie dając możliwości podjęcia decyzji o sprzedaży samych odpadów opakowaniowych do recyklingu, co w niektórych przypadkach może być uzasadnione.</p> <p>W związku z powyższym wnioskujemy o zmianę na: „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40i. ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”.</p>	Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.
86	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji. W ustawie przyjęte zostały minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek i butelek szklanych wielokrotnego użytku w takiej samej wysokości, jak dla butelek z tworzyw sztucznych, które to poziomy wynikają z dyrektywy Single Use Plastics (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r.). Tak wysokie poziomy nie są jednak wymogiem ustawodawstwa unijnego w stosunku do wyżej wymienionych opakowań. W związku z powyższym proponujemy przyjęcie dla tego rodzaju opakowań poziomów selektywnego zbierania jak dla celów recyklingu</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- załącznik 1a otrzymuje brzmienie: jak uwaga MRIRW</p>	Uwaga częściowo przyjęta. Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.

określonych w Dyrektywie PE i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, które wynoszą dla puszek metalowych odpowiednio: 78% w 2030 r., zaś dla szkła 75% w 2030 r.

Przyjęte w projekcie ustawy poziomy w przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku uniemożliwiają w praktyce zwiększenie używania przez producentów butelek szklanych wielokrotnego użycia poprzez wprowadzanie nowych produktów/marek na rynek lub zastępowanie produktów/marek w butelkach jednorazowych butelkami wielokrotnego użytku, ze względu na brak możliwości osiągnięcia tak wysokich poziomów przynajmniej w pierwszych latach stosowania takiego rodzaju opakowania. Doświadczenie pokazuje, że konsumenci potrzebują przynajmniej 3 lat do wyrobienia nawyku oddawania butelki szklanej i średnio w pierwszym roku wraca do producenta około 40% tego rodzaju opakowań. Ze względu na specyfikę rynku opakowań szklanych do napojów oznaczenie na butelce informujące o kaucji jest niewystarczające do wyrobienia odpowiednich nawyków wśród konsumentów. W przypadku opakowań jednorazowych, po uruchomieniu systemu kaucyjnego, automatycznie wszystkie butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe do napojów będą objęte kaucją. Natomiast w przypadku butelki szklanej na rynku występują zarówno butelki jednorazowego użytku, jak i butelki wielorazowego użytku, co powoduje brak automatyzmu w zachowaniach konsumenckich. Bariera ta szczególnie będzie silna w przypadku próby zmiany butelki jednorazowej na butelkę wielokrotnego użytku, co jest bardzo pożądane z punktu widzenia środowiskowego. Konsumenci będą musieli nauczyć się, że ta sama marka napoju oferowana dotychczas w butelce jednorazowego użytku zmieniła swoje opakowanie na zwrotne. Wysokie opłaty produktowe połączone z nierealnymi do osiągnięcia poziomami selektywnego zbierania szklanych butelek

			<p>wielokrotnego użytku zniechęca producentów do takich zmian ze względu na duże ryzyko nieuzyskania wymaganych poziomów w pierwszych latach stosowania butelki zwrotnej. Takie poziomy mogą uzyskać wyłącznie te opakowania, które od wielu lat są w świadomości konsumentów opakowaniami z kaucją.</p> <p>Ponadto, w projekcie ustawy w nieuzasadniony sposób założono szybki, coroczny wzrost poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, chociaż również nie jest to wymogiem ustawodawstwa unijnego. Doświadczenia z innych krajów europejskich wyraźnie wskazują, iż w pierwszych latach funkcjonowania systemów kaucyjnych osiągane są niższe poziomy selektywnego zbierania (w pierwszym roku wydajność systemu wynosi ok 60%) ze względu na konieczność przyzwyczajania się wszystkich konsumentów do dokonywania zwrotu do placówek handlowych opakowań i odpadów opakowaniowych. Z tego względu poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego powinny być zrównane do poziomu wyznaczonego przez prawodawstwo unijne czyli 77%.</p>		
87	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy dostosowanie maksymalnej stawki opłaty produktowej do obowiązujących regulacji. Wnioskujemy o dostosowanie wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań wprowadzanej przedmiotowym projektem ustawy o systemie kaucyjnym do obowiązującego już w Polsce aktu prawnego, tj. do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160).</p> <p>Uważamy, iż maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynikająca z projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3380) z tytułu niewykonania obowiązku poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 35 skreśla się ust. 1a.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>

			<p>kaucyjnego powinna być równa wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań przyjętej art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160) wynoszącej 4,50 zł za 1 kg.</p>		
88	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy zmianę wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.</p> <p>Zostały przeprowadzone badania konsumenckie w celu oceny wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz nowego wzoru oznakowania opracowanego przez podmioty wnoszące uwagę.</p> <p>Badanie zostało zrealizowane w kwietniu 2024 według schematu monadycznego, czyli jeden respondent ocenia 1 grafikę na jedynym rodzaju opakowania.</p> <p>Proponowany wzór oznakowania Polskie uzyskał istotnie statystycznie lepsze wyniki w badaniu konsumenckim w porównaniu do znaku określonego w załączniku nr 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w następujących kryteriach oceny: czytelność, zapamiętywalność, zachęcanie do zwrotu pustego opakowania, widoczność kwoty kaucji.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40l ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.”</p> <p>Załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Załącznik nr 4</p> <p>WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM</p> <p>(załączono zdjęcie)</p> <p>Objaśnienie:</p> <p>Oznakowanie powinno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2) kontrastować z tłem; 3) znajdować się na etykiecie. 	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób analogiczny do postulowanego.</p>
89	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy objęcie podmiotów prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną systemem kaucyjnym. Prowadzący działalność hotelową lub gastronomiczną sprzedający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni być objęci obowiązkiem uczestnictwa w systemie kaucyjnym na zasadach określonych w ustawie, aby zapewnić szczelność systemu i objąć możliwie jak największą ilość opakowań wprowadzanych na rynek. Prowadzący działalność hotelarską lub gastronomiczną</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- po art. 40 p dodaje się art. 40q w brzmieniu:</p> <p>„40 q. Do przedsiębiorców prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną stosuje się art. 40g ust. 1 pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b,</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.</p>

			<p>powinien być zobowiązany do wykonywania następujących czynności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zawarcia z podmiotem reprezentującym umowy określającej jego prawa i obowiązki związane z uczestnictwem w systemie kaucyjnym, • przekazania przyjętych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym podmiotowi reprezentującemu lub podmiotowi przez niego wskazanemu, • pobrania przy sprzedaży produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym od kupującego taki produkt opłaty kaucji, zwrotu podmiotowi reprezentującemu nieodebranej kaucji oraz prowadzenia stosownej ewidencji. 	<p>art. 40n ust. 1, art. 40p ust. 1, art. 44 ust. 4, ust. 5, ust. 9, ust. 11 oraz ust. 12.”</p>	
90	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”. Postulat wynika z chęci zapewnienia poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy. W przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>Użyte w art. 40i ust. 1 pkt 6, 40n ust. 1 oraz art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego lub hurtowego”.</p> <p>Użyte w art. 21a ust. 5, art. 40g ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b oraz ust. 4 pkt 3, art. 40k ust. 4 pkt 1, 40p ust. 1 i w art. 56 ust. 1 pkt 10j ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160) oraz w art. 9nb ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2022 r. poz.2519) oraz w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 poz. 699, 1250,1726, 2127 oraz z 2023 r. poz. 295), w różnej liczbie i przypadku wyrazy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją ustawodawcy jest w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.</p>

				„jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego i jednostek handlu hurtowego”.	
91	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>Postulujemy zniesienie wymogu zawierania umów z uczestnikami systemu kaucyjnego w formie pisemnej pod rygorem nieważności.</p> <p>W większości państw, w których funkcjonują systemy kaucyjne, umowy z uczestnikami systemu kaucyjnego są zawierane za pośrednictwem dedykowanego portalu internetowego. Wymóg zawierania umów w formie pisemnej z kilkudziesięcioma tysiącami przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje powoduje zbędne koszty administracyjne, jak również może mieć negatywny wpływ na terminowe uruchomienie systemu. Uniknięcie drukowania setek tysięcy stron umów z pewnością będzie mieć korzystny wpływ na środowisko naturalne, a także będzie zgodne z podejściem państwa do digitalizacji procesów i ograniczania ilości drukowanych dokumentów.</p>	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) w art. 40h ust. 4, w art. 44 ust. 4 i 6, uchyla się sformułowanie „w formie pisemnej pod rygorem nieważności,”.	Uwaga częściowo przyjęta. Dopuszczono wprost zawarcie umowy "w formie pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności", analogicznie do podobnego rozwiązania obowiązującego na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.
92	Pracodawcy RP	-	<p>Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.</p> <p>Działalność dystrybutorów i sieci handlowych dokonujących odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego (sklepów) w celu zgromadzenia ich na terenie hurtowni lub centrum dystrybucyjnego powinna zostać zwolniona lub wyłączona z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz decyzji o środowiskowych</p>	W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.	Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

uwarunkowaniach – w odniesieniu do odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym. Jako uzasadnienie takiego podejścia wskazać należy na:

- a) zakres tej działalności ograniczony do wybranych rodzajów odpadów opakowaniowych innych niż niebezpieczne,
- b) cel w jakim odpady te są gromadzone – recykling,
- c) brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zezwolenia na zbieranie odpadów do 1.01.2024 roku, ponieważ:
- d) w przypadku procedury opartej wyłącznie na konieczności sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zajmuje od ok. 6 do 12 miesięcy (w zależności od regionu kraju i problematyki lokalizacji). W przypadku procedury opartej o raport o oddziaływaniu na środowisko należy przyjąć, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zająć od 10-18 miesięcy.
- e) sprawy zezwoleń na zbieranie odpadów rozpatrywane są średnio przez okres 6-12 miesięcy, co wynika m.in. z konieczności przeprowadzenia wspólnej kontroli miejsca zbierania odpadów przez właściwy organ oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ponadto, opakowania objęte systemem kaucyjnym zebrane w jednostkach handlowych najefektywniej przetransportować wraz z innymi zwrotami do magazynów centralnych, zaopatrujących te sklepy, gdzie mogą być kolekcjonowane i przekazywane do podmiotów reprezentujących zbiorczo w większej masie.

Wykorzystanie istniejących systemów logistycznych znacznie obniży koszty systemu odbioru opakowań kaucyjnych – brak dedykowanych transportów per sklep, zagęszczenie transportowanych odpadów.

Wykorzystanie logistyki zwrotnej znacząco wpłynie na efektywność operacyjną systemu – sklepy będą mogły mieć realizowane odbiory przy każdej dostawie, dzięki czemu będą mogły zwolnić przestrzeń magazynową na towar z dostawy. W przypadku małych sklepów, bez których system kaucyjny będzie niewydolny, jest to bardzo ważny punkt, aby zachować odpowiednio dużą częstotliwość odbiorów, by nie doszło do zatorów / przepełnienia sklepów i magazynów, na co ze względów HACCP nie możemy sobie pozwolić.

Dodatkowo, forma zaproponowanej zbiórki jest prośrodowiskowa, gdyż będzie generować niższy ślad węglowy względem realizacji odrębnych transportów po odbiór odpadów kaucyjnych.

Z uwagi na fakt, iż odpady kaucyjne będą miały znaczną wartość dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu systemu kaucyjnego, ryzyko, iż zebrany odpad trafi w nieodpowiednie miejsce bądź zostanie spalony jest znikomy. Każdy podmiot będący w procesie będzie miał motywację, aby jak największa ilość odpadu została przekazana do recyklingu, aniżeli trafiła do często przywoływanych lasów czy uległa zniszczeniu / spaleniu.

Podsumowując: W obecnym stanie prawnym powyższy model logistyczny zbiórki odpadów kaucyjnych jest niemożliwy do realizacji bez posiadanych decyzji środowiskowych oraz decyzji na zbieranie poszczególnych kodów odpadów (15 01 01, 15 01 02, 15 01 04).

Pozyskiwanie aktualnie będących w mocy decyzji na zbieranie, nie było realizowane z myślą o dodatkowych wolumenach generowanych w strumieniu odpadów kaucyjnych, co niestety wyklucza zastosowanie powyżej opisanego modelu –ze względu na graniczną ilość masy

			wskazaną w decyzjach na zbieranie odpadów. Proces administracyjny uzyskiwania decyzji na zbieranie jest znacznie wydłużony i w zależności od lokalizacji jest niemożliwy do zrealizowania do 2025 r. (uzyskanie decyzji środowiskowych trwa do kilku lat).		
93	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	W ocenie branży odpadowej struktura systemu kaucyjnego nie została przez ustawodawcę dostatecznie przemyślana i dostosowana do obecnie dostępnych technologii oraz łańcuchów logistycznych. W ramach systemu nie zostały w ogóle przeanalizowane wpływy regulacji na samorządy, mieszkańca, podmioty zbierające odpady z terenów niezamieszkałych. Brak również sięgnięcia po nowoczesne systemy takie jak digitalny system kaucyjny, np. na wzór systemu belgijskiego czy wprowadzanego w Wielkiej Brytanii.		Uwaga nieprzyjęta Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
94	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	Ani dyrektywa 2008/98/WE, ani dyrektywa 2019/904 ani Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE („PPWR”) nie wymusza wprowadzenia systemu kaucyjnego przed ROP. Wręcz przeciwnie – system kaucyjny ma stanowić jedynie uzupełnienie ROP w celu zwiększenia osiąganych poziomów selektywnej zbiórki. Brak natychmiastowej reakcji ze strony ustawodawcy co do przemodelowania zaprojektowanego systemu kaucyjnego i wstrzymania jego wejścia w życie co najmniej do czasu wypracowania spójnego systemu ROP, uwzględniającego wszystkich interesariuszy tej branży, doprowadzi do załamania w zakresie funkcjonowania zbiórki odpadów komunalnych, podwyższenia cen za świadczone w tym zakresie przez przedsiębiorców usługi, zwiększenia kosztów funkcjonowania instalacji. W konsekwencji powyższego ucierpi także obywatel, płacąc za koszty zagospodarowania odpadów jeszcze więcej.	Bez uregulowań systemowych ROP, wprowadzenia rozwiązań dotyczących ponoszenia kosztów przez wprowadzających z uwzględnieniem istniejącego już w Polsce modelu zbiórki odpadów komunalnych nie jest możliwe zaprojektowanie rozwiązań w przedmiotowej ustawie. Propozycja brzmienia przepisów w zakresie przesunięcia wejścia w życie systemu kaucyjnego została wskazana w pkt 21 niniejszej tabeli.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

95	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Zgodnie z przyjętym rozporządzeniem PPWR, państwa członkowskie mają obowiązek do 1 stycznia 2029 r. podjąć środki w celu zapewnienia selektywnej zbiórki co najmniej 90% masy opakowań rocznie (dot. butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do 3 l oraz pojemników metalowych jednorazowego użytku na napoje do 3 litrów). W tym celu państwa członkowskie tworzą systemy kaucyjne.</p> <p>Państwo członkowskie może być zwolnione z obowiązku utworzenia systemów kaucyjnych, jeżeli: (a) poziom selektywnej zbiórki danego formatu opakowań jest wyższy niż 80% w jednostkach masy takich opakowań wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego w 2026 r.; (b) najpóźniej 12 miesięcy przed upływem określonego terminu na osiągnięcie poziomu selektywnej zbiórki państwo członkowskie powiadomi Komisję o swoim wniosku o odstępstwo i przedłoży plan wdrożenia przedstawiający strategię konkretnych działań, z uwzględnieniem okresu zapewniającego osiągnięcie 90% poziomu selektywnej zbiórki w jednostkach masy opakowań.</p> <p>Obowiązujące przepisy dotyczące systemu kaucyjnego, jak również przepisy projektowane, nie zapewniają pełnej zgodności systemu kaucyjnego z wymogami z rozporządzenia PPWR, zgodnie z którymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - należy ustanowić jednego operatora systemu lub udzielić zezwolenia jednemu operatorowi systemu, lub w przypadku więcej niż jednego operatora systemu, należy przyjąć środki w celu zapewnienia koordynacji między różnymi operatorami systemu; - sposób zarządzania systemem oraz powiązane zasady operacyjne muszą gwarantować wszystkim podmiotom gospodarczym chcącym stać się uczestnikami systemu równy dostęp do systemu oraz zapewniać ich sprawiedliwe 	<p>Uzależnienie wprowadzenia systemu kaucyjnego od spełnienia przesłanek do zwolnienia.</p> <p>Ocena tej kwestii będzie możliwa dopiero po wdrożeniu systemu ROP i weryfikacji jego wpływu na poziomy selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych.</p> <p>Do tego czasu stosowane powinny być rozwiązania pozwalające na osiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury.</p> <p>Propozycja zmiany przepisów w zakresie wejścia w życie systemu kaucyjnego znajduje się w pkt 21 niniejszej tabeli.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>
----	---------------	--------------	--	--	--

			<p>traktowanie, o ile podmioty te wprowadzają do obrotu opakowania należące do rodzaju lub kategorii opakowań objętych systemem;</p> <p>- należy wyznaczyć minimalny poziom kaucji wystarczający do osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania;</p> <p>- operator systemu musi być niezależnym podmiotem prawnym nienastawionym na zysk.</p> <p>Minimalne wymogi określone w Załączniku X do PPWR nie mają zastosowania do systemów kaucyjnych utworzonych przed wejściem w życie PPWR, które do 1 stycznia 2029 r. osiągają określony 90% poziom recyklingu.</p>		
96	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Wbrew twierdzeniom ustawodawcy o zapewnieniu w ustawie możliwości uwzględnienia osiągniętych poziomów recyklingu przez gminy, brak jest jednoznacznych regulacji pozwalających na kategorię uznanie takiego twierdzenia.</p> <p>Owszem, zgodnie z art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, podmiot reprezentujący będzie obowiązany sporządzić sprawozdanie i złożyć je wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy oddzielnie dla każdej gminy, w której takie odpady zostały odebrane.</p> <p>Sprawozdanie obejmie m.in. informacje o masie odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego oraz masie tych odpadów przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu. Jednocześnie projekt zakłada zwolnienie odbierających odpady komunalne oraz Punktów Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych z obowiązku przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub</p>	<p>Propozycje zmian dotyczą uwzględnienia w sprawozdawczości gmin i podmiotów odbierających odpady z terenów niezamieszkałych proporcjonalnie do terenów zamieszkałych i niezamieszkałych masy odpadów poddanych recyklingowi. Regulacja ma za zadanie zapewnić minimum przepływu informacji. Nie daje jednak kompleksowego rozwiązania. Potrzebna jest regulacja dotycząca uwzględnienia w poziomach selektywnej zbiórki również odpadów spoza systemu kaucyjnego. Do tego potrzebne są przepisy przejściowe w ustawie o systemie kaucyjnym albo regulacje systemowe pozwalające na uwzględnienie odpadów z żółtego worka – np. digitalny system kaucyjny.</p> <p>Zmiany do ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399). Art. 9n. [Sprawozdania przedstawiane przez podmioty odbierające odpady komunalne od</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian</p> <p>Podstawą do uwzględnienia ww. danych w sprawozdaniach gmin jest art. 40p.</p>

prezydentowi miasta sprawozdania, o którym mowa w art. 9na i art. 9nb ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w zakresie zebranych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

Brak jest jednak w art. 9q ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach upoważnienia dla gmin, by takiego rodzaju poziomy uwzględniły w swoich sprawozdaniach, tak jak ma to miejsce np. w przypadku PSZOK-ów.

wicie brak jest już jakiegokolwiek powiązania sprawozdawczości podmiotów reprezentujących z obowiązkami podmiotów odbierających odpady z nieruchomości niezamieszkałych, na których również ciąży obowiązek osiągnięcia rocznych poziomów recyklingu. Wskazać należy, że system kaucyjny w obecnej formie posiada luki, ponieważ ilość zebranych w danej gminie odpadów opakowaniowych nie będzie równa ilości wprowadzonych w danej gminie opakowań. Wynika to z faktu, że w systemie kaucyjnym obowiązkiem pobrania i zwrotu kaucji objęte będą tylko sklepy o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m².

Zatem w przypadku jednej czwartej gmin, w których takich sklepów nie będzie, butelki nie wrócą do operatora. Tym samym gminy te nie będą mogły odliczyć poziomów recyklingu w swoich sprawozdaniach.

Co istotne, za poziomy recykling nadal odpowiadają organizacje odzysku, a nie podmioty reprezentujące. Podmioty reprezentujące, zgodnie z ustawą, odpowiadają jedynie za osiągnięcie poziomu selektywnej zbiórki. W tym miejscu znów pojawia się niekonsekwencja we wdrażaniu przepisów.

Zgodnie z ustawą, tylko odpady opakowaniowe zebrane w ramach systemu kaucyjnego będą wliczone do poziomów selektywnej zbiórki. Brak powiązania poziomów selektywnej zbiórki ze zbiórką komunalną prowadzi do wynaturzenia,

właścicieli nieruchomości]

1. Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań.

2. Sprawozdanie jest przekazywane wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.

3. Sprawozdanie zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 9b ust. 4 pkt 5, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;

2) informacje o miejscu prowadzenia działalności;

3) informacje o masie:

a) poszczególnych rodzajów odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych oraz sposobie zagospodarowania tych odpadów, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały one przekazane;

b) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, powstałych z odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych, przekazanych do składowania albo do termicznego przekształcania;

c) odpadów komunalnych przekazanych do

ponieważ pomija surowiec zbierany selektywnie w ramach zbiórki odpadów komunalnych.
Przynajmniej w pierwszych kilku latach funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce należy dopuścić możliwość wliczania do poziomów zbierania także odpadów opakowaniowych zebranych w innych systemach. Obecnie jest to głównie system gminnego odbioru odpadów, zbiórka na PSZOK. Zdziwiającym jest wyjęcie poza nawias wymaganych poziomów zbiórki w ramach systemów kaucyjnych odpadów, które de facto zostaną zebrane w legalny sposób.

przygotowania do ponownego użycia i recyklingu;
d) (uchylona).
4. Podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany zamieścić w rocznym sprawozdaniu także informacje o osiągniętym poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, poziomie ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz poziomie składowania z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie w stosunku do terenów zamieszkałych i terenów niezamieszkałych przypadających w danej gminie.
5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, w sprawozdaniu podaje liczbę właścicieli nieruchomości, od których odebrał odpady komunalne, oraz dołącza do sprawozdania wykaz właścicieli nieruchomości, z którymi w okresie objętym sprawozdaniem zawarł umowy na odbieranie odpadów komunalnych, a także wykaz tych właścicieli nieruchomości, z którymi umowy te uległy rozwiązaniu lub wygasły. W wykazach zamieszcza się imię i nazwisko albo nazwę oraz adres właściciela nieruchomości, adres nieruchomości oraz w przypadku rozwiązania umowy – informację, do kiedy umowa obowiązywała.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w danym roku nie odbierał na terenie danej gminy odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, przekazuje wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, w terminie, o którym mowa w ust. 2, sprawozdanie zerowe.

7. Sprawozdanie jest przekazywane wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.

Art. 9q. [Sprawozdanie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi]

1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi.

2. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy.

3. Sprawozdanie zawiera:

- 1) nazwę gminy lub związku międzygminnego, który przejął zadania gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2, w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, rodzaj gminy i liczbę mieszkańców gminy lub związku międzygminnego;
- 2) informacje o masie poszczególnych rodzajów odpadów komunalnych odebranych z terenu gminy oraz sposobie ich

				<p>zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały przekazane; z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie w stosunku do terenów zamieszkałych i terenów niezamieszkałych przypadających w danej gminie;</p> <p>3) informacje o działających na terenie gminy punktach selektywnego zbierania odpadów komunalnych, masie odpadów w nich zebranych oraz o sposobie ich zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały przekazane zebrane odpady komunalne;</p> <p>3a) informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy;</p> <p>4) informacje o masie pozostałości z sortowania i pozostałości z mechaniczno-biologicznego przetwarzania, przekazanych do składowania powstałych z odebranych i zebranych z terenu gminy odpadów komunalnych;</p> <p>5) informacje o osiągniętych poziomach:</p> <p>a) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z uwzględnieniem masy odpadów przekazywanych zgodnie z art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie;</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>b) (uchylona); c) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania; d) składowania; 6) liczbę właścicieli nieruchomości, od których zostały odebrane odpady komunalne; 7) informacje o masie wytworzonych na terenie gminy odpadów komunalnych oraz odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych, które zostały przekazane do składowania lub termicznego przekształcania, oraz informacje o stosunku masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania do masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie gminy.</p> <p>4. Niezłożenie sprawozdania jest równoznaczne z niewykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 3aa–3c.</p> <p>5. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.</p>	
97	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>System kaucyjny jako część systemu ROP powinien być finansowany przez Wprowadzających a nie przez mieszkańców. Zysk z niezwróconej kaucji z puszek oraz butelki przy 77%-owym poziomie zwrotu wyniesie ok. 2 mld PLN. Pieniądze te powinny trafić na fundusz ROP, prowadzony np. przez NFOŚ, który to rozdzieli te pieniądze na gminy celem sfinansowania odbioru i zagospodarowania odpadów opakowaniowych.</p> <p>W chwili obecnej pieniądze z niezwróconej kaucji stanowią dochód podmiotów reprezentujących.</p>	<p>Środki z niezwróconej kaucji powinny być przekazywane do gmin na sfinansowanie odbioru i zagospodarowania odpadów opakowaniowych. Brak możliwości doprecyzowania regulacji związanej z podmiotem właściwym do otrzymania takiej nadwyżki oraz jej rozdysponowania z uwagi na brak regulacji ROP, która powinna kompleksowo uregulować układ</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.</p>

				instytucjonalny systemu oraz przepływy finansowe.	
98	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Tylko centrum logistyczne lub podmiot reprezentujący, który posiada zezwolenie na zbieranie odpadów, jest uprawniony do odbierania odpadów od sklepów zbierających odpady objęte systemem kaucyjnym, które nie mają obowiązku posiadania takiego zezwolenia.</p> <p>Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 45 ust. 2 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.) (dalej: „u.o.”) podmiot, który jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. sklep) jest obowiązany posiadać umowę, zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów (np. centrum logistycznym lub podmiotem reprezentującym), co do których brak jest wymogu uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. odpady opakowaniowe po napojach), dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p> <p>Zbieranie odpadów bez zezwolenia na zbieranie odpadów oraz bez umowy zawartej z podmiotem profesjonalnym (posiadającym zezwolenie) stanowi wykroczenie z art. 177 u.o., zgodnie z którym podmiot (sklep), który zbiera odpady bez zawartej umowy, o której mowa w art. 45 ust. 2 u.o., podlega karze aresztu albo grzywny.</p> <p>W związku z powyższym, gdy podmiot reprezentujący nie będzie posiadał zezwolenia na zbieranie odpadów, usługę odbioru odpadów od sklepów oraz ich transport do podmiotów przetwarzających odpady (recyklerów), będzie musiał zlecać to profesjonalnym podmiotom z branży odpadowej. Podkreślenia wymaga, że umowy pomiędzy sklepem, podmiotem reprezentującym a podmiotem</p>	<p><i>Sklepy, które we własnym zakresie zamierzają sortować odpady i budować infrastrukturę niezbędną do tego celu, powinny być wprost zobowiązane do posiadania zezwolenia na zbieranie i/lub przetwarzanie odpadów lub zawarcia umowy w zakresie odbioru odpadów oraz ich transportu do podmiotów przetwarzających odpady (recyklerów) z profesjonalnym podmiotem z branży odpadowej (posiadającym zezwolenia na zbieranie i/lub przetwarzanie odpadów).</i></p> <p><i>Ta uwaga nie wymaga zmian w przepisach, wynika wprost z ustawy.</i></p>	Przyjęto do wiadomości.

			trzecim musiałyby zostać skonstruowane w taki sposób, by nie naruszały art. 45 ust. 2 u.o.		
99	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Brak regulacji ustawowych w zakresie rozliczeń pomiędzy uczestnikami systemu oraz przeniesienie mechanizmów rozliczeniowych na grunt umów zawieranych przez poszczególnych operatorów systemu może prowadzić do licznych nadużyć w tym zakresie, tym bardziej że poziom naliczonej kaucji szacuje się na 10 mld PLN (!). Ustawodawca dał podmiotom reprezentującym zbyt dużą swobodę co do sposobów rozliczania i administrowania środkami związanymi z prowadzeniem systemu kaucyjnego. Nie może być tak, że brak jest jakichkolwiek ogólnych standardów oraz zasad prowadzenia rozliczeń, a każdy z podmiotów posiada w tym zakresie dowolność. Brak jednolitej regulacji stanowi też ryzyko dla uczestników systemu, że środki im należne nie trafią do nich z uwagi na złe administrowanie przez podmiot reprezentujący. Utworzenie instytucji odpowiedzialnej za rozliczenia finansowe pomiędzy uczestnikami systemu, zapewni transparentność, jednolitość mechanizmu rozliczeń oraz zapewni bezpieczeństwo uczestnikom systemu.</p>	<p><i>Wprowadzenie przepisów, na mocy których zostanie utworzony podmiot dokonujący rozliczeń finansowych pomiędzy uczestnikami systemu kaucyjnego.</i></p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.</p>
100	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Z uwagi na obowiązek prowadzenia przez podmiot reprezentujący działalności non profit konieczne jest wprowadzenie nadzoru finansowego w tym zakresie celem zapobieganiu wyprowadzaniu środków z kaucji oraz opłat pobieranych od wprowadzających oraz przeznaczania ich na cele niezgodne z ustawą. W tym celu należy utworzyć podmiot, np. na wzór Komisji Nadzoru Finansowego, który na bieżąco analizowałby raporty i sprawozdania przesyłane przez podmioty reprezentujące oraz oceniał, czy są one zgodne z przepisami regulującymi system kaucyjny. Ponadto taki podmiot prowadziłby kontrole w podmiotach reprezentujących. Powyższe zapewniłoby przeznaczanie środków finansowych zgodnie z celami wskazanymi w ustawie.</p>	<p><i>Wprowadzenie przepisów, na mocy których zostanie ustanowiony podmiot sprawujący nadzór finansowy nad podmiotami wprowadzającymi w zakresie gospodarowania środkami finansowymi pochodzącymi z niezwróconych kaucji czy też opłat uiszczanych przez wprowadzających.</i></p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Podmioty reprezentujące podlegają kontrolom właściwych organów, a naruszenie przepisów ustawy w zakresie działalności not-for-profit może być podstawą cofnięcia zezwolenia.</p>

101	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Celem zabezpieczenia uczestników systemu kaucyjnego, w tym w szczególności jednostek handlu hurtowego oraz detalicznego oraz innych podmiotów zbierających odpady objęte systemem, przed niewypłacalnością podmiotów reprezentujących, powinien zostać utworzony fundusz gwarancyjny ze środków wpłacanych przez podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Obecny system kaucyjny nie gwarantuje dostatecznego zabezpieczenia w tym zakresie. W przypadku, gdy podmiot reprezentujący utraci płynność finansową, brak jest jakichkolwiek mechanizmów pozwalających pozostałym uczestnikom systemu, w szczególności sklepom, na uzyskanie środków na pokrycie kosztów związanych z uczestnictwem w systemie kaucyjnym. Przejęcie obowiązków danego podmiotu związane z zagospodarowanie odpadów powinno być finansowane z przychodów z niezwróconej kaucji.</p>	<p>Wprowadzenie przepisów ustanawiających obowiązek utworzenia i utrzymywania funduszu gwarancyjnego przez wprowadzających napoje w opakowaniach stanowiącego zabezpieczenie dla uczestników systemu kaucyjnego przed utratą płynności finansowej przez podmiot reprezentujący.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>
102	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Przyjęty w obecnym kształcie system kaucyjny generować będzie koszty zupełnie nieadekwatne do korzyści, jakie ma wprowadzić. W pierwszej kolejności wskazać należy, że system kaucyjny dotyczy odpadów, które stanowią zaledwie 0,37% strumienia wszystkich odpadów komunalnych oraz 0,93% odpadów komunalnych zbieranych selektywnie. Zgodnie z prognozami branży spożywczej i handlowej, koszty wprowadzenia systemu kaucyjnego w obecnej formie mogą sięgnąć nawet 20 mld PLN zł. Na tak wysokie koszty składa się m.in. zakup recyklatów oraz opłacenie pracowników je obsługujących. Koszty funkcjonowania tak drogiego systemu poniosą wszyscy jego uczestnicy, w tym branża odpadowa, samorządy oraz konsumenci.</p> <p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego bez generowania ww. kosztów jest możliwe w przypadku digitalnego systemu kaucyjnego. Jedynym kosztem związanym z prowadzeniem</p>	<p>Wprowadzenie przepisów umożliwiających równoległe funkcjonowanie digitalnego systemu kaucyjnego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

			<p>takiego systemu jest stworzenie aplikacji na smartfony i zapewnienie skanerów domowych dla osób nieposiadających smartfonów. Takie rozwiązanie nie generuje po stronie sklepów konieczności zakupu recykloematów, czy też ręcznej zbiórki odpadów opakowaniowych. Dzięki temu małe i średnie sklepy będą mogły w pełni uczestniczyć w systemie kaucyjnym bez konieczności zmniejszania powierzchni sprzedaży (którą w obecnym systemie muszą przeznaczyć na potrzeby dostosowania się do systemu kaucyjnego).</p> <p>W ramach systemu digitalnego użytkownik końcowy w celu odzyskania kaucji skanowałby za pomocą kodu QR opakowanie po napojach oraz umieszczał je w specjalnym worku, który byłby zabierany przez gminę w ramach opłaty za odbiór odpadów. W przypadku, gdy takie opakowanie trafi do instalacji, podmiot wprowadzający otrzymałby informację do systemu oraz zwrócił kaucję takiemu użytkownikowi końcowemu.</p> <p>System digitalny prowadzi do osiągnięcia takiego samego celu jak tradycyjny system kaucyjny, przy czym nie wymaga tworzenia nowej infrastruktury oraz łańcuchów logistycznych, a bazuje na istniejących instalacjach oraz mechanizmach. Ewentualne koszty związane z dostosowaniem systemu będą niższe niż koszty obecnych działań.</p>		
103	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	System kaucyjny doprowadzi do przesunięcia zysków z systemu komunalnego (gminnego) do operatora systemu kaucyjnego na poziomie ok 2 mld PLN rocznie, co z perspektywy mieszkańców spowoduje wzrost opłaty za odbiór odpadów nawet do 20%. Gminy oraz podmioty odbierające odpady utracą możliwość wnioskowania o DPR dla tego rodzaju odpadów, co przy cenie na poziomie ok. 1 000 zł za tonę oznacza, że utracona kwota przychodu będzie musiała zostać pokryta przez opłatę za gospodarowanie odpadami w gminach. Dodatkowo system DPR, który	Dochód uzyskany ze sprzedaży surowca, w tym w szczególności ze strumienia PET, powinien trafiać do gmin, które przeznaczają te środki na kompensację strat oraz dzięki temu utrzymują opłaty za odbiór odpadów na obecnym poziomie, bez konieczności obciążania mieszkańców ich wzrostem.	Uwaga nieuwzględniona. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.

			<p>dotychczas motywował do inwestowania w nowoczesne sortownie odpadów, przestanie spełniać tę rolę, co spowoduje nie tylko zablokowanie nowych inwestycji, ale również zamknięcie istniejących.</p> <p>Co istotne, koszty odbioru odpadów nie spadną po wyłączeniu z systemu gminnego odpadów objętych systemem kaucyjnym. Wynika to przede wszystkim z faktu, że śmieciarki w dalszym ciągu będą jeździły z taką samą częstotliwością i po takich samych trasach celem odbioru odpadów uszczuplonych m.in. o strumień PET.</p> <p>System kaucyjny zabiera strumień PET oraz puszkę aluminiową, czyli najbardziej wartościowy strumień odpadów, z systemu komunalnego i przesuwa go do operatora systemu kaucyjnego, powodując znaczący wzrost kosztów sortowania odpadów. Oznacza to przesunięcie zysków ze sprzedaży PET z systemu komunalnego do systemu kaucyjnego przy jednoczesnym braku mechanizmów zapewniających zwiększenie poziomów recyklingu w gminach. Pieniądze z zebranych w systemie kaucyjnym surowców jak i DPR powinny trafić na fundusz ROP, prowadzony np. przez NFOŚ, który to rozdzieli te pieniądze na gminy celem sfinansowania odbioru i zagospodarowania odpadów opakowaniowych. W chwili obecnej pieniądze z niezwróconej kaucji stanowią dochód podmiotów reprezentujących.</p>		
104	Pracodawcy RP	OSR	<p>Podobnie jak w przypadku poprzednich zmian wprowadzających system kaucyjny OSR nie zawiera prawidłowej oceny skutków ekonomicznych wdrażanych rozwiązań (nie ma żadnych danych finansowych, brak danych potwierdzających skutki wdrożenia planowanych rozwiązań) oraz pomija kluczowych interesariuszy tego systemu, na których projektowane regulacje będą miały wpływ – samorządy, podmioty z branży odpadowej, mieszkańców gmin – konsumentów.</p>	<p>Do sporządzenia prawidłowy, kompletny i rzetelny OSR z uwzględnieniem wszystkich interesariuszy oraz wpływu na nich. Konsekwencją pominięcia samorządów jest brak przeprowadzenia konsultacji zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów. Konieczne jest zatem uzupełnienie opiniowania o właściwe podmioty.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecnie procedowana ustawa nie wprowadzają systemu kaucyjnego a jedynie wprowadzają niezbędne uszczegółowienia. Nie ma potrzeby niepotrzebnego</p>

Brak uwzględnienia gmin w opiniowaniu uniemożliwia ustosunkowanie tych podmiotów do negatywnych konsekwencji systemu kaucyjnego. Projekt jest jedynie opiniowany przez KWRiST.

Zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów przed rozpoczęciem prac nad projektem ustawy podmiot uprawniony do jego opracowania powinien dokonać oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych w związku z wejściem w życie proponowanych rozwiązań.

Dodatkowo podnosimy, że z uwagi na wielość podmiotów reprezentujących i ich konkurencyjność wymagany byłoby zwrócenie się do UOKiK o weryfikację projektowanych przepisów pod kątem zachowania konkurencyjności na rynku. Projektowane przepisy stawiają w lepszej sytuacji podmioty mniejsze, gdzie dla utworzenia podmiotu reprezentującego nie jest wymagana zgoda UOKiK czy KE.

Brzmienie przepisów w zakresie uregulowania wejścia na rynek kolejnych podmiotów reprezentujących wprowadza zasadę „kto pierwszy ten lepszy” pozwalając by dotychczasowy istniejący podmiot reprezentujący negocjował warunki umowy współpracy z kolejnymi przystępującymi na rynku w taki sposób by blokować ich wejście, a jednocześnie pozostawać jedynym działającym na rynku. Brak w tym zakresie jakichkolwiek skutecznych mechanizmów odnoszących się do kontroli i nadzoru nad tym aspektem działalności.

Dodatkowo w grę wchodzi jeszcze kwestia analizy czy nie istnieje ryzyko, że zarówno podmiot reprezentowany, organizacje odzysku oraz recyklerzy byli kontrolowani przez jeden podmiot. Faktycznie mogło by to prowadzić do monopolu na rynku odpadów opakowaniowych. Brak

uszczegółowienia OSR o zagadnienia, których procedowane zmiany nie dotyczą.

			<p>regulacji pozwalających na transparentność i konkurencyjność wyboru np. dostawców recykloematów.</p> <p>Z uwagi na wielość podmiotów analizy wymaga czy ustawa zapewnia skuteczne mechanizmy zapobiegające znowie cenowej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe UOKIK jak i poszczególne gminy powinny uczestniczyć w opiniowaniu co będzie zgodne z Regulaminem pracy Rady Ministrów, który w § 38 stanowi, że organ wnioskujący kieruje projekt dokumentu rządowego do zaopiniowania przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 3) inne organy administracji rządowej lub inne organy i instytucje państwowe <p>- jeżeli projekt dotyczy ich zakresu działania.</p>		
105	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 1 lit. b	<p>Projekt proponuje „15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”. Przy czym definicja ta odnosi się głównie do poszczególnych podmiotów uzyskujących zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego i jest myląca.</p> <p>De facto, skoro podmioty ubiegając się o uzyskanie zezwolenia nie muszą obejmować swoim zakresem wszystkich rodzajów opakowań lub odpadów opakowaniowych z załącznika nr 1a, to brak jest uzasadnienia dla tak szerokiego definiowania „uruchomienia systemu kaucyjnego”, ponieważ uruchomienie systemu kaucyjnego u jednego podmiotu nie jest równoznaczne z powstaniem w Polsce systemu kaucyjnego z prawdziwego zdarzenia.</p>	<p>„15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego na podstawie zezwolenia – rozumie się przez to dzień wskazany zezwoleniu, o którym mowa w art. 40j ust. 4 pkt 9, od którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”</p>	<p>uwaga nieprzyjęta</p> <p>Postulowana treść wynika z Art. 40j ust 4 pkt 9.</p>
106	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 2 lit. a	<p>W Projekcie zaproponowano w art. 40g: a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodać wyrazy: „oraz zapewnia w każdej</p>	<p>W tym zakresie brak danych dotyczących analizy skutków wdrożenia rozwiązania</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Ustawa dopuszcza</p>

			<p>gminie co najmniej jeden punkt odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym". Zmiana wydaje się kierunkowo uzasadniona, zwłaszcza w kontekście podnoszonych przez samorządy terytorialne obaw o negatywne skutki systemu kaucyjnego, wykluczenie małych gmin. Wskazujemy jednak, że nadal w OSR brak jest prawidłowej analizy skutków projektowanego rozwiązania oraz możliwości jego zastosowania. Brak jest bowiem danych wskazujących w ilu gminach występują aktualnie jednostki handlowe o powierzchni powyżej 200 m², wobec których istnieje obowiązek uczestniczenia w systemie kaucyjnym zarówno w zakresie pobierania kaucji, jak i odbierania opakowań lub opadów opakowaniowych. W sytuacji, gdy gmina np. o charakterze wiejskim takiej jednostki handlu nie posiada, wówczas nie ma również możliwości zmuszenia takich podmiotów do udziału w systemie poprzez odbiór opakowań lub odpadów opakowaniowych. Przepis albo będzie martwy, albo ograniczy udzielanie zezwoleń z uwagi na brak spełnienia przesłanek ustawowych.</p>	<p>uniemożliwia jego racjonalną ocenę. Wg istniejących przepisów nie da się przymusić podmiotów innych, niż podmioty prowadzące jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², do udziału w systemie kaucyjnym w zakresie poboru kaucji oraz odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych.</p>	<p>funkcjonowanie podmiotów prowadzących zbiórkę opakowań kaucyjnych innych niż jednostki handlowe. Podmioty reprezentujące dysponują w tym zakresie zachętami ekonomicznymi a także możliwością inwestycji bezpośrednich.</p>
107	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 2 lit. b	<p>W art. 40g w ust. 2 po pkt 2 proponuje się dodać pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo; 2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);”</p> <p>Proponowane rozwiązania dotyczące podmiotów mogących utworzyć podmiot reprezentujący są niekompletne i nie pozwalają na niedyskryminacyjny i transparentny proces tworzenia systemu kaucyjnego w Polsce.</p> <p>Po pierwsze, możliwość tworzenia podmiotu reprezentującego powinny mieć podmioty faktycznie wprowadzające napoje w opakowaniach, a nie</p>	<p>2. System kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący, który spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) jest spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium kraju, utworzoną przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, prowadzący jednostkę handlu przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, przedsiębiorców detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², lub reprezentujące ich związki pracodawców lub</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

pseudowprowadzający, którzy wykorzystują lukę w przepisach.

Po drugie, możliwość tworzenia podmiotu reprezentującego powinny mieć nie tylko podmioty wprowadzające, ale również organizacje odzysku opakowań, sklepy czy recyklerzy.

Oznacza to, że system ten jest zarządzany przez jedną grupę uczestników tego systemu – wprowadzających. Brak jest po stronie recyklerów, podmiotów transportujących czy zbierających odpady, gmin oraz sklepów wpływu na to, w jaki sposób prowadzona jest przez ten podmiot działalność związana z organizacją systemu kaucyjnego. Brak jest wyraźnego wykluczenia tego rodzaju rozwiązań ze strony regulacji UE.

Przykładowo na Łotwie, w której system wszedł w życie dopiero w 2022 roku, operatorem całej struktury jest jedna organizacja non-profit utworzona przez producentów napojów, punkty handlowe i recyklerów. Rozszerzenie podmiotów mogących być operatorem pozwoli na niedyskryminację pozostałych oraz zmniejszy ryzyko braku konkurencyjności na rynku.

Wraz z wprowadzeniem systemu kaucyjnego branża odpadowa utraci „władztwo” nad surowcem PET, który zostanie przejęty przez podmioty prowadzące system kaucyjny. Tym samym podmioty reprezentujące staną się jedynym dostawcą PET do recyklerów.

Powyższe może doprowadzić do sytuacji, w której koncerny tworzące podmioty reprezentujące zamiast płacić adekwatne ceny za recyding opakowań PET, będą wywierały presję cenową na recyklerów, ponieważ jednocześnie będą głównym dostawcą PET i głównym odbiorcą recyklatu powstałego z przetworzenia PET. Taką sytuacją stanowi poważne zagrożenie dla konkurencyjnego rynku oraz rozwoju recyklingu tworzyw PET.

Już teraz obserwowana jest na rynku UE fala upadłości podmiotów zajmujących się recyklingiem. Monopolizacja

izby gospodarcze;

2) jego akcjonariuszami są wyłącznie podmioty, o których mowa w pkt 1;
2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo;

2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);

3) realizuje określone w ustawie obowiązki, a dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznacza wyłącznie na cele statutowe; za cele statutowe nie uznaje się wydatków niezwiązanych bezpośrednio z realizacją systemu kaucyjnego, w tym w szczególności wydatki na cele reprezentacyjne, obsługę prawną;

4) wykonuje wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizowaniem i prowadzeniem systemu kaucyjnego;

5) posiada zezwolenie, o którym mowa w rt.. 40j ust. 1;

6) posiada kapitał zakładowy określony w ust. 3.

2a. Spółkę akcyjną, o której mowa w ust. 2 pkt 1, mogą tworzyć wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, jeżeli działalność związana z wprowadzeniem na rynek jest prowadzona co najmniej ... miesięcy przed

			tego rynku nie wpłynie pozytywnie na sytuację recyklerów. Po trzecie, brak jest doprecyzowania jakie wydatki nie mogą być uznane za przeznaczone na cele statutowe.	dniem powstania spółki i potwierdzona jest wpisem do BDO.	
108	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 2 lit. c	<p>Z nieuzasadnionych przyczyn proponuje się ograniczenie przez reprezentującego tylko do okresu posiadania zezwolenia, o którym mowa w art. 40j ust. obowiązku:</p> <p>1) utrzymywania kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej; albo</p> <p>2) posiadania gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3.</p> <p>prowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.</p> <p>Ustawodawca pozbawia przy tym samym pozostałych interesariuszy systemu mechanizmów zabezpieczających rozliczenie systemu w sytuacji, kiedy zezwolenie zostanie uchylone lub wygaszone albo utraci moc. W przypadku cofnięcia zezwolenia z powodu naruszeń jego warunków lub ustawy koniecznym jest zapewnienie minimum środków na rozliczenie funkcjonowania tego rodzaju działalności operującego nierzadko milionowymi kwotami.</p> <p>Z tego samego względu obowiązek utrzymywania połowy kapitału zakładowego na lokatach lub posiadania gwarancji jest niewystarczający. W kolejnych latach zabezpieczenia te powinny wynosić procent od przychodu.</p> <p>Za niewystarczające uznać należy propozycje, by wniosek i zezwolenie określały czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust.</p> <p>4. Rozliczenie kaucji nie będzie jedynym obowiązkiem podmiotu reprezentującego. Powinien on także podjąć kroki zmierzające do usunięcia odpadów pozostających w podmiotach objętych systemem kaucyjnym oraz przekazać je podmiotom uprawnionym do przetwarzania, dokonać</p>	<p>Do uchylecia.</p> <p>Proponujemy dodać ust. 6a w brzmieniu: „6a. W dniu następującym po 12 miesiącach kalendarzowych od dnia uruchomienia systemu kaucyjnego zgodnie z zezwoleniem, o którym mowa w art. 40j ust. 1, obowiązki spoczywające na podmiocie reprezentującym, o których mowa w ust. 6 dotyczą kwoty odpowiadającej sumie kaucji pobranych przez podmiot reprezentujący w ciągu ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

			<p>sprawozdawczości. Na ten moment ustawa przyznaje władztwo nad odpadami opakowaniowymi podmiotowi reprezentującemu i to on odpowiada za ich prawidłowe przetworzenie, niezależnie od tego, czy posiada stosowne zezwolenie na system kaucyjny, czy nie.</p>		
109	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 1 lit. d	<p>Projekt proponuje, by kaucję pobierać:</p> <p>1) na każdym etapie dystrybucji produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, poprzedzających sprzedaż użytkownikowi końcowemu;</p> <p>2) od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt.</p> <p>Pobieranie kaucji na każdym etapie dystrybucji aż do użytkownika końcowego powoduje, że powstają wątpliwości, czy systemem powinny być objęte nie tylko sklepy o powierzchni handlowej powyżej 200m², ale także obiekty hotelowe czy gastronomiczne, które ostatecznie sprzedają użytkownikowi końcowemu napoje.</p> <p>Zgodnie z ustawą użytkownikiem końcowym jest użytkownik produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, które nabywa w celu spożycia przez siebie lub inne osoby, a nie dalszej sprzedaży.</p> <p>Przy takim brzmieniu ustępu 16 brak jest odzwierciedlenia tej regulacji w przepisach, podmioty takie jak hotele, restauracje powinny być traktowane analogicznie jak sklepy o powierzchni poniżej 200 m². One nie mieszczą się w definicji jednostki handlu detalicznego czy hurtowego. Są poza systemem, a jednocześnie mają pobierać kaucję.</p> <p>W takim przypadku kaucja pobrana przez hurtownika przy sprzedaży do hotelu czy restauracji, jeśli nie wróci do systemu, pozostaje nieodebrana i zasili podmiot reprezentujący. Z drugiej strony, jeśli butelki z restauracji trafią do recyklomatu, to restauracja zyska złotówkę z pobranej kaucji, bo wliczyła ją w cenę sprzedawanego napoju.</p>	<p>Przepis generuje ryzyko zwiększenia wpływów z niezwróconej kaucji do podmiotu reprezentującego.</p> <p>W tym zakresie niezwrócona kaucja lub jej część powinna trafiać na rachunek niezależnego operatora na potrzeby dofinansowania selektywnej zbiórki w gminach. Brak regulacji dotyczących ROP uniemożliwia wprowadzenie regulacji kompatybilnej z tym systemem. Jest to tylko wycinek systemu ROP.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta</p> <p>Na przedstawiony problem odpowiada zmiana w przepisach dot. podążania kaucji za produktem.</p>

			Czy kupując napój w restauracji powinno się zabierać butelkę ze sobą? Zakładamy bowiem, że jednostki te powinny pobierać kaucje i pobierać ją od użytkownika końcowego.		
110	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 4 lit. b	<p>Projekt proponuje, by do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołączać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo; 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 3) oświadczenie o posiadaniu kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianiu wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1–4 i 6; 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji. <p>W naszej ocenie same oświadczenia z pkt 3 to zbyt małe zabezpieczenie. Wnioskodawca powinien zastąpić oświadczenie dokumentami.</p> <p>Dalej, wskazanie w pkt 4 planu rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji powinno być na tyle precyzyjne, żeby pozwalało na egzekwowanie tego obowiązku wskazanego później w zezwoleniu.</p> <p>Do wniosku powinny być również dołączone dowody potwierdzające zawarte umowy lub promesy, lub listy intencyjne zawarte w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, dowody na podjęte działania celem wykonania i finansowania planowanych inwestycji oraz na zakup maszyn i urządzeń.</p>	<p>„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo; 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 3) dowody na oświadczenie posiadanie kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianie wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1-4 i 6; 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji; 5) dowody potwierdzające zawarte umowy lub promesy, lub listy intencyjne zawarte w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, dowody na podjęte działania celem wykonania i finansowania planowanych inwestycji oraz na zakup maszyn i urządzeń. <p>2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. W ocenie MKiŚ oświadczenia o wysokości kapitału są wystarczające. Organ prowadzący postępowanie ma możliwość rozstrzygnięcia potencjalnych wątpliwości w postępowaniu dowodowym prowadzonym w trybie KPA.</p>

				następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”	
111	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 4 lit. f	<p>„5a. Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie warunków określonych w tym zezwoleniu nie później niż 14 dni od wystąpienia zmiany. 5b. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie przedłożoną informację, o której mowa w ust. 5a, i może wezwać podmiot reprezentujący do – 5 – złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5c. Podmiot reprezentujący przedkłada w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 5b, wniosek o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”</p> <p>Wprowadzenie regulacji, które umożliwiają zmianę warunków zezwolenia bez uzyskania decyzji zmieniającej należy uznać za próbę obejścia przepisów. Już z samego art. 155 kpa wynika, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie</p>	<p>„5a Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 40j ust.2 pkt 1)-4) oraz 40 g ust. 2” . 5b. W przypadku zmiany warunków zezwolenia, w szczególności wskazanych w art. 40j ust. 2 pkt 5)-8, podmiot reprezentujący jest obowiązany do uzyskania decyzji zezwalającej na dokonanie ww. zmian przed ich wprowadzeniem.</p> <p>„5c. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie informację o której mowa w ust. 5a, i może wszcząć z urzędu postępowanie w celu jego zmiany, cofnięcia lub ograniczenia, jeżeli uzna że podmiot reprezentujący przestał spełniać wymogi ustawowe do udzielenia zezwolenia.</p> <p>5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie zmieniony po koniecznych doprecyzowaniach. Odstąpiono od przedmiotowego mechanizmu Wymóg dot. harmonogramu jest uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.</p>

			<p>sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio. W związku z powyższym zmiana któregokolwiek z warunków zezwolenia, w tym w szczególności tych obligatoryjnych elementów wskazanych w art. 40j ust. 4, w każdym przypadku powinna wymagać uzyskania decyzji zmieniającej zezwolenie.</p> <p>Zaproponowana regulacja byłaby zasadna w przypadku, gdyby dotyczyła zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia, które są istotne z punktu widzenia udzielania zezwolenia ale nie stanowią jego warunków, tj. informacji, o których mowa w art. 40j ust. 2, a także informacje wskazane w art. 40g ust. 2</p> <p>Brak sankcji za niedochowanie obowiązków wynikających z ust. 5d.</p>	<p>uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.</p> <p>w art. 56 ust.1) po pkt 10q dodaje się pkt 10r: „- wbrew przepisowi art. 40j ust. 5d nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających; uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”</p>	
112	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 4 lit. i	<p>„9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie. 10. Decyzje, o których mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, są ostateczne.”</p> <p>W uzasadnieniu do projektowanych zmian brak jest wyjaśnienia czemu ma służyć możliwość wyłączenia udziału innych stron postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia. Zezwolenie będzie dotyczyło szeregu interesariuszy w całym systemie kaucyjnym. Ponadto czy to oznacza, że od decyzji tych nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy? Wyjątki od zasady zaskarżalności orzeczeń i decyzji wymagają ustanowienia w ustawie w przypadku uznania, że w ramach tych wyjątków prawo do zaskarżenia może zostać ograniczone zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Nie oznacza to, że ustawodawca ma pełną, niczym</p>	Uchylenie zmian.	Uwaga częściowo uwzględniona. Odstąpiono od jednoinstancyjności postępowania.

			<p>nieskrępowaną swobodę w ustalaniu katalogu takich wyjątków. Nie mogą one bowiem naruszać innych norm konstytucyjnych ani samej zasady ogólnej zaskarżalności, która na gruncie zwykłego ustawodawstwa stałaby się de facto wyjątkiem od wprowadzanej w różnych regulacjach procesowych reguły postępowania jednoinstancyjnego. Odstępstwo od reguły wyznaczonej treścią normatywną art. 78 w każdym razie powinno być podyktowane szczególnymi okolicznościami, które usprawiedliwiałyby pozbawienie strony postępowania środka odwoławczego (zob. TK – P 13/01). Tymczasem uzasadnienie w ogóle nie odnosi się do kwestii ograniczenia stron postępowania.</p>		
113	Pracodawcy RP	Art. 1 pkt 7	<p>Zgodnie z Projektem, WIOŚ przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji o przygotowaniu do uruchomienia systemu kaucyjnego oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.</p> <p>Niezrozumiałym jest prowadzenie kontroli wyłącznie po roku od uruchomienia systemu. Wraz z upływem czasu podmioty te mogą dążyć do budowy własnej infrastruktury – centrów liczeniowych, miejsc przetwarzania odpadów. Z tego względu koniecznym jest prowadzenie cyklicznych kontroli WIOŚ.</p> <p>Jeśli centrum liczeniowe będzie świadczyło usługi w zakresie zbierania i/lub tymczasowego magazynowania odpadów na rzecz podmiotów trzecich (inne podmioty objęte systemem kaucyjnym itd.) lub pobierało z tego tytułu opłatę, to zezwolenie na zbieranie odpadów będzie wymagane z uwagi na spełnienie wszystkich cech działalności gospodarczej (zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły – por. art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 236) (dalej: „Prawo przedsiębiorców”) związanej z zagospodarowaniem odpadów. Zezwolenie takie będzie wymagane w przypadku</p>	<p>„Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz corocznie w terminie do 15 marca w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.</p> <p>2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1. 3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli w poprzednim roku kalendarzowym”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Planowanie i ustalanie priorytetów w zakresie prowadzenia kontroli przedsiębiorców pozostaje w kompetencji organów kontrolnych. Natomiast art.53b znajduje uzasadnienie w punktowej interwencji tj. w przypadku kiedy przeprowadzenie takiej kontroli jest szczególnie konieczne.</p>

			<p>odbioru przez centrum liczeniowe nawet nieodpłatnie odpadów od podmiotów nieprofesjonalnych (sklepów).</p> <p>Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 45 ust. 2 u.o.) podmiot, który jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. sklep) jest obowiązany posiadać umowę, zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w art. 45 ust. 1 pkt 1 u.o., dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p> <p>Wymóg posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (przetwarzanie odpadów – w zależności od zakresu działalności) dotyczy również podmiotu reprezentującego w zakresie, w jakim będzie on prowadził samodzielnie działalność w zakresie gospodarki odpadami opakowaniowymi.</p> <p>Wyniki kontroli powinny wpływać na ocenę prawidłowości wykonywania zezwolenia na system kaucyjny oraz nienaruszania przepisów ustawy.</p>		
114	Pracodawcy RP	Art. 2, 3 i 4	<p>Zgodnie z projektem obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie dotyczy w 2025 r. wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa odpowiednio w art. 8 pkt 21a oraz 21b tej ustawy, w zakresie opakowań na mleko, jogurt albo inny pitny produkt mleczny.</p> <p>Poziomy selektywnej zbiórki określone w rozporządzeniu PPWR nie dotyczą mleka, produktów mlecznych oraz alkoholi mocnych. W związku z powyższym zbiórka ww. opakowań nie przyczyni się do osiągnięcia celów PPWR. System kaucyjny powinien wspierać zbiórkę tych odpadów, których rozporządzenie PPWR nie dotyczy.</p> <p>W związku z wejściem w życie PPWR oraz obowiązkiem</p>	<p>Art. 2 Obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2029 r.</p> <p>Art. 3.1. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego zezwolenia.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwzględniono postulaty wyłączenia opakowań na produkty mleczne z systemu kaucyjnego. Opakowania alkoholi mocnych stanowią obecnie z założenia szklane butelki jednorazowe, które również nie są objęte tymi przepisami.</p>

wdrożenia systemu kaucyjnego z dniem 1 stycznia 2029 r., o ile nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od jego zastosowania, postulujemy o odroczenie wejścia w życie systemu kaucyjnego do tego momentu. Jednocześnie prowadzone powinny być pilne prace nad ROP tak, by zapewnić kompleksowe rozwiązania pozwalające na osiągnięcie poziomów selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych, właściwe przepływy finansowe między wprowadzającymi a gminami, urzeczywistnienia zasady zanieczyszczający płaci.

Z tego względu dla podmiotów, które już uzyskały zezwolenia oraz podmiotów, które złożą taki wniosek, konieczne jest wprowadzenie przepisów przejściowych dostosowujących do wymogów niniejszej nowelizacji i terminu uruchomienia systemu kaucyjnego.

2. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2, 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 2 niniejszej ustawy.

3. Minister właściwy do spraw klimatu zmienia termin uruchomienia systemu kaucyjnego na nie wcześniejszy niż 1 stycznia 2029.

4. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złożył w terminie kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

5. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.

Art. 4. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 2 niniejszej ustawy.

2. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o wydanie zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany do uzupełnienia wniosku w

				terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.	
115	Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”	-	brak uwag		Przyjęto do wiadomości.
116	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 1	Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji.	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etap dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z</p>	Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy

				wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy.”.	
117	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.</p> <p>Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. Proponowany zapis dotyczący szklanych opakowań wielokrotnego użytku powoduje, że u wprowadzającego pozostają środki, za które może nabyć nowe butelki w miejsce utraconych w rynku. W przeciwnym wypadku takie utracone butelki musiałby za niego kupować podmiot reprezentujący, co znacząco komplikuje rozliczenia i może powodować dodatkowe, zbędne z punktu widzenia działania systemu, obciążenia podatkowe.</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca.</p> <p>Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p> <p>18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości</p>	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.

				odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji. ”	
118	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 3	<p>Wnoskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia. Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p> <p>Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiórki, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi. Dodatkowo dla poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy w przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego”</p>	<p>Proponujemy zmianę przepisu na:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.</p>

			zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.		
119	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p> <p>Nieprecyzyjne zapisy ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości. 2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków,</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.</p>

własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecny zapis ustawy stwarzają pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.

o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.

2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady

				<p>opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,</p> <p>2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie: „d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu: „da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;</p> <p>- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;</p>	
120	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 2	<p>Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego. Objęcie opakowań po jogurtach pitnych i po innych pitnych produktach mlecznych wymaganiami systemu kaucyjnego było inicjatywą poprzedniej polskiej administracji rządowej, w naszej opinii utrudniającą pracę handlu i podmiotów reprezentujących. Płynne produkty mleczarskie nie są napojami, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Wyżej wymienione produkty zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i</p>	<p>Wykreślenie art. 2. projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym.</p> <p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniami (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

			<p>higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań po takich produktach. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że obowiązkowo wdrażane w UE systemy kaucyjne nie obejmą opakowań po mleku i produktach mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów opakowaniowych do systemu kaucyjnego w Polsce.</p>	<p>znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.)”.</p>	
121	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 2	<p>Wydłużenie terminu przekazania kaucji do terminu 14 dni od zakończenia danego miesiąca. Przekazywanie kaucji w sposób określony w ustawie nałoży na przedsiębiorców dodatkowy codzienny obowiązek. Proponujemy, aby naliczanie i przesyłanie kaucji realizować analogicznie jak w przypadku podatku cukrowego</p>	<p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 14 dni od dnia zakończenia danego miesiąca</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>

122	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 3	Ponadto zwracamy uwagę, że kaucja, która jest pobrana za opakowanie wielorazowego użytku ma służyć odtworzeniu majątku (zakupu nowego opakowania) a nie może być przeznaczona na finansowanie systemu kaucyjnego. Dlatego też należy bezwzględnie dopisać w art. 40i ust 4 o tym, że kaucja pochodząca z nieodebranych opakowań wymienionych w poz. 3 załącznika 1a do ustawy jest własnością wprowadzającego	4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego. Powyższe nie dotyczy niezwróconej kaucji za opakowania wymienione w poz. 3 załącznika 1a do ustawy, która przekazywana jest wprowadzającemu produkty w opakowaniach lub wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach.	Uwaga nieprzyjęta. Zakup nowych opakowań wykracza poza zakres finansowania systemu kaucyjnego.
123	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 6	Uwzględnię w zapisach tego artykułu, że podmiot o powierzchni mniejszej niż 200m2 uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie produktów, które są w jego ofercie handlowej, analogicznie jak w przypadku podmiotów o powierzchni powyżej 2000m2. Podmioty powinny zbierać tylko opakowanie wielokrotnego użytku, które jest dostępne w danej placówce, w innym przypadku sklep będzie musiał zwrócić kaucje za pojedyncze butelki szklane a nie będzie miał możliwości ich prawidłowego przechowywania w opakowaniach transportowych (skrzynkach), co spowoduje że butelka stanie się odpadem. Ponadto usunięcie z punktu 1 obowiązku odbioru opakowań wymienionych w poz 1 i 2 załącznika do ustawy W tej pozycji wymienione są odpady opakowaniowe	Art. 44 ust 1 Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni nie większej niż 200m2, w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w: 1) Poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania odpadów opakowaniowych 2) Poz 3 załącznika nr 1 a do ustawy – jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań, które znajdują się w ofercie handlowej jednostki.	Uwaga nieprzyjęta. Ograniczenie obowiązku do tych opakowań, które znajdują się w ofercie sklepu stoi w sprzeczności z założeniem powszechności systemu, umożliwiającego zwrot opakowań w placówce w której nie zostały nabyte.
124	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR	Art. 1 pkt 6	Uwzględnię w zapisach tego artykułu, że podmiot o powierzchni powyżej 200m2 uczestniczy w systemie kaucyjnym w zakresie produktów, które są w jego ofercie handlowej, analogicznie jak w przypadku podmiotów o powierzchni powyżej 2000m2. Taki zapis ma na celu przeciwdziałanie niszczeniu opakowań	Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni powyżej 200m2, w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest	Uwaga nieprzyjęta. Ograniczenie obowiązku do tych opakowań, które znajdują się w ofercie sklepu stoi w sprzeczności z założeniem

	(uwagi jak Pracodawcy RP)		wielorazowego użytku poprzez zbieranie ich do opakowań transportowych (skrzynki), które nie są objęte systemem kaucyjnym, a przewożenie opakowań bez ich użycia doprowadzi do ich zniszczenia	obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych. Powyższe zobowiązanie dotyczy opakowań po napojach będących w ofercie handlowej tej jednostki.	powszechności systemu, umożliwiającego zwrot opakowań w placówce w której nie zostały nabyte.
125	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy doprecyzowanie ustawowej definicji „wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje” w taki sposób, by nie budziła ona wątpliwości interpretacyjnych, że odnosi się ona tylko i wyłącznie do podmiotów zajmujących się sprzedażą bezpośrednią skierowaną wprost do użytkownika końcowego w ramach sprzedaży bezpośredniej.</p> <p>Postulujemy też wprowadzenie zmiany wprost wskazującej na to, że wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest wyłączony spod systemu kaucyjnego, określonego w rozdziale 6b ustawy i może stosować dotychczasowe zasady udostępniania/Wydzierżawiania opakowań wielokrotnego użycia lub też przystąpić do ustawowego systemu kaucyjnego na zasadzie dobrowolności.</p> <p>Uważamy, że przystąpienie do tego ustawowego systemu kaucyjnego powinno być dobrowolne i jako takie wprost uregulowane w ustawie.</p> <p>Zaproponowane przez nas zmiany są konieczne ze względu na to, że ustawa w obecnym kształcie budzi wiele wątpliwości interpretacyjnych i zamiast wspierać stosowany powszechnie przez małych i średnich producentów i jednocześnie bezpośrednich sprzedawców napojów, system kaucyjny polegający na udostępnianiu/ wydzierżawianiu opakowań wielokrotnego użytku, na czas współpracy z klientem – użytkownikiem końcowym może sprawić, że znajdzie konieczność działania w tym zakresie przez podmiot zewnętrzny i związana z tym konieczność</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz.U. 2023 poz. 1658 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 8 pkt 21b otrzymuje brzmienie: „21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a użytkownikiem końcowym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach wprowadzonych do obrotu przez tego samego wprowadzającego;”</p> <p>- po art. 5 dodaje się art. 5 a w brzmieniu: „art. 5a)</p> <p>1. Przepisów ustawy dotyczących systemu</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Treść art. 21 ust 2 nie pozostawia wątpliwości, że wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach jest uprawniony do osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań także w inny sposób niż poprzez umowę z podmiotem reprezentującym.</p>

			<p>ponoszenia dodatkowych kosztów. Stosowany obecnie system sprzedaży bezpośredniej napojów w opakowaniach szklanych, zwrotnych oparty na wydzierżawianiu/udostępnianiu opakowań wielokrotnego użycia jest skuteczny i sprawdzony, dlatego też powinien zostać dopuszczony ustawą. Ustawa powinna wskazywać, że producent będący jednocześnie sprzedawcą bezpośrednim (spełniający definicję z art. 8 pkt 21b) ustawy) może stosować dotychczasowe rozwiązania lub na zasadzie dobrowolności przystąpić do nowych zaproponowanych ustawą rozwiązań w zakresie systemu kaucyjnego. Stosowany dotychczas w powyższym przypadku obrót opakowaniami wielokrotnego użytku jest bezpieczny dla środowiska naturalnego i pozwala na racjonalne gospodarowanie opakowaniami, które w bardzo krótkim czasie – bez zbędnego krążenia na rynku – trafiają do sprzedawcy bezpośredniego i po ich napełnieniu trafiają z powrotem do użytkownika końcowego.</p>	<p>kaucyjnego nie stosuje się do wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. 2. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, może przystąpić, na zasadach dobrowolności, do ustawowego systemu kaucyjnego lub stosować inne, skuteczne rozwiązania w tym zakresie.”</p>	
126	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy doprecyzowanie ustawowej definicji „wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje” w taki sposób, by nie budziła ona wątpliwości interpretacyjnych, że odnosi się ona tylko i wyłącznie do podmiotów zajmujących się sprzedażą bezpośrednią skierowaną wprost do użytkownika końcowego w ramach sprzedaży bezpośredniej. Postulujemy też wprowadzenie zmiany wprost wskazującej na to, że wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest wyłączony spod systemu kaucyjnego, określonego w rozdziale 6b ustawy i może stosować dotychczasowe zasady udostępniania/Wydzierżawiania opakowań wielokrotnego użycia lub też przystąpić do ustawowego systemu kaucyjnego na zasadzie dobrowolności. Uważamy, że przystąpienie do tego ustawowego systemu kaucyjnego powinno być dobrowolne i jako takie wprost uregulowane w ustawie.</p>	<p>po art. 5 dodaje się art. 5 a w brzmieniu: „art. 5a) 1. Przepisów ustawy dotyczących systemu kaucyjnego nie stosuje się do wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. 2. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, może przystąpić, na zasadach dobrowolności, do ustawowego systemu kaucyjnego lub stosować inne, skuteczne rozwiązania w tym zakresie.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Treść art. 21 ust 2 nie pozostawia wątpliwości, że wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach jest uprawniony do osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań także w inny sposób niż poprzez umowę z podmiotem reprezentującym.</p>

			<p>Zaproponowane przez nas zmiany są konieczne ze względu na to, że ustawa w obecnym kształcie budzi wiele wątpliwości interpretacyjnych i zamiast wspierać stosowany powszechnie przez małych i średnich producentów i jednocześnie bezpośrednich sprzedawców napojów, system kaucyjny polegający na udostępnianiu/ wydzierżawianiu opakowań wielokrotnego użytku, na czas współpracy z klientem – użytkownikiem końcowym może sprawić, że zajdzie konieczność działania w tym zakresie przez podmiot zewnętrzny i związana z tym konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów. Stosowany obecnie system sprzedaży bezpośredniej napojów w opakowaniach szklanych, zwrotnych oparty na wydzierżawianiu/ udostępnianiu opakowań wielokrotnego użycia jest skuteczny i sprawdzony, dlatego też powinien zostać dopuszczony ustawą. Ustawa powinna wskazywać, że producent będący jednocześnie sprzedawcą bezpośrednim (spełniający definicję z art. 8 pkt 21b) ustawy) może stosować dotychczasowe rozwiązania lub na zasadzie dobrowolności przystąpić do nowych zaproponowanych ustawą rozwiązań w zakresie systemu kaucyjnego. Stosowany dotychczas w powyższym przypadku obrót opakowaniami wielokrotnego użytku jest bezpieczny dla środowiska naturalnego i pozwala na racjonalne gospodarowanie opakowaniami, które w bardzo krótkim czasie – bez zbędnego krążenia na rynku – trafiają do sprzedawcy bezpośredniego i po ich napełnieniu trafiają z powrotem do użytkownika końcowego.</p>		
127	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>

konsumentów systemu za ledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych, technicznych jak i barier prawnych skutkujących nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemy kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczące ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone. Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi

pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe wlicza się do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.

W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż w

			<p>się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych – chociażby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.</p> <p>W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.</p>	<p>terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.</p>	
128	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym. Wnioskujemy o wprowadzenie okresu przejściowego na wyprzedaż przez wprowadzających zapasów opakowań oraz produktów w opakowaniach nieobjętych nowym systemem kaucyjnym – tj. takich, na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego (butelki plastikowe, puszki metalowe) oraz zapasów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku (szklane butelki) na których nie</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniami oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których</p>

			<p>naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego. Okres powinien umożliwić wyprzedź, ale jednak być stosunkowo krótki, stąd postulujemy okres 6 miesięczny od momentu uruchomienia nowego systemu kaucyjnego. W tym okresie wprowadzający mogliby wprowadzać jeszcze na rynek produkty w opakowaniach bez oznaczeń nowego systemu. Takie rozwiązanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozwoli na uniknięcie zniszczenia istotnych ilości pełnowartościowych napojów – będzie przeciwdziałać marnowaniu żywności; • pozwoli wprowadzającym, którzy będą już ponosić koszty zbudowania i wdrożenia systemu kaucyjnego, na uniknięcie dodatkowych całkowicie zbędnych kosztów; • zmniejszy ślad węglowy związany z wprowadzaniem produktów w opakowaniach bo, w przypadku konieczności zniszczenia produktów, wprowadzający wprowadziliby do obrotu takie same ilości produktów w nowych opakowaniach; • zmniejszy masę odpadów opakowaniowych, jakie należy poddać recyklingowi. 	<p>załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”</p>	<p>mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów”. Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.</p>
129	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych. System kauczyn w Polsce powinien być zgodny z dyrektywą PE i Rady (UE) 2019/904, która ma na celu zmniejszenie wpływu produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Precyzowanie praw własności jest zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczowym elementem tej dyrektywy. Precyzyjne określenie praw własności odpadów opakowaniowych może zwiększyć efektywność systemu kaucyjnego poprzez wyeliminowanie niejasności i</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.</p>

potencjalnych konfliktów między różnymi podmiotami uczestniczącymi w systemie. Pozostawienie jedynie aktualnego zapisu ustawy w Art. 40g. ust. 9 „Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego” powoduje ryzyko, że przepis ten będzie błędnie interpretowany, iż podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego niezależnie od tego, czy opakowania te są po napojach wprowadzającego będącego klientem danego podmiotu reprezentującego. Wyraźne zasady dotyczące własności odpadów opakowaniowych umożliwiają monitorowanie i kontrolę przepływu odpadów, co jest kluczowe dla utrzymania przejrzystości systemu, w tym jego finansowania, a także dla wykazania wprowadzającym realizacji obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym.

Niezależnie od rozstrzygnięcia kwestii własności odpadów opakowaniowych, w celu uniknięcia sporów pomiędzy podmiotami reprezentującymi, konieczne jest również precyzyjne określenie w art. 21a ust. 3 i 4 ustawy, że poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest określony na podstawie masy lub zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.

prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”

W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.

4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”

130	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania legislacyjnego dotyczącego obowiązkowego samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących. Dla poprawności działania systemu z udziałem wielu podmiotów reprezentujących, skutecznego monitorowania i zarządzania rozliczeniami opakowań oraz kaucji, kluczowe jest utworzenie samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego.</p> <p>Polska Izba Systemu Kaucyjnego jako organizacja samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego odpowiadałaby m.in. za wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Polsce, stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym. Izba stworzyłaby i prowadziła informatyczne bazy danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego, a także współpracowałaby w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego. Prowadziłaby także działania edukacyjne na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego oraz umożliwiałaby polubowne i pojednawcze rozstrzygnięcie sporów między członkami Izby.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): Po art. 40q dodaje się art. 40r w brzmieniu:</p> <p>„Art. 40r. 1. Podmioty reprezentujące tworzą samorząd gospodarczy systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Organizacją samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego jest Polska Izba Systemu Kaucyjnego, zwana dalej „Izbą”.</p> <p>3. Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe i powstaje z dniem uzyskania przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>4. Członkostwo w Izbie ustaje z dniem zakończenia przez podmiot reprezentujący działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>5. Izba działa na rzecz harmonizacji i rozwoju systemu kaucyjnego działającego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>6. Izba posiada osobowość prawną.</p> <p>7. Organami Izby są:</p> <p>1) Walne Zgromadzenie Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, zwane dalej "Walnym Zgromadzeniem Izby";</p> <p>2) Zarząd Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, składający się z Prezesa Zarządu, który jest Prezesem Izby, i z pozostałych członków Zarządu, w tym Wiceprezesów, których liczbę określa statut Izby;</p> <p>3) Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego.</p> <p>8. Statut Izby oraz jego zmiany są uchwalane przez Walne Zgromadzenie Izby 3/4 głosów,</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>
-----	---	--------	--	--	--

				<p>w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.</p> <p>9. Statut Izby określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę Izby i jej siedzibę; 2) zadania Izby i formy ich realizacji; 3) zakres uprawnień organów Izby, kadencję organów Izby oraz tryb ich wyboru; 4) prawa i obowiązki członków Izby; 5) zasady gospodarki finansowej Izby oraz zasady wykonywania działalności gospodarczej; 6) strukturę organizacyjną Izby. <p>10. Podstawowymi zadaniami Izby są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w zakresie:<ol style="list-style-type: none"> a) warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji; b) rozliczania i wymiany opakowań oraz odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez członków Izby systemów kaucyjnych; c) współpracy i rozliczeń pomiędzy członkami Izby a jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym; 2) stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym;	
--	--	--	--	--	--

				<p>3) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego;</p> <p>4) współpraca w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) edukacja na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz poprawy jakości oraz ilości opakowań oraz odpadów opakowaniowych zbieranych w tym systemie;</p> <p>6) reprezentowanie członków Izby oraz interesów członków Izby wobec organów władzy publicznej;</p> <p>7) wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące działalności powiązanej z systemem kaucyjnym;</p> <p>8) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między członkami Izby.</p> <p>11. Majątek Izby powstaje ze składek członkowskich, dotacji, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku Izby oraz dochodów z działalności gospodarczej.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki członkowskiej płaconej przez podmioty reprezentujące na rzecz Izby w oparciu o procentowy udział opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, do zbierania których zobowiązany jest dany podmiot reprezentujący, do całkowitej ilości opakowań, o których mowa w załączniku 1a do ustawy, wprowadzonych do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku</p>	
--	--	--	--	---	--

				kalendarzowym oraz uwzględniając zadania Izby określone w ustawie.”	
131	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kauczukowe prowadzi do konieczności działania poprzez nowy podmiot reprezentujący, co doprowadzi do rozerwania obecnie funkcjonujących systemów. Obecnie działają już w Polsce skuteczne systemy kauczukowe na opakowania wielokrotnego użytku prowadzone przez producentów wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku. W tych systemach obrót opakowaniami odbywa się w najbardziej efektywny środowiskowo i finansowo model, w którym puste opakowania są odbierane z placówek handlu detalicznego przy dostarczaniu napełnionych opakowań. Takie rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych związanej z wykorzystywaniem opakowań do napojów. Ze względu na skalę działania podmiotów reprezentujących oraz ilości butelek wielokrotnego użytku (około 700 mln szklanych butelek wielokrotnego użytku do piwa) integralną częścią tych systemów są dystrybutorzy hurtowi. Za ich pośrednictwem opakowania krążą w rynku możliwie najkrótszą drogą pomiędzy wprowadzającymi a handlem detalicznym. Także za ich pośrednictwem zawierane są stosowne umowy dotyczące sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz odbioru pustych opakowań. Tego rodzaju rozwiązania mają już długą praktykę, w ramach której został zoptymalizowany wpływ środowiskowy opakowań wielokrotnego użytku oraz zmaksymalizowane korzyści handlu detalicznego ze sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku. Przy projektowaniu przepisów wprowadzających takie same zasady działania dla opakowań jednorazowych oraz wielokrotnego użytku nie wzięto pod uwagę zasadniczej różnicy w cyklu życia tych</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 8:</p> <p>a) pkt 21a otrzymuje brzmienie: „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;</p> <p>b) pkt 21b otrzymuje brzmienie: „21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>

			opakowań. Opakowania jednorazowe są zbierane w ramach systemu z przeznaczeniem do recyklingu. Opakowania wielokrotnego użytku muszą jak najszybciej wrócić do producenta napoju, który ponownie je napełnić. Im szybciej wracają, tym większa jest częstotliwość ich użycia. Kolejna zasadnicza różnica wynika z faktu, że systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku już istnieją i działają bardzo efektywnie – przepisy nie powinny więc ich niszczyć, wręcz przeciwnie powinny wzmacniać ich rozszerzenie, co jest zgodne z hierarchią postępowania z odpadami.	wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym nabywającym w odniesieniu do takiej samej ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.	
132	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy umożliwienie przeznaczenia kaucji za niezwrócone butelki szklane wielokrotnego użytku na zakup nowych butelek. W przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku ze względu na ich specyfikę system ten obejmuje nie tylko obrót na rynku produktu z kaucją oraz pustego opakowania, ale również infrastrukturę niezbędną do jego istnienia w zakładzie produkcyjnym (mycie i segregacja butelek), a także samo opakowanie, które nie staje się odpadem w momencie konsumpcji produktu w nim zawartego. Tak więc finansowanie systemu kaucyjnego w przypadku opakowania wielokrotnego użytku oznacza także możliwość zastąpienia butelek zagubionych w rynku lub uszkodzonych w sposób uniemożliwiający ich dalsze użytkowanie, tak aby zapewnić niezbędną populację butelek w użyciu w ramach systemu.</p> <p>Zmiana brzmienia projektu w powyższym zakresie pozwoliłaby zachować chociaż w części zasady funkcjonującego obecnie systemu depozytowego dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku w świetle których kaucja pobierana za opakowania służy odtworzeniu opakowań w przypadku braku ich zwrotu. Przy braku szczegółowego zapisu regulującego taką możliwość można wnioskować, że kwota niezwróconej kaucji nie mogłaby być przeznaczana na finansowanie takich celów jak obecnie, co oznaczałoby negatywne konsekwencje dla konsumentów ze</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40i po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, mogą być przeznaczane na zakup nowych opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub przez wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy. W zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się artykułu 40g ust. 18.”.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Zakup nowych opakowań wykracza poza zakres finansowania systemu kaucyjnego.

			względu na konieczność podniesienia cen produktów oferowanych w takich opakowaniach.		
133	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	-	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym).</p> <p>Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu:</p> <p>„49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).</p> <p>50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;</p> <p>51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;”.</p> <p>2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenia zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>

				„4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku.””.	
134	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania dotyczącego ograniczenia ryzyka nierównego traktowania pierwszego i kolejnych podmiotów reprezentujących ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658) znajduje się zapis powodujący obawy dużych firmy wprowadzających napoje, które do założenia spółki podmiotu reprezentującego ze względu na sumę obrotów są zmuszone przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co wiąże się z długim czasem procedowania. Pierwszy podmiot reprezentujący, który uzyskał zgodę na prowadzenie systemu z Ministerstwa Klimatu i Środowiska, będzie mógł narzucać warunki współpracy, także finansowej, wszystkim pozostałym. Bedzie też mógł blokować uruchamianie kolejnych podmiotów reprezentujących, bo bez umowy z nim nie będą oni mogli uruchomić swoich systemów. W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie przepisu, iż w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie odmowy zawarcia umowy powinno nastąpić wyłączenie zasady, iż umowę między podmiotami reprezentującymi należy zawrzeć przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:</p> <p>„10a. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.</p>

					W przypadku nie zawarcia umowy w terminie określonym w art. 40g ust. 10 lub 12, wszystkie zainteresowane podmioty podlegają administracyjnej karze pieniężnej. Termin uruchomienia systemu określa zezwolenie (art. 40j ust. 4 pkt 9), a operator jest związany tym terminem niezależnie od dopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 40g ust. 10 i 12.
135	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”. Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 23: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”. b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może	Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do podmiotów już obecnie wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.

systemie kaucyjnym”. Oznacza to, że podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za cały pokonsumencki cykl życia odpadu opakowaniowego, który staje się jego własnością: zapewnienie selektywnej zbiórki, transportu do zakładu przetwarzania oraz rozliczenia przekazanych do recyklingu odpadów w celu uwzględnienia tych odpadów w osiągniętych poziomach recyklingu przez wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym.

Ustawa nie wyposażała jednak podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu, ciężącego wciąż na wprowadzających. Podmiot reprezentujący, choć będzie odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie stał się odpowiedzialny za realizację obowiązku recyklingu tych odpadów; obowiązek tego recyklingu może być wciąż wyłącznie realizowany samodzielnie przez wprowadzającego lub poprzez powierzenie obowiązku organizacji odzysku opakowań. Podmiot reprezentujący nie ma jednak możliwości uczestnictwa w udokumentowaniu tego procesu, przez co nałożenie na niego obowiązku określonego w art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, staje się praktycznie niemożliwe do wykonania.

Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:

- 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
- 2) prowadzącego instalację komunalną albo

obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym.”

c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”

d) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”

			<p>3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo</p> <p>4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.</p> <p>Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż bez tego uprawnienia przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, do którego zostaną przekazane odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym, nie będzie mógł sporządzić jedynej przewidzianej prawem dokumentacji potwierdzającej, że owe przekazane odpady zostały w ogóle poddane recyklingowi, i przekazać tych Dokumentów Potwierdzających Recykling wprowadzającemu lub organizacji odzysku opakowań. W takim przypadku odpady te znikną ze statystyki sprawozdawczej, przez co w sposób sztuczny obniżą się uzyskiwane poziomy recyklingu materiałowego wymagane w załączniku nr 1 ustawy.</p>		
136	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza się następującą zmianę:</p> <p>- po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu: „Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Do masy albo liczby wprowadzonych do</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.</p>

			<p>3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).</p> <p>Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww. zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.</p>	<p>obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) samodzielnie przez wprowadzającego, 2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych, 3) w ramach systemu kaucyjnego.” 	
137	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych. Zgadza się, że system kaucyjny powinien być finansowany m.in. przez przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych, jednak zwracamy uwagę, że obecny zapis wprowadzanego art. 40i. 4 „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40i. ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów</p>	<p>Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.</p>

			opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” wymusza dokonanie przetworzenia odpadów opakowaniowych, nie dając możliwości podjęcia decyzji o sprzedaży samych odpadów opakowaniowych do recyklingu, co w niektórych przypadkach może być uzasadnione. W związku z powyższym wnioskuje się o zmianę na: „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”	opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”.	
138	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji. W ustawie przyjęte zostały minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek i butelek szklanych wielokrotnego użytku w takiej samej wysokości, jak dla butelek z tworzywa sztucznych, które to poziomy wynikają z dyrektywy Single Use Plastics (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r.). Tak wysokie poziomy nie są jednak wymogiem ustawodawstwa unijnego w stosunku do wyżej wymienionych opakowań. W związku z powyższym proponujemy przyjęcie dla tego rodzaju opakowań poziomów selektywnego zbierania jak dla celów recyklingu określonych w Dyrektywie PE i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, które wynoszą dla puszek metalowych odpowiednio: 78% w 2030 r., zaś dla szkła 75% w 2030 r. Przyjęte w projekcie ustawy poziomy w przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku uniemożliwiają w praktyce zwiększenie używania przez producentów butelek szklanych wielokrotnego użycia poprzez wprowadzanie nowych produktów/marek na rynek lub zastępowanie produktów/marek w butelkach jednorazowych butelkami wielokrotnego użytku, ze względu na brak możliwości osiągnięcia tak wysokich poziomów przynajmniej w	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - załącznik 1a otrzymuje brzmienie: tabelka jak MRiRW	Uwaga częściowo przyjęta. Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.

pierwszych latach stosowania takiego rodzaju opakowania. Doświadczenie pokazuje, że konsumenci potrzebują przynajmniej 3 lat do wyrobienia nawyku oddawania butelki szklanej i średnio w pierwszym roku wraca do producenta około 40% tego rodzaju opakowań. Ze względu na specyfikę rynku opakowań szklanych do napojów oznaczenie na butelce informujące o kaucji jest niewystarczające do wyrobienia odpowiednich nawyków wśród konsumentów. W przypadku opakowań jednorazowych, po uruchomieniu systemu kaucyjnego, automatycznie wszystkie butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe do napojów będą objęte kaucją. Natomiast w przypadku butelki szklanej na rynku występują zarówno butelki jednorazowego użytku, jak i butelki wielorazowego użytku, co powoduje brak automatyzmu w zachowaniach konsumenckich. Bariera ta szczególnie będzie silna w przypadku próby zmiany butelki jednorazowej na butelkę wielokrotnego użytku, co jest bardzo pożądane z punktu widzenia środowiskowego. Konsumenci będą musieli nauczyć się, że ta sama marka napoju oferowana dotychczas w butelce jednorazowego użytku zmieniała swoje opakowanie na zwrotne. Wysokie opłaty produktowe połączone z nierealnymi do osiągnięcia poziomami selektywnego zbierania szklanych butelek wielokrotnego użytku zniechęca producentów do takich zmian ze względu na duże ryzyko nieuzyskania wymaganych poziomów w pierwszych latach stosowania butelki zwrotnej. Takie poziomy mogą uzyskać wyłącznie te opakowania, które od wielu lat są w świadomości konsumentów opakowaniami z kaucją. Ponadto, w projekcie ustawy w nieuzasadniony sposób założono szybki, coroczny wzrost poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, chociaż również nie jest to wymogiem ustawodawstwa unijnego. Doświadczenia z innych krajów europejskich wyraźnie wskazują, iż w pierwszych latach funkcjonowania systemów kaucyjnych osiągnane są niższe poziomy

			selektywnego zbierania (w pierwszym roku wydajność systemu wynosi ok 60%) ze względu na konieczność przyzwyczajenia się wszystkich konsumentów do dokonywania zwrotu do placówek handlowych opakowań i odpadów opakowaniowych. Z tego względu poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego powinny być zrównane do poziomu wyznaczonego przez prawodawstwo unijne czyli 77%.		
139	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy dostosowanie maksymalnej stawki opłaty produktowej do obowiązujących regulacji. Wnioskujemy o dostosowanie wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań wprowadzanej przedmiotowym projektem ustawy o systemie kaucyjnym do obowiązującego już w Polsce aktu prawnego, tj. do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160).</p> <p>Uważamy, iż maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynikająca z projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3380) z tytułu niewykonania obowiązku poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego powinna być równa wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań przyjętej art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160) wynoszącej 4,50 zł za 1 kg.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 35 skreśla się ust. 1a.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.
140	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy objęcie podmiotów prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną systemem kaucyjnym. Prowadzący działalność hotelową lub gastronomiczną sprzedający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni być objęci obowiązkiem uczestnictwa w systemie kaucyjnym na zasadach określonych w ustawie, aby zapewnić szczelność systemu i objąć możliwie jak największą ilość opakowań wprowadzanych na rynek.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- po art. 40 p dodaje się art. 40q w brzmieniu: „40 q. Do przedsiębiorców prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną stosuje się art. 40g ust. 1 pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b,</p>	Uwaga nieprzyjęta. Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.

			<p>Prowadzący działalność hotelarską lub gastronomiczną powinien być zobowiązany do wykonywania następujących czynności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zawarcia z podmiotem reprezentującym umowy określającej jego prawa i obowiązki związane z uczestnictwem w systemie kaucyjnym, • przekazania przyjętych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym podmiotowi reprezentującemu lub podmiotowi przez niego wskazanemu, • pobrania przy sprzedaży produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym od kupującego taki produkt opłaty kaucji, zwrotu podmiotowi reprezentującemu nieodebranej kaucji oraz prowadzenia stosownej ewidencji. 	<p>art. 40n ust. 1, art. 40p ust. 1, art. 44 ust. 4, ust. 5, ust. 9, ust. 11 oraz ust. 12.”</p>	
141	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”. Postulat wynika z chęci zapewnienia poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy. W przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>Użyte w art. 40i ust. 1 pkt 6, 40n ust. 1 oraz art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego lub hurtowego”.</p> <p>Użyte w art. 21a ust. 5, art. 40g ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b oraz ust. 4 pkt 3, art. 40k ust. 4 pkt 1, 40p ust. 1 i w art. 56 ust. 1 pkt 10j ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160) oraz w art. 9nb ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2022 r. poz.2519) oraz w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 poz. 699, 1250,1726, 2127 oraz z 2023 r.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją ustawodawcy jest w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.</p>

				poz. 295), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego i jednostek handlu hurtowego”.	
142	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy zniesienie wymogu zawierania umów z uczestnikami systemu kaucyjnego w formie pisemnej pod rygorem nieważności.</p> <p>W większości państw, w których funkcjonują systemy kaucyjne, umowy z uczestnikami systemu kaucyjnego są zawierane za pośrednictwem dedykowanego portalu internetowego. Wymóg zawierania umów w formie pisemnej z kilkudziesięcioma tysiącami przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje powoduje zbędne koszty administracyjne, jak również może mieć negatywny wpływ na terminowe uruchomienie systemu. Uniknięcie drukowania setek tysięcy stron umów z pewnością będzie mieć korzystny wpływ na środowisko naturalne, a także będzie zgodne z podejściem państwa do digitalizacji procesów i ograniczania ilości drukowanych dokumentów.</p>	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) w art. 40h ust. 4, w art. 44 ust. 4 i 6, uchyla się sformułowanie „w formie pisemnej pod rygorem nieważności”.	Uwaga częściowo przyjęta. Dopuszczono wprost zawarcie umowy "w formie pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności", analogicznie do podobnego rozwiązania obowiązującego na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.
143	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Art. 1	<p>Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.</p> <p>Działalność dystrybutorów i sieci handlowych dokonujących odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego (sklepów) w celu zgromadzenia ich na terenie hurtowni lub centrum dystrybucyjnego powinna zostać zwolniona lub wyłączona z obowiązku uzyskania zezwolenia</p>	W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.	Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

na zbieranie odpadów oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – w odniesieniu do odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym. Jako uzasadnienie takiego podejścia wskazać należy na:

- a) zakres tej działalności ograniczony do wybranych rodzajów odpadów opakowaniowych innych niż niebezpieczne,
- b) cel w jakim odpady te są gromadzone – recykling,
- c) brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zezwolenia na zbieranie odpadów do 1.01.2024 roku, ponieważ:
- d) w przypadku procedury opartej wyłącznie na konieczności sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zajmuje od ok. 6 do 12 miesięcy (w zależności od regionu kraju i problematyki lokalizacji). W przypadku procedury opartej o raport o oddziaływaniu na środowisko należy przyjąć, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zająć od 10-18 miesięcy.
- e) sprawy zezwoleń na zbieranie odpadów rozpatrywane są średnio przez okres 6-12 miesięcy, co wynika m.in. z konieczności przeprowadzenia wspólnej kontroli miejsca zbierania odpadów przez właściwy organ oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ponadto, opakowania objęte systemem kaucyjnym zebrane w jednostkach handlowych najefektywniej przetransportować wraz z innymi zwrotami do magazynów centralnych, zaopatrujących te sklepy, gdzie mogą być kolekcjonowane i przekazywane do podmiotów reprezentujących zbiorczo w większej masie.

Wykorzystanie istniejących systemów logistycznych znacznie obniży koszty systemu odbioru opakowań kaucyjnych – brak dedykowanych transportów per sklep,

zagęszczenie transportowanych odpadów.

Wykorzystanie logistyki zwrotnej znacząco wpłynie na efektywność operacyjną systemu – sklepy będą mogły mieć realizowane odbiory przy każdej dostawie, dzięki czemu będą mogły zwolnić przestrzeń magazynową na towar z dostawy. W przypadku małych sklepów, bez których system kaucyjny będzie niewydolny, jest to bardzo ważny punkt, aby zachować odpowiednio dużą częstotliwość odbiorów, by nie doszło do zatorów / przepełnienia sklepów i magazynów, na co ze względów HACCP nie możemy sobie pozwolić.

Dodatkowo, forma zaproponowanej zbiórki jest prośrodowiskowa, gdyż będzie generować niższy ślad węglowy względem realizacji odrębnych transportów po odbiór odpadów kaucyjnych.

Z uwagi na fakt, iż odpady kaucyjne będą miały znaczną wartość dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu systemu kaucyjnego, ryzyko, iż zebrany odpad trafi w nieodpowiednie miejsce bądź zostanie spalony jest znikomy. Każdy podmiot będący w procesie będzie miał motywację, aby jak największa ilość odpadu została przekazana do recyklingu, aniżeli trafiła do często przywoływanych lasów czy uległa zniszczeniu / spaleni.

Podsumowując: W obecnym stanie prawnym powyższy model logistyczny zbiórki odpadów kaucyjnych jest niemożliwy do realizacji bez posiadanych decyzji środowiskowych oraz decyzji na zbieranie poszczególnych kodów odpadów (15 01 01, 15 01 02, 15 01 04). Pozyskiwanie aktualnie będących w mocy decyzji na zbieranie, nie było realizowane z myślą o dodatkowych wolumenach generowanych w strumieniu odpadów kaucyjnych, co niestety wyklucza zastosowanie powyżej

			opisanego modelu –ze względu na graniczną ilość masy wskazaną w decyzjach na zbieranie odpadów. Proces administracyjny uzyskiwania decyzji na zbieranie jest znacznie wydłużony i w zależności od lokalizacji jest niemożliwy do zrealizowania do 2025 r. (uzyskanie decyzji środowiskowych trwa do kilku lat).		
144	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Uwaga ogólna	KIG PR zwraca uwagę, że łączenie odpadów opakowaniowych i opakowań w jednej ustawie jest zadaniem trudnym do pogodzenia. Musimy mieć świadomość, że butelka PET, puszka metalowa po sprzedaży i wypiciu zawartości staje się odpadem opakowaniowym, który w dowolny sposób trzeba zabrać, poddać recyklingowy itp. Opakowanie, które jest własnością wprowadzającego trzeba skutecznie zebrać, zadbać o jego bezpieczne składowanie i niezwłocznie dostarczyć do wprowadzającego w celu ponownego użycia.		Przyjęto do wiadomości.
145	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Uwaga ogólna	Dodatkowo ponownie zwracamy uwagę, że objęcie opakowań zwrotnych systemem kaucyjnym nie jest dobrym pomysłem. Zburzy to dotychczasowy, dobrze prosperujący system, który producenci wypracowali na przestrzeni ostatnich lat.		Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.
146	Krajowa Izba Gospodarcza przemysł Rozlewniczy, KIG PR – KIG PR (uwagi jak Pracodawcy RP)	Uwaga ogólna	Po raz kolejny zwracamy uwagę na to, co stanie się z opakowaniem, które na rynku jest, funkcjonuje, które w momencie wejścia w życie ustawy nie zostanie odpowiednio oznakowane. Stanie się odpadem opakowaniowym? Doprowadzi to do wyniszczenia bardzo dużej ilości opakowań, a producentów narazi na wysokie straty. W ocenie skutków regulacji ustawodawca wymienia, że w większości europejskich systemów kaucyjnych systemy		Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę

			<p>obejmują opakowania jednorazowe z tworzyw sztucznych, puszki metalowe, a w 8 państwach szklane butelki jednorazowego użytku (w Polsce wyjęte z systemu). Opakowanie zwrotne objęte jest systemem kaucyjnym prowadzonym przez innego operatora tylko w dwóch krajach!!! Proponujemy rozpatrzenie usunięcia opakowań wielokrotnego użytku z ustawy kaucyjnej.</p>		<p>handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>
147	<p>Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców</p>	<p>Art. 1 pkt 1</p>	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji. Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisów w celu uniknięcia wątpliwości, że obowiązek pobrania kaucji dotyczy każdego rodzaju nabycia produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie tylko sprzedaży, ale również wszystkich innych przypadków odpłatnego lub nieodpłatnego udostępnienia tych produktów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów uwzględni również doprecyzowanie mające na celu wyłączenie obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etap dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy.”.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy</p>

148	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.</p> <p>Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. Proponowany zapis dotyczący szklanych opakowań wielokrotnego użytku powoduje, że u wprowadzającego pozostają środki, za które może nabyć nowe butelki w miejsce utraconych w rynku. W przeciwnym wypadku takie utracone butelki musiałby za niego kupować podmiot reprezentujący, co znacząco komplikuje rozliczenia i może powodować dodatkowe, zbędne z punktu widzenia działania systemu, obciążenia podatkowe.</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca.</p> <p>Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p> <p>18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>
-----	---	---------------------	--	---	---

				opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji. ”	
149	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 3	<p>Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązkowi rozliczenia. Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązkowi rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p> <p>Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązkowi rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiorczy, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi.</p> <p>Dodatkowo dla poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy w przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki</p>	<p>Proponujemy zmianę przepisu na:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązkowi rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.</p>

			handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.		
150	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p> <p>Nieprecyzyjne zapisy ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.</p>

pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecny zapis ustawy stwarza pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.

proszony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.

2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem

				<p>kaucyjnym,</p> <p>2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie:</p> <p>„d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu: „da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;</p> <p>- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;</p>	
151	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 2	<p>Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego. Objęcie opakowań po jogurtach pitnych i po innych pitnych produktach mlecznych wymaganiami systemu kaucyjnego było inicjatywą poprzedniej polskiej administracji rządowej, w naszej opinii utrudniającą pracę handlu i podmiotów reprezentujących. Płynne produkty mleczarskie nie są napojami, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Wyżej wymienione produkty zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań</p>	<p>Wykreślenie art. 2. projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym.</p> <p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniami (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory,</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

			<p>po takich produktach. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że obowiązkowo wdrażane w UE systemy kaucyjne nie obejmą opakowań po mleku i produktach mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów opakowaniowych do systemu kaucyjnego w Polsce.</p>	<p>niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.)”.</p>	
152	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla konsumentów systemu zaledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych,</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>

technicznych jak i barier prawnych skutkujących nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemu kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczącej ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone. Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia

wlicza się do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.

W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.

			<p>podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych – chociażby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.</p> <p>W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.</p>		
153	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych. System kaucyjny w Polsce powinien być zgodny z dyrektywą PE i Rady (UE) 2019/904, która ma na celu zmniejszenie wpływu produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Precyzowanie praw własności jest zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczowym elementem tej dyrektywy.</p> <p>Precyzyjne określenie praw własności odpadów opakowaniowych może zwiększyć efektywność systemu kaucyjnego poprzez wyeliminowanie niejasności i potencjalnych konfliktów między różnymi podmiotami uczestniczącymi w systemie. Pozostawienie jedynie</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.</p>

			<p>aktualnego zapisu ustawy w Art. 40g. ust. 9 „Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego” powoduje ryzyko, że przepis ten będzie błędnie interpretowany, iż podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego niezależnie od tego, czy opakowania te są po napojach wprowadzającego będącego klientem danego podmiotu reprezentującego. Wyraźne zasady dotyczące własności odpadów opakowaniowych umożliwiają monitorowanie i kontrolę przepływu odpadów, co jest kluczowe dla utrzymania przejrzystości systemu, w tym jego finansowania, a także dla wykazania wprowadzającym realizacji obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym.</p> <p>Niezależnie od rozstrzygnięcia kwestii własności odpadów opakowaniowych, w celu uniknięcia sporów pomiędzy podmiotami reprezentującymi, konieczne jest również precyzyjne określenie w art. 21a ust. 3 i 4 ustawy, że poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest określony na podstawie masy lub zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p>	<p>prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”</p> <p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p> <p>4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”</p>	
154	Polska Federacja Producentów Żywności	Art. 1	Postulujemy przyjęcie rozwiązania legislacyjnego dotyczącego obligatoryjnego samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących. Dla poprawności działania	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza

<p>Związek Pracodawców</p>	<p>systemu z udziałem wielu podmiotów reprezentujących, skutecznego monitorowania i zarządzania rozliczeniami opakowań oraz kaucji, kluczowe jest utworzenie samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego.</p> <p>Polska Izba Systemu Kaucyjnego jako organizacja samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego odpowiadałaby m.in. za wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Polsce, stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym. Izba stworzyłaby i prowadziła informatyczne bazy dane w zakresie statystyki systemu kaucyjnego, a także współpracowałaby w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego. Prowadziłaby także działania edukacyjne na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego oraz umożliwiałaby polubowne i pojednawcze rozstrzygnięcie sporów między członkami Izby.</p>	<p>Po art. 40q dodaje się art. 40r w brzmieniu:</p> <p>„Art. 40r. 1. Podmioty reprezentujące tworzą samorząd gospodarczy systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Organizacją samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego jest Polska Izba Systemu Kaucyjnego, zwana dalej „Izbą”.</p> <p>3. Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe i powstaje z dniem uzyskania przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>4. Członkostwo w Izbie ustaje z dniem zakończenia przez podmiot reprezentujący działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>5. Izba działa na rzecz harmonizacji i rozwoju systemu kaucyjnego działającego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>6. Izba posiada osobowość prawną.</p> <p>7. Organami Izby są:</p> <p>1) Walne Zgromadzenie Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, zwane dalej "Walnym Zgromadzeniem Izby";</p> <p>2) Zarząd Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, składający się z Prezesa Zarządu, który jest Prezesem Izby, i z pozostałych członków Zarządu, w tym Wiceprezesów, których liczbę określa statut Izby;</p> <p>3) Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego.</p> <p>8. Statut Izby oraz jego zmiany są uchwalane przez Walne Zgromadzenie Izby 3/4 głosów, w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.</p> <p>9. Statut Izby określa w szczególności:</p>	<p>zakres projektowanych zmian.</p>
----------------------------	---	--	-------------------------------------

				<p>1) nazwę Izby i jej siedzibę; 2) zadania Izby i formy ich realizacji; 3) zakres uprawnień organów Izby, kadencję organów Izby oraz tryb ich wyboru; 4) prawa i obowiązki członków Izby; 5) zasady gospodarki finansowej Izby oraz zasady wykonywania działalności gospodarczej; 6) strukturę organizacyjną Izby.</p> <p>10. Podstawowymi zadaniami Izby są:</p> <p>1) wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w zakresie:</p> <p>a) warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji; b) rozliczania i wymiany opakowań oraz odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez członków Izby systemów kaucyjnych; c) współpracy i rozliczeń pomiędzy członkami Izby a jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;</p> <p>2) stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym;</p> <p>3) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego;</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>4) współpraca w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) edukacja na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz poprawy jakości oraz ilości opakowań oraz odpadów opakowaniowych zbieranych w tym systemie;</p> <p>6) reprezentowanie członków Izby oraz interesów członków Izby wobec organów władzy publicznej;</p> <p>7) wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące działalności powiązanej z systemem kaucyjnym;</p> <p>8) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygania sporów między członkami Izby.</p> <p>11. Majątek Izby powstaje ze składek członkowskich, dotacji, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku Izby oraz dochodów z działalności gospodarczej.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki członkowskiej płaconej przez podmioty reprezentujące na rzecz Izby w oparciu o procentowy udział opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, do zbierania których zobowiązany jest dany podmiot reprezentujący, do całkowitej ilości opakowań, o których mowa w załączniku 1a do ustawy, wprowadzonych do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym oraz uwzględniając zadania Izby określone w ustawie.”</p>	
--	--	--	--	--	--

155	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	<p>Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kaucyjne prowadzi do konieczności działania poprzez nowy podmiot reprezentujący, co doprowadzi do rozerwania obecnie funkcjonujących systemów. Obecnie działają już w Polsce skuteczne systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku prowadzone przez producentów wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku. W tych systemach obrót opakowaniami odbywa się w najbardziej efektywny środowiskowo i finansowo model, w którym puste opakowania są odbierane z placówek handlu detalicznego przy dostarczaniu napełnionych opakowań. Takie rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych związanej z wykorzystywaniem opakowań do napojów. Ze względu na skalę działania podmiotów reprezentujących oraz ilości butelek wielokrotnego użytku (około 700 mln szklanych butelek wielokrotnego użytku do piwa) integralną częścią tych systemów są dystrybutorzy hurtowi. Za ich pośrednictwem opakowania krążą w rynku możliwie najkrótszą drogą pomiędzy wprowadzającymi a handlem detalicznym. Także za ich pośrednictwem zawierane są stosowne umowy dotyczące sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz odbioru pustych opakowań. Tego rodzaju rozwiązania mają już długą praktykę, w ramach której został zoptymalizowany wpływ środowiskowy opakowań wielokrotnego użytku oraz zmaksymalizowane korzyści handlu detalicznego ze sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku. Przy projektowaniu przepisów wprowadzających takie same zasady działania dla opakowań jednorazowych oraz wielokrotnego użytku nie wzięto pod uwagę zasadniczej różnicy w cyklu życia tych opakowań. Opakowania jednorazowe są zbierane w ramach systemu z przeznaczeniem do recyklingu. Opakowania</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 8:</p> <p>a) pkt 21a otrzymuje brzmienie: „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;</p> <p>b) pkt 21b otrzymuje brzmienie: „21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>
-----	---	--------	---	--	--

			wielokrotnego użytku muszą jak najszybciej wrócić do producenta napoju, który ponownie je napełnić. Im szybciej wracają, tym większa jest częstotliwość ich użycia. Kolejna zasadnicza różnica wynika z faktu, że systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku już istnieją i działają bardzo efektywnie – przepisy nie powinny więc ich niszczyć, wręcz przeciwnie powinny wzmacniać ich rozszerzenie, co jest zgodne z hierarchią postępowania z odpadami.	tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym nabywającym w odniesieniu do takiej samej ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.	
156	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy umożliwienie przeznaczenia kaucji za niezwrócone butelki szklane wielokrotnego użytku na zakup nowych butelek. W przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku ze względu na ich specyfikę system ten obejmuje nie tylko obrót na rynku produktu z kaucją oraz pustego opakowania, ale również infrastrukturę niezbędną do jego istnienia w zakładzie produkcyjnym (mycie i segregacja butelek), a także samo opakowanie, które nie staje się odpadem w momencie konsumpcji produktu w nim zawartego. Tak więc finansowanie systemu kaucyjnego w przypadku opakowania wielokrotnego użytku oznacza także możliwość zastąpienia butelek zagubionych w rynku lub uszkodzonych w sposób uniemożliwiający ich dalsze użytkowanie, tak aby zapewnić niezbędną populację butelek w użyciu w ramach systemu.</p> <p>Zmiana brzmienia projektu w powyższym zakresie pozwoliłaby zachować chociaż w części zasady funkcjonującego obecnie systemu depozytowego dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku w świetle których kaucja pobierana za opakowania służy odtworzeniu opakowań w przypadku braku ich zwrotu. Przy braku szczegółowego zapisu regulującego taką możliwość można wnioskować, że kwota niezwróconej kaucji nie mogłaby być przeznaczana na finansowanie takich celów jak obecnie, co oznaczałoby negatywne konsekwencje dla konsumentów ze względu na konieczność podniesienia cen produktów oferowanych w takich opakowaniach.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40i po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, mogą być przeznaczone na zakup nowych opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub przez wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy. W zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się artykułu 40g ust. 18.”.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Zakup nowych opakowań wykracza poza zakres finansowania systemu kaucyjnego.

157	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców -	<p>Postulujemy zagwarantowanie precyzyjnymi przepisami niewliczanie kaucji do podstawy opodatkowania VAT, a nie tylko interpretacją tych przepisów. Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym).</p> <p>Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu:</p> <p>„49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).</p> <p>50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;</p> <p>51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;”.</p> <p>2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenia zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>
-----	---	--	---	--

				odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku."".	
158	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania dotyczącego ograniczenia ryzyka nierównego traktowania pierwszego i kolejnych podmiotów reprezentujących ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658) znajduje się zapis powodujący obawy dużych firmy wprowadzających napoje, które do założenia spółki podmiotu reprezentującego ze względu na sumę obrotów są zmuszone przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co wiąże się z długim czasem procedowania. Pierwszy podmiot reprezentujący, który uzyskał zgodę na prowadzenie systemu z Ministerstwa Klimatu i Środowiska, będzie mógł narzucać warunki współpracy, także finansowej, wszystkim pozostałym. Bedzie też mógł blokować uruchamianie kolejnych podmiotów reprezentujących, bo bez umowy z nim nie będą oni mogli uruchomić swoich systemów. W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie przepisu, iż w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie odmowy zawarcia umowy powinno nastąpić wyłączenie zasady, iż umowę między podmiotami reprezentującymi należy zawrzeć przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:</p> <p>„10a. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego. W przypadku nie zawarcia umowy w terminie</p>

					określonym w art. 40g ust. 10 lub 12, wszystkie zainteresowane podmioty podlegają administracyjnej karze pieniężnej. Termin uruchomienia systemu określa zezwolenie (art. 40j ust. 4 pkt 9), a operator jest związany tym terminem niezależnie od dopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 40g ust. 10 i 12.
159	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”. Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”. Oznacza to, że podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za cały pokonsumencki	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 23: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”. b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach,	Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do podmiotów już obecnie wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.

cykl życia odpadu opakowaniowego, który staje się jego własnością: zapewnienie selektywnej zbiórki, transportu do zakładu przetwarzania oraz rozliczenia przekazanych do recyklingu odpadów w celu uwzględnienia tych odpadów w osiągniętych poziomach recyklingu przez wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym.

Ustawa nie wyposażała jednak podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu, ciężącego wciąż na wprowadzających. Podmiot reprezentujący, choć będzie odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie stał się odpowiedzialny za realizację obowiązku recyklingu tych odpadów; obowiązek tego recyklingu może być wciąż wyłącznie realizowany samodzielnie przez wprowadzającego lub poprzez powierzenie obowiązku organizacji odzysku opakowań. Podmiot reprezentujący nie ma jednak możliwości uczestnictwa w udokumentowaniu tego procesu, przez co nałożenie na niego obowiązku określonego w art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, staje się praktycznie niemożliwe do wykonania.

Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:

- 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
- 2) prowadzącego instalację komunalną albo
- 3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo

uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym.”

c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”

d) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”

			<p>4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.</p> <p>Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż bez tego uprawnienia przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, do którego zostaną przekazane odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym, nie będzie mógł sporządzić jedynej przewidzianej prawem dokumentacji potwierdzającej, że owe przekazane odpady zostały w ogóle poddane recyklingowi, i przekazać tych Dokumentów Potwierdzających Recykling wprowadzającemu lub organizacji odzysku opakowań. W takim przypadku odpady te znikną ze statystyki sprawozdawczej, przez co w sposób sztuczny obniżą się uzyskiwane poziomy recyklingu materiałowego wymagane w załączniku nr 1 ustawy.</p>		
160	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	-	<p>Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu 3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).</p> <p>Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza się następującą zmianę:</p> <p>- po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu: „Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Do masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.</p>

			<p>produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww. zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.</p>	<p>jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) samodzielnie przez wprowadzającego, 2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych, 3) w ramach systemu kaucyjnego.” 	
161	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych. Zgadzamy się, że system kaucyjny powinien być finansowany m.in. przez przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych, jednak zwracamy uwagę, że obecny zapis wprowadzanego art. 40i. 4 „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” wymusza dokonanie przetworzenia odpadów</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40i. ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”.</p>	<p>Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.</p>

			<p>opakowaniowych, nie dając możliwości podjęcia decyzji o sprzedaży samych odpadów opakowaniowych do recyklingu, co w niektórych przypadkach może być uzasadnione.</p> <p>W związku z powyższym wnioskuje się o zmianę na: „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznaczają się na finansowanie systemu kaucyjnego.”</p>		
162	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	<p>Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji. W ustawie przyjęte zostały minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek i butelek szklanych wielokrotnego użytku w takiej samej wysokości, jak dla butelek z tworzyw sztucznych, które to poziomy wynikają z dyrektywy Single Use Plastics (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r.). Tak wysokie poziomy nie są jednak wymogiem ustawodawstwa unijnego w stosunku do wyżej wymienionych opakowań. W związku z powyższym proponujemy przyjęcie dla tego rodzaju opakowań poziomów selektywnego zbierania jak dla celów recyklingu określonych w Dyrektywie PE i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, które wynoszą dla puszek metalowych odpowiednio: 78% w 2030 r., zaś dla szkła 75% w 2030 r.</p> <p>Przyjęte w projekcie ustawy poziomy w przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku uniemożliwiają w praktyce zwiększenie używania przez producentów butelek szklanych wielokrotnego użycia poprzez wprowadzanie nowych produktów/marek na rynek lub zastępowanie produktów/marek w butelkach jednorazowych butelkami wielokrotnego użytku, ze względu na brak możliwości osiągnięcia tak wysokich poziomów przynajmniej w pierwszych latach stosowania takiego rodzaju opakowania. Doświadczenie pokazuje, że konsumenci potrzebują</p>	<p>gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniami (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- załącznik 1a otrzymuje brzmienie: (załączono zdjęcie)</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.</p>

przynajmniej 3 lat do wyrobienia nawyku oddawania butelki szklanej i średnio w pierwszym roku wraca do producenta około 40% tego rodzaju opakowań. Ze względu na specyfikę rynku opakowań szklanych do napojów oznaczenie na butelce informujące o kaucji jest niewystarczające do wyrobienia odpowiednich nawyków wśród konsumentów. W przypadku opakowań jednorazowych, po uruchomieniu systemu kaucyjnego, automatycznie wszystkie butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe do napojów będą objęte kaucją. Natomiast w przypadku butelki szklanej na rynku występują zarówno butelki jednorazowego użytku, jak i butelki wielorazowego użytku, co powoduje brak automatyzmu w zachowaniach konsumenckich. Bariera ta szczególnie będzie silna w przypadku próby zmiany butelki jednorazowej na butelkę wielokrotnego użytku, co jest bardzo pożądane z punktu widzenia środowiskowego. Konsumenty będą musieli nauczyć się, że ta sama marka napoju oferowana dotychczas w butelce jednorazowego użytku zmienia swoje opakowanie na zwrotne. Wysokie opłaty produktowe połączone z nierealnymi do osiągnięcia poziomami selektywnego zbierania szklanych butelek wielokrotnego użytku zniechęca producentów do takich zmian ze względu na duże ryzyko niezyskania wymaganych poziomów w pierwszych latach stosowania butelki zwrotnej. Takie poziomy mogą uzyskać wyłącznie te opakowania, które od wielu lat są w świadomości konsumentów opakowaniami z kaucją. Ponadto, w projekcie ustawy w nieuzasadniony sposób założono szybki, coroczny wzrost poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, chociaż również nie jest to wymogiem ustawodawstwa unijnego. Doświadczenia z innych krajów europejskich wyraźnie wskazują, iż w pierwszych latach funkcjonowania systemów kaucyjnych osiągnięte są niższe poziomy selektywnego zbierania (w pierwszym roku wydajność systemu wynosi ok 60%) ze względu na konieczność

			przywyczajenia się wszystkich konsumentów do dokonywania zwrotu do placówek handlowych opakowań i odpadów opakowaniowych. Z tego względu poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego powinny być zrównane do poziomu wyznaczonego przez prawodawstwo unijne czyli 77%.		
163	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	Postulujemy dostosowanie maksymalnej stawki opłaty produktowej do obowiązujących regulacji. Wnioskujemy o dostosowanie wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań wprowadzanej przedmiotowym projektem ustawy o systemie kaucyjnym do obowiązującego już w Polsce aktu prawnego, tj. do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160). Uważamy, iż maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynikająca z projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3380) z tytułu niewykonania obowiązku poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego powinna być równa wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań przyjętej art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160) wynoszącej 4,50 zł za 1 kg.	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 35 skreśla się ust. 1a.	Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.
164	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	Postulujemy zmianę wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym. Zostały przeprowadzone badania konsumenckie w celu oceny wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz nowego wzoru oznakowania opracowanego przez podmioty wnoszące uwagę. Badanie zostało zrealizowane w kwietniu 2024 według	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40I ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.”	Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób analogiczny do postulowanego.

			<p>schematu monadycznego, czyli jeden respondent ocenia 1 grafikę na jedynym rodzaju opakowania.</p> <p>Proponowany wzór oznakowania Polskie uzyskał istotnie statystycznie lepsze wyniki w badaniu konsumenckim w porównaniu do znaku określonego w załączniku nr 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w następujących kryteriach oceny: czytelność, zapamiętywalność, zachęcanie do zwrotu pustego opakowania, widoczność kwoty kaucji.</p>	<p>Załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie: Załącznik nr 4 WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM (załączono zdjęcie)</p> <p>Objaśnienie: Oznakowanie powinno: 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2) kontrastować z tłem; 3) znajdować się na etykiecie.</p>	
165	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	<p>Postulujemy objęcie podmiotów prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną systemem kaucyjnym. Prowadzący działalność hotelową lub gastronomiczną sprzedający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni być objęci obowiązkiem uczestnictwa w systemie kaucyjnym na zasadach określonych w ustawie, aby zapewnić szczelność systemu i objąć możliwie jak największą ilość opakowań wprowadzanych na rynek. Prowadzący działalność hotelarską lub gastronomiczną powinien być zobowiązany do wykonywania następujących czynności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zawarcia z podmiotem reprezentującym umowy określającej jego prawa i obowiązki związane z uczestnictwem w systemie kaucyjnym, • przekazania przyjętych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym podmiotowi reprezentującemu lub podmiotowi przez niego wskazanemu, • pobrania przy sprzedaży produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym od kupującego taki produkt opłaty kaucji, zwrotu podmiotowi reprezentującemu nieodebranej kaucji oraz prowadzenia stosownej ewidencji. 	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - po art. 40 p dodaje się art. 40q w brzmieniu: „40 q. Do przedsiębiorców prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną stosuje się art. 40g ust. 1 pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b, art. 40n ust. 1, art. 40p ust. 1, art. 44 ust. 4, ust. 5, ust. 9, ust. 11 oraz ust. 12.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.</p>
166	Polska Federacja Producentów	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”. Postulat</p>	<p>Użyte w art. 40i ust. 1 pkt 6, 40n ust. 1 oraz art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p>

	Żywności Związek Pracodawców		wynika z chęci zapewnienia poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy. W przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.	o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego lub hurtowego”. Użyte w art. 21a ust. 5, art. 40g ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b oraz ust. 4 pkt 3, art. 40k ust. 4 pkt 1, 40p ust. 1 i w art. 56 ust. 1 pkt 10j ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160) oraz w art. 9nb ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2022 r. poz.2519) oraz w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 poz. 699, 1250,1726, 2127 oraz z 2023 r. poz. 295), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego i jednostek handlu hurtowego”.	Intencją ustawodawcy jest w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.
167	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Art. 1	Postulujemy zniesienie wymogu zawierania umów z uczestnikami systemu kaucyjnego w formie pisemnej pod rygorem nieważności. W większości państw, w których funkcjonują systemy kaucyjne, umowy z uczestnikami systemu kaucyjnego są zawierane za pośrednictwem dedykowanego portalu internetowego. Wymóg zawierania umów w formie pisemnej z kilkudziesięcioma tysiącami przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz wprowadzającymi produkty w opakowaniach na	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) w art. 40h ust. 4, w art. 44 ust. 4 i 6, uchyla się sformułowanie „w formie pisemnej pod rygorem nieważności”.	Uwaga częściowo przyjęta. Dopuszczono wprost zawarcie umowy "w formie pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności", analogicznie do podobnego rozwiązania obowiązującego na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o

			napoje powoduje zbędne koszty administracyjne, jak również może mieć negatywny wpływ na terminowe uruchomienie systemu. Uniknięcie drukowania setek tysięcy stron umów z pewnością będzie mieć korzystny wpływ na środowisko naturalne, a także będzie zgodne z podejściem państwa do digitalizacji procesów i ograniczania ilości drukowanych dokumentów.		przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.
168	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	-	<p>Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.</p> <p>Działalność dystrybutorów i sieci handlowych dokonujących odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego (sklepów) w celu zgromadzenia ich na terenie hurtowni lub centrum dystrybucyjnego powinna zostać zwolniona lub wyłączona z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – w odniesieniu do odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Jako uzasadnienie takiego podejścia wskazać należy na:</p> <p>a) zakres tej działalności ograniczony do wybranych rodzajów odpadów opakowaniowych innych niż niebezpieczne,</p> <p>b) cel w jakim odpady te są gromadzone – recykling,</p> <p>c) brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zezwolenia na zbieranie odpadów do 1.01.2024 roku, ponieważ:</p> <p>d) w przypadku procedury opartej wyłącznie na konieczności sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zajmuje od ok. 6 do 12 miesięcy (w</p>	W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.	Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

zależności od regionu kraju i problematyki lokalizacji). W przypadku procedury opartej o raport o oddziaływaniu na środowisko należy przyjąć, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zająć od 10-18 miesięcy.

e) sprawy zezwoleń na zbieranie odpadów rozpatrywane są średnio przez okres 6-12 miesięcy, co wynika m.in. z konieczności przeprowadzenia wspólnej kontroli miejsca zbierania odpadów przez właściwy organ oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ponadto, opakowania objęte systemem kaucyjnym zebrane w jednostkach handlowych najefektywniej przetransportować wraz z innymi zwrotami do magazynów centralnych, zaopatrujących te sklepy, gdzie mogą być kolekcjonowane i przekazywane do podmiotów reprezentujących zbiorczo w większej masie.

Wykorzystanie istniejących systemów logistycznych znacznie obniży koszty systemu odbioru opakowań kaucyjnych – brak dedykowanych transportów per sklep, zagęszczenie transportowanych odpadów.

Wykorzystanie logistyki zwrotnej znacząco wpłynie na efektywność operacyjną systemu – sklepy będą mogły mieć realizowane odbiory przy każdej dostawie, dzięki czemu będą mogły zwolnić przestrzeń magazynową na towar z dostawy. W przypadku małych sklepów, bez których system kaucyjny będzie niewydolny, jest to bardzo ważny punkt, aby zachować odpowiednio dużą częstotliwość odbiorów, by nie doszło do zatorów / przepełnienia sklepów i magazynów, na co ze względów HACCP nie możemy sobie pozwolić.

Dodatkowo, forma zaproponowanej zbiórki jest prośrodowiskowa, gdyż będzie generować niższy ślad

			<p>węglowy względem realizacji odrębnych transportów po odbiór odpadów kaucyjnych.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż odpady kaucyjne będą miały znaczną wartość dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu systemu kaucyjnego, ryzyko, iż zebrany odpad trafi w nieodpowiednie miejsce bądź zostanie spalony jest znikomy. Każdy podmiot będący w procesie będzie miał motywację, aby jak największa ilość odpadu została przekazana do recyklingu, aniżeli trafiła do często przywoływanego lasów czy uległa zniszczeniu / spaleni.</p> <p>Podsumowując: W obecnym stanie prawnym powyższy model logistyczny zbiórki odpadów kaucyjnych jest niemożliwy do realizacji bez posiadanych decyzji środowiskowych oraz decyzji na zbieranie poszczególnych kodów odpadów (15 01 01, 15 01 02, 15 01 04). Pozyskiwanie aktualnie będących w mocy decyzji na zbieranie, nie było realizowane z myślą o dodatkowych wolumenach generowanych w strumieniu odpadów kaucyjnych, co niestety wyklucza zastosowanie powyżej opisanego modelu –ze względu na graniczną ilość masy wskazaną w decyzjach na zbieranie odpadów. Proces administracyjny uzyskiwania decyzji na zbieranie jest znacznie wydłużony i w zależności od lokalizacji jest niemożliwy do zrealizowania do 2025 r. (uzyskanie decyzji środowiskowych trwa do kilku lat).</p>		
169	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Uwaga ogólna	1. Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży.		Przyjęto do wiadomości.
170	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Uwaga ogólna	2. Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających.		uwaga nieprzyjęta Ze względu na brak propozycji
171	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Uwaga ogólna	3. Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązków rozliczenia.		Uwaga nieprzyjęta. Z uwagi na brak propozycji.

172	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Art. 1 pkt 5	4. Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.		Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszanie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.
173	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Art. 2	5. Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego Ostatni ze wspomnianych wyżej punktów przewija się w uwagach kierowanych do nas przez rozmaite podmioty, od producentów żywności aż po przedstawicieli handlu. Mając na uwadze to, że opakowania po produktach mlecznych są wyłączone z obowiązkowych systemów kaucyjnych także w ramach niedawno przyjętego w UE rozporządzenia opakowaniowego PPWR, postulujemy o wyłączenie ich, a nie tylko przesunięcie terminu, w przypadku naszego kraju.	Wykreślić.	Uwaga uwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.
174	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Art. 1	Po pierwsze, postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Przedstawiciele producentów oraz handlu jednogłośnie twierdzą, że termin 1 stycznia 2025 r. jest już niemożliwy do spełnienia, co – w przypadku utrzymania oporu przed przesunięciem o rok – przełoży się na stworzenie ułomnego systemu kaucyjnego. Jako FPP zawsze podkreślaliśmy, że system kaucyjny musi być powszechny, przyjazny i sprawny. Według wszelkich dostępnych nam informacji żaden z tych trzech celów nie zostanie zrealizowany w przypadku utrzymania terminu 1 stycznia 2025 r. Ryzykujemy utratą zaufania społecznego, które – co słusznie podkreśla Ministerstwo – jest bardzo duże, gdyż aż 90 proc. obywateli chce wprowadzenia systemu kaucyjnego na opakowania po napojach. Musi być to jednak zrobione dobrze i to od		Uwaga nieprzyjęta. Utrzymano dotychczasowe przepisy przewidujące mechanizm obniżonej opłaty produktowej w pierwszym roku obowiązywania systemu, uzupełniony podwyższeniem tej opłaty od 2026 r. dla podmiotów, które nie przystąpią do systemu kaucyjnego.

			pierwszego dnia, a ten cel osiągniemy tylko przesuwając termin o rok – prosimy o uwzględnienie tej propozycji w ramach opiniowanego projektu.		
175	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Uwaga ogólna	<p>Druga z kluczowych kwestii dotyczy VAT od kaucji. Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym).</p>		Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).
176	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Uwaga ogólna	1. wprowadzenie możliwości wnioskowania przez podmiot reprezentujący do recyklera o wydanie dokumentu potwierdzającego recykling;		Uwaga przyjęta. Podmiot reprezentujący będzie funkcjonował w procedurze pozyskiwania DPRów na zasadach analogicznych jak podmioty wskazane w art. 23 ust. 5.

177	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Uwaga ogólna	2. wprowadzenie zapisów umożliwiających wykorzystanie (bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów) logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów na transport, magazynowanie oraz wstępne przygotowanie do dalszego zagospodarowania przez podmiot reprezentujący, opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym;		Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.
178	Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP)	Uwaga ogólna	3. stworzenie organizacji parasolowej zrzeszającej interesariuszy systemu kaucyjnego, w tym przede wszystkim podmioty reprezentujące. Wspomniana organizacja parasolowa działałaby na rzecz: <ul style="list-style-type: none"> • stworzenia platformy dialogu między podmiotami zobowiązanymi do stosowania ustawy kaucyjnej, • ustalenie standardów dla zbiórki automatycznej i manualnej, • ustandaryzowanie certyfikacji procesów i technologii użytych w ramach systemu kaucyjnego, • wprowadzenie jednolitych zasad identyfikacji produktów i stworzenie wspólnego modelu danych opisujących produkt i opakowanie, • stworzenie wspólnej bazy danych podstawowych o produktach objętych systemem kaucyjnym, • ustalenie wspólnych standardów komunikacyjnych pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do stosowania ustawy kaucyjnej, • stworzenie wspólnych elementów umowy operatorskiej, • stworzenie zasad rozliczania kaucji, w ramach centrum rozliczeniowego, • stworzenie forum, w ramach którego wypracowywane byłyby nowe rozwiązania/procedury np. przeciwdziałanie finansowym nadużyciom w systemie kaucyjnym. 		Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
179	GS1 Polska Lista podmiotów w grupie	Uwaga ogólna	proponujemy uzupełnienie projektu o postanowienia regulujące powstanie i działanie organizacji parasolowej dla systemu kaucyjnego. Organizacja parasolowa działałaby na rzecz:		Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

<p>opiniującej:</p> <p>Auchan Polska Sp. z o.o. Chata Polska sp. z o.o. Comp Centrum Innowacji Sp. z o.o. Czysta Polska Recykromaty Sp. Z o.o. Interzero Polska Sp. z o. o. Krajowy System Kaucyjny ZWROTKA S.A. Lewiatan Holding S.A Lidl Polska sp. z o. o. Maas Loop Sp. z o.o MAKRO Cash and Carry Polska S.A. PolKa operator systemu kaucyjnego not for profit S.A Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji POLSKA IZBA HANDLU Qbee Sp. z o.o.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • stworzenia platformy dialogu między podmiotami zobowiązanymi do stosowania ustawy kaucyjnej, • ustalenie standardów dla zbiórek automatycznych i manualnych, • ustandaryzowanie procesów i ustalenie minimalnych kryteriów technologii użytych w ramach systemu kaucyjnego, • wprowadzenie jednolitych zasad identyfikacji produktów i stworzenie wspólnego modelu danych opisujących produkt i opakowanie, • stworzenie wspólnej bazy danych podstawowych o produktach objętych systemem kaucyjnym, • ustalenie wspólnych standardów komunikacyjnych pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do stosowania ustawy kaucyjnej, • stworzenie wspólnych elementów umowy operatorskiej, • stworzenie zasad rozliczania kaucji, w ramach potencjalnego centrum rozliczeniowego, • stworzenie forum, w ramach którego wypracowywane byłyby nowe rozwiązania/procedury np. przeciwdziałanie finansowym nadużyciom w systemie kaucyjnym, 		
--	--	--	--

	R3 Polska Sp. z o.o. REMONDIS Sp. z o.o. TOMRA Systems				
180	WOJEWODA MAZOWIECKI	Art. 1 pkt 4 lit. f	Informacja o realizacji harmonogramu prac powinna zostać przekazana ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz organowi kontrolującemu Organ kontrolny musi wiedzieć, który podmiot i kiedy będzie musiał poddać kontroli, o której mowa w art. 53b	d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz organowi kontrolującemu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”	Uwaga uwzględniona
181	WOJEWODA MAZOWIECKI	Art. 1 pkt 7	Kontrolę powinien przeprowadzać marszałek województwa, a nie wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Ponadto należy określić konkretny zakres kontroli, powiązany ze sprawozdawczością oraz jakie działania należy podjąć w związku z wynikami kontroli Marszałek województwa ma możliwość zweryfikowania systemu faktur łącznie z pobieranymi i zwracanymi kaucjami. WIOŚ nie jest w tym zakresie kompetentny. Podobnie jak przy kontrolach organizacji odzysku opakowań.	art. 53b ust. 1 Marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę podmiotu przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego. ust. 2 Marszałek sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli w poprzednim roku kalendarzowym.	Uwaga nieuwzględniona. Wydawanie decyzji leży w gestii Ministra Klimatu i Środowiska, więc to Inspekcja Ochrony Środowiska, jako jednostka podległa jest właściwa do przeprowadzenia kontroli.
182	WOJEWODA MAZOWIECKI	Art. 3 ust. 3	Podmiot reprezentujący powinien mieć możliwość uzupełnienia braków we wniosku	Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub pomimo wezwania do uzupełnienia braków, nie złoży kompletnego wniosku, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania	Uwaga nieprzyjęta. Możliwość taką gwarantuje już art 65 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

183	WOJEWODA MAZOWIECKI	Art. 1	Sprawozdanie powinno być weryfikowane przez marszałka województwa, nie zaś wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Marszałek województwa jest kompetentny do weryfikacji sprawozdań przedkładanych w BDO, co ułatwi mu kontrolę, o której mowa w proponowanej zmianie art. 53b. Podobnie jak przy sprawozdaniach organizacji odzysku opakowań.	Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podmiot reprezentujący przekazuje marszałkowi województwa w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy	Uwaga nieuwzględniona. Sprawozdanie jest składane do organów gminy w celu umożliwienia uwzględnienia odpadów kaucyjnych w sprawozdaniach składanych następnie przez te podmioty do marszałków.
184	WOJEWODA MAZOWIECKI	Art. 1 pkt 6	<p>We wskazanym art. projektu, należy doprecyzować kwestie odpowiedzialności za zbieranie i transportowanie odpadów opakowaniowych. Odpady opakowaniowe mają być zbierane przez jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz inne punkty zbierające opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, do których w związku z art. 2 ust. 1 ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1658, z późn. zm.) będzie miał zastosowanie art. 45 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) W związku z tym odpady opakowaniowe będą zbierane i przekazywane kolejnym podmiotom poza kontrolą organów ochrony środowiska.</p> <p>Wobec powyższego, należy także doprecyzować zasady ich zbierania, magazynowania i dokumentowania ich przekazania podmiotom uprawnionym do ich dalszego zagospodarowania.</p> <p>Zgodnie z przepisami ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zbieranie i magazynowanie odpadów palnych podlega określonym ograniczeniom z uwagi na konieczność zapewnienia ochrony środowiska. Należy również doprecyzować pojęcie zbierania odpadów opakowaniowych wskazując czy zbieranie dotyczy jedynie odpadów opakowaniowych wytworzonych przez jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz inne punkty zbierające</p>		Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono zmiany w art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W związku z zapewnieniem odpadom opakowaniowym objętym systemem kaucyjnym wartości rynkowej, nakładanie dodatkowych obciążeń ewidencyjnych na prowadzących jednostki handlowe nie wydaje się konieczne. Pojęcie nieprofesjonalnej zbiórki dotyczy zużytych artykułów konsumpcyjnych, także odpadów opakowaniowych niepodlegających systemom kaucyjnym. Nie dotyczy natomiast odpadów opakowaniowych, które nie zostały dostarczone

			opakowania i odpady opakowaniowe, czy również odpadów opakowaniowych wytworzonych przez inne podmioty.		przez konsumentów ale wytworzone w samej jednostce (np. opakowania zbiorcze i transportowe).
185	WOJEWODA MAZOWIECKI	Art. 1 pkt 7	<p>Z treści projektowanego art. 53b ustawy nie wynika zakres kontroli, sposób jej zakończenia oraz działania podejmowane przez organ po jej zakończeniu. Jak wskazano w OSR do ustawy „Prowadzenie kontroli przez Inspekcję przyczyni się do zapewnienia, że systemy zostały przygotowane prawidłowo i funkcjonują zgodnie z udzielonym zezwoleniem. Zakłada się, że WIOŚ będzie przeprowadzał kontrolę podmiotu reprezentującego przed uruchomieniem systemu (czyli przeprowadzana będzie kontrola prowadzenia prac przygotowujących do uruchomienia systemu) i w pierwszym roku po uruchomieniu systemu (czyli będzie badane czy podmiot reprezentujący prowadzi wszystkie działania wskazane w zezwoleniu oraz czy nie ma nieprawidłowości mogących rzutować na właściwe działanie systemu).”</p> <p>A zatem jeżeli ma to być kontrola przeprowadzana na etapie prac przygotowujących do uruchomienia systemu należy doprecyzować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres kontroli; 2) wskazać działania podejmowane przez WIOŚ w przypadku braku stwierdzonych nieprawidłowości a także działania podejmowane w przypadku ich stwierdzenia. <p>Przykładowo czy ma to być protokół ad acta do wykorzystania w zbiorczej informacji, czy postanowienie opiniujące</p> <p>Druga kontrola ma być przeprowadzana w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.</p> <p>Również w tym przypadku nie wskazano zakresu kontroli. Projektodawca wskazuje, że jedyną konsekwencją kontroli jest obowiązek sporządzenia i przekazania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przez WIOŚ zbiorczej</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta. Przyjęte rozwiązanie ma na celu zapewnienie Ministrowi informacji o stanie przygotowań i gotowości systemu kaucyjnego i umożliwienie podjęcia działań nadzorczych. Nie wprowadzono bezpośredniego powiązania z postępowaniem administracyjnym w celu uniknięcia potencjalnych opóźnień.</p>

			<p>informacji o wynikach kontroli w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok.</p> <p>Należy przy tym mieć na uwadze, że jednym z obowiązków podmiotu reprezentującego jest zapewnienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów; 2) odbieranie odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym; 3) transportu odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów (art. 40i ust.1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658, z późn. zm). 		
186	WOJEWODA MAZOWIECKI	Uwaga ogólna	<p>Ponadto proponuję rozważyć:</p> <p>„Z projektu zmian ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wynika, że wraz z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2025 r. systemu kaucyjnego, podmiotem odpowiedzialnym za kontrolę jednostek handlu detalicznego i hurtowego, jak również podmiotu reprezentującego będą właściwi inspektorzy ochrony środowiska.</p> <p>Dodatkowo na WIOŚ nałożono obowiązek przygotowywania sprawozdań oraz raportów jednostkowych i rocznych. Analizowany projekt ustawy nie przewiduje środków ani dodatkowych etatów do prowadzenia kontroli i innych działań ze wskazanego zakresu.</p> <p>W ocenie skutków regulacji do zmiany ustawy wprowadzonej ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1852), poprzedzającej obecnie analizowany projekt ustawy, wskazano, że ustawa oddziałuje na 25 000 podmiotów gospodarczych, 256 400 jednostek handlowych w tym 151 020 jednostek do 100 m2. Dodatkowo analizowany projekt przewiduje, że podmiotów reprezentujących w skali kraju,</p>	<p>Dlatego podczas analizy ocenianego projektu zmiany ustawy, który doprecyzowuje, przepisy już wprowadzone, a który nie przewiduje zwiększenia zatrudnienia ze względu na przewidzianą potrzebę prowadzenia nadzoru nad wdrażaniem systemu kaucyjnego, a tym samym wzrostu wydatków budżetu Państwa, należy zwrócić uwagę, że nowe zadania znacznie wpłyną na dodatkowe obciążenie WIOŚ. Dlatego należy przewidzieć nowe etaty do jednostek WIOŚ, celem umożliwienia sprawnej realizacji bieżących zadań, do których zostaną włączone nowe zadania wynikające z ww. aktów prawnych.”.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przewidziano wyłącznie dwie obowiązkowe kontrole (jedna przed uruchomieniem systemu a kolejną w trakcie pierwszego roku działalności) przeprowadzane przez WIOŚ u każdego z operatorów.</p>

			które będą kontrolowane przez IOŚ, będzie przynajmniej kilka.		
187	Rodzice dla klimatu	Uwaga ogólna	wyrazami poparcia tego projektu i wnioskujemy o wdrożenie go bez żadnych opóźnień, czyli od dnia 1 stycznia 2025 roku Projekt cieszy się bardzo dużym poparciem społecznym, prawie 90%-owym, dlatego przeciąganie przez kolejne lata planów wdrożeniowych jest bardzo dużym marnowaniem społecznego potencjału. Pomoże on w zmianie niekorzystnych nawyków konsumpcyjnych oraz w kształtowaniu postaw i edukacji społeczeństwa na temat gospodarowania odpadami. Rodzice dla klimatu postulują wdrożenie w życie projektu ustawy jak najszybciej, w kształcie, jaki obecnie Ministerstwo Klimatu i Środowiska opracowało.		Przyjęto do wiadomości.
188	Rodzice dla klimatu	-	Rodzice dla klimatu wnioskują także, aby proces wdrażania w życie „ustawy kaucyjnej” był wsparty przez kampanie społeczne i informacyjne, aby Polaków przygotować do nadchodzących zmian. Ten projekt zwróci się społeczeństwu bardzo szybko poprzez zmniejszenie kosztów środowiskowych i zdrowotnych.		Przyjęto do wiadomości. Planowana jest kampania informacyjna dot. systemu kaucyjnego. Ze względu na zidentyfikowanie wielu różnorodnych grup odbiorców, do których takie kampanie powinny być kierowane, wskazane jest prowadzenie własnych kampanii również przez inne podmioty. Różnorodność formy przekazu pozwoli dotrzeć do szerszego grona odbiorców.
189	TOMRA	Uwaga ogólna	proponujemy uzupełnienie projektu o postanowienia regulujące powstanie i działanie organizacji parasolowej dla systemu kaucyjnego.		Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza

			<p>Organizacja parasolowa działałaby na rzecz:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stworzenia platformy dialogu między podmiotami zobowiązanymi do stosowania ustawy kaucyjnej, • ustalenie standardów dla zbiorów automatycznych i manualnych, • ustandaryzowanie procesów i ustalenie minimalnych kryteriów technologii użytych w ramach systemu kaucyjnego, • wprowadzenie jednolitych zasad identyfikacji produktów i stworzenie wspólnego modelu danych opisujących produkt i opakowanie, • stworzenie wspólnej bazy danych podstawowych o produktach objętych systemem kaucyjnym, • ustalenie wspólnych standardów komunikacyjnych pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do stosowania ustawy kaucyjnej, • stworzenie wspólnych elementów umowy operatorskiej, • stworzenie zasad rozliczania kaucji, w ramach potencjalnego centrum rozliczeniowego, • stworzenie forum, w ramach którego wypracowywane byłyby nowe rozwiązania/procedury np. przeciwdziałanie finansowym nadużyciom w systemie kaucyjnym, <p>Organizacja ta będzie również koordynować i wspierać przyszły rozwój i optymalizację systemu kaucyjnego. Ten system podlega zmianom i ulepszeniom, które są związane ze zmianami na rynku. Jako przykład możemy wskazać wysokość kwoty kaucji, która może zostać dostosowana (zwiększona) w przyszłości, aby zapewnić osiągnięcie lub utrzymanie wysokich poziomów zbiórki. Innym przykładem może być ustalenie i aktualizacja standardów systemu, aby był on bezpieczny i adekwatny do przyszłych do przyszłych standardów rynkowych w zakresie cyberbezpieczeństwa lub ochrony danych.</p>		zakres projektowanych zmian.
190	Związek Pracodawców Przemysłu	Art. 1 pkt 1	Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych	W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na	Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w

	Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK		<p>w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji.</p> <p>Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisów w celu uniknięcia wątpliwości, że obowiązek pobrania kaucji dotyczy każdego rodzaju nabycia produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie tylko sprzedaży, ale również wszystkich innych przypadków odpłatnego lub nieodpłatnego udostępnienia tych produktów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów uwzględni również doprecyzowanie mające na celu wyłączenie obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etapie dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy.”.</p>	projekcie nowelizowanej ustawy. W przypadku eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy nie następuje wprowadzenie do obrotu.
191	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści: 17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu: 17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu</p>	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.

podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.

Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. Proponowany zapis dotyczący szklanych opakowań wielokrotnego użytku powoduje, że u wprowadzającego pozostają środki, za które może nabyć nowe butelki w miejsce utraconych w rynku. W przeciwnym wypadku takie utracone butelki musiałby za niego kupować podmiot reprezentujący, co znacząco komplikuje rozliczenia i może powodować dodatkowe, zbędne z punktu widzenia działania systemu, obciążenia podatkowe.

prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca.

Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.

18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji. ”

192	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	Art. 1 pkt 3	<p>Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia. Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p> <p>Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiórki, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi. Dodatkowo dla poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy w przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>Proponujemy zmianę przepisu na:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.</p>
193	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.</p>

czasie.

Nieprecyzyjne zapisy ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecny zapisy ustawy stwarzają pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm

narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w

wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.

szczegółności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.

2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,

2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach

				<p>prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie: „d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu: „da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;</p> <p>- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;</p>	
194	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	Uwaga ogólna	<p>Postulujemy wprowadzenie zmian do ustaw o podatkach dochodowych w zakresie doprecyzowania przepisów poprzez jednoznaczne wskazanie, że kaucja pobierana/przekazywana i zwracana/odbierana nie będzie odpowiednio przychodem i kosztem jego uzyskania dla uczestników systemu kaucyjnego. Biorąc pod uwagę, że do przychodów podatkowych można zaliczyć jedynie przychody, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do ich otrzymania i które stanowią jego trwałe przysporzenie majątkowe, kaucja o charakterze zwrotnym będzie zawsze miała charakter neutralny podatkowo w momencie jej otrzymania.</p> <p>Dla zachowania spójności, kaucja nie powinna również stanowić kosztu uzyskania przychodu.</p>	<p>1.W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wprowadza się następujące zmiany: 1) W art. 12 ust. 4 po pkt 30) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31) w brzmieniu: “31) środków otrzymanych z tytułu pobrania lub odbioru kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”; 2) W art. 16 ust. 1 po pkt 76) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 77) w brzmieniu: “77) kwot z tytułu przekazania lub zwrotu kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.</p> <p>2.W ustawie z dnia o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadza się następujące zmiany: 1) W art. 14 ust. 3 po pkt 15) kropkę</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>

				<p>zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16) w brzmieniu: “16) środków otrzymanych z tytułu pobrania lub odbioru kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”; 1)W art. 23 ust. 1 po pkt 66) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 67) w brzmieniu: “67) kwot z tytułu przekazania lub zwrotu kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.</p>	
195	Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska	Art. 1 pkt 7	<p>projektowana zmiana może znacząco wpłynąć na obciążenie Inspekcji Ochrony Środowiska dodatkowymi zadaniami. Zgodnie z projektowanym art. 53b ust. 1 ustawy na Organy Inspekcji miałyby zostać nałożone obowiązki w zakresie przeprowadzania kontroli podmiotu reprezentującego zarówno przed jak i po uruchomieniu systemu kaucyjnego. Wiąże się to również z określonym obowiązkiem sprawozdawczym. W ocenie tut. Organu zmiany legislacyjne powinny uwzględniać zarówno możliwości kadrowe jak i finansowe Organów państwa, na które mają zostać nałożone dodatkowe zadania</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta. Przewidziano wyłącznie dwie obowiązkowe kontrole (jedna przed uruchomieniem systemu a kolejną w trakcie pierwszego roku działalności) przeprowadzane przez WIOŚ u każdego z operatorów.</p>
196	Fundacja ProKarton	Art. 1	<p>Należy pozytywnie odnieść się do wszelkich zmian mających na celu usprawnienie systemu kaucyjnego i umożliwienie jego bezproblemowego funkcjonowania. Należy jednak pamiętać, aby system kaucyjny w Polsce pozostał regulacyjnie o organizacyjnie otwarty na inne rodzaj opakowań. Branża producentów kartonów do płynnej żywności – podczas prac nad systemem – prezentowała stanowisko, że kartony powinny być włączone</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

			<p>do zakresu kaucji. Powyższy postulat nie został pozytywnie rozpatrzony, co stawia kartony w gorszej pozycji jeżeli chodzi o szanse osiągnięcia wysokich poziomów zbiórki, niż inne opakowania na napoje.</p> <p>Wymagania dla opakowań w rozporządzeniu PPWR, jak i krajowe cele recyklingu są na tyle ambitne, że w przyszłości zaistnieje konieczność powrotu do dyskusji o zakresie opakowań w systemie kaucyjnym. Branża kartonów do płynnej żywności jest gotowa na tę dyskusję.</p> <p>Nie można jednak zapominać o podstawowych przepisach regulujących gospodarkę odpadami opakowaniowymi, jakim jest Rozszerzona odpowiedzialność producenta. Stoimy na stanowisku, iż prace legislacyjne nad ROP powinny jak najszybciej zostać wznowione, aby wprowadzić w Polsce wydajne i sprawiedliwe narzędzia dot. finansowania zbiórki i zagospodarowania opakowań, w tym kartonów do płynnej żywności.</p> <p>Potrzebujemy w Polsce nowych uregulowań w zakresie ROP, które stworzą ramy systemowe, jak i rozwiążą problemy konkretnych rodzajów opakowań. Podniesienie poziomów zbiórki, sortowania i recyklingu kartonów do płynnej żywności powinno być w ramach zmian w ROP priorytetem, mając na uwadze pominięcie tych opakowań w zakresie systemu kaucyjnego.</p>		
197	Fundacja ProKarton	Art. 2	<p>Z ostrożnością należy podchodzić do wszelkich zmian w zakresie wyłączenia niektórych rodzajów butelek na napoje z systemu kaucyjnego.</p> <p>Wymagania SUP nie różnicują napojów, jeżeli chodzi o osiągnięcie 90% poziomu zbiórki butelek z tworzywa sztucznego w 2029 r. i 30% recyklatu w 2030 r.</p> <p>Ewentualne wyłączenie butelek na niektóre napoje może ostatecznie prowadzić do utrudnień w osiągnięciu poziomów dla całości wolumenu butelek z tworzywa sztucznego na napoje w Polsce.</p>	ostrożnie	<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

198	grupa DANONE	Art. 1	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla konsumentów systemu zaledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych, technicznych jak i barier prawnych skutkujących nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemu kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczącej ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>
-----	--------------	--------	---	--

konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone.

Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych – chociażby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.

W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.

Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.

199	grupa DANONE	Art. 1	<p>Wprowadzenie do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zmiany polegającej na wprowadzeniu artykułu zmieniającego brzmienia art. 8b ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. 2013, poz. 888), która skutkować będzie wyłączeniem opakowań po produktach mleczarskich z definicji opakowań po napojach.</p> <p>Uzasadnienie: Płynne produkty mleczne nie są napojami, gdyż nie służą gaszeniu pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością, zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Ministerstwo Klimatu i Środowiska, dokonując transpozycji dyrektywy i wprowadzając w 2023 przepisy o systemie kaucyjnym, w sposób nieuzasadniony, do napojów zaliczyło mleko i produkty mleczne. Zaś dyrektywa SUP, jako przyjęta przez resort podstawa stworzenia w Polsce systemu kaucyjnego, powstała, by przeciwdziałać zanieczyszczeniu środowiska opakowaniami – szczególnie plaż. W dyrektywie nie ma odniesienia do konieczności zbiórki butelek po mleku i produktach mlecznych. Opakowania te z sukcesem zbierane są w ramach zbiórki pojemnikowej i nie zanieczyszczają środowiska w przeciwieństwie do opakowań po wodzie czy napojach gazowanych, które często znajdowane są na plażach, w lasach czy na łąkach. Dlatego też włączenie opakowań po mleku i produktach mlecznych należy traktować, jako efekt nadinterpretacji dyrektywy unijnej, będącej podstawą wprowadzenia w Polsce systemu kaucyjnego na opakowania napojowe. Tylko 2 na 16 systemów kaucyjnych, działających w Europie prowadzi zbiórkę opakowań po mleku i produktach mlecznych – zbiórkę tej grupy opakowań w Niemczech rozpoczęto po 20 latach działania systemu, stąd nie może to być punkt odniesienia</p>	<p>Art. 8b. otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.);</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>
-----	--------------	--------	---	---	---

dla powstającego w Polsce systemu.

Warto zauważyć, że Parlament Europejski zatwierdził niedawno projekt rozporządzenia w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (tzw. rozporządzenie PPWR). Przyjęty dokument nie przewiduje obowiązku objęcia butelek po mleku i produktach mlecznych systemem kaucyjnym. Unijni decydenci, motywują decyzję w tym zakresie względami higienicznymi – tj. ryzykiem mikrobiologicznym, wynikającym z procesów rozkładu resztek po produktach mlecznych, jakie będą przebiegać w opakowaniach zwracanych przez konsumentów do placówek handlowych. Będzie to powodować nie tylko dyskomfort zapachowy, ale może również stanowić realne zagrożenie dla klientów i pracowników placówek obsługujących system.

Do tego dochodzą istotne kwestie higieniczne, na które uwagę zwraca wiele podmiotów, w tym organizacje mleczarskie, handlowe i konsumenckie. Butelki po mleku czy produktach mlecznych zawierają resztki żywnościowe, a procesy ich rozkładu to źródło poważnych ryzyk sanitarno-epidemiologicznych zarówno dla konsumentów na etapie zbiórki w gospodarstwach domowych, jak i dla pracowników sklepów, w których będą znajdować się punkty odbioru opakowań objętych systemem kaucyjnym. Problem dotyczy zarówno zbiórki ręcznej, jak i zbiórki maszynowej. Ponadto, pojawią się koszty częstszego mycia/serwisowania wymienionych maszyn. Dlatego wdrożenie ww. opakowań do systemu kaucyjnego oznaczałoby zatem konieczność podjęcia nieproporcjonalnie wysokich inwestycji finansowych.

Fundamentalnie ważny jest również negatywny wpływ obecności opakowań po mleku i produktach mlecznych na

środowisko, co wynika z nieuchronnego zanieczyszczenia resztkami mleka i jego przetworów, innych typów opakowań zbieranych w ramach systemu (np. opakowań PET po wodzie). Prowadzi to do nieproporcjonalnie dużego zużycia wody, środków myjących i energii w celu uzyskania takiej jakości recyklatu, również dla tej sprzed zanieczyszczenia. Ma to ogromne znaczenie dla możliwości przetworzenia surowca i jego ponownego wykorzystania.

Zwracamy również uwagę, że zaliczenie mleka i produktów mlecznych w butelkach do napojów i objęcie ich systemem kaucyjnym wprowadzi niepotrzebne obciążenia finansowe dla producentów i przetwórców mleka. Budowa i funkcjonowanie systemu kaucyjnego to olbrzymi wysiłek organizacyjny i finansowy, w którym partycypować mieliby producenci produktów mlecznych w butelkach. Rzecz jasna będzie to miało wpływ na koszty funkcjonowania całej branży – co albo jeszcze bardziej obniży opłacalność produkcji mleka w gospodarstwach rolnych, albo przełoży się na wzrost cen produktów gotowych – tym samym uderzając w konsumentów – zwłaszcza tych gorzej sytuowanych, co przy już relatywnie niskim poziomie spożycia mleka i jego przetworów w Polsce nie jest zjawiskiem pożądanym zarówno w kontekście ekonomicznym, jak i zdrowotnym.

W naszej opinii, żadna z dostępnych opcji tj. wymóg zwrotu czystych opakowań przez konsumentów, separacja strumieni opakowań (odrębne urządzenia dla opakowań po produktach mlecznych) lub też dezynfekcja opakowań na miejscu (np. wewnątrz automatu gromadzącego opakowania) nie sprawdzi się z powodów praktycznych lub ekonomicznych i niezależnie od zastosowanego wariantu, branża mleczarska będzie

			ponosić koszty uczestnictwa w systemie, nie uzyskując z tego żadnych korzyści.		
200	grupa DANONE	Art. 2	Wykreślić. Uzasadnienie: Uwagę należy rozpatrywać łącznie z uwagą nr 2. Zmiana definicji napoju, poprzez wykreślenie z niej opakowań po produktach mlecznych, pozwoli trwale usunąć tę grupę produktów z systemu kaucyjnego.		Uwaga uwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.
201	grupa DANONE	-	Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym. Wnioskujemy o wprowadzenie okresu przejściowego na wyprzedaż przez wprowadzających zapasów opakowań oraz produktów w opakowaniach nieobjętych nowym systemem kaucyjnym – tj. takich, na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego (butelki plastikowe, puszki metalowe) oraz zapasów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku (szklane butelki) na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego. Okres powinien umożliwić wyprzedaż, ale jednak być stosunkowo krótki, stąd postulujemy okres 6 miesięczny od momentu uruchomienia nowego systemu kaucyjnego. W tym okresie wprowadzający mogliby wprowadzać jeszcze na rynek produkty w opakowaniach bez oznaczeń nowego systemu. Takie rozwiązanie: <ul style="list-style-type: none"> • pozwoli na uniknięcie zniszczenia istotnych ilości pełnowartościowych napojów – będzie przeciwdziałać marnowaniu żywności; • pozwoli wprowadzającym, którzy będą już ponosić koszty zbudowania i wdrożenia systemu kaucyjnego, na uniknięcie dodatkowych całkowicie zbędnych kosztów; • zmniejszy ślad węglowy związany z wprowadzaniem 	W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”	Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia,

			<p>produktów w opakowaniach bo, w przypadku konieczności zniszczenia produktów, wprowadzający wprowadziliby do obrotu takie same ilości produktów w nowych opakowaniach; zmniejszy masę odpadów opakowaniowych, jakie należy poddać recyklingowi.</p>		<p>zwrotu lub wyczerpania zapasów". Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.</p>
202	grupa DANONE	-	<p>Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu 3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).</p> <p>Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww.</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza się następującą zmianę: - po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu: „Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Do masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie: 1) samodzielnie przez wprowadzającego, 2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych, 3) w ramach systemu kaucyjnego.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.</p>

			<p>zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątane przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątane przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.</p>		
203	grupa DANONE	Art. 1 pkt 1	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji.</p> <p>Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisów w celu uniknięcia wątpliwości, że obowiązek pobrania kaucji dotyczy każdego rodzaju nabycia produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie tylko sprzedaży, ale również wszystkich innych przypadków odpłatnego lub nieodpłatnego udostępnienia tych produktów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów uwzględnia również doprecyzowanie mające na celu wyłączenie obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etapie dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy</p>

				„16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy.”.	
204	grupa DANONE	Uwaga ogólna	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym).</p> <p>Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu:</p> <p>„49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).</p> <p>50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;</p> <p>51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;”.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>

				2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku.””.	
205	grupa DANONE	Art. 1	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania legislacyjnego dotyczącego obligatoryjnego samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących. Dla poprawności działania systemu z udziałem wielu podmiotów reprezentujących, skutecznego monitorowania i zarządzania rozliczeniami opakowań oraz kaucji, kluczowe jest utworzenie samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego.</p> <p>Polska Izba Systemu Kaucyjnego jako organizacja samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego odpowiadałaby m.in. za wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Polsce, stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym. Izba stworzyłaby i prowadziła informatyczne bazy dane w zakresie statystyki systemu kaucyjnego, a także współpracowałaby w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego. Prowadziłaby także działania edukacyjne na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego oraz umożliwiałaby polubowne i pojednawcze rozstrzygnięcie sporów między członkami Izby.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): Po art. 40q dodaje się art. 40r w brzmieniu:</p> <p>„Art. 40r. 1. Podmioty reprezentujące tworzą samorząd gospodarczy systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Organizacją samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego jest Polska Izba Systemu Kaucyjnego, zwana dalej „Izbą”.</p> <p>3. Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe i powstaje z dniem uzyskania przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>4. Członkostwo w Izbie ustaje z dniem zakończenia przez podmiot reprezentujący działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>5. Izba działa na rzecz harmonizacji i rozwoju systemu kaucyjnego działającego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>6. Izba posiada osobowość prawną.</p> <p>7. Organami Izby są:</p> <p>1) Walne Zgromadzenie Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, zwane dalej "Walnym Zgromadzeniem Izby";</p> <p>2) Zarząd Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego,</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

				<p>składający się z Prezesa Zarządu, który jest Prezesem Izby, i z pozostałych członków Zarządu, w tym Wiceprezesów, których liczbę określa statut Izby;</p> <p>3) Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego.</p> <p>8. Statut Izby oraz jego zmiany są uchwalane przez Walne Zgromadzenie Izby 3/4 głosów, w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.</p> <p>9. Statut Izby określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę Izby i jej siedzibę; 2) zadania Izby i formy ich realizacji; 3) zakres uprawnień organów Izby, kadencję organów Izby oraz tryb ich wyboru; 4) prawa i obowiązki członków Izby; 5) zasady gospodarki finansowej Izby oraz zasady wykonywania działalności gospodarczej; 6) strukturę organizacyjną Izby. <p>10. Podstawowymi zadaniami Izby są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w zakresie:<ol style="list-style-type: none"> a) warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji; b) rozliczania i wymiany opakowań oraz odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez członków Izby systemów kaucyjnych; c) współpracy i rozliczeń pomiędzy członkami Izby a jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;	
--	--	--	--	--	--

				<p>2) stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym;</p> <p>3) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego;</p> <p>4) współpraca w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) edukacja na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz poprawy jakości oraz ilości opakowań oraz odpadów opakowaniowych zbieranych w tym systemie;</p> <p>6) reprezentowanie członków Izby oraz interesów członków Izby wobec organów władzy publicznej;</p> <p>7) wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące działalności powiązanej z systemem kaucyjnym;</p> <p>8) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między członkami Izby.</p> <p>11. Majątek Izby powstaje ze składek członkowskich, dotacji, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku Izby oraz dochodów z działalności gospodarczej.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki członkowskiej płaconej przez</p>	
--	--	--	--	---	--

				podmioty reprezentujące na rzecz Izby w oparciu o procentowy udział opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, do zbierania których zobowiązany jest dany podmiot reprezentujący, do całkowitej ilości opakowań, o których mowa w załączniku 1a do ustawy, wprowadzonych do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym oraz uwzględniając zadania Izby określone w ustawie.”	
206	grupa DANONE	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych. System kaucyjny w Polsce powinien być zgodny z dyrektywą PE i Rady (UE) 2019/904, która ma na celu zmniejszenie wpływu produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Precyzowanie praw własności jest zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczowym elementem tej dyrektywy.</p> <p>Precyzyjne określenie praw własności odpadów opakowaniowych może zwiększyć efektywność systemu kaucyjnego poprzez wyeliminowanie niejasności i potencjalnych konfliktów między różnymi podmiotami uczestniczącymi w systemie. Pozostawienie jedynie aktualnego zapisu ustawy w Art. 40g. ust. 9 „Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego” powoduje ryzyko, że przepis ten będzie błędnie interpretowany, iż podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego niezależnie od tego, czy opakowania te są po napojach wprowadzającego będącego klientem danego podmiotu reprezentującego. Wyraźne zasady dotyczące własności odpadów opakowaniowych umożliwiają monitorowanie i kontrolę przepływu odpadów, co jest kluczowe dla utrzymania</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”</p> <p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie</p>	Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.

			<p>przejrzystości systemu, w tym jego finansowania, a także dla wykazania wprowadzającym realizacji obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym.</p> <p>Niezależnie od rozstrzygnięcia kwestii własności odpadów opakowaniowych, w celu uniknięcia sporów pomiędzy podmiotami reprezentującymi, konieczne jest również precyzyjne określenie w art. 21a ust. 3 i 4 ustawy, że poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest określony na podstawie masy lub zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p>	<p>zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p> <p>4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”</p>	
207	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 1	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji.</p> <p>Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisów w celu uniknięcia wątpliwości, że obowiązek pobrania kaucji dotyczy każdego rodzaju nabycia produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie tylko sprzedaży, ale również wszystkich innych przypadków odpłatnego lub nieodpłatnego udostępnienia tych produktów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów uwzględni również</p>	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania jednorazowego użytku objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etapie dystrybucji w związku z dostawą produktów</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy</p>

			<p>doprecyzowanie mające na celu wyłączenie obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania jednorazowego użytku objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy.”.</p>	
208	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.</p> <p>Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. Proponowany</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca.</p> <p>Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>

			<p>zapis dotyczący szklanych opakowań wielokrotnego użytku powoduje, że u wprowadzającego pozostają środki, za które może nabyć nowe butelki w miejsce utraconych w rynku. W przeciwnym wypadku takie utracone butelki musiałby za niego kupować podmiot reprezentujący, co znacząco komplikuje rozliczenia i może powodować dodatkowe, zbędne z punktu widzenia działania systemu, obciążenia podatkowe.</p>	<p>wysokość przekazanej kaucji. 18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.”</p>	
209	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 3	<p>Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia. Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	<p>Proponujemy zmianę przepisu na: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.</p>

			<p>Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiórki, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi. Dodatkowo dla poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy w przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>		
210	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p> <p>Nieprecyzyjne zapisy ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.</p>

		<p>handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecny zapisy ustawy stwarzają pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.</p>	<p>niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.</p> <p>2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.</p>
--	--	--	---

				<p>2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.</p> <p>3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.</p> <p>4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:</p> <p>1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,</p> <p>2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku</p>
--	--	--	--	--

				<p>nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie: „d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu: „da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;</p> <p>- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;</p>	
--	--	--	--	---	--

211	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 2	<p>Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego. Objęcie opakowań po jogurtach pitnych i po innych pitnych produktach mlecznych wymaganiami systemu kaucyjnego było inicjatywą poprzedniej polskiej administracji rządowej, w naszej opinii utrudniającą pracę handlu i podmiotów reprezentujących. Płynne produkty mleczarskie nie są napojami, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Wyżej wymienione produkty zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań po takich produktach. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że obowiązkowo wdrażane w UE systemy kaucyjne nie obejmą opakowań po mleku i produktach mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów opakowaniowych do systemu kaucyjnego w Polsce.</p>	<p>Wykreślenie art. 2. projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym.</p> <p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>
-----	---	--------	---	---	---

				2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.)”.	
212	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla konsumentów systemu zaledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych, technicznych jak i barier prawnych skutkujących nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemu kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczącej ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe wlicza się do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.</p> <p>W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania,</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>

systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone.

Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych – chociażby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.

W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.

Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również

o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.

			ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.		
213	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym. Wnioskujemy o wprowadzenie okresu przejściowego na wyprzedaż przez wprowadzających zapasów opakowań oraz produktów w opakowaniach nieobjętych nowym systemem kaucyjnym – tj. takich, na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego (butelki plastikowe, puszki metalowe) oraz zapasów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku (szklane butelki) na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego. Okres powinien umożliwić wyprzedaż, ale jednak być stosunkowo krótki, stąd postulujemy okres 6 miesięczny od momentu uruchomienia nowego systemu kaucyjnego. W tym okresie wprowadzający mogliby wprowadzać jeszcze na rynek produkty w opakowaniach bez oznaczeń nowego systemu. Takie rozwiązanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozwoli na uniknięcie zniszczenia istotnych ilości pełnowartościowych napojów – będzie przeciwdziałać marnowaniu żywności; • pozwoli wprowadzającym, którzy będą już ponosić koszty zbudowania i wdrożenia systemu kaucyjnego, na uniknięcie dodatkowych całkowicie zbędnych kosztów; • zmniejszy ślad węglowy związany z wprowadzaniem produktów w opakowaniach bo, w przypadku konieczności zniszczenia produktów, wprowadzający wprowadziliby do obrotu takie same ilości produktów w nowych opakowaniach; • zmniejszy masę odpadów opakowaniowych, jakie należy poddać recyklingowi. 	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów". Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.</p>

214	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych. System kaucyjny w Polsce powinien być zgodny z dyrektywą PE i Rady (UE) 2019/904, która ma na celu zmniejszenie wpływu produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Precyzowanie praw własności jest zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczowym elementem tej dyrektywy.</p> <p>Precyzyjne określenie praw własności odpadów opakowaniowych może zwiększyć efektywność systemu kaucyjnego poprzez wyeliminowanie niejasności i potencjalnych konfliktów między różnymi podmiotami uczestniczącymi w systemie. Pozostawienie jedynie aktualnego zapisu ustawy w Art. 40g. ust. 9 „Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego” powoduje ryzyko, że przepis ten będzie błędnie interpretowany, iż podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego niezależnie od tego, czy opakowania te są po napojach wprowadzającego będącego klientem danego podmiotu reprezentującego. Wyraźne zasady dotyczące własności odpadów opakowaniowych umożliwiają monitorowanie i kontrolę przepływu odpadów, co jest kluczowe dla utrzymania przejrzystości systemu, w tym jego finansowania, a także dla wykazania wprowadzającym realizacji obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym.</p> <p>Niezależnie od rozstrzygnięcia kwestii własności odpadów opakowaniowych, w celu uniknięcia sporów pomiędzy podmiotami reprezentującymi, konieczne jest również precyzyjne określenie w art. 21a ust. 3 i 4 ustawy, że poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest określony na podstawie</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”</p> <p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p> <p>4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.</p>
-----	---	--------------	---	---	---

			<p>masy lub zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p>	<p>selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”</p>	
215	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania legislacyjnego dotyczącego obligatoryjnego samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących. Dla poprawności działania systemu z udziałem wielu podmiotów reprezentujących, skutecznego monitorowania i zarządzania rozliczeniami opakowań oraz kaucji, kluczowe jest utworzenie samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego.</p> <p>Polska Izba Systemu Kaucyjnego jako organizacja samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego odpowiadałaby m.in. za wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Polsce, stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym. Izba stworzyłaby i prowadziła informatyczne bazy dane w zakresie statystyki systemu kaucyjnego, a także współpracowałaby w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego. Prowadziłaby także działania edukacyjne na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego oraz umożliwiałaby polubowne i pojednawcze rozstrzygnięcie sporów między członkami Izby.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): Po art. 40q dodaje się art. 40r w brzmieniu:</p> <p>„Art. 40r. 1. Podmioty reprezentujące tworzą samorząd gospodarczy systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Organizacją samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego jest Polska Izba Systemu Kaucyjnego, zwana dalej „Izbą”. 3. Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe i powstaje z dniem uzyskania przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 4. Członkostwo w Izbie ustaje z dniem zakończenia przez podmiot reprezentujący działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5. Izba działa na rzecz harmonizacji i rozwoju systemu kaucyjnego działającego w Rzeczypospolitej Polskiej. 6. Izba posiada osobowość prawną. 7. Organami Izby są: 1) Walne Zgromadzenie Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, zwane dalej "Walnym</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

				<p>Zgromadzeniem Izby";</p> <p>2) Zarząd Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, składający się z Prezesa Zarządu, który jest Prezesem Izby, i z pozostałych członków Zarządu, w tym Wiceprezesów, których liczbę określa statut Izby;</p> <p>3) Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego.</p> <p>8. Statut Izby oraz jego zmiany są uchwalane przez Walne Zgromadzenie Izby 3/4 głosów, w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.</p> <p>9. Statut Izby określa w szczególności:</p> <p>1) nazwę Izby i jej siedzibę;</p> <p>2) zadania Izby i formy ich realizacji;</p> <p>3) zakres uprawnień organów Izby, kadencję organów Izby oraz tryb ich wyboru;</p> <p>4) prawa i obowiązki członków Izby;</p> <p>5) zasady gospodarki finansowej Izby oraz zasady wykonywania działalności gospodarczej;</p> <p>6) strukturę organizacyjną Izby.</p> <p>10. Podstawowymi zadaniami Izby są:</p> <p>1) wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w zakresie:</p> <p>a) warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji;</p> <p>b) rozliczania i wymiany opakowań oraz odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez członków Izby systemów kaucyjnych;</p> <p>c) współpracy i rozliczeń pomiędzy członkami Izby a jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających</p>	
--	--	--	--	---	--

opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;

2) stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym;

3) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego;

4) współpraca w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej;

5) edukacja na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz poprawy jakości oraz ilości opakowań oraz odpadów opakowaniowych zbieranych w tym systemie;

6) reprezentowanie członków Izby oraz interesów członków Izby wobec organów władzy publicznej;

7) wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące działalności powiązanej z systemem kaucyjnym;

8) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między członkami Izby.

11. Majątek Izby powstaje ze składek członkowskich, dotacji, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku Izby oraz dochodów z działalności gospodarczej.

12. Minister właściwy do spraw klimatu

				określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki członkowskiej płaconej przez podmioty reprezentujące na rzecz Izby w oparciu o procentowy udział opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, do zbierania których zobowiązany jest dany podmiot reprezentujący, do całkowitej ilości opakowań, o których mowa w załączniku 1a do ustawy, wprowadzonych do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym oraz uwzględniając zadania Izby określone w ustawie.”	
216	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kaucyjne prowadzi do konieczności działania poprzez nowy podmiot reprezentujący, co doprowadzi do zerwania obecnie funkcjonujących systemów. Obecnie działają już w Polsce skuteczne systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku prowadzone przez producentów wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku. W tych systemach obrót opakowaniami odbywa się w najbardziej efektywny środowiskowo i finansowo model, w którym puste opakowania są odbierane z placówek handlu detalicznego przy dostarczaniu napełnionych opakowań. Takie rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych związanej z wykorzystywaniem opakowań do napojów. Ze względu na skalę działania podmiotów reprezentujących oraz ilości butelek wielokrotnego użytku (około 700 mln szklanych butelek wielokrotnego użytku do piwa) integralną częścią tych systemów są dystrybutorzy hurtowi. Za ich pośrednictwem opakowania krążą w rynku możliwie najkrótszą drogą pomiędzy wprowadzającymi a handlem detalicznym. Także za ich pośrednictwem zawierane są stosowne umowy	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 8: a) pkt 21a otrzymuje brzmienie: „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośrednio polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje; b) pkt 21b otrzymuje brzmienie: „21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w	Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego oraz wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.

			<p>dotyczące sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz odbioru pustych opakowań. Tego rodzaju rozwiązania mają już długą praktykę, w ramach której został zoptymalizowany wpływ środowiskowy opakowań wielokrotnego użytku oraz zmaksymalizowane korzyści handlu detalicznego ze sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku. Przy projektowaniu przepisów wprowadzających takie same zasady działania dla opakowań jednorazowych oraz wielokrotnego użytku nie wzięto pod uwagę zasadniczej różnicy w cyklu życia tych opakowań. Opakowania jednorazowe są zbierane w ramach systemu z przeznaczeniem do recyklingu. Opakowania wielokrotnego użytku muszą jak najszybciej wrócić do producenta napoju, który ponownie je napełnić. Im szybciej wracają, tym większa jest częstotliwość ich użycia. Kolejna zasadnicza różnica wynika z faktu, że systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku już istnieją i działają bardzo efektywnie – przepisy nie powinny więc ich niszczyć, wręcz przeciwnie powinny wzmacniać ich rozszerzenie, co jest zgodne z hierarchią postępowania z odpadami.</p>	<p>zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym nabywającym w odniesieniu do takiej samej ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.</p>	
217	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy umożliwienie przeznaczenia kaucji za niezwrócone butelki szklane wielokrotnego użytku na zakup nowych butelek. W przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku ze względu na ich specyfikę system ten obejmuje nie tylko obrót na rynku produktu z kaucją oraz pustego opakowania, ale również infrastrukturę niezbędną do jego istnienia w zakładzie produkcyjnym (mycie i segregacja butelek), a także samo opakowanie, które nie staje się odpadem w momencie konsumpcji produktu w nim zawartego. Tak więc finansowanie systemu kaucyjnego w przypadku opakowania wielokrotnego użytku oznacza także możliwość zastąpienia butelek zagubionych w rynku lub uszkodzonych w sposób uniemożliwiający ich dalsze użytkowanie, tak aby zapewnić niezbędną populację butelek w użyciu w ramach systemu. Zmiana brzmienia projektu w powyższym zakresie</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40i po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, mogą być przeznaczane na zakup nowych opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub przez wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy. W zakresie, o którym mowa w</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zakup nowych opakowań wykracza poza zakres finansowania systemu kaucyjnego.</p>

			<p>pozwołyby zachować chociaż w części zasady funkcjonującego obecnie systemu depozytowego dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku w świetle których kaucja pobierana za opakowania służy odtworzeniu opakowań w przypadku braku ich zwrotu. Przy braku szczegółowego zapisu regulującego taką możliwość można wnioskować, że kwota niezwróconej kaucji nie mogłaby być przeznaczana na finansowanie takich celów jak obecnie, co oznaczałoby negatywne konsekwencje dla konsumentów ze względu na konieczność podniesienia cen produktów oferowanych w takich opakowaniach.</p>	<p>zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się artykułu 40g ust. 18.”.</p>	
218	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	-	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym). Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu: „Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu: „49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877). 50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy; 51) opakowaniu jednorazowego użytku –</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>

			system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.	rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;". 2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku.””.	
219	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 2	Postulujemy przyjęcie rozwiązania dotyczącego ograniczenia ryzyka nierównego traktowania pierwszego i kolejnych podmiotów reprezentujących ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658) znajduje się zapis powodujący obawę dużych firmy wprowadzających napoje, które do założenia spółki podmiotu reprezentującego ze względu na sumę obrotów są zmuszone przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co wiąże się z długim czasem procedowania. Pierwszy podmiot reprezentujący, który uzyskał zgodę na prowadzenie systemu z Ministerstwa Klimatu i Środowiska, będzie mógł narzucać warunki współpracy, także finansowej, wszystkim pozostałym. Bedzie też mógł blokować uruchamianie kolejnych podmiotów reprezentujących, bo bez umowy z nim nie będą oni mogli uruchomić swoich systemów. W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie przepisu, iż w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu: „10a. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”	Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z

			<p>klimatu w drodze decyzji. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie odmowy zawarcia umowy powinno nastąpić wyłączenie zasady, iż umowę między podmiotami reprezentującymi należy zawrzeć przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.</p>		<p>osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego. W przypadku nie zawarcia umowy w terminie określonym w art. 40g ust. 10 lub 12, wszystkie zainteresowane podmioty podlegają administracyjnej karze pieniężnej. Termin uruchomienia systemu określa zezwolenie (art. 40j ust. 4 pkt 9), a operator jest związany tym terminem niezależnie od dopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 40g ust. 10 i 12.</p>
220	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”. Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 23:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do podmiotów już obecnie</p>

		<p>przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”. Oznacza to, że podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za cały pokonsumencki cykl życia odpadu opakowaniowego, który staje się jego własnością: zapewnienie selektywnej zbiórki, transportu do zakładu przetwarzania oraz rozliczenia przekazanych do recyklingu odpadów w celu uwzględnienia tych odpadów w osiągniętych poziomach recyklingu przez wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym.</p> <p>Ustawa nie wyposażała jednak podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu, ciężącego wciąż na wprowadzających. Podmiot reprezentujący, choć będzie odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie stał się odpowiedzialny za realizację obowiązku recyklingu tych odpadów; obowiązek tego recyklingu może być wciąż wyłącznie realizowany samodzielnie przez wprowadzającego lub poprzez powierzenie obowiązku organizacji odzysku opakowań. Podmiot reprezentujący nie ma jednak możliwości uczestnictwa w udokumentowaniu tego procesu, przez co nałożenie na niego obowiązku określonego w art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, staje się praktycznie niemożliwe do wykonania.</p> <p>Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie</p>	<p>BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”.</p> <p>b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym.”</p> <p>c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”</p> <p>d) ust. 13 otrzymuje brzmienie: „Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”</p>	<p>wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.</p>
--	--	--	---	--

			<p>z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo 2) prowadzącego instalację komunalną albo 3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo 4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. <p>Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż bez tego uprawnienia przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, do którego zostaną przekazane odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym, nie będzie mógł sporządzić jedynej przewidzianej prawem dokumentacji potwierdzającej, że owe przekazane odpady zostały w ogóle poddane recyklingowi, i przekazać tych Dokumentów Potwierdzających Recykling wprowadzającemu lub organizacji odzysku opakowań. W takim przypadku odpady te znikną ze statystyki sprawozdawczej, przez co w sposób sztuczny obniżą się uzyskiwane poziomy recyklingu materiałowego wymagane w załączniku nr 1 ustawy.</p>		
221	Związek Pracodawców	-	Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla	W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza

Przemysłu
Piwowarskiego –
Browary Polskie

opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu 3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).

Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww. zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.

wprowadza się następującą zmianę:
- po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu:
„Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany:
1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Do masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie:
1) samodzielnie przez wprowadzającego,
2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych,
3) w ramach systemu kaucyjnego.”

zakres projektu, jako niedotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.

222	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych. Zgadząmy się, że system kaucyjny powinien być finansowany m.in. przez przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych, jednak zwracamy uwagę, że obecny zapis wprowadzanego art. 40i. 4 „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” wymusza dokonanie przetworzenia odpadów opakowaniowych, nie dając możliwości podjęcia decyzji o sprzedaży samych odpadów opakowaniowych do recyklingu, co w niektórych przypadkach może być uzasadnione.</p> <p>W związku z powyższym wnioskuje się o zmianę na: „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40i. ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”.</p>	Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.
223	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji. W ustawie przyjęte zostały minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek i butelek szklanych wielokrotnego użytku w takiej samej wysokości, jak dla butelek z tworzyw sztucznych, które to poziomy wynikają z dyrektywy Single Use Plastics (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r.). Tak wysokie poziomy nie są jednak wymogiem ustawodawstwa unijnego w stosunku do wyżej wymienionych opakowań. W związku z powyższym proponujemy przyjęcie dla tego rodzaju opakowań poziomów selektywnego zbierania jak dla celów recyklingu określonych w Dyrektywie PE i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, które wynoszą dla puszek metalowych odpowiednio: 78% w 2030 r., zaś dla</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- załącznik 1a otrzymuje brzmienie: (załączono zdjęcie)</p>	Uwaga częściowo przyjęta. Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.

szkła 75% w 2030 r.

Przyjęte w projekcie ustawy poziomy w przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku uniemożliwiają w praktyce zwiększenie używania przez producentów butelek szklanych wielokrotnego użycia poprzez wprowadzanie nowych produktów/marek na rynek lub zastępowanie produktów/marek w butelkach jednorazowych butelkami wielokrotnego użytku, ze względu na brak możliwości osiągnięcia tak wysokich poziomów przynajmniej w pierwszych latach stosowania takiego rodzaju opakowania. Doświadczenie pokazuje, że konsumenci potrzebują przynajmniej 3 lat do wyrobienia nawyku oddawania butelki szklanej i średnio w pierwszym roku wraca do producenta około 40% tego rodzaju opakowań. Ze względu na specyfikę rynku opakowań szklanych do napojów oznaczenie na butelce informujące o kaucji jest niewystarczające do wyrobienia odpowiednich nawyków wśród konsumentów. W przypadku opakowań jednorazowych, po uruchomieniu systemu kaucyjnego, automatycznie wszystkie butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe do napojów będą objęte kaucją. Natomiast w przypadku butelki szklanej na rynku występują zarówno butelki jednorazowego użytku, jak i butelki wielorazowego użytku, co powoduje brak automatyzmu w zachowaniach konsumenckich. Bariera ta szczególnie będzie silna w przypadku próby zmiany butelki jednorazowej na butelkę wielokrotnego użytku, co jest bardzo pożądane z punktu widzenia środowiskowego. Konsumenci będą musieli nauczyć się, że ta sama marka napoju oferowana dotychczas w butelce jednorazowego użytku zmienia swoje opakowanie na zwrotne. Wysokie opłaty produktowe połączone z nierealnymi do osiągnięcia poziomami selektywnego zbierania szklanych butelek wielokrotnego użytku zniechęcą producentów do takich zmian ze względu na duże ryzyko nieuzyskania wymaganych poziomów w pierwszych latach stosowania butelki zwrotnej. Takie poziomy mogą uzyskać wyłącznie te

			<p>opakowania, które od wielu lat są w świadomości konsumentów opakowaniami z kaucją.</p> <p>Ponadto, w projekcie ustawy w nieuzasadniony sposób założono szybki, coroczny wzrost poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, chociaż również nie jest to wymogiem ustawodawstwa unijnego. Doświadczenia z innych krajów europejskich wyraźnie wskazują, iż w pierwszych latach funkcjonowania systemów kaucyjnych osiągnięte są niższe poziomy selektywnego zbierania (w pierwszym roku wydajność systemu wynosi ok 60%) ze względu na konieczność przyzwyczajania się wszystkich konsumentów do dokonywania zwrotu do placówek handlowych opakowań i odpadów opakowaniowych. Z tego względu poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego powinny być zrównane do poziomu wyznaczonego przez prawodawstwo unijne czyli 77%.</p>		
224	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy dostosowanie maksymalnej stawki opłaty produktowej do obowiązujących regulacji. Wnioskujemy o dostosowanie wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań wprowadzanej przedmiotowym projektem ustawy o systemie kaucyjnym do obowiązującego już w Polsce aktu prawnego, tj. do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160).</p> <p>Uważamy, iż maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynikająca z projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3380) z tytułu niewykonania obowiązku poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego powinna być równa wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań przyjętej art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 35 skreśla się ust. 1a.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>

			opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160) wynoszącej 4,50 zł za 1 kg.		
225	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy zmianę wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.</p> <p>Zostały przeprowadzone badania konsumenckie w celu oceny wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz nowego wzoru oznakowania opracowanego przez podmioty wnoszące uwagę.</p> <p>Badanie zostało zrealizowane w kwietniu 2024 według schematu monadycznego, czyli jeden respondent ocenia 1 grafikę na jedynym rodzaju opakowania.</p> <p>Proponowany wzór oznakowania Polskie uzyskał istotnie statystycznie lepsze wyniki w badaniu konsumenckim w porównaniu do znaku określonego w załączniku nr 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w następujących kryteriach oceny: czytelność, zapamiętywalność, zachęcanie do zwrotu pustego opakowania, widoczność kwoty kaucji.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40l ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.”</p> <p>Załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Załącznik nr 4</p> <p>WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM (załączono zdjęcie)</p> <p>Objaśnienie:</p> <p>Oznakowanie powinno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2) kontrastować z tłem; 3) znajdować się na etykiecie. 	Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób analogiczny do postulowanego.
226	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy objęcie podmiotów prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną systemem kaucyjnym. Prowadzący działalność hotelową lub gastronomiczną sprzedający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni być objęci obowiązkiem uczestnictwa w systemie kaucyjnym na zasadach określonych w ustawie, aby zapewnić szczelność systemu i objąć możliwie jak największą ilość opakowań wprowadzanych na rynek. Prowadzący działalność hotelarską lub gastronomiczną powinien być zobowiązany do wykonywania następujących czynności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zawarcia z podmiotem reprezentującym umowy 	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- po art. 40 p dodaje się art. 40q w brzmieniu:</p> <p>„40 q. Do przedsiębiorców prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną stosuje się art. 40g ust. 1 pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b, art. 40n ust. 1, art. 40p ust. 1, art. 44 ust. 4, ust. 5, ust. 9, ust. 11 oraz ust. 12.”</p>	Uwaga nieprzyjęta. Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.

			<p>określającej jego prawa i obowiązki związane z uczestnictwem w systemie kaucyjnym,</p> <ul style="list-style-type: none"> • przekazania przyjętych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym podmiotowi reprezentującemu lub podmiotowi przez niego wskazanemu, • pobrania przy sprzedaży produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym od kupującego taki produkt opłaty kaucji, zwrotu podmiotowi reprezentującemu nieodebranej kaucji oraz prowadzenia stosownej ewidencji. 		
227	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”. Postulat wynika z chęci zapewnienia poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy. W przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>Użyte w art. 40i ust. 1 pkt 6, 40n ust. 1 oraz art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego lub hurtowego”.</p> <p>Użyte w art. 21a ust. 5, art. 40g ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b oraz ust. 4 pkt 3, art. 40k ust. 4 pkt 1, 40p ust. 1 i w art. 56 ust. 1 pkt 10j ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160) oraz w art. 9nb ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2022 r. poz.2519) oraz w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 poz. 699, 1250,1726, 2127 oraz z 2023 r. poz. 295), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Intencją ustawodawcy jest w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.</p>

				przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego i jednostek handlu hurtowego”.	
228	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	Art. 1	<p>Postulujemy zniesienie wymogu zawierania umów z uczestnikami systemu kaucyjnego w formie pisemnej pod rygorem nieważności.</p> <p>W większości państw, w których funkcjonują systemy kaucyjne, umowy z uczestnikami systemu kaucyjnego są zawierane za pośrednictwem dedykowanego portalu internetowego. Wymóg zawierania umów w formie pisemnej z kilkudziesięcioma tysiącami przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje powoduje zbędne koszty administracyjne, jak również może mieć negatywny wpływ na terminowe uruchomienie systemu. Uniknięcie drukowania setek tysięcy stron umów z pewnością będzie mieć korzystny wpływ na środowisko naturalne, a także będzie zgodne z podejściem państwa do digitalizacji procesów i ograniczania ilości drukowanych dokumentów.</p>	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) w art. 40h ust. 4, w art. 44 ust. 4 i 6, uchyla się sformułowanie „w formie pisemnej pod rygorem nieważności”.	Uwaga częściowo przyjęta. Dopuszczono wprost zawarcie umowy "w formie pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności", analogicznie do podobnego rozwiązania obowiązującego na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.
229	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	-	<p>Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.</p> <p>Działalność dystrybutorów i sieci handlowych dokonujących odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego (sklepów) w celu zgromadzenia ich na terenie hurtowni lub centrum dystrybucyjnego powinna zostać zwolniona lub wyłączona z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – w</p>	W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.	Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

odniesieniu do odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

Jako uzasadnienie takiego podejścia wskazać należy na:

- a) zakres tej działalności ograniczony do wybranych rodzajów odpadów opakowaniowych innych niż niebezpieczne,
- b) cel w jakim odpady te są gromadzone – recykling,
- c) brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zezwolenia na zbieranie odpadów do 1.01.2024 roku, ponieważ:
- d) w przypadku procedury opartej wyłącznie na konieczności sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zajmuje od ok. 6 do 12 miesięcy (w zależności od regionu kraju i problematyki lokalizacji). W przypadku procedury opartej o raport o oddziaływaniu na środowisko należy przyjąć, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zająć od 10-18 miesięcy.
- e) sprawy zezwoleń na zbieranie odpadów rozpatrywane są średnio przez okres 6-12 miesięcy, co wynika m.in. z konieczności przeprowadzenia wspólnej kontroli miejsca zbierania odpadów przez właściwy organ oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ponadto, opakowania objęte systemem kaucyjnym zebrane w jednostkach handlowych najefektywniej przetransportować wraz z innymi zwrotami do magazynów centralnych, zaopatrujących te sklepy, gdzie mogą być kolekcjonowane i przekazywane do podmiotów reprezentujących zbiorczo w większej masie.

Wykorzystanie istniejących systemów logistycznych znacznie obniży koszty systemu odbioru opakowań kaucyjnych – brak dedykowanych transportów per sklep, zagęszczenie transportowanych odpadów.

Wykorzystanie logistyki zwrotnej znacząco wpłynie na efektywność operacyjną systemu – sklepy będą mogły mieć realizowane odbiory przy każdej dostawie, dzięki czemu będą mogły zwolnić przestrzeń magazynową na towar z dostawy. W przypadku małych sklepów, bez których system kaucyjny będzie niewydolny, jest to bardzo ważny punkt, aby zachować odpowiednio dużą częstotliwość odbiorów, by nie doszło do zatorów / przepełnienia sklepów i magazynów, na co ze względów HACCP nie możemy sobie pozwolić.

Dodatkowo, forma zaproponowanej zbiórki jest prośrodowiskowa, gdyż będzie generować niższy ślad węglowy względem realizacji odrębnych transportów po odbiór odpadów kaucyjnych.

Z uwagi na fakt, iż odpady kaucyjne będą miały znaczną wartość dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu systemu kaucyjnego, ryzyko, iż zebrany odpad trafi w nieodpowiednie miejsce bądź zostanie spalony jest znikomy. Każdy podmiot będący w procesie będzie miał motywację, aby jak największa ilość odpadu została przekazana do recyklingu, aniżeli trafiła do często przywoływanych lasów czy uległa zniszczeniu / spaleniu.

Podsumowując: W obecnym stanie prawnym powyższy model logistyczny zbiórki odpadów kaucyjnych jest niemożliwy do realizacji bez posiadanych decyzji środowiskowych oraz decyzji na zbieranie poszczególnych kodów odpadów (15 01 01, 15 01 02, 15 01 04).

Pozyskiwanie aktualnie będących w mocy decyzji na zbieranie, nie było realizowane z myślą o dodatkowych wolumenach generowanych w strumieniu odpadów kaucyjnych, co niestety wyklucza zastosowanie powyżej opisanego modelu –ze względu na graniczną ilość masy

			wskazaną w decyzjach na zbieranie odpadów. Proces administracyjny uzyskiwania decyzji na zbieranie jest znacznie wydłużony i w zależności od lokalizacji jest niemożliwy do zrealizowania do 2025 r. (uzyskanie decyzji środowiskowych trwa do kilku lat).		
230	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 1	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji.</p> <p>Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisów w celu uniknięcia wątpliwości.</p>	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etapie dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy.”.</p>	Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy
231	Stowarzyszenie Krajowa Unia	Art. 1 pkt 2 lit. d	Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji	W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie

<p>Producentów Soków</p>		<p>przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.</p> <p>Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję.</p>	<p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p> <p>18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zabranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w</p>	<p>terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>
--------------------------	--	--	--	--

				opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji”.	
232	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 3	Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia. Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.” Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiórki, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi.	Proponujemy zmianę przepisu na: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”	Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.
233	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 5	Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki	Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.

		<p>czasie. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p>	<p>określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.</p> <p>2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i</p>	
--	--	--	--	--

			<p>wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.</p> <p>2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.</p> <p>2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.</p> <p>3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.</p> <p>4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:</p> <p>1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,</p> <p>2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na</p>
--	--	--	--

			<p>własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie:</p> <p>„d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu:</p> <p>„da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;</p>	
--	--	--	--	--

				<p>- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;</p>	
234	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 2	Wydłużenie terminu przekazania kaucji do terminu 14 dni od zakończenia danego miesiąca. Przekazywanie kaucji w sposób określony w ustawie nałoży na przedsiębiorców dodatkowy codzienny obowiązek. Proponujemy, aby naliczanie i przesyłanie kaucji realizować analogicznie jak w przypadku podatku cukrowego	17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 14 dni od dnia zakończenia danego miesiąca	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.
235	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 3	Ponadto zwracamy uwagę, że kaucja, która jest pobrana za opakowanie wielorazowego użytku ma służyć odtworzeniu majątku (zakupu nowego opakowania) a nie może być przeznaczona na finansowanie systemu kaucyjnego. Dlatego też należy bezwzględnie dopisać w art. 40i ust 4 o tym, że kaucja pochodząca z nieodebranych opakowań wymienionych w poz. 3 załącznika 1a do ustawy jest własnością wprowadzającego	4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego. Powyższe nie dotyczy niezwróconej kaucji za opakowania wymienione w poz. 3 załącznika 1a do ustawy, która przekazywana jest wprowadzającemu produkty w opakowaniach lub wprowadzającemu bezpośrednio produkty w opakowaniach.	Uwaga nieprzyjęta. Zakup nowych opakowań wykracza poza zakres finansowania systemu kaucyjnego.
236	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny.	W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o	Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.

którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe wlicza się do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.

W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych

				po tym terminie, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.	
237	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	-	Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym.	W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”	Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów". Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w

					celu zagospodarowania stanów magazynowych.
238	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 2	Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych.	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”</p> <p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.

				4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”	
239	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy przyjęcie rozwiązania legislacyjnego dotyczącego obligatoryjnego samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących.	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): Po art. 40q dodaje się art. 40r w brzmieniu:</p> <p>„Art. 40r. 1. Podmioty reprezentujące tworzą samorząd gospodarczy systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Organizacją samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego jest Polska Izba Systemu Kaucyjnego, zwana dalej „Izbą”. 3. Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe i powstaje z dniem uzyskania przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 4. Członkostwo w Izbie ustaje z dniem zakończenia przez podmiot reprezentujący działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5. Izba działa na rzecz harmonizacji i rozwoju systemu kaucyjnego działającego w Rzeczypospolitej Polskiej. 6. Izba posiada osobowość prawną. 7. Organami Izby są:</p>	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			<p>1) Walne Zgromadzenie Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, zwane dalej "Walnym Zgromadzeniem Izby";</p> <p>2) Zarząd Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, składający się z Prezesa Zarządu, który jest Prezesem Izby, i z pozostałych członków Zarządu, w tym Wiceprezesów, których liczbę określa statut Izby;</p> <p>3) Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego.</p> <p>8. Statut Izby oraz jego zmiany są uchwalane przez Walne Zgromadzenie Izby 3/4 głosów, w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.</p> <p>9. Statut Izby określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę Izby i jej siedzibę; 2) zadania Izby i formy ich realizacji; 3) zakres uprawnień organów Izby, kadencję organów Izby oraz tryb ich wyboru; 4) prawa i obowiązki członków Izby; 5) zasady gospodarki finansowej Izby oraz zasady wykonywania działalności gospodarczej; 6) strukturę organizacyjną Izby. <p>10. Podstawowymi zadaniami Izby są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji; b) rozliczania i wymiany opakowań oraz odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez członków Izby systemów kaucyjnych; c) współpracy i rozliczeń pomiędzy członkami 	
--	--	--	---	--

			<p>Izby a jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;</p> <p>2) stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym;</p> <p>3) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego;</p> <p>4) współpraca w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) edukacja na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz poprawy jakości oraz ilości opakowań oraz odpadów opakowaniowych zbieranych w tym systemie;</p> <p>6) reprezentowanie członków Izby oraz interesów członków Izby wobec organów władzy publicznej;</p> <p>7) wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące działalności powiązanej z systemem kaucyjnym;</p> <p>8) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między członkami Izby.</p> <p>11. Majątek Izby powstaje ze składek członkowskich, dotacji, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku Izby oraz</p>
--	--	--	--

				<p>dochodów z działalności gospodarczej.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki członkowskiej płaconej przez podmioty reprezentujące na rzecz Izby w oparciu o procentowy udział opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, do zbierania których zobowiązany jest dany podmiot reprezentujący, do całkowitej ilości opakowań, o których mowa w załączniku 1a do ustawy, wprowadzonych do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym oraz uwzględniając zadania Izby określone w ustawie.”</p>	
240	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	<p>Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kaucyjne prowadzi do konieczności działania poprzez nowy podmiot reprezentujący, co doprowadzi do rozerwania obecnie funkcjonujących systemów.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 8:</p> <p>a) pkt 21a otrzymuje brzmienie: „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;</p> <p>b) pkt 21b otrzymuje brzmienie: „21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje -</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>

				rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym nabywającym w odniesieniu do takiej samej ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.	
241	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 3	Postulujemy umożliwienie przeznaczenia kaucji za niezwrócone butelki szklane wielokrotnego użytku na zakup nowych butelek.	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40i po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, mogą być przeznaczone na zakup nowych opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub przez wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy”.	Uwaga nieprzyjęta. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.

242	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	-	Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji”.	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu:</p> <p>„49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).</p> <p>50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;</p> <p>51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;”.</p> <p>2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>
-----	---	---	--	---	---

				odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku."".	
243	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 2	Postulujemy przyjęcie rozwiązania dotyczącego ograniczenia ryzyka nierównego traktowania pierwszego i kolejnych podmiotów reprezentujących ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego.	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu: „10a. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”	Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.

244	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera.	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 23:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”.</p> <p>b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym.”</p> <p>c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”</p> <p>d) ust. 13 otrzymuje brzmienie: „Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”</p>	<p>Uwaga przyjęta. Podmiot reprezentujący będzie funkcjonował w procedurze pozyskiwania DPRów na zasadach analogicznych jak podmioty wskazane w art. 23 ust. 5.</p>
-----	---	--------	---	--	---

245	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1 pkt 3	Postulujemy wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych.	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 40i. ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”.	Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.
246	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji.	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - załącznik 1a otrzymuje brzmienie: (załączono zdjęcie)	Uwaga częściowo przyjęta. Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.
247	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy dostosowanie maksymalnej stawki opłaty produktowej do obowiązujących regulacji. Wnoskujemy o dostosowanie wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań wprowadzanej przedmiotowym projektem ustawy o systemie kaucyjnym do obowiązującego już w Polsce aktu prawnego, tj. do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160). Uważamy, iż maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynikająca z projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3380) z tytułu niewykonania obowiązku poziomów selektywnego zbierania	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 35 skreśla się ust. 1a.	Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.

			opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego powinna być równa wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań przyjętej art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160) wynoszącej 4,50 zł za 1 kg.		
248	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy objęcie podmiotów prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną systemem kaucyjnym.	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - po art. 40 p dodaje się art. 40q w brzmieniu: „40 q. Do przedsiębiorców prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną stosuje się art. 40g ust. 1 pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b, art. 40n ust. 1, art. 40p ust. 1, art. 44 ust. 4, ust. 5, ust. 9, ust. 11 oraz ust. 12.”	Uwaga nieprzyjęta. Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.
249	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”.	Użyte w art. 40i ust. 1 pkt 6, 40n ust. 1 oraz art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego lub hurtowego”. Użyte w art. 21a ust. 5, art. 40g ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b oraz ust. 4 pkt 3, art. 40k ust. 4 pkt 1, 40p ust. 1 i w art. 56 ust. 1 pkt 10j ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160) oraz w art. 9nb ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2022 r. poz.2519) oraz w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy	Uwaga nieuwzględniona. Intencją ustawodawcy jest w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.

				z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 poz. 699, 1250,1726, 2127 oraz z 2023 r. poz. 295), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego i jednostek handlu hurtowego”.	
250	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	Art. 1	Postulujemy zniesienie wymogu zawierania umów z uczestnikami systemu kaucyjnego w formie pisemnej pod rygorem nieważności.	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) w art. 40h ust. 4, w art. 44 ust. 4 i 6, uchyla się sformułowanie „,w formie pisemnej pod rygorem nieważności,”.	Uwaga częściowo przyjęta. Dopuszczono wprost zawarcie umowy "w formie pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności", analogicznie do podobnego rozwiązania obowiązującego na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.
251	Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków	-	Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.	W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.	Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.
252	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL	Art. 1 pkt 2	Popieramy zapis nawiązujący do potrzeby budowania sieci odbioru opakowań w możliwie największej skali, w tym zobowiązującym do utworzenia w każdej gminie co najmniej jeden punkt odbioru.	Art. 40g: a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodaje się wyrazy: „oraz zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden stacjonarny punkt odbierania od użytkowników końcowych	Uwaga przyjęta.

			Proponujemy doprecyzować, że powinny być tworzone stacjonarne punkty odbierania opakowań objętych systemem kaucyjnym.	opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”,	
253	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL	Art. 1 pkt 2	Nowa jednostka redakcyjna zmieniająca istniejący przepis, a polegająca na wprowadzeniu obowiązku prowadzenia przez wszystkie podmioty reprezentujące jednego, wspólnego rejestru wszystkich pobranych i zwróconych kaucji oraz wprowadzonych do obrotu i zwróconych opakowań w podziale na poszczególnych operatorów. Zapobiegnie to nadużyciom oraz pozwoli na rozstrzygnięcie konfliktów pomiędzy operatorami. Zarządzanie tak licznymi transakcjami związanymi z pobraniem i zwrotem kaucji wymaga niezależnej weryfikacji rozliczeń finansowych oraz przepływów materiału.	Art. 40g ust. 1 pkt 10: „10. W przypadku funkcjonowania więcej niż jednego systemu kaucyjnego podmioty reprezentujące prowadzące te systemy są obowiązane do ustalenia między sobą, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, warunków funkcjonowania niezależnego od podmiotów reprezentujących, ale przez nich finansowanego elektronicznego rejestru służącemu rozliczaniu pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez siebie systemów kaucyjnych. Umowę zawiera się przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.”	Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.
254	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL	Art. 1	Nowa jednostka redakcyjna wprowadzająca zwolnienie z podatku VAT dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym. System poboru i zwrotu oraz rozliczania pomiędzy operatorami musi zostać zwolniony z podatku VAT, aby dodatkowo nie obciążać nim konsumentów.	Art. 40m. ust. 3: Kaucja dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym jest zwolniona z podatku VAT.	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednolicenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).
255	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań	Art. 1	Nowa jednostka redakcyjna zmieniająca warunki wydania rozporządzenia regulującego warunki określania wysokości kaucji na opakowania.	Art. 40m. ust. 2: Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza

	Aluminiowych RECAL		<p>Stała, ryczałtowa opłata kaucyjna zachęca do zakupu napojów w opakowaniach o dużej objętości. Nie wszyscy konsumenci muszą lub chcą kupować napoje w większej objętości ze względu na niewielkie gospodarstwo domowe, kontrolę wielkości porcji oraz trwałość produktu.</p> <p>Kaucja w wysokości 1,00 zł jest stawką proponowaną dla butelek szklanych wielokrotnego użytku, więc dla sprzedawców przyjęta stawka będzie prosta w operacjach finansowych. Jej wysokość naniesiona jest na opakowaniu, a zwrot kaucji nie będzie wymagał dodatkowego rozmienniania pieniędzy i posiadania dużych ilości bilonu niezbędnych do zwrócenia kaucji.</p> <p>Tworzywa sztuczne najczęściej odpowiedzialne są za zanieczyszczenie. Dlatego szczególnie opakowania plastikowe o dużych pojemnościach powinny być objęte stawką kaucji w podwójnej wysokości, czyli 1,00 zł powyżej 1 litra.</p>	<p>właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym, kierując się potrzebą jej różnicowania, czyli niższej kaucji w przypadku jednorazowych opakowań na napoje od pojemności do 1 litra i wyższej kaucji powyżej 1 litra oraz potrzebą ustalenia jej wysokości na poziomie stanowiącym zachętę do zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych, a także akceptowalnym społecznie poziomem stawki kaucji.</p>	zakres projektowanych zmian.
256	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL	Art. 1 ust. 1a	<p>Nowa jednostka redakcyjna wprowadzająca ujednoczenie wymaganych poziomów zbiórki dla nieobjętych kaucją opakowań do napojów.</p> <p>Brak jednorazowych butelek szklanych w systemie kaucyjnym należy zrównoważyć wprowadzeniem takich samych wymogów dotyczących poziomów zbiórki szkła, jak również puszek i butelki plastikowej, czyli 90% od 2029 roku i lat następnych z identyczną ścieżką dojścia rozpoczynającą się od poziomu 77% od 2025 r. Powinno to pośrednio wpłynąć na „niezaleganie” nieobjętych kaucją zużytych opakowań w przestrzeni publicznej. W obecnej wersji ustawy kaucyjnej ten ważny aspekt środowiskowy nie został uwzględniony.</p>	<p>Art. 20 ust. 6: „6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych, a w przypadku opakowań do napojów nieobjętych systemem kaucyjnym wprowadza identyczne poziomy jak poziomy zbierania w systemie kaucyjnym oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.”;</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

257	Czysta Polska	Uwaga ogólna	Wygodny system rozliczeniowy. Zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych poprzez optymalizację procesów logistycznych związanych z systemem kaucji za opakowania oraz utworzenie wielu lokalnych punktów odbioru kaucji, które znajdują się blisko miejsc zamieszkania konsumentów. Dzięki temu zmniejsza się potrzeba pokonywania dużych odległości, co redukuje ślad węglowy		Przyjęto do wiadomości.
258	Czysta Polska	Uwaga ogólna	Edukacja i świadomość ekologiczna. Prowadzenie kampanii edukacyjnych mających na celu zwiększenie świadomości ekologicznej wśród konsumentów. Informowanie o korzyściach wynikających z oddawania kaucji w lokalnych punktach niezależnych od punktów handlowych. • Nauka przedsiębiorczości: system kaucyjny to prosty sposób na zarabianie pieniędzy, który jednocześnie promuje zrównoważony rozwój i uczy o instrumentach finansowych. Młodzież może nie tylko zdobyć dodatkowe środki finansowe, ale także rozwijać swoje umiejętności organizacyjne, przedsiębiorcze i społeczne, przyczyniając się tym samym do ochrony środowiska. Nowoczesne technologie w służbie ekologii: stosowanie innowacji technologicznych doskonali kompetencje cyfrowe, które są niezbędne w dzisiejszym świecie. Użytkownicy (w tym młodzież i seniorzy) uczą się korzystać z aplikacji mobilnych, zarządzania danymi i bezpiecznego logowania. • Dodatkowe działania: dedykowane aplikacje, ekologiczne konta bankowe dla Młodych, generatory unikalnych haseł, które umożliwią proste i wygodne korzystanie z systemu kaucyjnego.		Przyjęto do wiadomości. Planowana jest kampania informacyjna dot. systemu kaucyjnego. Ze względu na zidentyfikowanie wielu różnorodnych grup odbiorców, do których takie kampanie powinny być kierowane, wskazane jest prowadzenie własnych kampanii również przez inne podmioty. Różnorodność formy przekazu pozwoli dotrzeć do szerszego grona odbiorców.
259	Czysta Polska	Uwaga ogólna	Automaty na codziennej ścieżce życia w celu maksymalizacji celu zbiórki zgodnie z ustawą o systemie kaucyjnym. To kluczowy element wspierający ekologiczne praktyki i ułatwiający konsumentom oddawanie opakowań do recyklingu.		Uwaga nieprzyjęta. Kwestia optymalnej lokalizacji automatów jest pozostawiona do uznania uczestników systemu.

			<ul style="list-style-type: none"> • Dostępność i wygoda: Automaty powinny być umieszczane w łatwo dostępnych miejscach, takich jak osiedla mieszkaniowe, supermarkety, stacje benzynowe, centra handlowe, dworce oraz inne często odwiedzane miejsca. Dzięki temu konsumenci mają możliwość zwrócenia opakowań przy okazji codziennych spacerów, zakupów czy podróży. • Integracja z codziennym życiem: Dzięki automatom umieszczonym na codziennej ścieżce życia, oddawanie kaucji staje się częścią rutyny, co zwiększa regularność i skuteczność zbiórki 		
260	Czysta Polska	Uwaga ogólna	<p>Automaty niezależne od dużych sieci handlowych – użytkownik sam zdecyduje, na co chce przeznaczyć pieniądze ze zwrotu kaucji.</p> <p>Automaty niezależne od dużych sieci handlowych oferują konsumentom większą elastyczność i autonomię w decydowaniu, na co przeznaczyć pieniądze ze zwrotu kaucji. Ma to wpływ na zwiększenie ich zaangażowanie i satysfakcję z udziału w systemie kaucyjnym. Ponadto, automaty zlokalizowane w różnych punktach miasta czy gminy zwiększają dostępność dla szerokiego grona użytkowników, eliminując konieczność odwiedzania sklepów wielkopowierzchniowych czy dużych centrów handlowych.</p>		Uwaga nieprzyjęta. Ustawa dopuszcza już funkcjonowanie automatów niezależnych od dużych sieci handlowych.
261	Czysta Polska	Uwaga ogólna	<p>Zapewnienie ciągłości pracy obecnym firmom odbierającym odpady w miastach i gminach poprzez możliwość zbiórki opakowań z przestrzeni miejskiej – automatów niezależnych (zoptymalizowana logistyka oraz zachowanie poziomu zarobkowego) Strategia, która łączy istniejące struktury gospodarki odpadami z nowoczesnymi rozwiązaniami technologicznymi. Automaty mogą działać jako dodatkowe punkty zbiórki, uzupełniając tradycyjne metody zbierania odpadów przez firmy komunalne. Z kolei firmy odbierające odpady mogą współpracować z operatorami automatów, koordynując trasy odbioru i harmonogramy, aby efektywnie zarządzać zbiórką i transportem opakowań. Wdrażanie</p>		Uwaga nieprzyjęta. Ustawa dopuszcza już funkcjonowanie automatów niezależnych od dużych sieci handlowych.

			niezależnych automatów do zbiórki opakowań wspiera ciągłość pracy firm odbierających odpady (opłata logistyczna od podmiotu reprezentującego), jednocześnie zwiększając efektywność i równowagę całego systemu gospodarki odpadami.		
262	Czysta Polska	Uwaga ogólna	<p>Zwiększenie ilości niezależnych automatów w gminach (dla użytkownika powinno być blisko i wygodnie)</p> <p>Zwiększenie liczby niezależnych automatów do zbiórki opakowań w gminach jest kluczowe dla poprawy dostępności i wygody dla mieszkańców, co w efekcie przyczynia się do większej skuteczności systemu kaucyjnego i promowania proekologicznych zachowań, jak również prowadzi do większej ilości zebranych i poddanych recyklingowi opakowań, a tym samym do bardziej zrównoważonego zarządzania odpadami. Obecnie, według badań, mieszkańiec gminy ma średnio 16-24 km do najbliższego punktu zbiórki, co jest zdecydowanie za daleko, aby zachęcać do regularnego korzystania z systemu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poprawa dostępności • Wygoda użytkownika • Efektywna logistyka 		Uwaga nieprzyjęta. Kwestia optymalnej lokalizacji automatów jest pozostawiona do uznania uczestników systemu.
263	Czysta Polska	Uwaga ogólna	<p>Inwestowanie w infrastrukturę konieczną do prowadzenia zbiórki kaucyjnej Istnieje potrzeba wprowadzenie zapisu umożliwiającego gminom inwestowanie w infrastrukturę konieczną do prowadzenia zbiórki kaucyjnej. Zgodnie z informacjami przedstawionymi na podkomisji ds. gospodarki odpadami, aż w co czwartej gminie nie ma sklepu o powierzchni przekraczającej 200 m². W związku z planowanym zapisem w ustawie, który wymaga, aby operatorzy mieli w każdej gminie przynajmniej jeden punkt zbiórki, niezbędne jest, aby gminy aktywnie uczestniczyły w tworzeniu takich punktów. W ten sposób pomogą lokalnym przedsiębiorcom prowadzącym małe sklepy oraz zrealizują interes społeczny, przyczyniając się do osiągnięcia przez gminę odpowiednich poziomów zbiórki odpadów.</p>		Uwaga nieprzyjęta. Ustawa dopuszcza już zbiórkę poza jednostkami handlowymi. Przepis art. 3 ust. 2aa ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dodatkowo wprost wskazuje na możliwość wykorzystania w tym zakresie punktów selektywnej zbiórki odpadów komunalnych.

264	Tetra Pak	Uwaga ogólna	o konstruowanie przepisów ustawy tak, by system kaucyjny był otwarty na włączanie do niego w przyszłości kolejnych rodzajów opakowań, również kartonów po płynnej żywności Badania SW Research z 2023 roku wskazywały, że 63% Polaków popiera jak najszerszy zakres systemu kaucyjnego. Powinien on więc zawierać jak najszerszą kategorię opakowań, co nie tylko ułatwi poruszanie się w nim konsumentom, ale też zwiększy wydajność i zapewni równe szanse wszystkim producentom opakowań.		Przyjęto do wiadomości.
265	RLG Systems Polska Sp. z o.o	Art.1 pkt 6	<p>W uzasadnieniu do zmiany przepisu 44 ust.1 przedstawiono następujące wyjaśnienia: „Rozwiązaniem wygodnym dla klientów będzie możliwość oddania opakowania szklanego wielokrotnego użytku na napoje i odzyskania kaucji niedaleko miejsca zamieszkania, stąd w projekcie ustawy zawarto obowiązek przyjmowania takich opakowań przez jednostki handlu detalicznego o powierzchni poniżej 200 m2, jeśli jednostka sprzedaje napoje w takich butelkach.”</p> <p>Projekt modyfikuje obowiązki zbierania opakowań w ramach systemu kaucyjnego dla małych sklepów (o powierzchni 200m2 lub mniej), ale nie modyfikuje ich dla dużych jednostek.</p> <p>Pytanie: Czy przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 200m2, jest zobowiązany do zbierania pustych opakowań szklanych, jeśli jednostka nie sprzedaje napoi w takich butelkach?</p>	Doprecyzowanie, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 200m2, jest zobowiązany do zbierania pustych opakowań szklanych wielokrotnego użytku wyłącznie, jeśli jednostka sprzedaje napoje w takich butelkach.	Uwaga nieuwzględniona. W takim wypadku jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m2 będzie zobowiązana do zbierania wszystkich opakowań objętych systemem kaucyjnym

266	RLG Systems Polska Sp. z o.o	Art. 2	<p>W uzasadnieniu do projektu wskazano, iż przesunięcie na 2026 r. obowiązku zbiórki opakowań po mleku i produktach mlecznych pozwoli odpowiednio zaplanować i przygotować system do zbierania tego rodzaju opakowań.</p> <p>Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE (PPWR) ze względu na charakter produktów oraz różnice w systemach ich produkcji i dystrybucji, systemy kaucyjne nie powinny być obowiązkowe w przypadku opakowań m.in. mleko i przetwory mleczne. (art. 44 ust. 2 lit. b rozporządzenia)</p> <p>Proponujemy, aby z systemu zostały wyłączone wszystkie opakowania na napoje mleczne, niezależnie od tego, z jakiego materiału zostały wykonane. Przesunięcie obowiązku zbiórki nie wyeliminuje problemu. Przechowywanie takich opakowań na zapleczu sklepów, w oczekiwaniu na ich odbiór, jest niedopuszczalne z punktu widzenia obowiązujących przepisów sanitarnych. Przesunięcie obowiązku zbiórki nie wyeliminuje problemu. Przechowywanie takich opakowań na zapleczu sklepów, w oczekiwaniu na ich odbiór, jest niedopuszczalne z punktu widzenia obowiązujących przepisów sanitarnych.</p>	Wyłączenie z systemu kaucyjnego wszystkich opakowań na napoje mleczne, niezależnie od tego, z jakiego materiału zostały wykonane.	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>
267	RLG Systems Polska Sp. z o.o	Art. 1 pkt 2 lit. d	Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.	Wydłużenie terminu na przekazanie kaucji do 7 dni roboczych od końca miesiąca, w którym pobierano kaucje.	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.

			Sugerujemy wydłużenie terminu na przekazanie kaucji.		
268	RLG Systems Polska Sp. z o.o	Uwaga ogólna	Brak rozporządzenia, określającego wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym. Powyższe uniemożliwia umieszczenie przez wprowadzającego wymaganego oznakowania, wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji.	Wydanie aktów wykonawczych.	Uwaga nieprzyjęta Dokumentacja procesu legislacyjnego dot. rozporządzenia dostępna pod adresem https://legislacja.gov.pl/prjekt/12379103 .
269	RLG Systems Polska Sp. z o.o	Uwaga ogólna	Konieczność doprecyzowania wytycznych w sprawie oznakowania i identyfikacji opakowań objętych systemem kaucyjnym. Obowiązujące wytyczne mają zbyt ogólny charakter. Dodatkowo obowiązek umieszczania kwoty kaucji, w której XX oznacza złotówki, a YY grosze, będzie wiązał się z każdorazową zmianą oznakowania w przypadku zmiany wysokości kaucji.	Doprecyzowanie wytycznych w sprawie oznakowania i identyfikacji opakowań objętych systemem kaucyjnym. Określenie zharmonizowanej etykiety.	Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony.
270	RLG Systems Polska Sp. z o.o	Uwaga ogólna	Przepisy ustawy z 12 września 2023 o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 1852) w art. 9 wprowadziły przepis przejściowy, zgodnie z którym opakowania napojów, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem przystąpienia wprowadzającego do systemu kaucyjnego będą mogły być dalej w obiegu, do ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów. Nie ustalono terminu granicznego. Bedzie więc taka sytuacja, że na półce będą produkty, które zostały wprowadzone przez przedsiębiorcę przed jego przystąpieniem do systemu kaucyjnego (nie będą oznakowane) i po jego przystąpieniu do systemu (będą posiadały oznakowanie). Tylko od tych drogich będzie pobierana kaucja.	Doprecyzowanie: 1.Czy projektowane regulacje, zakładają zmiany w przepisach przejściowych? 2.Czy zostanie wyznaczony termin graniczny na wyprzedaż opakowań napojów, które nie posiadają wymaganego oznakowania (tj. które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem przystąpienia wprowadzającego do systemu kaucyjnego)?	Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach

					na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów". Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.
271	RLG Systems Polska Sp. z o.o	Uwaga ogólna	<p>Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>Zgodnie z art. 45 ustawy o odpadach zbieranie pustych opakowań i odpadów opakowaniowych przez jednostkę handlową będzie traktowane, jako nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania odpadów.</p> <p>Czy możliwe jest objęcie zwolnieniem z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów opakowaniowych, objętych systemem kaucyjnym, również Centr Dystrybucyjnych tych jednostek handlowych?</p>	Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, Centr Dystrybucyjnych jednostek handlowych.	Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

			<p>Ułatwiłoby to proces zbiórki i przekazywania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym do podmiotu reprezentującego.</p> <p>Dodatkowo, procedura ewidencjonowania odpadów zostałaby uproszczona.</p>		
272	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1 pkt 1	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji. Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisów w celu uniknięcia wątpliwości, że obowiązek pobrania kaucji dotyczy każdego rodzaju nabycia produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie tylko sprzedaży, ale również wszystkich innych przypadków odpłatnego lub nieodpłatnego udostępnienia tych produktów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów uwzględni również doprecyzowanie mające na celu wyłączenie obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etap dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy.”.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta</p> <p>Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy</p>

273	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.</p> <p>Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. Proponowany zapis dotyczący szklanych opakowań wielokrotnego użytku powoduje, że u wprowadzającego pozostają środki, za które może nabyć nowe butelki w miejsce utraconych w rynku. W przeciwnym wypadku takie utracone butelki musiałby za niego kupować podmiot reprezentujący, co znacząco komplikuje rozliczenia i może powodować dodatkowe, zbędne z punktu widzenia działania systemu, obciążenia podatkowe.</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p> <p>18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>
-----	-------------------------	---------------------	--	--	---

				opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji. ”	
274	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1 pkt 3	<p>Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia. Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p> <p>Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiórki, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi.</p> <p>Dodatkowo dla poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy w przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki</p>	<p>Proponujemy zmianę przepisu na:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.</p>

			handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.		
275	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p> <p>Nieprecyzyjne zapisy ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.</p>

pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecny zapis ustawy stwarza pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.

prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.

2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem

kaucyjnym,
2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;

- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie:
„d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów

				<p>opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu: „da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;</p> <p>- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;</p>	
276	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 2	<p>Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego. Objęcie opakowań po jogurtach pitnych i po innych pitnych produktach mlecznych wymaganiami systemu kaucyjnego było inicjatywą poprzedniej polskiej administracji rządowej, w naszej opinii utrudniającą pracę handlu i podmiotów reprezentujących. Płynne produkty mleczarskie nie są napojami, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Wyżej wymienione produkty zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań</p>	<p>Wykreślenie art. 2. projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym.</p> <p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniami (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory,</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

			<p>po takich produktach. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że obowiązkowo wdrażane w UE systemy kaucyjne nie obejmą opakowań po mleku i produktach mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów opakowaniowych do systemu kaucyjnego w Polsce.</p>	<p>niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.)”.</p>	
277	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla konsumentów systemu zaledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych,</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>

technicznych jak i barier prawnych skutkujących nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemu kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczącej ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone. Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia

wlicza się do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.

W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.

			<p>podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych – chociażby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.</p> <p>W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.</p>		
278	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym. Wnioskujemy o wprowadzenie okresu przejściowego na wyprzedaż przez wprowadzających zapasów opakowań oraz produktów w opakowaniach nieobjętych nowym systemem kaucyjnym – tj. takich, na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego (butelki plastikowe, puszki metalowe) oraz zapasów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku (szklane butelki) na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego. Okres powinien umożliwić wyprzedaż, ale jednak być stosunkowo krótki, stąd postulujemy okres 6 miesięczny od momentu uruchomienia nowego systemu kaucyjnego. W tym okresie</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały</p>

			<p>wprowadzający mogliby wprowadzać jeszcze na rynek produkty w opakowaniach bez oznaczeń nowego systemu. Takie rozwiązanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozwoli na uniknięcie zniszczenia istotnych ilości pełnowartościowych napojów – będzie przeciwdziałać marnowaniu żywności; • pozwoli wprowadzającym, którzy będą już ponosić koszty zbudowania i wdrożenia systemu kaucyjnego, na uniknięcie dodatkowych całkowicie zbędnych kosztów; • zmniejszy ślad węglowy związany z wprowadzaniem produktów w opakowaniach bo, w przypadku konieczności zniszczenia produktów, wprowadzający wprowadziliby do obrotu takie same ilości produktów w nowych opakowaniach; • zmniejszy masę odpadów opakowaniowych, jakie należy poddać recyklingowi. 	<p>na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”</p>	<p>wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów”. Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.</p>
279	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych. System kaucyjny w Polsce powinien być zgodny z dyrektywą PE i Rady (UE) 2019/904, która ma na celu zmniejszenie wpływu produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Precyzowanie praw własności jest zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczowym elementem tej dyrektywy. Precyzyjne określenie praw własności odpadów opakowaniowych może zwiększyć efektywność systemu kaucyjnego poprzez wyeliminowanie niejasności i potencjalnych konfliktów między różnymi podmiotami uczestniczącymi w systemie. Pozostawienie jedynie aktualnego zapisu ustawy w Art. 40g. ust. 9 „Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.</p>

			<p>powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego” powoduje ryzyko, że przepis ten będzie błędnie interpretowany, iż podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego niezależnie od tego, czy opakowania te są po napojach wprowadzającego będącego klientem danego podmiotu reprezentującego. Wyraźne zasady dotyczące własności odpadów opakowaniowych umożliwiają monitorowanie i kontrolę przepływu odpadów, co jest kluczowe dla utrzymania przejrzystości systemu, w tym jego finansowania, a także dla wykazania wprowadzającym realizacji obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym.</p> <p>Niezależnie od rozstrzygnięcia kwestii własności odpadów opakowaniowych, w celu uniknięcia sporów pomiędzy podmiotami reprezentującymi, konieczne jest również precyzyjne określenie w art. 21a ust. 3 i 4 ustawy, że poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest określony na podstawie masy lub zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p> <p>4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”</p>	
280	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania legislacyjnego dotyczącego obligatoryjnego samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących. Dla poprawności działania systemu z udziałem wielu podmiotów reprezentujących, skutecznego monitorowania i zarządzania rozliczeniami</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): Po art. 40q dodaje się art. 40r w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

opakowań oraz kaucji, kluczowe jest utworzenie samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego.

Polska Izba Systemu Kaucyjnego jako organizacja samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego odpowiadałaby m.in. za wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Polsce, stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym. Izba stworzyłaby i prowadziła informatyczne bazy dane w zakresie statystyki systemu kaucyjnego, a także współpracowałaby w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego. Prowadziłaby także działania edukacyjne na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego oraz umożliwiałaby polubowne i pojednawcze rozstrzygnięcie sporów między członkami Izby.

„Art. 40r. 1. Podmioty reprezentujące tworzą samorząd gospodarczy systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organizacją samorządu gospodarczego systemu kaucyjnego jest Polska Izba Systemu Kaucyjnego, zwana dalej „Izbą”.

3. Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe i powstaje z dniem uzyskania przez podmiot reprezentujący zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.

4. Członkostwo w Izbie ustaje z dniem zakończenia przez podmiot reprezentujący działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego.

5. Izba działa na rzecz harmonizacji i rozwoju systemu kaucyjnego działającego w Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Izba posiada osobowość prawną.

7. Organami Izby są:

1) Walne Zgromadzenie Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, zwane dalej "Walnym Zgromadzeniem Izby";

2) Zarząd Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego, składający się z Prezesa Zarządu, który jest Prezesem Izby, i z pozostałych członków Zarządu, w tym Wiceprezesów, których liczbę określa statut Izby;

3) Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Systemu Kaucyjnego.

8. Statut Izby oraz jego zmiany są uchwalane przez Walne Zgromadzenie Izby 3/4 głosów, w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.

9. Statut Izby określa w szczególności:

1) nazwę Izby i jej siedzibę;

2) zadania Izby i formy ich realizacji;

			<p>3) zakres uprawnień organów Izby, kadencję organów Izby oraz tryb ich wyboru;</p> <p>4) prawa i obowiązki członków Izby;</p> <p>5) zasady gospodarki finansowej Izby oraz zasady wykonywania działalności gospodarczej;</p> <p>6) strukturę organizacyjną Izby.</p> <p>10. Podstawowymi zadaniami Izby są:</p> <p>1) wypracowanie, wdrażanie i rozwój jednolitych zasad działania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w zakresie:</p> <p>a) warunków rozliczania pobranej i zwróconej kaucji;</p> <p>b) rozliczania i wymiany opakowań oraz odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonych przez członków Izby systemów kaucyjnych;</p> <p>c) współpracy i rozliczeń pomiędzy członkami Izby a jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym;</p> <p>2) stworzenie, utrzymywanie i rozwój systemu rozliczeń umożliwiającego harmonijne i niezakłócone funkcjonowanie systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji wymaganych przepisami prawa uprawnionym organom państwowym;</p> <p>3) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki systemu kaucyjnego;</p> <p>4) współpraca w zapobieganiu zagrożeniom dla systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej</p>	
--	--	--	--	--

				<p>Polskiej;</p> <p>5) edukacja na rzecz upowszechniania systemu kaucyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz poprawy jakości oraz ilości opakowań oraz odpadów opakowaniowych zbieranych w tym systemie;</p> <p>6) reprezentowanie członków Izby oraz interesów członków Izby wobec organów władzy publicznej;</p> <p>7) wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych zawierających regulacje dotyczące działalności powiązanej z systemem kaucyjnym;</p> <p>8) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między członkami Izby.</p> <p>11. Majątek Izby powstaje ze składek członkowskich, dotacji, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku Izby oraz dochodów z działalności gospodarczej.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki członkowskiej płaconej przez podmioty reprezentujące na rzecz Izby w oparciu o procentowy udział opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, do zbierania których zobowiązany jest dany podmiot reprezentujący, do całkowitej ilości opakowań, o których mowa w załączniku 1a do ustawy, wprowadzonych do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym oraz uwzględniając zadania Izby określone w ustawie.”</p>	
281	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące	Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu

brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kaucyjne prowadzi do konieczności działania poprzez nowy podmiot reprezentujący, co doprowadzi do rozerwania obecnie funkcjonujących systemów. Obecnie działają już w Polsce skuteczne systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku prowadzone przez producentów wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku. W tych systemach obrót opakowaniami odbywa się w najbardziej efektywny środowiskowo i finansowo model, w którym puste opakowania są odbierane z placówek handlu detalicznego przy dostarczaniu napełnionych opakowań. Takie rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych związanej z wykorzystywaniem opakowań do napojów. Ze względu na skalę działania podmiotów reprezentujących oraz ilości butelek wielokrotnego użytku (około 700 mln szklanych butelek wielokrotnego użytku do piwa) integralną częścią tych systemów są dystrybutorzy hurtowi. Za ich pośrednictwem opakowania krążą w rynku możliwie najkrótszą drogą pomiędzy wprowadzającymi a handlem detalicznym. Także za ich pośrednictwem zawierane są stosowne umowy dotyczące sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz odbioru pustych opakowań. Tego rodzaju rozwiązania mają już długą praktykę, w ramach której został zoptymalizowany wpływ środowiskowy opakowań wielokrotnego użytku oraz zmaksymalizowane korzyści handlu detalicznego ze sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku. Przy projektowaniu przepisów wprowadzających takie same zasady działania dla opakowań jednorazowych oraz wielokrotnego użytku nie wzięto pod uwagę zasadniczej różnicy w cyklu życia tych opakowań. Opakowania jednorazowe są zbierane w ramach systemu z przeznaczeniem do recyklingu. Opakowania wielokrotnego użytku muszą jak najszybciej wrócić do producenta napoju, który ponownie je napełnić. Im szybciej wracają, tym większa jest częstotliwość ich użycia. Kolejna

zmiany:

- w art. 8:

a) pkt 21a otrzymuje brzmienie:

„21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje;

b) pkt 21b otrzymuje brzmienie:

„21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym

zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego oraz wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.

			zasadnicza różnica wynika z faktu, że systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku już istnieją i działają bardzo efektywnie – przepisy nie powinny więc ich niszczyć, wręcz przeciwnie powinny wzmacniać ich rozszerzenie, co jest zgodne z hierarchą postępowania z odpadami.	nabywającym w odniesieniu do takiej samej ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.	
282	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy umożliwienie przeznaczenia kaucji za niezwrócone butelki szklane wielokrotnego użytku na zakup nowych butelek. W przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku ze względu na ich specyfikę system ten obejmuje nie tylko obrót na rynku produktu z kaucją oraz pustego opakowania, ale również infrastrukturę niezbędną do jego istnienia w zakładzie produkcyjnym (mycie i segregacja butelek), a także samo opakowanie, które nie staje się odpadem w momencie konsumpcji produktu w nim zawartego. Tak więc finansowanie systemu kaucyjnego w przypadku opakowania wielokrotnego użytku oznacza także możliwość zastąpienia butelek zagubionych w rynku lub uszkodzonych w sposób uniemożliwiający ich dalsze użytkowanie, tak aby zapewnić niezbędną populację butelek w użyciu w ramach systemu.</p> <p>Zmiana brzmienia projektu w powyższym zakresie pozwoliłaby zachować chociaż w części zasady funkcjonującego obecnie systemu depozytowego dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku w świetle których kaucja pobierana za opakowania służy odtworzeniu opakowań w przypadku braku ich zwrotu. Przy braku szczegółowego zapisu regulującego taką możliwość można wnioskować, że kwota niezwróconej kaucji nie mogłaby być przeznaczana na finansowanie takich celów jak obecnie, co oznaczałoby negatywne konsekwencje dla konsumentów ze względu na konieczność podniesienia cen produktów oferowanych w takich opakowaniach.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40i po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, mogą być przeznaczone na zakup nowych opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub przez wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy. W zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się artykułu 40g ust. 18.”.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Zakup nowych opakowań wykracza poza zakres finansowania systemu kaucyjnego.
283	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	-	Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży	W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu:	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto rozwiązanie postulowane przez

produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym). Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.

„Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu:

„49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).

50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;

51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;”.

2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku.””.
W ustawie o gospodarce opakowaniami i

Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).

				<p>odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:</p> <p>„10a. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”</p>	
284	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”. Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”. Oznacza to, że podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za cały pokonsumencki cykl życia odpadu opakowaniowego, który staje się jego</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 23:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”.</p> <p>b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:</p> <p>„Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, uczestniczącym w danym systemie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do podmiotów już obecnie wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.</p>

własnością: zapewnienie selektywnej zbiórki, transportu do zakładu przetwarzania oraz rozliczenia przekazanych do recyklingu odpadów w celu uwzględnienia tych odpadów w osiągniętych poziomach recyklingu przez wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym.

Ustawa nie wyposażała jednak podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu, ciężącego wciąż na wprowadzających. Podmiot reprezentujący, choć będzie odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie stał się odpowiedzialny za realizację obowiązku recyklingu tych odpadów; obowiązek tego recyklingu może być wciąż wyłącznie realizowany samodzielnie przez wprowadzającego lub poprzez powierzenie obowiązku organizacji odzysku opakowań. Podmiot reprezentujący nie ma jednak możliwości uczestnictwa w udokumentowaniu tego procesu, przez co nałożenie na niego obowiązku określonego w art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, staje się praktycznie niemożliwe do wykonania.

Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:

- 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
- 2) prowadzącego instalację komunalną albo
- 3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo
- 4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych

kaucyjnym.”

c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”

d) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”

			<p>od właścicieli nieruchomości.</p> <p>Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż bez tego uprawnienia przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, do którego zostaną przekazane odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym, nie będzie mógł sporządzić jedynej przewidzianej prawem dokumentacji potwierdzającej, że owe przekazane odpady zostały w ogóle poddane recyklingowi, i przekazać tych Dokumentów Potwierdzających Recykling wprowadzającemu lub organizacji odzysku opakowań. W takim przypadku odpady te znikną ze statystyki sprawozdawczej, przez co w sposób sztuczny obniżą się uzyskiwane poziomy recyklingu materiałowego wymagane w załączniku nr 1 ustawy.</p>		
285	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	-	<p>Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu 3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).</p> <p>Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza się następującą zmianę: - po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu: „Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Do masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Ministerstwo nie wyklucza uwzględnienia powyższego postulatu w ramach przyszłych prac legislacyjnych. zostanie poddana analizie i ewentualnie</p>

			<p>wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww. zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.</p>	<p>wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) samodzielnie przez wprowadzającego, 2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych, 3) w ramach systemu kaucyjnego.” 	<p>wprowadzona w ramach przyszłych prac legislacyjnych</p>
286	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych. Zgadza się, że system kaucyjny powinien być finansowany m.in. przez przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych, jednak zwracamy uwagę, że obecny zapis wprowadzanego art. 40i. 4 „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” wymusza dokonanie przetworzenia odpadów opakowaniowych, nie dając możliwości podjęcia decyzji o</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40i. ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”.</p>	<p>Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.</p>

			<p>sprzedaży samych odpadów opakowaniowych do recyklingu, co w niektórych przypadkach może być uzasadnione.</p> <p>W związku z powyższym wnioskuje się o zmianę na: „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”</p>		
287	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji. W ustawie przyjęte zostały minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek i butelek szklanych wielokrotnego użytku w takiej samej wysokości, jak dla butelek z tworzyw sztucznych, które to poziomy wynikają z dyrektywy Single Use Plastics (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r.). Tak wysokie poziomy nie są jednak wymogiem ustawodawstwa unijnego w stosunku do wyżej wymienionych opakowań. W związku z powyższym proponujemy przyjęcie dla tego rodzaju opakowań poziomów selektywnego zbierania jak dla celów recyklingu określonych w Dyrektywie PE i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, które wynoszą dla puszek metalowych odpowiednio: 78% w 2030 r., zaś dla szkła 75% w 2030 r.</p> <p>Przyjęte w projekcie ustawy poziomy w przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku uniemożliwiają w praktyce zwiększenie używania przez producentów butelek szklanych wielokrotnego użycia poprzez wprowadzanie nowych produktów/marek na rynek lub zastępowanie produktów/marek w butelkach jednorazowych butelkami wielokrotnego użytku, ze względu na brak możliwości osiągnięcia tak wysokich poziomów przynajmniej w pierwszych latach stosowania takiego rodzaju opakowania. Doświadczenie pokazuje, że konsumenci potrzebują przynajmniej 3 lat do wyrobienia nawyku oddawania butelki</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- załącznik 1a otrzymuje brzmienie: (załączono zdjęcie)</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.</p>

szklanej i średnio w pierwszym roku wraca do producenta około 40% tego rodzaju opakowań. Ze względu na specyfikę rynku opakowań szklanych do napojów oznaczenie na butelce informujące o kaucji jest niewystarczające do wyrobienia odpowiednich nawyków wśród konsumentów. W przypadku opakowań jednorazowych, po uruchomieniu systemu kaucyjnego, automatycznie wszystkie butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe do napojów będą objęte kaucją. Natomiast w przypadku butelki szklanej na rynku występują zarówno butelki jednorazowego użytku, jak i butelki wielorazowego użytku, co powoduje brak automatyzmu w zachowaniach konsumenckich. Bariera ta szczególnie będzie silna w przypadku próby zmiany butelki jednorazowej na butelkę wielokrotnego użytku, co jest bardzo pożądane z punktu widzenia środowiskowego. Konsumenty będą musieli nauczyć się, że ta sama marka napoju oferowana dotychczas w butelce jednorazowego użytku zmienia swoje opakowanie na zwrotne. Wysokie opłaty produktowe połączone z nierealnymi do osiągnięcia poziomami selektywnego zbierania szklanych butelek wielokrotnego użytku zniechęca producentów do takich zmian ze względu na duże ryzyko niezyskania wymaganych poziomów w pierwszych latach stosowania butelki zwrotnej. Takie poziomy mogą uzyskać wyłącznie te opakowania, które od wielu lat są w świadomości konsumentów opakowaniami z kaucją.

Ponadto, w projekcie ustawy w nieuzasadniony sposób założono szybki, coroczny wzrost poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, chociaż również nie jest to wymogiem ustawodawstwa unijnego. Doświadczenia z innych krajów europejskich wyraźnie wskazują, iż w pierwszych latach funkcjonowania systemów kaucyjnych osiągnięte są niższe poziomy selektywnego zbierania (w pierwszym roku wydajność systemu wynosi ok 60%) ze względu na konieczność przyzwyczajania się wszystkich konsumentów do

			dokonywania zwrotu do placówek handlowych opakowań i odpadów opakowaniowych. Z tego względu poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego powinny być zrównane do poziomu wyznaczonego przez prawodawstwo unijne czyli 77%.		
288	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy dostosowanie maksymalnej stawki opłaty produktowej do obowiązujących regulacji. Wnioskujemy o dostosowanie wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań wprowadzanej przedmiotowym projektem ustawy o systemie kaucyjnym do obowiązującego już w Polsce aktu prawnego, tj. do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160).</p> <p>Uważamy, iż maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynikająca z projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3380) z tytułu niewykonania obowiązku poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego powinna być równa wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań przyjętej art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160) wynoszącej 4,50 zł za 1 kg.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 35 skreśla się ust. 1a.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>
289	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy zmianę wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.</p> <p>Zostały przeprowadzone badania konsumenckie w celu oceny wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz nowego wzoru oznakowania opracowanego przez podmioty wnoszące uwagę.</p> <p>Badanie zostało zrealizowane w kwietniu 2024 według schematu monadycznego, czyli jeden respondent ocenia 1</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40l ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.”</p> <p>Załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób analogiczny do postulowanego.</p>

			<p>grafikę na jedynym rodzaju opakowania.</p> <p>Proponowany wzór oznakowania Polskie uzyskał istotnie statystycznie lepsze wyniki w badaniu konsumenckim w porównaniu do znaku określonego w załączniku nr 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w następujących kryteriach oceny: czytelność, zapamiętywalność, zachęcanie do zwrotu pustego opakowania, widoczność kwoty kaucji.</p>	<p>Załącznik nr 4 WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM (załączono zdjęcie)</p> <p>Objaśnienie: Oznakowanie powinno: 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2) kontrastować z tłem; 3) znajdować się na etykiecie.</p>	
290	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy objęcie podmiotów prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną systemem kaucyjnym. Prowadzący działalność hotelową lub gastronomiczną sprzedający produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym powinni być objęci obowiązkiem uczestnictwa w systemie kaucyjnym na zasadach określonych w ustawie, aby zapewnić szczelność systemu i objąć możliwie jak największą ilość opakowań wprowadzanych na rynek. Prowadzący działalność hotelarską lub gastronomiczną powinien być zobowiązany do wykonywania następujących czynności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zawarcia z podmiotem reprezentującym umowy określającej jego prawa i obowiązki związane z uczestnictwem w systemie kaucyjnym, • przekazania przyjętych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym podmiotowi reprezentującemu lub podmiotowi przez niego wskazanemu, • pobrania przy sprzedaży produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym od kupującego taki produkt opłaty kaucji, zwrotu podmiotowi reprezentującemu nieodebranej kaucji oraz prowadzenia stosownej ewidencji. 	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - po art. 40 p dodaje się art. 40q w brzmieniu: „40 q. Do przedsiębiorców prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną stosuje się art. 40g ust. 1 pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b, art. 40n ust. 1, art. 40p ust. 1, art. 44 ust. 4, ust. 5, ust. 9, ust. 11 oraz ust. 12.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.</p>
291	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”. Postulat wynika z chęci zapewnienia poprawności i spójności</p>	<p>Użyte w art. 40i ust. 1 pkt 6, 40n ust. 1 oraz art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Intencją ustawodawcy jest</p>

			<p>legislacyjnej zapisów ustawy. W przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego lub hurtowego”.</p> <p>Użyte w art. 21a ust. 5, art. 40g ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b oraz ust. 4 pkt 3, art. 40k ust. 4 pkt 1, 40p ust. 1 i w art. 56 ust. 1 pkt 10j ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160) oraz w art. 9nb ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2022 r. poz.2519) oraz w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 poz. 699, 1250,1726, 2127 oraz z 2023 r. poz. 295), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego i jednostek handlu hurtowego”.</p>	<p>w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.</p>
292	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy zniesienie wymogu zawierania umów z uczestnikami systemu kaucyjnego w formie pisemnej pod rygorem nieważności.</p> <p>W większości państw, w których funkcjonują systemy kaucyjne, umowy z uczestnikami systemu kaucyjnego są zawierane za pośrednictwem dedykowanego portalu internetowego. Wymóg zawierania umów w formie pisemnej z kilkudziesięcioma tysiącami przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje powoduje zbędne koszty administracyjne, jak</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) w art. 40h ust. 4, w art. 44 ust. 4 i 6, uchyla się sformułowanie „w formie pisemnej pod rygorem nieważności,”.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Dopuszczono wprost zawarcie umowy "w formie pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności", analogicznie do podobnego rozwiązania obowiązującego na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o</p>

			<p>również może mieć negatywny wpływ na terminowe uruchomienie systemu. Uniknięcie drukowania setek tysięcy stron umów z pewnością będzie mieć korzystny wpływ na środowisko naturalne, a także będzie zgodne z podejściem państwa do digitalizacji procesów i ograniczania ilości drukowanych dokumentów.</p>		<p>przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.</p>
293	Grupa Żywiec Sp. z o.o.	Art. 1	<p>Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.</p> <p>Działalność dystrybutorów i sieci handlowych dokonujących odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego (sklepów) w celu zgromadzenia ich na terenie hurtowni lub centrum dystrybucyjnego powinna zostać zwolniona lub wyłączona z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – w odniesieniu do odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Jako uzasadnienie takiego podejścia wskazać należy na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zakres tej działalności ograniczony do wybranych rodzajów odpadów opakowaniowych innych niż niebezpieczne, b) cel w jakim odpady te są gromadzone – recykling, c) brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zezwolenia na zbieranie odpadów do 1.01.2024 roku, ponieważ: d) w przypadku procedury opartej wyłącznie na konieczności sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zajmuje od ok. 6 do 12 miesięcy (w 	<p>W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.</p>

zależności od regionu kraju i problematyki lokalizacji). W przypadku procedury opartej o raport o oddziaływaniu na środowisko należy przyjąć, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zająć od 10-18 miesięcy.

e) sprawy zezwoleń na zbieranie odpadów rozpatrywane są średnio przez okres 6-12 miesięcy, co wynika m.in. z konieczności przeprowadzenia wspólnej kontroli miejsca zbierania odpadów przez właściwy organ oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ponadto, opakowania objęte systemem kaucyjnym zebrane w jednostkach handlowych najefektywniej przetransportować wraz z innymi zwrotami do magazynów centralnych, zaopatrujących te sklepy, gdzie mogą być kolekcjonowane i przekazywane do podmiotów reprezentujących zbiorczo w większej masie.

Wykorzystanie istniejących systemów logistycznych znacznie obniży koszty systemu odbioru opakowań kaucyjnych – brak dedykowanych transportów per sklep, zagęszczenie transportowanych odpadów.

Wykorzystanie logistyki zwrotnej znacząco wpłynie na efektywność operacyjną systemu – sklepy będą mogły mieć realizowane odbiory przy każdej dostawie, dzięki czemu będą mogły zwolnić przestrzeń magazynową na towar z dostawy. W przypadku małych sklepów, bez których system kaucyjny będzie niewydolny, jest to bardzo ważny punkt, aby zachować odpowiednio dużą częstotliwość odbiorów, by nie doszło do zatorów / przepełnienia sklepów i magazynów, na co ze względów HACCP nie możemy sobie pozwolić.

Dodatkowo, forma zaproponowanej zbiórki jest prośrodowiskowa, gdyż będzie generować niższy ślad

			<p>węglowy względem realizacji odrębnych transportów po odbiór odpadów kaucyjnych.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż odpady kaucyjne będą miały znaczną wartość dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu systemu kaucyjnego, ryzyko, iż zebrany odpad trafi w nieodpowiednie miejsce bądź zostanie spalony jest znikomy. Każdy podmiot będący w procesie będzie miał motywację, aby jak największa ilość odpadu została przekazana do recyklingu, aniżeli trafiła do często przywoływanych lasów czy uległa zniszczeniu / spaleniu.</p> <p>Podsumowując: W obecnym stanie prawnym powyższy model logistyczny zbiórki odpadów kaucyjnych jest niemożliwy do realizacji bez posiadanych decyzji środowiskowych oraz decyzji na zbieranie poszczególnych kodów odpadów (15 01 01, 15 01 02, 15 01 04). Pozyskiwanie aktualnie będących w mocy decyzji na zbieranie, nie było realizowane z myślą o dodatkowych wolumenach generowanych w strumieniu odpadów kaucyjnych, co niestety wyklucza zastosowanie powyżej opisanego modelu –ze względu na graniczną ilość masy wskazaną w decyzjach na zbieranie odpadów. Proces administracyjny uzyskiwania decyzji na zbieranie jest znacznie wydłużony i w zależności od lokalizacji jest niemożliwy do zrealizowania do 2025 r. (uzyskanie decyzji środowiskowych trwa do kilku lat).</p>		
294	Polska Izba Handlu	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Wprowadzający produkty jest obowiązany do przekazanie kaucji do podmiotu reprezentacyjnego w ciągu 7 dni od jej pobrania – termin niemożliwy do realizacji. Należałoby przyjąć minimalny okres rozliczeniowy w wymiarze 1 miesiąca.</p> <p>Należy dodać zapisy dotyczące sytuacji, gdy w którymś z etapów produkty w opakowaniach nie zostaną sprzedane. Brakuje uszczegółowienia co dzieje się z pobraną wcześniej</p>		Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.

			kaucją w przypadku utylizacji produktów na etapie dystrybucji (bez sprzedaży do klienta). W procesie należałoby również rozważyć uwzględnienie firm odbierających odpady spożywcze.		
295	Polska Izba Handlu	Art. 1 pkt 2 lit. a	System kaucyjny obejmuje terytorium kraju oraz zapewnia każdej gminie co najmniej jeden punkt odbierania opakowań objętych systemem. Zgodnie z definicją system kaucyjny tworzy podmiot reprezentacyjny. Co w przypadku, jeśli podmiotów reprezentacyjnych jest kilka - który z nich będzie odpowiadał za powstanie takiego punktu i na jakiej podstawie? Czy konieczność tworzenia takiego punktu dotyczy tylko sytuacji, kiedy na terenie gminy nie będzie punktu handlowego oferującego napoje, który będzie zobowiązany do odbioru wszystkich rodzajów opakowań objętych systemem?		Wyjaśnienie: Każdy podmiot reprezentujący będzie odpowiadał za powstanie takiego punktu, na podstawie przywoływanego przepisu. Konieczność tworzenia takiego punktu dotyczy sytuacji, kiedy na terenie gminy nie ma żadnego punktu odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych objętego systemem danego operatora (takiego jak jednostka handlu, PSZOK, itp.)
296	Polska Izba Handlu	Art. 1	Konieczne jest doprecyzowanie przepisów dotyczących obowiązku pobrania kaucji w przypadku każdego rodzaju nabycia produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym (tzn. również w przypadku odpłatnego lub nieodpłatnego udostępnienia tych produktów). Jak również dodanie zapisów o wyłączeniu obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.		Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy
297	Polska Izba Handlu	Art. 1 pkt 3	Zapis wymaga doprecyzowania, ponieważ w obecnym kształcie wskazuje, iż pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania		Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.

			przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia - niemożliwe do zrealizowania.		
298	Polska Izba Handlu	Art. 1 pkt 5	Konieczne jest dodanie zapisów ustanawiających wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów reprezentujących nierealizujących obowiązek rozliczeń z innymi uczestnikami systemu kaucyjnego w ustawowym czasie.		Uwaga nieprzyjęta. Nowelizacja przewiduje sankcję cofnięcia zezwolenia po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszeń w przypadku niezgodności z przepisami ustawy, także w zakresie rozliczeń.
299	Polska Izba Handlu	Art. 2	<p>Opakowania po produktach mlecznych powinny być całkowicie wyłączone z systemu kaucyjnego w związku z zagrożeniem sanitarnym, które mogą spowodować.</p> <p>Puste opakowania po napojach mlecznych z resztkami ww. napoi powoduje znaczne zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne. Zbieranie takich opakowań powoduje zupełnie inną specyfikację maszyn do zbierania a także dodatkowe inne zabezpieczenia sanitarne w szczególności przy zbiórce manualnej.</p> <p>W pozostałych krajach UE gdzie został wdrożony system kaucyjny tylko dwa z nich zdecydowały się na uzupełnienie systemu kaucyjnego po kilku latach.</p> <p>Usunięcie opakowań po mleku i produktach mlecznych z systemu kaucyjnego</p> <p>Bardzo liczymy na usunięcie z powstającego systemu kaucyjnego opakowań po mleku i produktach mlecznych. Obowiązek składowania aktywnych biologicznie butelek po produktach mlecznych w jednostkach handlowych może kolidować z obowiązkiem zapewnienia w sklepach odpowiednich warunków sanitarnych, a także z przepisami z zakresu</p>	Wyłączenie opakowań napojów mlecznych z systemu kaucyjnego.	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

bezpieczeństwa i higieny pracy, co dotyczy w szczególności sklepów spożywczych i placówek z ofertą gastronomiczną. Objęcie systemem kaucyjnym opakowań na mleko i pitne produkty mleczne – które są uznawane za artykuły spożywcze pierwszej potrzeby – przełoży się również na wzrost cen tych produktów i wzmocni trend inflacyjny, co negatywnie odbije się na ich dostępności dla konsumentów. Ponadto rezygnacja z objęcia systemem kaucyjnym ww. produktów nie narusza obowiązku implementacji Dyrektywy SUP przez Rzeczpospolitą Polską oraz nie wyłącza możliwości osiągnięcia wymaganych przez Dyrektywę SUP poziomów selektywnej zbiórki tych odpadów – bo poziomy te można skutecznie osiągnąć innymi metodami, które ponadto pozwalają uwzględnić specyfikę odpadów po produktach mlecznych (przede wszystkim ich zanieczyszczenie biologiczne i zagrożenia sanitarne, z jakimi wiąże się ich składowanie), wiążą się z mniejszą uciążliwością dla przedsiębiorców i dla konsumentów oraz czynią system kaucyjny bardziej efektywnym, także kosztowo.

Uzasadnienie dla wyłączenia z systemu kaucyjnego opakowań po mleku, jogurtach i innych pitnych produktach mlecznych

Apelujemy o wprowadzenie w Ustawie zmian, które jednoznacznie wyłączą opakowania po mleku, jogurtach i innych produktach mlecznych z systemu kaucyjnego. Od początku procesu legislacyjnego jednogłośnie apelują o to wszystkie zainteresowane strony: producenci i przetwórcy, branża handlowa, recyklerzy i organizacje odzysku. Jest to możliwe bez uszczerbku dla realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z Dyrektywy SUP (co dotąd było właściwie jedynym podawanym przez rząd argumentem za objęciem tych opakowań systemem). Rezygnacja z objęcia systemem kaucyjnym butelek na mleko, jogurt i inne pitne produkty mleczne:

§ nie narusza obowiązku implementacji Dyrektywy SUP przez Rzeczpospolitą Polską:

§ Dyrektywa SUP nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia systemu zwrotu kaucji w ogóle, ani tym bardziej obowiązku ustanowienia kaucji na opakowania po mleku

i produktach mlecznych – Dyrektywa SUP wymienia kaucję tylko przykładowo, jako jeden z możliwych środków zapewnienia selektywnej zbiórki do celów recyklingu, i to wyłącznie

w odniesieniu do butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do 3 litrów, a nie w odniesieniu do wszystkich opakowań objętych ustawą kaucyjną;

§ nie wyłącza możliwości osiągnięcia wymaganych przez Dyrektywę SUP poziomów selektywnej zbiórki tych odpadów – bo poziomy te można skutecznie osiągnąć innymi metodami, które ponadto:

§ pozwalają uwzględnić specyfikę odpadów po produktach mlecznych (przede wszystkim ich zanieczyszczenie biologiczne i zagrożenia sanitarne, z jakimi wiąże się ich składowanie) i są bardziej adekwatne do tej specyfiki – na przykład zbiórka pojemnikowa;

§ wiążą się z mniejszą uciążliwością dla przedsiębiorców i dla konsumentów – bo nie są równoznaczne z koniecznością przechowywania odpadów i opakowań, w których gniją lub pleśnieją resztki zawartości – ani w domu konsumenta (przed oddaniem do punktu zbiórki), ani w sklepie (gdzie oferowana jest żywność – i gdzie opakowania miałyby być oddawane i przechowywane do czasu ich odbioru przez operatora);

§ czynią system kaucyjny bardziej efektywnym, także kosztowo – pozwalają zrealizować podstawową ideę systemu kaucyjnego jako zbiórki „czystej”, niewymagającej rozdzielania zebranych frakcji odpadów, ani ich specjalistycznego mycia lub oczyszczania, co miałyby

miejsce w przypadku zmieszania w systemie odpadów czystych (np. butelek po wodzie lub napojach gazowanych) i zanieczyszczonych (opakowań z aktywnymi biologicznie resztkami produktów mlecznych). Sama Dyrektywa SUP w Preambule (motyw 27) wskazuje, że w ramach systemów selektywnego zbierania butelek z tworzyw sztucznych można prowadzić „wspólną zbiórkę niektórych rodzajów odpadów, pod warunkiem że nie będzie to stanowić przeszkody dla wysokiej jakości recyklingu”.

Zanieczyszczenie opakowań po produktach mlecznych stanowi taką przeszkodę z punktu widzenia efektywności całego systemu. Mieszanie ich z butelkami po innych napojach, zebranymi w systemie kaucyjnym, może doprowadzić do skażenia recyklatu, co niewątpliwie stanowi „przeszkodę dla wysokiej jakości recyklingu”.

Wobec tego powoływanie się na obowiązki wynikające z Dyrektywy SUP nie jest uzasadnieniem dla objęcia butelek na mleko, jogurt i inne pitne produkty mleczne systemem kaucyjnym. Ponadto, biorąc pod uwagę, że trwają wciąż prace legislacyjne – z każdym kolejnym tygodniem bez ustawy kaucyjnej spada prawdopodobieństwo, że uda się wdrożyć

i uruchomić system, który od 1 stycznia 2025 r. będzie zdolny zapewnić selektywną zbiórkę na poziomie wymaganym przez Dyrektywę SUP (77%). Istotnie osłabia to założenie, że system kaucyjny jest jedynym, adekwatnym i niezbędnym środkiem do osiągnięcia tego celu w odniesieniu do butelek po produktach mlecznych. Tylko takie założenie uzasadniałoby objęcie tych opakowań systemem. Tymczasem rozwiązanie to nie zostało uargumentowane, ani wyjaśnione w dotychczasowej dyskusji dotyczącej ustawy inaczej niż przez powołanie się na obowiązek transpozycji Dyrektywy SUP.

Zarazem przeciwko włączaniu opakowań po produktach mlecznych do systemu kaucyjnego przemawia szereg argumentów prawnych, ekonomicznych i praktycznych.

Poza przywołanymi wyżej, są to następujące względy:

§ Opakowania na mleko i przetwory mleczne zostały wprost wyłączone z obowiązkowych systemów kaucyjnych w projekcie nowego unijnego rozporządzenia opakowaniowego (dalej: „PPWR”). Jak wynika z Preambuły PPWR, „ze względu na charakter produktów oraz różnice w systemach ich produkcji i dystrybucji, systemy kaucyjne nie powinny być jednak obowiązkowe w przypadku opakowań na [...] mleko i przetwory mleczne wymienione w części XVI załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013”. A zatem nie jest intencją prawodawcy unijnego, aby opakowania te były objęte systemem kaucyjnym.

§ Obowiązująca Dyrektywa odpadowa (2008/98/WE) dopuszcza odstępianie przez państwa członkowskie od selektywnej zbiórki opakowań w przypadku, gdy pociągnęłaby ona za sobą „nieproporcjonalnie wysokie koszty ekonomiczne” (art. 10 ust. 3 lit. d) – a skoro tak, to tym bardziej dopuszczalne jest zróżnicowanie metod selektywnej zbiórki, odpowiednio do specyfiki zbieranych opakowań i efektu ekonomicznego danego rozwiązania. W świetle art. 10 ust. 3 lit. d Dyrektywy odpadowej wyłączenie opakowań po napojach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego, i objęcie ich innymi mechanizmami selektywnego zbierania, jest nie tylko dopuszczalne, ale uzasadnione i celowe.

§ Obowiązek składowania aktywnych biologicznie butelek po produktach mlecznych w jednostkach handlowych może kolidować z obowiązkiem zapewnienia w sklepach odpowiednich warunków sanitarnych, a także z przepisami z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – co dotyczy w szczególności sklepów spożywczych i placówek z ofertą gastronomiczną. Nie można przetrzucać na przedsiębiorców negatywnych konsekwencji prawnych wynikających z takich kolizji,

			<p>a także ryzyka związanego z niespójnością systemu prawa. Zwłaszcza, że w tym przypadku kolizji można łatwo uniknąć, wyłączając ww. opakowania z obowiązku zbierania w systemie kaucyjnym.</p> <p>§ W wielu krajach (np. Norwegia, Słowacja) opakowania po mleku są wyłączone z systemów kaucyjnych. W innych (np. Kanada) wymaga się ich opróżnienia i umycia przed oddaniem do punktu zbiórki. Natomiast w Niemczech dopiero po 20 latach funkcjonowania systemu kaucyjnego zdecydowano się na objęcie nim opakowań po mleku – zostały do niego włączone od 2024 r. Na tej samej zasadzie zakres polskiego systemu kaucyjnego powinien być proporcjonalny do celów stawianych przez Unię Europejską, bez konieczności ponoszenia kosztów nieadekwatnych do możliwych do osiągnięcia korzyści. Rozszerzenie tego zakresu będzie można rozważyć dopiero po przetestowaniu systemu i na podstawie rzetelnej oceny efektywności jego funkcjonowania w kolejnych latach, z uwzględnieniem ewentualnych zmian technologicznych i zmian w bilansie kosztowym.</p> <p>§ Objęcie systemem kaucyjnym opakowań na mleko i pitne produkty mleczne – które są uznawane za artykuły spożywcze pierwszej potrzeby – przełoży się na wzrost cen tych produktów i wzmocni trend inflacyjny, co negatywnie odbije się na ich dostępności dla konsumentów. Ponadto, ze względu na specyfikę polskiego rynku mleczarskiego, w tym różnicę w formacie stosowanych opakowań (w innych krajach UE dominuje mleko i napoje fermentowane w torebkach, które z założenia znajdują się poza systemami kaucyjnymi), może osłabić pozycję polskich producentów i przetwórców w stosunku do przedsiębiorców z innych krajów Unii, zwiększając koszty ich funkcjonowania i utrudniając konkurencję w ramach wspólnego rynku.</p>		
300	Polska Izba Handlu	Art. 1 pkt 2	Z uwagi na krótki okres czasu do planowego rozpoczęcia uruchomienia systemu kaucyjnego przesunięcie na 2026 r.	Wskazanie uruchomienia systemu kaucyjnego jako 01.01.2026 r.	Uwaga nieprzyjęta.

					Utrzymano dotychczasowe przepisy przewidujące mechanizm obniżonej opłaty produktowej w pierwszym roku obowiązywania systemu, uzupełniony podwyższeniem tej opłaty od 2026 r. dla podmiotów, które nie przystąpią do systemu kaucyjnego.
301	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	2. Utrzymanie dotychczasowego systemu zwrotu butelki szklanej wielokrotnego użytku.		Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.
302	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	3. Zróżnicowanie opłaty manipulacyjnej w zależności od formy zbiórki.		Uwaga nieprzyjęta. Rozwiązanie takie może zostać wprowadzone przez poszczególnych operatorów.
303	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	4. Powołanie organizacji/ samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących.		Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych przepisów.
304	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	5. Przedefiniowanie opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu jako niebędące odpadem, co umożliwi przedsiębiorcom prowadzącym jednostki handlu detalicznego lub hurtowego realizacji odbioru, transportu,		Uwaga częściowo uwzględniona. Brzmienie przepisów

			magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów, bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.		zostanie sformułowane przez projektodawcę.
305	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	6. Stworzenie bazy kodów 2D - umożliwiających identyfikację per konkretny odpad dane opakowanie.		Uwaga nieprzyjęta. Zasadność stworzenia wspólnej bazy kodów została pozostawiona rozsadze podmiotów reprezentujących.
306	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	7. Zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym.		Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania

					zapasów". Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.
307	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	8. Precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych.		Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.
308	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	<p>9. Brak podatku VAT dla kaucji opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu.</p> <p>Obecne przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, która ma wejść w życie z początkiem 2025 r., zakładają zmiany w rozliczeniach VAT dla określonych typów opakowań wielokrotnego użytku (głównie opakowań szklanych). Przepisy te budzą sporo kontrowersji wśród przedsiębiorców.</p> <p>W praktyce oznaczają one, że do kaucji za butelki szklane będzie doliczany podatek VAT.</p> <p>Kwestia opodatkowania VAT w systemie kaucyjnym może prowadzić do dodatkowych obciążeń nie tylko organizacyjnych, lecz także finansowych dla przedsiębiorców wprowadzających do obrotu towary w opakowaniach zbieranych w ramach systemu kaucyjnego. Zbiórka odpadów będzie wiązać się z dodatkowymi kosztami, które będą ponosić przedsiębiorcy prowadzący placówki handlu detalicznego.</p>		Uwaga nieprzyjęta. Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).
309	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	10. Możliwość pomniejszenia opłaty producentkiej o zebrane w systemie kaucyjnym opakowania z tworzyw sztucznych.		Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako

					niedotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.
310	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	11. Wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych.		Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.
311	Polska Izba Handlu	Uwaga ogólna	12. Objęcie systemem kaucyjnym podmiotów prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną.		Uwaga nieprzyjęta. Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.
312	Polska Izba Handlu	Art. 1	13. Wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”.		Uwaga nieuwzględniona. Intencją ustawodawcy jest w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.
313	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Art. 1	Kaucja powinna iść za produktem. Inicjatorem kaucji jest wprowadzający, który nalicza kaucję w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu kaucjonowanym i podmiotowi nabywającemu te produkty. Aktualne brzmienie przepisu ogranicza opis obiegu kaucji w		Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy

			systemie do jednostki handlowej dokonującej sprzedaży produktu w opakowaniu konsumentowi.		
314	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Uwaga ogólna	<p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego oraz jego funkcjonowanie powinno być wzmocnione efektywną kampanią edukacyjną prowadzoną przez jeden podmiot zrzeszający wszystkich operatorów systemu kaucyjnego. Środki finansowe na prowadzenie kampanii powinny pochodzić z wpłat wprowadzających produkty na rynek. Warunkiem uzyskania zezwolenia przez podmiot składający wniosek jest zobowiązanie do współpracy innymi operatorami systemu kaucyjnego w zakresie wprowadzenia ogólnopolskiej kampanii edukacyjnej na etapie poprzedzającym wprowadzenie systemu kacyjnego oraz po jego uruchomieniu. Środki finansowe na realizację zadania związanego z kampanią edukacyjną są składnikiem opłat wnoszonych przez wprowadzających do podmiotu reprezentującego</p> <p>Aby zapewnić optymalny rezultat od początku funkcjonowania systemu kaucyjnego, niezbędna jest efektywna kampania edukacyjna dla konsumentów. W tym celu konieczne jest utworzenie podmiotu dla realizacji jednej spójnej kampanii przy współpracy wszystkich operatorów systemu kaucyjnego.</p> <p>Kampania powinna być ogólnopolska, a środki finansowe zebrane i wydatkowane w sposób skonsolidowany, celem zapewnienia efektywności finansowej i maksymalizacji rezultatów.</p>		Uwaga nieprzyjęta. Planowana jest kampania informacyjna dot. systemu kaucyjnego. Postulat dot. podmiotu zrzeszającego wykracza poza zakres projektowanych zmian.
315	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Art. 2	Produkty mleczne powinny być włączone zgodnie z dyrektywą SUP.	Wykreślić.	Uwaga nieuwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie

					zaproponowana przez ustawodawcę.
316	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Uwaga ogólna	Zwolnienie opakowań wielorazowych z opłaty VAT. Opakowania kaucjonowane są wyłączone z obowiązku naliczania opłaty VAT. Kaucja nie generuje wartości dodanej a zatem powinna być wyłączone z opłaty VAT		Uwaga nieprzyjęta Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).
317	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Uwaga ogólna	Jednorazowe odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym powinny być traktowane jako surowce a zatem punkty zbiórki tej frakcji opakowaniowej powinny być zwolnione z obowiązków charakterystycznych dla punktów zbiórki odpadów. Firmy transportowe odpowiedzialne za transport tej frakcji również powinny być zwolnione z obowiązków płynących z transportu odp. Punkty zbiórki oraz jednostki transportowe w systemie kaucyjnym są wyłączone z obowiązków nakładanych na punkty gromadzenia odpadów oraz podmioty transportujące odpady w rozumieniu ustawy o odpadach. Wyłączenie opakowań zebranych w systemie kaucyjnym ze statusu odpadów usprawni proces przygotowania punktów zbiórki oraz zlikwiduje bariery na etapie eksploatacji systemu. W przypadku transportu otworzy to możliwość - tzw.backhaulingu. Odpady opakowaniowe zbierane w systemie kaucyjnym podlegają surowej weryfikacji i jako takie nie stanowią ryzyka związanego z obecnością odpadów resztkowych lub niebezpiecznych.		Uwaga częściowo przyjęta nieprzyjęta. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

318	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Uwaga ogólna	<p>Precyzyjne oznakowanie opakowań kaucjonowanych. Aktualnie propozycja ustawy określa wstępne warunki brzegowe dla symboli systemu kaucyjnego, powinna jednak precyzyjnie określać wytyczne zarówno dla symbolu systemu (uzupełnienie prostokąta o element graficzny będący załącznikiem tego dokumentu), jak i innego oznakowania umożliwiającego prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym, tj kodu kreskowego. Opakowania kaucjonowane są etykietowane zgodnie z załącznikiem do niniejszego artykułu. Uzpełnienie załącznika IV o inne oznakowania umożliwiające prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym. Z uwagi na fakt wprowadzenia w Polsce systemu opartego na wielu operatorach istnieje potrzeba doprecyzowania specyfikacji oznakowań opakowań kaucjonowanych jednolitym wzorem określonym ustawowo.</p>		Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony.
319	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Art. 1	<p>Dostosowanie minimalnych wymogów poziomów zbiórki do metody zbiórki opakowań po napojach opartej o kaucję. Zmiana treści załącznika nr 1 polegająca na wykreśleniu podkolumny 5 (pn. "2029 i lata następne") w sekcji kolumny na temat: "poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku" oraz zmianę poziomów przewidzianych na 2028 rok (podkolumna 4) na 90%, jak również modyfikację nazwy kolumny na: "2028 i lata następne" zamiast: "2028".</p> <p>Systemy kaucyjne to metoda zbiórki odpadów polegająca na wykorzystaniu kaucji, która uiszczania jest przez sprzedającego w momencie zakupu przez konsumenta produktu w opakowaniu i zwracana kiedy konsument oddaje opakowanie do punktu zbiórki. Opisana wyżej motywacja pieniężna daje w rezultacie wysokie poziomy zbiórki opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu. Wprowadzane w Europie systemy kaucyjne bardzo szybko osiągają pułap 90% i w związku z tym nie ma potrzeby wydłużania okresu na osiągnięcie maksymalnego poziomu zbiórki.</p>		Uwaga nieprzyjęta. Obowiązki nakładane na poziomie systemowym zakładają zbiórkę każdego opakowania objętego systemem kaucyjnym. Nie zakłada się ryzyka polegającego na celowym ograniczeniu zbiórki po osiągnięciu minimalnego poziomu. Postulowany wzrost poziomów nie jest w tym kontekście konieczny.

			Takie podejście odpowiada doświadczeniu polskich podmiotów, które aktualnie prowadzą zbiórkę opakowań wielorazowych.		
320	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Art. 1	Doprecyzowanie warunków uznania podmiotu jako wprowadzającego bezpośrednio. Wprowadzający napoje bezpośrednio to podmiot, który sprzedaje produkty w opakowaniach kaucjonowanych do użytkownika końcowego i odbiera puste opakowania od tego użytkownika na minimalnym poziomie zbiórki określonym w Załączniku nr 1.		Uwaga nieprzyjęta. Przyjęta definicja jest dostatecznie precyzyjna. Nie jest planowane jej rozszerzenie o bardziej powszechne modele dystrybucji.
321	Fundacja Kupuj Odpowiedzialnie	Art. 1	Podwyższenie stawek opłat produktowych. Zmiana konieczna w Rozporządzeniu do ustawy z dnia 13.07.2023 na temat stawek opłat produktowych Aktualne stawki opłaty produktowej wynoszą 22 Euro (za 2025), 224 Euro (za 2026), 1122 Euro (za 2007 i lata następne). O ile rozumiemy intencje rządu poprzedniej i obecnej kadencji i konieczność ustanowienia niższej stawki na 2025 w związku z przygotowaniem do wdrożenia systemu kaucyjnego, o tyle na lata kolejne, począwszy od 2026, stawka opłaty produktowej powinna być znacząco podwyższona. Wyższa opłata służy jako ekonomiczny bodziec gwarantujący, że wprowadzającym będzie zależało na maksymalizacji zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach. Wnosimy o zastosowanie maksymalnej stawki w wysokości 25 zł/kg od roku 2026.		Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.
322	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	W szczególności należy zwrócić uwagę na brak odpowiednich rozwiązań regulacyjnych w przepisach ustawy wystarczająco mobilizujących Producentów do podejmowania działań przygotowawczych do uczestnictwa w systemie kaucyjnym, jak i do samego uczestnictwa w tym systemie już w pierwszych latach jego funkcjonowania, co wiąże się z brakiem zapewnienia wystarczającego finansowania systemu kaucyjnego przez podmioty zobligowane do tego ustawowo. Jednocześnie wymaga podkreślenia nieuzasadnione różnicowanie sytuacji prawnej Producentów oraz		Uwaga częściowo przyjęta. Przyjęto istotnie podwyższoną opłatę produktową dla podmiotów, które w ogóle nie przystąpią do systemu kaucyjnego.

			pozostałych uczestników systemu kaucyjnego (w szczególności przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego) w zakresie nieproporcjonalnego ukształtowania ich praw oraz obowiązków związanych z uczestnictwem w systemie kaucyjnym. Podnoszone uwagi wskazują również na istotne ryzyko związane z zabezpieczeniem efektywnej konkurencji na rynku pomiędzy podmiotami będącymi uczestnikami systemu kaucyjnego		
323	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>Nieosiągnięcie celów i efektów systemu kaucyjnego w pierwszych latach jego funkcjonowania z uwagi na ryzyko nieprzystąpienia do systemu przez Producentów.</p> <p>Niewątpliwie celem nadrzędnym wprowadzenia systemu kaucyjnego jest ochrona środowiska naturalnego realizująca się zwiększeniem poziomu selektywnego zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym oraz uzyskanie z tego tytułu korzyści środowiskowych, Dla realizacji powyższego celu konieczne jest zapewnienie sprawnego i efektywnego działania systemu kaucyjnego już w pierwszych latach jego funkcjonowania, co może zostać osiągnięte wyłącznie na skutek odpowiedniego zaangażowania się w jego tworzenie i uczestnictwo w nim przez wszystkich uczestników systemu.</p> <p>Nie bez znaczenia dla realizacji ww. celu jest fakt, iż na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów ustawy (art. 40i ust 2) Producenci są zobowiązani do finansowania systemu kaucyjnego, zaś ich wkłady finansowe w funkcjonowanie systemu kaucyjnego określać będzie umowa zawarta z operatorem systemu kaucyjnego. Z powyższego wynika więc wniosek, że dla zapewnienia efektywnego i sprawnego działania systemu kaucyjnego konieczne jest zapewnienie uczestnictwa w systemie Producentów już w pierwszych latach funkcjonowania tego systemu. Wydaje się, że aktualne ramy prawne systemu kaucyjnego nie gwarantują</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przyjęto istotnie podwyższoną opłatę produktową dla podmiotów, które w ogóle nie przystąpią do systemu kaucyjnego.</p>

odpowiedniego zaangażowania Producentów w zakresie tworzenia i uczestnictwa w systemie kaucyjnym oraz jego finansowania, w szczególności brak jest rozwiązań prawnych dostatecznie mobilizujących Producentów do takich działań w początkowej fazie funkcjonowania systemu. Zgodnie z ustawą uczestnictwo producentów w systemie kaucyjnym nie jest obowiązkowe, natomiast Producenci mają obowiązek osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy. Zgodnie z ustawą (art. 21a ust 1) do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego.

Oznacza to, że Producenci nie mogą uzyskiwać wymaganych poziomów zbierania tych odpadów poza systemem kaucyjnym (np. poprzez samodzielne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych). Nieuzyskanie wymaganych poziomów zbierania rodzi po stronie Producentów obowiązek uiszczenia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań w odniesieniu do nieosiągniętych wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy. Obowiązek uiszczenia ww. opłaty produktowej stanowi jedyną sankcję jaka wiąże się z brakiem przystąpienia i uczestnictwa Producentów w systemie kaucyjnym. Zgodnie z założeniami ustawodawcy, mechanizm opłaty produktowej miał na celu motywowanie Producentów do utworzenia i uczestnictwa w systemie kaucyjnym.

Stawki opłaty produktowej dla poszczególnych rodzajów opakowań zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów

opakowań („Rozporządzenie”). Zgodnie z Rozporządzeniem w pierwszym roku funkcjonowania systemu kaucyjnego (2025 r.) dla wszystkich rodzajów opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy stawka ta wynosi 0,10 zł za 1 kg, zaś w roku 2026 wynosić będzie 1zł za 1kg, a w latach 2027 i następnych 5 zł za 1kg.

Ustalenie stawki opłaty produktowej w roku 2025 na niskim poziomie wynikało z założenia, że w początkowej fazie system może nie być w stanie zapewnić zbiórki opakowań i odpadów opakowaniowych na maksymalnym oczekiwanym poziomie. Z tego powodu wysokości stawek opłat produktowych określono w taki sposób, aby w terminie startu działania systemu były one niższe, co stanowi istotny mechanizm wsparcia dla Producentów. Z dotychczas przeprowadzonych analiz wynika, że wobec przyjętych na rok 2025 preferencyjnych stawek opłaty produktowej uczestnictwo w systemie kaucyjnym nie będzie stanowiło dla Producentów dostatecznej zachęty (tj. istotnej i korzystnej ekonomicznie alternatywy) względem konieczności ponoszenia opłaty produktowej na skutek pozostania poza systemem kaucyjnym.

Możliwy brak przystąpienia Producentów do systemu kaucyjnego w pierwszych latach jego funkcjonowania motywowany przesłankami ekonomicznymi będzie skutkował faktycznym przeniesieniem obowiązku finansowania funkcjonowania systemu kaucyjnego na innych uczestników systemu kaucyjnego (w szczególności przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego), które nie są do tego ustawowo zobowiązane. Zwracamy przy tym uwagę, że aktualne ramy prawne nie stwarzają analogicznych (jak dla Producentów) mechanizmów wsparcia dla tych przedsiębiorców, w sposób nieuzasadniony różnicując ich sytuację prawną.

W przypadku przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego o powierzchni sprzedaży

			<p>powyżej 200 m³ do uczestnictwa w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych już od 1 stycznia 2025 r. jest obowiązkowe, przy czym brak przystąpienia do systemu kaucyjnego zagrożony jest karami administracyjnymi w wysokości do 500 000 złotych.</p> <p>Aktualnie przedsiębiorcy ponoszą istotne nakłady i koszty związane z przygotowaniem się do wdrożenia systemu kaucyjnego i obowiązkowym uczestnictwem w systemie.</p> <p>Natomiast nieprzystąpienie przez wystarczającą liczbę Producentów do systemu kaucyjnego i tym samym niezapewnienie przez nich wkładów finansowych na jego funkcjonowanie skutkować będzie tym, że rzeczywiste koszty wdrożenia i funkcjonowania systemu w jego początkowej fazie zostaną poniesione przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego, którzy nie są do tego zobligowani ustawowo,</p>	
324	Pracodawcy RP	Uwaga ogólna	<p>3. Proponowane rozwiązania zapewniające uzyskanie celów i efektów systemu kaucyjnego w pierwszych latach jego funkcjonowania. W świetle przedstawionych powyżej wątpliwości w ramach prac nad Projektem należy uwzględnić rozwiązania mobilizujące Producentów do uczestnictwa w systemie kaucyjnym już w pierwszych latach jego funkcjonowania. Poniżej znajdują się propozycje zmian przepisów.</p> <p>(i) Konieczność uiszczenia przez Producentów, którzy nie przystąpią do systemu kaucyjnego opłaty wyrównawczej w momencie przystąpienia przez nich do systemu kaucyjnego. Należy rozważyć, aby w sytuacji utrzymania stawek opłaty produktowej w roku 2025 w aktualnej wysokości wynikającej z Rozporządzenia (0,10 zł za 1kg dla każdego rodzaju odpadu) Producenci, którzy nie przystąpili do systemu kaucyjnego w roku 2025 i w związku z tym zapłacili obniżoną (preferencyjną) opłatę produktową, w chwili przystąpienia przez nich do systemu kaucyjnego byli</p>	Uwaga częściowo przyjęta. Przyjęto istotnie podwyższoną opłatę produktową dla podmiotów, które w ogóle nie przystąpią do systemu kaucyjnego.

zobowiązani do wniesienia wkładów finansowych (odpowiednio podwyższonych) lub opłaty wyrównawczej, uwzględniających okres, w którym brak realizacji przez nich obowiązku selektywnego zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w systemie kaucyjnym powodował konieczność rzeczywistego finansowania systemu kaucyjnego przez innych uczestników tego systemu. Powyższe rozwiązanie pozwoli wyeliminować niezamierzony przez ustawodawcę skutek polegający na tym, że brak uczestnictwa w systemie kaucyjnym w pierwszych latach jego funkcjonowania stanowić będzie dla takich Producentów korzystną alternatywę finansową. Jednocześnie rozwiązanie to zakłada utrzymanie stawek opłaty produktowej na przewidzianym w Rozporządzeniu poziomie, co pozwoli na uzyskanie efektu wsparcia dla tych Producentów, którzy zdecydowali się na przystąpienie do systemu kaucyjnego już w jego początkowej fazie, nie uzyskując w tym okresie wymaganych poziomów selektywnej zbiórki pustych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

(ii) Podwyższenie stawek opłaty produktowej w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego lub stosowanie preferencyjnej stawki opłaty produktowej wyłącznie dla Producentów, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego. W ramach alternatywnego rozwiązania należy rozważyć podwyższenie stawek opłat produktowej w 2025 roku dla wszystkich rodzajów opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy do takiego poziomu, aby decyzja o braku przystąpienia do systemu kaucyjnego przez Producentów, a tym samym obowiązek uiszczenia obniżonej (preferencyjnej) opłaty produktowej, nie stanowiła dla nich zachęty oraz korzystnej alternatywy finansowej wobec przystąpienia do systemu kaucyjnego już w jego początkowej fazie. Ewentualnie można rozważyć zróżnicowanie stawek opłat produktowej w 2025 roku

wobec Producentów, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego oraz tych, którzy zdecydowali się nie przystąpić do tego systemu w ten sposób, że obniżona (preferowana) stawka opłat będzie miała zastosowanie wyłącznie do Producentów uczestniczących w systemie kaucyjnym, zaś wobec Producentów nie uczestniczących w systemie kaucyjnym zastosowanie znajdzie podwyższona stawka, ustalona w takiej wysokości, aby decyzja o braku przystąpienia do systemu kaucyjnego przez tych Producentów, a tym samym obowiązek uiszczenia opłaty produktowej, nie stanowiły dla nich zachęty oraz korzystnej alternatywy finansowej wobec przystąpienia do systemu kaucyjnego już w jego początkowej fazie.

Powyższe rozwiązanie pozwoli wyeliminować niezamierzony przez ustawodawcę skutek polegający na tym, że brak uczestnictwa w systemie kaucyjnym w pierwszych latach jego funkcjonowania stanowić będzie korzystną alternatywę finansową dla Producentów. Jednocześnie rozwiązanie to zakłada utrzymanie stawek opłaty produktowej na przewidzianym w Rozporządzeniu poziomie dla tych Producentów, którzy zdecydują się przystąpić do systemu kaucyjnego już w jego początkowej fazie, co pozwoli na uzyskanie efektu wsparcia dla tych Producentów bez jednoczesnego premiowania tych Producentów, którzy nie przystąpią do systemu kaucyjnego w jego początkowej fazie.

(iii) Zobligowanie Producentów do uczestnictwa w systemie kaucyjnym. Należy rozważyć wprowadzenie ustawowego obowiązku uczestnictwa Producentów w systemie kaucyjnym poprzez obowiązek zawarcia z podmiotem reprezentującym umowy o której mowa w art. 40h ust 3 ustawy oraz usankcjonowanie tego obowiązku poprzez zmianę art. 56 ust 1 ustawy w ten sposób, że po pkt 10e zostanie dodany pkt 10ea o następującej treści: „wbrew przepisom art. 40h ust3 nie zawarł umowy z podmiotem reprezentującym” oraz zmianę art. 57 pkt 3 ustawy nadając

			<p>mu brzmienie: „w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10ea, 10h-10k, 13 i 14g - od 10 000 zł do 1 000 000 zł.</p> <p>Proponowane rozwiązanie pozwoli wyeliminować niezamierzony przez ustawodawcę i niezgodny z celem ustawy skutek polegający na tym, że brak uczestnictwa w systemie kaucyjnym w pierwszych latach jego funkcjonowania stanowić będzie korzystną alternatywę finansową dla Producentów, wprowadzając odpowiednie rozwiązania prawne motywujące Producentów do przystąpienia do systemu kaucyjnego, a w konsekwencji realizację poziomu selektywnego zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym i uzyskanie oczekiwanych korzyści środowiskowych.</p>	
325	Pracodawcy RP	Art. 1	<p>4. Pozostałe uwagi związane z systemem kaucyjnym.</p> <p>Udział i rola jednostek handlowych w systemie kaucyjnym.</p> <p>W odniesieniu do obecnego brzmienia ustawy w zakresie określającym udział i rolę jednostek handlowych w systemie kaucyjnym wymaga podkreślenia, że jednostkom handlu detalicznego i hurtowego odbierającym odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym należy w sposób wyraźny nadać status podmiotów prowadzących nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów w rozumieniu art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.</p> <p>Jednocześnie należy dokonać zmiany art. 41 ust 1 pkt 1 ustawy o odpadach poprzez wyraźne zwolnienie tych jednostek z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów w zakresie odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym. Tym samym art. 44 ust 6 ustawy powinien otrzymać brzmienie: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m² jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z co najmniej jednym podmiotem reprezentującym, który się do niego zgłosi”.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.</p>

326	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	b) Opłata produktowa – MKiŚ rekomenduje utrzymanie niskich stawek kar w pierwszym roku Popieramy tą propozycję z uwagi na bardzo krótki czas na wdrożenie systemu kaucyjnego.		Przyjęto do wiadomości.
327	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	c) Wysokość kaucji – MKiŚ rekomenduje 0,50 zł dla PET i puszek, 1 zł dla szkła wielokrotnego Popieramy tą propozycję. Jest ona zgodna z głosem większości branży oraz sprawiedliwa w stosunku do cen artykułów w różnych typach opakowań.		Przyjęto do wiadomości.
328	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	d) Kaucja – MKiŚ rekomenduje pobieranie kaucji na każdym etapie sprzedaży + zwolnienie z VAT Popieramy tą propozycję – pozwoli ona na uszczelnienie systemu oraz ograniczanie ryzyka oszustw, co potwierdzają doświadczenia innych krajów.		Przyjęto do wiadomości.
329	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	e) Opakowania szklane jednorazowe – MKiŚ rekomenduje nie włączanie ich do systemu kaucyjnego, na rzecz promowania zastępowania ich butelkami wielokrotnego użycia Popieramy tą propozycję – zgodnie z wyjaśnieniami branży recyklingu szkła, zbiórka w systemie kaucyjnym prowadzi do zbyt dużego skruszenia opakowań, co utrudnia recykling. Ponadto stłuczka szklana stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa pracowników sklepu.		Przyjęto do wiadomości.
330	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 1	f) Oznakowanie – MKiŚ chce utrzymać kwotę kaucji na opakowaniu W przypadku stosowania wyłącznie 2 stawek kaucji, komunikowanie ich na etykiecie nie wydaje się być niezbędne. Konsumenci w innych krajach szybko uczą się wysokości takich stawek, natomiast dodatkowa informacja na etykiecie może powodować konieczność zwiększenia samych etykiet, które obecnie są redukowane do niezbędnego minimum. Ponadto w przypadku zmiany kwoty kaucji (np. z przyczyn inflacyjnych), może spowodować konieczność utylizacji niewykorzystanych etykiet zawierających nieaktualną kaucję (etykiety drukowane są z dużym zapasem).		Uwaga nieprzyjęta. Wskazanie kwoty kaucji na opakowaniu ma istotny walor informacyjny dla konsumenta.

331	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	g) Opakowania standardowe wielokrotnego użytku - MKiŚ zależy na opakowaniach wielokrotnego użytku (w tym butelki i nawet słoiki), miałyby być wdrażane do systemu od 1 stycznia 2026 (temat do dalszych analiz) Ta propozycja stoi w sprzeczności z propozycją niewłażczenia butelek szklanych jedнокrotnego użytku. Mają tu zastosowanie identyczne argumenty dot. recyklingu szkła oraz bezpieczeństwa pracowników sklepów.		Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.
332	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 2	h) Opakowania mleczne – MKiŚ proponuje przesunięcie terminu na 1 stycznia 2026 Przesunięcie terminu rozpoczęcia zbiórki tych opakowań nie ma technicznego uzasadnienia. Za rok ich zbiórka będzie powodowała analogiczne problemy jak obecnie (zagrożenie sanitarne, uciążliwość zapachowa, zwiększenie zużycia wody). Zgodnie z powyższymi postulatami – rekomendujemy wyłączenie opakowań mlecznych z obowiązku zbiórki selektywnej oraz systemu kaucyjnego		Uwaga uwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.
333	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	i) Przesunięcie terminu systemu kaucyjnego – MKiŚ rekomenduje utrzymanie 1 stycznia 2025 Jak obszernie wskazaliśmy w pierwszym postulacie – termin 01.01.2025 jest nierealistyczny dla utworzenia skutecznego i efektywnego systemu kaucyjnego.		Uwaga nieprzyjęta. Utrzymano dotychczasowe przepisy przewidujące mechanizm obniżonej opłaty produktowej w pierwszym roku obowiązywania systemu, uzupełniony podwyższeniem tej opłaty od 2026 r. dla podmiotów, które nie przystąpią do systemu kaucyjnego.

334	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 1 pkt 7	j) Operatorzy – MKiŚ rekomenduje doprecyzowanie zakresu zezwoleń: o kontrola WIOŚ przed i po uruchomienia operatora Praktyka uzyskiwania decyzji administracyjnych w zakresie gospodarowania odpadami wskazuje, że wdrożenie kontroli WIOŚ przed ich uzyskaniem wydłużyło postępowania średnio o aż 12 miesięcy. Taka zmiana spowoduje paraliż zezwoleń dla operatorów. Kontrole są oczywiście zasadne jednak po wydaniu decyzji. Na etapie jej wydawania to organ wydający winien oceniać zakres wniosku.		Wyjaśnienie: kontrole przeprowadzane będą po uzyskaniu zezwolenia
335	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Uwaga ogólna	zwolnienie z VAT Popieramy tą propozycję – pozwoli ona na uszczelnienie systemu oraz ograniczanie ryzyka oszustw, co potwierdzają doświadczenia innych krajów.		Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).
336	Instytut Spraw Obywatelskich	Art. 1	Kaucja powinna iść za produktem. Aktualne brzmienie przepisu ogranicza opis obiegu kaucji w systemie do jednostki handlowej dokonującej sprzedaży produktu w opakowaniu konsumentowi	Inicjatorem kaucji jest wprowadzający, który nalicza kaucję w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu kaucjonowanym i podmiotowi nabywającemu te produkty.	Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy
337	Instytut Spraw Obywatelskich	Uwaga ogólna	Wprowadzenie systemu kaucyjnego oraz jego funkcjonowanie powinno być wzmocnione efektywną kampanią edukacyjną prowadzoną przez jeden podmiot zrzeszający wszystkich operatorów systemu kaucyjnego. Środki finansowe na prowadzenie kampanii powinny pochodzić z wpłat wprowadzających produkty na rynek. Aby zapewnić optymalny rezultat od początku funkcjonowania	Warunkiem uzyskania zezwolenia przez podmiot składający wniosek jest zobowiązanie do współpracy innymi operatorami systemu kaucyjnego w zakresie wprowadzenia ogólnopolskiej kampanii edukacyjną są składnikiem opłat wnoszonych przez wprowadzających do podmiotu reprezentującego edukacyjnej na etapie poprzedzającym wprowadzenie systemu	Uwaga nieprzyjęta. Planowana jest kampania informacyjna dot. systemu kaucyjnego. Prowadzenie działań edukacyjnych pozostaje w interesie podmiotów reprezentujących i nie

			<p>systemu kaucyjnego, niezbędna jest efektywna kampania edukacyjna dla konsumentów. W tym celu konieczne jest utworzenie podmiotu dla realizacji jednej spójnej kampanii przy współpracy wszystkich operatorów systemu kaucyjnego.</p> <p>Kampania powinna być ogólnopolska, a środki finansowe zebrane i wydatkowane w sposób skonsolidowany, celem zapewnienia efektywności finansowej i maksymalizacji rezultatów.</p>	<p>kacyjnego oraz po jego uruchomieniu. Środki finansowe na realizację zadania związanego z kampanią edukacyjną są składnikiem opłat wnoszonych przez wprowadzających do podmiotu reprezentującego</p>	<p>przewiduje się dodatkowych obowiązków formalnych w tym zakresie.</p>
338	Instytut Spraw Obywatelskich	Art. 2	<p>Produkty mleczne powinny być włączone zgodnie z dyrektywą SUP</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>
339	Instytut Spraw Obywatelskich	Uwaga ogólna	<p>Zwolnienie opakowań wielorazowych z opłaty VAT. Kaucja nie generuje wartości dodanej a zatem powinna być wyłączone z opłaty VAT</p>	<p>Opakowania kaucjonowane są wyłączone z obowiązku naliczania opłaty VAT.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednolicenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>
340	Instytut Spraw Obywatelskich	Uwaga ogólna	<p>Jednorazowe odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym powinny być traktowane jako surowce a zatem punkty zbiórki tej frakcji opakowaniowej powinny być zwolnione z obowiązków charakterystycznych dla punktów zbiórki odpadów.</p> <p>Firmy transportowe odpowiedzialne za transport tej frakcji</p>	<p>Punkty zbiórki oraz jednostki transportowe w systemie kaucyjnym są wyłączone z obowiązków nakładanych na punkty gromadzenia odpadów oraz podmioty transportujące</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przyjęto przepis w brzmieniu opracowanym przez projektodawcę.</p>

			<p>również powinny być zwolnione z obowiązków płynących z transportu odp.</p> <p>Wyłączenie opakowań zebranych w systemie kaucyjnym ze statusu odpadów usprawni proces przygotowania punktów zbiórki oraz zlikwiduje bariery na etapie eksploatacji systemu. W przypadku transportu otworzy to możliwość - tzw.backhaulingu.</p> <p>Odpady opakowaniowe zbierane w systemie kaucyjnym podlegają surowej weryfikacji i jako takie nie stanowią ryzyka związanego z obecnością odpadów resztkowych lub niebezpiecznych</p>	<p>odpady w rozumieniu ustawy o odpadach.</p>	
341	Instytut Spraw Obywatelskich	Art. 1	<p>Precyzyjne o znakowanie opakowań kaucjonowanych. Aktualnie propozycja ustawy określa wstępne warunki brzegowe dla symboli systemu kaucyjnego, powinna jednak precyzyjnie określać wytyczne zarówno dla symbolu systemu (uzupełnienie prostokąta o element graficzny będący załącznikiem tego dokumentu), jak i innego oznakowania umożliwiającego prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym, tj kodu kreskowego. Z uwagi na fakt wprowadzenia w Polsce systemu opartego na wielu operatorach istnieje potrzeba doprecyzowania specyfikacji oznakowań opakowań kaucjonowanych jednolitym wzorem określonym ustawowo.</p>	<p>Opakowania kaucjonowane są etykietowane zgodnie z załącznikiem do niniejszego artykułu.</p> <p>Uzupełnienie załącznika IV o inne oznakowania umożliwiające prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony.</p>
342	Instytut Spraw Obywatelskich	Art. 1	<p>Dostosowanie minimalnych wymogów poziomów zbiórki do metody zbiórki opakowań po napojach opartej o kaucję. Systemy kaucyjne to metoda zbiórki odpadów polegająca na wykorzystaniu kaucji, która uiszczenia jest przez sprzedającego w momencie zakupu przez konsumenta produktu w opakowaniu i zwracana kiedy konsument oddaje opakowanie do punktu zbiórki.</p>	<p>Zmiana treści załącznika nr 1 polegająca na wykreśleniu podkolumny 5 (pn."2029 i lata następne") w sekcji kolumny na temat: "poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku" oraz zmianę poziomów przewidzianych na 2028 rok (podkolumna 4) na 90%, jak również modyfikację</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Obowiązki nakładane na poziomie systemowym zakładają zbiórkę każdego opakowania objętego systemem kaucyjnym. Nie zakłada się ryzyka polegającego na celowym ograniczeniu zbiórki po</p>

			<p>Opisana wyżej motywacja pieniężna daje w rezultacie wysokie poziomy zbiórki opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu.</p> <p>Wprowadzane w Europie systemy kaucyjne bardzo szybko osiągają pułap 90% i w związku z tym nie ma potrzeby wydłużania okresu na osiągnięcie aksymalnego poziomu zbiórki.</p> <p>Takie podejście odpowiada doświadczeniu polskich podmiotów, które aktualnie prowadzą zbiórkę opakowań wielorazowych.</p>	<p>nazwy kolumny na: "2028 i lata następne" zamiast: "2028".</p>	<p>osiągnięciu minimalnego poziomu. Postulowany wzrost poziomów nie jest w tym kontekście konieczny.</p>
343	Instytut Spraw Obywatelskich	Art. 1	<p>Doprecyzowanie warunków uznania podmiotu jako wprowadzającego bezpośrednio</p> <p>Doprecyzowanie warunków uznania podmiotu jako wprowadzającego bezpośrednio.</p>	<p>Wprowadzający napoje bezpośrednio to podmiot, który sprzedaje produkty w opakowaniach kaucjonowanych do użytkownika końcowego i odbiera puste opakowania od tego użytkownika na minimalnym poziomie zbiórki określonym w Załączniku nr 1</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ocenie projektodawcy, przepis jest dostatecznie precyzyjny.</p>
344	Instytut Spraw Obywatelskich	Art. 1	<p>Podwyższenie stawek opłat produktowych. Aktualne stawki opłaty produktowej wynoszą 22 Euro (za 2025), 224 Euro (za 2026), 1122 Euro (za 2007 i lata następne). O ile rozumiemy intencje rządu poprzedniej i obecnej kadencji i konieczność ustanowienia niższej stawki na 2025 w związku z przygotowaniem do wdrożenia systemu kaucyjnego, o tyle na lata kolejne, począwszy od 2026, stawka opłaty produktowej powinna być znacząco podwyższona. Wyższa opłata służy jako ekonomiczny bodziec gwarantujący, że wprowadzającym będzie zależało na maksymalizacji zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach. Wnosimy o zastosowanie maksymalnej stawki w wysokości 25 zł/kg od roku 2026.</p>	<p>Zmiana konieczna w Rozporządzeniu do ustawy z dnia 13.07.2023 na temat stawek opłat produktowych</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>
345	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1 pkt 1 lit. a	<p>Wnosimy o pozostawienie zapisu w dotychczasowym brzmieniu.</p> <p>W naszej ocenie kaucja nie powinna być pobierana na każdym etapie dystrybucji produkty w opakowaniu na</p>	<p>1) w art. 8: a) po pkt 15b dodaje się pkt 15ba w brzmieniu: „15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projektodawca podtrzymuje mechanizm</p>

	<p>napoje, jeśli tak miałyby być to taka kwota nie powinna być określana mianem kaucji. Dodatkowo zaproponowane w art. 40g ust. 16 i ust. 17 zapisy stoją w sprzeczności z definicją kaucji.</p> <p>Zgodnie z zaproponowaną zmienioną definicją kaucji, rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym.</p> <p>Ustawodawca nie zaproponował jednak w jaki sposób kaucja miałyby być zwracana uczestnikom poszczególnych etapów dystrybucji produktów w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że „kaucja” w powszechnym rozumieniu, oznacza zapłatę określonej sumy pieniężnej o charakterze zwrotnym, stanowiącą zabezpieczenie interesów wierzyciela na wypadek niewykonania albo nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika. Jej celem jest więc ochrona interesów ekonomicznych wierzyciela. Kaucja jest rodzajem zabezpieczenia wiarygodności o charakterze rzeczowym. Jej celem jest zmotywowanie użytkownika końcowego do zwrotu opakowania lub odpadu opakowaniowego. Przyjęcie rozwiązania, że kaucja ma podążać za opakowaniem będzie skutkowało tym, że skorzystają na tym producenci a stracą sieci handlowe, które kupując napoje w opakowaniach objętych kaucją będą musiały tę kaucję już uiścić zanim pobiorą ją od swojego klienta.</p> <p>Konsekwencją zmiany, aby kaucja podążała za produktem będzie faktyczne sfinansowanie wypłaty kaucji przez dystrybutorów, hurtownie i sieci handlowe.</p>	<p>którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”;</p>	<p>poboru kaucji w całym łańcuchu dostaw.</p>
--	---	--	---

			Takie rozwiązanie będzie miało ogromny wpływ na funkcjonowanie polskich przedsiębiorców, którzy zajmują się handlem hurtowym i detalicznym i może zachwiać ich konkurencyjnością także na rynku unijnym (napoje w opakowaniach wyprodukowane i sprzedane w Polsce sprzedawane zagranicę będą obciążone kaucją).		
346	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1 pkt 1	<p>Wnoskujemy o dodanie definicji jednostki handlu detalicznego.</p> <p>Po punkcie 24 dodać pkt 25 zawierający definicję jednostki handlu detalicznego. Niestety u.op. nie zawiera definicji jednostki handlu detalicznego ani handlu hurtowego, co budzi wątpliwości interpretacyjne adresatów omawianych norm prawnych i może wpłynąć na prawidłowość stosowania przepisów, ale także skłonność unikania uczestniczenia w systemie kaucyjnym. Pojęcie jednostki handlu detalicznego i hurtowego funkcjonuje w u.op. od 2014 r., czyli od daty jej wejścia w życie, nigdy natomiast nie było zdefiniowane, co w przypadku systemu kaucyjnego może okazać się bardziej problematyczne, przede wszystkim z punktu widzenia roli jaką podmioty prowadzące te jednostki mają odgrywać w systemie kaucyjnym.</p> <p>Pomocna może być dostępna na stronie internetowej Głównego Urzędu Statystycznego definicja sprzedaży detalicznej, zgodnie z którą sprzedaż detaliczna jest dokonywana w punktach sprzedaży detalicznej, placówkach gastronomicznych oraz innych punktach sprzedaży (np. sklepy, magazyny) w ilościach wskazujących na zakup dla potrzeb indywidualnych nabywców.</p>	b) po pkt 24 dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) jednostka handlu detalicznego – rozumie się przez to każdą jednostką prowadzącą sprzedaż detaliczną towarów w ilościach wskazujących na zakup dla potrzeb indywidualnych nabywców;	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W ocenie projektodawcy nie występuje konieczność dodania osobnej definicji.</p>
347	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1 pkt 2 lit. b	<p>Wnoskujemy o doprecyzowanie zapisu poprzez dodanie odesłania do przestępstw w zakresie ochrony środowiska.</p> <p>Projekt nowelizacji zakłada dodanie w art. 40g ust. 2 pkt 2a i pkt 2b w brzmieniu: „2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo; 2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28</p>	<p>Proponujemy zmianę przepisu na: „W art. 40g w ust. 2 po pkt 2 dodaje pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art.163,</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Z uwagi na istotę systemu kaucyjnego, wykraczającą poza problematykę zagospodarowania odpadów, przyjęto szerszy katalog czynów zabronionych.</p>

			października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);	art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 §1 w związku z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny; 2b) nie był karany za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);,,	
348	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1 pkt 2 lit. d	Wnosimy o wykreślenie zapisu. W naszej ocenie kaucja nie powinna być pobierana na każdym etapie dystrybucji produkty w opakowaniu na napoje, jeśli tak miałyby być to taka kwota nie powinna być określana mianem kaucji. Dodatkowo zaproponowany w art. 40g ust. 16 i ust. 17 są sprzeczne z definicją kaucji	W art. 40g: a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodaje się wyrazy: „oraz zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden punkt odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”, b) w ust. 2 po pkt 2 dodaje pkt 2a i 2b w brzmieniu: „ członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i prokurenci nie byli prawomocnie skazani za przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art.163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 §1 w związku z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny; 2b) nie był karany za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 6592).” c) w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „reprezentujący” dodaje się wyrazy: „w okresie obowiązywania zezwolenia, o którym mowa w art. 40j ust. 1”	Uwaga nieprzyjęta. Projektodawca podtrzymuje mechanizm poboru kaucji w całym łańcuchu dostaw.

349	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Proponujemy modyfikację treści zapisu art. 1 ust. 4 pkt b.</p> <p>Proponujemy zmianę zapisu poprzez doprecyzowanie rodzaju przestępstw na przestępstwa przeciwko środowisku.</p> <p>Zmiana jest konsekwencją propozycji zmiany opisanej w pkt 3 tabeli.</p>	<p>„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:</p> <p>1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art.163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 §1 w związku z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;</p> <p>2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary</p> <p>3) oświadczenie o posiadaniu kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianiu wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1-4 i 6; 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji.</p> <p>2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Z uwagi na istotę systemu kaucyjnego, wykraczającą poza problematykę zagospodarowania odpadów, przyjęto szerszy katalog czynów zabronionych.</p>
-----	--	---------------------	--	---	---

				następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,	
350	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1 pkt 4 lit. i	Jesteśmy za wykreśleniem w projektowanym przepisie art. 40j ust. 10. Zapis przeczy zasadzie dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażonej w art. 15 kpa i art. 78 Konstytucji RP. Sens dwuinstancyjności postępowania sprowadza się do tego, że w rezultacie wniesienia zwykłego środka zaskarżenia decyzji sprawa jest rozpatrywana ponownie, w jej pełnym zakresie przedmiotowym, zwykle przez organ wyższego stopnia, a w określonych ustawowo sytuacjach – przez organ, który podjął zakwestionowane rozstrzygnięcie. Działanie to obejmuje zawsze element kontroli zapadłego rozstrzygnięcia, stanowiącej na ogół punkt wyjścia dokonywanej w ramach administracyjnego toku instancji analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy. Wyłączenie kontroli rozstrzygnięcia, które w swojej istocie odbiera stronie przyznane jej prawo, w przypadku podmioty reprezentującego pozbawia go prawa do obrony swoich praw i przedstawienia argumentów na ich poparcie.	i) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.”;	Uwaga przyjęta.
351	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1 pkt 5 lit. c	Jesteśmy za wykreśleniem w projektowanym przepisie art. 40k ust. 2c. Zapis przeczy zasadzie dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażonej w art. 15 kpa i art. 78 Konstytucji RP. Sens dwuinstancyjności postępowania sprowadza się do tego, że w rezultacie wniesienia zwykłego środka zaskarżenia decyzji sprawa jest rozpatrywana ponownie, w jej pełnym zakresie przedmiotowym, zwykle przez organ	w art. 40k: a) w ust. 1 po wyrazie „narusza” dodaje się wyrazy: „przepisy ustawy lub”, b) w ust. 2 po wyrazie „nadal” dodaje się wyrazy: „narusza przepisy ustawy lub”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu: „2a. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.	Uwaga przyjęta.

			wyższego stopnia, a w określonych ustawowo sytuacjach – przez organ, który podjął zakwestionowane rozstrzygnięcie. Działanie to obejmuje zawsze element kontroli zapadłego rozstrzygnięcia, stanowiącej na ogół punkt wyjścia dokonywanej w ramach administracyjnego toku instancji analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy. Wyłączenie kontroli rozstrzygnięcia, które w swojej istocie odbiera stronie przyznane jej prawo, w przypadku podmioty reprezentującego pozbawia go prawa do obrony swoich praw i przedstawienia argumentów na ich poparcie	2b. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie	
352	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1	Wnosimy i zmianę ust. 1 poprzez wydłużenie terminu na złożenie wniosku o zmianę zezwolenia z 3 do 6 m- cy. Wnosimy o wykreślenie ust. 3, ust.4 i ust.5.	Art. 3. „1. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego zezwolenia. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2, 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. – 7 – 2. Jeżeli w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, termin uruchomienia systemu kaucyjnego jest dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia, minister właściwy do spraw klimatu zmienia ten termin na nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia.”	Uwaga nieprzyjęta. Projektodawca nie dostrzega konieczności modyfikacji przepisów w powyższym zakresie.
353	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1	Dodać zmianę art. 56 ust. 1 oraz art. 57 pkt. 3 poprzez dodanie kary dla przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje i wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje za nie zawarcie umowy z podmiotem reprezentującym. Rozwiązanie takie zniechęci przedsiębiorców	W art. 56 ust. 1 po pkt 10e dodać pkt 10ea o treści: „10ea wbrew przepisom art. 40h ust. 3 nie zawarł umowy z podmiotem reprezentującym Zmienić treść art. 57 pkt. 3 nadając mu	Uwaga częściowo przyjęta. Przyjęto istotnie podwyższoną opłatę produktową dla podmiotów, które w ogóle

			wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach na napoje do celowego nieprzystępowania do systemu kaucyjnego a w konsekwencji nie realizowanie poziomów selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych po opakowaniach wymienionych w załączniku 1a do ustawy opakowaniowej.	brzmienie: „3. w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10ea, 10h-10k, 13 i 14g - od 10 000 zł do 1 000 000 zł;”	nie przystąpią do systemu kaucyjnego.
354	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”.</p> <p>Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”.</p> <p>Ustawa, co prawda przewiduje mechanizm wnioskowania o dokumenty DPR przez podmioty pośredniczące (art.23 ust.6), ale nie wyposażyła podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu,</p>	<p>w art. 23: a) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych dokument DPR jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wniosek: 1) podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo 2) prowadzącego instalację komunalną, albo 3) podmiotu prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych 4) gminy organizującej odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, albo 5) podmioty reprezentującego.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do podmiotów już obecnie wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.</p>

			<p>ciążącego na wprowadzających.</p> <p>Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo 2) prowadzącego instalację komunalną albo 3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo 4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. <p>Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling we własnym imieniu, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny.</p>		
355	"PolKa" operator systemu kaucyjnego not for profit S.A	Art. 1	<p>Wprowadzenie punktowej zmiany w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach, polegającej na zwolnieniu jednostek handlu detalicznego i hurtowego jak i centrów logistycznych i dystrybucyjnych funkcjonujących w ramach takiej sieci z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie w zakresie zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>Art. 45</p> <p>1. Z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów zwalnia się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot prowadzący działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe w tym odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym i odpady w postaci zużytych 	<p>Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.</p>

				artykułów konsumpcyjnych, w tym zbieranie leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, systemy zbierania odpadów w szkołach, placówkach oświatowo-wychowawczych, urzędach i instytucjach (nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania odpadów), w tym zbieranie odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym w centrach logistycznych i dystrybucyjnych jednostek handlu detalicznego i hurtowego;	
356	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Art. 1	Kaucja powinna iść za produktem. Aktualne brzmienie przepisu ogranicza opis obiegu kaucji w systemie do jednostki handlowej dokonującej sprzedaży produktu w opakowaniu konsumentowi	Inicjatorem kaucji jest wprowadzający, który nalicza kaucję w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu kaucjonowanym i podmiotowi nabywającemu te produkty.	Uwaga nieprzyjęta. Postulowane rozwiązanie zostało już uwzględnione w projektowanych przepisach.
357	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Uwaga ogólna	Wprowadzenie systemu kaucyjnego oraz jego funkcjonowanie powinno być wzmocnione efektywną kampanią edukacyjną prowadzoną przez jeden podmiot zraszający wszystkich operatorów systemu kaucyjnego. Środki finansowe na prowadzenie kampanii powinny pochodzić z wpłat wprowadzających produkty na rynek. Aby zapewnić optymalny rezultat od początku funkcjonowania systemu kaucyjnego, niezbędna jest efektywna kampania edukacyjna dla konsumentów. W tym celu konieczne jest utworzenie podmiotu dla realizacji jednej spójnej kampanii przy współpracy wszystkich operatorów systemu kaucyjnego. Kampania powinna być ogólnopolska, a środki finansowe zebrane i wydatkowane w sposób skonsolidowany, celem zapewnienia efektywności finansowej i maksymalizacji rezultatów.	Warunkiem uzyskania zezwolenia przez podmiot składający wniosek jest zobowiązanie do współpracy innymi operatorami systemu kaucyjnego w zakresie wprowadzenia ogólnopolskiej kampanii edukacyjną są składnikiem opłat wnoszonych przez wprowadzających do podmiotu reprezentującego edukacyjnej na etapie poprzedzającym wprowadzenie systemu kacyjnego oraz po jego uruchomieniu. Środki finansowe na realizację zadania związanego z kampanią edukacyjną są składnikiem opłat wnoszonych przez wprowadzających do podmiotu reprezentującego	Uwaga nieprzyjęta. Planowana jest kampania informacyjna dot. systemu kaucyjnego. Prowadzenie działań edukacyjnych pozostaje w interesie podmiotów reprezentujących i nie przewiduje się dodatkowych obowiązków formalnych w tym zakresie.

358	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Art. 2	Produkty mleczne powinny być włączone zgodnie z dyrektywą SUP Dyrektywa SUP wypowiada się jasno co do wymogów osiągnięcia poziomów zbiórki oraz zawartości recyklatu w butelkach plastikowych (art 9 oraz art 6 dyrektywy SUP). Wymagania te dotyczą wszystkich napojów, w tym mleka, nie dziwią więc planowane w innych krajach zamiary poszerzenia systemów kaucyjnych o butelki plastikowe	Utrzymanie obowiązującego przepisu.	Uwaga nieuwzględniona. Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.
359	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Uwaga ogólna	Zwolnienie opakowań wielorazowych z opłaty VAT. Kaucja nie generuje wartości dodanej a zatem powinna być wyłączone z opłaty VAT	Opakowania kaucjonowane są wyłączone z obowiązku naliczania opłaty VAT.	Uwaga nieprzyjęta Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).
360	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Uwaga ogólna	Jednorazowe odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym powinny być traktowane jako surowce a zatem punkty zbiórki tej frakcji opakowaniowej powinny być zwolnione z obowiązków charakterystycznych dla punktów zbiórki odpadów. Firmy transportowe odpowiedzialne za transport tej frakcji również powinny być zwolnione z obowiązków płynących z transportu odpadów. Wyłączenie opakowań zebranych w systemie kaucyjnym ze statusu odpadów usprawni proces przygotowania punktów zbiórki oraz zlikwiduje bariery na etapie eksploatacji systemu. W przypadku transportu otworzy to możliwość - tzw.backhaulingu. Odpady opakowaniowe zbierane w systemie kaucyjnym	Punkty zbiórki oraz jednostki transportowe w systemie kaucyjnym są wyłączone z obowiązków nakładanych na punkty gromadzenia odpadów oraz podmioty transportujące odpady w rozumieniu ustawy o odpadach.	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto przepis w brzmieniu opracowanym przez projektodawcę.

			podlegają surowej weryfikacji i jako takie nie stanowią ryzyka związanego z obecnością odpadów resztkowych lub niebezpiecznych		
361	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Art. 1	<p>Precyzyjne o znakowanie opakowań kaucjonowanych. Aktualnie propozycja ustawy określa wstępne warunki brzegowe dla symboli systemu kaucyjnego, powinna jednak precyzyjnie określać wytyczne zarówno dla symbolu systemu (uzupełnienie prostokąta o element graficzny będący załącznikiem tego dokumentu), jak i innego oznakowania umożliwiającego prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym, tj kodu kreskowego. Z uwagi na fakt wprowadzenia w Polsce systemu opartego na wielu operatorach istnieje potrzeba doprecyzowania specyfikacji oznakowań opakowań kaucjonowanych jednolitym wzorem określonym ustawowo w odniesieniu do symbolu systemu kaucyjnego oraz kodu kreskowego, który jako nośnik danych jest elementem weryfikacji opakowania, co gwarantuje minimalizację nadużyć w systemie. Proponujemy uzupełnienie aktualnego symbolu graficznego opisanego w załączniku nr 2, ustawy z dnia 13 lipca 2023 o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, o specyficzny symbol graficzny polskiego systemu kaucyjnego. Symbol graficzny powinien znajdować się w centralnej części prostokąta i zajmować 20% obszaru wyznaczonego przez kontury prostokąta.</p>	Opakowania kaucjonowane są etykietowane zgodnie z załącznikiem do niniejszego artykułu. Uzupełnienie załącznika IV o inne oznakowania umożliwiające prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym. (załączono zdjęcie)	Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób zaproponowany przez ustawodawcę.
362	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Art. 1	<p>Dostosowanie minimalnych wymogów poziomów zbiórki do metody zbiórki opakowań po napojach opartej o kaucję. Systemy kaucyjne to metoda zbiórki odpadów polegająca na wykorzystaniu kaucji, która uiszczania jest przez sprzedającego w momencie zakupu przez konsumenta produktu w opakowaniu i zwracana kiedy konsument oddaje opakowanie do punktu zbiórki. Opisana wyżej motywacja pieniężna daje w rezultacie wysokie poziomy zbiórki opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu. Wprowadzane w Europie systemy kaucyjne bardzo szybko</p>	Zmiana treści załącznika nr 1 polegająca na wykreśleniu podkolumny 5 (pn."2029 i lata następne") w sekcji kolumny na temat: "poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku" oraz zmianę poziomów przewidzianych na 2028 rok (podkolumna 4) na 90%, jak również modyfikację	Uwaga nieprzyjęta. Obowiązki nakładane na poziomie systemowym zakładają zbiórkę każdego opakowania objętego systemem kaucyjnym. Nie zakłada się ryzyka polegającego na celowym ograniczeniu zbiórki po osiągnięciu minimalnego

			osiągają pułap 90% i w związku z tym nie ma potrzeby wydłużania okresu na osiągnięcie maksymalnego poziomu zbiórki. Takie podejście odpowiada doświadczeniu polskich podmiotów, które aktualnie prowadzą zbiórkę opakowań wielorazowych i wykazują zbiórkę na poziomie 90%. Równocześnie chcemy zaadresować, iż włączenie opakowań wielorazowych do nowej konstrukcji systemu kaucyjnego w Polsce nie wpłynie na istniejące rozwiązania logistyczne w zakresie zbiórki tych opakowań, natomiast zapewni transparentność systemu zbiórki dla wszystkich systemów zbiórki, zarówno jedno- jako i wielorazowych w zakresie zapewnienia sprawnej organizacji oraz jednolitego raportowania.	nazwy kolumny na: "2028 i lata następne" zamiast: "2028".	poziomu. Postulowany wzrost poziomów nie jest w tym kontekście konieczny.
363	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Art. 1	Doprecyzowanie warunków uznania podmiotu jako wprowadzającego bezpośrednio Doprecyzowanie warunków uznania podmiotu jako "wprowadzającego bezpośrednio" jest potrzebne aby uniknąć niejasnych przepisów, które mogą tworzyć szkodliwe luki prawne.	Wprowadzający napoje bezpośrednio to podmiot, który sprzedaje produkty w opakowaniach kaucjonowanych do użytkownika końcowego i odbiera puste opakowania od tego użytkownika na minimalnym poziomie zbiórki określonym w Załączniku nr 1 ustawy z dnia 13.07.2023.	Uwaga nieprzyjęta. Treść przepisów jest w ocenie projektodawcy dostatecznie precyzyjna.
364	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste	Art. 1	Podwyższenie stawek opłat produktowych. Aktualne stawki opłaty produktowej wynoszą 22 Euro (za 2025), 224 Euro (za 2026), 1122 Euro (za 2007 i lata następne). O ile rozumiemy intencje rządu poprzedniej i obecnej kadencji i konieczność ustanowienia niższej stawki na 2025 w związku z przygotowaniami do wdrożenia systemu kaucyjnego, o tyle na lata kolejne, począwszy od 2026, stawka opłaty produktowej powinna być znacząco podwyższona. Wyższa opłata służy jako ekonomiczny bodziec gwarantujący, że wprowadzającym będzie zależało na maksymalizacji zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach. Wnosimy o zastosowanie maksymalnej stawki w wysokości 25 zł/kg od roku 2026.	Zmiana konieczna w Rozporządzeniu do ustawy z dnia 13.07.2023 na temat stawek opłat produktowych	Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.

365	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 1	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji. Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisów w celu uniknięcia wątpliwości, że obowiązek pobrania kaucji dotyczy każdego rodzaju nabycia produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie tylko sprzedaży, ale również wszystkich innych przypadków odpłatnego lub nieodpłatnego udostępnienia tych produktów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów uwzględni również doprecyzowanie mające na celu wyłączenie obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etapie dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy.”.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy</p>
366	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 1	<p>U.op. nie zawiera definicji jednostki handlu detalicznego ani handlu hurtowego, co budzi wątpliwości interpretacyjne adresatów omawianych norm prawnych i może wpłynąć na prawidłowość stosowania przepisów, ale także skłonność unikania uczestniczenia w systemie kaucyjnym. Pojęcie jednostki handlu detalicznego i hurtowego funkcjonuje w u.op. od 2014 r., czyli od daty jej wejścia w</p>	<p>W art. 8 dodać pkt 25 w brzmieniu: “25) jednostka handlu detalicznego - każda jednostka prowadząca sprzedaż detaliczną towarów w ilościach wskazujących na zakup dla potrzeb indywidualnych nabywcy.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W ocenie projektodawcy nie występuje konieczność dodania osobnej definicji.</p>

			<p>życie, nigdy natomiast nie było zdefiniowane, co w przypadku systemu kaucyjnego może okazać się bardziej problematyczne, przede wszystkim z punktu widzenia roli jaką podmioty prowadzące te jednostki mają odgrywać w systemie kaucyjnym.</p> <p>Pomocna może być dostępna na stronie internetowej Głównego Urzędu Statystycznego definicja sprzedaży detalicznej, zgodnie z którą sprzedaż detaliczna jest dokonywana w punktach sprzedaży detalicznej, placówkach gastronomicznych oraz innych punktach sprzedaży (np. sklepy, magazyny) w ilościach wskazujących na zakup dla potrzeb indywidualnych nabywców.</p>		
367	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 2 lit. a	<p>W Projekcie zaproponowano w art. 40g: a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodać wyrazy: „oraz zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden punkt odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”.</p> <p>Zmiana wydaje się kierunkowo uzasadniona, zwłaszcza w kontekście podnoszonych przez samorządy terytorialne obaw o negatywne skutki systemu kaucyjnego, wykluczenie małych gmin. Wskazujemy jednak, że nadal w OSR brak jest prawidłowej analizy skutków projektowanego rozwiązania oraz możliwości jego zastosowania. Brak jest bowiem danych wskazujących w ilu gminach występują aktualnie jednostki handlowe o powierzchni powyżej 200 m², wobec których istnieje obowiązek uczestniczenia w systemie kaucyjnym zarówno w zakresie pobierania kaucji, jak i odbierania opakowań lub opadów opakowaniowych. W sytuacji, gdy gmina np. o charakterze wiejskim takiej jednostki handlu nie posiada, wówczas nie ma również możliwości zmuszenia takich podmiotów do udziału w systemie poprzez odbiór opakowań lub odpadów opakowaniowych. Przepis albo będzie martwy, albo ograniczy udzielanie zezwoleń z uwagi na brak spełnienia przesłanek ustawowych.</p>	<p>Zmiana kierunkowo słuszna. Doprecyzowania wymaga co w przypadku gdy w danej gminie nie ma podmiotu aktualnie zobowiązanego do uczestniczenia w systemie kaucyjnym. Wg istniejących przepisów nie da się przymusić podmiotów innych, niż podmioty prowadzące jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², do udziału w systemie kaucyjnym w zakresie poboru kaucji oraz odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych.</p> <p>Zwracamy uwagę, że brak w ustawie doprecyzowania jakie inne podmioty (poza jednostkami handlu) i na jakich zasadach mogłyby uczestniczyć w systemie kaucyjnym. Zgodnie z art. 44 ustawy obowiązuje tu dowolność dla innych punktów zbierających opakowania.</p> <p>Rozumiemy, że samo uregulowanie współpracy z podmiotami reprezentującymi będzie odbywało się na podstawie umowy z takim podmiotem. Uzupełnienia w art. 44 wymaga obowiązek przechowywania przez te</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Ustawa dopuszcza funkcjonowanie podmiotów prowadzących zbiórkę opakowań kaucyjnych innych niż jednostki handlowe. Podmioty reprezentujące dysponują w tym zakresie zachętami ekonomicznymi a także możliwością inwestycji bezpośrednich. Rozszerzenie obowiązku przechowywania umów nie jest konieczne, do celów kontroli wystarczające będzie przechowywanie ich przez podmioty reprezentujące.</p>

				inne podmioty umów zawartych w podmiotem reprezentującym.	
368	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 2 lit. b	Proponujemy doprecyzowanie zapisu poprzez odniesienie do katalogu przestępstw przeciwko środowisku.	<p>W art. 40g w ust. 2 po pkt 2 dodaje pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art.163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 §1 w związku z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;</p> <p>2b) nie był karany za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);”</p>	Uwaga nieprzyjęta. Z uwagi na istotę systemu kaucyjnego wykraczającą poza problematykę zagospodarowania odpadów, przyjęto szerszy katalog czynów zabronionych.
369	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Postulujemy zmianę zapisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.</p> <p>Powyższa propozycja przepisu oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej lub naliczonej w danym miesiącu kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca lub we wcześniejszym terminie ustalonym przez strony. Wraz z przekazaniem pobranej lub</p>	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.

podmiotu reprezentującego, zaraz po pobraniu kaucji od hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu kaucję za dany okres rozliczeniowy. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji.

W przepisie wymagane jest uwzględnienie odmiennego przepływu opakowań jednorazowych i opakowań wielokrotnego użytku.

W przypadku opakowań jednorazowych okres rozliczenia pobranej kaucji przez wprowadzającego powinien być spójny z miesięcznym okresem rozliczeń finansowych między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego a podmiotem reprezentującym określonym w art. 40i ust. 4 ustawy.

W przypadku opakowań wielokrotnego użytku rozliczenie kaucji musi być spójne z przepływem opakowań, które są zwracane do wprowadzającego za pośrednictwem dystrybutorów i sklepów. W konsekwencji, kaucja za odebrane i zwrócone opakowania wielokrotnego użytku będzie rozliczana pomiędzy uczestnikami systemu kaucyjnego.

W celu zapewnienia finansowania systemu kaucyjnego, konieczne jest doprecyzowanie, że wprowadzający będzie przekazywać podmiotowi reprezentującemu niezwróconą kaucję, czyli różnicę pomiędzy pobraną i zwróconą kaucją za wydane i zwrócone opakowania.

Proponujemy, aby rozliczenie niezwróconej kaucji było prowadzone w rocznym okresie rozliczeniowym. Jest on uzasadniony faktem, iż środki przekazane przez wprowadzającego w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku nie służą wyrównaniu kaucji (ta jest

naliczonej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.

18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej lub naliczonej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego lub we wcześniejszym terminie ustalonym przez strony, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej lub naliczonej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.

			<p>zwracana w ramach łańcucha dostaw), a jedynie finansowaniu systemu kaucyjnego, stąd brak konieczności przekazywania ich bezpośrednio po dostawie towaru. Ponadto, pozwoli to uniknąć komplikacji w rozliczeniach, które mogą wynikać z cyklicznych różnic w liczbie wydawanych i zwracanych opakowań wielokrotnego użytku. Rok kalendarzowy to minimalny okres w jakim możliwe jest oszacowanie ilości niezwróconych opakowań z uwzględnieniem ich sezonowości sprzedaży i zwrotu.</p> <p>Zaproponowane postanowienie zapewnia, że środki finansowe pochodzące z niezwróconych opakowań szklanych wielokrotnego użytku będą stanowić źródło przychodów podmiotu reprezentującego i będą przeznaczone na finansowanie systemu kaucyjnego.</p>		
370	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 4 lit. b	Zmiana stosownie do zmiany zaproponowanej w art. 1 pkt 2 lit. b	<p>W art. 40j po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:</p> <p>1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art.163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 §1 w związku z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;</p> <p>2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego za przestępstwa przeciwko</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Z uwagi na istotę systemu kaucyjnego wykraczającą poza problematykę zagospodarowania odpadów, przyjęto szerszy katalog czynów zabronionych.</p>

				<p>środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”</p>	
371	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 4 lit. f	<p>„5a. Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie warunków określonych w tym zezwoleniu nie później niż 14 dni od wystąpienia zmiany. 5b. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie przedłożoną informację, o której mowa w ust. 5a, i może wezwać podmiot reprezentujący do – 5 – złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5c. Podmiot reprezentujący przedkłada w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 5b, wniosek o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie</p>	<p>Konieczność zapewnienia pewności prowadzenia działalności gospodarczej w obszarze regulowanym (tak jak w przypadku systemu kaucyjnego) powinna powodować, że kluczowe przesłanki na podstawie których podmiot reprezentujący uzyskał zezwolenie, nie podlegają weryfikacji w tym trybie. Konieczne jest doprecyzowanie przepisu proponowanego w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie zmieniony po koniecznych doprecyzowaniach. Odstąpiono od przedmiotowego mechanizmu Wymóg dot. harmonogramu jest uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.</p>

			systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”		
372	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 4 lit. i	<p>Jesteśmy za wykreśleniem ust. 10 tj. zapisu, który oznacza brak możliwości odwołania od decyzji negatywnej uzasadnienie.</p> <p>Zapis przeczy zasadzie dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażonej w art. 15 kpa i art. 78 Konstytucji RP.</p> <p>Sens dwuinstancyjności postępowania sprowadza się do tego, że w rezultacie wniesienia zwykłego środka zaskarżenia decyzji sprawa jest rozpatrywana ponownie, w jej pełnym zakresie przedmiotowym, zwykle przez organ wyższego stopnia, a w określonych ustawowo sytuacjach – przez organ, który podjął zakwestionowane rozstrzygnięcie. Działanie to obejmuje zawsze element kontroli zapadłego rozstrzygnięcia, stanowiącej na ogół punkt wyjścia dokonywanej w ramach administracyjnego toku instancji analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy. Wyłączenie kontroli rozstrzygnięcia, które w swojej istocie odbiera stronie przyznane jej prawo, w przypadku podmioty reprezentującego pozbawia go prawa do obrony swoich praw i przedstawienia argumentów na ich poparcie.</p>	<p>Po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:</p> <p>„9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie. “</p>	Uwaga przyjęta.
373	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p> <p>Nieprecyzyjne zapisy ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub</p>	Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.

podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecny zapisy ustawy stwarzają pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.

odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.

2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister

właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym,

2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego

cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;

- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie:

„d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;

- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu:

„da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;

- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2)w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł;

				3)w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;	
374	Konfederacja Lewiatan	Art. 1 pkt 7	<p>Zgodnie z Projektem, WIOŚ przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji o przygotowaniu do uruchomienia systemu kaucyjnego oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.</p> <p>Niezrozumiałym jest prowadzenie kontroli wyłącznie po roku od uruchomienia systemu. Wraz z upływem czasu podmioty te mogą dążyć do budowy własnej infrastruktury – centrów liczeniowych, miejsc przetwarzania odpadów. Z tego względu koniecznym jest prowadzenie cyklicznych kontroli WIOŚ.</p> <p>Jeśli centrum liczeniowe będzie świadczyło usługi w zakresie zbierania i/lub tymczasowego magazynowania odpadów na rzecz podmiotów trzecich (inne podmioty objęte systemem kaucyjnym itd.) lub pobierało z tego tytułu opłatę, to zezwolenie na zbieranie odpadów będzie wymagane z uwagi na spełnienie wszystkich cech działalności gospodarczej (zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły – por. art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 236) (dalej: „Prawo przedsiębiorców”) związanej z zagospodarowaniem odpadów. Zezwolenie takie będzie wymagane w przypadku odbioru przez centrum liczeniowe nawet nieodpłatnie odpadów od podmiotów nieprofesjonalnych (sklepów).</p> <p>Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 45 ust. 2 u.o.) podmiot, który jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. sklep) jest obowiązany posiadać umowę, zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub</p>	<p>„Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz corocznie w terminie do 15 marca ~~w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.~~</p> <p>2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1. 3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli w poprzednim roku kalendarzowym”.</p>	Uwaga nieuwzględniona Planowanie i ustalanie priorytetów w zakresie prowadzenia kontroli przedsiębiorców pozostaje w kompetencji organów kontrolnych. Natomiast art.53b znajduje uzasadnienie w punktowej interwencji tj. w przypadku kiedy przeprowadzenie takiej kontroli jest szczególnie konieczne

			<p>zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w art. 45 ust. 1 pkt 1 u.o., dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p> <p>Wymóg posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (przetwarzanie odpadów – w zależności od zakresu działalności) dotyczy również podmiotu reprezentującego w zakresie, w jakim będzie on prowadził samodzielnie działalność w zakresie gospodarki odpadami opakowaniowymi.</p> <p>Wyniki kontroli powinny wpływać na ocenę prawidłowości wykonywania zezwolenia na system kaucyjny oraz nienaruszania przepisów ustawy.</p>		
375	Konfederacja Lewiatan	Art. 2	<p>Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego.</p> <p>Objęcie opakowań po jogurtach pitnych i po innych pitnych produktach mlecznych wymaganiami systemu kaucyjnego było inicjatywą poprzedniej polskiej administracji rządowej, w naszej opinii utrudniającą pracę handlu i podmiotów reprezentujących. Płynne produkty mleczarskie nie są napojami, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Wyżej wymienione produkty zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań po takich produktach. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że obowiązkowo wdrażane w UE systemy kaucyjne nie obejmą opakowań po mleku i produktach mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów</p>	<p>Wykreślenie art. 2 projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym.</p> <p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory, niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

			<p>opakowaniowych do systemu kaucyjnego w Polsce.</p> <p>Ponadto postulujemy doprecyzowanie definicji opakowania na napoje poprzez dodanie do katalogu wyłączeń suplementów diety w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021 z późn. zm.). W latach 2022-2023 r. prowadzono kilka procesów legislacyjnych zmierzających do nowelizacji ustawy z dnia 13 lipca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Doszło do zamieszania polegającego na przenoszeniu niektórych projektowanych przepisów z jednego projektu do drugiego. Strona społeczna zgłaszała postulat jednoznacznego wyłączenia suplementów diety spod obowiązku systemu kaucyjnego, i mimo zapewnień ze strony Ministerstwa Klimatu i Środowiska (zob. Zestawienie uwag do UC98) w poddanym procesowi legislacyjnemu projekcie nie zastosowano wyłączenia suplementów diety. Jednocześnie suplementy diety bardzo często wytwarzane są w takich samych warunkach jak produkty lecznicze oraz zawierają w swoim składzie podobne substancje chemiczne co przemawia za uzupełnieniem wyłączeń ustawowych również o tą kategorię produktów.</p>	<p>U. poz. 974), suplementami diety w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.)”.</p>	
376	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla konsumentów systemu zaledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych, technicznych jak i barier prawnych skutkujących</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe wlicza się do osiągniętych poziomów</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>

nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemy kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczącej ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone. Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych –

selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.

W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.

			<p>choćby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.</p> <p>W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.</p>		
377	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji. W ustawie przyjęte zostały minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek i butelek szklanych wielokrotnego użytku w takiej samej wysokości, jak dla butelek z tworzyw sztucznych, które to poziomy wynikają z dyrektywy Single Use Plastics (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r.). Tak wysokie poziomy nie są jednak wymogiem ustawodawstwa unijnego w stosunku do wyżej wymienionych opakowań. W związku z powyższym proponujemy przyjęcie dla tego rodzaju opakowań poziomów selektywnego zbierania jak dla celów recyklingu określonych w Dyrektywie PE i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE ws.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- załącznik 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>(załączono zdjęcie)</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta</p> <p>Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.</p>

opakowań i odpadów opakowaniowych, które wynoszą dla puszek metalowych odpowiednio: 78% w 2030 r., zaś dla szkła 75% w 2030 r.

Przyjęte w projekcie ustawy poziomy w przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku uniemożliwiają w praktyce zwiększenie używania przez producentów butelek szklanych wielokrotnego użycia poprzez wprowadzanie nowych produktów/marek na rynek lub zastępowanie produktów/marek w butelkach jednorazowych butelkami wielokrotnego użytku, ze względu na brak możliwości osiągnięcia tak wysokich poziomów przynajmniej w pierwszych latach stosowania takiego rodzaju opakowania. Doświadczenie pokazuje, że konsumenci potrzebują przynajmniej 3 lat do wyrobienia nawyku oddawania butelki szklanej i średnio w pierwszym roku wraca do producenta około 40% tego rodzaju opakowań. Ze względu na specyfikę rynku opakowań szklanych do napojów oznaczenie na butelce informujące o kaucji jest niewystarczające do wyrobienia odpowiednich nawyków wśród konsumentów. W przypadku opakowań jednorazowych, po uruchomieniu systemu kaucyjnego, automatycznie wszystkie butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe do napojów będą objęte kaucją. Natomiast w przypadku butelki szklanej na rynku występują zarówno butelki jednorazowego użytku, jak i butelki wielorazowego użytku, co powoduje brak automatyzmu w zachowaniach konsumenckich. Bariera ta szczególnie będzie silna w przypadku próby zmiany butelki jednorazowej na butelkę wielokrotnego użytku, co jest bardzo pożądane z punktu widzenia środowiskowego. Konsumenci będą musieli nauczyć się, że ta sama marka napoju oferowana dotychczas w butelce jednorazowego użytku zmieniała swoje opakowanie na zwrotne. Wysokie opłaty produktowe połączone z nierealnymi do osiągnięcia poziomami selektywnego zbierania szklanych butelek wielokrotnego użytku zniechęca producentów do takich zmian ze względu na duże ryzyko niezyskania wymaganych

			<p>poziomów w pierwszych latach stosowania butelki zwrotnej. Takie poziomy mogą uzyskać wyłącznie te opakowania, które od wielu lat są w świadomości konsumentów opakowaniami z kaucją.</p> <p>Ponadto, w projekcie ustawy w nieuzasadniony sposób założono szybki, coroczny wzrost poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, chociaż również nie jest to wymogiem ustawodawstwa unijnego. Doświadczenia z innych krajów europejskich wyraźnie wskazują, iż w pierwszych latach funkcjonowania systemów kaucyjnych osiągnane są niższe poziomy selektywnego zbierania (w pierwszym roku wydajność systemu wynosi ok 60%) ze względu na konieczność przyzwyczajania się wszystkich konsumentów do dokonywania zwrotu do placówek handlowych opakowań i odpadów opakowaniowych. Z tego względu poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego powinny być zrównane do poziomu wyznaczonego przez prawodawstwo unijne czyli 77%.</p>		
378	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	Umożliwienie przejściowej realizacji poziomów zbiórki w obecnym systemie zbiórki selektywnej w odniesieniu do opakowań wprowadzonych w ramach systemu kaucyjnego,		Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.
379	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym. Wnioskujemy o wprowadzenie okresu przejściowego na wyprzedaż przez wprowadzających zapasów opakowań oraz produktów w opakowaniach nieobjętych nowym systemem kaucyjnym – tj. takich, na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego (butelki plastikowe, puszki metalowe) oraz zapasów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku (szklane butelki) na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego. Okres powinien umożliwić wyprzedaż, ale jednak być stosunkowo krótki, stąd postulujemy okres 6 miesięczny od momentu	W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez	Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty

			<p>uruchomienia nowego systemu kaucyjnego. W tym okresie wprowadzający mogliby wprowadzać jeszcze na rynek produkty w opakowaniach bez oznaczeń nowego systemu. Takie rozwiązanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> · pozwoli na uniknięcie zniszczenia istotnych ilości pełnowartościowych napojów – będzie przeciwdziałać marnowaniu żywności; · pozwoli wprowadzającym, którzy będą już ponosić koszty zbudowania i wdrożenia systemu kaucyjnego, na uniknięcie dodatkowych całkowicie zbędnych kosztów; · zmniejszy ślad węglowy związany z wprowadzaniem produktów w opakowaniach bo, w przypadku konieczności zniszczenia produktów, wprowadzający wprowadziliby do obrotu takie same ilości produktów w nowych opakowaniach; · zmniejszy masę odpadów opakowaniowych, jakie należy poddać recyklingowi. 	<p>wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”</p>	<p>będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów”. Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.</p>
380	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kaucyjne prowadzi do konieczności działania poprzez nowy podmiot reprezentujący, co doprowadzi do rozerwania obecnie funkcjonujących systemów. Obecnie działają już w Polsce skuteczne systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku prowadzone przez producentów wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku. W tych systemach obrót opakowaniami odbywa się w najbardziej efektywny środowiskowo i finansowo model, w którym puste opakowania są odbierane z placówek handlu detalicznego przy dostarczaniu napełnionych</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 8: a) pkt 21a otrzymuje brzmienie: „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>

			<p>opakowań. Takie rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych związanej z wykorzystywaniem opakowań do napojów. Ze względu na skalę działania podmiotów reprezentujących oraz ilości butelek wielokrotnego użytku (około 700 mln szklanych butelek wielokrotnego użytku do piwa) integralną częścią tych systemów są dystrybutorzy hurtowi. Za ich pośrednictwem opakowania krążą w rynku możliwie najkrótszą drogą pomiędzy wprowadzającymi a handlem detalicznym. Także za ich pośrednictwem zawierane są stosowne umowy dotyczące sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz odbioru pustych opakowań. Tego rodzaju rozwiązania mają już długą praktykę, w ramach której został zoptymalizowany wpływ środowiskowy opakowań wielokrotnego użytku oraz zmaksymalizowane korzyści handlu detalicznego ze sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku. Przy projektowaniu przepisów wprowadzających takie same zasady działania dla opakowań jednorazowych oraz wielokrotnego użytku nie wzięto pod uwagę zasadniczej różnicy w cyklu życia tych opakowań. Opakowania jednorazowe są zbierane w ramach systemu z przeznaczeniem do recyklingu. Opakowania wielokrotnego użytku muszą jak najszybciej wrócić do producenta napoju, który ponownie je napełnić. Im szybciej wracają, tym większa jest częstotliwość ich użycia. Kolejna zasadnicza różnica wynika z faktu, że systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku już istnieją i działają bardzo efektywnie – przepisy nie powinny więc ich niszczyć, wręcz przeciwnie powinny wzmacniać ich rozszerzenie, co jest zgodne z hierarchią postępowania z odpadami.</p>	<p>polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje; b) pkt 21b otrzymuje brzmienie: „21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym nabywającym w odniesieniu do takiej samej ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.</p>	
381	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>Postulujemy zmianę wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym. Zostały przeprowadzone badania konsumenckie w celu oceny wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz nowego wzoru oznakowania opracowanego przez podmioty wnoszące</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40l ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób analogiczny do postulowanego.</p>

			<p>uwagę.</p> <p>Badanie zostało zrealizowane w kwietniu 2024 według schematu monadycznego, czyli jeden respondent ocenia 1 grafikę na jedynym rodzaju opakowania.</p> <p>Proponowany wzór oznakowania Polskie uzyskał istotnie statystycznie lepsze wyniki w badaniu konsumenckim w porównaniu do znaku określonego w załączniku nr 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w następujących kryteriach oceny: czytelność, zapamiętywalność, zachęcanie do zwrotu pustego opakowania, widoczność kwoty kaucji.</p>	<p>bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.”</p> <p>Załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Załącznik nr 4</p> <p>WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM</p> <p>(załączono zdjęcie)</p> <p>Objaśnienie: Oznakowanie powinno: 1)być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2)kontrastować z tłem; 3)znajdować się na etykiecie.</p>	
382	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu 3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).</p> <p>Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza się następującą zmianę:</p> <p>- po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu: „Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Do masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie: 1) samodzielnie przez wprowadzającego,</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.</p>

			<p>produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww. zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnane przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnane przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.</p>	<p>2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych, 3) w ramach systemu kaucyjnego.”</p>	
383	Konfederacja Lewiatan	-	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się “kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji.</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu: „Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu: „49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednolicenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>

			<p>Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym).</p> <p>Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.</p>	<p>50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;</p> <p>51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;”.</p> <p>2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku.””.</p>	
384	Konfederacja Lewiatan	-	<p>Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów. Działalność dystrybutorów i sieci handlowych dokonujących odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego (sklepów) w celu zgromadzenia ich na terenie hurtowni lub centrum dystrybucyjnego powinna zostać zwolniona lub wyłączona z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – w</p>	<p>W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.</p>

odniesieniu do odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.

Jako uzasadnienie takiego podejścia wskazać należy na:

a) zakres tej działalności ograniczony do wybranych rodzajów odpadów opakowaniowych innych niż niebezpieczne,

b) cel w jakim odpady te są gromadzone – recykling,

c) brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zezwolenia na zbieranie odpadów do 1.01.2024 roku, ponieważ:

d) w przypadku procedury opartej wyłącznie na konieczności sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zajmuje od ok. 6 do 12 miesięcy (w zależności od regionu kraju i problematyki lokalizacji). W przypadku procedury opartej o raport o oddziaływaniu na środowisko należy przyjąć, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zająć od 10-18 miesięcy.

e) sprawy zezwoleń na zbieranie odpadów rozpatrywane są średnio przez okres 6-12 miesięcy, co wynika m.in. z konieczności przeprowadzenia wspólnej kontroli miejsca zbierania odpadów przez właściwy organ oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ponadto, opakowania objęte systemem kaucyjnym zebrane w jednostkach handlowych najefektywniej przetransportować wraz z innymi zwrotami do magazynów centralnych, zaopatrujących te sklepy, gdzie mogą być kolekcjonowane i przekazywane do podmiotów reprezentujących zbiorczo w większej masie.

Wykorzystanie istniejących systemów logistycznych znacznie obniży koszty systemu odbioru opakowań kaucyjnych – brak dedykowanych transportów per sklep, zagęszczenie transportowanych odpadów.

Wykorzystanie logistyki zwrotnej znacząco wpłynie na efektywność operacyjną systemu – sklepy będą mogły mieć

realizowane odbiory przy każdej dostawie, dzięki czemu będą mogły zwolnić przestrzeń magazynową na towar z dostawy. W przypadku małych sklepów, bez których system kaucyjny będzie niewydolny, jest to bardzo ważny punkt, aby zachować odpowiednio dużą częstotliwość odbiorów, by nie doszło do zatorów / przepełnienia sklepów i magazynów, na co ze względów HACCP nie możemy sobie pozwolić.

Dodatkowo, forma zaproponowanej zbiórki jest prośrodowiskowa, gdyż będzie generować niższy ślad węglowy względem realizacji odrębnych transportów po odbiór odpadów kaucyjnych.

Z uwagi na fakt, iż odpady kaucyjne będą miały znaczną wartość dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu systemu kaucyjnego, ryzyko, iż zebrany odpad trafi w nieodpowiednie miejsce bądź zostanie spalony jest znikomy. Każdy podmiot będący w procesie będzie miał motywację, aby jak największa ilość odpadu została przekazana do recyklingu, aniżeli trafiła do często przywoływanych lasów czy uległa zniszczeniu/ spaleni. Podsumowując: W obecnym stanie prawnym powyższy model logistyczny zbiórki odpadów kaucyjnych jest niemożliwy do realizacji bez posiadanych decyzji środowiskowych oraz decyzji na zbieranie poszczególnych kodów odpadów (15 01 01, 15 01 02, 15 01 04).

Pozyskiwanie aktualnie będących w mocy decyzji na zbieranie, nie było realizowane z myślą o dodatkowych wolumenach generowanych w strumieniu odpadów kaucyjnych, co niestety wyklucza zastosowanie powyżej opisanego modelu –ze względu na graniczną ilość masy wskazaną w decyzjach na zbieranie odpadów. Proces administracyjny uzyskiwania decyzji na zbieranie jest znacznie wydłużony i w zależności od lokalizacji jest niemożliwy do zrealizowania do 2025 r. (uzyskanie decyzji środowiskowych trwa do kilku lat).

385	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”. Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”. Oznacza to, że podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za cały pokonsumencki cykl życia odpadu opakowaniowego, który staje się jego własnością: zapewnienie selektywnej zbiórki, transportu do zakładu przetwarzania oraz rozliczenia przekazanych do recyklingu odpadów w celu uwzględnienia tych odpadów w osiągniętych poziomach recyklingu przez wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym.</p> <p>Ustawa nie wyposażyła jednak podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu, ciężącego wciąż na wprowadzających. Podmiot reprezentujący, choć będzie odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych po opakowaniach objętych systemem</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 23:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”.</p> <p>b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym.”</p> <p>c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”</p> <p>d) ust. 13 otrzymuje brzmienie: „Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do podmiotów już obecnie wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.</p>
-----	-----------------------	--------	--	--	---

kaucyjnym, nie stał się odpowiedzialny za realizację obowiązku recyklingu tych odpadów; obowiązek tego recyklingu może być wciąż wyłącznie realizowany samodzielnie przez wprowadzającego lub poprzez powierzenie obowiązku organizacji odzysku opakowań. Podmiot reprezentujący nie ma jednak możliwości uczestnictwa w udokumentowaniu tego procesu, przez co nałożenie na niego obowiązku określonego w art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, staje się praktycznie niemożliwe do wykonania.

Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:

- 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
- 2) prowadzącego instalację komunalną albo
- 3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo
- 4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż bez tego uprawnienia przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, do którego zostaną

			<p>przekazane odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym, nie będzie mógł sporządzić jedynej przewidzianej prawem dokumentacji potwierdzającej, że owe przekazane odpady zostały w ogóle poddane recyklingowi, i przekazać tych Dokumentów Potwierdzających Recykling wprowadzającemu lub organizacji odzysku opakowań. W takim przypadku odpady te znikną ze statystyki sprawozdawczej, przez co w sposób sztuczny obniżą się uzyskiwane poziomy recyklingu materiałowego wymagane w załączniku nr 1 ustawy.</p>		
386	Konfederacja Lewiatan	-	<p>Postulujemy wprowadzenie zmian do ustaw o podatkach dochodowych w zakresie doprecyzowania przepisów poprzez jednoznaczne wskazanie, że kaucja pobierana/przekazywana i zwracana/odbierana nie będzie odpowiednio przychodem i kosztem jego uzyskania dla uczestników systemu kaucyjnego.</p> <p>Biorąc pod uwagę, że do przychodów podatkowych można zaliczyć jedynie przychody, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do ich otrzymania i które stanowią jego trwałe przysporzenie majątkowe, kaucja o charakterze zwrotnym będzie zawsze miała charakter neutralny podatkowo w momencie jej otrzymania.</p> <p>Dla zachowania spójności, kaucja nie powinna również stanowić kosztu uzyskania przychodu.</p>	<p>1) W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) W art. 12 ust. 4 po pkt 30) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31) w brzmieniu: “30) środków otrzymanych z tytułu pobrania lub odbioru kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>2) W art. 16 ust. 1 po pkt 76) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 77) w brzmieniu: “77) kwot z tytułu przekazania lub zwrotu kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.</p> <p>2) W ustawie z dnia o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) W art. 14 ust. 3 po pkt 15) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16)</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>

				<p>w brzmieniu: “16) środków otrzymanych z tytułu pobrania lub odbioru kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”; 2) W art. 23 ust 1 po pkt 66) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 67) w brzmieniu: “67) kwot z tytułu przekazania lub zwrotu kaucji w związku z dostawą towaru w opakowaniu lub zwrotem tego opakowania zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”.</p>	
387	UNEP-GRID Warszawa	Art. 1	<p>Kaucja powinna iść za produktem. Aktualne brzmienie przepisu ogranicza opis obiegu kaucji w systemie do jednostki handlowej dokonującej sprzedaży produktu w opakowaniu konsumentowi</p>	<p>Inicjatorem kaucji jest wprowadzający, który nalicza kaucję w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu kaucjonowanym i podmiotowi nabywającemu te produkty.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy. W przypadku eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy nie następuje wprowadzeni do obrotu.</p>
388	UNEP-GRID Warszawa	Uwaga ogólna	<p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego oraz jego funkcjonowanie powinno być wzmocnione efektywną kampanią edukacyjną prowadzoną przez jeden podmiot zraszający wszystkich operatorów systemu kaucyjnego. Środki finansowe na prowadzenie kampanii powinny pochodzić z wpłat wprowadzających produkty na rynek. Aby zapewnić optymalny rezultat od początku funkcjonowania systemu kaucyjnego, niezbędna jest efektywna kampania edukacyjna dla konsumentów. W tym celu konieczne jest</p>	<p>Warunkiem uzyskania zezwolenia przez podmiot składający wniosek jest zobowiązanie do współpracy innymi operatorami systemu kaucyjnego w zakresie wprowadzenia ogólnopolskiej kampanii edukacyjną są składnikiem opłat wnoszonych przez wprowadzających do podmiotu reprezentującego edukacyjnej na etapie poprzedzającym wprowadzenie systemu kacyjnego oraz po jego uruchomieniu. Środki</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Planowana jest kampania informacyjna dot. systemu kaucyjnego. Prowadzenie działań edukacyjnych pozostaje w interesie podmiotów reprezentujących i nie przewiduje się dodatkowych obowiązków</p>

			<p>utworzenie podmiotu dla realizacji jednej spójnej kampanii przy współpracy wszystkich operatorów systemu kaucyjnego.</p> <p>Kampania powinna być ogólnopolska, a środki finansowe zebrane i wydatkowane w sposób skonsolidowany, celem zapewnienia efektywności finansowej i maksymalizacji rezultatów.</p>	<p>finansowe na realizację zadania związanego z kampanią edukacyjną są składnikiem opłat wnoszonych przez wprowadzających do podmiotu reprezentującego</p>	<p>formalnych w tym zakresie.</p>
389	UNEP-GRID Warszawa	Art. 2	<p>Produkty mleczne powinny być włączone zgodnie z dyrektywą SUP</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>
390	UNEP-GRID Warszawa	Uwaga ogólna	<p>Zwolnienie opakowań wielorazowych z opłaty VAT. Kaucja nie generuje wartości dodanej a zatem powinna być wyłączone z opłaty VAT</p>	<p>Opakowania kaucjonowane są wyłączone z obowiązku naliczania opłaty VAT.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta</p> <p>Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>
391	UNEP-GRID Warszawa	Uwaga ogólna	<p>Jednorazowe odpady opakowaniowe zebrane w systemie kaucyjnym powinny być traktowane jako surowce a zatem punkty zbiórki tej frakcji opakowaniowej powinny być zwolnione z obowiązków charakterystycznych dla punktów zbiórki odpadów.</p> <p>Firmy transportowe odpowiedzialne za transport tej frakcji również powinny być zwolnione z obowiązków płynących z transportu odp.</p>	<p>Punkty zbiórki oraz jednostki transportowe w systemie kaucyjnym są wyłączone z obowiązków nakładanych na punkty gromadzenia odpadów oraz podmioty transportujące odpady w rozumieniu ustawy o odpadach.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.</p>

			<p>Wyłączenie opakowań zebranych w systemie kaucyjnym ze statusu odpadów usprawni proces przygotowania punktów zbiórki oraz zlikwiduje bariery na etapie eksploatacji systemu. W przypadku transportu otworzy to możliwość - tzw.backhaulingu.</p> <p>Odpady opakowaniowe zbierane w systemie kaucyjnym podlegają surowej weryfikacji i jako takie nie stanowią ryzyka związanego z obecnością odpadów resztkowych lub niebezpiecznych</p>		
392	UNEP-GRID Warszawa	Art. 1	<p>Precyzyjne o znakowanie opakowań kaucjonowanych. Aktualnie propozycja ustawy określa wstępne warunki brzegowe dla symboli systemu kaucyjnego, powinna jednak precyzyjnie określać wytyczne zarówno dla symbolu systemu (uzupełnienie prostokąta o element graficzny będący załącznikiem tego dokumentu), jak i innego oznakowania umożliwiającego prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym, tj kodu kreskowego. Z uwagi na fakt wprowadzenia w Polsce systemu opartego na wielu operatorach istnieje potrzeba doprecyzowania specyfikacji oznakowań opakowań kaucjonowanych jednolitym wzorem określonym ustawowo.</p>	<p>Opakowania kaucjonowane są etykietowane zgodnie z załącznikiem do niniejszego artykułu.</p> <p>Uzupełnienie załącznika IV o inne oznakowania umożliwiające prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony.</p>
393	UNEP-GRID Warszawa	Art. 1	<p>Dostosowanie minimalnych wymogów poziomów zbiórki do metody zbiórki opakowań po napojach opartej o kaucję. Systemy kaucyjne to metoda zbiórki odpadów polegająca na wykorzystaniu kaucji, która uiszczania jest przez sprzedającego w momencie zakupu przez konsumenta produktu w opakowaniu i zwracana kiedy konsument oddaje opakowanie do punktu zbiórki.</p> <p>Opisana wyżej motywacja pieniężna daje w rezultacie wysokie</p>	<p>Zmiana treści załącznika nr 1 polegająca na wykreśleniu podkolumny 5 (pn."2029 i lata następne") w sekcji kolumny na temat: "poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku" oraz zmianę poziomów przewidzianych na 2028 rok (podkolumna 4) na 90%, jak również modyfikację nazwy kolumny na: "2028 i lata następne" zamiast: "2028".</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Obowiązki nakładane na poziomie systemowym zakładają zbiórkę każdego opakowania objętego systemem kaucyjnym. Nie zakłada się ryzyka polegającego na celowym ograniczeniu zbiórki po osiągnięciu minimalnego poziomu. Postulowany</p>

			<p>poziomy zbiórki opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu.</p> <p>Wprowadzane w Europie systemy kaucyjne bardzo szybko osiągają pułap 90% i w związku z tym nie ma potrzeby wydłużania okresu na osiągnięcie aksymalnego poziomu zbiórki.</p> <p>Takie podejście odpowiada doświadczeniu polskich podmiotów, które aktualnie prowadzą zbiórkę opakowań wielorazowych.</p>		wzrost poziomów nie jest w tym kontekście konieczny.
394	UNEP-GRID Warszawa	Art. 1	<p>Doprecyzowanie warunków uznania podmiotu jako wprowadzającego bezpośrednio</p> <p>Doprecyzowanie warunków uznania podmiotu jako wprowadzającego bezpośrednio.</p>	<p>Wprowadzający napoje bezpośrednio to podmiot, który sprzedaje produkty w opakowaniach kaucjonowanych do użytkownika końcowego i odbiera puste opakowania od tego użytkownika na minimalnym poziomie zbiórki określonym w Załączniku nr 1</p>	Uwaga nieprzyjęta. Przepisy w tym zakresie są w ocenie projektodawcy dostatecznie precyzyjne.
395	UNEP-GRID Warszawa	Uwaga ogólna	Stworzenie „organizacji parasolowej” ustalającej standardy funkcjonowania systemu kaucyjnego	<p>Wnosimy o utworzenie samorządu gospodarczego podmiotów reprezentujących. Aby zapewnić prawidłowe działanie systemu kaucyjnego opartego o wielu operatorów niezbędne jest stworzenie samorządu gospodarczego, który regulować będzie działania systemu w zakresie wypracowania jednolitych standardów dotyczących współpracy między jednostkami reprezentującymi, systemu informatycznego, rozliczania kaucji i zebranego materiału, rozliczeń z jednostkami handlowymi czy kampanii edukacyjnych.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
396	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1 pkt 2	Tę propozycję można skutecznie porównać do wymogu utworzenia PSZOK w każdej gminie – z uwagi na różnorodność gmin i ich charakterystykę dopuszczono tworzenie takich punktów wspólnie dla różnych gmin. W przypadku systemu kaucyjnego prowadzonego przez wielu operatorów mogłoby to doprowadzić do kuriozalnej sytuacji	<p>Proponujemy pozostawienie dotychczasowego przepisu bez zmian</p> <p>1) obejmuje terytorium kraju</p>	Uwaga nieprzyjęta. Jeden punkt zbiórki może realizować ten sam obowiązek na rzecz kilku operatorów. W przypadku braku takiej zgody ze

			<p>tworzenia sztucznych miejsc zbiórki przez danego operatora w miejscu istotnie wysyconym i zabezpieczonym już przez innego operatora tylko w celu realizacji ustawy. Intencją wprowadzenia modelu wielu operatorów oraz narzucenia im konieczności współpracy jest m.in. zapewnienie efektywnego logistycznie i kosztowo systemu kaucyjnego. W praktyce taki przepis w żaden sposób nie zapewnia mieszkańcom sprawiedliwego dostępu do punktów zbiórki kaucyjnej, a może prowadzić do rozwiązań patologicznych, gdy operator zamiast skupić się na zapewnieniu jak największej liczby punktów zbiórki samodzielnie lub we współpracy z innymi operatorami, ograniczy się do minimalnej ustawowo liczby. Spełni tym samym wymóg ustawy, mimo że w praktyce nie zapewni to powszechności systemu.</p>		<p>strony prowadzącego punkt, ryzyko dublowania punktów zbiórki jest przyjęte do wiadomości, ale pozostaje kosztem wymogu powszechności systemu.</p>
397	<p>Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji</p>	<p>Art. 1. pkt 2</p>	<p>Postulujemy zmianę przepisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g. Powyższa propozycja przepisu oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po pobraniu kaucji od hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu kaucję za dany okres rozliczeniowy. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. W przepisie wymagane jest uwzględnienie odmiennego przepływu opakowań jednorazowych i opakowań wielokrotnego użytku. W przypadku opakowań jednorazowych okres rozliczenia pobranej kaucji przez wprowadzającego powinien być spójny z miesięcznym okresem rozliczeń finansowych między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego a podmiotem reprezentującym określonym w art. 40i ust. 4 ustawy. W przypadku opakowań</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej lub naliczonej w danym miesiącu kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego miesiąca lub we wcześniejszym terminie ustalonym przez strony. Wraz z przekazaniem pobranej lub naliczonej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>

			<p>wielokrotnego użytku rozliczenie kaucji musi być spójne z przepływem opakowań, które są zwracane do wprowadzającego za pośrednictwem dystrybutorów i sklepów. W konsekwencji, kaucja za odebrane i zwrócone opakowania wielokrotnego użytku będzie rozliczana pomiędzy uczestnikami systemu kaucyjnego. W celu zapewnienia finansowania systemu kaucyjnego, konieczne jest doprecyzowanie, że wprowadzający będzie przekazywać podmiotowi reprezentującemu niezwróconą kaucję, czyli różnicę pomiędzy pobraną i zwróconą kaucją za wydane i zwrócone opakowania. Proponujemy, aby rozliczenie niezwróconej kaucji było prowadzone w rocznym okresie rozliczeniowym. Jest on uzasadniony faktem, iż środki przekazane przez wprowadzającego w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku nie służą wyrównaniu kaucji (ta jest zwracana w ramach łańcucha dostaw), a jedynie finansowaniu systemu kaucyjnego, stąd brak konieczności przekazywania ich bezpośrednio po dostawie towaru. Ponadto, pozwoli to uniknąć komplikacji w rozliczeniach, które mogą wynikać z cyklicznych różnic w liczbie wydawanych i zwracanych opakowań wielokrotnego użytku. Rok kalendarzowy to minimalny okres w jakim możliwe jest oszacowanie ilości niezwróconych opakowań z uwzględnieniem ich sezonowości sprzedaży i zwrotu. Zaproponowane postanowienie zapewnia, że środki finansowe pochodzące z niezwróconych opakowań szklanych wielokrotnego użytku będą stanowić źródło przychodów podmiotu reprezentującego i będą przeznaczone na finansowanie systemu kaucyjnego.</p>	<p>kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p> <p>18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej lub naliczonej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego lub we wcześniejszym terminie ustalonym przez strony, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej lub naliczonej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p>	
398	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1. pkt 3	<p>Proponowany przepis może wpłynąć istotnie na zwiększenie kosztów systemu, przez konieczność zamrożenia kolejnych środków na poczet ewentualnych roszczeń. Jednocześnie ustawa przewiduje już przepisy, które przewidują konieczność zachowania większych niż zwykle</p>	<p>Proponujemy usunięcie przepisu art. 40i ust. 3a.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Zabezpieczenie roszczeń stanowi istotny środek mający zapobiegać</p>

			<p>wymogów przez operatora – np. kapitał zakładowy co najmniej 5 mln zł, konieczność utrzymywania kapitału własnego co najmniej 2,5 mln, co przedkłada się na kwestie bezpieczeństwa finansowego spółki a co za tym idzie bezpieczeństwa wierzycieli.</p> <p>W przypadku nieprzestrzegania przez operatora obowiązku wskazanego w art. 40h ust. 3 (który mówi o tych rozliczeniach), takiemu operatorowi grozi cofnięcie zezwolenia, co stanowi także wystarczające zabezpieczenie roszczeń kontrahentów (poprzez ryzyko ostatecznej sankcji dla operatora). Procedura cofnięcia zezwolenia uruchamiana jest w przypadku naruszenia przez operatora przepisów ustawy (czyli np. art. 40h ust. 3) albo warunków wskazanych w zezwoleniu, czyli np. warunku określonego w art. 40j ust. 4 pkt 3, który mówi, że zezwolenie będzie określało zasady pobierania i zwracania kaucji oraz rozliczania kaucji mi między podmiotami uczestniczącymi w systemie.</p> <p>Ponadto pozostawienie możliwości ustalenia formy takiego zabezpieczenia na poziomie umów, których będzie trzeba zawrzeć tysiące rodzi ryzyko powstawania wątpliwości odnośnie znalezienia kompromisu między kontrahentami ws. formy zabezpieczenia. Może to spowodować impas w trakcie podpisywania umów co opóźni uruchomienie systemu i dodatkowo skomplikuje etap jego wdrażania.</p> <p>Doświadczenie pochodzące z procedur wydawania zezwoleń na gospodarowanie odpadów wskazuje, że produkty ubezpieczeniowe są w takim wypadku drogie i w większości wypadków nie spełniają swojej roli.</p>		potencjalnym nieprawidłowościom.
399	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1 pkt 4	<p>Wdrożenie tak daleko idących sankcji stanowi bardzo duże ryzyko z perspektywy klienta danego podmiotu reprezentującego zarówno z perspektywy wprowadzającego napoje jak i jednostki handlowej. Szczególnie, że w przedmiotowym przypadku zezwolenie mogłoby zostać odebrane nawet jeśli start systemu opóźniłby się o 1 dzień.</p>	Proponujemy usunięcie art. 40j ust. 6a	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Odstąpiono od jednoinstancyjności postępowania. Ministerstwo jest świadome ryzyka</p>

			<p>Wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie sytemu kaucyjnego z rygiem natychmiastowej wykonalności spowoduje, że z dnia na dzień wprowadzający i jednostki handlowe tracą możliwość współpracy z danym operatorem. Taka sytuacja w praktyce jeszcze bardziej opóźni start systemu, ponieważ klienci danego operatora będą zmuszeni do skonstruowania procesów na nowo z innym operatorem.</p> <p>Ww. decyzja powinna wskazywać racjonalny termin na wstrzymanie działalności, terminy informowania podmiotów współpracujących z danym podmiotem reprezentującym o otrzymaniu takiej decyzji i wdrożeniu działań polegających na zakończeniu współpracy, w tym bieżących rozliczeń kaucji, opłat utrzymaniowych czy obiegu materiału.</p> <p>Z perspektywy uczestników systemu, proponujemy usunięcie proponowanego przepisu.</p>		związanego z instytucją rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji i uwzględni je przy stosowaniu tego uprawnienia.
400	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1 pkt 4	<p>Zgodnie ze wskazaną powyżej argumentacją proponujemy usunięcie możliwości cofnięcia decyzji w oparciu o analizę harmonogramu wskazanego w art. 40j ust. 2 pkt 6a.</p> <p>Przedmiotowy przepis nie miałby zastosowania do wszystkich podmiotów reprezentujących.</p>	<p>Proponujemy usunięcie proponowanej zmiany art. 40j ust. 7</p> <p>~~„a także gdy z informacji przedstawionych zgodnie z ust. 2 pkt 6a wynika, że uruchomienie systemu kaucyjnego we wskazanym terminie nie jest możliwe.”~~</p>	Uwaga nieprzyjęta Art. 41 ust 7 dotyczy przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia a nie cofnięcia zezwolenia
401	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1 pkt 5	<p>Wdrożenie tak daleko idących restrykcji stanowi bardzo ryzyko z perspektywy klienta danego podmiotu reprezentującego zarówno z perspektywy wprowadzającego napoje jak i jednostki handlowej.</p> <p>Wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzeniu sytemu kaucyjnego z rygiem natychmiastowej wykonalności spowoduje, że z dnia na dzień wprowadzający i jednostki handlowe tracą możliwość współpracy z danym operatorem. Taka sytuacja może wprost zagrozić płynności procesu zbiórki oraz obiegu kaucji.</p> <p>ww. decyzja powinna wskazywać racjonalny termin na wstrzymanie działalności, terminy informowania</p>	Proponujemy usunięcie art. 40k ust. 2a	Uwaga nieprzyjęta. Odstąpiono od jednoinstancyjności postępowania. Ministerstwo jest świadome ryzyka związanego z instytucją rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji i uwzględni je przy

			<p>podmiotów współpracujących z danym podmiotem reprezentującym o otrzymaniu takiej decyzji i wdrożeniu działań polegających na zakończeniu współpracy, w tym bieżących rozliczeń kaucji, opłat utrzymaniowych czy obiegu materiału.</p> <p>Z perspektywy uczestników systemu, proponujemy usunięcie proponowanego przepisu.</p>		stosowaniu tego uprawnienia.
402	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1 pkt 7	<p>Zgodnie z podaną powyżej argumentacją i propozycją usunięcia obowiązku przedstawiania harmonogramu oraz zgłaszania jego realizacji (obowiązek nie będzie sprawiedliwie dotyczył wszystkich podmiotów), proponujemy rezygnację z kontroli WIOŚ związanej z ww. harmonogramem.</p> <p>Z perspektywy wprowadzającego napoje oraz jednostki handlu kontrola podmiotu reprezentującego jest oczywiście zasadna, jednak po rozpoczęciu działalności w ramach weryfikacji prowadzonej działalności w stosunku do posiadanej decyzji. Powszechnie wiadomo jednak, że obecnie inspektoraty są przeciążone i czas oczekiwania na ich kontrole wynosi od kilku do nawet kilkunastu miesięcy. W praktyce prowadzenie kontroli przed rozpoczęciem działalności lub uzależnianie jakkolwiek startu systemu od takiej kontroli uniemożliwi start systemu w styczniu 2025 r. jakimkolwiek podmiotowi reprezentującemu.</p>	<p>art. 53b ust 1 „Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego ~~po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.~~”</p>	Uwaga nieprzyjęta. Start systemu nie jest uzależniony od przeprowadzanej przez WIOŚ kontroli.
403	Reloop Platform	Art. 1	<p>Obieg kaucji oraz wyłączenia</p> <p>W prawidłowo funkcjonujących systemach kaucyjnych, kaucja inicjowana jest przez wprowadzających i naliczana na wszystkich etapach dystrybucji produktów w opakowaniach kaucjonowanych. Wprowadzający nie naliczają jednak kaucji w przypadku eksportu produktów oraz produktów przeznaczonych do sprzedaży w środkach lotniczego, kolejowego, drogowego i morskiego transportu międzynarodowego.</p>	<p>Projekt z dnia 25 kwietnia 2024 r. Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 8: a) pkt 6a otrzymuje brzmienie: kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną naliczaną po raz pierwszy przez wprowadzającego, naliczaną następnie na wszystkich etapach dystrybucji produktu w</p>	Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy

				<p>opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, i zwracaną w momencie oddania opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym do punktu zbiórki opakowań kaucjonowanych.</p> <p>Ustawa dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Art.8 „13a) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym na wszystkich etapach dystrybucji produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikowi końcowemu w momencie oddania opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym do punktu zbiórki opakowań kaucjonowanych;”,</p> <p>Art 40 g uzupełnia się o zapis:</p> <p>Ust. 16 kaucja pobierana jest na wszystkich etapach dystrybucji produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku wyłączając eksport potwierdzony deklaracją celną oraz sprzedaż</p>	
--	--	--	--	--	--

				do środków lotniczego, drogowego, kolejowego i morskiego transportu międzynarodowego.	
404	Reloop Platform	Art. 1	<p>Możliwości wyliczania przez jednostki samorządowe gminnych poziomów zbiórki opakowań kaucjonowanych na podstawie ilości produktów sprzedawanych w opakowaniach kaucjonowanych w danej gminie i krajowego poziomu zbiórki osiągniętego w systemie kaucyjnym.</p> <p>Z uwagi na brak objęcia obowiązkiem zbiórki wszystkich jednostek handlowych, może zaistnieć sytuacja, w której mieszkańcy gminy wiejskiej będą oddawali opakowania po napojach zakupionych na terenie swojej gminy w jednostce handlowej znajdującej się na terytorium innej gminnej jednostki samorządowej. Gmina taka powinna mieć zatem możliwość wyliczania uzyskanych poziomów ponownego użytkowania i recyklingu na podstawie danych o ilości produktów sprzedawanych w opakowaniach kaucjonowanych w danej gminie oraz krajowego poziomu zbiórki osiągniętego w systemie kaucyjnym</p>	<p>Art. 40p dodatkowy pkt 5</p> <p>Gminne poziomy zbiórki opakowań kaucjonowanych mogą być wyliczane na podstawie ilości produktów sprzedawanych w opakowaniach kaucjonowanych w danej gminie oraz krajowego poziomu zbiórki osiągniętego w systemie kaucyjnym.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przewidziano obowiązek utworzenia punktu zbiórki w każdej gminie.</p>
405	Reloop Platform	Art. 1	<p>Symbol systemu kaucyjnego oraz znak identyfikujący</p> <p>Art. 40l ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 1658 ze zm.) nakłada obowiązek umieszczania na opakowaniach oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji. Wzór tego oznakowania określony jest w załączniku do ustawy.</p> <p>Ani ustawa, ani zaprezentowany projekt nowelizacji nie odnoszą się do wymagań technicznych znaku identyfikującego opakowania umieszczonego na opakowaniach objęte systemem kaucyjnym. Tymczasem prawidłowe realizowanie procesów technologicznych w systemie zbiórki opartym o kaucję uzależnione są nie tylko</p>	<p>Uzupełniony załącznik nr 2 do ustawy z dn. 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw lub rozporządzenie wykonawcze.</p> <p>Wzór oznakowania identyfikującego</p> <p>1) kod kreskowy zgodny ze standardem EAN-13, EAN-8, UPC-A lub UPC-E (ISO/IEC 15420); 2) minimalne wymiary kodu kreskowego (wymiar podane dla całkowitego pola zadruku)</p> <p>wp* EAN-13 EAN-8 UPC-A UPC-E szerokość x wysokość (mm)</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób zaproponowany przez ustawodawcę, jednak nie będzie dodatkowo wskazywane minimalnych wymagań dotyczących znaku identyfikującego opakowanie.</p>

			<p>od właściwego oznakowania symbolem sytemu kaucyjnego, lecz również od umieszczenia znaku identyfikującego, który spełnia odpowiednie wymagania .</p> <p>W sytuacji wielości operatorów systemu kaucyjnego, konieczne jest zatem wskazanie, w załączniku do ustawy (lub ew. w rozporządzeniu wykonawczym, którego wydanie będzie poprzedzone wprowadzeniem do ustawy odpowiedniego upoważnienia dla ministra klimatu) minimalnych wymagań dotyczących znaku identyfikującego opakowanie.</p> <p>W obecnie wdrożonych systemach kaucyjnych znakiem identyfikującym jest kod kreskowy, a wymagania dotyczące jego specyfikacji są w krajach europejskich jednakowe .</p>	<p>0,8 29,8 x 20,7 21,4 x 17,0 29,8 x 20,7 21,4 x 17,0 1,0 37,3 x 25,9 26,7 x 21,3 37,3 x 25,9 26,7 x 21,3</p> <p>* współczynnik powiększenia (załączono zdjęcie)</p> <p>3) marginesy ochronne wokół każdej krawędzi kodu kreskowego; 4) wysoki kontrast nadruku między kodem kreskowym a jego tłem (zalecane jest stosowanie kodów kreskowych drukowanych w kolorze czarnym na białym tle); 5) w przypadku puszek metalowych stosowana jest orientacja "drabinkowa" (kreski kodu kreskowego umieszczone są równoległe do powierzchni, na której stoi opakowanie w swojej normalnej pozycji) a kod kreskowy znajduje się nie bliżej niż 15 mm i nie dalej niż 35 mm od dolnej krawędzi opakowania; w przypadku butelek stosowana jest orientacja "drabinkowa" (kreski kodu kreskowego umieszczone są równoległe do powierzchni, na której stoi opakowanie w swojej normalnej pozycji) a kod kreskowy znajduje się co najmniej 35 mm od dolnej krawędzi opakowania i co najmniej 60 mm od górnej krawędzi opakowania.</p>	
406	Reloop Platform	Art. 1 pkt 4 lit. f	<p>Zmiana warunków określonych w zezwoleniu</p> <p>Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie przepisu nakładającego na podmioty reprezentujące obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie warunków określonych w tym zezwoleniu nie później niż 14 dni od wystąpienia zmiany. Po analizie przedłożonej informacji minister może wezwać do złożenia</p>	<p>Po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5d w brzmieniu:</p> <p>"5a. Przed dokonaniem zmiany warunków określonych w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, podmiot reprezentujący jest obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw klimatu o planowanych zmianach lub złożyć wniosek o zmianę</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie zmieniony po koniecznych doprecyzowaniach. Odstąpiono od przedmiotowego</p>

		<p>wniosku o zmianę zezwolenia. W takim przypadku podmiot reprezentujący ma jeden miesiąc na złożenie wniosku.</p> <p>Powyższa konstrukcja jest wadliwa, ponieważ:</p> <p>a) nie precyzuje, które elementy sentencji decyzji o udzieleniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego należy uznawać za warunki zezwolenia,</p> <p>b) dopuszcza dokonywanie przez podmiot reprezentujący bardzo istotnych zmian w prowadzonym systemie kaucyjnym bez uprzedniego uzyskania decyzji w przedmiocie zmiany zezwolenia (dopiero w 14. dniu od wystąpienia zmiany powstaje obowiązek poinformowania ministra o dokonanej zmianie; obowiązek złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia powstaje jedynie w przypadku wezwania do złożenia takiego wniosku w następstwie analizy informacji przekazanej ministrowi);</p> <p>c) nie określa w wystarczającym zakresie skutków braku złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia pomimo wezwania, a także nie określa konsekwencji sytuacji, w której po przeprowadzeniu postępowania, zezwolenie nie zostanie zmienione (np. na skutek uznania przez ministra, że dokonania zmiana warunków określonych w zezwoleniu nie jest dopuszczalna).</p> <p>W istocie zatem, wbrew treści uzasadnienia do projektu ustawy, proponowane rozwiązanie ograniczy nadzór ministra nad zmianami wprowadzanymi w systemie, a także umożliwi podmiotom reprezentującym wprowadzanie poza kontrolą ministra daleko idących modyfikacji systemu względem warunków określonych w zezwoleniu, co stanowić będzie istotne ryzyko dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego.</p>	<p>zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>5b. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 5a, stwierdzi, że planowana zmiana wymaga zmiany niektórych warunków określonych w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, informuje podmiot reprezentujący, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o konieczności złożenia wniosku o zmianę zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>5c. Podmiot reprezentujący może dokonać planowanych zmian, jeżeli minister właściwy do spraw klimatu w terminie, o którym mowa w ust. 5b, nie przekazał informacji o konieczności złożenia wniosku o zmianę zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>5d. [brzmienie zgodne z projektem nowelizacji]</p>	<p>mechanizmu Wymóg dot. harmonogramu jest uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.</p>	
407	Reloop Platform	Uwaga ogólna	<p>Regulator krajowego systemu kaucyjnego</p> <p>Ustawa z dn. 13 lipca 2023 r. o o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</p>	<p>W ustawie z dn. 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi dodaje się art.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

	<p>oraz niektórych innych ustaw dopuszcza organizację polskiego systemu kaucyjnego w oparciu o możliwość równoczesnego działania wielu operatorów systemu (ustawa stosuje termin „podmiot reprezentujący”).</p> <p>W dominującym europejskim modelu scentralizowanego systemu kaucyjnego, to operator systemu kaucyjnego określa standardy mające istotne znaczenie dla funkcjonowania systemu oraz prowadzi ogólnokrajową kampanię edukacyjną.</p> <p>W Polsce, z uwagi na wybrany model współistnienia różnych podmiotów reprezentujących, nie będzie możliwości zapewnienia jednolitych standardów. Stąd też istnieje potrzeba powołania jednostki regulatora krajowego systemu kaucyjnego, zadaniem którego będzie, m.in. prowadzenie efektywnej kampanii edukacyjnej, w tym działań komunikacyjnych poprzedzających uruchomienie systemów kaucyjnych, prowadzenie bazy danych opakowań kaucjonowanych oraz określenie m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Specyfikacji opakowań kaucjonowanych celem zapewnienia jendorodnej jakości butelek i puszek wprowadzanych na polski rynek, • Standardów procesów technologicznych w systemach kaucyjnych, w tym sposobu weryfikacji opakowań poprzedzających wypłaty kaucji <p>Istotne w tym względzie będzie zabezpieczenie finansowania regulatora krajowego systemu kaucyjnego celem zagwarantowania efektywności działań tego podmiotu.</p> <p>Warto zaznaczyć, iż powołanie regulatora będzie również zgodne z art 8a pkt. 5 Ramowej dyrektywy odpadowej:</p> <p>Jeżeli na terytorium państwa członkowskiego rozszerzoną odpowiedzialność producenta w imieniu producentów produktów wdraża wiele podmiotów, państwo</p>	<p>40 r., na podstawie którego wyznaczany jest Krajowy regulator systemu kaucyjnego.</p>	
--	--	--	--

			członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ niezależny od interesów prywatnych lub powierza organowi publicznemu nadzór nad realizacją obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.		
408	Reloop Platform	-	<p>Zwolnienie opakowań po napojach w systemie kaucyjnym z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych</p> <p>Dyrektywa SUP nałożyła na kraje członkowskie obowiązek zbierania od wprowadzających opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. W związku z tym jednak, iż systemy kaucyjne wykazują poziomy zbiórki w wys. 90%, niektóre kraje, np. Szwecja, wyłączyły jednorazowe opakowania z tworzyw sztucznych objęte systemem kaucyjnym z realizacji tego obowiązku. Rozwiązanie to jest uzasadnione, bowiem istnieje wiele ekspertyz potwierdzających pozytywny wpływ systemów kaucyjnych na redukcję zaśmiecania przestrzeni publicznej opakowaniami po napojach.</p>	<p>Dodatkowy artykuł</p> <p>W ustawie z dn. 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w art. 3k dodaje się ust. 5 o następującej treści:</p> <p>Do liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez przedsiębiorcę jednorazowych produktów z tworzyw sztucznych nie wlicza się opakowań selektywnie zebranych w ramach systemu kaucyjnego, jeśli w danym roku kalendarzowym poziom zbiórki w tym systemie wyniósł min. 90%</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.</p>
409	Reloop Platform	Art. 1	<p>Opłaty produktowe</p> <p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 34 i 35 odnoszą się do sposobu naliczania oraz maksymalnej wysokości opłaty produktowej, której stawka jest następnie doprecyzowana we właściwym rozporządzeniu.</p> <p>Opłata produktowa to gwarancja prawidłowego działania ROP. Jest to kara nakładana na wprowadzających za brak realizacji obowiązku ROP, nieosiągnięcie poziomów zbiórki lub nieprawidłową sprawozdawczość. Celem opłaty produktowej nie jest możliwość pozyskania dodatkowego przychodu do budżetu administracji publicznej. Opłata jest czynnikiem motywacyjnym dla wprowadzających, dla</p>	<p>Dotyczy właściwego rozporządzenia</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Zostaną wprowadzone przepisy zapewniające zróżnicowanie stawek opłat dla podmiotów, które pomimo współpracy z podmiotem reprezentującym nie osiągnęły wymaganych poziomów i dla tych, które nie podjęły takiej próby.</p>

			<p>których preferowanym wyborem powinno być efektywne realizowanie obowiązków ROP.</p> <p>Rozumiejąc powody, dla których ustalona stawka opłaty produktowej w 2025 r. jest symboliczna, postulujemy, aby poziom opłaty produktowej na lata następne odzwierciedlał przyjęte rozwiązania w innych krajach europejskich (Norwegia: 10000 euro za tonę tworzyw sztucznych, 35000 euro za tonę puszek; Finlandia 0,5 euro za każdy litr produktu o ile wprowadzający nie przystąpi do licencjonowanego systemu kaucyjnego; Estonia: 2500 euro za tonę PET, Łotwa: 1220 euro za tonę PET).</p>		
410	Reloop Platform	Art. 1	<p>Podmioty sektora HoReCa w systemie kaucyjnym (W odróżnieniu od zobowiązanych jednostek handlowych, podmioty sektora HoReCa nie mają obowiązku organizacji otwartych punktów zbiórki i co do zasady zbierają kaucjonowane opakowania po napojach sprzedawanych w ramach swojej działalności.)</p> <p>W krajach europejskich podmioty gospodarcze sektora hotelarsko – restauracyjnego (HoReCa) są uczestnikami systemu kaucyjnego w zakresie m.in. płacenia kaucji na etapie zakupu kaucjonowanych towarów oraz organizacji (niepublicznej) zbiórki opakowań kaucjonowanych odbieranych następnie przez operatora systemu kaucyjnego.</p> <p>Napoje sprzedawane w podmiotach HoReCa stanowią istotną część produktów w opakowaniach wprowadzanych na rynek i powinny być objęte obowiązkowym systemem kaucyjnym na zasadach określonych ustawowo.</p>	<p>Po art. 40 p ustawy z dn. 13 lipca 2023 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi dodaje się art. 40q o następującej treści:</p> <p>40 q. Do przedsiębiorców prowadzących działalność hotelową lub gastronomiczną stosuje się art. 40g ust. 1 pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3, art. 40j ust. 2 pkt 6b, art. 40n ust. 1, art. 40p ust. 1, art. 44 ust. 4, ust. 5, ust. 9, ust. 11 oraz ust. 12.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Pobór kaucji w całym łańcuchu dostaw stanowi w ocenie Ministerstwa dostateczne zaadresowanie powyższych postulatów.</p>
411	Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot	Uwaga ogólna	<p>Na początku pragniemy podkreślić jak ważne społecznie i środowiskowo jest to, aby system kaucyjny wszedł w życie 1 stycznia 2025 r. – poparcie Polaków dla systemu jest bliskie 90 proc., możemy zredukować emisje CO2, zmniejszyć zanieczyszczenie polskich rzec, lasów i miast oraz podjąć realne działania na rzecz zamykania obiegu surowców,</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p>

			wkraczając na ścieżkę GOZ, co nasza organizacja postuluje od ponad 7 lat, mając przekonanie, iż tylko w ten sposób sprostamy wyzwaniom, które niesie ze sobą zmiana klimatu.	
412	Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot	Uwaga ogólna	Popieramy propozycje Ministerstwa Klimatu i Środowiska mówiące o tym, iż kaucja powinna „iść” za produktem, poczynając od wprowadzających; za słuszne uważamy zdjęcie podatku VAT z opakowań wielokrotnego użytku, uważamy także iż koncepcja wprowadzenia standardowej butelki to ważny krok w stronę ułatwienia funkcjonowania mniejszym browarom, przy ograniczeniu emisji związanych z transportem tych butelek. Postulujemy zatem o jak najszybsze wprowadzenie tego rozwiązania i mocnego stanowiska MKiŚ w temacie ujęcia w systemie szkła wielorazowego, gdyż w przeciwieństwie do stanowiska podmiotów reprezentujących branżę piwną, uważamy, iż szkło w systemie będzie funkcjonowało na zasadach podobnych jak miało to miejsce do tej pory, a jego obecność w systemie kaucyjnym uczyni go bardziej transparentnym w kontekście rozliczeń. Uważamy również, iż w ustawie powinien znaleźć się zapis mówiący o tym, aby opakowania zebrane w systemie kaucyjnym zostały wyłączone ze statusu odpadów, co usprawni proces przygotowania punktów zbiórki oraz likwiduje bariery na etapie eksploatacji systemu.	Przyjęto do wiadomości
413	Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot	Art. 1	Stoimy na stanowisku, iż do ustawy należy wprowadzić zapisy na temat stawki opłaty produktowej, która będzie obowiązywać w kolejnych latach. Opłata ta powinna być ekonomicznym bodźcem gwarantującym, że wprowadzającym będzie zależało na maksymalizacji zbiórki odpadów opakowaniowych po napojach. Od drugiego roku funkcjonowania systemu stawki powinny wzrosnąć, zbliżając się do tych, które obowiązują w Słowacji i wynoszą 25 zł/kg.	Uwaga częściowo przyjęta. Zostaną wprowadzone przepisy zapewniające zróżnicowanie stawek opłat dla podmiotów, które pomimo współpracy z podmiotem reprezentującym nie osiągnęły wymaganych poziomów i dla tych, które nie podjęły takiej próby.

414	Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot	Uwaga ogólna	<p>Obserwując kraje takie jak Chorwacja czy Niemcy stoimy na stanowisku, iż produkty mleczne objęte kaucją nie są narażone na niebezpieczeństwo sanitarne i dlatego zapisy o jego wprowadzeniu powinny zostać utrzymane. Wynika to także z przepisów SUP, które mówią o tym, iż już od przyszłego roku butelka po mleku wykonana z PET będzie musiała zawierać 25 proc. recyklatu, a ta z HDPE i innych polimerów 30 proc. recyklatu do 2030 r. Wycofanie mlecznych stanowi poważne ryzyko, iż branża mleczarska nie sprosta tym wymaganiom, podobnie jak z osiągnięciem 77% zbiórki i recyklingu swoich opakowań do 2025 r. W tym miejscu sugerowalibyśmy weryfikację powyższych danych i strategii ich realizacji w oparciu o dane dostarczone przez producentów wyrobów mlecznych.</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>
415	Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot	Uwaga ogólna	<p>Chcemy także podkreślić, iż priorytetem powinno być prawne zagwarantowanie możliwości przewożenia pustych (zwróconych w ramach systemu kaucyjnego przez klienta) opakowań po napojach. Polski stan prawny nie daje na ten moment takiej możliwości, co od przyszłego roku zaowocuje negatywnym skutkiem dla środowiska, jak i dla kosztów funkcjonowania całego systemu kaucyjnego.</p>		<p>Uwaga częściowo przyjęta. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.</p>
416	Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot	Uwaga ogólna	<p>W imieniu Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot oraz koalicji GOZ, w której skład wchodzi trzynaście organizacji pozarządowych postulujemy także o jak najszybsze przeprowadzenie ogólnopolskiej kampanii edukacyjnej na temat systemu kaucyjnego i zasad jego obowiązywania. System litewski zyskał wielkie społeczne poparcie właśnie z uwagi na dobrze przeprowadzoną kampanię, która ruszyła na rok przed oficjalnym wejściem kaucji.</p>		<p>Przyjęto do wiadomości.</p> <p>Planowana jest kampania informacyjna dot. systemu kaucyjnego. Ze względu na zidentyfikowanie wielu różnorodnych grup odbiorców, do których takie kampanie powinny być kierowane, wskazane jest prowadzenie własnych kampanii również przez inne podmioty. Różnorodność formy przekazu pozwoli dotrzeć</p>

					do szerszego grona odbiorców.
417	Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot	Art. 1	Aktualnie propozycja ustawy określa wstępne warunki brzegowe dla symboli systemu kaucyjnego, powinna jednak precyzyjnie określać wytyczne zarówno dla symbolu systemu (uzupełnienie prostokąta o element graficzny będący załącznikiem tego dokumentu, jak i innego oznakowania umożliwiającego prawidłową weryfikację opakowania w systemie kaucyjnym, tj kodu kreskowego. Uważamy, iż istnieje pilna potrzeba doprecyzowania tej specyfikacji i celem przyspieszenia prac, składamy propozycję przekazania MKiŚ praw autorskich znaku, który jest gotowy i towarzyszył przez ostatnie lata naszej kampanii edukacyjnej „Kaucja wraca” (logo w załączniku do maila).	(załączono zdjęcie)	Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób zaproponowany przez ustawodawcę.
418	Carrefour Polska	Art. 1	Celem Ustawy jest, aby wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje do obrotu finansowali tworzenie systemu kaucyjnego. Aby cel Ustawy został zrealizowany wprowadzający powinni do systemu przystąpić i wpłacić wkłady finansowe. Obecnie występuje brak równowagi w traktowaniu różnych uczestników systemu, Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje do obrotu mają zgodnie z regulacją wprowadzającą system kaucyjny, finansować tworzenie systemu kaucyjnego. Docelowo, sankcją za brak realizacji tego obowiązku ma być opłata produktowa ustalona na takim poziomie, aby stanowiła realny argument ekonomiczny za przystąpieniem do systemu. Jednak w pierwszych latach funkcjonowania systemu zakłada się, że opłata produktowa zostanie ustalona na niskim poziomie, aby wesprzeć wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje do obrotu, którzy mogą mieć w pierwszym etapie funkcjonowania systemu kaucyjnego ograniczone możliwości realizacji obowiązku z powodów od nich niezależnych. Takiego mechanizmu wsparcia nie przewiduje	Propozycja I: W sytuacji braku wysokiej opłaty rodunktowej w okresie przejściowym proponuje się, aby wprowadzający, którzy nie przystąpili do systemu kaucyjnego w roku 2025 i zapłacili obniżoną opłatę produktową, w chwili przystąpienia na systemu kaucyjnego byli zobowiązani do wniesienia wkładów finansowych uwzględniających okres (odpowiednio podwyższonych), w którym brak realizacji obowiązku spowodował, że niedofinansowany system kaucyjny musiał przyjąć opakowania kaucyjne, w których swoje produkty w do obrotu wprowadzili tacy wprowadzający. Takie rozwiązanie spowoduje, że wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach na napoje korzystniej będzie przystąpić do systemu kaucyjnego już od roku 2025 – zgodnie z założeniami Ustawy. Propozycja II:	Uwaga częściowo przyjęta. Przyjęto istotnie podwyższoną opłatę produktową dla podmiotów, które w ogóle nie przystąpią do systemu kaucyjnego.

		<p>się natomiast dla pozostałych podmiotów uczestniczących w systemie kaucyjnym, tj. przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego oraz podmiotów reprezentujących.</p> <p>Przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego i hurtowego ponoszą w chwili obecnej nakłady inwestycyjne w celu przygotowania placówek do realizacji obowiązku (przygotowanie miejsc zbierania, inwestycja w maszyny etc.). Sankcje za brak realizacji obowiązku są dotkliwe i wynoszą nawet do 500 000 zł za niezbiwanie pustych opakowań. Z tego względu w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego wystąpi nierównowaga w traktowaniu różnych uczestników systemu, co może doprowadzić do sytuacji w której wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, którzy de facto mieli sfinansować organizację systemu (poprzez wkłady finansowe), nie będą mieli ku temu wystarczających zachęt (niska opłata produktowa), natomiast przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego i hurtowego, na których spocznie faktyczny ciężar codziennej realizacji obowiązku zbierania opakowań kaucyjnych poniosą koszty zorganizowania zbiórki opakowań bez możliwości faktycznego sfinansowania realnych kosztów zbiórki przez podmiot reprezentujący, do którego nie przystąpi wystarczająca liczba wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje do obrotu. Konsekwencją tego stanu rzeczy będzie faktyczne finansowanie i ponoszenie ciężaru funkcjonowania systemu przez podmioty, które nie są do tego w Ustawie powołane.</p>	<p>Alternatywnym rozwiązaniem będzie utrzymanie opłaty produktowej na wystarczająco wysokim poziomie lub obniżenie jej wysokości tylko dla tych, którzy przystąpili do systemu, prawidłowo poinformowali o ilości wprowadzonych produktów w opakowaniach na napoje, wnieśli wkłady, ale z przyczyn od nich niezależnych nie zdołali osiągnąć odpowiednich poziomów selektywnego zbierania. Obniżenie opłaty produktowej również dla tych, którzy do systemu w ogóle nie przystąpią będzie stanowiło zachętę do braku realizacji obowiązku ustawowego z uwagi na brak wystarczająco dotkliwych konsekwencji finansowych, co jak wspomniano na wstępie przyczyni się braku realizacji celu Ustawy i nierównego traktowania uczestników systemu kaucyjnego.</p>		
419	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>Ani dyrektywa 2008/98/WE, ani dyrektywa 2019/904 ani Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE („PPWR”)</p>	<p>Bez uregulowań systemowych ROP, wprowadzenia rozwiązań dotyczących ponoszenia kosztów przez wprowadzających z uwzględnieniem istniejącego już w Polsce modelu zbiórki odpadów komunalnych nie</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

			<p>nie wymusza wprowadzenia systemu kaucyjnego przed ROP.</p> <p>Wręcz przeciwnie – system kauczyny ma stanowić jedynie uzupełnienie ROP w celu zwiększenia osiąganych poziomów selektywnej zbiórki.</p> <p>Brak natychmiastowej reakcji ze strony ustawodawcy co do przemodelowania zaprojektowanego systemu kaucyjnego i wstrzymania jego wejścia w życie co najmniej do czasu wypracowania spójnego systemu ROP, uwzględniającego wszystkich interesariuszy tej branży, doprowadzi do załamania w zakresie funkcjonowania zbiórki odpadów komunalnych, podwyższenia cen za świadczone w tym zakresie przez przedsiębiorców usługi, zwiększenia kosztów funkcjonowania instalacji. W konsekwencji powyższego ucierpi także obywatel, płacąc za koszty zagospodarowania odpadów jeszcze więcej.</p>	<p>jest możliwe zaprojektowanie rozwiązań w przedmiotowej ustawie.</p> <p>Propozycja brzmienia przepisów w zakresie przesunięcia wejścia w życie systemu kaucyjnego została wskazana w pkt 21 niniejszej tabeli.</p>	
420	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>Zgodnie z przyjętym rozporządzeniem PPWR, państwa członkowskie mają obowiązek do 1 stycznia 2029 r. podjąć środki w celu zapewnienia selektywnej zbiórki co najmniej 90% masy opakowań rocznie (dot. butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje o pojemności do 3 l oraz pojemników metalowych jednorazowego użytku na napoje do 3 litrów). W tym celu państwa członkowskie tworzą systemy kauczyny. Państwo członkowskie może być zwolnione z obowiązku utworzenia systemów kauczynych, jeżeli:</p> <p>(a) poziom selektywnej zbiórki danego formatu opakowań jest wyższy niż 80% w jednostkach masy takich opakowań wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego w 2026 r.; (b) najpóźniej 12 miesięcy przed upływem określonego terminu na osiągnięcie poziomu selektywnej zbiórki państwo członkowskie powiadomi Komisję o swoim wniosku o odstępstwo i przedłoży plan wdrożenia przedstawiający strategię konkretnych działań, z uwzględnieniem okresu zapewniającego osiągnięcie 90%</p>	<p>Uzależnienie wprowadzenia systemu kaucyjnego od spełnienia przesłanek do zwolnienia.</p> <p>Ocena tej kwestii będzie możliwa dopiero po wdrożeniu systemu ROP i weryfikacji jego wpływu na poziom selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych.</p> <p>Do tego czasu stosowane powinny być rozwiązania pozwalające na osiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury. Propozycja zmiany przepisów w zakresie wejścia w życie systemu kaucyjnego znajduje się w pkt 21 niniejszej tabeli.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

			<p>poziomu selektywnej zbiórki w jednostkach masy opakowań.</p> <p>Obowiązujące przepisy dotyczące systemu kaucyjnego, jak również przepisy projektowane, nie zapewniają pełnej zgodności systemu kaucyjnego z wymogami z rozporządzenia PPWR, zgodnie z którymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - należy ustanowić jednego operatora systemu lub udzielić zezwolenia jednemu operatorowi systemu, lub w przypadku więcej niż jednego operatora systemu, należy przyjąć środki w celu zapewnienia koordynacji między różnymi operatorami systemu; - sposób zarządzania systemem oraz powiązane zasady operacyjne muszą gwarantować wszystkim podmiotom gospodarczym chcącym stać się uczestnikami systemu równy dostęp do systemu oraz zapewniać ich sprawiedliwe traktowanie, o ile podmioty te wprowadzają do obrotu opakowania należące do rodzaju lub kategorii opakowań objętych systemem; - należy wyznaczyć minimalny poziom kaucji wystarczający do osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania; - operator systemu musi być niezależnym podmiotem prawnym nienastawionym na zysk. <p>Minimalne wymogi określone w Załączniku X do PPWR nie mają zastosowania do systemów kaucyjnych utworzonych przed wejściem w życie PPWR, które do 1 stycznia 2029 r. osiągają określony 90% poziom recyklingu.</p>		
421	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	Wbrew twierdzeniom ustawodawcy o zapewnieniu w ustawie możliwości uwzględnienia osiąganych poziomów recyklingu przez gminy, brak jest jednoznacznych regulacji pozwalających na kategorię uznanie takiego	Propozycje zmian dotyczą uwzględnienia w sprawozdawczości gmin i podmiotów odbierających odpady z terenów niezamieszkałych proporcjonalnie do terenów	Uwaga nieprzyjęta Dostateczną podstawą w tym zakresie jest art. 40p. Zgodnie z art. 9g ustawy o

		<p>twierdzenia.</p> <p>Owszem, zgodnie z art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, podmiot reprezentujący będzie obowiązany sporządzić sprawozdanie i złożyć je wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy oddzielnie dla każdej gminy, w której takie odpady zostały odebrane.</p> <p>Sprawozdanie obejmie m.in. informacje o masie odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego oraz masie tych odpadów przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu. Jednocześnie projekt zakłada zwolnienie odbierających odpady komunalne oraz Punktów Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych z obowiązku przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta sprawozdania, o którym mowa w art. 9na i art. 9nb ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w zakresie zebranych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Brak jest jednak w art. 9q ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach upoważnienia dla gmin, by takiego rodzaju poziomy uwzględniły w swoich sprawozdaniach, tak jak ma to miejsce np. w przypadku PSZOK-ów.</p> <p>Całkowicie brak jest już jakiegokolwiek powiązania sprawozdawczości podmiotów reprezentujących z obowiązkami podmiotów odbierających odpady z nieruchomości niezamieszkałych, na których również ciąży obowiązek osiągnięcia rocznych poziomów recyklingu.</p>	<p>zamieszkałych i niezamieszkałych masy odpadów poddanych recyklingowi. Regulacja ma za zadanie zapewnić minimum przepływu informacji. Nie daje jednak kompleksowego rozwiązania. Potrzebna jest regulacja dotycząca uwzględnienia w poziomach selektywnej zbiórki również odpadów spoza systemu kaucyjnego. Do tego potrzebne są przepisy przejściowe w ustawie o systemie kaucyjnym albo regulacje systemowe pozwalające na uwzględnienie odpadów z żółtego worka – np. digitalny system kaucyjny.</p> <p>Zmiany do ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399).</p> <p>Art. 9n. [Sprawozdania przedstawiane przez podmioty odbierające odpady komunalne od właścicieli nieruchomości]</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań. 2. Sprawozdanie jest przekazywane wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy. 3. Sprawozdanie zawiera: <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 9b ust. 4 pkt 5, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. 	<p>utrzymaniu czystości i porządku w gminach, podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany do osiągnięcia w danym roku kalendarzowym poziomów obliczanych w odniesieniu do masy odebranych przez siebie odpadów komunalnych.</p>
--	--	---	--	--

Wskazać należy, że system kaucyjny w obecnej formie posiada luki, ponieważ ilość zebranych w danej gminie odpadów opakowaniowych nie będzie równa ilości wprowadzonych w danej gminie opakowań. Wynika to z faktu, że w systemie kaucyjnym obowiązkiem pobrania i zwrotu kaucji objęte będą tylko sklepy o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m².

Zatem w przypadku jednej czwartej gmin, w których takich sklepów nie będzie, butelki nie wrócą do operatora. Tym samym gminy te nie będą mogły odliczyć poziomów recyklingu w swoich sprawozdaniach.

Co istotne, za poziomy recyklingu nadal odpowiadają organizacje odzysku, a nie podmioty reprezentujące. Podmioty reprezentujące, zgodnie z ustawą, odpowiadają jedynie za osiągnięcie poziomu selektywnej zbiórki. W tym miejscu znów pojawia się niekonsekwencja we wdrażaniu przepisów.

Zgodnie z ustawą, tylko odpady opakowaniowe zebrane w ramach systemu kaucyjnego będą wliczone do poziomów selektywnej zbiórki. Brak powiązania poziomów selektywnej zbiórki ze zbiórką komunalną prowadzi do wynaturzenia, ponieważ pomija surowiec zbierany selektywnie w ramach zbiórki odpadów komunalnych.

Przynajmniej w pierwszych kilku latach funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce należy dopuścić możliwość wliczania do poziomów zbierania także odpadów opakowaniowych zebranych w innych systemach. Obecnie jest to głównie system gminnego odbioru odpadów, zbiórka na PSZOK. Zadziwiającym jest wyjęcie poza nawias wymaganych poziomów zbiórki w

o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
2) informacje o miejscu prowadzenia działalności;
3) informacje o masie:
a) poszczególnych rodzajów odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych oraz sposobie zagospodarowania tych odpadów, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały one przekazane;
b) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, powstałych z odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych, przekazanych do składowania albo do termicznego przekształcania;
c) odpadów komunalnych przekazanych do przygotowania do ponownego użycia i recyklingu;
d) (uchylona).
4. Podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany zamieścić w rocznym sprawozdaniu także informacje o osiągniętym poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, poziomie ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz poziomie składowania z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami

		<p>ramach systemów kaucyjnych odpadów, które de facto zostaną zebrane w legalny sposób.</p>	<p>opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie w stosunku do terenów zamieszkałych i terenów niezamieszkałych przypadających w danej gminie.</p> <p>5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, w sprawozdaniu podaje liczbę właścicieli nieruchomości, od których odebrał odpady komunalne, oraz dołącza do sprawozdania wykaz właścicieli nieruchomości, z którymi w okresie objętym sprawozdaniem zawarł umowy na odbieranie odpadów komunalnych, a także wykaz tych właścicieli nieruchomości, z którymi umowy te uległy rozwiązaniu lub wygasły. W wykazach zamieszcza się imię i nazwisko albo nazwę oraz adres właściciela nieruchomości, adres nieruchomości oraz w przypadku rozwiązania umowy – informację, do kiedy umowa obowiązywała.</p> <p>6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w danym roku nie odbierał na terenie danej gminy odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, przekazuje wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, w terminie, o którym mowa w ust. 2, sprawozdanie zerowe.</p> <p>7. Sprawozdanie jest przekazywane wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.</p> <p>Art. 9q. [Sprawozdanie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi]</p>
--	--	---	---

				<p>1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi.</p> <p>2. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy.</p> <p>3. Sprawozdanie zawiera:</p> <p>1) nazwę gminy lub związku międzygminnego, który przejął zadania gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2, w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, rodzaj gminy i liczbę mieszkańców gminy lub związku międzygminnego;</p> <p>2) informacje o masie poszczególnych rodzajów odpadów komunalnych odebranych z terenu gminy oraz sposobie ich zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały przekazane; z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie w stosunku do terenów zamieszkałych i terenów niezamieszkałych przypadających w danej gminie;</p> <p>3) informacje o działających na terenie gminy punktach selektywnego zbierania odpadów komunalnych, masie odpadów w nich zebranych oraz o sposobie ich zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały</p>
--	--	--	--	---

				<p>przekazane zebrane odpady komunalne;</p> <p>3a) informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy;</p> <p>4) informacje o masie pozostałości z sortowania i pozostałości z mechaniczno-biologicznego przetwarzania, przekazanych do składowania powstałych z odebranych i zebranych z terenu gminy odpadów komunalnych;</p> <p>5) informacje o osiągniętych poziomach:</p> <p>a) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z uwzględnieniem masy odpadów przekazywanych zgodnie z art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie;</p> <p>b) (uchylona);</p> <p>c) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania;</p> <p>d) składowania;</p> <p>6) liczbę właścicieli nieruchomości, od których zostały odebrane odpady komunalne;</p> <p>7) informacje o masie wytworzonych na terenie gminy odpadów komunalnych oraz odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych, które zostały przekazane do składowania lub termicznego przekształcania, oraz informacje o stosunku masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania do masy odpadów komunalnych wytworzonych na</p>
--	--	--	--	--

				<p>terenie gminy.</p> <p>4. Niezłożenie sprawozdania jest równoznaczne z niewykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 3aa–3c.</p> <p>5. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony</p>	
422	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>System kaucyjny jako część systemu ROP powinien być finansowany przez Wprowadzających a nie przez mieszkańców. Zysk z niezwróconej kaucji z puszki oraz butelki przy 77%-owym poziomie zwrotu wyniesie ok. 2 mld PLN. Pieniądze te powinny trafić na fundusz ROP, prowadzony np. przez NFOS, który to rozdzieli te pieniądze na gminy celem sfinansowania odbioru i zagospodarowania odpadów opakowaniowych.</p> <p>W chwili obecnej pieniądze z niezwróconej kaucji stanowią dochód podmiotów reprezentujących.</p>	<p>Środki z niezwróconej kaucji powinny być przekazywane do gmin na sfinansowanie odbioru i zagospodarowania odpadów opakowaniowych. Brak możliwości doprecyzowania regulacji związanej z podmiotem właściwym do otrzymania takiej nadwyżki oraz jej rozdysponowania z uwagi na brak regulacji ROP, która powinna kompleksowo uregulować układ instytucjonalny systemu oraz przepływy finansowe.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.</p>
423	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>Tylko centrum logistyczne lub podmiot reprezentujący, który posiada zezwolenie na zbieranie odpadów, jest uprawniony do odbierania odpadów od sklepów zbierających odpady objęte systemem kaucyjnym, które nie mają obowiązku posiadania takiego zezwolenia.</p> <p>Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 45 ust. 2 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.) (dalej: „u.o.”) podmiot, który jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. sklep) jest obowiązany posiadać umowę, zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów (np. centrum logistycznym lub podmiotem reprezentującym), co do których brak jest wymogu uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. odpady opakowaniowe po napojach), dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p>	<p>Sklepy, które we własnym zakresie zamierzają sortować odpady i budować infrastrukturę niezbędną do tego celu, powinny być wprost zobowiązane do posiadania zezwolenia na zbieranie i/lub przetwarzanie odpadów lub zawarcia umowy w zakresie odbioru odpadów oraz ich transportu do podmiotów przetwarzających odpady (recyklerów) z profesjonalnym podmiotem z branży odpadowej (posiadającym zezwolenia na zbieranie i/lub przetwarzanie odpadów).</p> <p>Ta uwaga nie wymaga zmian w przepisach, wynika wprost z ustawy.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwzględniono postulaty rozszerzenia katalogu podmiotów zwolnionych z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów.</p>

			<p>Zbieranie odpadów bez zezwolenia na zbieranie odpadów oraz bez umowy zawartej z podmiotem profesjonalnym (posiadającym zezwolenie) stanowi wykroczenie z art. 177 u.o., zgodnie z którym podmiot (sklep), który zbiera odpady bez zawartej umowy, o której mowa w art. 45 ust. 2 u.o., podlega karze aresztu albo grzywny.</p> <p>W związku z powyższym, gdy podmiot reprezentujący nie będzie posiadał zezwolenia na zbieranie odpadów, usługę odbioru odpadów od sklepów oraz ich transport do podmiotów przetwarzających odpady (recyklerów), będzie musiał zlecać to profesjonalnym podmiotom z branży odpadowej. Podkreślenia wymaga, że umowy pomiędzy sklepem, podmiotem reprezentującym a podmiotem trzecim musiałyby zostać skonstruowane w taki sposób, by nie naruszały art. 45 ust. 2 u.o.</p>		
424	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>Brak regulacji ustawowych w zakresie rozliczeń pomiędzy uczestnikami systemu oraz przeniesienie mechanizmów rozliczeniowych na grunt umów zawieranych przez poszczególnych operatorów systemu może prowadzić do licznych nadużyć w tym zakresie, tym bardziej że poziom naliczonej kaucji szacuje się na 10 mld PLN (!). Ustawodawca dał podmiotom reprezentującym zbyt dużą swobodę co do sposobów rozliczania i administrowania środkami związanymi z prowadzeniem systemu kaucyjnego. Nie może być tak, że brak jest jakichkolwiek ogólnych standardów oraz zasad prowadzenia rozliczeń, a każdy z podmiotów posiada w tym zakresie dowolność. Brak jednolitej regulacji stanowi też ryzyko dla uczestników systemu, że środki im należne nie trafią do nich z uwagi na złe administrowanie przez podmiot reprezentujący. Utworzenie instytucji odpowiedzialnej za rozliczenia finansowe pomiędzy uczestnikami systemu, zapewni transparentność, jednolitość mechanizmu rozliczeń</p>	<p>Wprowadzenie przepisów, na mocy których zostanie utworzony podmiot dokonujący rozliczeń finansowych pomiędzy uczestnikami systemu kaucyjnego.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.</p>

			oraz zapewni bezpieczeństwo uczestnikom systemu.		
425	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>Z uwagi na obowiązek prowadzenia przez podmiot reprezentujący działalności non profit konieczne jest wprowadzenie nadzoru finansowego w tym zakresie celem zapobieganiu wyprowadzaniu środków z kaucji oraz opłat pobieranych od wprowadzających oraz przeznaczania ich na cele niezgodne z ustawą.</p> <p>W tym celu należy utworzyć podmiot, np. na wzór Komisji Nadzoru Finansowego, który na bieżąco analizowałby raporty i sprawozdania przesyłane przez podmioty reprezentujące oraz oceniał, czy są one zgodne z przepisami regulującymi system kaucyjny. Ponadto taki podmiot prowadziłby kontrole w podmiotach reprezentujących. Powyższe zapewniłoby przeznaczanie środków finansowych zgodnie z celami wskazanymi w ustawie.</p>	Wprowadzenie przepisów, na mocy których zostanie ustanowiony podmiot sprawujący nadzór finansowy nad podmiotami wprowadzającymi w zakresie gospodarowania środkami finansowymi pochodzącymi z niezwróconych kaucji czy też opłat uiszczanych przez wprowadzających.	Uwaga nieprzyjęta. Podmioty reprezentujące podlegają kontrolom właściwych organów, a naruszenie przepisów ustawy w zakresie działalności not-for-profit może być podstawą cofnięcia zezwolenia.
426	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>Celem zabezpieczenia uczestników systemu kaucyjnego, w tym w szczególności jednostek handlu hurtowego oraz detalicznego oraz innych podmiotów zbierających odpady objęte systemem, przed niewypłacalnością podmiotów reprezentujących, powinien zostać utworzony fundusz gwarancyjny ze środków wpłacanych przez podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Obecny system kaucyjny nie gwarantuje dostatecznego zabezpieczenia w tym zakresie. W przypadku, gdy podmiot reprezentujący utraci płynność finansową, brak jest jakichkolwiek mechanizmów pozwalających pozostałym uczestnikom systemu, w szczególności sklepom, na uzyskanie środków na pokrycie kosztów związanych z uczestnictwem w systemie kaucyjnym. Przejęcie obowiązków danego podmiotu związane z zagospodarowanie odpadów powinno być finansowane z przychodów z niezwróconej kaucji.</p>	Wprowadzenie przepisów ustanawiających obowiązek utworzenia i utrzymywania funduszu gwarancyjnego przez wprowadzających napoje w opakowaniach stanowiącego zabezpieczenie dla uczestników systemu kaucyjnego przed utratą płynności finansowej przez podmiot reprezentujący.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

427	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Uwaga ogólna	<p>Przyjęty w obecnym kształcie system kaucyjny generować będzie koszty zupełnie nieadekwatne do korzyści, jakie ma wprowadzić. W pierwszej kolejności wskazać należy, że system kaucyjny dotyczy odpadów, które stanowią zaledwie 0,37% strumienia wszystkich odpadów komunalnych oraz 0,93% odpadów komunalnych zbieranych selektywnie. Zgodnie z prognozami branży spożywczej i handlowej, koszty wprowadzenia systemu kaucyjnego w obecnej formie mogą sięgnąć nawet 20 mld PLN zł. Na tak wysokie koszty składa się m.in. zakup recyklatów oraz opłacenie pracowników je obsługujących. Koszty funkcjonowania tak drogiego systemu poniosą wszyscy jego uczestnicy, w tym branża odpadowa, samorządy oraz konsumenci.</p> <p>Wprowadzenie systemu kaucyjnego bez generowania ww. kosztów jest możliwe w przypadku digitalnego systemu kaucyjnego. Jedynym kosztem związanym z prowadzeniem takiego systemu jest stworzenie aplikacji na smartfony i zapewnienie skanerów domowych dla osób nieposiadających smartfonów. Takie rozwiązanie nie generuje po stronie sklepów konieczności zakupu recyklatów, czy też ręcznej zbiórki odpadów opakowaniowych. Dzięki temu małe i średnie sklepy będą mogły w pełni uczestniczyć w systemie kaucyjnym bez konieczności zmniejszania powierzchni sprzedaży (którą w obecnym systemie muszą przeznaczyć na potrzeby dostosowania się do systemu kaucyjnego).</p> <p>W ramach systemu digitalnego użytkownik końcowy w celu odzyskania kaucji skanowałby za pomocą kodu QR opakowanie po napojach oraz umieszczał je w specjalnym worku, który byłby zabierany przez gminę w ramach opłaty za odbiór odpadów. W przypadku, gdy takie opakowanie trafi do instalacji, podmiot wprowadzający otrzymałby informację do systemu oraz zwrócił kaucję</p>	Wprowadzenie przepisów umożliwiających równoległe funkcjonowanie digitalnego systemu kaucyjnego.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
-----	------------------------	--------------	--	--	---

			<p>takiemu użytkownikowi końcowemu.</p> <p>System digitalny prowadzi do osiągnięcia takiego samego celu jak tradycyjny system kaucyjny, przy czym nie wymaga tworzenia nowej infrastruktury oraz łańcuchów logistycznych, a bazuje na istniejących instalacjach oraz mechanizmach. Ewentualne koszty związane z dostosowaniem systemu będą niższe niż koszty obecnych działań.</p>		
428	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1	<p>System kaucyjny doprowadzi do przesunięcia zysków z systemu komunalnego (gminnego) do operatora systemu kaucyjnego na poziomie ok 2 mld PLN rocznie, co z perspektywy mieszkańców spowoduje wzrost opłaty za odbiór odpadów nawet do 20%. Gminy oraz podmioty odbierające odpady utracą możliwość wnioskowania o DPR dla tego rodzaju odpadów, co przy cenie na poziomie ok. 1 000 zł za tonę oznacza, że utracona kwota przychodu będzie musiała zostać pokryta przez opłatę za gospodarowanie odpadami w gminach. Dodatkowo system DPR, który dotychczas motywował do inwestowania w nowoczesne sortownie odpadów, przestanie spełniać tę rolę, co spowoduje nie tylko zablokowanie nowych inwestycji, ale również zamknięcie istniejących.</p> <p>Co istotne, koszty odbioru odpadów nie spadną po wyłączeniu z systemu gminnego odpadów objętych systemem kaucyjnym. Wynika to przede wszystkim z faktu, że śmieciarki w dalszym ciągu będą jeździły z taką samą częstotliwością i po takich samych trasach celem odbioru odpadów uszczuplonych m.in. o strumień PET.</p> <p>System kaucyjny zabiera strumień PET oraz puszkę aluminiową, czyli najbardziej wartościowy strumień odpadów, z systemu komunalnego i przesuwa go do operatora systemu kaucyjnego, powodując znaczący wzrost kosztów sortowania odpadów. Oznacza to przesunięcie zysków ze sprzedaży PET z systemu komunalnego do</p>	<p>Dochód uzyskany ze sprzedaży surowca, w tym w szczególności ze strumienia PET, powinien trafiać do gmin, które przeznaczają te środki na kompensację strat oraz dzięki temu utrzymują opłaty za odbiór odpadów na obecnym poziomie, bez konieczności obciążania mieszkańców ich wzrostem.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.</p>

			<p>systemu kaucyjnego przy jednoczesnym braku mechanizmów zapewniających zwiększenie poziomów recyklingu w gminach. Pieniądze z zebranych w systemie kaucyjnym surowców jak i DPR powinny trafić na fundusz ROP, prowadzony np. przez NFOŚ, który to rozdzieli te pieniądze na gminy celem sfinansowania odbioru i zagospodarowania odpadów opakowaniowych. W chwili obecnej pieniądze z niezwróconej kaucji stanowią dochód podmiotów reprezentujących.</p>		
429	ALBA POLSKA sp. z o.o.	OSR	<p>Podobnie jak w przypadku poprzednich zmian wprowadzających system kaucyjny OSR nie zawiera prawidłowej oceny skutków ekonomicznych wdrażanych rozwiązań (nie ma żadnych danych finansowych, brak danych potwierdzających skutki wdrożenia planowanych rozwiązań) oraz pomija kluczowych interesariuszy tego systemu, na których projektowane regulacje będą miały wpływ – samorzady, podmioty z branży odpadowej, mieszkańców gmin – konsumentów.</p> <p>Brak uwzględnienia gmin w opiniowaniu uniemożliwia ustosunkowanie tych podmiotów do negatywnych konsekwencji systemu kaucyjnego. Projekt jest jedynie opiniowany przez KWRiST.</p> <p>Zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów przed rozpoczęciem prac nad projektem ustawy podmiot uprawniony do jego opracowania powinien dokonać oceny przewidywanych skutków społeczno- gospodarczych w związku z wejściem w życie proponowanych rozwiązań.</p> <p>Dodatkowo podnosimy, że z uwagi na wielość podmiotów reprezentujących i ich konkurencyjność wymaganym byłoby zwrócenie się do UOKiK o weryfikację projektowanych przepisów pod kątem zachowania konkurencyjności na rynku. Projektowane przepisy stawiają w lepszej sytuacji podmioty mniejsze, gdzie dla utworzenia podmiotu</p>	<p>Do sporządzenia prawidłowy, kompletny i rzetelny OSR z uwzględnieniem wszystkich interesariuszy oraz wpływu na nich. Konsekwencją pominięcia samorządów jest brak przeprowadzenia konsultacji zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów. Konieczne jest zatem uzupełnienie opiniowania o właściwe podmioty.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. OSR jest dokumentem, który ewoluuje na każdym etapie prac nad dokumentem i jest konsultowany w ramach konsultacji również z KWRiST, natomiast UOKiK może zgłaszać uwagi w ramach uzgodnień międzyresortowych</p>

			<p>reprezentującego nie jest wymagana zgoda UOKiK czy KE. Brzmienie przepisów w zakresie uregulowania wejścia na rynek kolejnych podmiotów reprezentujących wprowadza zasadę „kto pierwszy ten lepszy” pozwalając by dotychczasowy istniejący podmiot reprezentujący negocjował warunki umowy współpracy z kolejnymi przystępującymi na rynku w taki sposób by blokować ich wejście, a jednocześnie pozostawać jedynym działającym na rynku. Brak w tym zakresie jakichkolwiek skutecznych mechanizmów odnoszących się do kontroli i nadzoru nad tym aspektem działalności.</p> <p>Dodatkowo w grę wchodzi jeszcze kwestia analizy czy nie istnieje ryzyko, że zarówno podmiot reprezentowany, organizacje odzysku oraz recyklerzy byli kontrolowani przez jeden podmiot. Faktycznie mogło by to prowadzić do monopolu na rynku odpadów opakowaniowych. Brak regulacji pozwalających na transparentność i konkurencyjność wyboru np. dostawców recykloematów.</p> <p>Z uwagi na wielość podmiotów analizy wymaga czy ustawa zapewnia skuteczne mechanizmy zapobiegające zmonopolizowaniu cenowej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe UOKiK jak i poszczególne gminy powinny uczestniczyć w opiniowaniu co będzie zgodne z Regulaminem pracy Rady Ministrów, który w § 38 stanowi, że organ wnioskujący kieruje projekt dokumentu rządowego do zaopiniowania przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 3) inne organy administracji rządowej lub inne organy i instytucje państwowe <p>- jeżeli projekt dotyczy ich zakresu działania.</p>		
430	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 1 lit. b	Projekt proponuje „15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system	„15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego na podstawie zezwolenia – rozumie się przez to	Uwaga nieprzyjęta. Postulowane rozwiązanie

			<p>kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”. Przy czym definicja ta odnosi się głównie do poszczególnych podmiotów uzyskujących zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego i jest myląca.</p> <p>De facto, skoro podmioty ubiegając się o uzyskanie zezwolenia nie muszą obejmować swoim zakresem wszystkich rodzajów opakowań lub odpadów opakowaniowych z załącznika nr 1a, to brak jest uzasadnienia dla tak szerokiego definiowania „uruchomienia systemu kaucyjnego”, ponieważ uruchomienie systemu kaucyjnego u jednego podmiotu nie jest równoznaczne z powstaniem w Polsce systemu kaucyjnego z prawdziwego zdarzenia.</p>	<p>dzień wskazany zezwoleniu, o którym mowa w art. 40j ust. 4 pkt 9, od którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”</p>	<p>wynika już z treści przepisów.</p>
431	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 2 lit. a	<p>W Projekcie zaproponowano w art. 40g: a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodać wyrazy: „oraz zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden punkt odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”. Zmiana wydaje się kierunkowo uzasadniona, zwłaszcza w kontekście podnoszonych przez samorządy terytorialne obaw o negatywne skutki systemu kaucyjnego, wykluczenie małych gmin. Wskazujemy jednak, że nadal w OSR brak jest prawidłowej analizy skutków projektowanego rozwiązania oraz możliwości jego zastosowania. Brak jest bowiem danych wskazujących w ilu gminach występują aktualnie jednostki handlowe o powierzchni powyżej 200 m2, wobec których istnieje obowiązek uczestniczenia w systemie kaucyjnym zarówno w zakresie pobierania kaucji, jak i odbierania opakowań lub opadów opakowaniowych. W sytuacji, gdy gmina np. o charakterze wiejskim takiej jednostki handlu nie posiada, wówczas nie ma również możliwości zmuszenia takich podmiotów do udziału w systemie poprzez odbiór opakowań lub odpadów opakowaniowych. Przepis albo będzie martwy, albo</p>	<p>W tym zakresie brak danych dotyczących analizy skutków wdrożenia rozwiązania uniemożliwia jego racjonalną ocenę. Wg istniejących przepisów nie da się przymusić podmiotów innych, niż podmioty prowadzące jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m2, do udziału w systemie kaucyjnym w zakresie poboru kaucji oraz odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Ustawa dopuszcza funkcjonowanie podmiotów prowadzących zbiórkę opakowań kaucyjnych innych niż jednostki handlowe. Podmioty reprezentujące dysponują w tym zakresie zachętami ekonomicznymi a także możliwością inwestycji bezpośrednich.</p>

			ograniczy udzielanie zezwoleń z uwagi na brak spełnienia przesłanek ustawowych.		
432	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 2 lit. b	<p>W art. 40g w ust. 2 po pkt 2 proponuje się dodać pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo; 2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);” Proponowane rozwiązania dotyczące podmiotów mogących utworzyć podmiot reprezentujący są niekompletne i nie pozwalają na niedyskryminacyjny i transparentny proces tworzenia systemu kaucyjnego w Polsce.</p> <p>Po pierwsze, możliwość tworzenia podmiotu reprezentującego powinny mieć podmioty faktycznie wprowadzające napoje w opakowaniach, a nie pseudowprowadzający, którzy wykorzystują lukę w przepisach.</p> <p>Po drugie, możliwość tworzenia podmiotu reprezentującego powinny mieć nie tylko podmioty wprowadzające, ale również organizacje odzysku opakowań, sklepy czy recyklerzy.</p> <p>Oznacza to, że system ten jest zarządzany przez jedną grupę uczestników tego systemu – wprowadzających.</p> <p>Brak jest po stronie recyklerów, podmiotów transportujących czy zbierających odpady, gmin oraz sklepów wpływu na to, w jaki sposób prowadzona jest przez ten podmiot działalność związana z organizacją systemu kaucyjnego. Brak jest wyraźnego wykluczenia tego rodzaju rozwiązań ze strony regulacji UE. Przykładowo na Łotwie, w której system wszedł w życie dopiero w 2022 roku, operatorem całej struktury jest jedna organizacja non-profit utworzona przez producentów napojów, punkty handlowe i recyklerów. Rozszerzenie podmiotów mogących być operatorem pozwoli na niedyskryminację pozostałych oraz</p>	<p>2. System kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący, który spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) jest spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium kraju, utworzoną przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, prowadzący jednostkę handlu przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, przedsiębiorców detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze;</p> <p>2) jego akcjonariuszami są wyłącznie podmioty, o których mowa w pkt 1;</p> <p>2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo;</p> <p>2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);</p> <p>3) realizuje określone w ustawie obowiązki, a dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznaczają wyłącznie na cele statutowe; za cele statutowe nie uznaje się wydatków niezwiązanych bezpośrednio z realizacją systemu kaucyjnego, w tym w szczególności</p>	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			<p>zmniejszy ryzyko braku konkurencyjności na rynku. Wraz z wprowadzeniem systemu kaucyjnego branża odpadowa utraci „władztwo” nad surowcem PET, który zostanie przejęty przez podmioty prowadzące system kaucyjny. Tym samym podmioty reprezentujące staną się jedynym dostawcą PET do recyklerów.</p> <p>Powyższe może doprowadzić do sytuacji, w której koncerny tworzące podmioty reprezentujące zamiast płacić adekwatne ceny za recyking opakowań PET, będą wywierały presję cenową na recyklerów, ponieważ jednocześnie będą głównym dostawcą PET i głównym odbiorcą recyklatu powstałego z przetworzenia PET. Taką sytuacja stanowi poważne zagrożenie dla konkurencyjnego rynku oraz rozwoju recyklingu tworzyw PET.</p> <p>Już teraz obserwowana jest na rynku UE fala upadłości podmiotów zajmujących się recyklingiem. Monopolizacja tego rynku nie wpłynie pozytywnie na sytuację recyklerów. Po trzecie, brak jest doprecyzowania jakie wydatki nie mogą być uznane za przeznaczone na cele statutowe.</p>	<p>wydatki na cele reprezentacyjne, obsługę prawną;</p> <p>4) wykonuje wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizowaniem i prowadzeniem systemu kaucyjnego;</p> <p>5) posiada zezwolenie, o którym mowa w rt.. 40j ust. 1;</p> <p>6) posiada kapitał zakładowy określony w ust. 3.</p> <p>2a. Spółkę akcyjną, o której mowa w ust. 2 pkt 1, mogą tworzyć wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, jeżeli działalność związana z wprowadzeniem na rynek jest prowadzona co najmniej ... miesięcy przed dniem powstania spółki i potwierdzona jest wpisem do BDO.</p>	
433	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 2 lit. c	<p>Z niezasadzonych przyczyn proponuje się ograniczenie przez reprezentującego tylko do okresu posiadania zezwolenia, o którym mowa w art. 40j ust. obowiązku:</p> <p>1) utrzymywania kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej; albo</p> <p>2) posiadania gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3. prowadzących produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.</p> <p>Ustawodawca pozbawia przy tym samym pozostałych interesariuszy systemu mechanizmów zabezpieczających rozliczenie systemu w sytuacji, kiedy zezwolenie zostanie uchylone lub wygaszone albo utraci moc. W przypadku cofnięcia zezwolenia z powodu naruszeń jego warunków</p>	<p>Do uchylecia.</p> <p>Proponujemy dodać ust. 6a w brzmieniu: „6a. W dniu następującym po 12 miesiącach kalendarzowych od dnia uruchomienia systemu kaucyjnego zgodnie z zezwoleniem, o którym mowa w art. 40j ust. 1, obowiązki spoczywające na podmiocie reprezentującym, o których mowa w ust. 6 dotyczą kwoty odpowiadającej sumie kaucji pobranych przez podmiot reprezentujący w ciągu ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych”</p>	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			<p>lub ustawy koniecznym jest zapewnienie minimum środków na rozliczenie funkcjonowania tego rodzaju działalności operującego nierzadko milionowymi kwotami.</p> <p>Z tego samego względu obowiązek utrzymywania połowy kapitału zakładowego na lokatach lub posiadania gwarancji jest niewystarczający. W kolejnych latach zabezpieczenia te powinny wynosić procent od przychodu.</p> <p>Za niewystarczające uznać należy propozycje, by wniosek i zezwolenie określały czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4. Rozliczenie kaucji nie będzie jedynym obowiązkiem podmiotu reprezentującego. Powinien on także podjąć kroki zmierzające do usunięcia odpadów pozostających w podmiotach objętych systemem kaucyjnym oraz przekazać je podmiotom uprawnionym do przetwarzania, dokonać sprawozdawczości. Na ten moment ustawa przyznaje władztwo nad odpadami opakowaniowymi podmiotowi reprezentującemu i to on odpowiada za ich prawidłowe przetworzenie, niezależnie od tego, czy posiada stosowne zezwolenie na system kaucyjny, czy nie.</p>		
434	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 1 lit. d	<p>Projekt proponuje, by kaucję pobierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na każdym etapie dystrybucji produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, poprzedzających sprzedaż użytkownikowi końcowemu; 2) od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt. <p>Pobieranie kaucji na każdym etapie dystrybucji aż do użytkownika końcowego powoduje, że powstają wątpliwości, czy systemem powinny być objęte nie tylko sklepy o powierzchni handlowej powyżej 200m², ale także obiekty hotelowe czy gastronomiczne, które ostatecznie sprzedają użytkownikowi końcowemu napoje.</p> <p>Zgodnie z ustawą użytkownikiem końcowym jest</p>	<p>Przepis generuje ryzyko zwiększenia wpływów z niezwróconej kaucji do podmiotu reprezentującego.</p> <p>W tym zakresie niezwrócona kaucja lub jej część powinna trafiać na rachunek niezależnego operatora na potrzeby dofinansowania selektywnej zbiórki w gminach. Brak regulacji dotyczących ROP uniemożliwia wprowadzenie regulacji kompatybilnej z tym systemem. Jest to tylko wycinek systemu ROP.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

			<p>użytkownik produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, które nabywa w celu spożycia przez siebie lub inne osoby, a nie dalszej sprzedaży.</p> <p>Przy takim brzmieniu ustępu 16 brak jest odzwierciedlenia tej regulacji w przepisach, podmioty takie jak hotele, restauracje powinny być traktowane analogicznie jak sklepy o powierzchni poniżej 200 m². One nie mieszczą się w definicji jednostki handlu detalicznego czy hurtowego. Są poza systemem, a jednocześnie mają pobierać kaucję. W takim przypadku kaucja pobrana przez hurtownika przy sprzedaży do hotelu czy restauracji, jeśli nie wróci do systemu, pozostaje nieodebrana i zasili podmiot reprezentujący. Z drugiej strony, jeśli butelki z restauracji trafią do recyklatu, to restauracja zyska złotówkę z pobranej kaucji, bo wliczyła ją w cenę sprzedawanego napoju.</p> <p>Czy kupując napój w restauracji powinno się zabierać butelkę ze sobą? Zakładamy bowiem, że jednostki te powinny pobierać kaucje i pobierać ją od użytkownika końcowego.</p>		
435	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 4 lit. b	<p>Projekt proponuje, by do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołączać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo; 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 3) oświadczenie o posiadaniu kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianiu wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1–4 i 6; 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie 	<p>„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo; 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 3) dowody na oświadczenie posiadanie kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianie wymagań określonych w art. 40g 	<p>Uwaga nieprzyjęta</p> <p>W ocenie MKiŚ oświadczenia o wysokości kapitału są wystarczające, W razie zaistnienia wątpliwości organ prowadzący postępowanie ma możliwość przeprowadzenie postępowania dowodowego na podstawie przepisów KPA.</p>

			<p>kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji.</p> <p>W naszej ocenie same oświadczenia z pkt 3 to zbyt małe zabezpieczenie. Wnioskodawca powinien zastąpić oświadczenie dokumentami.</p> <p>Dalej, wskazanie w pkt 4 planu rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji powinno być na tyle precyzyjne, żeby pozwalało na egzekwowanie tego obowiązku wskazanego później w zezwoleniu. Do wniosku powinny być również dołączone dowody potwierdzające zawarte umowy lub promesy, lub listy intencyjne zawarte w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, dowody na podjęte działania celem wykonania i finansowania planowanych inwestycji oraz na zakup maszyn i urządzeń.</p>	<p>ust. 1 pkt 1-4 i 6;</p> <p>4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji;</p> <p>5) dowody potwierdzające zawarte umowy lub promesy, lub listy intencyjne zawarte w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, dowody na podjęte działania celem wykonania i finansowania planowanych inwestycji oraz na zakup maszyn i urządzeń.</p> <p>~~2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”~~</p>	
436	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 4 lit. f	<p>„5a. Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie warunków określonych w tym zezwoleniu nie później niż 14 dni od wystąpienia zmiany. 5b. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie przedłożoną informację, o której mowa w ust. 5a, i może wezwać podmiot reprezentujący do</p> <p>– 5 – złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5c. Podmiot</p>	<p>„5a Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 40j ust.2 pkt 1)-4) oraz 40 g ust. 2”. 5b. W przypadku zmiany warunków zezwolenia, w szczególności wskazanych w art. 40j ust. 2 pkt 5)-8, podmiot reprezentujący jest obowiązany do uzyskania decyzji zezwalającej</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie zmieniony po koniecznych doprecyzowaniach.</p> <p>Odstąpiono od przedmiotowego mechanizmu Wymóg dot. harmonogramu jest</p>

		<p>reprezentujący przedkłada w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 5b, wniosek o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”</p> <p>Wprowadzenie regulacji, które umożliwiają zmianę warunków zezwolenia bez uzyskania decyzji zmieniającej należy uznać za próbę obejścia przepisów. Już z samego art. 155 kpa wynika, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio. W związku z powyższym zmiana któregokolwiek z warunków zezwolenia, w tym w szczególności tych obligatoryjnych elementów wskazanych w art. 40j ust. 4, w każdym przypadku powinna wymagać uzyskania decyzji zmieniającej zezwolenie.</p> <p>Zaproponowana regulacja byłaby zasadna w przypadku, gdyby dotyczyła zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia, które są istotne z punktu widzenia udzielania zezwolenia ale nie stanowią jego warunków, tj. informacji, o których mowa w art. 40j ust. 2, a także informacje wskazane w art. 40g ust. 2</p> <p>Brak sankcji za niedochowanie obowiązków wynikających z ust. 5d.</p>	<p>na dokonanie ww. zmian przed ich wprowadzeniem.</p> <p>„5c. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie informację o której mowa w ust. 5a, i może wszcząć z urzędu postępowanie w celu jego zmiany, cofnięcia lub ograniczenia, jeżeli uzna że podmiot reprezentujący przestał spełniać wymogi ustawowe do udzielenia zezwolenia.</p> <p>5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.</p> <p>w art. 56 ust.1) po pkt 10q dodaje się pkt 10r: „- wbrew przepisowi art. 40j ust. 5d nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających; uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”</p>	<p>uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.</p>
--	--	---	---	--

437	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 4 lit. i	<p>„9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie. 10. Decyzje, o których mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, są ostateczne.”</p> <p>W uzasadnieniu do projektowanych zmian brak jest wyjaśnienia czemu ma służyć możliwość wyłączenia udziału innych stron postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia. Zezwolenie będzie dotyczyło szeregu interesariuszy w całym systemie kaucyjnym. Ponadto czy to oznacza, że od decyzji tych nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy? Wyjątki od zasady zaskarżalności orzeczeń i decyzji wymagają ustanowienia w ustawie w przypadku uznania, że w ramach tych wyjątków prawo do zaskarżenia może zostać ograniczone zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Nie oznacza to, że ustawodawca ma pełną, niczym nieskrępowaną swobodę w ustalaniu katalogu takich wyjątków. Nie mogą one bowiem naruszać innych norm konstytucyjnych ani samej zasady ogólnej zaskarżalności, która na gruncie zwykłego ustawodawstwa stałaby się de facto wyjątkiem od wprowadzanej w różnych regulacjach procesowych reguły postępowania jednoinstancyjnego. Odstępstwo od reguły wyznaczonej treścią normatywną art. 78 w każdym razie powinno być podyktowane szczególnymi okolicznościami, które usprawiedliwiałyby pozbawienie strony postępowania środka odwoławczego (zob. TK – P 13/01). Tymczasem uzasadnienie w ogóle nie odnosi się do kwestii ograniczenia stron postępowania.</p>	Uchylenie zmian.	Uwaga częściowo przyjęta. Odstąpiono od jednoinstancyjności postępowań.
438	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1 pkt 7	<p>Zgodnie z Projektem, WIOŚ przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji o przygotowaniu do uruchomienia systemu kaucyjnego oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.</p> <p>Niezrozumiałym jest prowadzenie kontroli wyłącznie po roku od uruchomienia systemu. Wraz z upływem czasu</p>	<p>„Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz corocznie w terminie do 15 marca w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.</p> <p>2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska</p>	Uwaga nieuwzględniona. Planowanie i ustalanie priorytetów w zakresie prowadzenia kontroli przedsiębiorców pozostaje w kompetencji organów kontrolnych. Natomiast

	<p>podmioty te mogą dążyć do budowy własnej infrastruktury – centrów liczeniowych, miejsc przetwarzania odpadów. Z tego względu koniecznym jest prowadzenie cyklicznych kontroli WIOŚ.</p> <p>Jeśli centrum liczeniowe będzie świadczyło usługi w zakresie zbierania i/lub tymczasowego magazynowania odpadów na rzecz podmiotów trzecich (inne podmioty objęte systemem kaucyjnym itd.) lub pobierało z tego tytułu opłatę, to zezwolenie na zbieranie odpadów będzie wymagane z uwagi na spełnienie wszystkich cech działalności gospodarczej (zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły – por. art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 236) (dalej: „Prawo przedsiębiorców”) związanej z zagospodarowaniem odpadów. Zezwolenie takie będzie wymagane w przypadku odbioru przez centrum liczeniowe nawet nieodpłatnie odpadów od podmiotów nieprofesjonalnych (sklepów).</p> <p>Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 45 ust. 2 u.o.) podmiot, który jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. sklep) jest obowiązany posiadać umowę, zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w art. 45 ust. 1 pkt 1 u.o., dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p> <p>Wymóg posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (przetwarzanie odpadów – w zależności od zakresu działalności) dotyczy również podmiotu reprezentującego w zakresie, w jakim będzie on prowadził samodzielnie działalność w zakresie gospodarki odpadami opakowaniowymi. Wyniki kontroli powinny wpływać na ocenę prawidłowości wykonywania zezwolenia na system kaucyjny oraz nienaruszania przepisów ustawy.</p>	<p>sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1. 3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli w poprzednim roku kalendarzowym”.</p>	<p>art.53b znajduje uzasadnienie w punktowej interwencji tj. w przypadku kiedy przeprowadzenie takiej kontroli jest szczególnie konieczne.</p>
--	---	---	--

439	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 2, 3 i 4	<p>Zgodnie z projektem obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie dotyczy w 2025 r. wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa odpowiednio w art. 8 pkt 21a oraz 21b tej ustawy, w zakresie opakowań na mleko, jogurt albo inny pitny produkt mleczny.</p> <p>Poziomy selektywnej zbiórki określone w rozporządzeniu PPWR nie dotyczą mleka, produktów mlecznych oraz alkoholi mocnych. W związku z powyższym zbiórka ww. opakowań nie przyczyni się do osiągnięcia celów PPWR. System kaucyjny powinien wspierać zbiórkę tych odpadów, których rozporządzenie PPWR nie dotyczy.</p> <p>W związku z wejściem w życie PPWR oraz obowiązkiem wdrożenia systemu kaucyjnego z dniem 1 stycznia 2029 r., o ile nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od jego zastosowania, postulujemy o odroczenie wejścia w życie systemu kaucyjnego do tego momentu. Jednocześnie prowadzone powinny być pilne prace nad ROP tak, by zapewnić kompleksowe rozwiązania pozwalające na osiągnięcie poziomów selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych, właściwe przepływy finansowe między wprowadzającymi a gminami, urzeczywistnienia zasady zanieczyszczający płaci.</p> <p>Z tego względu dla podmiotów, które już uzyskały zezwolenia oraz podmiotów, które złożą taki wniosek, konieczne jest wprowadzenie przepisów przejściowych dostosowujących do wymogów niniejszej nowelizacji i terminu uruchomienia systemu kaucyjnego.</p>	<p>Art. 2 Obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2029 r.</p> <p>Art. 3.1. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego zezwolenia.</p> <p>2. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2, 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 2 niniejszej ustawy.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw klimatu zmienia termin uruchomienia systemu kaucyjnego na nie wcześniejszy niż 1 stycznia 2029.</p> <p>4. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania.</p> <p>5. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności. 6. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.</p> <p>Art. 4. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na prowadzenie</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>
-----	------------------------	---------------	--	--	---

				<p>systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 2 niniejszej ustawy.</p> <p>2. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o wydanie zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany do uzupełnienia wniosku w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.</p>	
440	ALBA POLSKA sp. z o.o.	Art. 1	<p>Wykreślić zdanie „Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego”. Poziomy selektywnego zbieranie nie muszą być osiągane jedynie poprzez systemy kaucyjne. Poziomy zbieranie osiągane są na przykład już teraz poprzez DPR-y. Powyższe zdanie jest jawnym przymuszaniem Wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowych do przystępowania do systemów kaucyjnych kosztem systemów gminnych.</p>	<p>21 a. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy. ~~Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego.~~</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>
441	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 1 lit. b	<p>Uwaga techniczna, skorygowanie zmiany w art. 8 ponieważ uruchomienie nie jest „dniem”, zapewne chodziło o zdefiniowanie pojęcia „dzień uruchomienia”.</p>	<p>Po pkt 15b dodaje się pkt 15ba w brzmieniu: „15ba) dniu uruchomienia systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”)</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przywoływany przepis jest w ocenie projektodawcy dostatecznie precyzyjny.</p>
442	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 1 i 2 lit. d	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie pobierania kaucji w całym łańcuchu sprzedaży. Jest to rozwiązanie funkcjonujące we wszystkich innych systemach kaucyjnych w UE oraz w obecnym systemie kaucyjnym dla szklanych butelek wielokrotnego użytku zapobiegające problemom w</p>	<p>W art. 8 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną lub naliczaną na każdym etapie dystrybucji w związku z dostawą produktu w opakowaniu objętym</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy.</p>

			<p>finansowym rozliczeniu pobranej i wypłaconej kaucji. Zwracamy jednocześnie uwagę na specyficzną sytuację m.in. sektora HoReCa, który w rezultacie wprowadzonych zmian będzie dysponował istotnie krótszym czasem na dostosowanie się do nowych wymogów, a złożony jest przede wszystkim z firm z sektora MŚP. Z tego powodu wydaje się, że należałoby rozważyć wydłużenie dla tej branży okresu vacatio legis.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisów uwzględni również doprecyzowanie mające na celu wyłączenie obowiązku pobrania kaucji w przypadku eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>systemem kaucyjnym i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 8 pkt 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym - rozumie się przez to system, w którym na każdy etapie dystrybucji w związku z dostawą produktów w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, pobierana lub naliczana jest kaucja, która jest zwracana w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>W art. 40g dodaje się ust.16 w brzmieniu: „16. Kaucję pobiera lub nalicza się na każdym etapie dystrybucji przy dostawie produktu w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym, z wyłączeniem przypadku jego eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy.”.</p>	
443	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Postulujemy zmianę przepisu dotyczącego przekazywania kaucji przez wprowadzających. Projekt nowelizacji przewiduje wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) nowego ustępu 17 w art. 40g o treści:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia</p>	<p>W art. 40g dodaje się ust. 17 i 18 w brzmieniu:</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 1 i 2 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym miesiącu kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta</p> <p>Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.</p>

			<p>pobrania kaucji. Zaproponowany zapis oznacza permanentne przekazywanie kaucji, codziennie, od wprowadzającego do podmiotu reprezentującego, zaraz po sprzedaży produktów do hurtowni czy sklepów. W istniejących systemach kaucyjnych wprowadzający przekazuje podmiotowi reprezentującemu miesięczny raport sprzedażowy i na jego podstawie odprowadza kaucję. Nie występuje zaś permanentne przekazywanie kaucji po każdej transakcji. Proponowany przepis dotyczący szklanych opakowań wielokrotnego użytku powoduje, że u wprowadzającego pozostają środki, za które może nabyć nowe butelki w miejsce utraconych w rynku. W przeciwnym wypadku takie utracone butelki musiałby za niego kupować podmiot reprezentujący, co znacząco komplikuje rozliczenia i może powodować dodatkowe, zbędne z punktu widzenia działania systemu, obciążenia podatkowe.</p>	<p>roboczych od zakończenia tego miesiąca. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.</p> <p>18. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w pozycji 3 załącznika 1a do ustawy, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej w danym roku kalendarzowym kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w ciągu 7 dni roboczych od zakończenia tego roku kalendarzowego, w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy ilością wprowadzonych i zebranych w danym roku opakowań. Wraz z przekazaniem pobranej kaucji, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, przedstawia podmiotowi reprezentującemu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, informację potwierdzającą prawidłową wysokość przekazanej kaucji.”</p>	
444	Związek Przedsiębiorców	Art. 1 pkt 3	Wnioskujemy o doprecyzowanie umów zabezpieczających roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia. Projekt nowelizacji	Proponujemy zmianę przepisu na: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot	Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono zmiany po

	i Pracodawców w Warszawie		<p>zakłada dodanie w art. 40i ust. 3a w brzmieniu: „3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p> <p>Czytając przepis literalnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami systemu powinna zostać zawarta jedna umowa zabezpieczająca roszczenia w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, jednak w praktyce jest to niewykonalne. Prawdopodobnie przepis ten dotyczy dwóch rodzajów umów: a. zawieranych przez podmiot reprezentujący z handlem detalicznym i hurtowym oraz punktami zbiórki, b. zawieranych pomiędzy podmiotami reprezentującymi. Dodatkowo dla poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy w przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu detalicznego lub hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”</p>	niezbędnych doprecyzowaniach.
445	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 4 lit. a	<p>Nowelizacja dodaje do wniosku o wydanie i treści decyzji pozwalającej na prowadzenie działalności przez podmiot reprezentujący element: „czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4;” Oznacza to, że decyzja wydana na podstawie wniosku podmiotu reprezentującego określać będzie zasady rozliczeń, usunięcia punktów zbierania opakowań itd. z przedsiębiorcami – w tym kontekście zwracamy uwagę na</p>		Przyjęto do wiadomości.

			potencjalne ryzyko nadmiernej ingerencji w swobodę kontraktowania między przedsiębiorcami.		
446	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 5	<p>Popieramy wprowadzenie zmiany w zakresie doprecyzowania warunków cofnięcia zezwolenia w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Ponadto, postulujemy dodatkowe zmiany mające na celu zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie.</p> <p>Nieprecyzyjne regulacje ustawy dotyczące zasad rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi będą powodowały szereg problemów finansowych i organizacyjnych, które w skrajnych przypadkach mogą prowadzić do bankructw podmiotów reprezentujących, pogorszenia się warunków finansowych jednostek handlu detalicznego i wprowadzających. Nieprecyzyjne zapisy ustawy przy wielu podmiotach reprezentujących otwierają też pole do poważnych nadużyć finansowych wynikających z rozliczeń kaucji i możliwości jej wyłudzenia w jednostkach handlowych na olbrzymią skalę. Łączna wartość pobranej kaucji przy założeniu 50 gr za opakowanie wyniesie ponad 8 miliardów zł rocznie. Wszelkie nieprawidłowości w jej rozliczeniu będą miały katastrofalne skutki zarówno dla branży napojowej jak i jednostek handlu detalicznego. Konieczne jest zagwarantowanie dokonywania rozliczeń pomiędzy podmiotami reprezentującymi w zakresie kaucji i opakowań poprzez wprowadzenie dotkliwych sankcji dla podmiotów, które takich rozliczeń nie będą dokonywać w ustawowym czasie (łącznie z natychmiastowym cofnięciem koncesji na prowadzenie działalności) oraz zagwarantowanie, że zabrane opakowania lub odpady opakowaniowe klientów podmiotu reprezentującego są własnością tego podmiotu i powinny być rozliczone</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- art. 40k otrzymuje brzmienie: „Art. 40k. 1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie wykonuje obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 6, lub</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przesłanką cofnięcia decyzji jest naruszenie przepisów ustawy, w tym także w zakresie rozliczeń finansowych.</p>

pomiędzy podmiotami reprezentującymi zgodnie z wymogami ustawy. Jest to niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu kaucyjnego, a zwłaszcza do umożliwienia wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje wywiązania się z ustawowych obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki. Obecne regulacje ustawy stwarzają pod tym względem szerokie pole do nadużyć, a w skrajnych przypadkach do oszustw na wielką skalę. Stanowią realne zagrożenie finansowe zarówno dla firm wprowadzających, podmiotów reprezentujących jak i jednostek handlu detalicznego.

prowadzony przez niego system kaucyjny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.

2a. Cofnięcie zezwolenia z powodu niewykonywania obowiązków wynikających z umowy, o której mowa w art. 40g ust. 10, w szczególności w zakresie rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych, następuje na wniosek podmiotu reprezentującego, który jest stroną tej umowy.

2b. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

2c. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

2d. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.

3. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2 powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na podstawie ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia:

1) pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem

			<p>kaucyjnym,</p> <p>2) poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje oraz do odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego – na własny koszt i w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>5. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy w danym roku kalendarzowym przystąpili do systemu kaucyjnego, na prowadzenie którego cofnięto w danym roku kalendarzowym zezwolenie, mogą uwzględnić zebrane odpady i opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, w osiągniętych poziomach selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z zasadą rozliczania opakowań i odpadów opakowaniowych wskazaną w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 pkt 10d otrzymuje brzmienie: „d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 10 albo 12 nie podejmuje negocjacji w celu zawarcia umowy określającej warunki rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów</p>
--	--	--	--

				<p>opakowaniowych lub proponuje rażąco niekorzystne warunki tej umowy lub uchyla się od zawarcia tej umowy;</p> <p>- w art. 56 ust. 1 po pkt 10d dodaje się pkt 10da w brzmieniu: „da) wbrew przepisowi 40 g ust. 10 nie wykonuje umowy zgodnie z uzgodnionymi warunkami rozliczania pobranej i zwróconej kaucji oraz rozliczania i wymiany opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego”;</p> <p>- w art. 57 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10e–10g, 10l–10q, 14c–14f oraz 14h–14j – od 10 000 zł do 50 000 zł; 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10d-da, 10h–10k, 13 i 14g – od 10 000 zł do 1 000 000 zł”;</p>	
447	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 2	<p>Postulujemy wykreślenie art. 2 projektu nowelizacji oraz całkowite wyłączenie odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych z zakresu systemu kaucyjnego. Objęcie opakowań po jogurtach pitnych i po innych pitnych produktach mlecznych wymaganiami systemu kaucyjnego było inicjatywą poprzedniej polskiej administracji rządowej, w naszej opinii utrudniającą pracę handlu i podmiotów reprezentujących. Płynne produkty mleczarskie nie są napojami, gdyż nie służą do gaszenia pragnienia – wręcz przeciwnie – są one żywnością zawierającą składniki niezbędne dla utrzymania zbilansowanej diety. Wyżej wymienione produkty zawierają m.in. żywe kultury bakterii, więc objęcie ich systemem kaucyjnym uniemożliwia stworzenie bezpiecznego pod względem sanitarnym i higienicznym systemu zbiórki i przechowywania opakowań</p>	<p>Wykreślenie art. 2. projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym.</p> <p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniami (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) art. 8b otrzymuje brzmienie: „Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, napój alkoholowy, z wyłączeniem wyrobów, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników znajduje się mleko albo jego przetwory,</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

			<p>po takich produktach. Ponadto obecnie finalizowany w Unii Europejskiej projekt rozporządzenia ws. opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (PPWR) przewiduje, że obowiązkowo wdrażane w UE systemy kaucyjne nie obejmą opakowań po mleku i produktach mlecznych, więc niecelowe byłoby wcześniejsze włączenie tych odpadów opakowaniowych do systemu kaucyjnego w Polsce.</p>	<p>niezależnie od ich sklasyfikowania w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, oraz płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/20103 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.)”.</p>	
448	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy przesunięcie o rok (do 1 stycznia 2026 r.) obowiązku realizacji zbiórki przez system kaucyjny. Termin 1 stycznia 2025 r. należy uznać za całkowicie nierealny ze względu na znaczące opóźnienie w przyjęciu ustawy stanowiącej ramy prawne dla powstania systemu kaucyjnego w Polsce (wrzesień 2023 r.). Zbudowanie i uruchomienie ogólnopolskiego, efektywnego środowiskowo i ekonomicznie, powszechnego i przyjaznego dla konsumentów systemu zaledwie w ciągu kilkunastu miesięcy, jakie pozostaną do momentu wejścia w życie przedmiotowego obowiązku czyli do 1 stycznia 2025 r., jest niemożliwe zarówno ze względów organizacyjnych,</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 3a oraz art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. Do dnia 31 grudnia 2025 r. wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje może wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze, w ramach systemu kaucyjnego, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań. Zebrane w ten sposób opakowania i odpady opakowaniowe</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Uwzględniono wydłużenie okresu przejściowego dla już istniejących systemów.</p>

technicznych jak i barier prawnych skutkujących nierównymi warunkami rejestracji podmiotów reprezentujących (operatorów systemu). Duże firmy wprowadzające napoje planujące założyć spółkę będącą podmiotem reprezentującym systemu kaucyjnego, są zmuszone ze względu na sumę obrotów przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uzyskanie zgody na koncentrację może trwać nawet do 6 miesięcy. Oznacza to, że podmioty reprezentujące (operatorzy systemu kaucyjnego), którzy faktycznie reprezentują i działają na rzecz firm wprowadzających na rynek znaczącej ilości opakowań objętych systemem kaucyjnym są dyskryminowani w możliwości realizacji obowiązków, poprzez własny podmiot reprezentujący w stosunku do podmiotów, które nie mają obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji. To oczywista bariera w dostępie do rynku dla znaczącej rynkowo części przedsiębiorców. Oznacza to, że nawet jeżeli nie zostanie zmieniony ustawowy termin wprowadzenia obowiązku zbiórki przez system kaucyjny, to ilość opakowań zbieranych od 1 stycznia 2025 r. w tym systemie będzie relatywnie niewielka w stosunku do całkowitej ilości wprowadzanych na rynek opakowań. Spowoduje to całkowity chaos informacyjny wśród konsumentów, firm wprowadzających i jednostek handlu detalicznego. Ten sposób wprowadzenia systemu nie przyczyni się do realizacji zakładanych w ustawie poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych, wręcz utrudniając ich uzyskanie, gdyż ustawa zakłada, że tylko to co zostanie zebrane w systemie kaucyjnym będzie mogło być do tych poziomów zaliczone. Ponadto, wskazać należy, że w związku z przedłużającymi się procesami wydawania zezwoleń, a także opóźnienie w publikacji zapowiadanej propozycji nowelizacji ustawy, wszystkie podmioty uczestniczące w systemie kaucyjnym znajdują się w stanie niepewności, co utrudnia

wlicza się do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w art. 21a ust. 1 zdanie pierwsze. Do dnia 31 grudnia 2025 r. nie stosuje się art. 21a ust. 1 zdanie drugie”.

W art. 9 ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1852) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy utworzyli system pobierania i zwracania kaucji za opakowania, w tym zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić ten system do dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego na zasadach dotychczasowych, przy czym opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed przystąpieniem do systemu kaucyjnego, mogą być zbierane, a pobrana kaucja może być zwracana na zasadach dotychczasowych po tym terminie, nie później jednak niż w terminie 1 roku od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego”.

			<p>podejmowanie decyzji biznesowych i logistycznych – chociażby z uwagi na ryzyko wprowadzenia zmian.</p> <p>W związku z powyższym postulatem konieczna jest również zmiana przepisu przejściowego określonego w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. regulującego datę, do której mogą być prowadzone dotychczasowe systemy pobierania i zwracania kaucji. W tym zakresie konieczne jest usunięcie konkretnej daty i określenie, że systemy mogą być prowadzone na zasadach dotychczasowych do dnia przystąpienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje do systemu kaucyjnego, który obejmuje opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>Jest wysoce prawdopodobne, że żaden podmiot reprezentujący nie uruchomi systemu kaucyjnego obejmującego butelki szklane wielokrotnego użytku od dnia 1 stycznia 2025 r. Brak możliwości prowadzenia dotychczasowych systemów pobierania i zwracania kaucji może spowodować zakłócenia w dystrybucji, jak również ograniczyć dostępność produktów w tego rodzaju opakowaniach dla konsumentów.</p>		
449	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy zapewnienie okresu przejściowego dla opakowań bez oznakowania systemem kaucyjnym. Wnioskujemy o wprowadzenie okresu przejściowego na wyprzedaż przez wprowadzających zapasów opakowań oraz produktów w opakowaniach nieobjętych nowym systemem kaucyjnym – tj. takich, na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego (butelki plastikowe, puszki metalowe) oraz zapasów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku (szklane butelki) na których nie naniesiono oznaczeń nowego systemu kaucyjnego. Okres powinien umożliwić wyprzedaż, ale jednak być stosunkowo krótki, stąd postulujemy okres 6 miesięczny od momentu uruchomienia nowego systemu kaucyjnego. W tym okresie</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - po art. 5 dodaje się artykuł 6 w brzmieniu: „Art. 6. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1852) ust. 1 w art. 9 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty będące napojami przez wprowadzających produkty w opakowaniach</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw, "opakowania, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, w których produkty będące napojami zostały</p>

			<p>wprowadzający mogliby wprowadzać jeszcze na rynek produkty w opakowaniach bez oznaczeń nowego systemu. Takie rozwiązanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozwoli na uniknięcie zniszczenia istotnych ilości pełnowartościowych napojów – będzie przeciwdziałać marnowaniu żywności; • pozwoli wprowadzającym, którzy będą już ponosić koszty zbudowania i wdrożenia systemu kaucyjnego, na uniknięcie dodatkowych całkowicie zbędnych kosztów; • zmniejszy ślad węglowy związany z wprowadzaniem produktów w opakowaniach bo, w przypadku konieczności zniszczenia produktów, wprowadzający wprowadziliby do obrotu takie same ilości produktów w nowych opakowaniach; • zmniejszy masę odpadów opakowaniowych, jakie należy poddać recyklingowi. 	<p>na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do systemu kaucyjnego nie posiadające oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów.”</p>	<p>wprowadzone do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje przed dniem przystąpienia do systemu kaucyjnego, mogą być wykorzystywane do momentu ich zużycia, zwrotu lub wyczerpania zapasów”. Niska opłata produktowa w pierwszym roku obowiązywania systemu służy między innymi zapewnieniu możliwości wykorzystania okresu przejściowego w celu zagospodarowania stanów magazynowych.</p>
450	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy precyzyjne określenie prawa własności odpadów opakowaniowych. System kaucyjny w Polsce powinien być zgodny z dyrektywą PE i Rady (UE) 2019/904, która ma na celu zmniejszenie wpływu produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Precyzowanie praw własności jest zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczowym elementem tej dyrektywy. Precyzyjne określenie praw własności odpadów opakowaniowych może zwiększyć efektywność systemu kaucyjnego poprzez wyeliminowanie niejasności i potencjalnych konfliktów między różnymi podmiotami uczestniczącymi w systemie. Pozostawienie jedynie aktualnego zapisu ustawy w Art. 40g. ust. 9 „Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany: - w art. 40g ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, wprowadzonych przez wprowadzających produkty na napoje uczestniczących w systemie kaucyjnym prowadzonym przez ten podmiot reprezentujący, zebranych w ramach prowadzonego przez ten podmiot reprezentujący systemu kaucyjnego.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zachowano dotychczasowe rozwiązanie zakładające własność odpadów zebranych przez dany podmiot reprezentujący.</p>

			<p>powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego” powoduje ryzyko, że przepis ten będzie błędnie interpretowany, iż podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego niezależnie od tego, czy opakowania te są po napojach wprowadzającego będącego klientem danego podmiotu reprezentującego. Wyraźne zasady dotyczące własności odpadów opakowaniowych umożliwiają monitorowanie i kontrolę przepływu odpadów, co jest kluczowe dla utrzymania przejrzystości systemu, w tym jego finansowania, a także dla wykazania wprowadzającym realizacji obowiązku zbiórki w systemie kaucyjnym.</p> <p>Niezależnie od rozstrzygnięcia kwestii własności odpadów opakowaniowych, w celu uniknięcia sporów pomiędzy podmiotami reprezentującymi, konieczne jest również precyzyjne określenie w art. 21a ust. 3 i 4 ustawy, że poziom selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych jest określony na podstawie masy lub zebranych opakowań i odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi art. 21a ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań w danym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.</p> <p>4. W przypadku opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku oraz wysokości kaucji pobranej w danym roku w ramach systemu kaucyjnego, niezależnie od tego, który podmiot reprezentujący dokonał ich odbioru z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe.”</p>	
451	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy uznanie wprowadzających butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 l za wprowadzających napoje bezpośrednio. Ustawa w obecnym brzmieniu zamiast wspierać istniejące obecnie systemy kaucyjne prowadzi do konieczności działania poprzez nowy</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 8:</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego</p>

	<p>podmiot reprezentujący, co doprowadzi do rozerwania obecnie funkcjonujących systemów. Obecnie działają już w Polsce skuteczne systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku prowadzone przez producentów wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku. W tych systemach obrót opakowaniami odbywa się w najbardziej efektywny środowiskowo i finansowo model, w którym puste opakowania są odbierane z placówek handlu detalicznego przy dostarczaniu napełnionych opakowań. Takie rozwiązanie przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych związanej z wykorzystywaniem opakowań do napojów. Ze względu na skalę działania podmiotów reprezentujących oraz ilości butelek wielokrotnego użytku (około 700 mln szklanych butelek wielokrotnego użytku do piwa) integralną częścią tych systemów są dystrybutorzy hurtowi. Za ich pośrednictwem opakowania krążą w rynku możliwie najkrótszą drogą pomiędzy wprowadzającymi a handlem detalicznym. Także za ich pośrednictwem zawierane są stosowne umowy dotyczące sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz odbioru pustych opakowań. Tego rodzaju rozwiązania mają już długą praktykę, w ramach której został zoptymalizowany wpływ środowiskowy opakowań wielokrotnego użytku oraz zmaksymalizowane korzyści handlu detalicznego ze sprzedaży produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku. Przy projektowaniu przepisów wprowadzających takie same zasady działania dla opakowań jednorazowych oraz wielokrotnego użytku nie wzięto pod uwagę zasadniczej różnicy w cyklu życia tych opakowań. Opakowania jednorazowe są zbierane w ramach systemu z przeznaczeniem do recyklingu. Opakowania wielokrotnego użytku muszą jak najszybciej wrócić do producenta napoju, który ponownie je napełnić. Im szybciej wracają, tym większa jest częstotliwość ich użycia. Kolejna zasadnicza różnica wynika z faktu, że systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku już istnieją i działają</p>	<p>a) pkt 21a otrzymuje brzmienie: „21a) wprowadzającym produkty w opakowaniach na napoje – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje; b) pkt 21b otrzymuje brzmienie: „21b) wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonującego sprzedaży polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach, przez wprowadzającego napoje bezpośrednio do odbiorcy ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych przez tego samego wprowadzającego oraz rozliczania kaucji przez tego samego wprowadzającego z tym samym nabywającym w odniesieniu do takiej samej</p>	<p>zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.</p>
--	--	---	--

			bardzo efektywnie – przepisy nie powinny więc ich niszczyć, wręcz przeciwnie powinny wzmacniać ich rozszerzenie, co jest zgodne z hierarchią postępowania z odpadami.	ilości opakowań jak opakowania, w których zostały dostarczone produkty;”.	
452	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Wnioskujemy o doprecyzowanie definicji „przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego”, tak aby nie doprowadzić do sytuacji, w której przedsiębiorcy z branży HoReCa zostaną przez brak jasnej definicji zmuszeni do prowadzenia zbiorów opakowań w ramach systemu kaucyjnego. Tak poprawiona definicja byłaby zgodna ze stanowiskiem wyrażonym przez Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Anitę Sowińską, według którego obowiązek ma zostać nałożony jedynie na sklepy powyżej 200 mkw z wyłączeniem usług i gastronomii.</p> <p>Proponujemy zastosowanie analogicznego rozwiązania, jakie zastosowano w definicji „powierzchni sprzedaży” w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597 i 1688, do której też odnosi się nowelizowana ustawa w art. 1 ust 4 lit. c)</p> <p>„10a) powierzchni sprzedaży - rozumie się przez to powierzchnię sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597 i 1688)”.</p> <p>Oznacza to, że jako "powierzchnię sprzedaży", należy rozumieć tę część ogólnodostępnej powierzchni obiektu handlowego stanowiącego całość techniczno-użytkową, przeznaczonego do sprzedaży detalicznej, w której odbywa się bezpośrednia sprzedaż towarów (bez wliczania do niej powierzchni usług i gastronomii oraz powierzchni pomocniczej, do której zalicza się powierzchnie magazynów, biur, komunikacji, ekspozycji wystawowej itp.);</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658):</p> <p>Do art. 8 dodaje się ust. 25 w brzmieniu: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego – rozumie się przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na bezpośredniej sprzedaży towarów, z wyłączeniem usług i gastronomii”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W ocenie projektodawcy nie występuje konieczność dodania osobnej definicji.</p>

453	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy umożliwienie przeznaczenia kaucji za niezwrócone butelki szklane wielokrotnego użytku na zakup nowych butelek. W przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku ze względu na ich specyfikę system ten obejmuje nie tylko obrót na rynku produktu z kaucją oraz pustego opakowania, ale również infrastrukturę niezbędną do jego istnienia w zakładzie produkcyjnym (mycie i segregacja butelek), a także samo opakowanie, które nie staje się odpadem w momencie konsumpcji produktu w nim zawartego. Tak więc finansowanie systemu kaucyjnego w przypadku opakowania wielokrotnego użytku oznacza także możliwość zastąpienia butelek zagubionych w rynku lub uszkodzonych w sposób uniemożliwiający ich dalsze użytkowanie, tak aby zapewnić niezbędną populację butelek w użyciu w ramach systemu.</p> <p>Zmiana brzmienia projektu w powyższym zakresie pozwoliłaby zachować chociaż w części zasady funkcjonującego obecnie systemu depozytowego dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku w świetle których kaucja pobierana za opakowania służy odtworzeniu opakowań w przypadku braku ich zwrotu. Przy braku szczegółowego zapisu regulującego taką możliwość można wnioskować, że kwota niezwróconej kaucji nie mogłaby być przeznaczana na finansowanie takich celów jak obecnie, co oznaczałoby negatywne konsekwencje dla konsumentów ze względu na konieczność podniesienia cen produktów oferowanych w takich opakowaniach.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40i po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji za opakowania, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, mogą być przeznaczane na zakup nowych opakowań, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub przez wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa w poz. 3 załącznika 1a do ustawy. W zakresie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się artykułu 40g ust. 18.”.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.
454	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	-	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym w podstawie opodatkowania VAT nie uwzględnia się „kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku” - system kaucyjny powinien być zachętą dla społeczeństwa do działań prośrodowiskowych, a nie dodatkowym podatkiem dla polskich konsumentów i przedsiębiorców. System powinien zachęcać podmioty</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po art. 3 dodaje się art. 4 w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 48 kropkę zastępuje się</p>	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i

			<p>handlu detalicznego do odbioru opakowań bez obawy powstanie dodatkowych zobowiązań podatkowych i sprawozdawczych związanych z rozliczaniem podatku VAT. Rozwiązanie to w odniesieniu do sprzedawców detalicznych, likwiduje problem ponoszenia kosztu ekonomicznego VAT od niezwróconych opakowań (np. butelek). Nie będą oni zobligowani do monitorowania okresów od dokonania sprzedaży i poboru kaucji. Zasadniczo w każdym wypadku będą pobierali i zwracali kaucję o tej samej wysokości, bez względu na to, z kim została zawarta transakcja sprzedaży towaru wraz opakowaniem zwrotnym lub jednorazowym (objętych systemem kaucyjnym).</p> <p>Pragniemy zauważyć, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w szeregu krajów, które dotychczas wdrożyły system kaucyjny, w tym m.in. niedawno uruchomionych systemach na Łotwie, Słowacji oraz w Rumunii.</p>	<p>średnikiem i dodaje się pkt 49-51 w brzmieniu: „49) ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160 i 877). 50) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie, o którym mowa w art. 8 pkt 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wymienione w załączniku nr 1a do tej ustawy, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy; 51) opakowaniu jednorazowego użytku – rozumie się przez to opakowanie tego rodzaju, wymienione w załączniku nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, objęte systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a tej ustawy;” 2) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku.””.</p>	<p>jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).</p>
455	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy przyjęcie rozwiązania dotyczącego ograniczenia ryzyka nierównego traktowania pierwszego i kolejnych podmiotów reprezentujących ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658) znajduje się zapis powodujący</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852): - w art. 40g po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu: „10a. W sprawach spornych dotyczących</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Minister Klimatu i Środowiska jako organ administracji publicznej przy wydawanych rozstrzygnięciach</p>

			<p>obawy dużych firmy wprowadzających napoje, które do założenia spółki podmiotu reprezentującego ze względu na sumę obrotów są zmuszone przejść procedurę uzyskania zgody na koncentrację od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co wiąże się z długim czasem procedowania. Pierwszy podmiot reprezentujący, który uzyskał zgodę na prowadzenie systemu z Ministerstwa Klimatu i Środowiska, będzie mógł narzucać warunki współpracy, także finansowej, wszystkim pozostałym. Będzie też mógł blokować uruchamianie kolejnych podmiotów reprezentujących, bo bez umowy z nim nie będą oni mogli uruchomić swoich systemów. W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie przepisu, iż w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie odmowy zawarcia umowy powinno nastąpić wyłączenie zasady, iż umowę między podmiotami reprezentującymi należy zawrzeć przed dniem uruchomienia każdego kolejnego systemu kaucyjnego.</p>	<p>odmowy zawarcia umowy przez podmiot reprezentujący na wniosek innego podmiotu reprezentującego rozstrzyga minister właściwy do spraw klimatu w drodze decyzji. Przepisu ust. 10 zdanie drugie nie stosuje się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie.”</p>	<p>pozostaje ograniczony do zakresu uregulowanego przepisami prawa (art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego) i nie posiada systemowego umocowania do rozstrzygania wszelkich sporów mogących wyniknąć pomiędzy podmiotami prywatnymi przy określaniu warunków ich współpracy. W przypadku trudności z osiągnięciem porozumienia, operatorzy mają możliwość skorzystania z instytucji sądów polubownych uregulowanej w części piątej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.</p>
456	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie możliwości wnioskowania o DPR przez podmiot reprezentujący do recyklera. Zgodnie z 40g ust. 9 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „podmiotowi reprezentującemu przysługuje prawo własności odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w ramach systemu kaucyjnego”. Ponadto, zgodnie z art. 40i ust. 1 pkt 3 ustawy, podmiot reprezentujący „zapewnia transport opakowań do wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 23:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Podmiot reprezentujący nie przejmuje bezpośrednio obowiązków organizacji odzysku. W związku z tym w procesie wystawiania dokumentów DPR powinien funkcjonować na zasadach analogicznych do</p>

	<p>na napoje oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania odpadów”. Dodatkowo, zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, podmiot reprezentujący zobowiązany jest do określenia i wdrożenia „zasad rozliczania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, między wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”. Oznacza to, że podmiot reprezentujący jest odpowiedzialny za cały pokonsumencki cykl życia odpadu opakowaniowego, który staje się jego własnością: zapewnienie selektywnej zbiórki, transportu do zakładu przetwarzania oraz rozliczenia przekazanych do recyklingu odpadów w celu uwzględnienia tych odpadów w osiągniętych poziomach recyklingu przez wprowadzających uczestniczących w systemie kaucyjnym.</p> <p>Ustawa nie wyposaża jednak podmiotu reprezentującego w konieczne narzędzia umożliwiające rozliczenie odpadów przekazanych do recyklingu w ramach istniejącego obowiązku recyklingu, ciążącego wciąż na wprowadzających. Podmiot reprezentujący, choć będzie odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych po opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie stał się odpowiedzialny za realizację obowiązku recyklingu tych odpadów; obowiązek tego recyklingu może być wciąż wyłącznie realizowany samodzielnie przez wprowadzającego lub poprzez powierzenie obowiązku organizacji odzysku opakowań. Podmiot reprezentujący nie ma jednak możliwości uczestnictwa w udokumentowaniu tego procesu, przez co nałożenie na niego obowiązku określonego w art. 40j ust. 2 pkt 6 lit. e) ustawy, staje się praktycznie niemożliwe do wykonania.</p> <p>Odpady opakowaniowe po opakowaniach objętych</p>	<p>pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, podmiot reprezentujący lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1”.</p> <p>b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku podmiotu reprezentującego może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, uczestniczącym w danym systemie kaucyjnym.”</p> <p>c) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „ 2a) podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, albo”</p> <p>d) ust. 13 otrzymuje brzmienie: „Do podmiotu reprezentującego stosuje się odpowiednio ust. 6, 6a, 8, 9 oraz 10b.”</p>	<p>podmiotów już obecnie wskazanych w art. 23 ust. 5. Pozwoli to jednocześnie na rozstrzygnięcie zagadnień formalnych związanych z zaliczeniem uzyskanych w ten sposób DPRów jako dotyczących odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.</p>
--	---	--	--

	<p>systemem kaucyjnym są odpadami pochodzącymi wyłącznie z gospodarstw domowych, powstającymi po wykorzystaniu produktów w tych opakowaniach przez użytkowników końcowych. Jednak zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy, wniosek o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling tego rodzaju odpadów może zostać złożony wyłącznie przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo 2) prowadzącego instalację komunalną albo 3) podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo 4) gminę organizującą odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. <p>Zachowując więc istniejące zapisy art. 17 ustawy, w myśl których obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych realizowany jest przez wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, niezbędne jest umożliwienie podmiotowi reprezentującemu składanie wniosku o sporządzenie Dokumentu Potwierdzającego Recykling, tj. uzupełnienie katalogu podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy właśnie o podmiot reprezentujący prowadzący system kauczynny. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż bez tego uprawnienia przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, do którego zostaną przekazane odpady opakowaniowe zebrane w systemie kauczynnym, nie będzie mógł sporządzić jedynej przewidzianej prawem dokumentacji potwierdzającej, że owe przekazane odpady zostały w ogóle poddane recyklingowi, i przekazać tych Dokumentów Potwierdzających Recykling wprowadzającemu lub organizacji odzysku opakowań. W takim przypadku odpady te znikną ze statystyki sprawozdawczej, przez co w sposób sztuczny obniżą się uzyskiwane poziomy recyklingu materiałowego wymagane w załączniku nr 1 ustawy.</p>	
--	--	--

457	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy zwolnienie odpadów zebranych selektywnie z opłat za zanieczyszczenie terenów publicznych. Dla opakowań zebranych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej tych opakowań w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów. Ustawa nie przewiduje zmiany wprowadzanego do ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej artykułu 3k (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).</p> <p>Opłata na pokrycie kosztów odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które przedsiębiorca wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania oraz uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, w oparciu o ust. 3 ww. art. 3k obliczana jako iloczyn stawki opłaty oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzanych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. W konsekwencji ww. zapisu z opłaty nie zostały wyłączone opakowania, które będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego, na koszt przedsiębiorców. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Konieczne jest wyłączenie z opłaty produktów, których opakowania będą podlegały selektywnej zbiórce w ramach systemu kaucyjnego. Opakowania te nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów ani nie będą uprzątnięte przez podmioty publiczne. Przy wprowadzeniu</p>	<p>W ustawie o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadza się następującą zmianę:</p> <p>- po art. 4 dodaje się artykuł 5 w brzmieniu: „Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 3 k dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Do masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy nie wlicza się masy albo liczby tych produktów, po których odpady opakowaniowe zostały zebrane selektywnie:</p> <p>1) samodzielnie przez wprowadzającego, 2) w ramach selektywnej zbiórki frakcji odpadów komunalnych, 3) w ramach systemu kaucyjnego.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu, jako nie dotycząca bezpośrednio systemu kaucyjnego. Postulat zostanie poddany analizie i może zostać uwzględniony w ramach przyszłych prac legislacyjnych.</p>
-----	---	--------	--	--	--

			systemu kaucyjnego przepis ten będzie niespójny i rażąco niekorzystny dla przedsiębiorców.		
458	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1 pkt 3	<p>Postulujemy wprowadzenie dla podmiotów reprezentujących możliwości decydowania o przeznaczeniu odpadów opakowaniowych. Zgadza się, że system kaucyjny powinien być finansowany m.in. przez przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych, jednak zwracamy uwagę, że obecny zapis wprowadzanego art. 40i. 4 „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.” wymusza dokonanie przetworzenia odpadów opakowaniowych, nie dając możliwości podjęcia decyzji o sprzedaży samych odpadów opakowaniowych do recyklingu, co w niektórych przypadkach może być uzasadnione.</p> <p>W związku z powyższym wnioskujemy o zmianę na: „Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>- w art. 40i. ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych lub materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”.</p>	Uwaga przyjęta. Przepis zostanie dodany po koniecznych doprecyzowaniach.
459	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy dopasowanie minimalnych poziomów selektywnej zbiórki do unijnych regulacji. W ustawie przyjęte zostały minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych dla puszek i butelek szklanych wielokrotnego użytku w takiej samej wysokości, jak dla butelek z tworzyw sztucznych, które to poziomy wynikają z dyrektywy Single Use Plastics (77% w 2025 r. i 90% w 2029 r.). Tak wysokie poziomy nie są jednak wymogiem ustawodawstwa unijnego w stosunku do wyżej wymienionych opakowań. W związku z powyższym proponujemy przyjęcie dla tego rodzaju opakowań poziomów selektywnego zbierania jak dla celów recyklingu określonych w Dyrektywie PE i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE ws.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- załącznik 1a otrzymuje brzmienie: (załączono zdjęcie)</p>	Uwaga częściowo przyjęta. Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.

	<p>opakowań i odpadów opakowaniowych, które wynoszą dla puszek metalowych odpowiednio: 78% w 2030 r., zaś dla szkła 75% w 2030 r.</p> <p>Przyjęte w projekcie ustawy poziomy w przypadku butelek szklanych wielokrotnego użytku uniemożliwiają w praktyce zwiększenie używania przez producentów butelek szklanych wielokrotnego użycia poprzez wprowadzanie nowych produktów/marek na rynek lub zastępowanie produktów/marek w butelkach jednorazowych butelkami wielokrotnego użytku, ze względu na brak możliwości osiągnięcia tak wysokich poziomów przynajmniej w pierwszych latach stosowania takiego rodzaju opakowania. Doświadczenie pokazuje, że konsumenci potrzebują przynajmniej 3 lat do wyrobienia nawyku oddawania butelki szklanej i średnio w pierwszym roku wraca do producenta około 40% tego rodzaju opakowań. Ze względu na specyfikę rynku opakowań szklanych do napojów oznaczenie na butelce informujące o kaucji jest niewystarczające do wyrobienia odpowiednich nawyków wśród konsumentów. W przypadku opakowań jednorazowych, po uruchomieniu systemu kaucyjnego, automatycznie wszystkie butelki z tworzyw sztucznych i puszki metalowe do napojów będą objęte kaucją. Natomiast w przypadku butelki szklanej na rynku występują zarówno butelki jednorazowego użytku, jak i butelki wielorazowego użytku, co powoduje brak automatyzmu w zachowaniach konsumenckich. Bariera ta szczególnie będzie silna w przypadku próby zmiany butelki jednorazowej na butelkę wielokrotnego użytku, co jest bardzo pożądane z punktu widzenia środowiskowego. Konsumenci będą musieli nauczyć się, że ta sama marka napoju oferowana dotychczas w butelce jednorazowego użytku zmieniała swoje opakowanie na zwrotne. Wysokie opłaty produktowe połączone z nierealnymi do osiągnięcia poziomami selektywnego zbierania szklanych butelek wielokrotnego użytku zniechęca producentów do takich zmian ze względu na duże ryzyko niezyskania wymaganych</p>	
--	--	--

			<p>poziomów w pierwszych latach stosowania butelki zwrotnej. Takie poziomy mogą uzyskać wyłącznie te opakowania, które od wielu lat są w świadomości konsumentów opakowaniami z kaucją.</p> <p>Ponadto, w projekcie ustawy w nieuzasadniony sposób założono szybki, coroczny wzrost poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, chociaż również nie jest to wymogiem ustawodawstwa unijnego. Doświadczenia z innych krajów europejskich wyraźnie wskazują, iż w pierwszych latach funkcjonowania systemów kaucyjnych osiągnane są niższe poziomy selektywnego zbierania (w pierwszym roku wydajność systemu wynosi ok 60%) ze względu na konieczność przyzwyczajania się wszystkich konsumentów do dokonywania zwrotu do placówek handlowych opakowań i odpadów opakowaniowych. Z tego względu poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych w pierwszych latach funkcjonowania systemu kaucyjnego powinny być zrównane do poziomu wyznaczonego przez prawodawstwo unijne czyli 77%.</p>		
460	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy dostosowanie maksymalnej stawki opłaty produktowej do obowiązujących regulacji. Wnioskujemy o dostosowanie wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań wprowadzanej przedmiotowym projektem ustawy o systemie kaucyjnym do obowiązującego już w Polsce aktu prawnego, tj. do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160).</p> <p>Uważamy, iż maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynikająca z projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (nr druku 3380) z tytułu niewykonania obowiązku poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego powinna być równa wysokości maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań przyjętej art. 35</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 35 skreśla się ust. 1a.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Opłata produktowa powinna odpowiadać realnym kosztom zagospodarowania opakowań i odpadów opakowaniowych.</p>

			ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 160) wynoszącej 4,50 zł za 1 kg.		
461	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy zmianę wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.</p> <p>Zostały przeprowadzone badania konsumenckie w celu oceny wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz nowego wzoru oznakowania opracowanego przez podmioty wnoszące uwagę.</p> <p>Badanie zostało zrealizowane w kwietniu 2024 według schematu monadycznego, czyli jeden respondent ocenia 1 grafikę na jedynym rodzaju opakowania.</p> <p>Proponowany wzór oznakowania Polskie uzyskał istotnie statystycznie lepsze wyniki w badaniu konsumenckim w porównaniu do znaku określonego w załączniku nr 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w następujących kryteriach oceny: czytelność, zapamiętywalność, zachęcanie do zwrotu pustego opakowania, widoczność kwoty kaucji.</p>	<p>W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658 oraz 1852):</p> <p>- w art. 40l ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.”</p> <p>Załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Załącznik nr 4 WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM</p> <p>(załączono zdjęcie)</p> <p>Objaśnienie:</p> <p>Oznakowanie powinno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2) kontrastować z tłem; 3) znajdować się na etykiecie. 	Uwaga częściowo przyjęta. Wzór oznakowania zostanie zmieniony w sposób analogiczny do postulowanego.
462	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	<p>Postulujemy wprowadzenie jednakowego określenia „jednostki handlu detalicznego i/lub hurtowego”. Postulat wynika z chęci zapewnienia poprawności i spójności legislacyjnej zapisów ustawy. W przypadku przepisów dotyczących jednostek handlu detalicznego lub hurtowego należy w miejscu zapisu „jednostki handlu detalicznego i hurtowego” zastosować w treści ustawy ujednolicony zapis „jednostki handlu detalicznego lub hurtowego”, aby doprecyzować, iż przepisy dotyczą obydwu rodzaju podmiotów.</p>	<p>Użyte w art. 40i ust. 1 pkt 6, 40n ust. 1 oraz art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego lub hurtowego”.</p> <p>Użyte w art. 21a ust. 5, art. 40g ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 40i ust. 1 pkt 2 i pkt 5 oraz ust. 3,</p>	Uwaga nieuwzględniona. Intencją ustawodawcy jest w ocenie Ministerstwa dostatecznie jasna i nie ma podstaw do przyjmowania, że przepisy te miałyby dotyczyć wyłącznie podmiotów prowadzących

				art. 40j ust. 2 pkt 6b oraz ust. 4 pkt 3, art. 40k ust. 4 pkt 1, 40p ust. 1 i w art. 56 ust. 1 pkt 10j ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 160) oraz w art. 9nb ust. 1a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2022 r. poz.2519) oraz w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 poz. 699, 1250,1726, 2127 oraz z 2023 r. poz. 295), w różnej liczbie i przypadku wyrazy „jednostek handlu detalicznego i hurtowego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „jednostek handlu detalicznego i jednostek handlu hurtowego”.	jednocześnie oba rodzaje jednostek handlowych.
463	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	-	<p>Postulujemy doprecyzowanie, że przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego mogą dokonywać odbioru, transportu, magazynowania, liczenia i sortowania odpadów opakowaniowych i opakowań za pośrednictwem logistyki zwrotnej sieci handlowych i dystrybutorów bez obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.</p> <p>Działalność dystrybutorów i sieci handlowych dokonujących odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego (sklepów) w celu zgromadzenia ich na terenie hurtowni lub centrum dystrybucyjnego powinna zostać zwolniona lub wyłączona z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – w odniesieniu do odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Jako uzasadnienie takiego podejścia wskazać należy na:</p> <p>a) zakres tej działalności ograniczony do wybranych</p>	<p>W art. 45 ust. 1 ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodaje się pkt 1a o następującym brzmieniu „1a. podmiot, który zbiera odpady opakowaniowe odebrane z jednostek handlu detalicznego lub hurtowego oraz inne punkty zbierania odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, o którym mowa w art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p>	Uwaga uwzględniona. Brzmienie przepisów zostanie sformułowane przez projektodawcę.

	<p>rodzajów odpadów opakowaniowych innych niż niebezpieczne,</p> <p>b) cel w jakim odpady te są gromadzone – recykling,</p> <p>c) brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz zezwolenia na zbieranie odpadów do 1.01.2024 roku, ponieważ:</p> <p>d) w przypadku procedury opartej wyłącznie na konieczności sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zajmuje od ok. 6 do 12 miesięcy (w zależności od regionu kraju i problematyki lokalizacji). W przypadku procedury opartej o raport o oddziaływaniu na środowisko należy przyjąć, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zająć od 10-18 miesięcy.</p> <p>e) sprawy zezwoleń na zbieranie odpadów rozpatrywane są średnio przez okres 6-12 miesięcy, co wynika m.in. z konieczności przeprowadzenia wspólnej kontroli miejsca zbierania odpadów przez właściwy organ oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.</p> <p>Ponadto, opakowania objęte systemem kaucyjnym zebrane w jednostkach handlowych najefektywniej przetransportować wraz z innymi zwrotami do magazynów centralnych, zaopatrujących te sklepy, gdzie mogą być kolekcjonowane i przekazywane do podmiotów reprezentujących zbiorczo w większej masie.</p> <p>Wykorzystanie istniejących systemów logistycznych znacznie obniży koszty systemu odbioru opakowań kaucyjnych – brak dedykowanych transportów per sklep, zagęszczenie transportowanych odpadów.</p> <p>Wykorzystanie logistyki zwrotnej znacząco wpłynie na efektywność operacyjną systemu – sklepy będą mogły mieć realizowane odbiory przy każdej dostawie, dzięki czemu</p>	
--	--	--

będą mogły zwolnić przestrzeń magazynową na towar z dostawy. W przypadku małych sklepów, bez których system kaucyjny będzie niewydolny, jest to bardzo ważny punkt, aby zachować odpowiednio dużą częstotliwość odbiorów, by nie doszło do zatorów / przepełnienia sklepów i magazynów, na co ze względów HACCP nie możemy sobie pozwolić.

Dodatkowo, forma zaproponowanej zbiórki jest prośrodowiskowa, gdyż będzie generować niższy ślad węglowy względem realizacji odrębnych transportów po odbiór odpadów kaucyjnych.

Z uwagi na fakt, iż odpady kaucyjne będą miały znaczną wartość dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu systemu kaucyjnego, ryzyko, iż zebrany odpad trafi w nieodpowiednie miejsce bądź zostanie spalony jest znikomy. Każdy podmiot będący w procesie będzie miał motywację, aby jak największa ilość odpadu została przekazana do recyklingu, aniżeli trafiła do często przywoływanych lasów czy uległa zniszczeniu / spaleniu.

Podsumowując: W obecnym stanie prawnym powyższy model logistyczny zbiórki odpadów kaucyjnych jest niemożliwy do realizacji bez posiadanych decyzji środowiskowych oraz decyzji na zbieranie poszczególnych kodów odpadów (15 01 01, 15 01 02, 15 01 04). Pozyskiwanie aktualnie będących w mocy decyzji na zbieranie, nie było realizowane z myślą o dodatkowych wolumenach generowanych w strumieniu odpadów kaucyjnych, co niestety wyklucza zastosowanie powyżej opisanego modelu –ze względu na graniczną ilość masy wskazaną w decyzjach na zbieranie odpadów. Proces administracyjny uzyskiwania decyzji na zbieranie jest znacznie wydłużony i w zależności od lokalizacji jest

			niemożliwy do zrealizowania do 2025 r. (uzyskanie decyzji środowiskowych trwa do kilku lat).		
464	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	<p>Ani dyrektywa 2008/98/WE, ani dyrektywa 2019/904 ani aktualne brzmienie przyjętego przez Parlament Europejski tekstu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE („PPWR”) nie wymusza wprowadzenia systemu kaucyjnego przed ROP.</p> <p>Wręcz przeciwnie – system kaucyjny ma stanowić jedynie uzupełnienie ROP w celu zwiększenia osiąganych poziomów selektywnej zbiórki.</p> <p>Brak natychmiastowej reakcji ze strony ustawodawcy co do przemodelowania zaprojektowanego systemu kaucyjnego i wstrzymania jego wejścia w życie co najmniej do czasu wypracowania spójnego systemu ROP, uwzględniającego wszystkich interesariuszy tej branży, doprowadzi do załamania w zakresie funkcjonowania zbiórki odpadów komunalnych, podwyższenia cen za świadczone w tym zakresie przez przedsiębiorców usługi, zwiększenia kosztów funkcjonowania instalacji. W konsekwencji powyższego ucierpi także obywatel, płacąc za koszty zagospodarowania odpadów znacznie więcej.</p>	<p>Bez uregulowań systemowych ROP, wprowadzenia rozwiązań dotyczących ponoszenia kosztów przez wprowadzających z uwzględnieniem istniejącego już w Polsce modelu zbiórki odpadów komunalnych nie jest możliwe zaprojektowanie rozwiązań w przedmiotowej ustawie.</p> <p>Propozycja brzmienia przepisów w zakresie przesunięcia wejścia w życie systemu kaucyjnego została wskazana w pkt 21 niniejszej tabeli.</p>	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
465	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	<p>Zgodnie z PPWR, państwa członkowskie mają obowiązek do 1 stycznia 2029 r. podjąć środki w celu zapewnienia selektywnej zbiórki co najmniej 90% masy opakowań rocznie (dot. butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do 3 l oraz pojemników metalowych jednorazowego użytku na napoje do 3 litrów). W tym celu państwa członkowskie tworzą systemy kaucyjne.</p> <p>Państwo członkowskie może być zwolnione z obowiązku utworzenia systemów kaucyjnych, jeżeli: (a) poziom selektywnej zbiórki danego formatu opakowań jest wyższy niż 80% w jednostkach masy takich opakowań</p>	<p>Uzależnienie wprowadzenia systemu kaucyjnego od spełnienia przesłanek do zwolnienia.</p> <p>Ocena tej kwestii będzie możliwa dopiero po wdrożeniu systemu ROP i weryfikacji jego wpływu na poziom selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych.</p> <p>Do tego czasu stosowane powinny być rozwiązania pozwalające na osiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki z</p>	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego w 2026 r.; (b) najpóźniej 12 miesięcy przed upływem określonego terminu na osiągnięcie poziomu selektywnej zbiórki państwo członkowskie powiadomi Komisję o swoim wniosku o odstąpienie i przedłoży plan wdrożenia przedstawiający strategię konkretnych działań, z uwzględnieniem okresu zapewniającego osiągnięcie 90% poziomu selektywnej zbiórki w jednostkach masy opakowań.

Obowiązujące przepisy dotyczące systemu kaucyjnego, jak również przepisy projektowane, nie zapewniają pełnej zgodności systemu kaucyjnego z wymogami z rozporządzenia PPWR (a więc niebawem będą wymagały wprowadzenia kolejnych zmian, co spowoduje dalszą niepewność prawa), zgodnie z którymi:

- należy ustanowić jednego operatora systemu lub udzielić zezwolenia jednemu operatorowi systemu, lub w przypadku więcej niż jednego operatora systemu, należy przyjąć środki w celu zapewnienia koordynacji między różnymi operatorami systemu;

- sposób zarządzania systemem oraz powiązane zasady operacyjne muszą gwarantować wszystkim podmiotom gospodarczym chcącym stać się uczestnikami systemu równy dostęp do systemu oraz zapewniać ich sprawiedliwe traktowanie, o ile podmioty te wprowadzają do obrotu opakowania należące do rodzaju lub kategorii opakowań objętych systemem;

- należy wyznaczyć minimalny poziom kaucji wystarczający do osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania;

- operator systemu musi być niezależnym podmiotem prawnym nienastawionym na zysk.

wykorzystaniem istniejącej infrastruktury.

Propozycja zmiany przepisów w zakresie wejścia w życie systemu kaucyjnego znajduje się w pkt 21 niniejszej tabeli.

			Minimalne wymogi określone w Załączniku X do PPWR nie mają zastosowania do systemów kaucyjnych utworzonych przed wejściem w życie PPWR, które do 1 stycznia 2029 r. osiągają określony 90% poziom recyklingu.		
466	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	<p>Wbrew twierdzeniom ustawodawcy o zapewnieniu w ustawie możliwości uwzględnienia osiągniętych poziomów recyklingu przez gminy, brak jest jednoznacznych regulacji pozwalających na kategorię uznanie takiego twierdzenia.</p> <p>Owszem, zgodnie z art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, podmiot reprezentujący będzie obowiązany sporządzić sprawozdanie i złożyć je wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta, związkowi międzygminnemu albo związkowi metropolitalnemu w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy oddzielnie dla każdej gminy, w której takie odpady zostały odebrane.</p> <p>Sprawozdanie obejmie m.in. informacje o masie odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego oraz masie tych odpadów przygotowanych do ponownego użycia i do recyklingu. Jednocześnie projekt zakłada zwolnienie odbierających odpady komunalne oraz Punktów Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych z obowiązku przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta sprawozdania, o którym mowa w art. 9na i art. 9nb ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w zakresie zebranych odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Brak jest jednak w art. 9q ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach upoważnienia dla gmin, by takiego rodzaju poziomy uwzględniły w swoich</p>	<p>Propozycje zmian dotyczą uwzględnienia w sprawozdawczości gmin i podmiotów odbierających odpady z terenów niezamieszkałych proporcjonalnie do terenów zamieszkałych i niezamieszkałych masy odpadów poddanych recyklingowi. Regulacja ma za zadanie zapewnić minimum przepływu informacji. Nie daje jednak kompleksowego rozwiązania. Potrzebna jest regulacja dotycząca uwzględnienia w poziomach selektywnej zbiórki również odpadów spoza systemu kaucyjnego. Do tego potrzebne są przepisy przejściowe w ustawie o systemie kaucyjnym albo regulacje systemowe pozwalające na uwzględnienie odpadów z żółtego worka – np. digitalny system kaucyjny.</p> <p>Zmiany do ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399).</p> <p>Art. 9n. [Sprawozdania przedstawiane przez podmioty odbierające odpady komunalne od właścicieli nieruchomości] 1. Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań. 2. Sprawozdanie jest przekazywane wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta w terminie do dnia 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian Podstawą do uwzględnienia ww. danych w sprawozdaniach gmin jest art. 40p.</p>

	<p> sprawozdaniach, tak jak ma to miejsce np. w przypadku PSZOK-ów.</p> <p> Całkowicie brak jest już jakiegokolwiek powiązania sprawozdawczości podmiotów reprezentujących z obowiązkami podmiotów odbierających odpady z nieruchomości niezamieszkałych, na których również ciąży obowiązek osiągnięcia rocznych poziomów recyklingu.</p> <p> Wskazać należy, że system kaucyjny w obecnej formie posiada luki, ponieważ ilość zebranych w danej gminie odpadów opakowaniowych nie będzie równa ilości wprowadzonych w danej gminie opakowań. Wynika to z faktu, że w systemie kaucyjnym obowiązkiem pobrania i zwrotu kaucji objęte będą tylko sklepy o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m².</p> <p> Zatem w przypadku jednej czwartej gmin, w których takich sklepów nie będzie, butelki nie wrócą do operatora. Tym samym gminy te nie będą mogły odliczyć poziomów recyklingu w swoich sprawozdaniach.</p> <p> Co istotne, za poziomy recykling nadal odpowiadają organizacje odzysku, a nie podmioty reprezentujące. Podmioty reprezentujące, zgodnie z ustawą, odpowiadają jedynie za osiągnięcie poziomu selektywnej zbiórki. W tym miejscu znów pojawia się niekonsekwencja we wdrażaniu przepisów.</p> <p> Zgodnie z ustawą, tylko odpady opakowaniowe zebrane w ramach systemu kaucyjnego będą wliczone do poziomów selektywnej zbiórki. Brak powiązania poziomów selektywnej zbiórki ze zbiórką komunalną prowadzi do wynaturzenia, ponieważ pomija surowiec zbierany selektywnie w ramach zbiórki odpadów komunalnych.</p>	<p>3. Sprawozdanie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 9b ust. 4 pkt 5, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany; 2) informacje o miejscu prowadzenia działalności; 3) informacje o masie: <ol style="list-style-type: none"> a) poszczególnych rodzajów odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych oraz sposobie zagospodarowania tych odpadów, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały one przekazane; b) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, powstałych z odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych, przekazanych do składowania albo do termicznego przekształcania; c) odpadów komunalnych przekazanych do przygotowania do ponownego użycia i recyklingu; d) (uchylona). <p>4. Podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany zamieścić w rocznym sprawozdaniu także informacje o osiągniętym poziomie przygotowania do</p>	
--	---	---	--

		<p>Przynajmniej w pierwszych kilku latach funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce należy dopuścić możliwość wliczania do poziomów zbierania także odpadów opakowaniowych zebranych w innych systemach. Obecnie jest to głównie system gminnego odbioru odpadów, zbiórka na PSZOK. Zadziwiającym jest wyjęcie poza nawias wymaganych poziomów zbiórki w ramach systemów kaucyjnych odpadów, które de facto zostaną zebrane w legalny sposób.</p>	<p>ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, poziomie ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz poziomie składowania z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie w stosunku do terenów zamieszkałych i terenów niezamieszkałych przypadających w danej gminie.</p> <p>5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, w sprawozdaniu podaje liczbę właścicieli nieruchomości, od których odebrał odpady komunalne, oraz dołącza do sprawozdania wykaz właścicieli nieruchomości, z którymi w okresie objętym sprawozdaniem zawarł umowy na odbieranie odpadów komunalnych, a także wykaz tych właścicieli nieruchomości, z którymi umowy te uległy rozwiązaniu lub wygasły. W wykazach zamieszcza się imię i nazwisko albo nazwę oraz adres właściciela nieruchomości, adres nieruchomości oraz w przypadku rozwiązania umowy – informację, do kiedy umowa obowiązywała.</p> <p>6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w danym roku nie odbierał na terenie danej gminy odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, przekazuje wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, w terminie, o którym mowa w ust. 2, sprawozdanie zerowe.</p> <p>7. Sprawozdanie jest przekazywane wójtowi,</p>	
--	--	--	--	--

			<p>burmistrzowi lub prezydentowi miasta za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.</p> <p>Art. 9q. [Sprawozdanie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi]</p> <p>1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi.</p> <p>2. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy.</p> <p>3. Sprawozdanie zawiera:</p> <p>1) nazwę gminy lub związku międzygminnego, który przejął zadania gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2, w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, rodzaj gminy i liczbę mieszkańców gminy lub związku międzygminnego;</p> <p>2) informacje o masie poszczególnych rodzajów odpadów komunalnych odebranych z terenu gminy oraz sposobie ich zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały przekazane; z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie w stosunku do terenów</p>
--	--	--	--

			<p>zamieszkałych i terenów niezamieszkałych przypadających w danej gminie;</p> <p>3) informacje o działających na terenie gminy punktach selektywnego zbierania odpadów komunalnych, masie odpadów w nich zebranych oraz o sposobie ich zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały przekazane zebrane odpady komunalne;</p> <p>3a) informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy;</p> <p>4) informacje o masie pozostałości z sortowania i pozostałości z mechaniczno-biologicznego przetwarzania, przekazanych do składowania powstałych z odebranych i zebranych z terenu gminy odpadów komunalnych;</p> <p>5) informacje o osiągniętych poziomach:</p> <p>a) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z uwzględnieniem masy odpadów przekazywanych zgodnie z art. 40p ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), proporcjonalnie;</p> <p>b) (uchylona);</p> <p>c) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania;</p> <p>d) składowania;</p> <p>6) liczbę właścicieli nieruchomości, od których zostały odebrane odpady komunalne;</p> <p>7) informacje o masie wytworzonych na</p>	
--	--	--	--	--

				<p>terenie gminy odpadów komunalnych oraz odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych, które zostały przekazane do składowania lub termicznego przekształcania, oraz informacje o stosunku masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania do masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie gminy.</p> <p>4. Niezłożenie sprawozdania jest równoznaczne z niewykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 3aa–3c.</p> <p>5. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.</p>	
467	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	<p>Tylko centrum logistyczne lub podmiot reprezentujący, który posiada zezwolenie na zbieranie odpadów, jest uprawniony do odbierania odpadów od sklepów zbierających odpady objęte systemem kaucyjnym, które nie mają obowiązku posiadania takiego zezwolenia.</p> <p>Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 45 ust. 2 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.) (dalej: „u.o.”) podmiot, który jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. sklep) jest obowiązany posiadać umowę, zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów (np. centrum logistycznym lub podmiotem reprezentującym), co do których brak jest wymogu uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. odpady opakowaniowe po napojach), dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p>	<p>Sklepy, które we własnym zakresie zamierzają sortować odpady i budować infrastrukturę niezbędną do tego celu, powinny być wprost zobowiązane do posiadania zezwolenia na zbieranie i/lub przetwarzanie odpadów lub zawarcia umowy w zakresie odbioru odpadów oraz ich transportu do podmiotów przetwarzających odpady (recyklerów) z profesjonalnym podmiotem z branży odpadowej (posiadającym zezwolenia na zbieranie i/lub przetwarzanie odpadów).</p> <p>Ta uwaga nie wymaga zmian w przepisach, wynika wprost z ustawy.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Uwzględniono postulaty rozszerzenia katalogu podmiotów zwolnionych z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów.</p>

			<p>Zbieranie odpadów bez zezwolenia na zbieranie odpadów oraz bez umowy zawartej z podmiotem profesjonalnym (posiadającym zezwolenie) stanowi wykroczenie z art. 177 u.o., zgodnie z którym podmiot (sklep), który zbiera odpady bez zawartej umowy, o której mowa w art. 45 ust. 2 u.o., podlega karze aresztu albo grzywny.</p> <p>W związku z powyższym, gdy podmiot reprezentujący nie będzie posiadał zezwolenia na zbieranie odpadów, usługę odbioru odpadów od sklepów oraz ich transport do podmiotów przetwarzających odpady (recyklerów), będzie musiał zlecać to profesjonalnym podmiotom z branży odpadowej. Podkreślenia wymaga, że umowy pomiędzy sklepem, podmiotem reprezentującym a podmiotem trzecim musiałyby zostać skonstruowane w taki sposób, by nie naruszały art. 45 ust. 2 u.o.</p>		
468	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	<p>Brak regulacji ustawowych w zakresie rozliczeń pomiędzy uczestnikami systemu oraz przeniesienie mechanizmów rozliczeniowych na grunt umów zawieranych przez poszczególnych operatorów systemu może prowadzić do licznych nadużyć w tym zakresie, tym bardziej że poziom naliczonej kaucji szacuje się na 10 mld PLN (!). Ustawodawca dał podmiotom reprezentującym zbyt dużą swobodę co do sposobów rozliczania i administrowania środkami związanymi z prowadzeniem systemu kaucyjnego. Nie może być tak, że brak jest jakichkolwiek ogólnych standardów oraz zasad prowadzenia rozliczeń, a każdy z podmiotów posiada w tym zakresie dowolność. Brak jednolitej regulacji stanowi też ryzyko dla uczestników systemu, że środki im należne nie trafią do nich z uwagi na złe administrowanie przez podmiot reprezentujący. Utworzenie instytucji odpowiedzialnej za rozliczenia finansowe pomiędzy uczestnikami systemu, zapewni transparentność, jednolitość mechanizmu rozliczeń oraz zapewni bezpieczeństwo uczestnikom systemu.</p>	Wprowadzenie przepisów, na mocy których zostanie utworzony podmiot dokonujący rozliczeń finansowych pomiędzy uczestnikami systemu kaucyjnego.	Uwaga nieprzyjęta. Zasady rozliczeń pomiędzy operatorami określa umowa, o której mowa w art. 40g ust. 10. Postulowane rozwiązanie może zostać wprowadzone przez operatorów w przypadku osiągnięcia porozumienia w tym przedmiocie.

469	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	<p>Z uwagi na obowiązek prowadzenia przez podmiot reprezentujący działalności non profit konieczne jest wprowadzenie nadzoru finansowego w tym zakresie celem zapobieganiu wyprowadzaniu środków z kaucji oraz opłat pobieranych od wprowadzających oraz przeznaczania ich na cele niezgodne z ustawą.</p> <p>W tym celu należy utworzyć podmiot, np. na wzór Komisji Nadzoru Finansowego, który na bieżąco analizowałby raporty i sprawozdania przesyłane przez podmioty reprezentujące oraz oceniał, czy są one zgodne z przepisami regulującymi system kaucyjny. Ponadto taki podmiot prowadziłby kontrole w podmiotach reprezentujących. Powyższe zapewniłoby przeznaczenie środków finansowych zgodnie z celami wskazanymi w ustawie.</p>	Wprowadzenie przepisów, na mocy których zostanie ustanowiony podmiot sprawujący nadzór finansowy nad podmiotami wprowadzającymi w zakresie gospodarowania środkami finansowymi pochodzącymi z niezwróconych kaucji czy też opłat uiszczanych przez wprowadzających.	Uwaga nieprzyjęta. Podmioty reprezentujące podlegają kontrolom właściwych organów, a naruszenie przepisów ustawy w zakresie działalności not-for-profit może być podstawą cofnięcia zezwolenia.
470	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	<p>Celem zabezpieczenia uczestników systemu kaucyjnego, w tym w szczególności jednostek handlu hurtowego oraz detalicznego oraz innych podmiotów zbierających odpady objęte systemem, przed niewypłacalnością podmiotów reprezentujących, powinien zostać utworzony fundusz gwarancyjny ze środków wpłacanych przez podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym.</p> <p>Obecny system kaucyjny nie gwarantuje dostatecznego zabezpieczenia w tym zakresie. W przypadku, gdy podmiot reprezentujący utraci płynność finansową, brak jest jakichkolwiek mechanizmów pozwalających pozostałym uczestnikom systemu, w szczególności sklepom, na uzyskanie środków na pokrycie kosztów związanych z uczestnictwem w systemie kaucyjnym. Przejęcie obowiązków danego podmiotu związane z zagospodarowaniem odpadów powinno być finansowane z przychodów z niezwróconej kaucji.</p>	Wprowadzenie przepisów ustanawiających obowiązek utworzenia i utrzymywania funduszu gwarancyjnego przez wprowadzających napoje w opakowaniach stanowiącego zabezpieczenie dla uczestników systemu kaucyjnego przed utratą płynności finansowej przez podmiot reprezentujący.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.
471	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	Przyjęty w obecnym kształcie system kaucyjny generować będzie koszty zupełnie nieadekwatne do korzyści, jakie ma wprowadzić. W pierwszej kolejności wskazać należy, że	Wprowadzenie przepisów umożliwiających równoległe funkcjonowanie digitalnego systemu kaucyjnego.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres ustawy.

system kaucyjny dotyczy odpadów, które stanowią zaledwie 0,37% strumienia wszystkich odpadów komunalnych oraz 0,93% odpadów komunalnych zbieranych selektywnie. Zgodnie z prognozami branży spożywczej i handlowej, koszty wprowadzenia systemu kaucyjnego w obecnej formie mogą sięgnąć nawet 20 mld PLN zł. Na tak wysokie koszty składa się m.in. zakup recyklatów oraz opłacenie pracowników je obsługujących. Koszty funkcjonowania tak drogiego systemu poniosą wszyscy jego uczestnicy, w tym branża odpadowa, samorzady oraz konsumenci.

Wprowadzenie systemu kaucyjnego bez generowania ww. kosztów jest możliwe w przypadku digitalnego systemu kaucyjnego. Jedynym kosztem związanym z prowadzeniem takiego systemu jest stworzenie aplikacji na smartfony i zapewnienie skanerów domowych dla osób nieposiadających smartfonów. Takie rozwiązanie nie generuje po stronie sklepów konieczności zakupu recyklatów, czy też ręcznej zbiórki odpadów opakowaniowych. Dzięki temu małe i średnie sklepy będą mogły w pełni uczestniczyć w systemie kaucyjnym bez konieczności zmniejszania powierzchni sprzedaży (którą w obecnym systemie muszą przeznaczyć na potrzeby dostosowania się do systemu kaucyjnego).

W ramach systemu digitalnego użytkownik końcowy w celu odzyskania kaucji skanowałby za pomocą kodu QR opakowanie po napojach oraz umieszczał je w specjalnym worku, który byłby zabierany przez gminę w ramach opłaty za odbiór odpadów. W przypadku, gdy takie opakowanie trafi do instalacji, podmiot wprowadzający otrzymałby informację do systemu oraz zwrócił kaucję takiemu użytkownikowi końcowemu.

System digitalny prowadzi do osiągnięcia takiego samego celu jak tradycyjny system kaucyjny, przy czym nie wymaga tworzenia nowej infrastruktury oraz łańcuchów

			logistycznych, a bazuje na istniejących instalacjach oraz mechanizmach. Ewentualne koszty związane z dostosowaniem systemu będą niższe niż koszty obecnych działań.		
472	Polska Izba Gospodarki Odpadami	OSR	<p>Podobnie jak w przypadku poprzednich zmian wprowadzających system kaucyjny OSR nie zawiera prawidłowej oceny skutków ekonomicznych wdrażanych rozwiązań (nie ma żadnych danych finansowych, brak danych potwierdzających skutki wdrożenia planowanych rozwiązań) oraz pomija kluczowych interesariuszy tego systemu, na których projektowane regulacje będą miały wpływ – samorzady, podmioty z branży odpadowej, mieszkańców gmin – konsumentów.</p> <p>Brak uwzględnienia gmin w opiniowaniu uniemożliwia ustosunkowanie tych podmiotów do negatywnych konsekwencji systemu kaucyjnego. Projekt jest jedynie opiniowany przez KWRiST.</p> <p>Zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów przed rozpoczęciem prac nad projektem ustawy podmiot uprawniony do jego opracowania powinien dokonać oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych w związku z wejściem w życie proponowanych rozwiązań.</p> <p>Dodatkowo podnosimy, że z uwagi na wielość podmiotów reprezentujących i ich konkurencyjność wymagany byłoby zwrócenie się do UOKiK o weryfikację projektowanych przepisów pod kątem zachowania konkurencyjności na rynku. Projektowane przepisy stawiają w lepszej sytuacji podmioty mniejsze, gdzie dla utworzenia podmiotu reprezentującego nie jest wymagana zgoda UOKiK czy KE.</p> <p>Brzmienie przepisów w zakresie uregulowania wejścia na rynek kolejnych podmiotów reprezentujących wprowadza zasadę „kto pierwszy ten lepszy” pozwalając by</p>	Do sporządzenia prawidłowy, kompletny i rzetelny OSR z uwzględnieniem wszystkich interesariuszy oraz wpływu na nich. Konsekwencją pominięcia samorządów jest brak przeprowadzenia konsultacji zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów. Konieczne jest zatem uzupełnienie opiniowania o właściwe podmioty.	Uwaga nieprzyjęta. OSR jest dokumentem, który ewoluuje na każdym etapie prac nad dokumentem i jest konsultowany w ramach konsultacji również z KWRiST, natomiast UOKiK może zgłaszać uwagi w ramach uzgodnień międzyresortowych

			<p>dotychczasowy istniejący podmiot reprezentujący negocjował warunki umowy współpracy z kolejnymi przystępującymi na rynku w taki sposób by blokować ich wejście, a jednocześnie pozostawać jedynym działającym na rynku. Brak w tym zakresie jakichkolwiek skutecznych mechanizmów odnoszących się do kontroli i nadzoru nad tym aspektem działalności.</p> <p>Dodatkowo w grę wchodzi jeszcze kwestia analizy czy nie istnieje ryzyko, że zarówno podmiot reprezentowany, organizacje odzysku oraz recyklerzy byli kontrolowani przez jeden podmiot. Faktycznie mogłoby to prowadzić do monopolu na rynku odpadów opakowaniowych. Brak regulacji pozwalających na transparentność i konkurencyjność wyboru np. dostawców recykloematów.</p> <p>Z uwagi na wielość podmiotów analizy wymaga czy ustawa zapewnia skuteczne mechanizmy zapobiegające zмовie cenowej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe UOKIK jak i poszczególne gminy powinny uczestniczyć w opiniowaniu co będzie zgodne z Regulaminem pracy Rady Ministrów, który w § 38 stanowi, że organ wnioskujący kieruje projekt dokumentu rządowego do zaopiniowania przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 3) inne organy administracji rządowej lub inne organy i instytucje państwowe <p>- jeżeli projekt dotyczy ich zakresu działania.</p>		
473	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 1 lit. b	<p>Projekt proponuje „15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”. Przy czym definicja ta odnosi się głównie do poszczególnych podmiotów uzyskujących zezwolenie na</p>	<p>„15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego na podstawie zezwolenia – rozumie się przez to dzień wskazany zezwoleniu, o którym mowa w art. 40j ust. 4 pkt 9, od którego system</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Postulowana treść wynika z Art. 40j ust 4 pkt 9.</p>

			<p>prorowadzenie systemu kaucyjnego i jest myląca.</p> <p>De facto, skoro podmioty ubiegając się o uzyskanie zezwolenia nie muszą obejmować swoim zakresem wszystkich rodzajów opakowań lub odpadów opakowaniowych z załącznika nr 1a, to brak jest uzasadnienia dla tak szerokiego definiowania „uruchomienia systemu kaucyjnego”, ponieważ uruchomienie systemu kaucyjnego u jednego podmiotu nie jest równoznaczne z powstaniem w Polsce systemu kaucyjnego z prawdziwego zdarzenia.</p>	<p>kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”</p>	
474	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 2 lit. a	<p>W Projekcie zaproponowano w art. 40g: a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodać wyrazy: „oraz zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden punkt odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”.</p> <p>Zmiana wydaje się kierunkowo uzasadniona, zwłaszcza w kontekście podnoszonych przez samorządy terytorialne obaw o negatywne skutki systemu kaucyjnego, wykluczenie małych gmin. Wskazujemy jednak, że nadal w OSR brak jest prawidłowej analizy skutków projektowanego rozwiązania oraz możliwości jego zastosowania. Brak jest bowiem danych wskazujących w ilu gminach występują aktualnie jednostki handlowe o powierzchni powyżej 200 m2, wobec których istnieje obowiązek uczestniczenia w systemie kaucyjnym zarówno w zakresie pobierania kaucji, jak i odbierania opakowań lub opadów opakowaniowych. W sytuacji, gdy gmina np. o charakterze wiejskim takiej jednostki handlu nie posiada, wówczas nie ma również możliwości zmuszenia takich podmiotów do udziału w systemie poprzez odbiór opakowań lub odpadów opakowaniowych. Przepis albo będzie martwy, albo ograniczy udzielanie zezwoleń z uwagi na brak spełnienia przesłanek ustawowych.</p>	<p>W tym zakresie brak danych dotyczących analizy skutków wdrożenia rozwiązania uniemożliwia jego racjonalną ocenę. Wg istniejących przepisów nie da się przymusić podmiotów innych, niż podmioty prowadzące jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m2, do udziału w systemie kaucyjnym w zakresie poboru kaucji oraz odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Ustawa dopuszcza funkcjonowanie podmiotów prowadzących zbiórkę opakowań kaucyjnych innych niż jednostki handlowe. Podmioty reprezentujące dysponują w tym zakresie zachętami ekonomicznymi a także możliwością inwestycji bezpośrednich.</p>

475	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 2 lit. b	<p>W art. 40g w ust. 2 po pkt 2 proponuje się dodać pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo; 2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);”</p> <p>Proponowane rozwiązania dotyczące podmiotów mogących utworzyć podmiot reprezentujący są niekompletne i nie pozwalają na niedyskryminacyjny i transparentny proces tworzenia systemu kaucyjnego w Polsce.</p> <p>Po pierwsze, możliwość tworzenia podmiotu reprezentującego powinny mieć podmioty faktycznie wprowadzające napoje w opakowaniach, a nie pseudowprowadzający, którzy wykorzystują lukę w przepisach.</p> <p>Po drugie, możliwość tworzenia podmiotu reprezentującego powinny mieć nie tylko podmioty wprowadzające, ale również organizacje odzysku opakowań, sklepy czy recyklerzy.</p> <p>Oznacza to, że system ten jest zarządzany przez jedną grupę uczestników tego systemu – wprowadzających. Brak jest po stronie recyklerów, podmiotów transportujących czy zbierających odpady, gmin oraz sklepów wpływu na to, w jaki sposób prowadzona jest przez ten podmiot działalność związana z organizacją systemu kaucyjnego. Brak jest wyraźnego wykluczenia tego rodzaju rozwiązań ze strony regulacji UE.</p> <p>Przykładowo na Łotwie, w której system wszedł w życie dopiero w 2022 roku, operatorem całej struktury jest jedna organizacja non-profit utworzona przez producentów napojów, punkty handlowe i recyklerów. Rozszerzenie podmiotów mogących być operatorem pozwoli na niedyskryminację pozostałych oraz zmniejszy ryzyko braku konkurencyjności na rynku.</p>	<p>2. System kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący, który spełnia łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium kraju, utworzoną przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, prowadzący jednostkę handlu przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, przedsiębiorców detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m², lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze; 2) jego akcjonariuszami są wyłącznie podmioty, o których mowa w pkt 1; 2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo; 2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659); 3) realizuje określone w ustawie obowiązki, a dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznacza wyłącznie na cele statutowe; za cele statutowe nie uznaje się wydatków niezwiązanych bezpośrednio z realizacją systemu kaucyjnego, w tym w szczególności wydatki na cele reprezentacyjne, obsługę prawną; 	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych przepisów.</p>
-----	---------------------------------	---------------------	---	---	---

			<p>Wraz z wprowadzeniem systemu kaucyjnego branża odpadowa utraci „władztwo” nad surowcem PET, który zostanie przejęty przez podmioty prowadzące system kauczyny. Tym samym podmioty reprezentujące staną się jedynym dostawcą PET do recyklerów.</p> <p>Powyższe może doprowadzić do sytuacji, w której koncerny tworzące podmioty reprezentujące zamiast płacić adekwatne ceny za recyking opakowań PET, będą wywierały presję cenową na recyklerów, ponieważ jednocześnie będą głównym dostawcą PET i głównym odbiorcą recyklatu powstałego z przetworzenia PET. Taką sytuacja stanowi poważne zagrożenie dla konkurencyjnego rynku oraz rozwoju recyklingu tworzyw PET.</p> <p>Już teraz obserwowana jest na rynku UE fala upadłości podmiotów zajmujących się recyklingiem. Monopolizacja tego rynku nie wpłynie pozytywnie na sytuację recyklerów. Po trzecie, brak jest doprecyzowania jakie wydatki nie mogą być uznane za przeznaczone na cele statutowe.</p>	<p>4) wykonuje wyłącznie działalność związaną z gospodarowaniem opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizowaniem i prowadzeniem systemu kauczynego;</p> <p>5) posiada zezwolenie, o którym mowa w rt.. 40j ust. 1;</p> <p>6) posiada kapitał zakładowy określony w ust. 3.</p> <p>2a. Spółkę akcyjną, o której mowa w ust. 2 pkt 1, mogą tworzyć wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, jeżeli działalność związana z wprowadzeniem na rynek jest prowadzona co najmniej ... miesięcy przed dniem powstania spółki i potwierdzona jest wpisem do BDO.</p>	
476	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 2 lit. c	<p>Z nieuzasadnionych przyczyn proponuje się ograniczenie przez reprezentującego tylko do okresu posiadania zezwolenia, o którym mowa w art. 40j ust. obowiązku:</p> <p>1) utrzymywania kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej; albo</p> <p>2) posiadania gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego określonego w ust. 3.</p> <p>prowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje.</p> <p>Ustawodawca pozbawia przy tym samym pozostałych interesariuszy systemu mechanizmów zabezpieczających rozliczenie systemu w sytuacji, kiedy zezwolenie zostanie uchylone lub wygaszone albo utraci moc. W przypadku cofnięcia zezwolenia z powodu naruszeń jego warunków lub ustawy koniecznym jest zapewnienie minimum środków na</p>	<p>Do uchylecia.</p> <p>Proponujemy dodać ust. 6a w brzmieniu: „6a. W dniu następującym po 12 miesiącach kalendarzowych od dnia uruchomienia systemu kauczynego zgodnie z zezwoleniem, o którym mowa w art. 40j ust. 1, obowiązki spoczywające na podmiocie reprezentującym, o których mowa w ust. 6 dotyczą kwoty odpowiadającej sumie kaucji pobranych przez podmiot reprezentujący w ciągu ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych przepisów.</p>

			<p>rozliczenie funkcjonowania tego rodzaju działalności operującego nierzadko milionowymi kwotami.</p> <p>Z tego samego względu obowiązek utrzymywania połowy kapitału zakładowego na lokatach lub posiadania gwarancji jest niewystarczający. W kolejnych latach zabezpieczenia te powinny wynosić procent od przychodu.</p> <p>Za niewystarczające uznać należy propozycje, by wniosek i zezwolenie określały czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4. Rozliczenie kaucji nie będzie jedynym obowiązkiem podmiotu reprezentującego. Powinien on także podjąć kroki zmierzające do usunięcia odpadów pozostających w podmiotach objętych systemem kaucyjnym oraz przekazać je podmiotom uprawnionym do przetwarzania, dokonać sprawozdawczości. Na ten moment ustawa przyznaje władztwo nad odpadami opakowaniowymi podmiotowi reprezentującemu i to on odpowiada za ich prawidłowe przetworzenie, niezależnie od tego, czy posiada stosowne zezwolenie na system kaucyjny, czy nie.</p>		
477	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 1 lit. d	<p>Projekt proponuje, by kaucję pobierać:</p> <p>1) na każdym etapie dystrybucji produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, poprzedzających sprzedaż użytkownikowi końcowemu;</p> <p>2) od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt.</p> <p>Pobieranie kaucji na każdym etapie dystrybucji aż do użytkownika końcowego powoduje, że powstają wątpliwości, czy systemem powinny być objęte nie tylko sklepy o powierzchni handlowej powyżej 200m², ale także obiekty hotelowe czy gastronomiczne, które ostatecznie sprzedają użytkownikowi końcowemu napoje.</p> <p>Zgodnie z ustawą użytkownikiem końcowym jest użytkownik produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, które</p>	<p>Przepis generuje ryzyko zwiększenia wpływów z niezwróconej kaucji do podmiotu reprezentującego.</p> <p>W tym zakresie niezwrócona kaucja lub jej część powinna trafiać na rachunek niezależnego operatora na potrzeby dofinansowania selektywnej zbiórki w gminach. Brak regulacji dotyczących ROP uniemożliwia wprowadzenie regulacji kompatybilnej z tym systemem. Jest to tylko wycinek systemu ROP.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych przepisów.</p>

			<p>nabywa w celu spożycia przez siebie lub inne osoby, a nie dalszej sprzedaży.</p> <p>Przy takim brzmieniu ustępu 16 brak jest odzwierciedlenia tej regulacji w przepisach, podmioty takie jak hotele, restauracje powinny być traktowane analogicznie jak sklepy o powierzchni poniżej 200 m². One nie mieszczą się w definicji jednostki handlu detalicznego czy hurtowego. Są poza systemem, a jednocześnie mają pobierać kaucję. W takim przypadku kaucja pobrana przez hurtownika przy sprzedaży do hotelu czy restauracji, jeśli nie wróci do systemu, pozostaje nieodebrana i zasili podmiot reprezentujący. Z drugiej strony, jeśli butelki z restauracji trafią do recyklomatu, to restauracja zyska złotówkę z pobranej kaucji, bo wliczyła ją w cenę sprzedawanego napoju.</p> <p>Czy kupując napój w restauracji powinno się zabierać butelkę ze sobą? Zakładamy bowiem, że jednostki te powinny pobierać kaucje i pobierać ją od użytkownika końcowego.</p>		
478	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 4 lit. b	<p>Projekt proponuje, by do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołączać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo; 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 3) oświadczenie o posiadaniu kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianiu wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1–4 i 6; 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji. 	<p>„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo; 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; 3) dowody na oświadczenie posiadanie kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianie wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1-4 i 6; 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a 	<p>Uwaga nieprzyjęta</p> <p>W ocenie MKiŚ oświadczenia są wystarczające. W razie zaistnienia wątpliwości organ prowadzący postępowanie dysponuje uprawnieniami w zakresie prowadzenia postępowania dowodowego na podstawie KPA</p>

			<p>W naszej ocenie same oświadczenia z pkt 3 to zbyt małe zabezpieczenie. Wnioskodawca powinien zastąpić oświadczenie dokumentami.</p> <p>Dalej, wskazanie w pkt 4 planu rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji powinno być na tyle precyzyjne, żeby pozwalało na egzekwowanie tego obowiązku wskazanego później w zezwoleniu.</p> <p>Do wniosku powinny być również dołączone dowody potwierdzające zawarte umowy lub promesy, lub listy intencyjne zawarte w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, dowody na podjęte działania celem wykonania i finansowania planowanych inwestycji oraz na zakup maszyn i urządzeń.</p>	<p>podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji;</p> <p>5) dowody potwierdzające zawarte umowy lub promesy, lub listy intencyjne zawarte w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, dowody na podjęte działania celem wykonania i finansowania planowanych inwestycji oraz na zakup maszyn i urządzeń.</p> <p>~~2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”~~</p>	
479	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 4 lit. f	<p>„5a. Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie warunków określonych w tym zezwoleniu nie później niż 14 dni od wystąpienia zmiany. 5b. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie przedłożoną informację, o której mowa w ust. 5a, i może wezwać podmiot reprezentujący do – 5 – złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5c. Podmiot reprezentujący przedkłada w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 5b, wniosek o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. 5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na</p>	<p>„5a Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 40j ust.2 pkt 1)-4) oraz 40 g ust. 2”.</p> <p>5b. W przypadku zmiany warunków zezwolenia, w szczególności wskazanych w art. 40j ust. 2 pkt 5)-8, podmiot reprezentujący jest obowiązany do uzyskania decyzji zezwalającej na dokonanie ww. zmian przed ich wprowadzeniem.</p> <p>„5c. Minister właściwy do spraw klimatu</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie zmieniony po koniecznych doprecyzowaniach. Odstąpiono od przedmiotowego mechanizmu Wymóg dot. harmonogramu jest uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.</p>

			<p>prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”</p> <p>Wprowadzenie regulacji, które umożliwiają zmianę warunków zezwolenia bez uzyskania decyzji zmieniającej należy uznać za próbę obejścia przepisów. Już z samego art. 155 kpa wynika, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio. W związku z powyższym zmiana któregokolwiek z warunków zezwolenia, w tym w szczególności tych obligatoryjnych elementów wskazanych w art. 40j ust. 4, w każdym przypadku powinna wymagać uzyskania decyzji zmieniającej zezwolenie.</p> <p>Zaproponowana regulacja byłaby zasadna w przypadku, gdyby dotyczyła zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia, które są istotne z punktu widzenia udzielania zezwolenia ale nie stanowią jego warunków, tj. informacji, o których mowa w art. 40j ust. 2, a także informacje wskazane w art. 40g ust. 2</p> <p>Brak sankcji za niedochowanie obowiązków wynikających z ust. 5d.</p>	<p>poddaje analizie informację o której mowa w ust. 5a, i może wszcząć z urzędu postępowanie w celu jego zmiany, cofnięcia lub ograniczenia, jeżeli uzna że podmiot reprezentujący przestał spełniać wymogi ustawowe do udzielenia zezwolenia.</p> <p>5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.</p> <p>w art. 56 ust.1) po pkt 10q dodaje się pkt 10r: „- wbrew przepisowi art. 40j ust. 5d nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających; uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”</p>	
480	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 4 lit. i	<p>„9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.</p>	Uchylenie zmian.	Uwaga częściowo przyjęta. Odstąpiono od

			<p>10. Decyzje, o których mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, są ostateczne.”</p> <p>W uzasadnieniu do projektowanych zmian brak jest wyjaśnienia czemu ma służyć możliwość wyłączenia udziału innych stron postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia. Zezwolenie będzie dotyczyło szeregu interesariuszy w całym systemie kaucyjnym. Ponadto czy to oznacza, że od decyzji tych nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy? Wyjątki od zasady zaskarżalności orzeczeń i decyzji wymagają ustanowienia w ustawie w przypadku uznania, że w ramach tych wyjątków prawo do zaskarżenia może zostać ograniczone zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Nie oznacza to, że ustawodawca ma pełną, niczym nieskrępowaną swobodę w ustalaniu katalogu takich wyjątków. Nie mogą one bowiem naruszać innych norm konstytucyjnych ani samej zasady ogólnej zaskarżalności, która na gruncie zwykłego ustawodawstwa stałaby się de facto wyjątkiem od wprowadzanej w różnych regulacjach procesowych reguły postępowania jednoinstancyjnego. Odstępstwo od reguły wyznaczonej treścią normatywną art. 78 w każdym razie powinno być podyktowane szczególnymi okolicznościami, które usprawiedliwiałyby pozbawienie strony postępowania środka odwoławczego (zob. TK – P 13/01). Tymczasem uzasadnienie w ogóle nie odnosi się do kwestii ograniczenia stron postępowania.</p>		<p>jednoinstancyjności postępowań.</p>
481	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 7	<p>Zgodnie z Projektem, WIOŚ przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji o przygotowaniu do uruchomienia systemu kaucyjnego oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.</p> <p>Niezrozumiałym jest prowadzenie kontroli wyłącznie po roku od uruchomienia systemu. Wraz z upływem czasu podmioty te mogą dążyć do budowy własnej infrastruktury – centrów liczeniowych, miejsc przetwarzania odpadów. Z</p>	<p>„Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz corocznie w terminie do 15 marca w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego. 2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Planowanie i ustalanie priorytetów w zakresie prowadzenia kontroli przedsiębiorców pozostaje w kompetencji organów kontrolnych. Natomiast art.53b znajduje uzasadnienie w punktowej</p>

		<p>tego względu koniecznym jest prowadzenie cyklicznych kontroli WIOŚ.</p> <p>Jeśli centrum liczeniowe będzie świadczyło usługi w zakresie zbierania i/lub tymczasowego magazynowania odpadów na rzecz podmiotów trzecich (inne podmioty objęte systemem kaucyjnym itd.) lub pobierało z tego tytułu opłatę, to zezwolenie na zbieranie odpadów będzie wymagane z uwagi na spełnienie wszystkich cech działalności gospodarczej (zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły – por. art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 236) (dalej: „Prawo przedsiębiorców”) związanej z zagospodarowaniem odpadów. Zezwolenie takie będzie wymagane w przypadku odbioru przez centrum liczeniowe nawet nieodpłatnie odpadów od podmiotów nieprofesjonalnych (sklepów).</p> <p>Zgodnie z obecnymi regulacjami (art. 45 ust. 2 u.o.) podmiot, który jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (np. sklep) jest obowiązany posiadać umowę, zawartą w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w art. 45 ust. 1 pkt 1 u.o., dotyczącą co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.</p> <p>Wymóg posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (przetwarzanie odpadów – w zależności od zakresu działalności) dotyczy również podmiotu reprezentującego w zakresie, w jakim będzie on prowadził samodzielnie działalność w zakresie gospodarki odpadami opakowaniowymi.</p> <p>Wyniki kontroli powinny wpływać na ocenę prawidłowości</p>	<p>terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1. 3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli w poprzednim roku kalendarzowym”.</p>	<p>interwencji tj. w przypadku kiedy przeprowadzenie takiej kontroli jest szczególnie konieczne</p>
--	--	---	--	---

			wykonywania zezwolenia na system kaucyjny oraz nienaruszania przepisów ustawy.		
482	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 2, 3 i 4	<p>Zgodnie z projektem obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie dotyczy w 2025 r. wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa odpowiednio w art. 8 pkt 21a oraz 21b tej ustawy, w zakresie opakowań na mleko, jogurt albo inny pitny produkt mleczny.</p> <p>Poziomy selektywnej zbiórki określone w rozporządzeniu PPWR nie dotyczą mleka, produktów mlecznych oraz alkoholi mocnych. W związku z powyższym zbiórka ww. opakowań nie przyczyni się do osiągnięcia celów PPWR. System kaucyjny powinien wspierać zbiórkę tych odpadów, których rozporządzenie PPWR nie dotyczy.</p> <p>W związku z wejściem w życie PPWR oraz obowiązkiem wdrożenia systemu kaucyjnego z dniem 1 stycznia 2029 r., o ile nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od jego zastosowania, postulujemy o odroczenie wejścia w życie systemu kaucyjnego do tego momentu. Jednocześnie prowadzone powinny być pilne prace nad ROP tak, by zapewnić kompleksowe rozwiązania pozwalające na osiągnięcie poziomów selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych, właściwe przepływy finansowe między wprowadzającymi a gminami, urzeczywistnienia zasady zanieczyszczający płaci.</p> <p>Z tego względu dla podmiotów, które już uzyskały zezwolenia oraz podmiotów, które złożą taki wniosek, konieczne jest wprowadzenie przepisów przejściowych dostosowujących do wymogów niniejszej nowelizacji i terminu uruchomienia systemu kaucyjnego.</p>	<p>Art. 2 Obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2029 r.</p> <p>Art. 3.1. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego zezwolenia.</p> <p>2. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2, 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 2 niniejszej ustawy.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw klimatu zmienia termin uruchomienia systemu kaucyjnego na nie wcześniejszy niż 1 stycznia 2029.</p> <p>4. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania.</p> <p>5. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>6. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.</p>

				<p>Art. 4. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 2 niniejszej ustawy.</p> <p>2. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o wydanie zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany do uzupełnienia wniosku w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.</p>	
483	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	Ministerstwo powinno dopuścić uruchomienie systemu kaucyjnego dla wszystkich odpadów nim objętych od dnia 01.01.2026, a nie jedynie ustanawiać wyjątek dla odpadów opakowaniowych po produktach mlecznych.		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Utrzymano dotychczasowe przepisy przewidujące mechanizm obniżonej opłaty produktowej w pierwszym roku obowiązywania systemu, uzupełniony podwyższeniem tej opłaty od 2026 r. dla podmiotów, które nie przystąpią do systemu kaucyjnego.</p>
484	Polska Izba Gospodarki Odpadami	-	Kluczowym jest, aby wraz z wejściem w życie zasad systemu kaucyjnego zmianie uległy zapisy Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie w zakresie:	Art. 9g. [Wymagane poziomy recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku u podmiotów odbierających odpady komunalne]	Uwaga nieprzyjęta Zgodnie z art. 9g ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,

			<p>Podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany do osiągnięcia w danym roku kalendarzowym w odniesieniu do masy odebranych przez siebie odpadów komunalnych poziomów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określonych w art. 3aa albo art. 3b ust. 1; 2) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3c ust. 2 pkt 1; 3) nieprzekraczających poziomów składowania określonych w art. 3b ust. 2a. <p>Art.9x. 2. Przedsiębiorca odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, który nie wykonuje obowiązku określonego w art. 9g - podlega karze pieniężnej, obliczonej odrębnie dla wymaganego poziomu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu; 2) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania; 3) składowania. <p>Art. 9zb. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 9x ust. 1 i 2, nakłada, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, właściwy ze względu na miejsce wpisania przedsiębiorcy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b ust. 2.</p>	<p>podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany do osiągnięcia w danym roku kalendarzowym poziomów obliczanych w odniesieniu do masy odebranych przez siebie odpadów komunalnych.</p>
--	--	--	--	---

485	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1	Podmioty reprezentujące, podobnie jak inni odbierający odpady komunalne z terenu danej gminy będą składać sprawozdania z ilości i sposobu zagospodarowania odpadów, które to umożliwią gminie zaliczenie odpadów poddanych recyklingowi do poziomu recyklingu osiągniętego przez gminę. Jednocześnie odpady te i informacje o sposobie ich zagospodarowania nie będą dostępne dla podmiotów mających podpisane umowy z właścicielami nieruchomości. Tym samym z podmiotów odbierających odpady komunalne na podstawie umów z właścicielami nieruchomości należy zdjąć odpowiedzialność w zakresie osiągania poziomów recyklingu.		Uwaga nieprzyjęta Zgodnie z art. 9g ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany do osiągnięcia w danym roku kalendarzowym poziomów obliczanych w odniesieniu do masy odebranych przez siebie odpadów komunalnych.
486	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 1 lit. a	Wydaje się że proponowana zmiana jest zbyt wąsko ujęta jeżeli, zgodnie z uzasadnieniem do projektu, kaucja ma iść za produktem w opakowaniu i być obecna w całym łańcuchu dostaw. W takim wypadku winna ona dotyczyć każdego rozporządzenia takim produktem w opakowaniu a nie tylko sprzedaży. W pojęciu 'rozporządzenia' mieszczą się różne czynności, które wiążą się z przeniesieniem władztwa nad produktem w opakowaniu a więc jest to pojęcie szersze i bardziej adekwatne. Inaczej grupa takich produktów, które są np. przekazane w ramach programów lojalnościowych, w wyniku zamiany czy pod tytułem darmym znalazłaby się poza systemem.	"6a) kaucji - rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie rozporządzenia produktem w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym; kaucję pobiera się lub nalicza przy każdym rozporządzeniu produktem w opakowaniu objętym systemem kaucyjnym na terenie kraju od dnia ich wprowadzenia do obrotu na rynek krajowy".	Uwaga nieprzyjęta Takie rozwiązanie zostało już wprowadzone w projekcie nowelizowanej ustawy
487	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1	System kaucyjny dotyczy produktów w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, które są w krajowym obrocie, a więc punkt ten powinien być doprecyzowany. Ponadto skoro w art. 8 w pkt 6a skreśla się frazę	„ 1) obejmuje produkty w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, które są w krajowym obrocie na terytorium kraju oraz zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden punkt odbierania	Uwaga nieprzyjęta. System kaucyjny obejmuje opakowania wprowadzone do obrotu na terytorium kraju. Pozostawienie

			‘użytkownika końcowego tego napoju; to konsekwentnie winno to dotyczyć zapewniania w każdej gminie punktu który odbiera takie i opakowania co nie musi oznaczać, że odbiór jest zawężony do użytkownika końcowego, gdyż oddać go do systemu powinien móc każdy.	opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.”	ograniczenia dot. użytkowników końcowych ma na celu wskazanie, że punkt taki nie musi prowadzić działalności wykraczającej poza nieprofesjonalne zbieranie odpadów.
488	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 2 lit. b	Wymogi niekaralności są nieproporcjonalne i zbyt szeroko określone co do podmiotu reprezentującego będącego spółką akcyjną, która musi dodatkowo spełniać określone wymagania korporacyjne, kapitałowe i zabezpieczające. Stosowanie tego typu zakazów i ograniczeń w obrocie gospodarczym winno być wyważone a przede wszystkim nie powinno prowadzić do takich samych skutków jak dla prawa karnego w zakresie stosowania środków karnych i orzekania o zakazie danej działalności czy wykonywania funkcji lub zawodu. Karalność w ujęciu regulacyjnym winna więc odnosić się do wykazania braku orzeczenia w stosunku do danej osoby fizycznej środka karnego w postaci takiego zakazu. Nie znając okoliczności sprawy, ani okoliczności, ani kwestii orzeczenia kary, organ administracyjny nie powinien arbitralnie decydować o braku możliwości wykonywania zawodu czy działalności przez daną osobę fizyczną czy prawną, szczególnie gdy ma to dotyczyć wszystkich przestępstw umyślnych (osoba fizyczna) lub przestępstw umyślnych i nieumyślnych (podmiot zbiorowy). Zapewnienie bezpieczeństwa braku naruszeń przez podmiot reprezentujący w zakresie rozliczenia kaucji winno się skupiać nad zabezpieczeniami, gwarancjami, być może utworzeniem funduszu a sam podmiot powinien być właściwie nadzorowany. Kwestia braku karalności osób wchodzących w skład władz spółki akcyjnej oraz prokurentów jest kwestią, która niczego nie gwarantuje, bo po pierwsze bardzo łatwo zmienić osobę na danym stanowisku bez zmiany jej wpływu na wykonywanie zadań	„2a) w stosunku do członka jego rady nadzorczej, członka jego zarządu i prokurenta nie obowiązuje prawomocny zakaz określony w art. 39 pkt 2 i 2aa Kodeksu karnego za umyślne przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub umyślne przestępstwo przeciwko środowisku; 2b) podmiot reprezentujący nie był prawomocnie skazany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659) za umyślne przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub umyślne przestępstwo środowiskowe z orzeczeniem kary pieniężnej nie mniejszej niż 500.000 zł.” ”	Uwaga nieprzyjęta. Z uwagi na istotę systemu kaucyjnego wykraczającą poza problematykę zagospodarowania odpadów, przyjęto szerszy katalog czynów zabronionych.

przez sam podmiot a po wtóre takie wyłączenie osób skazanych za każde przestępstwo jest nieproporcjonalne i nieadekwatne do celów którym to ma służyć.

Pkt 2a – warto zauważyć, że wymóg dotyczy każdego przestępstwa umyślnego, niezależnie od tego czy jest on związany z obrotem gospodarczym czy nie. Skoro podmiot reprezentujący ma być spółką akcyjną to obowiązują go wymogi art 18 KSH w zakresie karalności. W tym wypadku formułuje się wymogi szersze podmiotowo i przedmiotowo jako 'lex specialis' zastępując niejako funkcje prawa karnego i rugując z obrotu gospodarczego osoby, które dopuściły się jakichkolwiek przestępstw umyślnych, także przed powstaniem takiego podmiotu. Kodeks karny określa środki karne w zakresie określonych zakazów prowadzenia działalności czy wykonywania zawodu i sąd ma możliwość orzeczenia takiego środka po zbadaniu sprawy i okoliczności co jest adekwatniejsze niż zakazy w obrocie gospodarczym, które z automatu nie pozwalają takiej osobie na wykonywanie swojego zawodu i pełnienie funkcji mimo np. odstąpienia od wymierzenia kary czy nadzwyczajnego złagodzenia. Poza tym zakaz nie ma cezuśu czasowego na wzór art. 18 par 3 KSH, który pozwoliłby na traktowanie tego zakazu jako czasowy, a więc pozostaje tylko zatarcie skazania.

Pkt 2b) – w tym zakresie redakcja przepisu określa jakiegokolwiek przestępstwo (umyślne lub nieumyślne) dla podmiotu zbiorowego czyli spółki akcyjnej objętej ustawą o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Warto zauważyć, że zmiana tej ustawy w 2022 roku spowodowała, że podmiot zbiorowy może być skazany za przestępstwa środowiskowe (umyślne i niemyślne) niezależnie od wcześniejszego prejudykatu a więc prawomocnego skazania osoby fizycznej. Oznacza to, że podmiot zbiorowy skazany z tej ustawy nawet za coś

			<p>drobnego w ramach winy niemyślnej z tytułu przestępstw środowiskowych może być pozbawiony możliwości uzyskania decyzji regulacyjnej. Chodzi o skazanie a nie ukaranie karą pieniężną, co wskazuje, że nawet odstąpienie do wymierzenia tej kary nie zwalnia z tego zakazu. Należy więc wskazać, że ryzyko regulacyjnego takiego podmiotu jest i będzie bardzo wysokie oraz nieadekwatne do zagrożenia biorąc pod uwagę wąski i wyspecjalizowany zakres jego działalności i odpowiedni nadzór organu państwowego. Ryzyko regulacyjnego tego podmiotu przekłada się oczywiście na uczestników systemu, co nie sprzyja pewności obrotu prawnego. W ujęciu tego przepisu zabrakło nawet 'prawomocnego skazania' versus pkt 2a), co oznacza, że liczy się skazanie takiego podmiotu nawet tylko w I instancji. Kara z tytułu tej ustawy jest bardzo szeroka bo od 100 - do 5 mln lub od 10 kpln do 5 mln a więc także kryterium wysokości orzeczonej prawomocnie kary winno decydować bo zgodnie z dyrektywami jej wymierzania to wysokość winna być adekwatna do wagi przewinienia.</p>		
489	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>Pkt 16: W konsekwencji zasady opisanej powyżej co do uwagi z art. 1 ust 1 pkt 1 doprecyzowania wymaga dystrybucja krajowa oraz szersza niż tylko w wypadku sprzedaży możliwość otrzymania kaucji przez użytkownika końcowego takiego produktu w opakowaniu, aby system nie był tylko pochodną takich produktów wynikających ze sprzedaży.</p> <p>Pkt 17. Skoro strony zawierają umowę to winna mieć ona pierwszeństwo przed uregulowaniami ustawowymi. Dla bezpieczeństwa obrotu winien być tylko wskazany termin maksymalny na takie rozliczenie.</p> <p>Jeżeli wsłuchać się w głosy interesariuszy z rynku, to 7 dni może być zbyt krótkim okresem czasu przy dużych podmiotach a z kolei dłuższy termin może być kłopotliwy dla małych podmiotów. W celu pogodzenia obu racji propozycja dla rozliczenia do 14 dni wydaje się optymalna.</p>	<p>„16. Kaucję pobiera się:</p> <p>1) na etapach krajowej dystrybucji produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, poprzedzających jego rozporządzenie na rzecz użytkownika końcowego;</p> <p>1) od użytkownika końcowego otrzymującego ten produkt.</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przepisy dot. poboru kaucji w całym łańcuchu dostaw są w ocenie projektodawcy dostatecznie precyzyjne. W odniesieniu do terminu, przyjęto zbliżoną propozycję innego podmiotu.</p>

			Można ewentualnie pomyśleć o możliwości wydłużenia wtedy, gdy podmiot któremu należy się zwrot może zaspokoić się w każdej chwili z depozytu na zasadzie zaliczkowej lub istnieje system WEB udostępniony przez przedstawiciela, który dokonuje na bieżąco przepływów pieniężnych tytułem zwrotu za kaucję z rozliczeniem końcowym się na koniec danego miesiąca.	system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie uzgodnionym przez strony w tej umowie ale nie dłuższym niż do 14 dni od dnia pobrania kaucji.”	
490	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 3	Przepisy sformułowany jest niejasno i nieprecyzyjnie. Wymagana jest jego poprawa stylistyczna.	Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określają odpowiednio umowy zawarte pomiędzy a) jednostkami handlu detalicznego, jednostkami hurtowego, innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, oraz b) podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”	Uwaga częściowo przyjęta. Wprowadzono zmiany po niezbędnych doprecyzowaniach.
491	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 4 lit. b	Propozycja postanowień winna być dopasowana do zmiany o której mowa w pkt 4 dotyczącym art. 1 ust 2 pkt d) projektu. Skoro ustawodawca przewiduje tylko oświadczenia zamiast zaświadczeń z KRK to tym bardziej winno chodzić o zakazy mające źródło w środkach karnych dla osób fizycznych oraz faktycznym ukaraniu podmiotu zbiorowego za poważne przestępstwa co ma przełożenia na odpowiednio wysoką karę za przestępstwo umyślne. W zakresie niekaralności osób fizycznych od podmiotu prawnego wymaga składania oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności karnej. Podmiot prawny nie ma możliwości formalnej weryfikacji takich oświadczeń bo brak jest możliwości pobierania zaświadczeń KRK w tym zakresie	„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się: 1) oświadczenie o braku zakazów dla członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego w zakresie określonym w art. 40g ust. 2a za umyślne przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub przeciwko środowisku; 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary w zakresie określonym w art. 40g ust. 2b.”	Uwaga nieprzyjęta. Z uwagi na istotę systemu kaucyjnego wykraczającą poza problematykę zagospodarowania odpadów, przyjęto szerszy katalog czynów zabronionych.

			przez ten podmiot i do tych celów z uwagi na brak właściwej podstawy prawnej.		
492	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 4 lit. f	<p>Procedura zaproponowana w art. 40j ust. 5a-5c jest niezrozumiała. Wynika z niej co następuje, że jeśli podmiot reprezentujący ma zezwolenie i następuje 'zmiana warunków określonych w zezwoleniu' (cokolwiek to znaczy) to informuje o tym Ministra, który to analizuje i może wezwać do zmiany zezwolenia a wtedy podmiot taki ma miesiąc na złożenie wniosku o zmianę. Oznacza to, że zezwolenie, które jest prawem do prowadzenia określonej działalności regulowanej może nie być przestrzegane przez określony czas z uwagi na zmianę warunków, które dopiero ex post się zgłasza. Tym samym organ kontrolny który ma skontrolować taki podmiot nie będzie w stanie stwierdzić, czy zmiana warunków zezwolenia to naruszenie czy działanie w ramach postępowania sanacyjnego. Podmiot reprezentujący zawsze może stwierdzić przed organem WIOŚ, że od tej zmiany warunków nie upłynęło 14 dni i będzie to dopiero zgłaszał. Na takim rozwiązaniu 'cierpi' znaczenie prawne zezwolenia, które winno być przestrzegane. Dopiero jego zmiana daje prawo do zmiany warunków.</p> <p>Jeśli ustawodawca wprowadza takie rozwiązanie to warunki jakie mogą ulec zmianie w zezwoleniu winny być ezgemplifikowane w ustawie jako te zmienne, które mogą takiej szczególnej procedurze podlegać i być w ten sposób szanowane.</p>	Skreślić.	Uwaga przyjęta.
493	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 4 lit. f	<p>Pkt 5d proponowany do art. 40 j. jest niespójny czasowo i może powodować problemy. Wprowadza on de facto karencję w zakresie uruchomienia systemu jakiś czas po uzyskaniu zezwolenia skoro określa terminy liczone w miesiącach na poinformowanie tj. 'nie wcześniej' i nie 'później przed uruchomieniem systemu. Należy wskazać, że zezwolenie jest czasowe a więc podmiot nie będzie przy</p>	<p>Skreślić lub zmienić:</p> <p>„5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu pierwszego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie później niż dwa miesiące przed terminem uruchomienia</p>	Uwaga nieprzyjęta Start systemu nie jest bezpośrednio uzależniony od przeprowadzanej przez WIOŚ kontroli.

			każdym kolejnym zezwoleniu potrzebował tyle miesięcy na realizację harmonogramu, jeśli to będzie kontynuacja. Jeśli to jest w ogóle zasadne to tylko do pierwszego zezwolenia. Poza tym organ ma informację o terminie uruchomienia systemu bo to element zezwolenia a więc jeśli taka informacja jest potrzebna bo organ WIOŚ ma przeprowadzić kontrolę przed uruchomieniem to powinien być jasny przepis obligujący organ kontrolny, gdyż czekanie na kontrolę WIOŚ jest dużym obciążaniem i wpływa na przewlekłość administracyjną w innych postępowaniach administracyjnych. Średnio na kontrolę tego organu czeka się w postępowaniu o uzyskanie zezwolenia sektorowego do 17 miesięcy.	systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”	
494	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 4 lit. f	Sam fakt nieuruchomienia systemu kaucyjnego w terminie nie powinien stanowić przesłanki obligatoryjnej do cofnięcia zezwolenia bo to może wynikać z różnych przyczyn, często niezależnych od podmiotu. Winno się wskazać pewien okres karencji który będzie dawał pewność, że system kaucyjny nie będzie uruchomiony np. nie wiadomo, jak będzie interpretowany brak kontroli WIOŚ. Powinno to być prawo organu a nie obowiązek.	Punkt 6a może być zinternalizowany przez pkt 6 jak niżej „6. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie 6 miesięcy w stosunku do terminu określonego w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu może cofnąć, w drodze decyzji, to zezwolenie bez odszkodowania, określając termin jej wykonania. Minister może nadać takiej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.	Uwaga częściowo przyjęta. Zostanie zaproponowany przepis na podstawie zgłoszonej propozycji.
495	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 1 pkt 7	Propozycja zapisu art. 53b winna ulec zmianie, gdyż ten organ kontrolny, z uwagi na dosyć małą dostępność środków i zasobów, winien mieć prawo do kontroli a nie obowiązek czyli może z niej zrezygnować co nie będzie skutkowało zmianą terminu uruchomienia systemu. Jeśli będzie to obowiązek to nie wiadomo jakie skutki będzie miał brak kontroli ze strony WIOŚ, bo po prostu jej nie przeprowadzi, gdyż nie zdąży. W celu uniknięcia takich sytuacji lepszym rozwiązaniem jest pewna elastyczność tego instrumentu prawnego przy zachowaniu jego funkcji i znaczenia.	„Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może przeprowadzić kontrolę podmiotu reprezentującego nie wcześniej niż 3 miesiące przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego. Na wniosek ministra wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę przed uruchomieniem systemu kaucyjnego. Brak przeprowadzenia kontroli	Uwaga nieprzyjęta Projekt uwzględnia dostępność środków poprzez ograniczenie obligatoryjnych kontroli do dwóch. Przepisy nie uzależniają formalnej możliwości uruchomienia systemu kaucyjnego ani jego działania od

				nie wstrzymuje terminu uruchomienia systemu kaucyjnego ani jego działania.”	przeprowadzenia kontroli przez WIOŚ.
496	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 2	<p>System kaucyjny sprzyja rozszerzeniu się nieprofesjonalnie prowadzonej zbiórki odpadów. Niezależnie od tego czy są to odpady opakowaniowe, czy tylko opakowania to mogą one zawierać resztki innych substancji, które mogą mieć negatywne oddziaływanie i zagrażać ludziom i środowisku. Z tych przyczyn od profesjonalnie zbierających wymaga się spełnienia wielu obowiązków i odpowiedniej kosztochłonnej infrastruktury, gdy tymczasem od podmiotów zbierających odpady na swoim terenie w ramach systemu kaucyjnego nie wymaga się ... niczego. Odpad, także opakowaniowy i jego oddziaływanie nie zna granic i nie rozróżnia miejsca zbierania pod kątem swoich właściwości palnych, epidemiologicznych, odorogennych czy innych, które mogą stanowić zagrożenie a więc taka nierówność wymagań dla podmiotów gospodarczych zbierających te same odpady nie jest niczym uzasadniona, a dla marketów może stanowić dodatkowo duże zagrożenie pożarowe oraz epidemiologiczne.</p> <p>O ile w ramach art. 45 ust. 1 ustawy o odpadach było to jednak zawężone to w przypadku systemu kaucyjnego te drzwi dla ‘nieprofesjonalistów’ w zakresie zbiórki i odpadów opakowaniowych i braku wymagań otwiera się szeroko. Poza tym mamy tutaj odpad (opakowanie jedнокrotnego użytku) i nie-odpad czyli opakowanie wielokrotnego użytku, dla których właściwości np. odorogenne czy epidemiologiczne nie muszą się wcale różnić. Frakcje te zbiera się i magazynuje razem w ramach nieprofesjonalnej działalności w tym zakresie, nie bacząc na zasady obowiązujące na podstawie ustawy o odpadach.</p> <p>Proponowany art. 2 mówi o przesunięciu terminu dla systemu kaucyjnego w zakresie: opakowania na mleko, jogurt albo inny pitny produkt mleczny z uwagi na to jak czytamy w uzasadnieniu „przesunięcie na 2026 r. obowiązku zbiórki opakowań po mleku i produktach mlecznych pozwoli</p>		Przyjęto do wiadomości.

			<p>odpowiednio zaplanować i przygotować system do zbierania tego rodzaju opakowań. Powyższe umożliwi podmiotom reprezentującym zebranie doświadczeń analogicznych podmiotów w innych krajach i uniknięcia błędów przy zbieraniu tego typu odpadów.”</p> <p>Po pierwsze znowu nie wiadomo czy chodzi o odpady po tych opakowaniach czy opakowania, bo redakcja art. 2 jest niejasna. Po drugie brak jest nawet zapowiedzi rozwiązań wskazujących na zapewnienie minimalnych standardów bezpieczeństwa sanitarnego i ekologicznego, gdy tymczasem nie trzeba czekać na doświadczenia aby wiedzieć np. jak odorogenne są to opakowania i sanitarnie wrażliwe, a mają być zbierane w miejscu gdzie przebywa wiele osób.</p>		
497	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Art. 3 ust. 3	Kompletność wniosku jest kwestią uznaniową organu. Jeśli elementy wniosku są uregulowane prawnie to właściwym jest odniesienie się do wymogów wniosku określonych ustawowo a nie do ‘kompletności’ wniosku, jako frazy ocennej.	3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złożył w terminie wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania.	Uwaga nieprzyjęta. Organ pozostaje w tym zakresie związany wymogami proceduralnymi i materialnoprawnymi
498	Fundacja Polska Bezgotówkowa	Art. 1 pkt 1	<p>Postulujemy doprecyzowanie definicji w zakresie dopuszczalnych sposobów zwrotu kaucji</p> <p>Rozumiemy intencję ustawodawcy, aby szczegółowe wskazanie zasad pobierania i zwracania kaucji było obowiązkiem podmiotu reprezentującego. Jednak, uważamy za konieczne doprecyzowanie, że zwroty kaucji mającej formę pieniężną odbywają się za pomocą gotówki lub instrumentów płatniczych.</p> <p>Zgodnie z intencją ustawodawcy, doprecyzowanie zapewni, że kaucja nie będzie zwracana w formie bonu czy vouchera na realizację przyszłych zakupów w danym sklepie lub sieci sklepów. Taka intencja została wskazana w uzasadnieniu obowiązujących obecnie przepisów, ale nie została sformułowana wprost w treści ustawy.</p>	<p>1) w art. 8:</p> <p>a) pkt. 6a otrzymuje brzmienie: „6a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną pobieraną w momencie sprzedaży produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, zwracaną za pomocą gotówki lub instrumentów płatniczych w rozumieniu art. 2 ust. 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2011 r. poz. 1175) bezpośrednio w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania</p>	Uwaga nieuwzględniona Ustawa definiuje kaucję jako pobieraną i zwracaną określoną kwotę pieniężną, nie ograniczając jej formy wyłącznie do gotówki.

			<p>Ponadto, już obowiązujące obecnie definicje wskazują, że kaucja jest zwracana „w momencie zwrotu” opakowania albo odpadu opakowaniowego. W przypadku zbiórki automatycznej, zapewnienie możliwości odbioru kaucji bezpośrednio przy recyklocie w przynajmniej jeden z dopuszczonych sposobów będzie znacznym ułatwieniem dla użytkowników końcowych, co przełoży się na wyższe poziomy zbiórki.</p> <p>Pragniemy zaznaczyć, że popieramy zmiany zaproponowane przez Ministerstwo w konsultowanym projekcie nowelizacji. Są one uwzględnione w proponowanym przez nas brzmieniu art. 1 ust. 1</p>	<p>objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>b) pkt. 13a otrzymuje brzmienie: „13a) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikowi końcowemu za pomocą gotówki lub instrumentów płatniczych w rozumieniu art. 2 ust. 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2011 r. poz. 1175) bezpośrednio w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;”</p> <p>c) po pkt 15b dodaje się pkt 15ba w brzmieniu: „15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”</p>	
499	Związek Pracodawców HoReCa	Art. 1 pkt 2	<p>Postulujemy o wydłużenie terminu wejścia w życie przepisu art. 40g ust. 16 i 17 przedmiotowego projektu ustawy – dotyczącego obowiązkowego rozpoczęcia obowiązków naliczania kaucji – do dn. 30 czerwca 2025 (wydłużenie obecnego terminu o 6 miesięcy).</p> <p>Uzasadnienie: Wydłużenie <i>vacatio legis</i> w tym przypadku jest niezbędne z uwagi na brak gotowości branży HoReCa do dostosowania się do obowiązków wynikających z nowelizacji ustawy zobowiązujących do zawarcia umowy z operatorami systemu kaucyjnego.</p> <p>Podmioty, które zostaną objęte obowiązkiem na podstawie</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Utrzymano dotychczasowe przepisy przewidujące mechanizm obniżonej opłaty produktowej w pierwszym roku obowiązywania systemu, uzupełniony podwyższeniem tej opłaty od 2026 r. dla podmiotów,</p>

			<p>zmian będą miały zdecydowanie mniej czasu na dostosowanie niż podmioty na które o nałożeniu obowiązku zostały poinformowane już w listopadzie 2023 roku. W związku z tym mają więcej czasu na przygotowanie do nadchodzących zmian.</p> <p>Biorąc pod uwagę konieczność zmian w systemach informatycznych, podpisanie umów z operatorami i zmian w umowach z dostawcami. Tak krótkie vacatio legis zdecydowanie utrudni prowadzenie biznesu wielu polskim przedsiębiorcom.</p> <p>Nowe przepisy nałożą zobowiązanie na ponad 100 000 podmiotów z sektora hotelowego i gastronomicznego do dostosowania się do wymogów ustawy. Pragniemy podkreślić, że sektor gastronomiczny w Polsce to przede wszystkim małe i średnie firmy, podobnie jak lokale prowadzone w ramach dużych sieci, które są w większości prowadzone przez małych lub średnich przedsiębiorców w ramach franczyzy. Stabilność regulacyjna i nienakładanie dodatkowych obciążeń są niezwykle ważne dla przedsiębiorców – szczególnie w trudnym okresie odbudowywania sektora gastronomii.</p> <p>Jedynie w tym roku, podmioty reprezentujące sektor HoReCa zobowiązane są dostosowaniem się do wymogów zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w gospodarowaniu niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (tzw. dyrektywa SUP).</p>		które nie przystąpią do systemu kaucyjnego.
500	Związek Pracodawców HoReCa	Art. 1 pkt 3	<p>Obecny zapis niepotrzebnie wprowadza odstępstwo od art. 40i ust. 3 (miesięczne okresy rozliczeń) i znacznie skraca termin przekazania kaucji.</p> <p>Termin ten powinien być dostosowany do sposobu funkcjonowania obu stron i zgrany z terminami rozliczeń kaucji pobranych i tych, które podlegają zwrotowi na rzecz przedsiębiorcy (pobranych przez producenta).</p>	<p>Zmiana w nowo wprowadzanym art. 40g ust. 17 polegającej na usunięciu sformułowania „ w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji:</p> <p>Nowe brzmienie ust. 17:</p> <p>„Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje,</p>	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.

				uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę”, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.”	
501	Związek Pracodawców HoReCa	Art. 1 pkt 2	Obowiązek zapewnienia w każdej gminie co najmniej jednego punktu odbierania opakowań, nie powinien być umieszczony w art. 40g tj. opisie systemu. Taki zapis oznacza, że adresatem tego obowiązku jest dowolny podmiot uczestniczący w systemie np. przedsiębiorca. Ten obowiązek powinien zostać uwzględniony w obowiązkach podmiotu reprezentującego – w art. 40i ust.1		Uwaga nieprzyjęta. Odpowiedzialność za spełnianie wymogów art. 40g ust. 1 ponosi podmiot reprezentujący.
502	Związek Pracodawców HoReCa	Art. 1 pkt 2	Zmiana w art. 40g w ust. 6 polegająca na wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „reprezentujący” wyrazów: „w okresie obowiązywania zezwolenia, o którym mowa w art. 40j ust. 1”, jest sprzeczna z założeniem, że podmiot reprezentujący będzie spełniał te warunki przy składaniu wniosku o wydanie pozwolenia.		Uwaga przyjęta.
503	Związek Pracodawców HoReCa	Art. 1	Nowelizacja dodaje do wniosku o wydanie i treści decyzji pozwalającej na prowadzenie działalności przez podmiot reprezentujący element: „czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4;” Oznacza to, że decyzja wydana na podstawie wniosku podmiotu reprezentującego określać będzie zasady rozliczeń, usunięcia punktów zbierania opakowań itd. z przedsiębiorcami, co nadmiernie ograniczy swobodę kontraktowania.		Uwaga nieprzyjęta Celem przepisów jest określenie warunków brzegowych w celu zapewnienia podstawowego zabezpieczenia podmiotom posiadającym umowy z podmiotem reprezentującym.
504	Związek Pracodawców HoReCa	Art. 1	Wnoskujemy o doprecyzowanie definicji „przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego”, tak aby nie doprowadzić do sytuacji, w której przedsiębiorcy z branży HoReCa zostaną przez brak jasnej definicji zmuszeni do prowadzenia zbiórek opakowań w ramach systemu kaucyjnego. Tak poprawiona definicja	W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2023 poz. 1658): Do art. 8 dodaje się ust. 25 w brzmieniu: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę	Uwaga nieuwzględniona. W ocenie projektodawcy nie występuje konieczność dodania osobnej definicji.

			<p>byłaby zgodna ze stanowiskiem wyrażonym przez Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Anitę Sowińską, według którego obowiązek ma zostać nałożony jedynie na sklepy powyżej 200 mkw z wyłączeniem usług i gastronomii.</p> <p>Proponujemy zastosowanie analogicznego rozwiązania, jakie zastosowano w definicji „powierzchni sprzedaży” w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597 i 1688, do której też odnosi się nowelizowana ustawa w art. 1 ust 4 lit. c)</p> <p>„10a) powierzchni sprzedaży - rozumie się przez to powierzchnię sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597 i 1688)”.</p> <p>Oznacza to, że jako "powierzchnię sprzedaży", należy rozumieć tę część ogólnodostępnej powierzchni obiektu handlowego stanowiącego całość techniczno-użytkową, przeznaczonego do sprzedaży detalicznej, w której odbywa się bezpośrednia sprzedaż towarów (bez wliczania do niej powierzchni usług i gastronomii oraz powierzchni pomocniczej, do której zalicza się powierzchnie magazynów, biur, komunikacji, ekspozycji wystawowej itp.);</p>	handlu detalicznego lub hurtowego – rozumie się przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na bezpośredniej sprzedaży towarów, z wyłączeniem usług i gastronomii”	
505	WOJEWODA PODKARPACKI	-	brak uwag		Przyjęto do wiadomości.
506	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1	<p>Wnioskujemy o wyłączenie butelek szklanych zwrotnych z ustawy kaucyjnej oraz pozostawienie istniejących systemów zbiórki butelek szklanych zwrotnych.</p> <p>Systemy zbiórki butelek szklanych zwrotnych stworzone przez browary są skuteczne (około 90% zwrotów) oraz sprawiedliwe tj. obowiązkiem przyjmowania butelek zwrotnych są obciążone tylko te sklepy, które decydują się wprowadzić napoje w butelkach zwrotnych do swojej oferty. W praktyce w większości sklepów są także</p>		Uwaga nieprzyjęta. Włączenie butelek szklanych ma na celu zapewnienie ich dostępności dla każdego zainteresowanego wprowadzającego oraz prowadzącego jednostkę handlową przy możliwości

			<p>bezpardonowe – klienci, którzy nie okażą paragonu otrzymują od sklepów rabaty na dalsze zakupy. Puste butelki zwrotne i skrzynki zajmują znaczną powierzchnię w sklepach, dlatego handel powinien mieć możliwość wyboru, czy ma możliwości techniczne uczestnictwa w tej zbiórce (brak możliwości zmniejszenia objętości butelek zwrotnych w przeciwieństwie do butelek PET czy puszek). Systemy browarowe zapewniają taką możliwość.</p> <p>Systemy te budowane były przez wiele lat, a obecny kształt ustawy w praktyce wymusiłby stworzenie nowego systemu w tym uwzględniającego dodatkowe sortownie butelek. Obecnie dostawcy odbierają własne butelki bezpośrednio ze sklepów, w systemie proponowanym w będzie to niemożliwe, ponieważ butelki trafiałyby też do sklepów, z którymi dostawcy nie mają bezpośredniej relacji biznesowej. Jest to dodatkowy koszt oraz uciążliwość dla środowiska (dodatkowe transporty).</p> <p>Należy podkreślić, że obecnie jedyny operator systemu kaucyjnego, który uzyskał zezwolenie od MKiŚ nie zdecydował się na włączenie butelki szklanej zwrotnej do swojego systemu. Wskazuje to na ryzyko braku lub niedoboru operatorów dla tego strumienia opakowań w nowym systemie kaucyjnym.</p> <p>Ponadto, aby obecnie funkcjonujący system był jeszcze bardziej efektywny i powszechny sugerujemy zmianę przepisów dot. VAT na zwrot opakowań (skrzynek i butelek zwrotnych) tak, aby możliwe było ich zwracanie bez paragonu</p>		weryfikacji realizacji i pokrycia kosztów zadań, o których mowa w art. 40i.
507	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1	<p>Proponujemy wprowadzenie konkretnego terminu uruchomienia systemu kaucyjnego w Polsce.</p> <p>Obecnie każdy podmiot reprezentujący może wskazać dowolny termin uruchomienia systemu, co może spowodować uruchomienie systemu w różnych terminach w różnych jednostkach handlowych, co byłoby bardzo mylące dla mieszkańców (system byłby niejednorodny i nie byłby powszechny).</p>	<p>Art. 40g ust. 16. Podmiot reprezentujący utworzony na zasadach określonych w niniejszej ustawie uruchamia system kaucyjny nie wcześniej niż 01.01.2026 roku.</p> <p>Art. 40j ust. 2. pkt 7) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego, jednak nie wcześniej niż 01.01.2026 r.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Utrzymano dotychczasowe przepisy przewidujące mechanizm obniżonej opłaty produktowej w pierwszym roku obowiązywania systemu,</p>

			<p>Zgodnie z postulatami praktycznie całego rynku (wprowadzających, handlu, recyklerów) postulujemy wydłużenie czasu na utworzenie funkcjonalnego systemu kaucyjnego do 01.01.2026 r. z uwzględnieniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przygotowania wniosku do MKiŚ, - stworzenie kosztorysu planowanego systemu, - zakup i montaż automatów do odbioru butelek we wszystkich jednostkach handlowych (gdzie będzie to możliwe lokalowo), - przebudowa części jednostek handlowych, aby stworzyć przestrzeń dla automatów do odbioru butelek, - stworzenie systemu informatycznego (bazy danych) m.in.: do gromadzenia danych o butelkach wprowadzanych na rynek, obrotu kaucji, - stworzenie systemu logistyki odbioru odpadów (przetargi na wyłonienie podmiotów transportujących odpady, stworzenie miejsc magazynowania odpadów – centrów logistycznych wraz z niezbędnymi decyzjami), - stworzenie nowych lub rozbudowa istniejących zakładów recyklingu opakowań z tworzyw sztucznych (wraz z niezbędnymi decyzjami). <p>Poniżej wskazano propozycję realizacji obowiązków zbiórki opakowań za rok 2025 wynikającą z dyrektywy SUP.</p>	<p>ust. 2. pkt 7) termin uruchomienia systemu kaucyjnego, jednak nie wcześniej niż 01.01.2026 r</p>	<p>uzupełniony podwyższeniem tej opłaty od 2026 r. dla podmiotów, które nie przystąpią do systemu kaucyjnego.</p>
508	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1	<p>Zgodnie z powyższym postulatem – proponujemy, by poziomy selektywnej zbiórki butelek plastikowych za 2025 r. mogły być osiągnięte poza systemem kaucyjnym (samodzielnie lub z pomocą organizacji odzysku). Analogiczne rozwiązanie MKiŚ zaproponował w tzw. ustawie SUP zmienionej ustawą kaucyjną.</p> <p>Proponujemy także usunięcie obowiązkowych poziomów zbiórki selektywnej dla puszek i butelek szklanych zwrotnych w 2025 r. i uruchomienie ich z dniem uruchomienia systemu kaucyjnego tj. 01.01.2026 r. Dyrektywa SUP (dyrektywa PE i Rady 2019/904) nakłada obowiązek zbiórki selektywnej wyłącznie na butelki</p>	<p>„Art. 21a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy. Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego z wyjątkiem poziomów za rok kalendarzowy 2025, które mogą być osiągnięte za pomocą innych systemów zbiórki odpadów.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta Minimalne poziomy selektywnej zbiórki zostaną określone na poziomie 77% dla lat 2025-2028 i 90% dla 2029 i kolejnych. Zachowane zostanie wyznaczenie poziomów zbiórki dla każdego roku dla każdego z wskazanych w tabeli opakowań.</p>

		<p>plastikowe, więc proponowane rozwiązanie spełni wymagania przepisów UE, jednocześnie nie narażając przedsiębiorców w Polsce na potencjalne kary za nieosiągnięcie poziomów zbiórki puszek i butelek szklanych przed uruchomieniem systemu kaucyjnego w Polsce.</p> <p>Analogicznie do zaproponowanej zmiany w ustawie zaproponowano zmianę Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz.U. 2023 poz. 2683), w taki sposób by usunąć stawkę kar za nieosiągnięcie poziomów zbiórki dla puszek oraz butelek szklanych zwrotnych za 2025 r.</p>	<p>1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, za rok kalendarzowy 2025 samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.</p> <p>1b. Organizacja odzysku opakowań przejmuje obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach na podstawie zawartej z nim w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowy, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów wskazanych w załączniku nr 1, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w roku kalendarzowym 2025.</p> <p>Art. 34 ust. 2g. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje, który zawarł umowę wskazaną w art. 21 ust. 1b, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1, ten wprowadzający oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań – każdy w wysokości 50%.”</p> <p>Załącznik 1 do ustawy zmieniającej (załączono zdjęcie)</p> <p>MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH</p> <p>Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz.U. 2023 poz. 2683):</p> <p>3. Z tytułu obowiązku określonego w art. 21a</p>	
--	--	---	--	--

				ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi	
509	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 6	<p>Proponujemy korektę przepisu, tak by sklepy miały obowiązek podpisania umowy z co najmniej jednym operatorem.</p> <p>Obowiązek umowy z każdym operatorem może okazać się niemożliwy do realizacji w praktyce. Przykładowo, jeśli do sklepu zgłasza się 3 operatorów. Każdy z nich proponuje umowę na finansowanie kaucji, odbiór odpadów (czas pracy, wyposażenie w automat i jego serwis, prąd, Internet itd.). Sklep jest zmuszony ustawowo do podpisania umowy z każdym z nich na warunkach dyktowanych przez tych operatorów. Jednocześnie nie wiadomo jak powinien oddawać zebrane opakowania. Czy każdy worek z butelkami / puszkami / szkłem powinien dzielić na 3 i czekać na osobne odbiory przez każdego operatora? Trudno też na poziomie sklepu określić, który operator powinien zwracać sklepowi opłatę za obsługę systemu (jeśli ten sam sklep jednocześnie świadczy usługę dla kilku operatorów), który operator powinien kupić lub zwrócić koszty zakupu automatu do zbiórki opakowań jeśli jeden automat będzie zbierał opakowania różnych operatorów.</p> <p>Należy podkreślić, że ustawa przewiduje, że takie rozliczenia czy przekierowanie odpadów do właściwych odbiorców powinny odbywać się na poziomie operatorów (art. 40g ust. 10) Sklep powinien prowadzić rozliczenia i oddawać odpady do jednego operatora a operator powinien rozliczać się finansowo i materiałowo z innymi operatorami.</p>	„Art. 44. ust. 6 Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni handlowej powyżej 200 m2, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z co najmniej jednym z każdym podmiotem reprezentującym., który się do niego zgłosi.	uwaga nieprzyjęta wykracza poza zakres projektowanych rozwiązań
510	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 6	Zgodnie z propozycją zmiany art. 44 ust. 6 proponujemy zmianę art. 44 ust. 7, tak aby operatorzy mieli obowiązek podpisania umowy z każdą jednostką handlową, chyba, że ta ma już podpisaną umowę z innym operatorem.	Art. 44. ust. 7. Podmiot reprezentujący jest obowiązany do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 6, z każdym przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 200 m2 z każdym podmiotem, który się do niego zgłosi, chyba, że ten	uwaga nieprzyjęta wykracza poza zakres projektowanych rozwiązań

				przedsiębiorca zawarł już umowę z innym podmiotem reprezentującym.”	
511	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 6	<p>Sklepy powinny mieć obowiązek zbiórki tylko tych typów opakowań, które znajdują się w ich ofercie. Jednak wychodząc naprzeciw potrzebom środowiskowym branża handlowa zgadza się na obowiązek zbiórki odpadów butelek plastikowych i puszek, jeśli sklep posiada w swojej ofercie chociaż jeden z tych typów opakowań. Wynika to z możliwości zgniatania tych opakowań w butelkomatach, co znacznie ogranicza ich objętość i powierzchnię potrzebną do zbiórki w sklepie. Dodatkowo logistyka zbiórki tych materiałów jest podobna tj. stanowią odpad, który należy przetransportować do zakładów gospodarki odpadami. Butelki szklane zwrotne nie mogą być kruszone, przez co zajmują bardzo dużą przestrzeń i w wielu sklepach będą przyjmowane ręcznie przez pracowników, ponieważ maszyny do ich zbiórki zajmują większą przestrzeń. Dodatkowo logistyka odbioru i zagospodarowania opakowań różni się od logistyki odpadów opakowaniowych (muszą trafić do mycia i ponownego napełniania a nie do zakładu przetwarzania odpadów).</p> <p>Z ww. przyczyn sklepy powinny mieć możliwość świadomego przystąpienia do zbiórki butelek szklanych dodając je do swojego asortymentu. Wiele jednostek jest pozytywnie nastawionych do zbiórki PET i puszek, jednak bardzo obawia się zbiórki opakowań szklanych wielokrotnego użytku. Dobrym przykładem są też sklepy, których z napoje nie są podstawowym asortymentem np. sklepy wnętrzarskie, sportowe, jednostki pocztowe, które oferują napoje w butelkach plastikowych, czy puszkach, ale nie</p> <p>Ustawa już obecnie nakłada na sklepy obowiązek informowania klientów, czy prowadzą zbiórkę opakowań, więc nie wystąpi problem z informowaniem klientów – podobnie klient nie wie czy sklep ma powierzchnię 200 m2</p>	<p>Art. 44. ust. 2 Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni handlowej powyżej 200 m2, w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania:</p> <p>a) odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań tych samych rodzajów, co wymienionych w załączniku 1a pkt 1 i 2 ustawy, jakie oferowane są w danej jednostce,</p> <p>b) pustych opakowań wielokrotnego użytku, wymienionych w załączniku 1a pkt 3 ustawy, po napojach tych marek, które oferowane są w danej jednostce</p>	Uwaga nieprzyjęta. Z uwagi na wymóg powszechności systemu, odstępstwo zostało ograniczone do małych jednostek handlowych.

			czy 205 m2 i ma już obowiązek zbiórki czy nie, więc wyraźna informacja o zbiorce będzie kierowana do klientów.		
512	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	<p>Proponujemy wydłużenie okresu obowiązywania zezwolenia dla operatora systemu kaucyjnego z uwagi na poniższe argumenty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Spółka akcyjna utworzona na potrzeby operatora musi znaleźć finansowanie na start systemu np. starając się o pozyskanie kredytu. Instytucje finansowe nie są chętne do udzielania kredytu firmie, która nie ma pewności podtrzymania działalności na okres dłuższy niż 10 lat (krótki czas kredytowania). 2. Koncesje na obsługę np. autostrad wydawane są na 20-25 lat – proponujemy zastosowanie analogicznego rozwiązania. 3. Ustawa daje Ministerstwu możliwość wezwania do zaniechania naruszeń albo nawet cofnięcia zezwolenia w trakcie obowiązywania zezwolenia, więc wydłużenie okresu zezwolenia nie wpływa na zwiększenie zagrożenia prowadzenia działalności w sposób nie zgodny z ustawą. 	„40j. ust. 5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 25 lat.	Uwaga nieprzyjęta. Udzielone zezwolenie wymaga okresowej kontroli.
513	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	-	<p>Zaproponowano 2 wersje przepisu prowadzącego do tego samego skutku - braku opodatkowania VAT kaucji pobieranej przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego użytku objętych systemem kaucyjnym. Przyjęte formuły zapewniają wyłączenie z podstawy opodatkowania i tym samym neutralność w VAT (brak skutków w danym podatku). Natomiast brak opodatkowania VAT kaucji pobieranej przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego użytku objętych systemem kaucyjnym wynika stąd, że pełni ona funkcję depozytu. Jest gwarancją zwrotu odpadu opakowaniowego. W przypadku jego niezwrócenia następuje przepadek na rzecz podmiotu reprezentującego, a kwota niezwróconej kaucji jest przeznaczana na rozwój systemu kaucyjnego. Kaucja nie stanowi w tej sytuacji trwałego przysporzenia majątkowego jednostki handlu detalicznego, więc nie powinna być uznana za</p>	<p>W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 1570 i 1598) wprowadza się następujące zmiany: X) w art. 29a w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kaucji pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przy sprzedaży produktów w opakowaniach jednorazowego użytku.”. albo X) do art. 29a dodaje się w brzmieniu: „11b. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się kaucji za opakowanie jednorazowego użytku, jeżeli podatnik dokonał dostawy</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).

			wynagrodzenie za dostawę towarów, czy też za wykonanie innej czynności opodatkowanej VAT.	towaru w tym opakowaniu, pobierając kaucję za to opakowanie”	
514	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1	<p>Proponujemy zwolnić opakowania po mleku i przetworach mlecznych zarówno z obowiązku osiągnięcia poziomów zbiórki selektywnej jak i poziomów zawartości recyklatu w butelkach plastikowych po tego typu produktach.</p> <p>Chcielibyśmy zwrócić uwagę na rozbieżność już na poziomie unijnym i być może zasugerować konsultację z UE w tym temacie.</p> <p>Obecnie dyrektywa SUP (wyłącznie w preambule – motyw 12) wskazuje butelki na mleko jako opakowania SUP objęte ww. obowiązkami, jednocześnie tworzone aktualnie rozporządzenie PPWR wprost wyłącza opakowania mleczne z systemów kaucyjnych (art. 44 ust. 2). W praktyce będzie to oznaczać, że Polska włączy opakowania mleczne w system kaucyjny zgodnie z obecnym kształtem polskiej ustawy, a po kilku latach będzie te opakowania musiała wyłączyć.</p> <p>Zarówno branża mleczarska jak i recyklingowa od początku dyskusji w tym zakresie zwracały uwagę na problematykę zbiórki opakowań po produktach mlecznych, które są zanieczyszczone pozostałościami produktów pochodzenia zwierzęcego (ryzyka sanitarne w sklepach z uwagi na zanieczyszczenie butelkomatów, czy innych punktów zbiórki, zwiększenie kosztów i obniżenie wydajności recyklingu z uwagi na konieczność odsortowania tych opakowań oraz mycia całości zanieczyszczonego strumienia oraz instalacji).</p>	<p>Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny, napój alkoholowy, z wyłączeniem płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301 oraz z 2023 r. poz. 605 i 650), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.13</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Opakowania po produktach mlecznych zostaną wyłączone z obowiązku objęcia systemem kaucyjnym. Forma przepisu zostanie zaproponowana przez ustawodawcę.</p>

515	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 6	<p>W praktyce, gdy Klient będzie oddawał butelki w butelkomacie, który oblicza wysokość należnego zwrotu kaucji i wskazuje taką informację na wydruku. W takim przypadku, klient podchodząc do kasy może, w obecnym kształcie ustawy, uzyskać tylko zwrot gotówki.</p> <p>Kasy automatyczne (co raz bardziej popularne w wielu sklepach) nie obsługują gotówki, więc klient będzie zmuszony korzystać z mniej wygodnych kas standardowych. Jeśli klient chce wydać zwrot na opłacenie zakupów najpierw będzie musiał okazać wydruk, otrzymać gotówkę, skasować zakupy i dopiero zapłacić.</p> <p>Dlatego proponujemy wprowadzenie rozszerzenia możliwości zwrotu kaucji także o inne formy, aby ograniczyć poniższe ryzyka:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ograniczenie wygody klienta – zmuszanie do korzystania z gotówki (co jest niezgodne z polityką Polska bezgotówkowa). 2. Ograniczanie miejsc, w których klient może otrzymać zwrot kaucji (wykluczenie kas automatycznych obsługujących tylko karty płatnicze). 3. Wydłużanie czasu obsługi klienta przy kasie (dodatkowy krok wypłacania gotówki) 	Art. 44. ust. 13. Jednostki handlowe zwracają kaucję poprzez wydanie gotówki bądź również w innej ekwiwalentnej formie pod warunkiem zapewnienia klientowi wyboru formy zwrotu kaucji.	Uwaga nieuwzględniona Ustawa definiuje kaucję jako pobieraną i zwracaną określoną kwotę pieniężną, nie ograniczając jej formy wyłącznie do gotówki.
516	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	-	<p>Nowelizacja wprowadziła w ustawie o VAT nowy rodzaj podatku od niezwróconych butelek szklanych. Zakłada on, że "wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje określa wysokość zmiany podstawy opodatkowania na ostatni dzień roku przez określenie różnicy między liczbą wprowadzonych do obrotu a liczbą zwróconych w danym roku opakowań wielokrotnego użytku". Prowadzi to do opodatkowania VAT, jeśli wprowadzający otrzyma mniej zwróconych butelek niż sprzedał napojów. Jednocześnie, jeśli wprowadzający otrzyma w danym roku nadwyżkę zwróconych butelek, to nie będzie mógł odzyskać ich równowartości od Skarbu Państwa analogicznie jak przy zwrocie nadwyżki VAT naliczonego, ale będzie mógł rozliczyć saldo butelek w kolejnym roku.</p>	W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 1570 i 1598) wprowadza się następujące zmiany: skreśla się ust. 12a i ust. 12b	Uwaga nieprzyjęta Przyjęto rozwiązanie postulowane przez Ministerstwo Finansów, to jest ujednoczenie zasad rozliczania podatku VAT dla opakowań wielokrotnego i jednorazowego użytku (podatek od niezwróconej kaucji).

			<p>Należy zwrócić uwagę, że VAT ma z założenia opodatkowywać ostateczną konsumpcję, a wprowadzający nie konsumuje butelek szklanych. Wykorzystuje je w ramach kolejnych cyrkulacji. Ponadto, nie otrzymuje on środków finansowych od swoich nabywców na sfinansowanie samych butelek, czy VAT od niezwróconych opakowań.</p> <p>Tym samym, nowe opodatkowanie prowadzi do obciążenia finansowego wprowadzających, przez co nie znajduje uzasadnienia ze względu na profiskalny charakter oraz sprzeczność z podstawowymi zasadami podatku VAT (opodatkowania konsumpcji, a nie produkcji).</p>		
517	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	-	<p>Wprowadzenie nowego rodzaju ewidencji VAT, która ma być udostępniana na żądanie organów podatkowych oraz przechowywana przez 5 lat (od zakończenia rozliczanego roku) będzie niepotrzebnym obciążeniem wprowadzających napoje. Informacje, które ma zawierać ewidencja mogą zostać pozyskiwane przez inne ewidencje wprowadzone Nowelizacją, prowadzone przez podmiot reprezentujący, jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, punkty zbierające opakowania.</p> <p>Postulujemy więc skreślenie przepisów dotyczących nowego rodzaju ewidencji dla potrzeb VAT.</p>	<p>W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 1570 i 1598) wprowadza się następujące zmiany: X) w art. 109 skreśla się ust. 11ia–11ic;</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Projektodawca podtrzymuje przekonanie o użyteczności przedmiotowej ewidencji.</p>
518	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 2	<p>Tą propozycję można skutecznie porównać do wymogu utworzenia PSZOK w każdej gminie – z uwagi na różnorodność gmin i ich charakterystykę dopuszczono tworzenie takich punktów wspólnie dla różnych gmin. W przypadku systemu kaucyjnego prowadzonego przez wielu operatorów mogłoby to doprowadzić do kuriozalnej sytuacji tworzenia sztucznych miejsc zbiórki przez danego operatora w miejscu istotnie wysyconym i zabezpieczonym już przez innego operatora tylko w celu realizacji ustawy. Intencją wprowadzenia modelu wielu operatorów oraz narzucenia im konieczności współpracy jest m.in. zapewnienie efektywnego logistycznie i kosztowo systemu kaucyjnego. W praktyce taki zapis w żaden sposób nie zapewnia</p>	<p>Proponujemy pozostawienie dotychczasowego przepisu bez zmian 1) obejmuje terytorium kraju</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Jeden punkt zbiórki może realizować ten sam obowiązek na rzecz kilku operatorów. W przypadku braku takiej zgody ze strony prowadzącego punkt, ryzyko dublowania punktów zbiórki jest przyjęte do wiadomości, ale pozostaje kosztem wymogu powszechności systemu.</p>

			mieszkańcom sprawiedliwego dostępu do punktów zbiórki kaucyjnej, a może prowadzić do rozwiązań patologicznych, gdy operator zamiast skupić się na zapewnieniu jak największej liczby punktów zbiórki samodzielnie lub we współpracy z innymi operatorami, ograniczy się do minimalnej ustawowo liczby. Spełni tym samym wymóg ustawy, mimo że w praktyce nie zapewni to powszechności systemu.		
519	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 2	Zgadzamy się z częstotliwością przekazywania kaucji do operatora w trybie 7 dniowym, jednak obecny kształt zapisów spowodowałby wykonywanie znacznej ilości przelewów do operatorów. Wielu producentów rozlicza transakcje objęte w przyszłości obowiązkiem pobrania kaucji nawet codziennie. To oznaczałoby, że każdego dnia miałyby termin 7 dni od co najmniej jednego pobrania kaucji. Aby uniknąć znacznych obciążeń administracyjnych (tysiące transakcji bankowych dziennie) oraz finansowych (obsługa ww. transakcji) systemu kaucyjnego, proponujemy wprowadzenie obowiązku przekazania do podmiotu reprezentującego sumy pobranej kaucji za okres danego tygodnia. Ograniczy to także ryzyko niedopełnienia obowiązku przez wprowadzających. W przypadku codziennych przelewów ryzyko pomyłki jest znacznie większe niż w przypadku obowiązku wykonywanego zbiorczo dla danego okresu.	40g ust 17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, nie później niż do końca tygodnia kalendarzowego, następującego po tygodniu kalendarzowym, w którym pobrano kaucję.	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęto wydłużenie terminów na przekazywanie kaucji w stosunku do pierwotnych założeń.
520	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 3	Proponowany zapis może wpłynąć istotnie na zwiększenie kosztów systemu, przez konieczność zamrożenia kolejnych środków na poczet ewentualnych roszczeń. Jednocześnie ustawa przewiduje już zapisy, które przewidują konieczność zachowania większych niż zwykle wymogów przez operatora – np. kapitał zakładowy co najmniej 5 mln zł, konieczność utrzymywania kapitału własnego co najmniej 2,5 mln, co przedkłada się na kwestie bezpieczeństwa finansowego spółki a co za tym idzie bezpieczeństwa wierzycieli. W przypadku nieprzestrzegania przez operatora obowiązku	Proponujemy usunięcie zapisu art. 40i ust. 3a	Uwaga nieprzyjęta. Instytucja zabezpieczenia roszczeń stanowi istotny instrument przeciwdziałania potencjalnym nieprawidłowościom.

			<p>wskazanego w art. 40h ust. 3 (który mówi o tych rozliczeniach), takiemu operatorowi grozi cofnięcie zezwolenia, co stanowi także wystarczające zabezpieczenie roszczeń kontrahentów (poprzez ryzyko ostatecznej sankcji dla operatora). Procedura cofnięcia zezwolenia uruchamiana jest w przypadku naruszenia przez operatora przepisów ustawy (czyli np. art. 40h ust. 3) albo warunków wskazanych w zezwoleniu czyli np. warunku określonego w art. 40j ust. 4 pkt 3, który mówi, że zezwolenie będzie określało zasady pobierania i zwracania kaucji oraz rozliczania kaucji między podmiotami uczestniczącymi w systemie.</p> <p>Ponadto pozostawienie możliwości ustalenia formy takiego zabezpieczenia na poziomie umów, których będzie trzeba zawrzeć tysiące rodzi ryzyko powstawania wątpliwości odnośnie znalezienia kompromisu między kontrahentami ws. formy zabezpieczenia. Może to spowodować impas w trakcie podpisywania umów co opóźni uruchomienie systemu i dodatkowo skomplikuje etap jego wdrażania. Doświadczenie pochodzące z procedur wydawania zezwoleń na gospodarowanie odpadów wskazuje, że produkty</p>		
521	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	<p>Sugerujemy usunąć z wniosku o wydanie zezwolenia oraz z treści zezwolenia zapisu o planowanie częstotliwości odbioru opakowań i odpadów opakowaniach.</p> <p>Z uwagi na bardzo dużą dywersyfikację klientów potencjalnego podmiotu arbitralne wskazanie planowanej częstotliwości odbiorów jest nierealistyczne i może doprowadzić do wskazania zbyt dużej lub zbyt małej liczby odbiorów dla poszczególnych sklepów. Parametr taki jak częstotliwość powinien być dopasowany do indywidualnych potrzeb danego sklepu, jego lokalizacji, obciążenia zbiórką itp.</p> <p>Wniosek oraz zezwolenie powinny wskazywać na elastyczne podejście do każdej jednostki handlu w zależności od jej specyfiki. Częstotliwość odbiorów powinna być ustalana na</p>	Art. 40j ust. 2. pkt. 6 „b) zasad i ~~planowanej częstotliwości~~ odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia,	Uwaga nieprzyjęta. Określenie zasad dotyczących częstotliwości odbioru stanowi mechanizm zabezpieczający podstawowe interesy jednostek handlowych.

			poziomie umowy z punktami zbiórki. Pozwoli to nie tylko na zapewnienie odbiorów opakowań i odpadów opakowaniowych w niezbędnych terminach ale też ograniczy koszty oraz ewentualne roszczenia.		
522	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	Wnosimy o usunięcie proponowanego dopisku, aby sposoby finansowania systemu kaucyjnego przypisane były do konkretnych źródeł finansowania. Ustawa wskazuje dokładnie źródła finansowania (wpłaty od wprowadzających napoje, sprzedaż zebranego materiału, nieodebrana kaucja). Z uwagi na możliwą zmienność wartości tych źródeł przypisywanie ich do konkretnych zadań na poziomie wniosku oraz zezwolenia dla podmiotu reprezentującego może w praktyce ograniczyć płynność finansową tego podmiotu poprzez uniemożliwienie dysponowania całą pulą środków na pokrycie bieżących wydatków.	40j ust 2 Proponujemy pozostawienie dotychczasowego przepisu bez zmian: c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego,	Uwaga nieprzyjęta. Przepis nie wymaga przyporządkowania konkretnego wydatku do konkretnego źródła finansowania.
523	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	Harmonogram planowanych działań zwykle odnosi się do wskazania konkretnych terminów realizacji poszczególnych zadań. Ustawa nie wskazuje jednolitego spisu zadań jakie każdy podmiot reprezentujący powinien podjąć w celu utworzenia systemu, jedynie wskazuje na konieczność spełnienia konkretnych wymogów przed uruchomieniem systemu. W takiej sytuacji harmonogramy przedstawiane we wniosku byłyby tworzone indywidualnie przez wnioskujących i zawierałyby nieporównywane do siebie zakresy zadań, a ocena realności ich wykonania w podanych terminach byłaby nieoparta żadnymi wytycznymi. Ponadto powstaje pytanie w jaki sposób Ministerstwo odnosiłoby się do ewentualnych opóźnień lub zmian w harmonogramie? Czy każdorazowa zmiana wymagałaby informowania i oczekiwania na ocenę, czy jest ona akceptowalna nawet jeśli nie wpływałaby na utrzymanie startu systemu? Dodatkowo, w przypadku podtrzymania terminu startu systemu w styczniu 2025 r. wprowadzony zapis jest	Proponujemy usunięcie pkt 6a ust. 2 art. 40j	Uwaga nieprzyjęta. Wymóg jest uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.

			nierealny do wykonania. Podmioty, które już otrzymały lub otrzymają zezwolenie w najbliższym czasie i wskazały start swojego systemu na styczeń 2025 nie będą wykonywały takiego harmonogram wstecznie? Biorąc pod uwagę, że przedmiotowa nowelizacja zostanie opublikowana najprawdopodobniej w III kwartale 2024 r., a podmioty posiadające zezwolenie będą zobowiązane do złożenia wniosku o dostosowanie w ciągu 3 miesięcy od publikacji ustawy zmieniającej, w praktyce zaczną już działać bez weryfikacji takiego harmonogramu przez MKiŚ. W takiej sytuacji proponowany zapis ma jedynie charakter zbędnego obciążenia administracyjnego.		
524	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	Zgodnie z art. art. 40i ust. 4 – środki pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego. Natomiast zgodnie z art. 40j ust. 2 pkt 6) wniosek już musi zawierać informacje o sposobach finansowania systemu, więc punkt ten stanowi powtórzenie istniejących już wymagań (tzw. superfluum ustawowe)	Proponujemy usunięcie pkt 4 ust. 2a art. 40j	Uwaga nieprzyjęta Przepis nie ogranicza się do środków pochodzących z nieodebranej kaucji.
525	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	Zgodnie z przedstawioną wyżej argumentacją do art. 40j ust. 2. pkt. 6 proponujemy usunięcie wymogu określania planowanej częstotliwości odbiorów opakowań i odpadów opakowanych w przedmiotowym zezwoleniu.	Art. 40j ust. 4 pkt. 3 „3) zasady i planowaną częstotliwość odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;”,	Uwaga nieprzyjęta. Warunki brzegowe w powyższym zakresie wymagają określenia w decyzji administracyjnej.
526	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	Zgodnie z przedstawioną wyżej argumentacją do art. 40j ust. 2. pkt. 6 proponujemy usunięcie proponowanego dopisku, by sposoby finansowania systemu kaucyjnego przypisane były do konkretnych źródeł finansowania.	Proponujemy pozostawienie dotychczasowego przepisu bez zmian: c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego	Uwaga nieprzyjęta. Przepis nie wymaga przyporządkowania konkretnego wydatku do konkretnego źródła finansowania.

527	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	Zgodnie z przedstawioną wyżej argumentacją do art. 40j ust. 2. pkt. 6 proponujemy usunięcie art. 40j ust. 4 pkt 8a).	proponujemy usunięcie art. 40j ust. 4 pkt 8a	Uwaga nieprzyjęta. Warunki brzegowe w powyższym zakresie wymagają określenia w decyzji administracyjnej.
528	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	<p>Proponowane przepisy wprowadzają niestandardowe zasady zmiany zakresu posiadanej decyzji administracyjnej, które wymagają najpierw zgłoszenia zmiany a następnie na wezwanie opracowania szerszego wniosku o zmianę. W praktyce taka sytuacja stanowi tylko dodatkowe obciążenie administracyjne.</p> <p>Proponujemy zastosowanie standardowej procedury zmiany decyzji administracyjnej w przypadku wystąpienia zmiany w prowadzonej działalności w stosunku do posiadanego zezwolenia zgodnie z Kodeksem Postępowania Administracyjnego.</p> <p>Ponadto zgodnie z przedstawioną wyżej argumentacją proponujemy rezygnację z przedstawiania harmonogramu działań a tym samym ze zgłaszania jego postępów – jak wykazano powyżej, części podmiotów nie zostanie objęta tym obowiązkiem, co byłoby niesprawiedliwym obciążeniem tylko części podmiotów reprezentujących, które nie uzyskały zezwolenia wcześniej.</p>	Proponujemy usunięcie art. 40j ust. 5a-5d	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie zmieniony po koniecznych doprecyzowaniach. Odstąpiono od przedmiotowego mechanizmu Wymóg dot. harmonogramu jest uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.</p>
529	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	<p>Wdrożenie tak daleko idących restrykcji stanowi bardzo duże ryzyko zarówno z perspektywy podmiotu reprezentującego, jak i wprowadzających napoje oraz jednostek handlowych.</p> <p>Szczególnie, że w przedmiotowym przypadku zezwolenie mogłoby zostać odebrane nawet jeśli start systemu opóźniłby się o 1 dzień.</p> <p>Wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego z rygiorem natychmiastowej wykonalności spowoduje, że z dnia na dzień wprowadzający i jednostki handlowe tracą możliwość współpracy z danym operatorem. Taka sytuacja w praktyce jeszcze bardziej</p>	Proponujemy usunięcie art. 40j ust. 6a	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Odstąpiono od jednoinstancyjności postępowania. Ministerstwo jest świadome ryzyka związanego z instytucją rygору natychmiastowej wykonalności decyzji i uwzględni je przy</p>

			opóźni start systemu, ponieważ klienci danego operatora będą zmuszeni do skonstruowania procesów na nowo z innym operatorem. Ww. decyzja powinna wskazywać racjonalny termin na wstrzymanie działalności, terminy informowania podmiotów współpracujących z danym podmiotem reprezentującym o otrzymaniu takiej decyzji i wdrożeniu działań polegających na zakończeniu współpracy, w tym bieżących rozliczeń kaucji, opłat utrzymaniowych czy obiegu materiału. Z uwagi na powyższe proponujemy usunięcie zapisu.		stosowaniu tego uprawnienia.
530	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 4	Zgodnie z wskazaną powyżej argumentacją proponujemy usunięcie możliwości cofnięcia decyzji w oparciu o analizę harmonogramu wskazanego w art. 40j ust. 2 pkt 6a. Przedmiotowy przepis nie miałby zastosowania do wszystkich podmiotów reprezentujących przy zachowaniu terminu startu systemu w styczniu 2025 r.	Proponujemy usunięcie art. 40j ust. 7	Uwaga nieprzyjęta. Wymóg jest uzasadniony potrzebą nadzoru Ministerstwa na etapie uruchamiania systemu.
531	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 5	Jak wskazano powyżej - wdrożenie tak daleko idących restrykcji stanowi bardzo ryzyko z perspektywy klienta danego podmiotu reprezentującego zarówno z perspektywy podmiotu reprezentującego, jak i wprowadzających napoje oraz jednostek handlowych. Proponujemy usunięcie projektowanego zapisu.	Proponujemy usunięcie art. 40k ust. 2a	Uwaga nieprzyjęta. Odstąpiono od jednoinstancyjności postępowania. Ministerstwo jest świadome ryzyka związanego z instytucją rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji i uwzględni je przy stosowaniu tego uprawnienia.
532	OK Operator Kaucyjny Spółka Akcyjna	Art. 1 pkt 7	Zgodnie z podaną powyżej argumentacją i propozycją usunięcia obowiązku przedstawiania harmonogramu oraz zgłaszania jego realizacji (obowiązek nie będzie sprawiedliwie dotyczył wszystkich podmiotów), proponujemy rezygnację z kontroli WIOŚ związanej z ww. harmonogramem.	art. 53b ust 1 „Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego ~~po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz~~ w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.	Uwaga nieprzyjęta z uwagi na nieprzyjęcie podstawowego postulatu.

			Kontrola podmiotu reprezentującego jest oczywiście zasadna, jednak po rozpoczęciu działalności w ramach weryfikacji prowadzonej działalności w stosunku do posiadanej decyzji. Powszechnie wiadomo jednak, że obecnie inspektoraty są przeciążone i czas oczekiwania na ich kontrole wynosi od kilku do nawet kilkunastu miesięcy. W praktyce prowadzenie kontroli przed rozpoczęciem działalności lub uzależnianie jakkolwiek startu systemu od takiej kontroli uniemożliwi start systemu w styczniu 2025 r. jakimkolwiek podmiotowi reprezentującemu	
533	Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji (POHiD)	Art. 1 pkt 2	wymóg minimum jednego punktu zbiórki w gminie - Tą propozycję można skutecznie porównać do wymogu utworzenia PSZOK w każdej gminie – z uwagi na różnorodność gmin i ich charakterystykę dopuszczono tworzenie takich punktów wspólnie dla różnych gmin. W przypadku systemu kaucyjnego prowadzonego przez wielu operatorów mogłoby to doprowadzić do kuriozalnej sytuacji tworzenia sztucznych miejsc zbiórki przez danego operatora w miejscu istotnie wysyconym i zabezpieczonym już przez innego operatora tylko w celu realizacji ustawy.	Uwaga nieprzyjęta. Jeden punkt zbiórki może realizować ten sam obowiązek na rzecz kilku operatorów. W przypadku braku takiej zgody ze strony prowadzącego punkt, ryzyko dublowania punktów zbiórki jest przyjęte do wiadomości, ale pozostaje kosztem wymogu powszechności systemu.
534	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców w Warszawie	Art. 1	Postulujemy zniesienie wymogu zawierania umów z uczestnikami systemu kaucyjnego w formie pisemnej pod rygorem nieważności. W większości państw, w których funkcjonują systemy kaucyjne, umowy z uczestnikami systemu kaucyjnego są zawierane za pośrednictwem dedykowanego portalu internetowego. Wymóg zawierania umów w formie pisemnej z kilkudziesięcioma tysiącami przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje powoduje zbędne koszty administracyjne, jak również może mieć negatywny wpływ na terminowe uruchomienie systemu. Uniknięcie drukowania setek tysięcy stron umów z pewnością będzie	Uwaga częściowo przyjęta. Dopuszczono wprost zawarcie umowy "w formie pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności", analogicznie do podobnego rozwiązania obowiązującego na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.

			mieć korzystny wpływ na środowisko naturalne, a także będzie zgodne z podejściem państwa do digitalizacji procesów i ograniczania ilości drukowanych dokumentów.		
--	--	--	--	--	--

Warszawa, dnia 29 października 2024 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Celami niniejszej dyrektywy są zapobieganie wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, w szczególności na środowisko wodne, i na zdrowie człowieka oraz zmniejszanie tego wpływu oraz zachęcanie do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym z innowacyjnymi i zrównoważonymi modelami biznesowymi, produktami i materiałami, co przyczyni się także do efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.	N	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 1 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
2.	Art. 2 ust. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wymienionych w załączniku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, do produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych i do narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 9c ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
3.	Art. 2 ust. 2	2. W przypadkach, gdy niniejsza dyrektywa jest	N	-	-	

		sprzeczna z dyrektywą 94/62/WE lub 2008/98/WE, pierwszeństwo ma niniejsza dyrektywa.				
4.	Art. 3 pkt 1	1) „tworzywo sztuczne” oznacza materiał składający się z polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 11aa ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
5.	Art. 3 pkt 2	2) „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” oznacza produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 9e ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
6.	Art. 3 pkt 3	3) „oksydegradowalne tworzywo sztuczne” oznacza materiały z tworzyw sztucznych zawierające	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 8a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania	

		dodatki, które pod wpływem utleniania prowadzą do rozpadu tych materiałów na mikrofragmenty lub do ich rozkładu chemicznego;			niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
7.	Art. 3 pkt 4	4) „narzędzia połowowe” oznaczają sprzęt wykorzystywany w rybołówstwie lub akwakulturze w celu lokalizowania, chwytania lub hodowli żywych zasobów morza lub sprzęt pływający na powierzchni morza i stosowany do wabienia i chwytania lub hodowli takich żywych zasobów morza;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 4a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
8.	Art. 3 pkt 5	5) „narzędzia połowowe stanowiące odpady” oznaczają narzędzia połowowe wchodzące w zakres definicji odpadów zawartej w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, w tym wszelkie oddzielne elementy, substancje lub materiały, które w momencie wyrzucenia, w tym porzucenia lub utraty, takich narzędzi połowowych stanowiły ich część lub były do nich przymocowane;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 4b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
9.	Art. 3 pkt 6	6) „wprowadzanie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie produktu na rynku państwa członkowskiego;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 12a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

10.	Art. 3 pkt 7	7) „udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie produktu na rynek państwa członkowskiego do celów dystrybucji, stosowania lub użytkowania w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 12a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
11.	Art. 3 pkt 8	8) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 11ab ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
12.	Art. 3 pkt 9	9) „odpady” oznaczają odpady zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.).	
13.	Art. 3 pkt 10	10) „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza system rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z definicją w art. 3 pkt 21 dyrektywy 2008/98/EC;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3 ust. 1 pkt 28a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.).	
14.	Art. 3 pkt 11 lit. a i b	11) „producent” oznacza: a) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, która – bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE (21) – zajmuje się zawodowo	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 3, 9b 9d oraz 11 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

	<p>produkcją, napełnianiem, sprzedażą lub wywozem i wprowadzaniem do obrotu w tym państwie członkowskim produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą działalność połowową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (22); lub</p> <p>b) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, która zajmuje się zawodowo, w innym państwie członkowskim, sprzedażą bezpośrednio prywatnym gospodarstwom domowym lub użytkownikom niebędącym prywatnymi gospodarstwami domowymi, za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z</p>				
--	---	--	--	--	--

		tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą działalność połowową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;				
15.	Art. 3 pkt 12 - 14	12) „zbieranie” oznacza zbieranie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2008/98/WE; 13) „selektywna zbiórka” oznacza selektywną zbiórkę zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 dyrektywy 2008/98/WE; 14) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 14 dyrektywy 2008/98/WE;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w , odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt. 34, 24, 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.).	
16.	Art. 3 pkt 15	15) „opakowania” oznaczają opakowania zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 94/62/WE;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 8b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
17.	Art. 3 pkt 16	16) „tworzywo sztuczne ulegające biodegradacji” oznacza tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego,	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 11ab ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania	

		biologicznego rozkładu prowadzącego ostatecznie do jego rozkładu na dwutlenek węgla (CO ₂), biomasę i wodę i które, zgodne z europejskimi normami dotyczącymi opakowań, nadaje się do odzysku poprzez kompostowanie i fermentację beztlenową;			niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
18.	Art. 3 pkt 17	17) „portowe urządzenia do odbioru odpadów” oznaczają portowe urządzenia do odbioru odpadów zgodnie z definicją w art. 2 lit. e) dyrektywy 2000/59/WE;	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków (Dz. U. poz. 1250).	
19.	Art. 3 pkt 18	18) „wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby tytoniowe zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2014/40/UE.	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 12b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
20.	Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu osiągnięcia ambitnego i trwałego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, zgodnie z ogólnymi celami unijnej polityki dotyczącej odpadów, w szczególności w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, co ma doprowadzić do odwrócenia w znacznym stopniu tendencji wzrostowych związanych ze stosowaniem	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 2 pkt 11ac, art. 3b-3h ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

	<p>tych produktów. Środki te mają prowadzić do osiągnięcia do 2026 r., w porównaniu z 2022 r., mierzalnego, ilościowego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Do dnia 3 lipca 2021 r. państwa członkowskie przygotowują opis środków przyjętych przez nie na podstawie akapitu pierwszego, notyfikują ten opis Komisji i podają go do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie uwzględniają środki przedstawione w opisie w planach lub programach, o których mowa w art. 11, przy okazji najbliższej aktualizacji tych planów lub programów zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi Unii dotyczącymi tych planów lub programów, lub są ujmowane w jakichkolwiek innych programach stworzonych specjalnie do tego celu.</p> <p>Środki te mogą obejmować krajowe cele w zakresie zmniejszenia stosowania, środki zapewniające udostępnianie konsumentowi</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>końcowemu w punkcie sprzedaży produktów wielokrotnego użytku stanowiących alternatywę dla wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, instrumenty ekonomiczne, takie jak instrumenty zapewniające, aby te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych nie były bezpłatnie wydawane konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży i umowy, o których mowa w art. 17 ust. 3. Państwa członkowskie mogą nałożyć ograniczenia rynkowe na zasadzie odstępstwa od art. 18 dyrektywy 94/62/WE w celu zapobiegania zaśmiecaniu tymi produktami, tak by zapewnić ich zastępowanie produktami alternatywnymi wielokrotnego użytku lub niezawierającymi tworzyw sztucznych. Środki te mogą się różnić w zależności od wpływu, jaki te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wywierają na środowisko w całym ich cyklu życia, w tym gdy zostały pozostawione w miejscach do tego nieprzeznaczonych.</p>				
--	---	--	--	--	--

		<p>Środki przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem muszą być proporcjonalne i niedyskryminujące. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych środkach zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 (23), gdy ta dyrektywa tego wymaga.</p> <p>W celu spełnienia wymogów akapitu pierwszego niniejszego ustępu każde państwo członkowskie monitoruje wymienione w części A załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu oraz podjęte środki służące zmniejszeniu stosowania i składa Komisji sprawozdania z postępów, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i art. 13 ust. 1, w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania.</p>				
21.	Art. 5	<p>Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu wymienionych w części B załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz produktów wykonanych z</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3i ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).</p>	

		oksydegradowalnych tworzyw sztucznych.				
22.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wymienione w części C załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych, mogły być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy te pokrywki i wieczka pozostają przymocowane do pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu.	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 14b oraz 14c ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927).	
23.	Art. 6 ust. 2	2. Do celów niniejszego artykułu metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych.	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 14c ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927).	
24.	Art. 6 ust. 3 i 4	3. Do dnia 3 października 2019 r. Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie norm zharmonizowanych dotyczących wymogu, o którym mowa w ust. 1. Normy te uwzględniają w szczególności konieczność zapewnienia niezbędnego poziomu wytrzymałości, niezawodności i bezpieczeństwa zamknięć pojemników na napoje, w tym na napoje gazowane.	N	-	-	

		4. Od daty publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> odniesień do norm zharmonizowanych, o których mowa w ust. 3, domniemywa się, że produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w ust. 1, które są zgodne z tymi normami lub ich częściami, są zgodne z wymogiem określonym w ust. 1.				
25.	Art. 6 ust. 5	5. W odniesieniu do butelek na napoje wymienionych w części F załącznika, każde państwo członkowskie zapewnia, aby: a) od 2025 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu („butelki PET”), zawierały co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, obliczane jako średnia dla wszystkich butelek PET wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego; oraz b) od 2030 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika zawierały co najmniej 30 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, obliczane jako średnia dla wszystkich takich	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 14a, art. 22 ust. 1a-1f, art. 34 ust. 2b, art. 35 ust. 2 i zał. nr 2 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927).	

		<p>butelek na napoje wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze określające zasady obliczania i weryfikacji celów ustanowionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p>				
26.	Art. 7 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy wymieniony w części D załącznika produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, który został wprowadzony do obrotu, był opatrzony widocznym, czytelnym i nieusuwalnym oznakowaniem na opakowaniu lub na samym produkcie informującym konsumentów o:</p> <p>a) odpowiednich metodach gospodarowania odpadami w przypadku tego produktu lub niewskazanych sposobach unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu – zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami; oraz</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3j ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).</p>	

		<p>b) obecności tworzyw sztucznych w tym produkcie i o wynikającym z tego negatywnym wpływie na środowisko zaśmiecania lub innych nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu. Komisja ustanawia, zgodnie z ust. 2, zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania.</p>				
27.	Art. 7 ust. 2	<p>2. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania, o którym mowa w ust. 1; specyfikacje te: a) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 1, 2 i 3 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na opakowaniu handlowym lub opakowaniu zbiorczym tych produktów. Jeśli wiele towarów jednostkowych jest grupowanych w miejscu zakupu, każdy towar jednostkowy musi być opatrzony oznakowaniem na swoim opakowaniu. Oznakowanie nie jest wymagane w przypadku opakowań, których</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3j ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).</p>	

		<p>powierzchnia jest mniejsza niż 10 cm²;</p> <p>b) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 4 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na samym produkcie; oraz</p> <p>c) uwzględniają istniejące dobrowolne podejścia sektorowe i zwracają szczególną uwagę na potrzebę unikania informacji wprowadzających konsumentów w błąd.</p> <p>Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p>				
28.	Art. 8 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich wymienionych w części E załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu w danym państwie członkowskim.</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3k-3o ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).</p>	
29.	Art. 8 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wymienionych w części E sekcja I załącznika do niniejszej dyrektywy produktów</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w:</p> <p>1) art. 3k-3o ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433),</p>	

		<p>jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty:</p> <p>a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów;</p> <p>b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz</p> <p>c) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania.</p>			<p>2) art. 401 ust. 7 pkt 7c oraz art. 401c ust. 9 pkt 7 i pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.).</p>	
30.	Art. 8 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by producenci wymienionych w części E sekcje II i III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w:</p> <p>1) art. 3k-3o ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433),</p> <p>2) art. 401 ust. 7 pkt 7c oraz art. 401c ust. 9 pkt 7 i pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony</p>	

	<p>pokrywali co najmniej następujące koszty:</p> <p>a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10, w odniesieniu do tych produktów;</p> <p>b) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania;</p> <p>oraz</p> <p>c) koszty wynikające z gromadzenia danych i sprawozdawczości zgodnie z art. 8a ust. 1 lit. c) dyrektywy 2008/98/WE.</p> <p>W odniesieniu do wymienionych w części E sekcja III załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, państwa członkowskie zapewniają, aby producenci pokrywali dodatkowo koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania. Koszty te mogą obejmować utworzenie specjalnej</p>			środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.).	
--	---	--	--	---	--

		infrastruktury do zbierania odpadów w przypadku tych produktów, na przykład odpowiednich pojemników na odpady w miejscach częstego zaśmiecania.				
31.	Art. 8 ust. 4	4. Wskazane w ust. 2 i 3 koszty, które należy pokryć, nie przekraczają kosztów niezbędnych do gospodarnego świadczenia wskazanych w tych przepisach usług i są one ustalane z zachowaniem przejrzystości między zainteresowanymi podmiotami. Koszty sprzątnięcia odpadów są ograniczone do czynności podejmowanych przez organy publiczne lub w ich imieniu. Metoda ich obliczania musi być ustalona w taki sposób, aby koszty sprzątnięcia odpadów mogły być ustalane w proporcjonalny sposób. Z myślą o minimalizacji kosztów administracyjnych państwa członkowskie mogą ustalić wkłady finansowe na rzecz kosztów sprzątnięcia odpadów poprzez ustanowienie odpowiednich, wieloletnich kwot zryczałtowanych. Komisja, w konsultacji z państwami członkowskimi, publikuje wytyczne odnośnie do kryteriów dotyczących	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3k-3o ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

		kosztów sprzątanía odpadów, o których to kosztach mowa w ust. 2 i 3.				
32.	Art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie w jasny sposób określają role i obowiązki wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów. W odniesieniu do opakowań te role i obowiązki określa się zgodnie z dyrektywą 94/62/WE.	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 3k-3o ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
33.	Art. 8 ust. 6	6. Każde państwo członkowskie zezwala producentom mającym siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, którzy wprowadzają produkty do obrotu w tym państwie członkowskim, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 8a i 8b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
34.	Art. 8 ust. 7	7. Każde państwo członkowskie zapewnia, by producent mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na jego terytorium, który sprzedaje – w	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 8c ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

		innym państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby ani miejsca zamieszkania – produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w części E załącznika oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, wyznaczył upoważnionego przedstawiciela w takim innym państwie członkowskim. Upoważniony przedstawiciel jest osobą odpowiedzialną za wypełnienie obowiązków tego producenta, zgodnie z niniejszą dyrektywą, na terytorium takiego innego państwa członkowskiego.				
35.	Art. 8 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wprowadzonych do obrotu w danym państwie członkowskim narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne. Państwa członkowskie, które posiadają wody morskie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/56/WE, ustanawiają krajowy, minimalny, roczny poziom zbierania do celów recyklingu	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w: 1) art. 8d, art. 12 ust. 1, 2 i 3, art. 14 ust. 1 pkt 11 oraz art. 33a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433), 2) art. 73 ust. 1 pkt 3 oraz art. 73 ust. 2 pkt 3a lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.).	

		zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady. Państwa członkowskie monitorują wprowadzone do obrotu w tych państwach członkowskich narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne oraz monitorują zebrane zawierające tworzywa sztuczne narzędzia połowowe stanowiące odpady i składają Komisji sprawozdania zgodnie z art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zbierania.				
36.	Art. 8 ust. 9	9. W odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby producenci narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne pokrywali koszty selektywnej zbiórki zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady, które zostały dostarczone do odpowiednich portowych urzędzeń do odbioru odpadów zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/883 lub do innych	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w art. 8d i art. 11b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

	<p>równoważnych systemów zbierania, które nie są objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania. Producenci pokrywają również koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10, w odniesieniu do narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.</p> <p>Wymogi określone w niniejszym ustępie stanowią uzupełnienie wymogów mających zastosowanie do odpadów ze statków połowowych w prawie Unii dotyczącym portowych urzędzeń do odbioru odpadów. Bez uszczerbku dla środków technicznych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 850/98 (24) Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie zharmonizowanych norm dotyczących projektowania narzędzi połowowych zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym, by zachęcać do przygotowania tych narzędzi do ponownego użycia i ułatwiać możliwość recyklingu po zakończeniu eksploatacji.</p>				
--	--	--	--	--	--

37.	Art. 9 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia selektywnej zbiórki do celów recyklingu, tak by:</p> <p>a) do 2025 r. ilość zebranych, stanowiących odpady produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części F załącznika, była wagowo równa 77 % takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu w danym roku;</p> <p>b) do 2029 r. ilość zebranych, stanowiących odpady produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części F załącznika, była wagowo równa 90 % takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu w danym roku.</p> <p>Ilość wymienionych w części F załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które wprowadzono do obrotu w danym państwie członkowskim, można uznać za równą ilości odpadów powstałych z tych produktów, w tym pozostawionych w</p>	T	Art. 1 pkt 1	<p>Poza przepisami zmieniającymi wskazanymi poniżej, art. 9 dyrektywy został transponowany:</p> <p>1) ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927) za pośrednictwem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 1 ust. 1 pkt 5, - art. 6 ust. 3 pkt 1, - art. 7 ust. 2, - art. 8 pkt 6a, 7 lit. a tiret dziesiąte, pkt 10a, 13a, 15c, 21a, 21b, 23, - art. 21a, - art. 37, - rozdział 6b, - art. 42, - art. 44, - załącznik nr 4; <p>2) ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399) za pośrednictwem art. 3 ust. 2aa;</p> <p>3) ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.) za pośrednictwem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 2 pkt 49-51, - art. 29a ust. 10 pkt 2, ust. 11, 12a, 12b; <p>4) ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) za pośrednictwem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 49 ust. 1 pkt 6, - art. 50 ust. 1 pkt 6 lit. h, - art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. d tiret czwarte, lit. h, - art. 57 ust. 1 pkt 10; <p>5)) ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1852) za pośrednictwem art. 9 i art. 10.</p> <p>w art. 8:</p>	
-----	------------------	---	---	--------------	--	--

		<p>miejscach do tego nieprzeznaczonych, w tym samym roku w tym państwie członkowskim.</p> <p>Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie mogą między innymi:</p> <p>a) ustanowić systemy zwrotu kaucji;</p> <p>b) ustanowić cele w zakresie selektywnej zbiórki w odniesieniu do odpowiednich systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.</p> <p>Akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE.</p>		<p>Art. 1 pkt 2</p> <p>Art. 1 pkt 3</p> <p>Art. 1 pkt 4</p>	<p>a) w pkt 6a skreśla się wyrazy „od użytkownika końcowego tego napoju i”,</p> <p>b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) nieodebranej kaucji – rozumie się przez to różnicę między kaucją pobraną a kaucją zwróconą, obliczoną na ostatni dzień danego roku kalendarzowego;”,</p> <p>c) po pkt 15b dodaje się pkt 15ba w brzmieniu: „15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny jest prowadzony przez podmiot reprezentujący zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1, jednak nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r.”;</p> <p>w art. 20 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Na potrzeby realizacji obowiązku określonego w ust. 4 odpady opakowaniowe pochodzące z systemu kaucyjnego uznaje się za odpady opakowaniowe pochodzące z gospodarstw domowych.”;</p> <p>w art. 21a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje będące mlekiem, jogurtem lub innym pitnym produktem mlecznym.”;</p> <p>w art. 23:</p> <p>a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego dokument DPR jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek podmiotu reprezentującego złożony za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”,</p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić dokument DPR, w przypadku gdy wprowadzający</p>	
--	--	---	--	---	---	--

					<p>produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, wnioskodawca określony w ust. 5 lub 5a przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4, 5 lub 5a, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.”,</p> <p>c) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, wnioskodawca określony w ust. 5 lub 5a zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4, 5 lub 5a, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,</p> <p>d) po ust. 10b dodaje się ust. 10c i 10d w brzmieniu: „10c. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wnioskodawcy określonego w ust. 5a w terminie określonym w ust. 7. 10d. Wnioskodawca określony w ust. 5a uzupełnia dokument, o którym mowa w ust. 10c, nie później niż 2 miesiące od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu, wpisując w nim wprowadzającego produkty w opakowaniach albo organizację odzysku opakowań i niezwłocznie go udostępnia, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wpisanemu podmiotowi oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych.”;</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>w art. 24:</p> <p>a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu: „2b. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez przedsiębiorcę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) eksportującego odpady opakowaniowe, 2) dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych - na wniosek podmiotu reprezentującego złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”, <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić dokument, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub podmiot reprezentujący przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2 lub 2b, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”,</p> <p>c) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub podmiot reprezentujący zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 1 pkt 8</p> <p>Art. 1 pkt 9</p>	<p>opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o którym mowa w ust. 2 lub 2b, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,</p> <p>d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:</p> <p>„9a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z systemu kaucyjnego przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, podmiotowi reprezentującemu w terminie określonym w ust. 5.</p> <p>9b. Podmiot reprezentujący uzupełnia dokument otrzymany zgodnie z ust. 9a nie później niż w terminie 2 miesięcy od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wpisując w nim wprowadzającego produkty w opakowaniach albo organizację odzysku opakowań i niezwłocznie go udostępnia, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wpisanemu podmiotowi oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę, który sporządził ten dokument.”;</p> <p>w art. 40ca w ust. 1 wyraz „ustala” zastępuje się wyrazem „określa”;</p> <p>w art. 40g:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodaje się wyrazy „przez zapewnienie w każdej gminie co najmniej jednego stacjonarnego punktu odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”,</p> <p>b) w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:</p>	
--	--	--	--	---	--	--

					<p>„2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;</p> <p>2b) nie był prawomocnie skazany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659, z późn.zm.);”;</p> <p>c) w ust. 9 po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy „prowadzonego przez ten podmiot.”;</p> <p>d) w ust. 10 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej.”;</p> <p>e) dodaje się ust. 16 i 17 w brzmieniu:</p> <p>„16. Kaucję pobiera się na etapach dystrybucji produktu w opakowaniu, o którym mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, poprzedzających sprzedaż tego produktu użytkownikowi końcowemu oraz od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt.</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczący w systemie kaucyjnym są obowiązani do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którymi zawarli umowę, w terminach do piętnastego i do ostatniego dnia każdego miesiąca kalendarzowego.”;</p>	
				Art. 1 pkt 10		
				Art. 1 pkt 11	<p>w art. 40h w ust. 3 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej.”;</p> <p>w art. 40i:</p> <p>a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia finansowego, o którym mowa w ust. 3, określają umowy zawarte między jednostkami handlu</p>	

				<p>Art. 1 pkt 12</p>	<p>detalicznego, hurtowego lub innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także zawarte między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”,</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji oraz ze sprzedaży odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu kaucyjnego i sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów przeznacza się na finansowanie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>w art. 40j:</p> <p>a) w ust. 2: - w pkt 6: - - w lit. a po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy „oraz rozliczania kaucji między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3”, - - lit. b otrzymuje brzmienie: „b) zasad i planowanej częstotliwości odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia,” - - w lit. c po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy „, z podziałem na źródła pochodzenia środków finansowych”, - - w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. h oraz i w brzmieniu:</p>	
--	--	--	--	----------------------	--	--

					<p>„h) czynności podejmowanych w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram,</p> <p>i) czynności, które zostaną podjęte na koszt podmiotu reprezentującego w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozliczenie pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, - rozliczenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, - odbiór opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia zakończenia działalności została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego - wraz z harmonogramem tych czynności w odniesieniu do dnia zakończenia działalności;”, - po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu: „6a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz wskazanie innych warunków niezbędnych do jego uruchomienia, o ile występują; 6b) informacje o zawartych umowach lub promesach, lub podpisanych listach intencyjnych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, planowanych inwestycjach oraz zakupach maszyn i urządzeń;”, <ul style="list-style-type: none"> - w pkt 7 na końcu dodaje się przecinek oraz wyrazy „nie wcześniejszy jednak niż dzień 1 października 2025 r.”, <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>1) oświadczenie o braku skazania prawomocnym wyrokiem sądu członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;</p> <p>2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;</p> <p>3) oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 40g ust. 2 pkt 1-4 i 6;</p> <p>4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3, oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji.</p> <p>2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,</p> <p>c) w ust. 4:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w pkt 2 po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy „oraz rozliczania kaucji między podmiotem reprezentującym a podmiotami, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3”, - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zasady i planowaną częstotliwość odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady	
--	--	--	--	--	--

				<p>opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym, oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;”,</p> <ul style="list-style-type: none"> - w pkt 4 po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy „, z podziałem na źródła pochodzenia środków finansowych”, - po pkt 8 dodaje się pkt 8a-8c w brzmieniu: „8a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego; 8b) czynności podejmowane w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram; 8c) czynności, które zostaną podjęte na koszt podmiotu reprezentującego w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem, w tym:<ul style="list-style-type: none"> - rozliczenie pobranej kaucji z jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, - rozliczenie poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych przez wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje lub wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, - odbiór opakowań i odpadów opakowaniowych, za które do dnia zakończenia działalności została pobrana kaucja, w ramach prowadzonego systemu kaucyjnego - wraz z harmonogramem tych czynności w odniesieniu do dnia zakończenia działalności;”, - w pkt 9 na końcu dodaje się przecinek oraz wyrazy „nie wcześniejszy jednak niż dzień 1 października 2025 r.”, <p>d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>„4a. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 9, nie może być dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.”,</p> <p>e) w ust. 5 po wyrazie „lat” dodaje się wyrazy „od uruchomienia systemu kaucyjnego”,</p> <p>f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu i właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu, o którym mowa w ust. 4 pkt 8a.”,</p> <p>g) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku gdy system kaucyjny nie zostanie uruchomiony w terminie określonym w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, minister właściwy do spraw klimatu może cofnąć, w drodze decyzji, to zezwolenie bez odszkodowania, określając termin jej wykonania, biorąc pod uwagę stopień przygotowania do uruchomienia systemu kaucyjnego oraz stopień zaistniałego opóźnienia.”,</p> <p>h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Decyzji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę interesu podmiotów, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3.”,</p> <p>i) w ust. 7 po wyrazach „o których mowa w art. 40g ust. 1” dodaje się wyrazy „, a także gdy z informacji przedstawionych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 2 pkt 6a, wynika, że uruchomienie systemu kaucyjnego we wskazanym terminie nie jest możliwe”,</p> <p>j) dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 1 pkt 13</p> <p>reprezentujący, którego dotyczy zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;</p> <p>w art. 40k:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny w sposób, który narusza przepisy ustawy określające obowiązki podmiotu reprezentującego lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 2 pkt 1-4 i 6 lub ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>2. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system w sposób, który narusza przepisy ustawy określające obowiązki podmiotu reprezentującego lub warunki określone w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nadal nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 2 pkt 1-4 i 6 lub ust. 6, lub prowadzony przez niego system kaucyjny nadal nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę interesu podmiotów, o których mowa w art. 40g ust. 1 pkt 3.</p> <p>2b. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.”;</p> <p>Art. 1 pkt 14</p>	
--	--	--	--	---	--

				Art. 1 pkt 15	<p>w art. 44:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownik końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w:</p> <p>1) poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany do uczestniczenia w systemie kaucyjnym co najmniej w zakresie pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych;</p> <p>2) poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany do uczestniczenia w systemie kaucyjnym co najmniej w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań.”</p> <p>b) w ust. 4 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej,”</p> <p>c) w ust. 6 po wyrazach „nieważności,” dodaje się wyrazy „w postaci papierowej lub elektronicznej,”</p> <p>po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu: „Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrole podmiotu reprezentującego:</p> <p>1) po przekazaniu informacji, o której mowa w art. 40j ust. 5a – w zakresie zgodności stanu faktycznego z tą informacją;</p> <p>2) w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego – w zakresie zgodności stanu faktycznego z wydanym temu podmiotowi reprezentującemu zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego oraz z przepisami ustawy określającymi obowiązki podmiotu reprezentującego oraz spełnienia warunków, o których mowa w art. 40g ust. 1, ust. 2 pkt 1-4 i 6 oraz ust. 6.</p>	
--	--	--	--	---------------	--	--

				<p>Art. 1 pkt 19</p> <p>Art. 2 pkt 1</p> <p>Art. 2 pkt 2</p>	<p>2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym.”;</p> <p>załącznik nr 4 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.</p> <p>w art. 2:</p> <p>a) uchyla się pkt 49,</p> <p>b) dodaje się pkt 49a w brzmieniu: „49a) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system kaucyjny w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927 i poz. ...);”,</p> <p>c) w pkt 50 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 8 pkt 13a tej ustawy”,</p> <p>d) pkt 51 otrzymuje brzmienie: „51) odpadzie opakowaniowym – rozumie się przez to odpad opakowaniowy w rozumieniu art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zwracany w ramach systemu kaucyjnego;”,</p> <p>e) dodaje się pkt 52 w brzmieniu: „52) podmiocie reprezentującym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 40h ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 2 pkt 3</p>	<p>„Art. 17b. Podmiot reprezentujący, który zawarł umowy z wprowadzającymi produkty w opakowaniach na napoje, jest płatnikiem podatku od kaucji pobranych przez tych wprowadzających za opakowania objęte systemem kaucyjnym, które nie zostały zwrócone w tym systemie.”;</p> <p>w art. 29a:</p> <p>a) ust. 11a otrzymuje brzmienie: „11a. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w tym opakowaniu.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 12a i 12b,</p> <p>c) dodaje się ust. 12c i 12d w brzmieniu: „12c. W przypadku niezwrócenia do podmiotu reprezentującego opakowania lub odpadu opakowaniowego objętych systemem kaucyjnym wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania na ostatni dzień roku o różnicę w wartości kaucji wynikającą z wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku. Kwota tej różnicy zawiera kwotę podatku. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany do podwyższenia podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji. 12d. Jeżeli w danym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych</p>	
--	--	--	--	---------------------	--	--

				<p>Art. 2 pkt 4</p> <p>do podmiotu reprezentującego, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględnia tę różnicę przy ustaleniu podstawy opodatkowania dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejnego roku albo 2) lat następujących po kolejnym roku, jeżeli w kolejnym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż łączna wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego oraz wartość różnicy wynikającej z roku poprzedniego.”; <p>w art. 103 po ust. 5d dodaje się ust. 5da w brzmieniu: „5da. Płatnik, o którym mowa w art. 17b, jest obowiązany, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek właściwego urzędu skarbowego za okres roku, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji wynikającą z wprowadzonych do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku.”;</p> <p>Art. 3 pkt 1</p> <p>w art. 45:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13) zbierającego odpady opakowaniowe powstałe z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przekazane mu przez podmioty, o których mowa w pkt 1.”,	
--	--	--	--	--	--

					<p>b) w ust. 2 po wyrazach „nieodpłatnego przyjmowania odpadów” dodaje się wyrazy „, z tym że w przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, umowa może być zawarta z podmiotem, o którym mowa w ust. 1 pkt 13.”,</p> <p>c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu: „2b. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, jest obowiązany do posiadania umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności z posiadaczem odpadów posiadającym zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów wymienionych w ust. 1 pkt 13, dotyczącej co najmniej nieodpłatnego przyjmowania odpadów.”;</p> <p>Art. 4</p> <p>Art. 5</p> <p>W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 1852) w art. 9 w ust. 3 wyraz „2024” zastępuje się wyrazem „2025” oraz występujący dwukrotnie wyraz „2025” zastępuje się wyrazem „2026”.</p> <p>1. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwane dalej „zezwoleniem”, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do złożenia wniosku o zmianę tego zezwolenia. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2-2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Jeżeli w zezwoleniu termin uruchomienia systemu kaucyjnego jest dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 6</p> <p>Art. 7</p>	<p>zezwolenia, minister właściwy do spraw klimatu zmienia ten termin na nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania tego zezwolenia.</p> <p>3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa, w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania.</p> <p>4. Decyzji, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o wydanie zezwolenia jest obowiązany do uzupełnienia tego wniosku w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.</p> <p>3. Obowiązek określony w art. 40j ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 nie dotyczy podmiotu reprezentującego, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uruchomił system kaucyjny.</p> <p>1. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie, w którym termin uruchomienia systemu kaucyjnego został ustalony na dzień wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r., może, w terminie 7 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy, wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w zakresie ograniczonym do zmiany terminu uruchomienia systemu kaucyjnego na dzień 1 października 2025 r.</p>	
--	--	--	--	-----------------------------	--	--

				<p>Art. 8</p> <p>Art. 11</p> <p>Załącznik nr 2</p>	<p>2. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu zmienia zezwolenie, w drodze decyzji w terminie 7 dni.</p> <p>3. W przypadku gdy podmiot reprezentujący złożył w terminie wniosek, o którym mowa w ust. 1, art. 40j ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do cofnięcia zezwolenia, jeżeli podmiot reprezentujący nie uruchomił systemu kaucyjnego w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>4. W odniesieniu do postępowań w sprawie wydania zezwolenia wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w decyzji o udzieleniu zezwolenia wskazuje się termin uruchomienia systemu kaucyjnego nie wcześniejszy niż dzień 1 października 2025 r.</p> <p>W 2025 r. dopuszcza się stosowanie wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji określonego w załączniku nr 4 do ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym albo w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.</p> <p>„Załącznik nr 2</p> <p>WZÓR OZNAKOWANIA WSKAZUJĄCEGO NA OBJĘCIE OPAKOWANIA SYSTEMEM KAUCYJNYM ORAZ OKREŚLAJĄCEGO WYSOKOŚĆ KAUCJI</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					 <p>gdzie: X,YY - oznacza kwotę kaucji, w której X oznacza złotówki, a YY grosze, X - oznacza kwotę kaucji w pełnych złotych.</p> <p>Objaśnienia: Jeżeli dla danego rodzaju opakowania kwotę kaucji określono w niepełnych złotych stosuje się wzór zawierający oznaczenie „X,YY”. Jeżeli dla danego rodzaju opakowania kwotę kaucji określono w pełnych złotych stosuje się wzór zawierający oznaczenie „X”.</p> <p>Oznakowanie powinno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe; 2) kontrastować z tłem; 3) znajdować się na etykiecie. 	
38.	Art. 9 ust. 2	2. Komisja ułatwia wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie odpowiednich środków umożliwiających osiągnięcie celów określonych w ust. 1, w tym w zakresie systemów zwrotu kaucji. Komisja podaje do wiadomości publicznej wyniki takiej wymiany informacji i najlepszych praktyk.	N	-	-	
39.	Art. 9 ust. 3	3. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt	N	-	-	

		wykonawczy określający metodę obliczania i weryfikacji celów w zakresie selektywnej zbiórki, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.				
40.	Art. 10	Państwa członkowskie podejmują środki w celu informowania konsumentów oraz zachęcania ich do odpowiedzialnego zachowania, by zmniejszyć zaśmiecenie pochodzące z produktów objętych niniejszą dyrektywą oraz podejmują środki w celu informowania konsumentów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części G załącznika, i użytkowników narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne na temat następujących kwestii: a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz na temat	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w: 1) art. 11b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433), 2) art. 401 ust. 7 pkt 7c oraz art. 401c ust. 9 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.), 3) art. 8 pkt 13 i art. 19 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927).	

		<p>najlepszych praktyk w zakresie należytego gospodarowania odpadami prowadzonego zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/98/WE;</p> <p>b) wpływu na środowisko, w szczególności środowisko morskie, zaśmiecania i innego nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne; oraz</p> <p>c) wpływu na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p>				
41.	Art. 11	<p>Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy każde państwo członkowskie zapewnia, aby środki podejmowane w celu transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy stanowiły integralną część programów środków ustanowionych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/56/WE w przypadku państw członkowskich posiadających wody morskie, programów środków ustanowionych zgodnie z art.</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w:</p> <p>1) art. 35 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.),</p> <p>2) art. 13, art. 14, art. 15, art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. d, art. 318 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, z późn. zm.),</p> <p>3) art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 877).</p>	

		<p>11 dyrektywy 2000/60/WE, planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów ustanowionych zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE oraz planów odbioru i zagospodarowania odpadów ustanowionych na mocy dyrektywy (UE) 2019/883 oraz by były z tymi programami i planami zgodne. Środki podejmowane przez państwa członkowskie w celu transpozycji i wdrożenia art. 4-9 niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z unijnym prawem żywnościowym, co ma na celu zapewnienie, by higiena żywności i bezpieczeństwo żywności nie były zagrożone. W odniesieniu do materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością państwa członkowskie zachęcają do stosowania, w miarę możliwości, zrównoważonych produktów alternatywnych dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p>				
42.	Art. 12	<p>Dokonując oceny, czy do celów niniejszej dyrektywy pojemnik na żywność należy uznać za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, obok wymienionych w załączniku kryteriów</p>	N	-	-	

		<p>dotyczących pojemników na żywność, decydującą rolę odgrywa to, czy istnieje tendencja do pozostawiania go w miejscach do tego nieprzeznaczonych – z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności.</p> <p>Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja publikuje wytyczne, w konsultacji z państwami członkowskimi, w tym w stosownych przypadkach zawierające przykłady produktów, które należy uznać do celów niniejszej dyrektywy za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p>				
43.	Art. 13 ust. 1	<p>1. Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania zawierające:</p> <p>a) dane dotyczące wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które wprowadzono do obrotu w danym państwie członkowskim w danym roku, aby wykazać zmniejszenie stosowania zgodnie z art. 4 ust. 1;</p> <p>b) informacje dotyczące środków podjętych przez</p>	T		<p>Przepisy zostały transponowane:</p> <p>1) ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927) za pośrednictwem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 22 ust. 1, - art. 40o ust. 1, - art. 45b; <p>2) ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399) za pośrednictwem art. 9na ust. 1a, art. 9nb ust. 1a;</p> <p>3) ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.) za pośrednictwem art. 109 ust. 11ia-11ic;</p> <p>4) ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) za pośrednictwem:</p>	

	<p>państwa członkowskie na potrzeby art. 4 ust. 1;</p> <p>c) dane dotyczące wymienionych w części F załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które podlegały selektywnej zbiórce w danym państwie członkowskim w danym roku, aby wykazać osiągnięcie celów w zakresie selektywnej zbiórki określonych w art. 9 ust. 1;</p> <p>d) dane dotyczące wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady w danym państwie członkowskim w danym roku;</p> <p>e) informacje o zawartości materiału pochodzącego z recyklingu w butelkach na napoje wymienionych w części F załącznika, aby wykazać osiągnięcie celów określonych w art. 6 ust. 5; oraz</p> <p>f) dane dotyczące odpadów pochodzących ze stosowania wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to odpady zebrano zgodnie z art. 8 ust. 3.</p>		<p>Art. 2 pkt 5</p>	<p>- art. 73 ust. 1 pkt 7, ust. 2 pkt 2 lit. ca, db-dd, ec, ed, fa, pkt 2b, pkt 5 lit a tiret czwarte i piąte, ust. 4, art. 79 ust. 2 pkt 4 lit. e;</p> <p>5) ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1852) za pośrednictwem art. 7 i art. 8.</p> <p>w art. 109 ust. 11ia –11ic otrzymują brzmienie:</p> <p>„11ia. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje oraz podmiot reprezentujący są obowiązani do prowadzenia ewidencji w postaci elektronicznej zawierającej dane niezbędne do określenia podstawy opodatkowania, w tym o wprowadzonych do obrotu opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, z podziałem na rodzaje tych opakowań, o ich liczbie i wartości pobranej kaucji w danym roku oraz o zwróconych opakowaniach i odpadach opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, z podziałem na rodzaje opakowań lub odpadów opakowaniowych, o ich liczbie i wartości zwróconej kaucji w danym roku. Ewidencja podmiotu reprezentującego jest prowadzona z podziałem na wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje.</p> <p>11ib. Ewidencja, o której mowa w ust. 11ia, jest udostępniana przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz przez podmiot reprezentujący drogą elektroniczną na każde żądanie organu podatkowego.</p> <p>11ic. Ewidencję, o której mowa w ust. 11ia, przechowuje się przez okres 5 lat od zakończenia roku, w rozliczeniu za który ustalono podstawę opodatkowania wynikającą z różnicy między wartością pobranej kaucji za opakowania objęte systemem kaucyjnym wprowadzone do obrotu w danym roku a wartością zwróconej kaucji za opakowania lub odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym w danym roku.”</p>	
--	---	--	---------------------	--	--

		<p>Państwa członkowskie zgłaszają te dane i informacje drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, dla którego zostały one zebrane. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.</p> <p>Pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2022, z wyjątkiem akapitu pierwszego lit. e) i f), w przypadku których pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2023.</p>				
44.	Art. 13 ust. 2	<p>2. Do danych i informacji zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4.</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w:</p> <p>1) art. 49 ust. 1 pkt 5 i ust. 7 pkt 1, art. 50 ust 1 pkt 1 i ust. 5a, art. 52 ust. 1, art. 53 ust. 1 pkt 1a i ust. 7, art. 57 ust. 1 pkt. 8 i 9, art. 73 ust. 1 pkt 2b, 3 i 3a, art. 73 ust. 2 pkt 2, art. 76 ust. 1 pkt 4 i art. 79 ust. 5 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.),</p> <p>2) art. 9 i art. 25 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).</p>	
45.	Art. 13 ust. 3	<p>3. Komisja dokonuje przeglądu danych i informacji zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to zawiera ocenę organizacji</p>	N	-	-	

		<p>zbierania danych i informacji, źródeł danych i informacji i metody stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych i informacji. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Przedmiotowe sprawozdanie jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych i informacji przez państwa członkowskie, a następnie w odstępach określonych w art. 12 ust. 3c dyrektywy 94/62/WE.</p>				
46.	Art. 13 ust. 4	<p>4. Do dnia 3 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 1 lit. c) i d) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. e) i f) i ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w</p>	N	-	-	

		art. 16 ust. 2. Należy wziąć pod uwagę format opracowany na podstawie art. 12 dyrektywy 94/62/WE.				
47.	Art. 14	Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 3 lipca 2021 r., a także powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.	T		Przepisy zostały transponowane: 1) ustawą z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433) za pośrednictwem art. 40a-40c; 2) ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927) za pośrednictwem: - art. 34 ust. 1, 2c, 2d-2f, - art. 35 ust. 1a, 2, - art. 54, - art. 56 ust. 1 pkt 4b, 8a, 10d-10q, 12, 12a, 14, 14a-14j, - art. 57 pkt 1-4, - art. 58, - załącznik nr 2 ust. 6, 7; 3) ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, z późn. zm.) za pośrednictwem art. 3 ust. 1 pkt 2ha; 4) ustawą z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 877) za pośrednictwem art. 16.	
				Art. 1 pkt 6	w art. 34 w ust. 2c po wyrazach „o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy” dodaje się przecinek oraz wyrazy „z zastosowaniem potrójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania na napoje”;	
				Art. 1 pkt 7	w art. 37: a) w ust. 1 wyraz „ustala” zastępuje się wyrazem „określa”;	

				<p>Art. 1 pkt 16</p>	<p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2, stała się ostateczna.”;</p> <p>w art. 56 w ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1: a) prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy, nie pobiera kaucji, b) prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, nie pobiera kaucji lub nie zwraca kaucji, lub nie zbiera pustych opakowań;”;</p>	
				<p>Art. 1 pkt 18</p>	<p>w załączniku nr 2 do ustawy: a) w ust. 6 w objaśnieniach do wzoru dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu: „Jeżeli wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie zawarł umowy, o której mowa w art. 40h ust. 3, stosuje się potrójną stawkę opłaty produktowej (SO) - zgodnie z art. 34 ust. 2c.”, b) w ust. 7 w objaśnieniach do wzoru dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu: „Jeżeli wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje nie zawarł umowy, o której mowa w art. 40h ust. 3, stosuje się potrójną stawkę opłaty produktowej (SO) - zgodnie z art. 34 ust. 2c.”;</p>	

				Art. 3 pkt 2	W art. 177 po wyrazach „art. 45 ust. 2” dodaje się wyrazy „lub 2b”.	
48.	Art. 15	<p>Ocena i przegląd</p> <p>1. Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2027 r. Ocena ta oparta jest na informacjach dostępnych zgodnie z art. 13. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich dodatkowych informacji potrzebnych do dokonania oceny i przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń oceny dokonanej zgodnie z ust. 1. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy. W stosownych przypadkach we wniosku określa się wiążące cele ilościowe w zakresie zmniejszenia stosowania oraz określa się wiążące poziomy zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady.</p> <p>3. Sprawozdanie obejmuje:</p> <p>a) ocenę potrzeby przeprowadzenia przeglądu</p>	N	-	-	

	<p>załącznika zawierającego wykaz produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w tym w odniesieniu do zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych stosowanych w szklanych i metalowych pojemnikach na napoje;</p> <p>b) studium wykonalności dotyczące ustanowienia wiążących poziomów zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady i wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania, w szczególności, wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, z uwzględnieniem poziomów stosowania i już osiągniętego zmniejszenia stosowania w państwach członkowskich;</p> <p>c) ocenę zmian w materiałach stosowanych w objętych niniejszą dyrektywą produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a także nowych wzorców stosowania i nowych modeli biznesowych opartych na alternatywnych produktach wielokrotnego użytku; tam, gdzie to możliwe, obejmuje to</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>całościową analizę cyklu życia, by ocenić wpływ na środowisko takich produktów i produktów alternatywnych; oraz</p> <p>d) ocenę postępów naukowo-technicznych w zakresie kryteriów lub normy dotyczących biodegradowalności w środowisku morskim mających zastosowanie do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy i ich zamienników jednorazowego użytku, które zapewniają całkowity rozkład na dwutlenek węgla (CO₂), biomasę i wodę w czasie wystarczająco krótkim, aby te tworzywa sztuczne nie były szkodliwe dla organizmów morskich i nie dochodziło do ich kumulacji w środowisku.</p> <p>4. W ramach oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu podjętych w związku z niniejszą dyrektywą środków dotyczących wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i przedstawia sprawozdanie zawierające najważniejsze ustalenia. Sprawozdanie zawiera również analizę</p>				
--	---	--	--	--	--

		wariantów odnośnie do wiążących środków służących zmniejszeniu ilości odpadów pochodzących ze stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części E sekcja III załącznika, w tym możliwość ustanowienia wiążących poziomów zbierania dla tych odpadów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.				
49.	Art. 16	Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N	-	-	
50.	Art. 17	Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do	N	-	-	

	<p>wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2021 r. Niezwłocznie powiadają o tym Komisję.</p> <p>Jednocześnie państwa członkowskie stosują środki niezbędne do wykonania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – art. 5 - od dnia 3 lipca 2021 r., – art. 6 ust. 1 - od dnia 3 lipca 2024 r., – art. 7 ust. 1 - od dnia 3 lipca 2021 r., – art. 8 - do dnia 31 grudnia 2024 r., a w odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. i w odniesieniu do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części E sekcja III załącznika - do dnia 5 stycznia 2023 r. <p>Przyjęte przez państwa członkowskie przepisy, o których mowa w niniejszym ustępie, zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odesłania określany jest przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p> <p>3. Pod warunkiem osiągnięcia ustanowionych w art. 4 i 8 celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami, państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów określonych w art. 4 ust. 1 i w art. 8 ust. 1 i 8, z wyjątkiem w zakresie wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w drodze umów zawieranych między właściwymi organami a zainteresowanymi sektorami gospodarki.</p> <p>Umowy takie muszą spełniać następujące wymogi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) być możliwe do wyegzekwowania; b) określać cele i odpowiadające im terminy realizacji; c) być publikowane się w krajowych dziennikach urzędowych lub w dokumentach urzędowych, które są w równym stopniu dostępne dla opinii publicznej, i być przekazywane Komisji; d) wyniki osiągnięte w ramach umowy są regularnie monitorowane, przekazywane				
--	--	--	--	--	--

		właściwym organom i Komisji oraz podawane do publicznej wiadomości na warunkach określonych w umowie; e) właściwe organy ustanowią przepisy służące badaniu postępów osiągniętych w ramach umowy; oraz f) w przypadku nieprzebrzegania umowy państwa członkowskie wprowadzą w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.				
51.	Art. 18	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N	-	-	
52.	Art. 19	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	-	-	
53.	Załącznik A	CZĘŚĆ A Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 4 dotyczącym zmniejszenia stosowania 1) Kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka; 2) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w załączniku nr 6 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

		<p>w celu umieszczania w nich żywności, która:</p> <p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wnos,</p> <p>b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie,</p> <p>w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.</p>				
54.	Załącznik Część B	<p>CZĘŚĆ B</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 5 dotyczącym ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu</p> <p>1) Patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EWG lub dyrektywy Rady 93/42/EWG;</p> <p>2) sztućce (widelce, noże, łyżki, pałeczki);</p> <p>3) talerze;</p> <p>4) słomki, z wyjątkiem słomek objętych zakresem stosowania dyrektywy</p>	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w załączniku nr 7 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

	<p>90/385/EWG lub dyrektywy 93/42/EWG;</p> <p>5) mieszadełka do napojów;</p> <p>6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;</p> <p>7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:</p> <p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,</p> <p>b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie,</p> <p>w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na</p>				
--	---	--	--	--	--

		<p>napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>8) wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;</p> <p>9) wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka.</p>				
55.	Załącznik Część C	<p>CZĘŚĆ C</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 6 ust. 1-4 dotyczącym wymogów dotyczących produktów</p> <p>Pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:</p> <p>a) szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>b) pojemniki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w załączniku nr 10 pkt 3 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).</p>	

		Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.				
56.	Załącznik Część D	<p>CZĘŚĆ D</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 7 dotyczącym wymogów dotyczących oznakowania</p> <p>1) Podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów;</p> <p>2) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>3) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi;</p> <p>4) kubki na napoje.</p>	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w załączniku nr 8 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	
57.	Załącznik Część E	<p>CZĘŚĆ E</p> <p>I. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 2 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:</p> <p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,</p>	T	-	Odpowiednie przepisy znajdują się w załączniku nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).	

	<p>b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;</p> <p>3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>4) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;</p>				
--	--	--	--	--	--

		<p>5) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE.</p> <p>II. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>1) Chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>2) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów.</p> <p>III. Inne produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>Wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do użytkowania z wyrobami tytoniowymi.</p>				
58.	Zał. Część F	<p>CZĘŚĆ F</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 9 dotyczącym selektywnej zbiórki i art. 6 ust.</p>	T		Przepisy zostały transponowane ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 927) za pośrednictwem załącznika nr 1a.	

		<p>5 dotyczącym wymogów dotyczących produktów</p> <p>Butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:</p> <p>a) szklane lub metalowe butelki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,</p> <p>b) butelki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 609/2013.</p>		<p>Art. 1 pkt 17</p> <p>Załącznik nr 1</p>	<p>załącznik nr 1a do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;</p> <p>„Załącznik nr 1A</p> <p>MINIMALNE POZIOMY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Poz.</th> <th rowspan="2">Rodzaje opakowań</th> <th colspan="5">Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku</th> </tr> <tr> <th>2025</th> <th>2026</th> <th>2027</th> <th>2028</th> <th>2029 i latach następnych</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>puszki metalowe o pojemności do jednego litra</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>77</td> <td>90</td> </tr> </tbody> </table>	Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku					2025	2026	2027	2028	2029 i latach następnych	1	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych	77	77	77	77	90	2	puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	77	77	77	90	3	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	77	77	77	90	
Poz.	Rodzaje opakowań	Poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych w % w roku																																					
		2025	2026	2027	2028	2029 i latach następnych																																	
1	butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych	77	77	77	77	90																																	
2	puszki metalowe o pojemności do jednego litra	77	77	77	77	90																																	
3	butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra	77	77	77	77	90																																	
59.	Zał. Część G	<p>CZĘŚĆ G</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 10 dotyczącym upowszechniania wiedzy</p> <p>1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:</p>	T	-	<p>Odpowiednie przepisy znajdują się w załączniku nr 10 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).</p>																																		

	<p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność; 2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki; 3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>4) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;</p> <p>5) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do użytkowania łącznie z wyrobami tytoniowymi;</p> <p>6) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i przednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>7) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;</p> <p>8) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE;</p> <p>9) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów.</p>				
--	--	--	--	--	--

Warszawa, dnia 29 października 2024 r.

ODWÓROCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko

Pozostałe przepisy projektu ustawy			
Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 8	W 2025 r. dopuszcza się stosowanie wzoru oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji określonego w załączniku nr 4 do ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym albo w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	W związku z licznymi postulatami przedsiębiorców w załączniku nr 2 określono nowy wzór oznakowania wskazującego na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określającego wysokość kaucji. W konsekwencji wprowadzenia nowego oznakowania oraz z uwagi na fakt, że proces produkcyjny często planuje się i rozpoczyna z wielomiesięcznym wyprzedzeniem (nawet 6 miesięcznym), powstała potrzeba wprowadzenia okresu przejściowego w pierwszym roku funkcjonowania systemu kaucyjnego. W okresie przejściowym, określonym w art. 8 projektu ustawy, dopuszcza się stosowanie dotychczasowego wzoru oznakowania oraz nowego wzoru określonego w projekcie. Rozwiązanie przejściowe ma za zadanie zapobiec dodatkowym kosztom po stronie producentów, które byłyby związane z ewentualną koniecznością produkcji nowych etykiet i ich zmianą na już wyprodukowanych opakowaniach.
2.	Art. 9	W 2025 r. w przypadku opakowań: 1) o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy zmienianej w art. 1, poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w tym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań selektywnie zebranych w ramach systemu kaucyjnego w tym roku oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia tego roku;	Rok 2025 będzie okresem rozruchowym dla systemu kaucyjnego. W tym roku ustawowe obowiązki w zakresie osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania będą liczone od 1 października. Działanie to stanowi odpowiedź na postulaty jednostek handlowych związane z potrzebą dostosowania pomieszczeń i zmiany

		2) o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy do ustawy zmienianej w art. 1, poziom selektywnego zbierania opakowań w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu wysokości kaucji zwróconej w danym roku kalendarzowym oraz wysokości kaucji pobranej w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia tego roku w ramach systemu kaucyjnego.	procedur w zakresie zbierania opakowań w sklepach. Przesunięcie o 9 miesięcy ustawowych obowiązków i ew. wynikających z tego sankcji spowoduje, że branża zyska dodatkowy czas na dokończenie działań związanych z wypracowaniem sposobu współpracy pomiędzy operatorami i zapewnieniem kompatybilności systemów. Przesunięcie będzie również pozytywnie oddziaływać na klientów.
3.	Art. 10	Przepisy art. 40h ust. 4, art. 42 ust. 2, art. 44 ust. 1, 2, 4–7, art. 56 ust. 1 pkt 10d ustawy zmienianej w art. 1 nie mają zastosowania przed dniem 1 października 2025 r.	